

**รายงานการประชุมสภาผู้แทน
ครั้งที่ ๑/๒๕๑๓ (สามัญ)
วันพฤหัสบดีที่ ๒๕ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๑๓
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม**

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๑๕ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทน : วันนี้สมาชิกมาร่วมการประชุม ๑๘๐ คน ครบองค์ประชุมแล้ว
ข้าพเจ้าจะได้ดำเนินการประชุมต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุมวันนี้ มีเรื่องที่จะแจ้งให้ที่ประชุมทราบ
ดังต่อไปนี้

๑. มีเรื่องที่จะแจ้งให้ที่ประชุมทราบด้วยความสลดใจว่า นายจิตติ สุจริตกุล รัฐมนตรี
ช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศได้ถึงแก่อนิจกรรมด้วยโรคหัวใจ ที่บ้านพักถนนสวรรคโลก
เมื่อวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๑๓

เพื่อเป็นเกียรติแก่ท่านผู้ล่วงลับไปแล้ว จึงขอเชิญชวนท่านทั้งหลาย โปรดยืนขึ้น
แสดงความไว้อาลัยเป็นเวลา ๑ นาที

(สมาชิกและผู้ที่อยู่ในที่ประชุมได้ยืนไว้อาลัยเป็นเวลา ๑ นาที)

ประธานสภาผู้แทน : ๒. ได้รับหนังสือจากกระทรวงยุติธรรม ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม
๒๕๑๓ แจ้งคำสั่งศาลฎีกาเกี่ยวกับเรื่องคดีร้องคัดค้าน การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทน
จังหวัดร้อยเอ็ดมาเพื่อทราบมีความว่า เนื่องจากได้มีผู้ร้องคัดค้านการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทน
จังหวัดร้อยเอ็ดรวม ๒ คดี คดีหนึ่งศาลฎีกาได้พิจารณาแล้ววินิจฉัยว่า การเลือกตั้งเป็นไป
โดยไม่ชอบ โดยผู้ที่ทางการถือว่าได้รับเลือกคนหนึ่ง คือนายเสมอ อัครปรีดี เป็นผู้ที่ได้
คะแนนน้อยกว่าผู้ที่ทางการถือว่าไม่ได้รับเลือกอีกคนหนึ่ง คือนายจรินทร์ สุวรรณธาดา
จึงมีคำสั่งให้มีการเลือกตั้งใหม่แทนเฉพาะนายเสมอ อัครปรีดี แต่ผู้เดียว และอีกคดีหนึ่ง
ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า นายสมพร จุริมาศ ไม่ขาดคุณสมบัติ จึงให้ยกคำร้องของผู้ร้องเกี่ยวกับ
นายสมพร จุริมาศ ส่วนที่เกี่ยวกับนายเสมอ อัครปรีดี นั้น ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า มีเหตุผลเชื่อ

ได้ว่า นายเสมอ อัครปรีดี ขาดคุณสมบัติ แต่ศาลฎีกามีคำสั่งให้มีการเลือกตั้งใหม่แทนนายเสมอ อัครปรีดี ในคดีก่อนแล้ว จึงไม่ต้องสั่งในคดีนี้อีก

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทน : ๓. ได้รับหนังสือจากเลขาธิการรัฐมนตรีแจ้งว่า คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอรายงานเงินรายรับรายจ่ายแห่งราชอาณาจักรไทย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินได้ตรวจสอบแล้วต่อรัฐสภา

สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

ที่ น.ว. ๒๒/๒๕๑๓

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

๑๙ มิถุนายน ๒๕๑๓

เรื่อง รายงานเงินรายรับรายจ่ายแห่งราชอาณาจักรไทย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๗ และ อนุสัญญาและข้อแนะที่ตราขึ้นจากการประชุมการกรรมาการระหว่างประเทศ สมัยที่ ๕๓

เรียน สมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. รายงานเงินรายรับรายจ่าย ฯ
๒. อนุสัญญาและข้อแนะ ฯ

ด้วย

๑. คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอรายงานเงินรายรับรายจ่าย แห่งราชอาณาจักรไทย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ได้ตรวจสอบเสร็จแล้วต่อรัฐสภาทราบ และ

๒. สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้ส่งอนุสัญญาและข้อแนะตามที่ที่ประชุม การกรรมาการระหว่างประเทศ สมัยที่ ๕๓ ได้มีมติให้ตราขึ้น รวม ๔ ฉบับ ซึ่งกระทรวงมหาดไทย พิจารณาเห็นว่า ในสภาพการณ์ปัจจุบันประเทศไทยยังไม่สามารถจะให้สัตยาบันหรือรับเอาได้ ควรรอการให้สัตยาบันและรับเอาไว้ก่อน แต่เพื่อเป็นการปฏิบัติให้ถูกต้องตามข้อผูกพันที่ ประเทศไทยมีอยู่ในฐานะประเทศสมาชิก สมควรเสนอให้รัฐสภาทราบต่อไป

ท่านประธานวุฒิสภา ท่านประธานสภาผู้แทน จึงมีคำสั่งให้ส่งรายงานและอนุสัญญา
ดังกล่าวมาเพื่อท่านสมาชิกวุฒิสภา ท่านสมาชิกสภาผู้แทน แต่ละสภาทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง
(ลงชื่อ) **ประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์**
(นายประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์)
เลขาธิการรัฐสภา

(สำเนา)

รับที่ ๔๘๑/๑๓ วันที่ ๒๕ ก.พ. ๑๓ เวลา ๑๔.๕๕ น. สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ที่ สร. ๐๔๐๓/๒๑๔๖

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๓

เรื่อง รายงานเงินรายรับรายจ่ายแห่งราชอาณาจักรไทย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๗
กราบเรียน ประธานรัฐสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานดังกล่าวข้างต้น

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอรายงานเงินรายรับรายจ่ายแห่ง
ราชอาณาจักรไทย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินได้
ตรวจสอบแล้วต่อรัฐสภา ดังที่ได้ส่งมาพร้อมนี้

จึงกราบเรียนมา เพื่อขอได้โปรดนำเสนอรัฐสภาต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

พลตำรวจตรี สง่า กิตติขจร

(สง่า กิตติขจร)

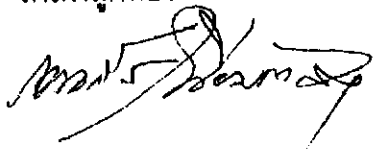
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองนิติธรรม

สำเนาถูกต้อง

วิชัย คัด

ม.ร.ท. ทาน

รายงานเงินรายรับรายจ่าย

แห่ง

ราชอาณาจักรไทย

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๓

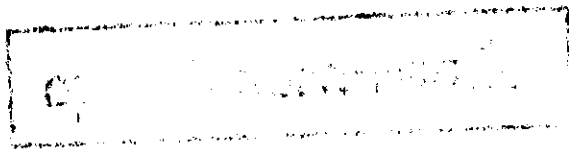
กรมบัญชีกลาง

กระทรวงการคลัง

สารบัญ

	หน้า
รายงานสรุปการรับจ่ายเงินในงบประมาณ.....	๑
รายงานสรุปเงินรายได้แผ่นดิน.....	๒
รายงานละเอียดเงินรายได้แผ่นดิน.....	๑๐
รายงานละเอียดรายรับประเภทเงินกู้.....	๑๕
รายงานสรุปเงินรายจ่ายในงบประมาณ.....	๑๖
รายงานละเอียดเงินรายจ่ายในงบประมาณ.....	๒๐
รายงานละเอียดเงินรายจ่ายชำระคืนต้นเงินกู้.....	๘๑

ใช้เฉพาะภายในห้องสมุด

ที่ ๐๖/๘๒

กรมบัญชีกลาง

๑๕ กันยายน ๒๕๑๒

เรื่อง รายงานเงินรายรับรายจ่ายแห่งราชอาณาจักรไทย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๗

เรียน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานเงินรายรับรายจ่ายแห่งราชอาณาจักรไทย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๗

กรมบัญชีกลาง ขอประทานเสนอรายงานเงินรายรับรายจ่ายแห่งราชอาณาจักรไทย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ได้ตรวจสอบรับรองแล้วมาเพื่อโปรดทราบ และมีข้อสังเกตที่จะเรียนเพื่อประกอบการพิจารณา คือ

๑. รายงานนี้แสดงเฉพาะการรับจ่ายเงินประเภทงบประมาณ เปรียบเทียบกับประมาณการรายรับ และงบประมาณรายจ่าย โดยแยกออกเป็น ๗ ส่วน คือ

(๑) รายงานสรุปการรับจ่าย เงินในงบประมาณ แสดงผลการรับจ่ายเงินในงบประมาณ โดยเปรียบเทียบรายรับกับรายจ่ายในระหว่างปี

(๒) รายงานสรุปเงินรายได้แผ่นดิน แสดงเงินรายได้แผ่นดินที่ได้รับจริง เปรียบเทียบกับประมาณการ แยกเป็นงบพร้อมด้วยคำชี้แจงเหตุผล ที่ได้รับจริงสูงหรือต่ำกว่าประมาณการ

(๓) รายงานละเอียดเงินรายได้แผ่นดิน แสดงเงินรายได้แผ่นดินที่ได้รับจริง แต่ละประเภทเปรียบเทียบกับประมาณการ

(๔) รายงานละเอียดรายรับประเภทเงินกู้ แสดงยอดรายรับประเภทเงินกู้แยกตามเงินกู้แต่ละราย

(๕) รายงานสรุปเงินรายจ่ายในงบประมาณ แสดงรายจ่ายจริง เป็นรายกระทรวง เปรียบเทียบกับงบประมาณรายจ่าย พร้อมด้วยคำชี้แจงประกอบ

(๖) รายงานละเอียดเงินรายจ่ายในงบประมาณ แสดงรายจ่ายจริงเป็นรายการ และหมวดรายจ่ายเปรียบเทียบกับงบประมาณรายจ่าย และเงินประจำงวดที่ได้รับอนุมัติ

(๓) รายงานละเอียดเงินรายจ่ายชำระคืนต้นเงินกู้ แสดงรายจ่ายชำระคืนต้นเงินกู้แยกตามเงินกู้แต่ละราย.

๒. การรับจ่าย เงินในงบประมาณ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๗ ปรากฏผลโดยสรุปดังนี้ คือ

(๑) รายรับรวมทั้งสิ้นเป็นจำนวน ๑๐,๖๕๙.๒ ล้านบาท แบ่งเป็นรายได้ ๙,๖๕๗.๔ ล้านบาท และเงินกู้ ๑,๐๐๑.๘ ล้านบาท

(๒) รายได้จำนวน ๙,๖๕๗.๔ ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ ๕๓๗.๔ ล้านบาท หรือร้อยละ ๕.๙

(๓) รายรับจากเงินกู้จำนวน ๑,๐๐๑.๘ ล้านบาท เป็นเงินกู้จากสถาบันการเงินอื่น และเอกชน โดยการจำหน่ายพันธบัตร ๗% ทั้งสิ้น

(๔) รายจ่ายรวมทั้งสิ้นเป็นจำนวน ๑๑,๐๓๐.๔ ล้านบาท ต่ำกว่างบประมาณรายจ่ายรวมทั้งสิ้น ๓๙๙.๖ ล้านบาท หรือร้อยละ ๓.๕ แยกเป็นรายจ่ายธรรมดาจำนวน ๑๐,๕๒๖.๑ ล้านบาท และรายจ่ายชำระคืนต้นเงินกู้จำนวน ๕๐๔.๓ ล้านบาท

(๕) รายจ่ายธรรมดา จำนวน ๑๐,๕๒๖.๑ ล้านบาท ต่ำกว่างบประมาณรายจ่าย ๓๙๘.๒ ล้านบาท หรือร้อยละ ๓.๖

(๖) สำหรับเงินกู้ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๗ รัฐบาลได้กู้เงินมาเป็นจำนวน ๑,๐๐๑.๘ ล้านบาท แต่ได้ชำระคืนต้นเงินกู้ไปเป็นจำนวน ๕๐๔.๓ ล้านบาท จึงเป็นเงินกู้สุทธิที่กู้มาเพียง ๔๙๗.๕ ล้านบาท

๓. เมื่อเปรียบเทียบรายรับกับรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๗ ปรากฏผลดังนี้ คือ

(๑) รายรับทั้งสิ้นต่ำกว่ารายจ่ายทั้งสิ้น จำนวน ๓๗๑.๒ ล้านบาท ทำให้เงินคงคลังลดลงเป็นจำนวนเท่ากัน

(๒) รายได้ต่ำกว่ารายจ่ายทั้งสิ้น ๑,๓๗๓.๐ ล้านบาท หรืออีกนัยหนึ่งคลังมียอดขาดดุลเบื้องต้น จำนวน ๑,๓๗๓.๐ ล้านบาท ซึ่งตัวเลขนี้ถ้าดูเผิน ๆ จะแสดงว่าหนี้สินของรัฐบาลเพิ่มขึ้นเท่าจำนวนดังกล่าว แต่เนื่องจากในระยะเวลาเดียวกันนี้ รัฐบาลได้จ่ายเงินชำระคืนต้นเงินกู้ไปเป็นจำนวน ๕๐๔.๓ ล้านบาท และได้รวมรายจ่ายชำระคืนต้นเงินกู้ไว้ในยอดรายจ่ายทั้งสิ้น ฉะนั้น เมื่อหักจำนวนนี้ออกแล้วฐานะการรับจ่ายเงินงบประมาณ จะแสดงยอด

ขาดดุลสิทธิ จำนวน ๘๖๘.๗ ล้านบาท

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

อรุณ ทัพพะรังสี

กองประมวลบัญชี

(นายอรุณ ทัพพะรังสี)

อธิบดีกรมบัญชีกลาง

รายงานการตรวจสอบงบปีรายรับ-รายจ่าย ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๐๗ เสนอต่อรัฐสภา

คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินได้ตรวจสอบงบปีรายรับ-รายจ่าย ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๐๗ แห่งประเทศไทยข้างต้นนี้ และได้ตรวจสอบหลักฐาน เอกสาร กับได้รับคำชี้แจงของเจ้าหน้าที่แล้ว ได้ลงมติเห็นพร้อมกันว่า งบปีนี้ถูกต้องตามบัญชีที่กรมบัญชีกลางซึ่งเป็นไปตามรูปแบบประมาณประจำปีนั้น และเป็นความจริง

(ลงชื่อ)

คำนึง ชาญเลขา

(นายคำนึง ชาญเลขา)

ประธานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

สำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

๓๐ เมษายน ๒๕๑๒

รายงานสรุปเงินรายได้แผ่นดิน

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2507

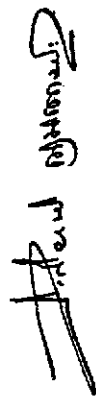
งบหมวด	ประมาณการ		รับจริง		+ - ส่วน ต่าง	กว่าประมาณการ	
งบภาษีอากร	8,260,000,000	00	8,855,230,186	29	+	595,230,186	29
หมวดภาษีเงินได้	815,000,000	00	853,953,253	53	+	38,953,253	53
หมวดภาษีการราชทัณฑ์ไป	1,685,000,000	00	1,796,896,421	15	+	111,896,421	15
หมวดภาษีการขายเฉพาะ	583,804,800	00	681,371,781	87	+	97,566,981	87
หมวดภาษีสินค้าเข้าออก	3,995,105,000	00	4,307,376,575	61	+	312,271,575	61
หมวดภาษีลักษณะการอนุญาต	245,099,600	00	250,014,571	46	+	4,914,971	46
หมวดภาษีลักษณะอื่น	935,990,600	00	965,617,582	67	+	29,626,982	67
งบการขายส่งของและ-							
บริการ	253,920,000	00	276,781,539	39	+	22,861,539	39
งบรัฐพาณิชย์	252,795,240	00	206,401,101	30	-	46,394,138	70
งบรายได้อื่น	353,284,760	00	318,930,741	77	-	34,354,018	23
รวม บาท	9,120,000,000	00	9,657,343,568	75	+	537,343,568	75

รายงานสรุปการใช้จ่ายเงินในงบประมาณ

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2507

รายการ	งบประมาณประจำปี		รับจริง - จ่ายจริง	+ -		กว้างประมาณ
	งบประมาณประจำปี			+	-	
1. รายรับ						
1.1 รายได้	9,120,000,000	00	9,657,343,568	75		537,343,568
1.2 เงินกู้	2,310,000,000	00	1,001,827,500	00		1,308,172,500
รวมรายรับ	11,430,000,000	00	10,659,171,068	75		770,828,931
2. รายจ่าย						
2.1 รายจ่ายรวมค่า	10,924,340,000	00	10,526,083,247	54		398,256,752
2.2 รายจ่ายชำระคืนเงินกู้	505,660,000	00	504,306,168	19		1,353,831
รวมรายจ่าย	11,430,000,000	00	11,030,389,415	73		399,610,584
3. ดุลยเบืองทุน						
(+ เกินดุลย์ - ขาดดุลย์)						
(1.1 - 2)	- 2,310,000,000	00	- 1,373,045,846	98		936,954,153
4. ดุลยสัทธิ						
(+ เกินดุลย์ - ขาดดุลย์)						
(1.1 - 2.1)	- 1,804,340,000	00	- 868,739,678	79		935,600,321
5. รายจ่ายจากเงินคงคลัง						
6. รายจ่ายจากเงินหมุนสัทธิ						
7. รายจ่ายค่าใช้จ่ายคงคลัง						

(ลงนาม)

(นายทวีเกียรติ กฤดากร)

หัวหน้ากองงบประมาณบัญชี กรมบัญชีกลาง

คำชี้แจง

เงินรายได้แผ่นดินประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๗ ตามประมาณการคาดว่าจะได้รับ ๙,๑๒๐.๐ ล้านบาท แต่ปรากฏว่าได้รับจริง ๙,๖๕๗.๓ ล้านบาท รับจริงสูงกว่าประมาณการ ๕๓๗.๓ ล้านบาท หรือร้อยละ ๕.๙ รายได้ที่ได้รับจริงบางประเภทสูงหรือต่ำกว่าประมาณการอันควรสังเกตเป็นพิเศษมีดังต่อไปนี้ :-

ก. งบภาษีอากร ประมาณว่าจะได้รับ ๘,๒๖๐.๐ ล้านบาท ได้รับจริง ๘,๘๕๕.๒ ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ ๕๙๕.๒ ล้านบาท หรือร้อยละ ๗.๒ ซึ่งประเภทที่ได้รับสูงหรือต่ำกว่าประมาณการส่วนใหญ่ได้แก่

๑. หมวดภาษีเงินได้ ประมาณว่าจะได้รับ ๘๑๕.๐ ล้านบาท ได้รับจริง ๘๕๔.๐ ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ ๓๙.๐ ล้านบาท จำนวนที่สูงขึ้นส่วนใหญ่ได้แก่ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เนื่องจากมีผู้ยื่นแบบแสดงรายการและเสียภาษีเพิ่มกว่าเดิม และการตรวจสอบตลอดจนการบังคับจัดเก็บเป็นไปโดยละเอียดรัดกุม ประกอบทั้งการหักภาษี ณ ที่จ่ายเป็นไปอย่างเข้มงวด กวดขัน จึงทำให้เก็บภาษีได้สูงกว่าประมาณการ

๒. หมวดภาษีการขายทั่วไป ประมาณว่าจะได้รับ ๑,๖๘๕.๐ ล้านบาท ได้รับจริง ๑,๗๙๖.๙ ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ ๑๑๑.๙ ล้านบาท ส่วนใหญ่ได้แก่ภาษีการค้า ได้รับจริง สูงกว่าประมาณการ ๑๐๘.๔ ล้านบาท เนื่องจากประเทศกำลังอยู่ในระยะพัฒนาเศรษฐกิจ กำลังขยายตัวมากขึ้น การผลิตและการจำหน่ายจึงสูงขึ้น ทำให้จำนวนผู้ประกอบการค้าต้องเสียภาษีเพิ่มขึ้นและการเก็บภาษีต้นทางเมื่อนำเข้า ทำให้ได้ภาษีเร็วขึ้น การรั่วไหลน้อยลง ทั้งได้เปลี่ยนแปลงวิธีควบคุมผู้ประกอบการโรงสีโดยใช้เครื่องวัดจำนวนข้าว ตลอดจนการตรวจสอบได้เป็นไปโดยเข้มงวด และการอำนวยความสะดวกในการจัดเก็บภาษีดีขึ้น จึงทำให้เก็บภาษีสูงกว่าประมาณการ

๓. หมวดภาษีการขายเฉพาะ ประมาณว่าจะได้รับ ๕๘๓.๘ ล้านบาท ได้รับจริง ๖๘๑.๔ ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ ๙๗.๖ ล้านบาท ซึ่งส่วนใหญ่ได้แก่

๓.๑ กาภาษีหลวงแร่ ได้รับจริงสูงกว่าประมาณการ ๓๕.๔ ล้านบาท เนื่องจากได้เกิดสถานการณ์ยุ่งยากในประเทศผู้ผลิตแร่บางประเทศ เช่น โบลิเวีย อินโดนีเซีย และ คองโก จึงทำให้ประเทศดังกล่าวไม่สามารถผลิตแร่ส่งออกสู่ตลาดได้เป็นปกติ ซึ่งเป็นผลให้เกิดการขาดแคลนดิบของโลกเพิ่มขึ้น ราคาดิบจึงสูงขึ้นกว่าปกติที่คาดหมายไว้ นอกจากนี้ยัง

ปรากฏว่าในปี ๒๕๐๗ สามารถผลิตแร่บางชนิดได้สูงขึ้น เช่น วุลแฟลม แมงกานีส ลิทไนท์ พลวง จึงทำให้ค่าภาคหลวงซึ่งคิดจากราคาจำหน่ายสูงขึ้น รายได้ที่ได้รับจึงสูงกว่าที่ประมาณการไว้

๓.๒ ก๊าซน้ำมัน ก๊าซประเภทนี้เป็นก๊าซที่จัดเก็บจากการผลิตน้ำมันในประเทศเดิมไม่ได้ตั้งประมาณการไว้ แต่ปรากฏว่าในตอนปลายปี ๒๕๐๗ โรงงานกลั่นน้ำมันภายในประเทศสามารถผลิตน้ำมันได้ จึงได้รับเงินค่าภาษีจากน้ำมันดังกล่าว จำนวน ๓๐.๖ ล้านบาท

๓.๓ ก๊าซเบียร์ ได้รับจริงสูงกว่าประมาณการ ๑๕.๔ ล้านบาท เนื่องจากการคมนาคมดีขึ้น จึงทำให้การขนส่งจำหน่ายสะดวกขึ้น ต้นทุนจำหน่ายจึงลดลง ประกอบทั้งผู้ผลิตได้ปรับปรุงคุณภาพของเบียร์ให้เป็นที่นิยมของประชาชนยิ่งขึ้น จึงทำให้จำนวนผู้บริโภคสูงขึ้นปริมาณการผลิตจำหน่ายสูงขึ้น รายได้ที่ได้รับจึงสูงขึ้นกว่าที่ประมาณการไว้

๓.๔ ภาษีสุราและสแตมป์สุรา ได้รับจริงสูงกว่าประมาณการ ๑๕.๑ ล้านบาท เนื่องจากการคมนาคมดีขึ้น จึงทำให้การขนส่งจำหน่ายสะดวกขึ้น ต้นทุนจำหน่ายจึงลดลง จำนวนผู้บริโภคสูงขึ้น และการปราบปรามสุราผิดกฎหมายของเจ้าพนักงานได้เป็นไปโดยเข้มงวดกวาดขันยิ่งขึ้น จึงทำให้เก็บภาษีได้สูงกว่าที่ประมาณไว้

๔. หมวดภาษีสินค้าเข้าออก ประมาณว่าจะได้รับ ๓,๔๔๕.๑ ล้านบาท ได้รับจริง ๔,๓๐๗.๔ ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ ๓๑๒.๓ ล้านบาท ซึ่งส่วนใหญ่ได้แก่

๔.๑ อากรขาออก ได้รับจริงสูงกว่าประมาณการ ๖.๕ ล้านบาท ประเภทที่ได้รับสูงต่ำกว่าประมาณการที่ควรสังเกตได้แก่

๔.๑.๑ อากรข้าว ได้รับจริงสูงกว่าประมาณการประมาณ ๒๐ ล้านบาท เนื่องจากในปีนี้ประเทศไทยสามารถผลิตข้าวได้มาก และประเทศอินโดนีเซียสั่งซื้อข้าวจากประเทศไทยเพิ่มขึ้น จึงทำให้สามารถส่งข้าวออกไปจำหน่ายในต่างประเทศปริมาณสูงกว่าที่คาดหมายไว้มากทั้งได้มีการเปลี่ยนแปลงกำหนดราคาในท้องตลาดเฉลี่ยตามเปอร์เซ็นต์ของข้าว จึงทำให้ได้รับรายได้สูงขึ้น

๔.๑.๒ ยางดิบ ได้รับจริงต่ำกว่าประมาณการ ประมาณ ๑๓ ล้านบาท ทั้งนี้ เนื่องจากในปี พ.ศ. ๒๕๐๗ นี้ ราคายางในตลาดโลกตกต่ำ จึงทำให้การกำหนดราคายางในท้องตลาดเป็นรายเฉลี่ยซึ่งใช้เป็นเกณฑ์ประเมินอากรขาออกลดลงกว่าที่คาดหมายไว้ รายได้ที่ได้รับจึงต่ำกว่าประมาณการ

๔.๒ อากรขาเข้า ได้รับจริงต่ำกว่าประมาณการ ๑๐ ล้านบาท ประเภทที่ได้ รับสูงต่ำกว่าประมาณการที่ควรสังเกตได้แก่

๔.๒.๑ อากรน้ำมันเบนซิน ได้รับจริงต่ำกว่าประมาณการ ประมาณ ๑๐๐ ล้านบาท เนื่องจากในปีนี้โรงกลั่นน้ำมันศรีราชาและโรงกลั่นน้ำมันบางจาก ซึ่งเป็นโรง กลั่นน้ำมันภายในประเทศสามารถผลิตน้ำมันออกจำหน่ายได้ จึงได้จัดเก็บเป็นภาษีน้ำมันแทน และรถที่ใช้ในการขนส่งได้หันไปนิยมใช้เครื่องยนต์ประเภทดีเซล ซึ่งสามารถใช้น้ำมันประเภท อื่นที่ถูกกว่าน้ำมันเบนซิน จึงทำให้ประมาณการส่งน้ำมันต่างประเทศเข้ามาจำหน่ายลดน้อยลง นอกจากนี้ยังมีอากรน้ำมันซึ่งองค์การเชื้อเพลิงได้นำเข้าค้างรับค่าอากรอยู่อีกประมาณ ๒๙.๕ ล้านบาท และเงินอากรน้ำมันค้างอยู่ในเงินมัดจำอีกประมาณ ๓๐ ล้านบาท

๔.๒.๒ น้ำมันแก๊ส ได้รับจริงต่ำกว่าประมาณการประมาณ ๑๐ ล้านบาท เนื่องจากในปีนี้รัฐบาลได้ตั้งโรงไฟฟ้าเพื่อจำหน่ายกระแสไฟฟ้าให้แก่ราษฎรทั้งส่วนกลาง และส่วนภูมิภาคมากขึ้น ประชาชนจึงได้นิยมใช้ไฟฟ้าแทนน้ำมัน เพราะสะดวกกว่า นอกจากนี้ ราษฎรยังนิยมใช้เครื่องยนต์ เครื่องจักรที่ใช้ น้ำมันดีเซลมากขึ้นเพราะประหยัดกว่า จึงทำ ให้ปริมาณการนำเข้าและภาษีที่เก็บได้ต่ำกว่าประมาณการ

๔.๒.๓ อากรผ้าฝืน ได้รับจริงต่ำกว่าประมาณการ ประมาณ ๑๐ ล้านบาท เนื่องจากการส่งเสริมให้มีการประกอบกิจการอุตสาหกรรมภายในประเทศมากขึ้น และ โรงงานภายในประเทศสามารถผลิตผ้าฝืนขึ้นจำหน่ายภายในประเทศได้มากขึ้น จึงทำให้ ประมาณการนำเข้าและภาษีอากรที่จัดเก็บได้ต่ำกว่าที่คาดหมายไว้

๔.๒.๔ อากรโลหะสามัญ ได้รับจริงต่ำกว่าประมาณการ ประมาณ ๘ ล้านบาท เพราะยังมีเงินอากรที่รอประกาศกรมโยธาเทศบาลค้างรับอีกจำนวนประมาณ ๓๘ ล้านบาท ซึ่งถ้าได้รับเงินจำนวนนี้รายได้จริงจะสูงกว่าประมาณการ

๔.๒.๕ อากรน้ำมันหล่อลื่น ได้รับจริงต่ำกว่าประมาณการ ประมาณ ๗ ล้านบาท เนื่องจากการส่งเข้ามาจำหน่ายน้อยลง ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะบริษัทผู้ส่ง สินค้าเข้ามาจำหน่ายมีสินค้าคงเหลืออยู่ในสต็อกมาก

๔.๒.๖ อากรขาเข้าอื่น ๆ ได้รับจริงต่ำกว่าประมาณการ ประมาณ ๑๕ ล้านบาท เนื่องจากรายได้ประเภทนี้เป็นประเภทย่อย จึงไม่มีหลักเกณฑ์จัดเก็บที่แน่นอน ยอดตามประมาณการตั้งไว้ได้อาศัยการคำนวณจากที่ได้รับในปีก่อน ๆ เป็นเกณฑ์ การที่รายได้

รับจริงต่ำกว่าประมาณการจึงเป็นเหตุการณ์ปกติ

๔.๒.๗ อากรรถยนต์นั่ง ได้รับจริงสูงกว่าประมาณการ ประมาณ ๖๕ ล้านบาท เนื่องจากปรากฏว่ามีโรงงานประกอบรถยนต์นั่งภายในประเทศ จึงคาดว่าจะมีการสั่งรถยนต์จากต่างประเทศน้อยลง จึงได้ตั้งประมาณการรายได้ไว้ค่อนข้างต่ำกว่าปีก่อน แต่ปรากฏว่าปริมาณการนำรถยนต์นั่งเข้ามามีปริมาณสูงกว่าที่คาดหมายไว้ ทั้งนี้ เนื่องจากผู้ผลิตในต่างประเทศ เช่น ประเทศญี่ปุ่น ได้ทำการอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ซึ่งสามารถลดต้นทุนในการผลิตลงมาก สามารถส่งรถยนต์มาจำหน่ายในประเทศภายในราคาใกล้เคียงกับที่ผลิตภายในประเทศ ประกอบทั้งได้มีการพัฒนาประเทศ สร้างถนนและทางหลวงเพิ่มขึ้น การดำเนินธุรกิจภายในประเทศกว้างขวางขึ้น ความจำเป็นที่จะต้องใช้รถยนต์ในการประกอบธุรกิจมากขึ้น และมีการเปิดบริการขายผ่อนระยะยาว ทำให้การจำหน่ายดีขึ้น จึงทำให้รายได้ประเภทนี้สูงขึ้นกว่าที่คาดหมายไว้

๔.๒.๘ อากรรถมอเตอร์ไซด์ ได้รับจริงสูงกว่าประมาณการ ประมาณ ๕๐ ล้านบาท อากรรสำคัญประเภทนี้ได้แก่รถจักรยานยนต์และส่วนประกอบรถยนต์ และรถที่ไม่มีตัวถังติดเครื่องยนต์ เนื่องจากการขยายตัวทางเศรษฐกิจภายในประเทศ และการพัฒนาประเทศถนนหนทางมีเพิ่มขึ้น ความจำเป็นที่จะต้องใช้รถยนต์ในการธุรกิจขนส่งมีมากขึ้น จึงทำให้ปริมาณการส่งสินค้าประเภทนี้เข้ามาจำหน่ายสูงขึ้น ทำให้สามารถจัดเก็บรายได้สูงขึ้น

๔.๒.๙ อากรรเครื่องจักรนอกจากเครื่องไฟฟ้า ได้รับจริงสูงกว่าประมาณการประมาณ ๔๕ ล้านบาท เนื่องจากระยะนี้ประเทศกำลังอยู่ในระหว่างพัฒนาความจำเป็นที่จะต้องใช้เครื่องจักร เครื่องทุนแรงในการก่อสร้างต่างๆ มีมากขึ้น จึงทำให้ปริมาณการส่งเข้ามาจำหน่ายมีจำนวนสูงขึ้น ซึ่งสามารถเก็บอากรจากเครื่องยนต์ที่มีสันดาปภายในได้ถึง ๕๒ ล้านบาท เครื่องจักรทำถนนและชุดแร่ ๒๐ ล้านบาท

๔.๒.๑๐ อากรรถยนต์ ได้รับจริงสูงกว่าประมาณการ ประมาณ ๒๕ ล้านบาท เนื่องจากคาดว่าจะมีการสั่งรถยนต์บรรทุกจากต่างประเทศเข้ามาจำหน่ายลดน้อยลง เพราะมีโรงงานประกอบรถบรรทุกภายในประเทศแล้ว แต่ปรากฏว่าทางโรงงานสามารถผลิตได้ในอัตราต่ำไม่พอแก่ความต้องการในตลาด เนื่องจากการได้มีการพัฒนาประเทศสร้างถนนและทางหลวงเพิ่มขึ้น การดำเนินธุรกิจภายในประเทศกว้างขวางยิ่งขึ้น ความจำเป็นที่จะต้อง

ใช้รถยนต์ในการประกอบธุรกิจมีมากขึ้น จึงทำให้ปริมาณการส่งรถยนต์บรรทุกเข้ามาจำหน่ายเพิ่มขึ้นและได้รับค่าอากรสูงขึ้น

๔.๒.๑๑ อากรสิ่งทอ ได้รับจริงสูงกว่าประมาณการ ประมาณ ๑๘ ล้านบาท

อากรประเภทนี้ได้แก่ผ้าผืนทอด้วยใยประดิษฐ์และเส้นด้ายที่ยังไม่ได้ทอ (Cotton Yarn) เนื่องจากได้มีการตั้งโรงงานประกอบอุตสาหกรรมทอผ้ามากขึ้น และจำนวนประชากรเพิ่มขึ้น ความต้องการจึงเพิ่มขึ้นตามลำดับ ดังจะเห็นได้ว่าอากรประเภทนี้มีแนวโน้มสูงทุกปี จึงทำให้มีการส่งสิ่งทอดังกล่าวเข้ามาจำหน่ายภายในประเทศมากขึ้น สามารถเก็บภาษีอากรได้สูงขึ้น

๔.๒.๑๒ อากรนมและผลิตภัณฑ์ ได้รับจริงสูงกว่าประมาณการ ประมาณ

๑๐ ล้านบาท เนื่องจากประชาชนของประเทศเพิ่มขึ้น ความต้องการนมและผลิตภัณฑ์สำหรับบริโภคจึงสูงขึ้น อากรประเภทนี้จึงมีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อย ๆ แต่ในปี ๒๕๐๗ เนื่องจากได้มีการส่งเสริมการเลี้ยงโคนมขึ้นภายในประเทศ จึงคาดว่าปริมาณการส่งนมเข้ามาจำหน่ายจะลดลง จึงได้ตั้งประมาณการรายได้ไว้ต่ำกว่าปีก่อน แต่เนื่องจากการเลี้ยงโคนมยังไม่ได้ผลตามที่คาดหวังไว้ ปริมาณการนำเข้าจึงยังคงสูงตามปกติ จึงทำให้อากรที่ได้รับสูงกว่าประมาณการ

๔.๒.๑๓ อากรเคมีภัณฑ์ ได้รับจริงสูงกว่าประมาณการ ประมาณ ๑๐

ล้านบาท อากรประเภทนี้ได้แก่เคมีที่ประกอบอุตสาหกรรมประเภทหนึ่ง และสินค้าสำเร็จรูป เช่น สีย้อม สีทา ยารักษาโรค เครื่องสำอางค์ และปุ๋ยเคมี เนื่องจากได้มีการส่งเสริมอุตสาหกรรมภายในประเทศ จึงมีโรงงานประกอบอุตสาหกรรมต่าง ๆ เพิ่มขึ้น และโรงงานดังกล่าวจำเป็นต้องอาศัยเคมีภัณฑ์มาใช้ในการผลิต จึงทำให้ปริมาณการนำเข้าสูงขึ้น และรายได้ที่จัดเก็บได้สูงขึ้นด้วย

๔.๓ ค่าฟรีเมียมน้ำ ได้รับจริงสูงกว่าประมาณการ ๓๑๐ ล้านบาท รายได้

ประเภทนี้นับว่าได้รับสูงขึ้นมาติดปกติเป็นประวัติการณ์ ทั้งนี้ เนื่องจากในปีนี้สามารถส่งข้าวออกจำหน่ายต่างประเทศปริมาณสูงกว่าปกติด้วยเหตุผลหลายประการ กล่าวคือ ประเทศเวียดนามใต้ ซึ่งเป็นประเทศที่ผลิตข้าวสำคัญประเทศหนึ่งในเอเชีย ได้ประสบปัญหาการเมืองภายในประเทศ ไม่สามารถผลิตข้าวออกสู่ตลาดโลกได้เช่นปีก่อน ๆ แต่ประเทศไทยสามารถผลิตข้าวได้มากขึ้น และประเทศอินโดนีเซียได้สั่งซื้อข้าวจากประเทศไทยเพิ่มขึ้น

๕. หมวดภาษีลักษณะการอนุญาต ประมาณว่าจะได้รับ ๒๔๕.๑ ล้านบาท ได้รับจริง ๒๕๐ ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ ๔.๙ ล้านบาท ซึ่งส่วนใหญ่ได้แก่

๕.๑ ค่าใบอนุญาตการพนัน รับจริงสูงกว่าประมาณการ ๗.๙ ล้านบาท เนื่องจากการปราบปรามจับกุมผู้ลักลอบเล่นการพนันเข้มงวดกวาดขันยิ่งขึ้น จึงมีผู้มาขอรับใบอนุญาตเพิ่มขึ้น

๕.๒ ค่าใบอนุญาตคนต่างด้าว รับจริงต่ำกว่าประมาณการ ๖.๗ ล้านบาท เนื่องจากการแซกซิมของคอมมิวนิสต์ ทางราชการจึงได้เข้มงวดกวาดขันการขอเข้าเมืองยิ่งขึ้น จึงทำให้มีผู้มาขอใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวลดลง

๖. หมวดภาษีลักษณะอื่น ประมาณว่าจะได้รับ ๙๓๖ ล้าน ได้รับจริง ๙๖๕.๖ ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ ๒๙.๖ ล้านบาท ซึ่งส่วนใหญ่ได้แก่

๖.๑ รายได้สลากกินแบ่ง รับจริงสูงกว่าประมาณการ ๔๐ ล้านบาท เนื่องจากการได้มีการเปลี่ยนแปลงระบบการจำหน่ายสลากกินแบ่งใหม่ โดยได้เพิ่มจำนวนสลากที่ออกจำหน่ายสูงขึ้นกว่าเดิม จึงทำให้มีรายได้สูงขึ้น

๖.๒ รายได้โรงงานยาสูบ รับจริงสูงกว่าประมาณการ ๑๐ ล้านบาท เนื่องจากมีรายได้ซึ่งจะต้องนำส่งในปีงบประมาณก่อนมาเหลื่อมส่งในปีงบประมาณนี้

๖.๓ ภาษียรถยนต์ ได้รับจริงสูงกว่าประมาณการ ๘.๕ ล้านบาท เนื่องจากการพัฒนาประเทศ สร้างถนนและทางหลวงเพิ่มขึ้น จึงทำให้การขยายตัวทางเศรษฐกิจการดำเนินธุรกิจต่าง ๆ กว้างขวางยิ่งขึ้น มีความจำเป็นที่จะต้องใช้รถยนต์ในการประกอบธุรกิจมีมากขึ้น ดังจะเห็นได้ว่าปริมาณรถยนต์ภายในประเทศได้เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ตามลำดับ จึงทำให้สามารถเก็บภาษีได้สูงขึ้น

๖.๔ ค่าจดทะเบียนอสังหาริมทรัพย์ ได้รับจริงต่ำกว่าประมาณการ ๒๘.๓ ล้านบาท เนื่องจากตามประมาณการได้ตั้งเพิ่มไว้ โดยคาดว่าจะมีการทำนิติกรรมจดทะเบียนกรรมสิทธิ์ที่ดินสูงขึ้น แต่ปรากฏว่าในขณะนี้การซื้อขายที่ดินส่วนใหญ่ได้เป็นไปในลักษณะการจัดสรร โดยแบ่งที่ดินออกเป็นแปลงเล็ก ๆ และไม่ได้มีการจดทะเบียนกรรมสิทธิ์กันทันที โดยขยายเวลาให้ผ่อนชำระเงิน และการโอนกรรมสิทธิ์ออกไป จึงทำให้ค่าจดทะเบียนลดน้อยลง และเนื่องจากการพัฒนาประเทศทำให้การเศรษฐกิจและการครองชีพดีขึ้น เจ้าของที่ดินจึงไม่จำเป็นที่จะต้องขายที่ดิน

ข. งบการขายสิ่งของและบริการ ประมาณว่าจะได้รับ ๒๕๓.๙ ล้านบาท ได้รับจริง ๒๗๖.๘ ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ ๒๒.๙ ล้านบาท หรือร้อยละ ๙ ซึ่งส่วนใหญ่ได้แก่

๑. ค่าธรรมเนียมเบ็ดเตล็ด รับจริงสูงกว่าประมาณการ ๑๐.๑ ล้านบาท เนื่องจากรายได้ประเภทนี้ไม่มีหลักเกณฑ์จัดเก็บที่แน่นอน การที่รายได้จริงสูงกว่าประมาณการ จึงเป็นเหตุการณ์ปกติ

๒. ค่าธรรมเนียมการขนส่งทางน้ำ รับจริงสูงกว่าประมาณการ ๖.๑ ล้านบาท เนื่องจากการขยายตัวทางเศรษฐกิจ จึงทำให้มีการใช้เรือยนต์ในการขนส่งเพิ่มขึ้น ประกอบกับได้มีการปรับปรุงการเก็บค่าธรรมเนียมสูงขึ้น และได้เพิ่มการกวาดขันในการจัดเก็บดีขึ้น จึงทำให้ได้รับรายได้สูงขึ้น

๓. ค่าขายอสังหาริมทรัพย์ รับจริงสูงกว่าประมาณการ ๖.๓ ล้านบาท เนื่องจากในปีนี้ได้มีการแลกเปลี่ยนวังบางขุนพรหมกับบ้านมนังคศิลา และได้รับเงินค่าเช่าใช้ค่าทรัพย์สิน เนื่องจากการแลกเปลี่ยนดังกล่าว

ค. งบรัฐพาณิชย์ ประมาณว่าจะได้รับ ๒๕๒.๘ ล้านบาท ได้รับจริง ๒๐๖.๔ ล้านบาท ต่ำกว่าประมาณการ ๔๖.๔ ล้านบาท หรือร้อยละ ๑๘.๓ ส่วนใหญ่ได้แก่รายได้จากองค์การของรัฐต่ำกว่าประมาณการ ๔๐.๖ ล้านบาท เนื่องจากได้ตั้งประมาณการไว้ว่าจะได้รับค่าเช่าโรงกลั่นน้ำมันที่ ๒ (บางจาก) ที่ผู้เช่าจะต้องรับซื้อตามสัญญา แต่ปรากฏว่าในปีนี้ยังไม่ได้รับเงินดังกล่าว และเงินปันผลต่ำกว่าประมาณการ ๕.๗ ล้านบาท เนื่องจากได้ตั้งประมาณการไว้ว่าจะได้รับเงินปันผลจากธนาคารออมสินจำนวน ๗ ล้านบาท แต่ปรากฏว่าไม่ได้รับเงินปันผลจำนวนดังกล่าวจากธนาคารออมสิน

ง. งบรายได้อื่น ประมาณว่าจะได้รับ ๓๕๓.๒ ล้านบาท ได้รับจริง ๓๑๘.๙ ล้านบาท ต่ำกว่าประมาณ ๓๔.๓ ล้านบาท หรือร้อยละ ๙.๗ ส่วนใหญ่ได้แก่

๑. รายได้เบ็ดเตล็ดอื่น รับจริงสูงกว่าประมาณการ ๕๐.๙ ล้านบาท เนื่องจากได้มีการนำเงินฝากกรมสรรพสามิตส่งเข้ารายได้ประเภทนี้จำนวน ๓๘.๗ ล้านบาท ส่วนอีก ๑๒.๒ ล้านบาทนั้น ได้รับสูงขึ้นตามปกติ เนื่องจากรายได้ประเภทนี้ไม่มีหลักเกณฑ์จัดเก็บที่แน่นอน

๒. เงินเหลือจ่ายปีเก่าส่งคืน รับจริงสูงกว่าประมาณการ ๑๓ ล้านบาท เนื่องจากรายได้ประเภทนี้เป็นเงินซึ่งส่วนราชการได้เบิกไปจากคลังในปีงบประมาณก่อน แล้วมิได้จ่ายนำส่งคืนคลัง จำนวนเงินที่ตั้งประมาณการไว้จึงไม่แน่นอน เงินที่สูงขึ้นจึงเป็นเหตุการณ์ปกติ

๓. ค่าปรับอื่น รับจริงสูงกว่าประมาณการ ๑๑.๘ ล้านบาท เนื่องจากรายได้ประเภทนี้ ไม่มีหลักเกณฑ์การจัดเก็บแน่นอน การที่รายได้รับจริงสูงขึ้นจึงเป็นเหตุการณ์ปกติ

๔. การกู้ยืม รับจริงสูงกว่าประมาณการ ๗.๔ ล้านบาท เนื่องจากได้มีส่วนราชการ บางแห่งได้นำเงินมาส่งใช้เงินกู้โดยมิได้ตั้งประมาณการไว้ เช่น การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ได้โอนกิจการไฟฟ้าไปจากเทศบาลได้นำเงินมาชำระหนี้เงินกู้แทนกรมโยธาเทศบาล จำนวน ๒.๑ ล้านบาท

๕. เงินเย็นพิเศษ ได้รับจริงต่ำกว่าประมาณการ ๗๘.๒ ล้านบาท เนื่องจากได้ตั้งประมาณการไว้ตามเงื่อนไขการใช้เงินเย็นพิเศษ แต่ปรากฏว่าส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจได้ทำสัญญาสั่งซื้อของโดยใช้เงินเย็นพิเศษแล้ว แต่ไม่ได้รับของทันตามระยะเวลาที่กำหนด ไว้ในสัญญา

๖. เงินรับจากการทำเหรียญกษาปณ์ ได้รับจริงต่ำกว่าประมาณการ ๒๓.๑ ล้านบาท เนื่องจากในปี ๒๕๐๗ กรมธนารักษ์ได้สั่งเครื่องผลิตเหรียญกษาปณ์จากต่างประเทศมาใช้ สำหรับผลิตเหรียญกษาปณ์ ซึ่งคาดว่าจะสามารถผลิตเหรียญกษาปณ์ได้ตามที่ประมาณไว้ แต่ปรากฏว่าได้รับเครื่องผลิตเหรียญกษาปณ์จากต่างประเทศไม่ทันภายในระยะเวลากำหนด จึงทำให้ผลิตเหรียญได้ต่ำกว่าที่ประมาณการไว้

๗. ดอกเบี้ยเงินกู้ ได้รับจริงต่ำกว่าประมาณการ ๑๑.๕ ล้านบาท เนื่องจากคาดว่าจะได้รับดอกเบี้ยจากเงินที่กระทรวงการคลังได้ให้เทศบาลและองค์การรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ กู้ไปดำเนินงาน แต่ปรากฏว่าหน่วยงานดังกล่าวบางหน่วยก็ไม่ได้ชำระดอกเบี้ยให้ และมีบางหน่วยได้เลื่อนส่งดอกเบี้ยในปี ๒๕๐๘

๘. ค่าปรับสุรา ได้รับจริงต่ำกว่าประมาณการ ๖.๒ ล้านบาท เนื่องจากการปราบปรามจับกุมผู้ลักลอบผลิตสุราโดยมิได้รับอนุญาตของเจ้าหน้าที่ ได้เป็นไปโดยเข้มงวดกวัดขัน ยิ่งขึ้น จึงทำให้การจำหน่ายสุรารัฐบาลได้ผลดีขึ้น ผู้ประมุขด้มกลั่นสุราได้ จึงสามารถผลิตสุราออกจำหน่ายได้สูงขึ้น จึงทำให้ค่าปรับสุราซึ่งเรียกเก็บจากผู้ประมุขสุราในกรณีที่ไม่สามารถผลิตสุราได้ตามจำนวนที่ได้กำหนดไว้ต่ำลงกว่าที่ประมาณการไว้

(ลงนาม)

ทวีเกียรติ กฤชณามระ

(นายทวีเกียรติ กฤชณามระ)

หัวหน้ากองประมวลบัญชี กรมบัญชีกลาง

สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

๒๕

10

รายงานละเอียดเงินรายได้แผ่นดิน

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2507

ประเภท	ประมาณการ		รับจริง		+ - ส่วน ต่าง	กว่าประมาณการ	
ก. งบภาษีอากร							
1. ภาษีเงินได้	รวม	815,000,000 00	853,953,253 53	+	38,953,253 53		
ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา		470,000,000 00	503,269,373 71	+	33,269,373 71		
ภาษีเงินได้บริษัทและห้างหุ้นส่วน นิติบุคคล		345,000,000 00	350,683,879 82	+	5,683,879 82		
2. ภาษีการขายทั่วไป	รวม	1,685,000,000 00	1,796,896,421 15	+	111,896,421 15		
ภาษีการค้า		1,630,000,000 00	1,738,357,207 54	+	108,357,207 54		
อากรแสตมป์		55,000,000 00	58,539,213 61	+	3,539,213 61		
3. ภาษีการขายเฉพาะ	รวม	583,804,800 00	681,371,781 87	+	97,566,981 87		
ก. ภาษีโรคภัยไข้ภายใน							
	รวม	398,554,000 00	463,574,827 41	+	65,020,827 41		
ภาษีการซื้อโรคภัยไข้		- -	159,155 26	+	159,155 26		
อากรมหรรพ		53,000,000 00	53,487,636 51	+	487,636 51		
ภาษีสุราและแสตมป์สุรา		190,000,000 00	205,143,202 41	+	15,143,202 41		
ภาษีเบียร์		43,000,000 00	58,356,420 10	+	15,356,420 10		
ภาษีเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์		37,000,000 00	40,073,832 14	+	3,073,832 14		
ภาษีไม้ซีกไฟและเครื่องซีกไฟ		18,054,000 00	19,424,937 87	+	1,370,937 87		
แสตมป์ยาสูบ		33,000,000 00	31,037,700 32	-	1,962,299 68		
ภาษีซิเมนต์		18,000,000 00	17,789,866 18	-	210,133 82		
แสตมป์ยานยนต์		6,500,000 00	7,445,628 52	+	945,628 52		
ภาษีสรรพสามิต		- -	30,656,448 10	+	30,656,448 10		
ข. ภาษีทรัพย์สินและกรรมสิทธิ์							
	รวม	185,250,800 00	217,796,954 46	+	32,546,154 46		
อากรโรงงัก		2,308,000 00	760,344 36	-	1,547,655 64		
อากรการประมง		8,000,000 00	6,953,936 08	-	1,046,063 92		
ค่าภาคหลวงไม้สัก		4,500,000 00	3,673,912 46	-	826,087 54		
ค่าภาคหลวงไม้กระยาสูบ		31,800,000 00	33,958,261 73	+	2,158,261 73		
ค่าภาคหลวงที่ดินและของป่า		9,000,000 00	7,388,642 01	-	1,611,357 99		
ค่าภาคหลวงแร่		129,642,800 00	165,061,857 82	+	35,419,057 82		

ประเภท	ประมาณการ		รับจริง		+ - สูง ต่ำ	กว่าประมาณการ	
4. ภาษีสินค้าเข้าออก รวม	3,995,105,000	00	4,307,376,575	61	+	312,271,575	61
อากรขาออก	350,625,000	00	357,096,296	49	+	6,471,296	49
อากรขาเข้า	2,864,480,000	00	2,854,424,855	18	-	10,055,144	82
ค่าพริมน้ำมัน	780,000,000	00	1,090,053,096	79	+	310,053,096	79
ค่าธรรมเนียมของค่า	-	-	5,802,327	15	+	5,802,327	15
5. ภาษีลักษณะการอนุญาต							
รวม	245,099,600	00	250,014,571	46	+	4,914,971	46
ค่าใบอนุญาตวิทยุ	450,000	00	504,258	00	+	54,258	00
ค่าใบอนุญาตประมงสัตว์	4,485,500	00	2,772,795	57	-	1,712,704	43
ค่าใบอนุญาตอื่นด้านสรรพสามิต	3,000,000	00	4,152,544	60	+	1,152,544	60
ค่าใบอนุญาตด้านป่าไม้	1,300,000	00	2,409,157	95	+	1,109,157	95
ค่าใบอนุญาตทาง	20,157,100	00	22,100,559	66	+	1,943,459	66
ค่าใบอนุญาตทางค้า	77,470,000	00	70,712,703	75	-	6,757,296	25
ค่าใบอนุญาตสลากกินแบ่ง	72,000,000	00	75,998,000	00	+	3,998,000	00
ค่าใบอนุญาตการพนัน	52,000,000	00	59,880,347	51	+	7,880,347	51
ค่าใบอนุญาตอาวุธปืนและดอกไม้							
เพลิง	10,050,000	00	7,227,179	92	-	2,822,820	08
ค่าใบอนุญาตอื่นด้านมหาดไทย	3,015,000	00	2,940,230	50	-	74,769	50
ค่าใบอนุญาตสาธารณสุข	1,172,000	00	1,316,794	00	+	144,794	00
6. ภาษีลักษณะอื่น รวม	935,990,600	00	965,617,582	67	+	29,626,982	67
ก. ภาษีจากสินทรัพย์							
รวม	189,000,000	00	169,691,992	64	-	19,308,007	36
ภาษีทรัพย์สิน	-	-	20	00	+	20	00
ภาษียอชนก	94,000,000	00	1,025,19,934	50	+	8,519,934	50
ค่าจดทะเบียนอสังหาริมทรัพย์	95,000,000	00	66,687,299	66	-	28,312,700	34
ภาษีมาย	-	-	484,738	48	+	484,738	48
ข. ภาษีลักษณะผูกขาด							
รวม	746,990,600	00	795,925,590	03	+	48,934,990	03
เงินช่วยราชการยาสูบและไฟ	394,124,600	00	390,884,590	03	-	3,240,009	97
รายได้จากโรงงานยาสูบ	310,000,000	00	320,000,000	00	+	10,000,000	00
รายได้สลากกินแบ่ง	40,800,000	00	80,800,000	00	+	40,000,000	00
รายได้จากกิจการผูกขาดอื่น	2,066,000	00	2,066,000	00	-	-	-
เงินช่วยราชการทองคำ	-	-	2,175,000	00	+	2,175,000	00
รวมงบภาษีอากร	8,260,000,000	00	8,855,230,186	29	+	595,230,186	29
บ. งบการขายสิ่งของและบริการ							
7. การขายสิ่งของและบริการ							
รวม	253,920,000	00	276,781,539	39	+	22,861,539	39
ก. ค่าขายอสังหาริมทรัพย์							
รวม	479,000	00	6,765,031	92	+	6,286,031	92

12

ประเภท	ประมาณการ		รับจริง		+ - สูงกว่าประมาณการ	
ค่าขายอสังหาริมทรัพย์	479,000	00	6,765,031	92	+	6,286,031 92
ข. ค่าขายผลิตภัณฑ์						
ธรรมชาติ รวม	4,820,000	00	5,437,263	46	+	617,263 46
ค่าขายน้ำมัน	3,700,000	00	4,011,356	00	+	311,356 00
ค่าขายไม้	500,000	00	357,364	10	-	142,635 90
ค่าขายพืชผลและพันธุ์สัตว์	620,000	00	1,068,543	36	+	448,543 36
ค. ค่าขายสิ่งสาธารณูปโภค						
รวม	33,610,000	00	29,686,014	64	-	3,923,985 36
ค่าขายกระแสไฟฟ้าและบริการ ค่าขนานและบริการ	-	-	99	00	+	99 00
	33,610,000	00	29,685,915	64	-	3,924,084 36
ง. ค่าขายหนังสือราชการ						
รวม	320,000	00	326,084	61	+	6,084 61
ค่าขายหนังสือราชการ	320,000	00	326,084	61	+	6,084 61
จ. ค่าขายสิ่งของอื่น						
รวม	17,561,000	00	16,022,996	14	-	1,538,003 86
ค่าขายของกลาง	10,500,000	00	7,984,563	04	-	2,515,436 96
ค่าขายของเบ็ดเตล็ด	7,061,000	00	8,038,433	10	+	977,433 10
ฉ. ค่าบริการ						
รวม	145,662,600	00	165,983,753	42	+	20,321,153 42
ค่าธรรมเนียมศุลกากร	7,860,000	00	5,741,879	18	-	2,118,120 82
ค่าธรรมเนียมควบคุมโรคระบาด- สัตว์	8,500,000	00	6,518,054	65	-	1,981,945 35
ค่าธรรมเนียมประพจน์	9,200,000	00	9,251,801	00	+	51,801 00
ค่าธรรมเนียมการประมง	880,000	00	989,927	69	+	109,927 69
ค่าธรรมเนียมบำรุงป่า	34,500,000	00	38,772,234	13	+	4,272,234 13
ค่าธรรมเนียมการบิน	36,000,000	00	39,031,521	74	+	3,031,521 74
ค่าธรรมเนียมล้อเลื่อน	4,900,000	00	5,778,628	98	+	878,628 98
ค่าธรรมเนียมการขนส่งทางบก	900,000	00	1,146,865	00	+	246,865 00
ค่าธรรมเนียมการขนส่งทางน้ำ	7,700,000	00	13,812,108	50	+	6,112,108 50
ค่าธรรมเนียมที่ดิน	4,700,000	00	3,391,976	82	-	1,308,023 18
ค่าธรรมเนียมแร่	557,600	00	889,218	29	+	331,618 29
ค่าธรรมเนียมจดทะเบียนการค้า สิ่ง กวง วิก	8,000,000	00	8,557,139	25	+	557,139 25
ค่าธรรมเนียมเบ็ดเตล็ด	21,965,000	00	32,102,398	19	+	10,137,398 19

ประเภท		ประมาณการ		แท้จริง		+ หรือ - กว่าประมาณการ	
บ. ค่าเช่า							
	รวม	51,467,400	00	52,560,395	20	+	1,092,995
ค่าเช่าสำนักงานทรัพย์สิน		49,917,400	00	51,546,195	59	+	1,628,795
ค่าเช่าเบ็ดเตล็ด		1,550,000	00	1,014,199	61	-	535,800
รวมงบการเช่าสิ่งของและบริการ		253,920,000	00	276,781,539	39	+	22,861,539
ค. งบรัฐพาณิชย์							
8. รัฐพาณิชย์							
	รวม	252,795,240	00	206,401,101	30	-	46,394,138
เงินส่วนแบ่งธนาคารแห่ง							
ประเทศไทย		120,000,000	00	120,000,000	00	-	-
รายได้จากองค์การของรัฐ		118,050,000	00	77,400,000	00	-	40,650,000
เงินปันผล		14,745,240	00	9,001,101	30	-	5,744,138
รวมงบรัฐพาณิชย์		252,795,240	00	206,401,101	30	-	46,394,138
ง. งบรายได้							
9. รายได้							
	รวม	353,284,760	00	318,930,741	77	-	34,354,018
ก. แสตนปัตยกรรมและค่า-							
ปรับ							
	รวม	108,679,000	00	115,574,199	71	+	6,895,199
แสตนปัตยกรรม		32,000,000	00	35,073,220	15	+	3,073,220
ค่าปรับสุรา		45,000,000	00	38,739,078	59	-	6,260,921
ค่าปรับภาษีอากร		6,600,000	00	4,182,137	68	-	2,417,862
ค่าปรับเปรียบเทียบคดี		21,000,000	00	21,702,594	65	+	702,594
ค่าปรับอื่น		4,079,000	00	15,877,168	64	+	11,798,168
ข. เงินรับคืน							
	รวม	124,545,260	00	67,015,643	46	-	57,529,616
เงินเหลือจ่ายปีเก่าส่งคืน		22,333,260	00	35,349,146	87	+	13,015,886
เงินรับคืนจากสินทรัพย์พาณิชย์		840,000	00	1,235,952	97	+	395,952
เงินกู้รับคืน		582,000	00	8,540,771	11	+	7,958,771
เงินเกินพิเศษ		100,000,000	00	21,796,924	51	-	78,203,075
เงินรับคืนอื่น		790,000	00	92,848	00	-	697,152

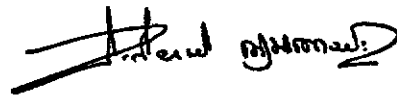
ใช้เฉพาะภายในห้องสมุด

๒๒๙

14

ประเภท	ประมาณการ		รับจริง		+ - กว่าประมาณการ	กว่าประมาณการ	
ค. รายได้เบ็ดเตล็ด รวม	120,060,500	00	136,340,898	60	+	16,280,398	60
ดอกเบี้ยเงินกู้	16,943,000	00	5,453,351	67	-	11,489,648	33
เงินรับจากการทำเหรียญกษาปณ์	90,000,000	00	66,841,000	00	-	23,159,000	00
รายได้เบ็ดเตล็ดอื่น	13,117,500	00	64,046,546	93	+	50,929,046	93
รวมงบรายได้อื่น บาท	353,284,760	00	318,930,741	77	-	34,354,018	23
รวมรายได้ทั้งสิ้น บาท	9,120,000,000	00	9,657,343,568	75	+	537,343,568	75

(ลงนาม)

(นายทวีเกียรติ กฤตธามระ)

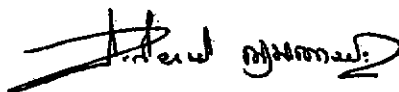
หัวหน้ากองประมวลบัญชี กรมบัญชีกลาง

รายงานละเอียดรายรับประเภทเงินกู้

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2507

รายการ	จำนวนเงิน	
พันธบัตรเงินกู้ ๕% ครวงที่ 1 พ.ศ. 2506	1,827,500	00
พันธบัตรเงินกู้ ๕% ครวงที่ 1 พ.ศ. 2507	1,000,000,000	00
รวมทั้งสิ้น บาท	1,001,827,500	00

(ลงนาม)

(นายทวีเกียรติ กฤดากร)

หัวหน้ากองประมวลบัญชี กรมบัญชีกลาง

รายงานสรุปเงินรายจ่ายในงบประมาณ
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2507

ส่วนราชการ	งบประมาณทั้งสิ้น		รายจ่าย		ค่ากว้างงบประมาณ	
งบกลาง	1,691,805,000	00	1,644,696,180	38	47,108,819	62
สำนักงานรัฐมนตรี	530,150,990	00	480,600,435	40	49,550,554	60
กระทรวงกลาโหม	1,766,200,000	00	1,758,216,031	26	7,983,968	74
กระทรวงการคลัง	282,523,200	00	265,307,781	87	17,215,418	13
กระทรวงการต่างประเทศ	98,989,000	00	95,685,885	58	3,303,114	42
กระทรวงเกษตร	267,176,300	00	247,450,817	57	19,725,482	43
กระทรวงคมนาคม	245,465,200	00	227,747,664	60	17,717,535	40
กระทรวงมหาดไทย	1,790,025,100	00	1,753,822,802	63	36,202,297	37
กระทรวงยุติธรรม	73,619,700	00	70,191,446	89	3,428,253	11
กระทรวงศึกษาธิการ	1,767,451,110	00	1,718,606,196	30	48,844,913	70
กระทรวงเศรษฐกิจ	50,658,700	00	42,972,037	90	7,686,662	10
กระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ	1,684,008,700	00	1,573,585,062	85	110,423,637	15
กระทรวงสาธารณสุข	401,521,000	00	383,155,457	56	18,365,542	44
กระทรวงอุตสาหกรรม	32,036,200	00	30,909,012	93	1,127,187	07
ราชบัณฑิตยสถาน	840,000	00	717,687	61	122,312	39
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทน ร	15,848,200	00	14,928,454	30	919,745	70
สำนักพระราชวัง	32,390,000	00	30,043,278	21	2,346,721	79
สำนักพระราชพิธี	843,400	00	647,450	60	195,949	40
องค์การและรัฐวิสาหกิจ	698,448,200	00	691,105,731	29	7,342,468	71
รวมทั้งสิ้น บาท	11,430,000,000	00	11,030,389,415	73	399,610,584	27

คำชี้แจง

๑. งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๗ ได้กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๗ เป็นจำนวน ๑๑,๕๓๐.๐ ล้านบาท ปรากฏว่าได้จ่ายไปจริงจำนวน ๑๑,๐๓๐.๕ ล้านบาท ต่ำกว่างบประมาณรายจ่าย ๓๔๙.๖ ล้านบาท หรือร้อยละ ๓.๕

๒. รายจ่ายจริงประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๗ รวมทั้งสิ้นจำนวน ๑๑,๐๓๐.๕ ล้านบาท นั้น เป็นรายจ่ายธรรมดา ๑๐,๕๒๖.๑ ล้านบาท และรายจ่ายชำระคืนต้นเงินกู้ ๕๐๔.๓ ล้านบาท

๓. รายจ่ายจริงต่ำกว่างบประมาณรายจ่ายจำนวน ๓๔๙.๖ ล้านบาท นั้น ส่วนใหญ่ได้แก่หมวดเงินเดือน และค่าจ้างประจำ คือ จำนวนประมาณ ๑๕๘.๘ ล้านบาท เนื่องจากได้มีข้าราชการและลูกจ้างลาออกหรือได้รับแต่งตั้งไปดำรงตำแหน่งใหม่ในระหว่างปี และยังไม่ได้บรรจุแทนอัตราที่ว่างนั้น จึงไม่มีการเบิกจ่าย

นอกจากนี้ยังมีรายจ่ายของส่วนราชการต่าง ๆ หมวดรายจ่ายอื่น ๆ ซึ่งต่ำกว่างบประมาณรายจ่ายที่น่าสังเกตดังนี้ คือ

๓.๑ งบกลาง รายจ่ายจริงต่ำกว่างบประมาณรายจ่ายจำนวน ๔๗.๑ ล้านบาท ส่วนใหญ่ได้แก่รายการเงินช่วยเหลือข้าราชการ ซึ่งตั้งจ่ายเป็นค่าช่วยเหลือข้าราชการเกี่ยวกับภาษีเงินได้และการรักษาพยาบาล เนื่องจากเงินช่วยเหลือการรักษาพยาบาลเป็นรายจ่ายประเภทใหม่ เพิ่งเริ่มจ่ายในปี ๒๕๐๖ ไม่มีสถิติจะนำมาคำนวณตั้งงบประมาณให้แน่นอนได้ การที่รายจ่ายจริงต่ำกว่างบประมาณการนั้นจึงเป็นเหตุปกติ

๓.๒ กระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ รายจ่ายจริงต่ำกว่างบประมาณรายจ่ายจำนวน ๑๑๐.๔ ล้านบาท ซึ่งส่วนใหญ่ได้แก่

(๑) กรมทางหลวงแผ่นดิน งบบริหาร หมวดรายจ่ายอื่น รายจ่ายจริงต่ำกว่างบประมาณ ๑๓.๔ ล้านบาท เนื่องจากได้ตั้งงบประมาณไว้สำหรับเป็นค่าจ้างผู้ชำนาญจากต่างประเทศมาดำเนินการสำรวจและออกแบบตามโครงการสร้างทางมาตรฐานสายใหญ่ ๆ แต่ปรากฏว่ามีข้อขัดข้องไม่สามารถที่จะทำสัญญาจ้างได้ จึงไม่มีการเบิกจ่าย นอกจากนี้ยังได้มีการกั้นเงินงบประมาณไว้บางส่วนให้เป็นอำนาจของนายกรัฐมนตรี ที่จะสั่งจ่ายในการพัฒนาทางหลวง แต่ปรากฏว่าเงินที่กั้นไว้นี้ได้มีการสั่งจ่ายต่ำกว่าที่กั้นไว้ จึงทำให้รายจ่ายจริงต่ำกว่างบประมาณ

(๒) กรมทางหลวงแผ่นดิน งบประมาณและก่อสร้างทาง หมวดค่าที่ดิน และสิ่งก่อสร้างรายจ่ายจริงต่ำกว่างบประมาณ ๓๕.๐ ล้านบาท เนื่องจากสามารถประกวดราคาจ้างเหมาก่อสร้างทางสายต่าง ๆ ได้ในราคาต่ำกว่าที่ประมาณไว้

(๓) กรมวิเทศสหการ หมวดรายจ่ายอื่น รายจ่ายจริง ต่ำกว่างบประมาณ รายจ่าย ๔.๔ ล้านบาท เนื่องจากได้ตั้งงบประมาณไว้เพื่อจ่ายสมทบเงินกองทุนสหประชาชาติ โครงการโทรคมนาคม แต่ปรากฏว่าการช่วยเหลือนี้ได้ดำเนินการล่าช้า ทำสัญญาไม่ทันภายในปีงบประมาณจึงไม่มีการเบิกจ่ายจำนวน ๒.๐ ล้านบาท และได้ตั้งจ่ายเป็นค่าภาษีชดเชยให้ผู้เชี่ยวชาญต่างประเทศจำนวน ๒ ล้านบาท แต่ปรากฏว่าผู้เชี่ยวชาญดังกล่าวได้ส่งใบสำคัญมาขอเบิกต่ำกว่าที่ประมาณไว้จึงมีเงินเหลือจ่าย

๓.๓ สำนักนายกรัฐมนตรี รายจ่ายจริงต่ำกว่างบประมาณรายจ่าย ๔๔.๕ ล้านบาท ซึ่งส่วนใหญ่ได้แก่

(๑) สำนักงานสถิติแห่งชาติ หมวดค่าตอบแทนอื่น ต่ำกว่าประมาณ ๔.๗ ล้านบาท เนื่องจากได้ตั้งงบประมาณไว้เป็นค่ารางวัลเจ้าหน้าที่งานเดินสำรวจตามโครงการสำรวจสำมะโนอุตสาหกรรม สำมะโนเกษตร และสำรวจสภาวะแรงงาน ตามโครงการจะสำรวจสำมะโนอุตสาหกรรมทั่วประเทศ ซึ่งจะต้องใช้พนักงานเดินสำรวจมาก แต่เมื่อได้พิจารณาโดยถี่ถ้วนแล้วเห็นว่าถ้าจะทำทั่วประเทศจะไม่คุ้มกับค่าใช้จ่าย เนื่องจากบางท้องที่มีการประกอบการอุตสาหกรรมจำนวนน้อยรายมาก จึงได้จัดทำการสำรวจแต่เฉพาะภายในเขตเทศบาล ซึ่งสามารถลดจำนวนพนักงานสำรวจและหัวหน้าหมู่ลงได้มาก การสำรวจสำมะโนเกษตรบางแห่งก็สามารถใช้พนักงานเดินสำรวจสำมะโนอุตสาหกรรมมาปฏิบัติงานแทนได้ และการสำรวจสภาวะแรงงานเดิมประมาณว่าจะสำรวจ ๖ ครั้ง แต่เห็นว่าไม่คุ้มกับค่าใช้จ่าย จึงได้ยืดเวลาทำงานออกไป แต่ลดจำนวนสำรวจลงเหลือเพียง ๓ ครั้ง จึงทำให้รายจ่ายจริงต่ำกว่างบประมาณ

(๒) มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ หมวดค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง ต่ำกว่างบประมาณรายจ่าย ๓.๖ ล้านบาท เนื่องจากได้ตั้งงบประมาณไว้สำหรับเป็นค่าสร้างตึกมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ แต่ปรากฏว่าไม่สามารถดำเนินการทำสัญญาก่อสร้างได้ทัน จึงไม่มีการเบิกจ่าย

(๓) สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน หมวดเงินอุดหนุนรายจ่ายจริงต่ำกว่างบประมาณรายจ่าย ๔.๖ ล้านบาท เนื่องจากได้ตั้งงบประมาณไว้สำหรับอุดหนุนเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับนักเรียนทุนรัฐบาลในต่างประเทศ แต่เนื่องจากในปี ๒๕๐๗ ทางสำนักงาน

ก.พ. ดำเนินการสอบคัดเลือกนักเรียนที่จะส่งไปเรียนต่างประเทศไม่ทันตามกำหนด จึงไม่จำเป็นต้องเบิกจ่าย

๓.๔ กระทรวงคมนาคม ระบายจริงต่ำกว่างบประมาณระบาย จำนวน ๑๗.๗ ล้านบาท ส่วนใหญ่ได้แก่ระบายของกรมเจ้าท่า หมวดค่าครุภัณฑ์ ต่ำกว่าประมาณการ ๔.๑ ล้านบาท เนื่องจากได้ตั้งงบประมาณไว้เป็นค่าต่อเรือคอนกรีต ๑ ลำ เป็นเงิน ๒.๕ ล้านบาท แต่ภายหลังได้เปลี่ยนแปลงโครงการเป็นสร้างสถานีนำร่องยื่นไปในทะเลแทน เพราะถาวรกว่า แต่ปรากฏว่าสร้างในปี ๒๕๐๗ ไม่ทัน ซึ่งจะได้ดำเนินการสร้างในปีงบประมาณ ๒๕๐๘ ต่อไป และได้ตั้งงบประมาณเป็นค่ามัดจำเรือสำรวจและวางทุ่นเป็นเงิน ๑.๕ ล้านบาท แต่ในปี ๒๕๐๗ ไม่สามารถดำเนินการทำสัญญาได้ทัน จึงทำให้ระบายจริงต่ำกว่างบประมาณ

๓.๕ กระทรวงเศรษฐกิจ ระบายจริงต่ำกว่างบประมาณระบาย จำนวน ๗.๗ ล้านบาท ส่วนใหญ่ได้แก่ระบายของกรมเศรษฐกิจสัมพันธ์ หมวดรายจ่ายอื่น ระบายจริงต่ำกว่างบประมาณจำนวน ๕.๘ ล้านบาท เนื่องจากได้ตั้งงบประมาณไว้เป็นค่าจัดซื้อที่ดินจัดงานแสดงสินค้านานาชาติในประเทศ จำนวน ๔.๔ ล้านบาท แต่ปรากฏว่าในปี ๒๕๐๗ ไม่สามารถดำเนินการจัดซื้อได้ทัน จึงไม่มีการเบิกจ่ายและมีค่าใช้จ่ายในการแสดงสินค้าในต่างประเทศ เหลือจ่ายอีกจำนวน ๑.๑ ล้านบาท

(ลงนาม)

ทวีเกียรติ กฤษณามระ

(นายทวีเกียรติ กฤษณามระ)

หัวหน้ากองประมวลบัญชี กรมบัญชีกลาง

ส่วนราชการและ หมวดรายจ่าย	งบประมาณรายจ่าย	+	-	โอนเพิ่ม โอนลด	งบประมาณ รายจ่ายทั้งสิ้น	เงินประจำงวด	รายจ่ายจริง	รายจ่ายจริง ต่ำกว่าประมาณ รายจ่ายทั้งสิ้น
สำนักนายกรัฐมนตรี								
สำนักงานปลัด								
สำนักงานนายกรัฐมนตรี								
เงินเดือน	3,152,200 00			-	3,152,200 00	3,152,200 00	2,681,642 62	470,557 38
ค่าจ้างประจำ	480,100 00			-	480,100 00	480,100 00	452,893 24	27,206 76
ค่าตอบแทนอื่น	301,100 00		-	40,000 00	261,100 00	261,100 00	249,611 25	11,488 75
ค่าใช้สอย	370,000 00		-	51,490 00	318,510 00	318,510 00	310,482 49	8,027 51
ค่าวัสดุ	230,000 00	+		42,500 00	272,500 00	272,500 00	266,196 09	6,303 91
ค่าครุภัณฑ์	124,600 00	+		48,990 00	173,590 00	173,590 00	173,443 25	146 75
เงินอุดหนุน	3,000 00			-	3,000 00	3,000 00	3,000 00	-
รายชื่อนอื่น	100,000 00			-	100,000 00	100,000 00	97,513 50	2,486 50
รวม	4,761,000 00			-	4,761,000 00	4,761,000 00	4,234,782 44	526,217 56

ส่วนราชการและ หมวดรายจ่าย	งบประมาณรายจ่าย	+	-	โอนเพิ่ม โอนลด	งบประมาณ รวมจากงบอื่น	เงินประจำงวด	รายจ่ายจริง	รายจ่ายจริง หักวงงบประมาณ รวมจากงบอื่น
สำนักดำเนินการ บริหาร								
เงินเดือน	13,676,300 00	-	2,146,904 00	11,529,396 00	11,529,396 00	11,529,396 00	7,895,140 14	3,634,255 86
ค่าจ้างประจำ	383,700 00	+	14,400 00	398,100 00	398,100 00	398,100 00	353,343 35	44,756 65
ค่าตอบแทนอื่น	707,300 00	+	60,000 00	767,300 00	767,300 00	767,300 00	709,650 49	57,649 51
ค่าใช้สอย	4,010,000 00	+	56,560 00	4,066,560 00	4,066,560 00	4,066,560 00	3,088,087 87	978,472 13
ค่าวัสดุ	270,000 00	+	710,300 00	980,300 00	980,300 00	980,300 00	965,281 13	15,018 87
ค่าครุภัณฑ์	22,770,700 00	+	414,018 00	23,184,718 00	23,184,718 00	23,154,668 00	22,757,560 34	427,157 66
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	13,000,000 00	+	718,241 00	13,718,241 00	13,718,241 00	13,718,241 00	13,713,665 00	4,576 00
เงินอุดหนุน	3,000 00		-	3,000 00	3,000 00	3,000 00	3,000 00	-
รายจ่ายอื่น	2,068,600 00	+	173,385 00	2,241,985 00	2,241,985 00	2,241,900 00	1,260,756 10	981,228 90
รวม	56,889,600 00		-	56,889,600 00	56,889,600 00	56,859,465 00	50,746,484 42	6,143,115 58

ส่วนราชการและ หมวดรายจ่าย	งบประมาณรายจ่าย	+	-	โอนเพิ่ม โอนลด	งบประมาณ รายจ่ายทั้งสิ้น	เงินประจำงวด	รายจ่ายจริง	รายจ่ายจริง ต่ำกว่างบประมาณ รายจ่ายทั้งสิ้น
ส่วนการบริหารของ นายกรัฐมนตรี								
เงินเดือน	1,416,000 00			-	1,416,000 00	1,416,000 00	1,105,366 40	310,633 60
ค่าจ้างประจำ	543,900 00			-	543,900 00	543,900 00	457,453 33	86,446 67
ค่าตอบแทนอื่น	1,828,600 00	+		42,600 00	1,871,200 00	1,871,200 00	1,785,762 11	85,437 89
ค่าวัสดุ	1,030,500 00	-		191,945 00	838,555 00	838,555 00	551,548 64	287,006 36
ค่าวัสดุ	431,500 00	+		59,000 00	490,500 00	490,500 00	451,800 25	38,699 75
ค่าวัสดุ	405,500 00	+		40,345 00	445,845 00	445,845 00	442,782 00	3,063 00
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	60,000 00	+		50,000 00	110,000 00	110,000 00	110,000 00	-
เงินอุดหนุน	3,000 00	+		-	3,000 00	3,000 00	3,000 00	-
รายชดเชย	60,000 00	+		-	60,000 00	60,000 00	60,000 00	-
รวม	5,779,000 00			-	5,779,000 00	5,779,000 00	4,967,712 73	811,287 27
ด้านงบประมาณ								
เงินเดือน	3,124,100 00	-		105,800 00	3,018,300 00	3,018,300 00	2,608,341 34	409,958 66
ค่าจ้างประจำ	146,300 00	-		7,200 00	139,100 00	139,100 00	139,091 11	8 89
ค่าตอบแทนอื่น	145,000 00	+		42,900 00	187,900 00	187,900 00	187,489 53	410 47
ค่าวัสดุ	277,600 00	+		17,665 00	295,265 00	295,265 00	295,258 62	6 38
ค่าวัสดุ	126,500 00	+		7,900 00	134,400 00	134,400 00	134,305 85	94 15
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	356,700 00	+		44,535 00	401,235 00	401,145 00	401,145 00	90 00
เงินอุดหนุน	3,000 00	+		-	3,000 00	3,000 00	3,000 00	-
รวม	4,179,200 00			-	4,179,200 00	4,179,110 00	3,768,631 45	410,568 55

ส่วนราชการและ หมวดรายจ่าย	งบประมาณรายจ่าย	+	-	โอนเพิ่ม โอนลด	งบประมาณ รวมรายทั้งสิ้น	เงินประจำงวด	รายรับจริง	รายจ่ายจริง	รายการจริง ค่าทางงบประมาณ รวมรายทั้งสิ้น
สำนักเลขาธิการ คณะรัฐมนตรี									
เงินเดือน	1,226,300 00			-	1,226,300 00	1,226,300 00	1,112,737 55		113,562 45
ค่าจ้างประจำ	130,100 00			-	130,100 00	130,100 00	127,874 36		2,225 64
ค่าตอบแทนอื่น	89,200 00			-	89,200 00	89,200 00	67,886 78		21,313 22
ค่าวัสดุ	550,700 00		-	1,200 00	549,500 00	549,500 00	544,259 05		5,240 95
ค่าวัสดุ	1,937,100 00		-	16,000 00	1,921,100 00	1,921,100 00	1,913,488 73		7,611 27
ค่าวัสดุ	39,700 00	+		17,200 00	56,900 00	56,900 00	55,000 00		1,900 00
เงินอุดหนุน	3,000 00			-	3,000 00	3,000 00	3,000 00		-
รวม	3,976,100 00			-	3,976,100 00	3,976,100 00	3,824,246 47		151,853 53
กรมประมวล ข่าวสาร									
เงินเดือน	3,343,400 00	+		6,000 00	3,349,400 00	3,349,400 00	2,377,705 83		971,694 17
ค่าจ้างประจำ	897,600 00			-	897,600 00	897,600 00	727,305 68		170,294 32
ค่าตอบแทนอื่น	77,400 00		-	6,000 00	71,400 00	71,400 00	58,639 50		12,760 50
ค่าวัสดุ	520,000 00			-	520,000 00	520,000 00	363,876 07		156,123 93
ค่าวัสดุ	280,800 00			-	280,800 00	280,800 00	280,459 98		340 02
ค่าวัสดุ	201,100 00			-	201,100 00	191,100 00	191,100 00		10,000 00
เงินอุดหนุน	3,000 00			-	3,000 00	3,000 00	-		3,000 00
รวม	5,100,000 00			-	5,100,000 00	5,100,000 00	5,100,000 00		-
รวม	10,423,300 00			-	10,423,300 00	10,413,300 00	9,099,087 06		1,324,212 94

ส่วนราชการและ หมวดรายจ่าย	งบประมาณรายจ่าย	+	-	โอนเพิ่ม โอนลด	งบประมาน รายจ่ายทั้งสิ้น	เงินประจำงวด	รายจ่ายจริง	รายจ่ายจริง หักวงเงินงบประมาณ รายจ่ายทั้งสิ้น
กรมประชาสัมพันธ์								
เงินเดือน	7,133,700 00	+		6,619 00	7,140,319 00	7,140,319 00	5,667,012 96	1,473,306 04
ค่าจ้างประจำ	1,142,400 00	00		-	1,142,400 00	1,142,400 00	1,077,182 54	65,217 46
ค่าตอบแทนอื่น	3,050,200 00	00	-	30,976 00	3,019,224 00	3,019,224 00	2,295,112 98	724,111 02
ค่าวัสดุ	4,377,900 00	00	-	167,614 00	4,210,286 00	4,210,286 00	4,090,201 29	120,084 71
ค่าเช่า	2,953,600 00	00	-	517,925 00	2,435,675 00	2,435,675 00	2,285,416 06	150,258 94
ค่าตอบแทน	9,015,990 00	00	+	1,187,496 00	10,203,486 00	10,186,920 00	9,082,563 00	1,120,923 00
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	16,143,800 00	00	-	477,600 00	15,666,200 00	15,474,846 00	15,290,788 70	375,411 30
รวม	43,817,590 00		-	-	43,817,590 00	43,609,670 00	39,788,277 53	4,029,312 47
สำนักงานสภา พัฒนาการเศรษฐกิจ แห่งชาติ								
เงินเดือน	3,192,600 00	+		13,300 00	3,205,900 00	3,205,900 00	2,268,695 16	937,204 84
ค่าจ้างประจำ	506,400 00	00	-	-	506,400 00	506,400 00	371,675 79	134,724 21
ค่าตอบแทนอื่น	414,600 00	00	+	22,580 00	437,180 00	437,180 00	416,509 81	20,670 19
ค่าวัสดุ	1,029,300 00	00	-	63,900 00	965,400 00	965,400 00	960,399 98	5,000 02
ค่าวัด	299,900 00	00	+	30,000 00	329,900 00	329,900 00	329,357 31	542 69
ค่าตอบแทน	344,900 00	00	+	354,735 00	699,635 00	699,635 00	694,830 00	4,805 00
เงินอุดหนุน	3,000 00	00	-	-	3,000 00	3,000 00	-	3,000 00
รายชื่อนอื่น	2,092,700 00	00	-	356,715 00	1,735,985 00	1,735,985 00	1,385,552 81	350,432 19
รวม	7,883,400 00		-	-	7,883,400 00	7,883,400 00	6,427,020 86	1,456,379 14

ส่วนราชการและ หมวดรายการ	งบประมาณรายจ่าย	+	-	โอนเพิ่ม โอนลด	งบประมาณ รายจ่ายทั้งสิ้น	เงินประจำงวด	รายจ่ายจริง	รายจ่ายจริง หักวงเงินงบประมาณ - รายจ่ายคงเหลือ
สำนักงานสภา การศาสนาแห่งชาติ								
เงินเดือน	3,825,000	00	-	53,334	3,771,666	00	1,327,976	41 2,443,689
ค่าจ้างประจำ	584,100	00	-	-	584,100	00	274,772	57 309,327
ค่าตอบแทนอื่น	1,090,300	00	-	137,026	953,274	00	816,690	90 136,583
ค่าโทรศัพท์	1,013,000	00	-	259,802	753,198	00	749,805	42 3,392
ค่าวัสดุ	2,237,000	00	-	187,041	2,049,959	00	1,991,629	78 58,329
ค่าวัสดุพิมพ์	4,666,700	00	+	2,249,518	6,916,218	00	6,816,807	98 99,410
ค่าสิ่งพิมพ์และสิ่งก่อสร้าง	29,499,000	00	-	1,612,315	27,886,685	00	27,821,825	20 64,859
เงินอุดหนุน	180,000	00	-	-	180,000	00	180,000	00 -
รวม	43,095,100	00		-	43,095,100	00	39,979,508	26 3,115,591
สำนักงานสภาวชิย แห่งชาติ								
เงินเดือน	1,807,500	00	-	206,927	1,600,573	00	1,169,015	94 431,557
ค่าจ้างประจำ	163,900	00	-	-	163,900	00	143,466	92 20,433
ค่าตอบแทนอื่น	723,000	00	-	316,700	406,300	00	403,986	70 2,313
ค่าโทรศัพท์	380,000	00	+	206,927	586,927	00	572,486	03 14,440
ค่าวัสดุ	375,000	00	+	35,000	410,000	00	380,148	84 29,851
ค่าวัสดุพิมพ์	1,324,800	00	+	299,300	1,624,100	00	1,587,589	90 36,510
ค่าสิ่งพิมพ์และสิ่งก่อสร้าง	6,000,000	00	-	-	6,000,000	00	5,998,823	00 1,177
เงินอุดหนุน	1,761,200	00	-	17,600	1,743,600	00	1,688,131	53 55,468
รายจ่ายอื่น	226,200	00	-	-	226,200	00	226,054	89 145
รวม	12,761,600	00		-	12,761,600	00	12,169,703	75 591,896

ส่วนราชการและ หมวดรายจ่าย	งบประมาณรายจ่าย	+	-	โอนเพิ่ม โอนลด	งบประมาณ รายจ่ายทั้งสิ้น	เงินประจำงวด	รายจ่ายจริง	รายจ่ายจริง หักวงเงินงบประมาณ รวม
สำนักงาน								
คณะกรรมการ								
ส่งเสริมสินค้ามาออก								
เงินเดือน	438,900 00	-	-	-	438,900 00	438,900 00	227,390 87	211,509 13
ค่าเช่าประจำ	41,700 00	-	-	-	41,700 00	41,700 00	41,100 00	600 00
ค่าตอบแทนอื่น	299,000 00	-	-	70,000 00	229,000 00	229,000 00	209,428 50	19,571 50
ค่าวัสดุ	452,400 00	-	-	24,380 00	428,020 00	428,020 00	372,584 43	55,435 57
ค่าวัสดุ	78,700 00	-	-	20,000 00	58,700 00	58,700 00	58,659 05	40 95
ค่าวัสดุ	121,700 00	+	+	114,380 00	236,080 00	236,080 00	235,540 00	540 00
รวม	1,432,400 00			-	1,432,400 00	1,432,400 00	1,144,702 85	287,697 15
กรมศุลกากร								
เงินเดือน	6,096,500 00	-	-	6,750 00	6,089,750 00	5,397,500 00	5,384,290 27	705,459 73
ค่าเช่าประจำ	149,700 00	+	+	6,750 00	156,450 00	139,550 00	128,326 34	28,123 66
ค่าตอบแทนอื่น	1,575,000 00	-	-	129,538 00	1,445,462 00	1,440,200 00	1,316,438 41	129,023 59
ค่าวัสดุ	937,000 00	+	+	132,318 00	1,069,318 00	1,069,318 00	1,063,900 81	5,417 19
ค่าวัสดุ	2,310,400 00	-	-	-	2,310,400 00	2,310,400 00	2,310,143 62	256 38
ค่าวัสดุ	913,900 00	-	-	15,600 00	898,300 00	898,096 00	661,539 27	236,760 73
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	450,000 00	+	+	10,320 00	460,320 00	460,290 00	459,055 00	1,265 00
เงินอุดหนุน	100,200 00	+	+	2,500 00	102,700 00	99,700 00	99,663 00	3,037 00
รายช้อน	648,000 00			-	648,000 00	648,000 00	648,000 00	-
รวม	13,180,700 00			-	13,180,700 00	12,463,054 00	12,071,356 72	1,109,343 28

ด้านรายการและ หมวดรายการ	งบประมาณรายจ่าย	+	-	โอนเพิ่ม โอนลด	งบประมาณ รายจ่ายทั้งสิ้น	เงินประจำงวด	รายจ่ายจริง	รายจ่ายจริง ต่ำกว่างบประมาณ รายจ่ายทั้งสิ้น
ส่วนกลาง								
หนังสือ								
เงินเดือน	3,988,800 00	+		6,788 00	3,995,588 00	3,988,800 00	2,773,504 ^๙ 24	1,222,086 76
ค่าจ้างประจำ	671,400 00			-	671,400 00	671,400 00	591,020 17	80,379 83
ค่าตอบแทนอื่น	9,862,600 00	-		6,788 00	9,855,812 00	9,855,812 00	5,120,469 64	4,735,342 36
ค่าวัสดุ	11,529,400 00	-		1,970,580 00	9,558,820 00	9,558,820 00	8,691,938 38	866,881 62
ค่าวัสดุ	4,211,900 00	+		212,730 00	4,424,630 00	4,424,630 00	3,752,600 28	672,029 72
ค่าวัสดุ	4,185,200 00	+		117,700 00	4,302,900 00	4,288,615 00	3,838,514 76	464,385 24
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	-	+		70,700 00	70,700 00	70,700 00	70,700 00	-
เงินอุดหนุน	3,000 00			-	3,000 00	3,000 00	3,000 00	-
รายจ่ายอื่น	-	+		1,569,450 00	1,569,450 00	1,569,450 00	1,361,906 90	207,543 10
รวม	34,452,300 00			-	34,452,300 00	34,431,227 00	26,203,651 37	8,248,648 63

ส่วนราชการและ หมวดรายจ่าย	งบประมาณรายจ่าย	+-	โอนเพิ่ม โอนลด	งบประมาณ รายจ่ายทั้งสิ้น	เงินประจำงวด	รายจ่ายจริง	รายจ่ายจริง ต่ำกว่างบประมาณ รายจ่ายทั้งสิ้น
สำนักงาน							
คณะกรรมการ							
ตรวจสอบเงินแผ่นดิน							
เงินเดือน	8,764,700 00	-	207,200 00	8,557,500 00	8,557,500 00	7,657,281 93	900,218 07
ค่าจ้างประจำ	167,700 00	+	7,200 00	174,900 00	174,900 00	159,670 94	15,229 06
ค่าตอบแทนอื่น	354,000 00	-	76,500 00	277,500 00	277,500 00	206,263 00	71,237 00
ค่าวัสดุ	2,000,000 00	-	45,800 00	1,954,200 00	1,954,200 00	1,843,035 98	111,164 02
ค่าเช่า	191,700 00	-	-	191,700 00	191,700 00	183,296 06	8,403 94
ค่าครุภัณฑ์	518,900 00	+	322,300 00	841,200 00	841,200 00	840,875 00	325 00
เงินอุดหนุน	3,000 00	-	-	3,000 00	3,000 00	3,000 00	-
รวม	12,000,000 00		-	12,000,000 00	12,000,000 00	10,893,422 91	1,106,577 09
สำนักงานคณะกรรมการ-							
การกฤษฎีกา							
เงินเดือน	1,253,100 00	-	-	1,253,100 00	1,253,100 00	1,059,446 07	193,653 93
ค่าจ้างประจำ	39,600 00	-	-	39,600 00	39,600 00	39,270 97	329 03
ค่าตอบแทนอื่น	831,000 00	-	64,840 00	766,160 00	766,160 00	766,003 50	156 50
ค่าวัสดุ	33,000 00	+	45,840 00	78,840 00	78,840 00	78,824 09	15 91
ค่าเช่า	55,200 00	+	19,000 00	74,200 00	74,200 00	74,188 05	11 95
ค่าครุภัณฑ์	20,100 00	-	-	20,100 00	20,020 00	20,020 00	80 00
รวม	2,232,000 00		-	2,232,000 00	2,231,920 00	2,037,752 68	194,247 32

ส่วนราชการและ หมวดรายจ่าย	งบประมาณรายจ่าย	+	-	โอนเพิ่ม โอนลด	งบประมาณ รายจ่ายทั้งสิ้น	เงินประจำงวด	รายจ่ายจริง	รายจ่ายจริง หักวงเงินประมาณ รายจ่ายทั้งสิ้น
มหาวิทยาลัย								
เลขาธิการสำนัก								
เงินเดือน	7,876,000 00			-	7,876,000 00	7,876,000 00	7,215,754 07	660,245 93
ค่าจ้างประจำ	1,867,400 00			-	1,867,400 00	1,867,400 00	1,819,782 55	47,617 45
ค่าตอบแทน	622,500 00			-	622,500 00	622,500 00	620,503 78	1,996 22
ค่าวัสดุ	1,770,500 00			-	1,770,500 00	1,770,500 00	1,717,332 10	53,167 90
ค่าวัสดุ	1,546,800 00			12,000 00	1,534,800 00	1,534,800 00	1,533,540 53	1,259 47
ค่าวัสดุและสิ่งก่อสร้าง	2,386,600 00		+	12,000 00	2,398,600 00	2,375,184 00	2,348,124 00	50,476 00
เงินอุดหนุน	4,742,000 00			-	4,742,000 00	4,742,000 00	4,732,480 00	9,520 00
	309,000 00			-	309,000 00	309,000 00	309,000 00	-
รวม	21,120,800 00			-	21,120,800 00	21,097,384 00	20,296,517 03	824,282 97
ผู้อำนวยการ								
มหาวิทยาลัย								
เงินเดือน	22,215,100 00	-		2,931,967 00	19,283,133 00	19,283,133 00	18,457,380 59	825,752 41
ค่าจ้างประจำ	1,376,100 00			-	1,376,100 00	1,376,100 00	1,266,732 22	109,367 78
ค่าตอบแทน	3,197,700 00	+		228,506 00	3,426,206 00	3,426,206 00	3,342,206 06	83,999 94
ค่าวัสดุ	1,276,600 00	+		6,494 00	1,283,094 00	1,283,094 00	1,283,084 66	9 34
ค่าวัสดุ	1,845,900 00	+		5,000 00	1,850,900 00	1,850,900 00	1,822,876 73	28,023 27
ค่าวัสดุและสิ่งก่อสร้าง	2,357,100 00	+		506,000 00	2,863,100 00	2,858,263 00	2,809,357 59	53,742 41
เงินอุดหนุน	26,791,500 00	+		1,962,000 00	28,753,500 00	28,753,500 00	28,740,755 55	12,744 45
รวม	30,800 00	+		210,000 00	240,800 00	240,800 00	217,471 25	23,328 75
	-	+		13,967 00	13,967 00	13,967 00	13,966 47	- 53
รวม	59,090,800 00			-	59,090,800 00	59,085,963 00	57,953,831 12	1,136,968 88

ส่วนราชการและ หมวดรายการ	งบประมาณรายจ่าย	+	-	โอนเพิ่ม โอนลด	งบประมาณ รายจ่ายทั้งสิ้น	เงินประจำงวด	รายจ่ายจริง	รายจ่ายจริง ต่ำกว่างบประมาณ รายจ่ายทั้งสิ้น
มหาวิทยาลัย								
อธิการบดี								
เงินเดือน	8,377,100 00	-		62,800 00	8,314,300 00	8,314,300 00	5,770,271 62	2,544,028 38
ค่าจ้างประจำ	530,180 00	+		15,000 00	545,100 00	545,100 00	535,608 54	9,491 46
ค่าตอบแทนอื่น	3,215,100 00	-		10,333 00	3,204,767 00	3,204,767 00	3,186,650 39	18,116 61
ค่าวัสดุ	1,113,700 00	-		10,000 00	1,103,700 00	1,103,700 00	919,096 38	184,603 62
ค่าวัสดุ	859,500 00	+		-	859,500 00	859,500 00	807,534 51	51,965 49
ค่าวัสดุ	1,523,500 00	+		65,000 00	1,588,500 00	1,588,510 00	1,573,727 50	14,772 50
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	6,524,000 00	+		-	6,524,000 00	5,749,000 00	5,657,400 00	866,600 00
เงินอุดหนุน	49,700 00	+		-	49,700 00	49,700 00	47,364 69	2,335 31
รายได้อื่น	300,000 00	+		3,133 00	303,133 00	303,133 00	303,132 40	60
	22,492,700 00			-	22,492,700 00	21,715,710 00	18,800,786 03	3,691,913 97
รวม								

ด้านการและ หมวดราย	งบประมาณรายจ่าย	+	-	โอนเพิ่ม โอนลด	งบประมา ธรายของสน	เงินประจำงวด	รายจ่ายจริง	รายจ่ายจริง ต่ำกว่างบประมาณ ๕๕ รายจ่ายทั้งสิ้น
สำนักงาน								
คณะกรรมการ								
ตรวจสอบการปฏิบัติ								
เกี่ยวกับภาษีอากร								
เงินเดือน	2,701,200 00	-	-	226,825 00	2,474,375 00	2,474,375 00	2,377,062 52	97,312 48
ค่าจ้างประจำ	289,800 00	-	-	15,460 00	274,340 00	274,340 00	252,779 50	21,560 50
ค่าตอบแทน	850,000 00	-	-	329,400 00	520,600 00	520,600 00	516,644 45	3,955 55
ค่าวัสดุ	537,000 00	+	-	378,000 00	915,000 00	915,000 00	907,991 56	7,008 44
ค่าวัสดุ	450,000 00	-	-	51,000 00	399,000 00	399,000 00	395,714 19	3,285 81
ค่าวัสดุ	674,800 00	+	+	244,685 00	919,485 00	918,710 00	918,040 00	1,445 00
ค่าวัสดุ	80,000 00	-	-	-	80,000 00	80,000 00	-	-
ค่าวัสดุ	3,000 00	-	-	-	3,000 00	-	-	3,000 00
ค่าวัสดุ	800,000 00	-	-	-	800,000 00	800,000 00	800,000 00	-
รวม	6,385,800 00			-	6,385,800 00	6,382,025 00	6,248,232 22	137,567 78
กระทรวงกลาโหม								
งบประจำ	1,744,700,000 00	+		5,500,000 00	1,750,200,000 00	1,750,199,200 00	1,743,797,201 98	6,402,798 02
โครงการพัฒนา การปลูกทางอากาศ	14,000,000 00			-	16,000,000 00	16,000,000 00	14,418,829 28	1,581,170 72
รวม	1,760,700,000 00	+		5,500,000 00	1,766,200,000 00	1,766,199,200 00	1,758,216,031 26	7,983,968 74

ส่วนราชการและ หมวดรายการ	งบประมาณรายจ่าย	+	-	โอนเพิ่ม โอนลด	งบประมาณ รายการทั้งสิ้น	เงินประจำงวด	รายการจริง	รายการจริง หักวงเงินงบประมาณ รายการทั้งสิ้น
กระทรวงการคลัง								
ด้านกิจการ								
ปลัดกระทรวง								
เงินเดือน	1,749,600 00	-	900 00		1,748,700 00	1,747,100 00	1,464,268 34	284,431 66
ค่าจ้างประจำ	87,000 00	+	900 00		87,900 00	87,900 00	87,900 00	-
ค่าตอบแทนอื่น	190,000 00		-		190,000 00	177,000 00	161,248 36	28,751 64
ค่าโทรศัพท์	860,000 00	-	157,360 00		702,640 00	701,160 00	693,948 01	8,691 99
ค่าเช่า	120,000 00		-		120,000 00	104,000 00	90,869 44	29,130 56
ค่าวิทยุแท่ง	48,300 00	+	152,860 00		201,160 00	201,160 00	201,120 00	40 00
ค่าที่กันและสิ่งก่อสร้าง	-	+	4,500 00		4,500 00	4,500 00	4,500 00	-
เงินอุดหนุน	5,000 00	-	-		5,000 00	5,000 00	5,000 00	-
รวม	3,059,900 00		-		3,059,900 00	3,027,820 00	2,708,854 15	351,045 85
ด้านกิจการเศรษฐกิจ								
การคลัง								
เงินเดือน	1,892,400 00		-		1,892,400 00	1,892,400 00	1,159,060 99	733,339 01
ค่าจ้างประจำ	29,100 00		-		29,100 00	29,100 00	26,540 32	2,559 68
ค่าตอบแทนอื่น	533,800 00		-		533,800 00	527,000 00	345,770 78	188,029 22
ค่าโทรศัพท์	344,000 00		-		344,000 00	310,000 00	164,644 80	179,355 20
ค่าเช่า	67,000 00		-		67,000 00	67,000 00	64,962 15	2,037 85
ค่าวิทยุแท่ง	195,100 00		-		195,100 00	192,660 00	192,544 44	2,555 56
รายการอื่น	13,600,000 00		-		13,600,000 00	13,600,000 00	13,600,000 00	-
รวม	16,661,400 00		-		16,661,400 00	16,618,160 00	15,553,523 48	1,107,876 52

กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ

ส่วนราชการและ หมวดรายจ่าย	งบประมาณรายจ่าย	+	-	โอนเพิ่ม โอนลด	งบประมาณ รายจ่ายทั้งสิ้น	เงินประจำงวด	รายจ่ายจริง	รายจ่ายจริง ต่ำกว่างบประมาณ รายจ่ายทั้งสิ้น
กรมสรรพากร								
เงินเดือน	47,460,000	00	+	23,608 00	47,483,608 00	47,400,000 00	45,521,641 74	1,961,966 26
ค่าจ้างประจำ	2,475,600	00	+	17,600 00	2,493,200 00	2,493,200 00	2,247,116 71	246,083 29
ค่าตอบแทน	3,200,000	00	+	250,000 00	3,450,000 00	3,450,000 00	3,288,201 92	161,798 08
ค่าวัสดุ	12,651,600	00	-	590,708 00	12,060,892 00	12,060,892 00	11,001,504 79	1,059,387 21
ค่ารถ	1,580,000	00	-	-	1,580,000 00	1,580,000 00	1,358,728 57	221,271 43
ค่าวัสดุ	6,065,500	00	+	605,700 00	6,671,200 00	6,650,585 00	6,101,995 00	569,205 00
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	1,046,500	00	+	191,500 00	1,238,000 00	1,225,000 00	1,166,590 00	71,410 00
เงินอุดหนุน	3,000	00	-	-	3,000 00	3,000 00	3,000 00	-
รวม	4,350,000	00	-	497,700 00	3,852,300 00	3,850,000 00	3,850,000 00	2,300 00
	78,832,200	00	-	-	78,832,200 00	78,712,677 00	74,538,778 73	4,293,421 27
กรมสรรพากร								
ค่าจ้างประจำ	33,486,500	00	-	2,614,473 00	30,872,027 00	30,779,527 00	27,828,687 25	3,043,339 75
ค่าตอบแทน	379,800	00	-	-	379,800 00	379,800 00	331,881 04	47,918 96
ค่าวัสดุ	15,330,900	00	-	40,095 00	15,290,805 00	15,290,805 00	15,196,642 61	94,162 39
ค่ารถ	18,287,500	00	+	1,049,331 00	19,336,831 00	19,336,831 00	19,336,292 90	538 10
ค่ารถ	2,935,000	00	+	388,725 00	3,323,725 00	3,323,725 00	3,318,422 31	5,302 69
ค่ารถ	4,126,300	00	+	713,082 00	4,839,382 00	4,837,724 00	4,817,176 06	22,205 94
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	6,000,000	00	+	7,190,900 00	13,190,900 00	13,190,900 00	13,139,170 00	51,730 00
เงินอุดหนุน	18,443,000	00	-	7,557,234 00	10,885,766 00	10,885,766 00	10,851,454 45	34,311 55
รวม	-	-	+	869,764 00	869,764 00	869,764 00	866,158 96	3,605 04
	98,989,000	00	-	-	98,989,000 00	98,894,842 00	95,685,885 58	3,303,114 42

ส่วนราชการและ หมวดรายจ่าย	งบประมาณรายจ่าย	+ - โอนเพิ่ม โอนลด	งบประมณ รายการหักคืน	เงินประจำงวด	รายจ่ายจริง	รวมจ่ายจริง ต่ำกว่างบประมาณ รวมจ่ายทั้งสิ้น
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์						
สำนักงานปลัดกระทรวง						
เงินเดือน	3,092,400 00	-	3,092,400 00	3,092,400 00	2,475,257 94	617,142 06
ค่าพาหนะประจำ	1,039,500 00	-	1,039,500 00	1,039,500 00	961,033 28	78,466 72
ค่าตอบแทนอื่น	809,400 00	+	883,400 00	883,400 00	822,674 09	60,725 91
ค่าใช้สอย	2,231,000 00	-	2,111,850 00	2,111,850 00	2,023,588 60	88,261 40
ค่าวัสดุ	932,700 00	-	821,200 00	821,200 00	700,547 78	120,652 22
ค่าครุภัณฑ์	2,771,000 00	+	2,871,500 00	2,837,813 00	2,835,838 00	35,662 00
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	3,430,000 00	+	3,482,650 00	3,377,650 00	2,930,031 29	552,618 71
เงินอุดหนุน	648,000 00	-	648,000 00	648,000 00	648,000 00	-
รวมยอดอื่น	500,000 00	+	503,500 00	500,000 00	403,003 75	100,496 25
รวม	15,454,000 00	-	15,454,000 00	15,311,813 00	13,799,974 73	1,654,025 27
กรมชลประทาน						
เงินเดือน	14,480,700 00	-	14,480,700 00	14,480,700 00	12,903,925 02	1,576,774 98
ค่าพาหนะประจำ	4,421,100 00	-	4,302,100 00	4,302,100 00	3,986,964 27	315,135 73
ค่าตอบแทนอื่น	9,194,900 00	-	9,067,650 00	9,067,650 00	8,489,765 29	577,884 71
ค่าใช้สอย	5,682,750 00	-	5,611,626 00	5,611,626 00	5,347,165 26	264,460 74
ค่าวัสดุ	8,154,590 00	-	8,102,190 00	8,102,190 00	7,448,589 88	653,600 12
ค่าครุภัณฑ์	4,820,860 00	+	4,928,765 00	4,895,651 00	4,856,262 08	72,502 92
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	3,113,400 00	+	3,332,645 00	3,305,050 00	3,144,617 27	188,027 73
เงินอุดหนุน	49,600 00	-	49,600 00	49,600 00	44,736 91	4,863 09
รวม	49,917,900 00	-	49,917,900 00	49,857,191 00	46,264,649 27	3,653,250 73

ส่วนราชการและ หมวดหมู่ราย	งบประมาณรายจ่าย	+	-	โอนเพิ่ม โอนลด	งบประมาณ รายจ่ายทั้งสิ้น	เงินประจำงวด	รายจ่ายจริง	รายจ่ายจริง หักวงงบประมาณ และ รายจ่ายคงต้น
กรมการข้าว								
เงินเดือน	10,380,300	00	00	2,520	10,382,820	00	10,382,820	00
ค่าจ้างประจำ	7,127,600	00	00	348,200	6,779,400	00	6,779,400	00
ค่าตอบแทน	3,800,550	00	00	345,680	4,146,230	00	4,146,230	00
ค่าวัสดุ	7,555,600	00	00	183,390	7,372,210	00	7,372,210	00
ค่าวัสดุ	5,693,700	00	00	146,080	5,839,780	00	5,839,780	00
ค่าวัสดุที่ หักคืนและสิ่งก่อสร้าง	4,729,050	00	00	139,230	4,868,280	00	4,737,699	00
เงินเดือน	3,935,000	00	00	48,080	3,983,080	00	3,983,021	00
รายจ่ายอื่น	3,000	00	00	-	3,000	00	3,000	00
	750,000	00	00	150,000	600,000	00	600,000	00
	43,974,800	00	00	-	43,974,800	00	43,844,160	00
รวม								
							39,958,912	98
กรมประมง								
เงินเดือน	6,162,400	00	00	11,900	6,150,500	00	5,598,700	00
ค่าจ้างประจำ	1,777,200	00	00	120,100	1,657,100	00	1,581,630	00
ค่าตอบแทน	2,781,700	00	00	152,000	2,933,700	00	2,933,700	00
ค่าวัสดุ	2,651,500	00	00	221,350	2,872,850	00	2,872,850	00
ค่าวัสดุ	2,896,800	00	00	270,541	2,626,259	00	2,626,259	00
ค่าวัสดุที่ หักคืนและสิ่งก่อสร้าง	15,432,000	00	00	149,050	15,581,050	00	15,576,387	00
เงินเดือน	5,986,400	00	00	99,859	5,886,541	00	5,808,071	00
รายจ่ายอื่น	30,000	00	00	20,000	10,000	00	10,000	00
	130,900	00	00	-	130,900	00	130,843	00
	37,848,900	00	00	-	37,848,900	00	37,138,440	00
							36,165,451	48
รวม								
							4,015,887	02
กรมการข้าว								
เงินเดือน	1,188,447	05	05	1,188,447	1,188,447	05	1,188,447	05
ค่าจ้างประจำ	212,125	85	85	212,125	212,125	85	212,125	85
ค่าตอบแทน	103,693	01	01	103,693	103,693	01	103,693	01
ค่าวัสดุ	72,978	33	33	72,978	72,978	33	72,978	33
ค่าวัสดุ	991	76	76	991	991	76	991	76
ค่าวัสดุที่ หักคืนและสิ่งก่อสร้าง	12,823	00	00	12,823	12,823	00	12,823	00
เงินเดือน	86,862	42	42	86,862	86,862	42	86,862	42
รายจ่ายอื่น	5,470	00	00	5,470	5,470	00	5,470	00
	57	10	10	57	57	10	57	10
	2,483,448	52	52	2,483,448	2,483,448	52	2,483,448	52

[illegible]

[illegible]

ส่วนราชการและ หมวดรายจ่าย	งบประมาณรายจ่าย	+	-	โอนหัก โอนลด	งบประมาณ รายจ่ายคงเดิม	เงินประจำงวด	รายจ่ายจริง	รายจ่ายจริง หักว่างประมาณ ๕๕
กรมการนิเทศ								
เงินเดือน	-	+	-	3,079,513 00	3,079,513 00	2,788,700 00	2,474,966 84	604,546 16
ค่าเช่าประจำ	-	+	-	4,456,218 00	4,456,218 00	4,437,286 00	3,874,895 14	581,322 86
ค่าตอบแทนอื่น	-	+	-	2,886,495 00	2,886,495 00	2,844,950 00	2,569,634 94	316,860 06
ค่าวัสดุ	-	+	-	2,276,792 00	2,276,792 00	2,276,792 00	2,273,229 74	3,562 26
ค่าวัสดุ	-	+	-	7,992,246 00	7,992,246 00	7,989,244 00	7,970,723 21	21,522 79
ค่าวัสดุที่	-	+	-	2,919,063 00	2,919,063 00	2,269,533 00	2,102,530 32	816,532 68
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	-	+	-	57,449,350 00	57,449,350 00	57,177,192 00	55,257,176 87	2,192,173 13
เงินอุดหนุน	-	+	-	20,000 00	20,000 00	-	-	20,000 00
รวม	-	+	-	4,628,000 00	4,628,000 00	4,628,000 00	4,628,000 00	-
	-	+	-	85,707,677 00	85,707,677 00	84,411,697 00	81,151,157 06	4,556,519 94
กรมเจ้าท่า								
เงินเดือน	5,082,000 00	+	-	5,400 00	5,087,400 00	5,087,400 00	3,899,773 45	1,187,626 55
ค่าเช่าประจำ	138,000 00	+	-	-	138,000 00	138,000 00	136,001 72	1,998 28
ค่าตอบแทนอื่น	839,000 00	+	-	41,400 00	880,400 00	880,400 00	837,258 13	43,141 87
ค่าวัสดุ	3,731,000 00	-	-	208,015 00	3,522,985 00	3,522,985 00	3,143,435 10	379,549 90
ค่าวัสดุที่	584,000 00	-	-	5,145 00	578,855 00	578,855 00	561,253 33	17,601 67
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	6,960,000 00	-	-	43,640 00	6,916,360 00	2,876,748 00	2,802,505 00	4,113,855 00
เงินอุดหนุน	1,325,000 00	+	-	210,000 00	1,535,000 00	1,144,275 00	584,375 00	950,725 00
	3,000 00			-	3,000 00	3,000 00	3,000 00	-
รวม	18,662,000 00			-	18,662,000 00	14,231,663 00	11,967,501 73	6,694,498 27
กรมไปรษณีย์โทรเลข								
รายช้อน	85,000,000 00			-	85,000,000 00	85,000,000 00	85,000,000 00	-
รวม	85,000,000 00			-	85,000,000 00	85,000,000 00	85,000,000 00	-

ส่วนราชการและ หมวดรายจ่าย	งบประมาณรายจ่าย	+	-	โอนเพิ่ม โอนลด	งบประมา ดรายจ่าย	เงินประจำงวด	รายจ่ายจริง	รายจ่ายจริง หักวงเงินงบประมาณ รายจ่ายจริง
กระทรวงมหาดไทย								
ปลัดกระทรวงมหาดไทย								
เงินเดือน	16,725,000	00	-	241,500	16,483,500	00	15,093,959	1,389,540
ค่าจ้างประจำ	1,286,300	00	+	40,100	1,326,400	00	1,242,473	83,926
ค่าตอบแทน	1,396,000	00	-	50,000	1,346,000	00	1,308,643	37,356
ค่าโสหุ้ย	6,562,400	00	+	66,500	6,628,900	00	6,480,712	148,187
ค่าเช่า	949,700	00	+	68,540	1,018,240	00	1,012,965	5,274
ค่าวัสดุ	2,261,700	00	+	77,460	2,339,160	00	2,165,870	173,289
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	5,974,000	00	+	38,900	6,012,900	00	6,001,593	11,306
เงินอุดหนุน	5,000	00	+	-	5,000	00	5,000	-
รวม	35,160,100	00		-	35,160,100	00	33,311,219	1,848,880
สำนักงานอัยการ								
และงานพิเศษ								
เงินเดือน	1,944,300	00	+	17,400	1,961,700	00	870,362	1,091,337
ค่าจ้างประจำ	59,400	00	-	-	59,400	00	51,840	7,559
ค่าตอบแทน	153,000	00	-	3,800	149,200	00	148,962	237
ค่าโสหุ้ย	191,000	00	+	15,350	206,350	00	205,150	1,199
ค่าวัสดุ	360,000	00	-	198,600	161,400	00	161,400	-
ค่ารถ	677,000	00	+	169,650	846,650	00	839,470	7,180
รวม	3,384,700	00		-	3,384,700	00	2,277,185	1,107,514
							59	41

ส่วนราชการและ หมวดรายจ่าย	งบประมาณรายจ่าย	+	-	โอนเพิ่ม โอนลด	งบประมาณ รายการทั้งสิ้น	เงินประจำงวด	รายจ่ายจริง	รายจ่ายจริง หักการงบประมาณ รายการทั้งสิ้น
สำนักงานปลัด กระทรวงมหาดไทย								
สำนักงานปลัด								
เงินเดือน	1,223,100 00	-		12,000 00	1,211,100 00	1,211,100 00	998,322 51	212,777 49
ค่าจ้างประจำ	180,900 00			-	180,900 00	180,900 00	160,377 30	20,522 70
ค่าตอบแทน	316,600 00	-		30,000 00	286,600 00	286,600 00	282,852 11	3,747 89
ค่าใช้สอย	354,900 00			12,000 00	366,900 00	366,900 00	359,848 37	7,051 63
ค่าวัสดุ	445,700 00	+		1,785 00	447,485 00	447,485 00	445,597 94	1,887 06
ค่าครุภัณฑ์	918,800 00	+		28,215 00	947,015 00	947,015 00	926,799 76	20,215 24
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	550,000 00			-	550,000 00	550,000 00	548,800 00	1,200 00
เงินอุดหนุน	300,000 00			-	300,000 00	300,000 00	282,118 45	17,881 55
รวม	4,290,000 00			-	4,290,000 00	4,290,000 00	4,004,716 44	285,283 56
กรมชลประทาน								
งบบริการ								
ชลประทานทั่วไป								
เงินเดือน	14,085,060 00	-		98,760 00	13,986,300 00	13,986,300 00	11,476,749 48	2,509,550 52
ค่าจ้างประจำ	19,895,000 00	+		406,700 00	20,301,700 00	20,301,700 00	20,257,201 94	44,498 06
ค่าตอบแทน	3,199,900 00	-		65,400 00	3,134,500 00	3,134,500 00	3,113,098 61	21,401 39
ค่าใช้สอย	14,403,800 00	+		472,094 00	14,875,894 00	14,875,894 00	14,760,622 11	115,271 89
ค่าวัสดุ	6,487,460 00	+		1,287,015 00	7,774,475 00	7,600,431 00	7,586,539 14	187,935 86
ค่าครุภัณฑ์	5,909,000 00	+		3,397,680 00	9,306,680 00	9,306,680 00	9,278,534 95	28,145 05
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	13,000 00	+		-	13,000 00	13,000 00	12,643 75	356 25
เงินอุดหนุน	3,056,800 00	+		7,833,293 00	10,890,093 00	10,890,093 00	10,763,221 19	126,871 81
รวม	67,050,020 00	+		13,232,622 00	80,282,642 00	80,108,598 00	77,248,611 17	3,034,030 83

ส่วนราชการและ หมวดรายจ่าย	งบประมาณรายจ่าย	+	-	โอนเพิ่ม โอนลด	งบประมาณ รายจ่ายทั้งสิ้น	เงินประจำงวด	รายจ่ายจริง	รายจ่ายจริง ต่ำกว่างบประมาณ L.M. รายจ่ายทั้งสิ้น
งบก่อสร้าง								
ชลประทานทั่วไป								
เงินเดือน	2,686,200	00	+	280,500	2,966,700	2,966,700	2,250,294	716,405
ค่าตอบแทนอื่น	4,655,400	00	-	475,300	4,180,100	4,180,100	4,179,718	381
ค่าใช้สอย	1,349,000	00	-	53,195	1,295,805	1,295,805	1,289,913	5,891
ค่าวัสดุ	1,440,200	00	+	37,380	1,477,580	1,477,580	1,472,387	5,192
ค่าทรัพย์สิน	4,676,700	00	-	399,180	4,277,520	4,224,128	4,218,438	59,082
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	21,346,500	00	+	3,829,185	25,175,685	25,175,685	25,077,032	98,652
รายจ่ายอื่น	584,400	00	-	49,590	534,810	534,810	527,262	7,547
รวม	36,738,400	00	+	3,169,800	39,908,200	39,854,808	39,015,046	893,153
งบก่อสร้าง								
เขื่อนเจ้าพระยา								
เงินเดือน	1,938,300	00	+	103,500	2,041,800	2,041,800	1,931,923	109,876
ค่าตอบแทนอื่น	1,992,800	00	-	97,000	1,895,800	1,895,800	1,887,607	8,192
ค่าใช้สอย	607,500	00	-	33,900	573,600	573,600	551,134	22,465
ค่าวัสดุ	1,298,000	00	-	42,000	1,256,000	1,256,000	1,243,873	12,126
ค่าทรัพย์สิน	409,300	00	+	81,400	490,700	487,748	476,791	13,909
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	44,204,000	00	-	5,790,923	38,413,077	38,413,077	38,116,498	296,578
เงินและค่าน	6,100	00	-	-	6,100	6,100	3,791	2,308
รายจ่ายอื่น	-	-	+	406,123	406,123	406,123	379,219	26,903
รวม	50,456,000	00	-	5,372,800	45,083,200	45,080,248	44,590,840	492,359

รวม

ส่วนราชการและ หมวดรายจ่าย	งบประมาณรายจ่าย	+	-	โอนเพิ่ม โอนลด	งบประมา รายจ่ายทดแทน	เงินประจำงวด	รายจ่ายจริง	รายจ่ายจริง หักวงงบประมาณ รายจ่ายทดแทน
งบก่อสร้างเขื่อนใหญ่								
เงินเดือน	5,375,700 00	-		85,200 00	5,290,500 00	5,290,500 00	4,804,850 51	485,649 49
ค่าตอบแทนอื่น	9,532,300 00	+		674,000 00	10,206,300 00	10,206,300 00	9,751,398 93	454,901 07
ค่าวัสดุ	3,429,000 00	+		321,000 00	3,750,000 00	3,750,000 00	3,253,126 57	496,873 43
ค่าวัสดุ	5,962,000 00	+		2,452,800 00	8,414,800 00	8,414,800 00	7,966,551 01	148,248 99
ค่าวัสดุ	1,462,000 00	+		179,590 00	1,641,590 00	1,586,788 00	1,546,883 62	94,706 38
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	55,330,000 00	+		1,277,500 00	56,607,500 00	56,588,500 00	55,419,179 43	1,188,320 57
เงินอุดหนุน	5,000 00	-		-	5,000 00	5,000 00	1,782 00	3,218 00
รวม	30,500,000 00	-		7,022,890 00	23,477,110 00	23,404,500 00	21,389,776 91	2,087,333 09
	111,596,000 00	-		2,503,200 00	109,092,800 00	108,946,388 00	104,133,548 98	4,959,251 02
กรมทางหลวงแผ่นดิน								
งบบริหาร								
เงินเดือน	10,786,800 00	+		13,130,843 00	23,917,643 00	23,917,643 00	18,809,196 60	5,108,446 40
ค่าจ้างประจำ	14,917,000 00	-		1,300,573 00	13,616,427 00	13,616,427 00	11,374,112 68	2,242,314 32
ค่าตอบแทนอื่น	1,301,000 00	+		1,462,073 00	2,763,073 00	2,763,073 00	2,136,985 85	626,087 15
ค่าวัสดุ	6,019,000 00	+		2,101,970 00	8,120,970 00	8,120,970 00	7,257,398 76	863,571 24
ค่าวัสดุ	44,238,000 00	-		3,268,908 00	40,969,092 00	40,969,092 00	40,006,546 78	962,545 22
ค่าที่ดิน	26,919,000 00	+		1,113,570 00	28,032,570 00	27,563,015 00	27,418,149 73	614,420 27
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	4,246,000 00	+		914,000 00	5,160,000 00	4,939,700 00	4,931,887 18	228,112 82
เงินอุดหนุน	3,000 00	-		-	3,000 00	3,000 00	-	3,000 00
รวม	103,420,000 00	-		13,516,075 00	89,903,925 00	86,700,525 00	75,996,062 35	13,907,862 65
	211,849,800 00	+		636,900 00	212,486,700 00	208,593,445 00	187,930,339 93	24,556,360 07

ส่วนราชการและ หมวดรายจ่าย	งบประมาณรายจ่าย	+ - โอนเพิ่ม โอนลด		งบประมาณ รายจ่ายทั้งสิ้น	เงินประจำงวด	รายจ่ายจริง		งบประมาณ ค่าจ้างและผลประโยชน์ รวม
งบการเงิน								
เงินเดือน	8,466,000	00	8,466,000	00	-	-	-	-
ค่าจ้างประจำ	33,521,000	00	1,124,370	00	32,396,630	00	26,436,082	71
ค่าตอบแทน	30,490,000	00	705,753	00	31,195,753	00	30,712,471	63
ค่าโง่	3,292,000	00	337,200	00	3,629,200	00	3,392,512	41
ค่าวัสดุ	96,925,000	00	26,943,195	00	123,868,195	00	122,996,947	33
ค่ารถม้า	2,086,000	00	30,321,940	00	32,407,940	00	31,829,036	00
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	2,530,000	00	246,071	00	2,776,071	00	2,724,734	76
รายจ่ายอื่น	-	+	807	00	807	00	807	00
รวม	177,310,000	00	48,964,596	00	226,274,596	00	218,092,591	84
งบการเงิน								
เงินเดือน	1,242,000	00	1,242,000	00	-	-	-	-
ค่าจ้างประจำ	2,057,000	00	-	-	2,057,000	00	893,146	91
ค่าตอบแทน	906,000	00	50,400	00	855,600	00	735,830	37
ค่าโง่	850,000	00	162,000	00	688,000	00	651,440	40
ค่าวัสดุ	1,242,000	00	222,000	00	1,020,000	00	1,003,072	43
ค่ารถม้า	1,462,000	00	196,000	00	1,658,000	00	1,558,460	00
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	316,650,000	00	139,245,189	00	177,404,811	00	142,316,339	05
รายจ่ายอื่น	12,000	00	-	-	12,000	00	-	-
รวม	324,421,000	00	115,437,139	00	208,983,861	00	172,446,739	16
งบการเงิน								
เงินเดือน	1,163,853	09	-	-	-	-	-	-
ค่าจ้างประจำ	119,769	63	-	-	-	-	-	-
ค่าตอบแทน	36,559	60	-	-	-	-	-	-
ค่าโง่	16,927	57	-	-	-	-	-	-
ค่าวัสดุ	99,540	00	-	-	-	-	-	-
ค่ารถม้า	35,088,471	95	-	-	-	-	-	-
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	12,000	00	-	-	-	-	-	-
รายจ่ายอื่น	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	36,537,121	84	115,437,139	00	208,983,861	00	172,446,739	16

ส่วนราชการและ หน่วยราชการ	งบประมาณรายจ่าย		+ - โอนเพิ่ม โอนลด	งบประมาณ รายจ่ายทั้งสิ้น		เงินประจำงวด		รายจ่ายจริง		รายจ่ายจริง ต่ำกว่างบประมาณ รายจ่ายทั้งสิ้น
งบกลางวิสาหกิจ										
เงินอุดหนุน	1,583,000	00	-	-	-	-	-	-	-	-
ค่าจ้างประจำ	632,000	00	-	632,000	00	632,000	00	281,243	55	350,756
ค่าตอบแทนอื่น	45,000	00	-	45,000	00	45,000	00	33,224	62	11,775
ค่าวัสดุ	457,000	00	-	457,000	00	457,000	00	332,876	30	124,123
ค่าวัสดุ	440,000	00	-	440,000	00	440,000	00	372,054	80	67,945
ค่าครุภัณฑ์	5,430,000	00	-	5,430,000	00	5,371,150	00	5,371,150	00	58,850
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	18,300,000	00	-	18,237,300	00	18,237,300	00	17,495,783	01	741,516
รายจ่ายอื่น	-	-	+	62,700	00	62,700	00	62,700	00	-
รวม	26,887,000	00	-	25,304,000	00	25,245,150	00	23,949,032	28	1,354,967
งบทางหลวงจังหวัด										
เงินอุดหนุน	1,770,000	00	-	-	-	-	-	-	-	-
ค่าจ้างประจำ	5,355,000	00	-	2,078,530	00	2,078,530	00	1,676,595	24	401,934
ค่าตอบแทนอื่น	4,926,000	00	+	8,599,865	00	8,599,865	00	7,996,409	84	603,455
ค่าวัสดุ	1,400,000	00	-	917,271	00	917,271	00	757,454	79	159,816
ค่าวัสดุ	10,384,000	00	+	29,258,000	00	29,258,000	00	28,721,511	19	536,488
ค่าครุภัณฑ์	210,000	00	+	2,619,895	00	2,589,167	00	2,589,167	00	30,728
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	36,782,000	00	-	36,307,076	00	36,230,276	00	33,205,943	91	3,101,132
รายจ่ายอื่น	40,277,000	00	+	40,442,006	00	40,442,006	00	40,384,485	20	57,520
รวม	101,104,000	00	+	120,222,643	00	120,115,115	00	115,331,567	17	4,891,075

ส่วนราชการและ หมวดราชการ	งบประมาณรายจ่าย	+	-	โอนเพิ่ม โอนลด	งบประมาณ รวม รายจ่ายทั้งสิ้น	เงินประจำงวด	รายจ่ายจริง	รายจ่ายจริง ต่ำกว่างบประมาณ รวมรายจ่ายทั้งสิ้น
กรมตรวจบัญชี สำนักงาน								
	เงินเดือน	3,442,800	00	-	3,442,800	00	3,143,721	299,078
	ค่าจ้างประจำ	35,100	00	-	35,100	00	33,795	1,305
	ค่าตอบแทน	125,000	00	-	125,000	00	98,855	26,145
	ค่าวัสดุ	2,641,500	00	720	2,640,780	00	2,436,883	203,896
	ค่าวิทยุ	39,200	00	-	39,200	00	38,782	417
รวม	ค่าเดินทาง	3,200	00	720	3,920	00	3,905	15
	เงินอุดหนุน	3,000	00	-	3,000	00	3,000	-
		6,289,800	00	-	6,289,800	00	5,758,942	530,857
								75
การทอผ้างานหัตถ์ชาติ								
	เงินเดือน	2,792,100	00	39,400	2,831,500	00	2,220,429	611,070
	ค่าจ้างประจำ	338,860	00	-	338,860	00	193,540	145,319
	ค่าตอบแทน	3,069,200	00	728,100	3,797,300	00	3,529,745	267,554
	ค่าวัสดุ	6,866,390	00	2,388,290	4,478,100	00	4,022,585	455,514
	ค่าวิทยุ	7,019,130	00	783,324	7,802,454	00	7,534,006	268,447
	ค่าเดินทาง	16,301,720	00	1,027,756	17,329,476	00	17,195,567	133,908
	ค่าที่พักและสิ่งก่อสร้าง	13,520,000	00	928,890	12,591,110	00	12,460,401	130,708
	เงินอุดหนุน	127,600	00	119,400	8,200	00	7,894	305
	รวม	23,450,000	00	858,000	24,308,000	00	21,501,657	2,806,342
รวม		73,485,000	00	-	73,485,000	00	68,665,827	4,819,172
								53

ส่วนราชการและ หมวดรายจ่าย	งบประมาณรายจ่าย	+	-	โอนเพิ่ม โอนลด	งบประมาณ รายจ่ายทั้งสิ้น	เงินประจำงวด	รายจ่ายจริง	รายจ่ายจริง ต่ำกว่างบประมาณ รายจ่ายทั้งสิ้น
กระทรวงมหาดไทย								
สำนักงาน								
ปลัดกระทรวง								
เงินเดือน	9,496,760 00	-		212,268 00	9,284,492 00	9,284,492 00	8,927,031 23	357,460 77
ค่าจ้างประจำ	548,700 00			-	548,700 00	548,700 00	480,630 88	68,069 12
ค่าตอบแทนอื่น	565,200 00	+		10,981 00	576,181 00	576,181 00	561,083 61	15,097 39
ค่าวัสดุ	7,448,700 00	+		114,059 00	7,562,759 00	7,423,740 00	7,065,583 23	497,175 77
ค่าเช่า	1,904,800 00	+		383,060 00	1,521,740 00	1,511,740 00	1,462,164 71	59,575 29
ค่าโทรศัพท์	1,300,900 00	+		428,010 00	1,728,910 00	1,728,910 00	1,728,035 00	875 00
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	25,480,000 00	-		10,000 00	25,470,000 00	25,470,000 00	25,239,454 10	230,545 90
เงินอุดหนุน	431,000 00			-	431,000 00	431,000 00	361,154 00	69,846 00
รวม	700,000 00	+		52,278 00	752,278 00	752,278 00	751,544 00	734 00
รวม	47,876,060 00			-	47,876,060 00	47,727,041 00	46,576,680 76	1,299,379 24
กรมการปกครอง								
เงินเดือน	90,941,440 00	-		1,771,446 00	89,169,994 00	89,169,994 00	86,957,331 59	2,212,662 41
ค่าจ้างประจำ	2,966,700 00	+		119,346 00	3,086,046 00	3,086,046 00	2,967,285 71	118,760 29
ค่าตอบแทนอื่น	83,416,800 00	-		3,677,900 00	79,738,900 00	79,623,300 00	77,059,344 13	2,679,555 87
ค่าวัสดุ	32,302,900 00	-		1,153,674 00	31,149,226 00	31,106,826 00	28,987,088 05	2,162,137 95
ค่าเช่า	7,603,700 00	+		824,562 00	8,428,262 00	8,428,262 00	8,315,642 80	112,619 20
ค่าโทรศัพท์	1,963,900 00	+		4,543,898 00	6,507,798 00	6,507,738 00	6,499,863 00	7,935 00
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	13,714,200 00	+		650,000 00	14,364,200 00	14,364,200 00	14,282,783 66	81,416 34
เงินอุดหนุน	182,853,900 00	+		6,251,800 00	189,105,700 00	189,105,700 00	188,877,857 95	227,842 05
รวม	32,856,500 00	+		213,414 00	33,069,914 00	33,069,914 00	32,304,308 81	765,605 19
รวม	448,620,040 00	+		6,000,000 00	454,620,040 00	454,461,980 00	446,251,505 70	8,368,534 30

ส่วนราชการและ หมวดรายการ	งบประมาณรายการ		+ - โอนเพิ่ม โอนลด		งบประมาณ และ รายการคงเดิม		เงินประจำงวด		รายการคงมี		รายการคงมี ค่าทอนแปรสม และ รายการคงเดิม	
กรมที่ดิน												
เงินเดือน	29,267,000	00	82,315	00	29,184,685	00	29,184,685	00	26,293,884	27	2,890,800	73
ค่าเช่าประจํา	1,043,700	00	13,950	00	1,057,650	00	1,057,650	00	836,265	92	221,384	08
ค่าตอบแทน	3,380,000	00	403,905	00	3,783,905	00	3,783,905	00	3,480,923	34	302,981	66
ค่าใช้สอย	6,811,500	00	581,380	00	6,230,120	00	6,230,120	00	6,046,966	32	183,153	68
ค่าวัสดุ	2,792,200	00	84,720	00	2,707,480	00	2,707,480	00	2,580,786	54	126,693	46
ค่ารถบรรทุก	2,753,900	00	285,930	00	3,039,830	00	3,039,830	00	3,035,280	00	4,550	00
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	2,313,000	00	41,630	00	2,354,630	00	2,271,630	00	2,267,175	00	87,455	00
เงินอุดหนุน	-	-	3,000	00	3,000	00	3,000	00	3,000	00	-	-
รวม	48,361,300	00	-	-	48,361,300	00	48,277,885	00	44,544,281	39	3,817,018	61
กรมประชาสัมพันธ์												
เงินเดือน	11,575,200	00	16,325	00	11,591,525	00	11,591,525	00	9,128,755	09	2,462,769	91
ค่าเช่าประจํา	7,662,000	00	-	-	7,662,000	00	7,662,000	00	6,634,789	38	1,027,210	62
ค่าตอบแทน	3,583,600	00	81,075	00	3,502,525	00	3,502,525	00	3,335,657	07	166,867	93
ค่าใช้สอย	10,810,200	00	847,000	00	9,963,200	00	9,663,200	00	9,634,015	13	329,184	87
ค่าวัสดุ	15,643,100	00	198,200	00	15,841,300	00	15,736,240	00	15,598,468	00	242,832	00
ค่ารถบรรทุก	22,206,600	00	1,861,710	00	24,068,310	00	24,057,325	00	24,005,097	10	63,212	90
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	52,046,900	00	19,053,660	00	32,993,240	00	32,965,578	00	32,796,211	16	197,028	84
เงินอุดหนุน	2,975,200	00	-	-	2,975,200	00	2,975,200	00	2,622,861	25	352,338	75
รวม	15,000,000	00	17,905,500	00	32,905,500	00	32,905,500	00	32,905,500	00	-	-
รวม	141,502,800	00	-	-	141,502,800	00	141,059,093	00	136,661,354	18	4,841,445	82

ส่วนราชการและ หมวดรายการ	งบประมาณรายการ	+	-	โอนเพิ่ม โอนลด	งบประมาณ รายการทั้งสิ้น	เงินประจำงวด	รายการจริง	รายการจริง ค่าตัวงานประมาณ และ รายการทดแทน
กรมโยธาธิการ								
เงินเดือน	18,540,900	00	-	21,600	00	18,519,300	00	1,049,471
ค่าจ้างประจำ	304,200	00	+	21,600	00	325,800	00	19,250
ค่าตอบแทน	930,900	00	-	50,000	00	880,900	00	7,699
ค่าวัสดุ	3,507,800	00	-	31,000	00	3,476,800	00	171,028
ค่าวัสดุ	248,100	00	+	60,000	00	302,700	00	31,227
ค่าตัวงาน	1,104,000	00	-	30,000	00	1,074,000	00	18,834
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	1,510,000	00	+	51,000	00	1,561,000	00	250
เงินอุดหนุน	3,000	00	-	-	-	3,000	00	-
รวม	26,148,900	00	-	-	-	26,120,200	00	1,297,761
สำนักงาน								
เงินเดือน	2,017,200	00	-	279,750	00	1,737,450	00	383,532
ค่าจ้างประจำ	310,800	00	+	-	-	310,800	00	46,349
ค่าตอบแทน	534,000	00	-	279,750	00	813,750	00	157,487
ค่าวัสดุ	2,213,800	00	+	718,300	00	1,336,630	00	412,893
ค่าวัสดุ	600,000	00	-	-	-	550,000	00	85,248
ค่าตัวงาน	931,700	00	+	497,300	00	1,397,833	00	84,670
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	200,000	00	+	218,000	00	418,000	00	-
เงินอุดหนุน	-	-	+	3,000	00	3,000	00	-
รวม	6,807,500	00	-	-	-	6,567,463	00	1,170,182

ส่วนราชการและ หมวดรายการ	งบประมาณรายจ่าย	+	-	โอนเพิ่ม โอนลด	งบประมา ณรายจ่ายเดิม	เงินประจักษ์	รายจ่ายจริง	รายจ่ายจริง หักเงินงบประมาณ รวมรายจ่าย
กระทรวงมหาดไทย								
เงินเดือน	47,023,000 00	-	-	1,437,900 00	45,585,100 00	45,585,100 00	42,624,732 24	2,960,367 76
ค่าจ้างประจำ	2,078,700 00	+	+	69,900 00	2,148,600 00	2,148,600 00	2,040,135 70	108,464 30
ค่าตอบแทนอื่น	1,975,000 00	+	+	60,000 00	2,035,000 00	2,035,000 00	1,938,210 88	96,789 12
ค่าวัสดุ	3,150,000 00	-	-	161,900 00	2,988,100 00	2,988,100 00	2,903,034 49	85,065 51
ค่าวัสดุ	3,243,900 00	-	-	611,733 00	2,632,167 00	2,632,167 00	2,473,281 58	158,885 42
ค่าวัสดุ	1,281,400 00	+	+	883,150 00	2,164,550 00	2,162,925 00	2,150,339 00	14,211 00
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	14,759,600 00	+	+	1,198,483 00	15,958,083 00	15,958,083 00	15,954,713 00	3,370 00
เงินอุดหนุน	68,100 00	-	-	-	68,100 00	68,100 00	67,000 00	1,100 00
รวม	40,000 00	-	-	-	40,000 00	40,000 00	40,000 00	-
	73,619,700 00	-	-	-	73,619,700 00	73,618,075 00	70,191,446 89	3,428,253 11
กระทรวงศึกษาธิการ								
สำนักงาน								
ปลัดกระทรวง								
เงินเดือน	33,365,600 00	-	-	540,000 00	32,825,600 00	32,825,600 00	30,837,323 10	1,988,276 90
ค่าจ้างประจำ	1,108,500 00	-	-	-	1,108,500 00	1,108,500 00	1,000,074 07	108,425 93
ค่าตอบแทนอื่น	2,784,300 00	-	-	246,670 00	2,537,630 00	2,537,630 00	2,274,383 39	263,246 61
ค่าวัสดุ	7,005,500 00	+	+	114,170 00	7,119,670 00	7,119,670 00	7,076,674 69	42,995 31
ค่าวัสดุ	1,408,100 00	-	-	-	1,408,100 00	1,408,100 00	1,396,231 06	11,868 94
ค่าวัสดุ	822,600 00	+	+	853,500 00	1,676,100 00	1,672,635 00	1,671,865 00	4,235 00
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	10,470,000 00	+	+	35,000 00	10,505,000 00	10,505,000 00	10,478,725 00	26,275 00
เงินอุดหนุน	2,457,800 00	-	-	216,000 00	2,241,800 00	2,200,950 00	2,110,131 20	131,668 80
รวม	59,422,400 00	-	-	-	59,422,400 00	59,378,085 00	56,845,407 51	2,576,992 49

ส่วนราชการและ หน่วยงานย่อย	งบประมาณรายจ่าย	+	-	โอนเพิ่ม โอนลด	งบประมาณ รายจ่ายทั้งสิ้น	เงินประจำงวด	รายจ่ายจริง	รายจ่ายจริง หักงานงบประมาณ รายจ่ายทั้งสิ้น
กรมพลศึกษา								
เงินเดือน	3,388,600 00	-		4,050 00	3,384,550 00	3,384,550 00	2,821,476 89	563,073 11
ค่าจ้างประจำ	439,500 00	+		4,050 00	443,550 00	443,550 00	417,656 84	25,893 16
ค่าตอบแทนอื่น	157,400 00	-		-	157,400 00	157,400 00	126,952 50	30,447 50
ค่าวัสดุ	711,700 00	-		20,000 00	691,700 00	691,637 00	587,507 94	104,192 06
ค่าวัสดุ	401,200 00	-		500 00	400,700 00	400,629 00	397,270 63	3,429 37
ค่าวัสดุ	337,500 00	+		317,650 00	655,150 00	655,150 00	616,030 00	39,120 00
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	21,784,000 00	-		6,297,150 00	15,486,850 00	15,472,499 00	15,262,151 00	224,699 00
เงินอุดหนุน	1,983,000 00	+		5,000,000 00	6,983,000 00	6,966,000 00	6,949,621 72	33,378 28
รายจ่ายอื่น	1,080,000 00	+		1,000,000 00	2,080,000 00	2,080,000 00	2,051,348 00	28,652 00
รวม	30,282,900 00			-	30,282,900 00	30,251,415 00	29,230,015 52	1,052,884 48
กรมวิชากร								
เงินเดือน	1,668,000 00	-		-	1,668,000 00	1,668,000 00	1,382,002 24	285,997 76
ค่าจ้างประจำ	74,100 00	-		-	74,100 00	74,100 00	67,166 11	6,933 89
ค่าตอบแทนอื่น	120,900 00	-		-	120,900 00	120,900 00	52,842 39	68,057 61
ค่าวัสดุ	929,300 00	-		-	929,300 00	929,300 00	890,645 72	38,654 28
ค่าวัสดุ	167,100 00	-		-	167,100 00	167,100 00	166,992 04	107 96
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	6,569,600 00	-		-	6,569,600 00	6,569,516 00	6,569,516 00	84 00
เงินอุดหนุน	3,000 00	-		-	3,000 00	3,000 00	3,000 00	-
รายจ่ายอื่น	117,010 00	-		-	117,010 00	116,914 00	116,913 72	96 28
รวม	9,649,010 00			-	9,649,010 00	9,648,830 00	9,249,078 22	399,931 78

[illegible]

ส่วนราชการและ หมวดรายการ	งบประมาณรายจ่าย	+	-	โอนเพิ่ม โอนลด	งบประมาณ รายจ่ายทั้งสิ้น	เงินประจำกอง	รายจ่ายจริง	รายจ่ายจริง หักวงเงินงบประมาณ รายจ่ายทั้งสิ้น
กรมการคลังภายใน								
เงินก้อน	1,821,900 00			-	1,821,900 00	1,821,900 00	1,683,868 76	138,031 24
ค่าเช่าประจำ	940,500 00		-	32,430 00	908,070 00	908,070 00	774,551 53	133,518 47
ค่าตอบแทนอื่น	100,000 00	+		29,430 00	129,430 00	129,430 00	129,420 52	9 48
ค่าวัสดุ	60,000 00	+		21,000 00	81,000 00	81,000 00	80,180 69	819 31
ค่ารถ	50,000 00	-		18,000 00	32,000 00	32,000 00	31,425 87	574 13
ค่าวัสดุพิมพ์	31,600 00			-	31,600 00	31,300 00	31,250 00	350 00
เงินอุดหนุน	3,000 00			-	3,000 00	3,000 00	3,000 00	-
รวม	3,007,000 00			-	3,007,000 00	3,006,700 00	2,733,697 37	273,302 63
กรมการคลังนอก								
เงินก้อน	1,999,800 00			-	1,999,800 00	1,999,800 00	1,463,098 79	536,701 21
ค่าเช่าประจำ	160,200 00			-	160,200 00	160,200 00	150,548 71	9,651 29
ค่าตอบแทนอื่น	75,400 00			-	75,400 00	60,000 00	30,292 50	45,107 50
ค่าวัสดุ	798,500 00	-		60,000 00	738,500 00	720,000 00	618,804 71	119,695 29
ค่ารถ	221,000 00			-	221,000 00	215,000 00	214,718 98	6,281 02
ค่าวัสดุพิมพ์	967,000 00	+		60,000 00	1,027,000 00	1,026,100 00	1,026,035 00	965 00
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	63,000 00			-	63,000 00	63,000 00	62,900 00	100 00
เงินอุดหนุน	15,000 00			-	15,000 00	15,000 00	15,000 00	-
รวม	4,299,900 00			-	4,299,900 00	4,259,100 00	3,581,398 69	718,501 31

ส่วนราชการและ หน่วยงานย่อย	งบประมาณรายจ่าย	+	-	โอนเพิ่ม โอนลด	งบประมาณ รายจ่ายรวม	เงินประจำงวด		รายจ่ายจริง	รายจ่ายจริง หักวงเงินประมาณ รายจ่ายรวม
กรมทะเบียนการค้า									
เงินเดือน	2,337,300	00	-	2,900	2,334,400	00	2,334,400	2,104,417	229,982
ค่าจ้างประจำ	280,200	00	+	2,900	283,100	00	283,100	273,425	9,674
ค่าตอบแทนอื่น	60,000	00	-	30,000	30,000	00	30,000	27,436	2,564
ค่าวัสดุ	329,300	00	-	12,600	316,700	00	316,700	315,644	1,055
ค่าเช่า	150,000	00	-	44,500	105,500	00	105,500	105,109	390
ค่าโทรศัพท์	97,500	00	+	75,100	172,600	00	172,600	172,555	45
เงินอุดหนุน	53,500	00	+	12,000	65,500	00	65,500	64,984	515
รวม	3,307,800	00	-	-	3,307,800	00	3,307,800	3,063,572	244,227
กรมเศรษฐกิจมหภาค									
เงินเดือน	983,100	00	-	-	983,100	00	983,100	844,589	138,510
ค่าจ้างประจำ	72,600	00	-	-	72,600	00	72,600	72,128	471
ค่าตอบแทนอื่น	35,000	00	-	-	35,000	00	35,000	35,000	-
ค่าวัสดุ	100,000	00	-	-	100,000	00	85,000	79,926	20,073
ค่าเช่า	71,000	00	-	-	71,000	00	71,000	70,118	881
ค่าโทรศัพท์	102,400	00	+	13,900	116,300	00	116,300	116,300	-
เงินอุดหนุน	490,000	00	-	-	490,000	00	490,000	485,919	4,080
รวม	26,367,900	00	-	13,900	26,354,000	00	25,376,966	20,495,583	5,858,416
รวม	28,222,000	00	-	-	28,222,000	00	27,229,966	22,199,566	6,022,433
									32

ส่วนราชการและ หน่วยงาน	งบประมาณรายจ่าย	+	-	โอนเพิ่ม โอนลด	งบประมาณ รายชดเชย	เงินประจำงวด	รายจ่ายจริง	รายจ่ายจริง ค่าคงที่งบประมาณ รายชดเชย
กรมการช่างอุตสาหกรรม								
สำนักงาน								
ปลัดกระทรวง								
เงินเดือน	7,549,500	00	+	19,500	00	7,569,000	00	1,260,442
ค่าเช่าประจำ	627,150	00	+	1,200	00	628,350	00	31,567
ค่าตอบแทน	816,100	00	-	23,490	00	792,610	00	222,608
ค่าวัสดุ	1,001,900	00	-	42,900	00	959,000	00	42,493
ค่าวัสดุ	352,100	00	+	20,000	00	372,100	00	2,183
ค่าวัสดุ	296,350	00	+	37,910	00	334,260	00	27,375
ค่าวัสดุ	256,000	00	+	-	-	256,000	00	2,800
ค่าวัสดุและสิ่งก่อสร้าง	2,216,000	00	+	59,780	00	2,275,780	00	300,016
เงินเดือน	15,298,800	00	-	72,000	00	15,226,800	00	68,300
รวม	28,413,900	00	-	-	-	28,413,900	00	1,957,786
กรมการแพทย์								
เงินเดือน	64,884,300	00	-	20,330	00	64,863,970	00	8,105,074
ค่าเช่าประจำ	10,571,100	00	+	71,400	00	10,642,500	00	353,285
ค่าตอบแทน	1,172,000	00	+	59,602	00	1,231,602	00	85,788
ค่าวัสดุ	9,602,500	00	-	52,524	00	9,549,976	00	192,449
ค่าวัสดุ	58,907,600	00	-	478,990	00	58,428,610	00	832,948
ค่าวัสดุ	14,264,700	00	+	2,526,617	00	16,791,317	00	51,786
ค่าวัสดุและสิ่งก่อสร้าง	53,931,000	00	-	1,927,375	00	52,003,625	00	1,319,388
เงินเดือน	261,000	00	-	20,000	00	241,000	00	13,907
รวม	213,594,200	00	+	160,000	00	213,754,200	00	10,954,628

ส่วนราชการและ หมวดรายจ่าย	งบประมาณรายจ่าย	+	-	โอนเพิ่ม โอนลด	งบประมาณ รายจ่ายทั้งสิ้น	เงินประจำงวด	รายจ่ายจริง	รายจ่ายจริง หักด้วยงบประมาณ รายจ่ายทั้งสิ้น
กรมสรรพากรและ กรมศุลกากร								
สำนักงาน								
ปลัดกระทรวง								
เงินเดือน	1,837,300 00	-		7,500 00	1,829,800 00	1,829,800 00	1,679,231 47	150,568 53
ค่าจ้างประจำ	114,900 00	+		4,320 00	119,220 00	119,220 00	111,638 86	7,581 14
ค่าตอบแทนนอก	122,200 00	-		6,820 00	115,380 00	115,380 00	82,263 48	33,116 52
ค่าใช้สอย	310,100 00	-		70,850 00	239,250 00	239,250 00	235,411 40	3,838 60
ค่าเช่า	123,800 00	-		1,980 00	121,820 00	121,820 00	121,139 89	680 11
ค่าครุภัณฑ์	36,400 00	+		82,830 00	119,230 00	119,230 00	118,990 00	240 00
เงินเดือนพิเศษ	5,000 00	-		-	5,000 00	5,000 00	5,000 00	-
รายจ่ายอื่น	2,200,000 00	-		-	2,200,000 00	2,200,000 00	2,174,784 36	25,215 64
รวม	4,749,700 00			-	4,749,700 00	4,749,700 00	4,528,459 46	221,240 54
กรมโรงงาน								
อุตสาหกรรม								
เงินเดือน	891,100 00	+		5,400 00	896,500 00	896,500 00	822,819 67	73,680 33
ค่าจ้างประจำ	82,800 00	-		-	82,800 00	82,800 00	78,923 80	3,876 20
ค่าตอบแทนนอก	115,800 00	-		-	115,800 00	112,200 00	97,312 40	18,487 60
ค่าใช้สอย	134,200 00	+		12,780 00	146,980 00	142,180 00	135,096 02	11,883 98
ค่าเช่า	125,600 00	-		5,400 00	120,200 00	118,300 00	99,605 31	20,594 69
ค่าครุภัณฑ์	69,600 00	-		-	69,600 00	69,450 00	68,850 00	750 00
ค่าครุภัณฑ์และสิ่งก่อสร้าง	-	+		9,500 00	9,500 00	9,500 00	9,300 00	200 00
เงินเดือนพิเศษ	118,500 00	-		22,280 00	96,220 00	93,000 00	86,415 00	9,805 00
รายจ่ายอื่น	240,000 00	-		-	240,000 00	240,000 00	240,000 00	-
รวม	1,777,600 00			-	1,777,600 00	1,763,930 00	1,638,322 20	139,277 80

ส่วนราชการและ หมวดรายจ่าย	งบประมาณรายจ่าย	+	-	โอนเพิ่ม โอนลด	งบประมาณ รายจ่ายทั้งสิ้น	เงินประจำงวด	รายจ่ายจริง	รายจ่ายจริง ต่ำกว่างบประมาณ รวมจำนวนทั้งสิ้น
กรมวิทยาศาสตร์								
เงินเดือน	3,158,400	00	-	217,190	2,941,210	00	2,718,291	222,918
ค่าจ้างประจำ	330,300	00	+	2,500	332,800	00	311,996	20,803
ค่าตอบแทนพิเศษ	282,600	00	-	20,000	262,600	00	261,993	606
ค่าวัสดุ	749,900	00	-	107,965	641,935	00	639,207	2,727
ค่ารถ	754,900	00	+	140,485	895,385	00	865,896	29,488
ค่าวัสดุพิมพ์	2,325,100	00	+	202,170	2,527,270	00	2,487,232	40,017
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	545,000	00	+	-	545,000	00	498,821	46,178
รวม	8,146,200	00	-	-	8,146,200	00	7,783,458	362,741
กรมช่างเสริม								
อุตสาหกรรม								
เงินเดือน	1,481,400	00	-	-	1,481,400	00	1,374,772	106,627
ค่าจ้างประจำ	560,500	00	-	-	560,500	00	535,373	25,126
ค่าตอบแทนพิเศษ	884,900	00	-	203,000	681,900	00	538,622	143,277
ค่าวัสดุ	689,700	00	-	30,100	659,600	00	654,712	4,887
ค่ารถ	527,700	00	-	18,450	509,250	00	509,165	84
ค่าวัสดุพิมพ์	1,212,700	00	+	161,450	1,374,150	00	1,300,900	73,249
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	1,730,000	00	+	90,100	1,820,100	00	1,819,500	600
เงินเดือนพิเศษ	25,800	00	-	-	25,800	00	11,344	14,456
รายจ่ายอื่น	10,250,000	00	-	-	10,250,000	00	10,214,381	35,618
รวม	17,362,700	00	-	-	17,362,700	00	16,958,772	403,927

ส่วนราชการและ หมวดรายจ่าย	งบประมาณรายจ่าย	+	-	โอนเพิ่ม โอนลด	งบประมาณ รายจ่ายคงต้น	เงินประจำงวด	รวมจ่ายจริง	รวมจ่ายจริง ค่าทวงถามงบประมาณ รวมจ่ายคงต้น
รายบัพพิศยสถาน								
เงินเดือน	174,300 00			-	174,300 00	174,300 00	146,704 77	27,595 23
ค่าจ้างประจำ	93,000 00	-		1,200 00	91,800 00	91,800 00	71,183 77	20,616 23
ค่าตอบแทนอื่น	182,800 00			-	182,800 00	182,800 00	144,125 00	38,675 00
ค่าวัสดุ	369,900 00			-	369,900 00	369,900 00	341,347 55	28,552 45
ค่าวัสดุ	19,200 00			-	19,200 00	19,200 00	12,341 52	6,858 48
ค่าครุภัณฑ์	800 00	+		1,200 00	2,000 00	1,985 00	1,985 00	15 00
รวม	840,000 00			-	840,000 00	839,985 00	717,687 61	122,312 39
สำนักงานเลขานุการ								
เงินเดือน	681,000 00			-	681,000 00	681,000 00	494,822 23	186,177 77
ค่าจ้างประจำ	7,500 00			-	7,500 00	7,500 00	7,120 97	379 03
ค่าตอบแทนอื่น	4,300 00			-	4,300 00	4,300 00	3,820 00	480 00
ค่าวัสดุ	137,800 00	-		9,800 00	128,000 00	128,000 00	119,130 40	8,869 60
ค่าวัสดุ	10,000 00			-	10,000 00	10,000 00	9,957 00	43 00
ค่าครุภัณฑ์	2,800 00	+		9,800 00	12,600 00	12,600 00	12,600 00	-
รวม	843,400 00			-	843,400 00	843,400 00	647,450 60	195,949 40

สำนักงานและ หมวดรายจ่าย	งบประมาณรายจ่าย	+-	โอนเพิ่ม โอนลด	งบประมาณ รายจ่ายทั้งสิ้น	เงินประจำงวด	รายจ่ายจริง	รายจ่ายจริง ต่ำกว่าประมาณ รายจ่ายทั้งสิ้น
สำนักงานเลขานุการ							
สำนักงานเลขานุการ							
เงินเดือน	13,171,500 00	-	-	13,171,500 00	13,171,500 00	12,659,885 46	511,614 54
ค่าจ้างประจำ	311,400 00	-	-	311,400 00	311,400 00	285,829 94	25,570 06
ค่าตอบแทนอื่น	815,000 00	-	150,000 00	665,000 00	665,000 00	342,283 10	322,716 90
ค่าวัสดุ	695,200 00	-	78,425 00	616,775 00	616,775 00	582,135 62	34,639 38
ค่าสิ่ง	300,000 00	-	-	300,000 00	300,000 00	283,073 88	16,926 12
ค่าครุภัณฑ์	92,300 00	+	228,425 00	320,725 00	320,725 00	314,025 00	6,700 00
เงินอุดหนุน	128,000 00	-	-	128,000 00	128,000 00	126,505 30	1,494 70
รายจ่ายอื่น	334,800 00	-	-	334,800 00	334,800 00	334,716 00	84 00
รวม	15,848,200 00	-	-	15,848,200 00	15,848,200 00	14,928,454 30	919,745 70
ส่วนกิจกรรมสร้าง							
ส่วนกิจกรรมสร้าง							
เงินเดือน	7,441,900 00	-	44,275 00	7,397,625 00	7,397,625 00	6,701,469 48	696,155 52
ค่าจ้างประจำ	2,234,900 00	-	171,725 00	2,063,175 00	2,063,175 00	2,008,113 59	55,061 41
ค่าตอบแทนอื่น	400,000 00	+	216,000 00	616,000 00	616,000 00	587,110 25	28,889 75
ค่าวัสดุ	2,614,700 00	+	522,350 00	3,137,050 00	3,137,050 00	3,133,364 71	3,685 29
ค่าสิ่ง	2,200,000 00	+	60,000 00	2,260,000 00	2,260,000 00	2,256,546 42	3,453 58
ค่าครุภัณฑ์	504,300 00	+	761,400 00	1,265,700 00	1,265,700 00	1,260,893 50	4,806 50
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	9,219,000 00	-	1,343,750 00	7,875,250 00	7,875,250 00	6,727,182 95	1,148,067 05
เงินอุดหนุน	7,155,000 00	-	-	7,155,000 00	7,155,000 00	7,093,002 81	61,997 19
รายจ่ายอื่น	620,200 00	-	-	620,200 00	598,500 00	275,594 50	344,605 50
รวม	32,390,000 00	-	-	32,390,000 00	32,368,300 00	30,043,278 21	2,346,721 79

ส่วนราชการและ หมวดรายจ่าย	งบประมาณรายจ่าย	+	-	โอนเพิ่ม โอนลด	งบประมา รายการท้องถิ่น	เงินประจำงวด	รายการคง	รายการจริง ค่าจ้างและ รายการอื่น
รัฐวิสาหกิจ								
การไฟฟ้าอัน								
รายจ่าย	113,000,000 00	-	-	-	113,000,000 00	110,561,229 00	110,561,228 85	2,438,771 15
รวม	113,000,000 00	-	-	-	113,000,000 00	110,561,229 00	110,561,228 85	2,438,771 15
การไฟฟ้านครหลวง								
รายจ่าย	9,330,000 00	-	-	-	9,330,000 00	9,330,000 00	9,330,000 00	-
รวม	9,330,000 00	-	-	-	9,330,000 00	9,330,000 00	9,330,000 00	-
การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค								
ค่าตอบแทน ค่าตอบแทนสังกัดสร้าง รายจ่าย	13,554,293 00 180,000 00 54,765,707 00	- + +	247,415 00 97,970 00 10,149,445 00	00 00 00	13,306,878 00 277,970 00 64,915,152 00	13,306,878 00 277,970 00 64,915,152 00	11,399,425 87 261,992 34 64,802,603 44	1,907,452 13 15,977 66 112,548 56
รวม	68,500,000 00	+	10,000,000 00	00	78,500,000 00	78,500,000 00	76,464,021 65	2,035,978 35
การไฟฟ้าตะวันออกเฉียง								
ค่าตอบแทน ค่าตอบแทนสังกัดสร้าง รายจ่าย	915,600 00 40,670,000 00 8,052,400 00	+ - +	2,216,820 00 4,957,004 00 2,740,184 00	00 00 00	3,132,420 00 35,712,996 00 10,792,584 00	3,132,350 00 35,694,980 00 10,792,584 00	3,117,173 00 33,926,037 49 10,745,108 53	15,247 00 1,786,958 51 47,475 47
รวม	49,638,000 00	-	-	-	49,638,000 00	49,619,914 00	47,788,319 02	1,849,680 98
การรถไฟ								
ค่าตอบแทน ค่าตอบแทนสังกัดสร้าง รายจ่าย	10,573,000 00 14,467,000 00 25,040,000 00	+ + +	346,193 00 527,010 00 18,426,797 00	00 00 00	346,193 00 11,100,010 00 32,893,797 00	346,193 00 11,100,010 00 32,893,797 00	339,307 64 11,096,474 34 32,888,865 28	6,885 36 3,535 66 4,931 72
รวม	25,040,000 00	+	19,300,000 00	00	44,340,000 00	44,340,000 00	44,324,647 26	15,352 74

ส่วนราชการและ หมวดรายจ่าย	งบประมาณรายจ่าย	+	-	โอนเพิ่ม โอนลด	งบประมาณ รายการคงเหลือ	เงินประจํางวด	รายจ่ายจริง	รายจ่ายจริง คํานวณประมาณ รายจ่ายคงเหลือ
การหาระยะ -								
หน่วยประจําเขตไทย								
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง รายจ่ายอื่น	180,000 48,460,000 48,640,000	00 00 00	- + -	180,000 180,000 -	- 48,640,000 48,640,000	- 48,635,362 48,635,362	- 48,517,134 48,517,134	- 122,865 122,865
การรถไฟ -								
หน่วยประจําเขตไทย								
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง รายจ่ายอื่น	4,840,000 62,454,400 67,483,600 134,778,000	00 00 00 00	- - + -	500,000 33,393,151 33,893,151 -	4,340,000 29,061,249 101,376,751 134,778,000	4,340,000 29,006,466 101,376,751 134,723,217	4,148,258 28,942,527 101,295,245 134,386,032	91 118,721 81,505 391,967
องค์การโทรศัพท์								
หน่วยประจําเขตไทย								
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง รายจ่ายอื่น	20,736,000 10,684,000 31,420,000	00 00 00	- + -	854,500 854,500 -	19,881,500 11,538,500 31,420,000	19,881,500 11,538,500 31,420,000	19,881,500 11,538,500 31,420,000	- - -
องค์การรับส่งสินค้า และพัสดุภัณฑ์								
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง รายจ่ายอื่น	5,700,000 - 5,700,000	00 - 00	- + -	43,700 43,700 -	5,656,300 43,700 5,700,000	5,656,300 43,700 5,700,000	5,656,300 43,520 5,699,820	- 180 180
องค์การส่วนราชการ								
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง รายจ่ายอื่น	1,333,000 1,006,000 4,711,000 7,050,000	00 00 00 00	- - - -	- - - -	1,333,000 1,006,000 4,711,000 7,050,000	1,333,000 1,006,000 4,711,000 7,050,000	1,331,903 1,005,998 4,711,000 7,048,902	1,096 1 - 1,097

ส่วนราชการและ หมวดรายการ	งบประมาณรายจ่าย	+	-	โอนเพิ่ม โอนลด	งบประมาณ รายจ่ายทั้งสิ้น	เงินประจำงวด	รายจ่ายจริง	รายจ่ายจริง ที่กว่างบประมาณ รายจ่ายทั้งสิ้น
องค์การส่วนสัตว์								
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	500,000 00			-	500,000 00	500,000 00	500,000 00	-
เงินอุดหนุน	300,000 00			-	300,000 00	300,000 00	300,000 00	-
รวม	800,000 00			-	800,000 00	800,000 00	800,000 00	-
องค์การส่วนสัตว์								
การก่อสร้าง								
น้ำประปา								
ค่าที่ดิน	205,000 00	+		108,500 00	313,500 00	313,500 00	313,500 00	-
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	150,000 00	-		142,500 00	7,500 00	7,500 00	7,500 00	-
รายจ่ายอื่น	6,645,000 00	+		34,000 00	6,679,000 00	6,679,000 00	6,679,000 00	-
รวม	7,000,000 00			-	7,000,000 00	7,000,000 00	7,000,000 00	-
โรงงานกระดาษไทย								
ค่าที่ดิน	35,000 00			-	35,000 00	35,000 00	-	35,000 00
รายจ่ายอื่น	465,000 00			-	465,000 00	465,000 00	465,000 00	-
รวม	500,000 00			-	500,000 00	500,000 00	465,000 00	35,000 00

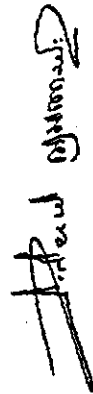
ส่วนราชการและ หน่วยงานย่อย	งบประมาณรายจ่าย	โอนเพิ่ม โอนลด	งบประมา ดรวมทั้งสิ้น	เงินประจำงวด	รายจ่ายจริง	รายจ่ายจริง ตามวงเงินงบประมาณ รวมรายการอื่น
การปฏิบัติงานบริหาร						
โครงการสนับสนุน						
ที่ 1 (ค่าจ้าง)						
ค่าตอบแทน รายชื่อน	373,200 00 + 13,596,800 00 - 13,970,000 00	254,950 00 254,950 00 -	628,150 00 13,341,850 00 13,970,000 00	621,150 00 13,341,850 00 13,963,000 00	603,980 00 13,233,759 09 13,837,739 09	24,170 00 108,090 91 132,260 91
รวม						
โครงการสนับสนุน						
ค่าตอบแทน ค่าตอบแทนสิ่งก่อสร้าง	903,500 00 - 626,500 00 + 1,530,000 00	147,500 00 147,500 00 -	756,000 00 774,000 00 1,530,000 00	756,000 00 774,000 00 1,530,000 00	754,970 00 774,000 00 1,528,970 00	1,030 00 - 1,030 00
รวม						
องค์การอุตสาหกรรม						
ทองเขิน						
ค่าตอบแทนสิ่งก่อสร้าง รายชื่อน	2,202,000 00 3,000,000 00 5,202,000 00	- - -	2,202,000 00 3,000,000 00 5,202,000 00	2,202,000 00 3,000,000 00 5,202,000 00	2,202,000 00 3,000,000 00 5,202,000 00	- - -
รวม						
องค์การสหกรณ์						
ค่าตอบแทนสิ่งก่อสร้าง	1,330,000 00 1,330,000 00	- -	1,330,000 00 1,330,000 00	1,330,000 00 1,330,000 00	1,330,000 00 1,330,000 00	- -
รวม						

ส่วนราชการและ หมวดรายจ่าย	งบประมาณรายจ่าย	+	-	โอนเพิ่ม โอนลด	งบประมาณ รายจ่ายทั้งสิ้น	เงินประจำงวด	รายจ่ายจริง	รายจ่ายจริง ต่ำกว่างบประมาณ หรือเกินทั้งสิ้น
องค์การสถิติอาหาร								
สำนักงาน								
ค่าตอบแทน	257,000 00	-		15,459 00	241,541 00	241,541 00	240,514 50	1,026 50
ค่าที่พักและสิ่งก่อสร้าง	500,000 00	+		826,459 00	1,326,459 00	1,326,459 00	1,326,309 15	149 85
รวมรายอื่น	15,900,000 00	-		811,000 00	15,089,000 00	15,089,000 00	15,088,998 48	1 52
รวม	16,657,000 00			-	16,657,000 00	16,657,000 00	16,655,822 13	1,177 87
องค์การพลังงาน								
ค่าตอบแทน	300,000 00	-		150,000 00	150,000 00	150,000 00	150,000 00	-
ค่าที่พักและสิ่งก่อสร้าง	-	+		150,000 00	150,000 00	150,000 00	150,000 00	-
รวม	300,000 00			-	300,000 00	300,000 00	300,000 00	-
องค์การอาสา								
รายจ่ายอื่น	41,301,200 00			-	41,301,200 00	41,301,200 00	41,002,198 14	299,001 86
รวม	41,301,200 00			-	41,301,200 00	41,301,200 00	41,002,198 14	299,001 86
องค์การแปรรูป								
ค่าที่พักและสิ่งก่อสร้าง	230,000 00	-		2,000 00	228,000 00	228,000 00	228,000 00	-
รายจ่ายอื่น	-	+		2,000 00	2,000 00	2,000 00	2,000 00	-
รวม	230,000 00			-	230,000 00	230,000 00	230,000 00	-

ส่วนราชการและ หมวดรายการ	งบประมาณรายจ่าย	+	-	โอนเพิ่ม โอนลด	งบประมา ดรายจ่ายทั้งสิ้น	เงินประจำงวด	รายจ่ายจริง	รายจ่ายจริง ต่อวงงบประมาณ รวมยอดคงค้าง
บริษัทส่งเสริม เศรษฐกิจแห่งชาติ จำกัด								
รายจ่ายอื่น	27,016,000 00	-	-	-	27,016,000 00	27,016,000 00	27,016,000 00	-
รวม	27,016,000 00	-	-	-	27,016,000 00	27,016,000 00	27,016,000 00	-
บริษัทใช้มี จำกัด								
รายจ่ายอื่น	20,000,000 00	-	-	-	20,000,000 00	19,996,000 00	19,996,000 00	4,000 00
รวม	20,000,000 00	-	-	-	20,000,000 00	19,996,000 00	19,996,000 00	4,000 00
บริษัทไทยโทรทัศน์ จำกัด								
เงินอุดหนุน	1,000,000 00	-	-	-	1,000,000 00	1,000,000 00	1,000,000 00	-
รวม	1,000,000 00	-	-	-	1,000,000 00	1,000,000 00	1,000,000 00	-

ส่วนราชการและ หมวดรายจ่าย	งบประมณรายจ่าย	+	-	โอนเพิ่ม โอนลด	งบประมณ รายจ่ายทั้งสิ้น	เงินประจํางวด	รายจ่ายจริง	รายจ่ายจริง ต่ำกว่างบประมาณ รายจ่ายทั้งสิ้น
บริษัทผู้กรุงเทพ จำกัด	2,000,000 00	-	-	2,000,000 00	-	-	-	-
	-	+	-	2,000,000 00	2,000,000 00	2,000,000 00	2,000,000 00	-
	2,000,000 00	-	-	-	2,000,000 00	2,000,000 00	2,000,000 00	-
	669,148,200 00	+	-	29,300,000 00	698,448,200 00	695,912,071 00	691,105,731 29	7,342,468 71
รวมงบประมณรายจ่าย	11,430,000,000 00	-	-	-	11,430,000,000 00	11,386,655,379 00	11,030,389,415 73	399,610,584 27

(ลงนาม)

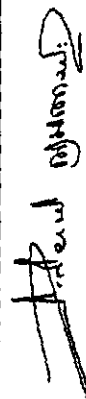
(นายทวีเกียรติ กฤตธนากร)

หัวหน้ากองประมวลบัญชี กรมบัญชีกลาง

ส่วนราชการและ หมวดวิชา	งบประมาณ รวม	โอนเพิ่ม + โอนลด -	งบประมาณ รวม	งบประมาณ รวม	เงินประจำงวด	งบประมาณ รวม	งบประมาณ รวม	งบประมาณ รวม
สำนักงานคณะกรรมการ การอุดมศึกษา								
ค่าตอบแทน ค่าที่พักและสิ่งก่อสร้าง รวม	500,000 00 5,000,000 00 5,500,000 00	+ - +	66,000 00 75,000 00 9,000 00	66,000 00 425,000 00 5,009,000 00	66,000 00 425,000 00 5,009,000 00	55,845 00 425,000 00 5,009,000 00	10,155 00 - -	10,155 00 - -
บริษัท ไทยเคมิคอล โกลด์								
ค่าตอบแทน รวม	38,324,000 00 38,324,000 00	- -	- -	38,324,000 00 38,324,000 00	38,324,000 00 38,324,000 00	38,324,000 00 38,324,000 00	- -	- -
บริษัท ไทยเซมิคอนดักเตอร์ จำกัด								
ค่าตอบแทน รวม	20,500,000 00 20,500,000 00	- -	- -	20,500,000 00 20,500,000 00	20,500,000 00 20,500,000 00	20,500,000 00 20,500,000 00	- -	- -
บริษัท ไทยพาณิชย์ จำกัด								
ค่าตอบแทน รวม	6,000,000 00 6,000,000 00	- -	- -	6,000,000 00 6,000,000 00	6,000,000 00 6,000,000 00	6,000,000 00 6,000,000 00	- -	- -

ส่วนราชการและ หมวดรายจ่าย	งบประมาณรายจ่าย	+ - โอนเพิ่ม โอนลด	งบประมาณ รายจ่ายทั้งสิ้น	เงินประจำงวด	รายจ่ายจริง	รายจ่ายจริง หักว่างงบประมาณ รวมรายจ่ายทั้งสิ้น
บริษัทไทยโทรทัศน์ จำกัด						
เงินอุดหนุน	1,000,000 00	-	1,000,000 00	1,000,000 00	1,000,000 00	-
รวมรายอื่น	8,612,000 00	-	8,612,000 00	8,612,000 00	8,612,000 00	-
รวม บาท	9,612,000 00	-	9,612,000 00	9,612,000 00	9,612,000 00	-
ธนาคารแห่งประเทศไทย และ						
ธนาคารเกษตร จำกัด						
รายจ่ายอื่น	33,000,000 00	-	33,000,000 00	33,000,000 00	32,782,000 00	218,000 00
รวม บาท	33,000,000 00	-	33,000,000 00	33,000,000 00	32,782,000 00	218,000 00
รวมองค์การ และรัฐวิสาหกิจ						
รวมทั้งสิ้น บาท	736,596,000 00	-	736,596,000 00	734,157,115 00	722,159,763 31	14,436,236 69
	15,140,000,000 00	-	15,140,000,000 00	15,023,106,381 00	14,598,705,029 92	541,294,970 08

(ต่อ)

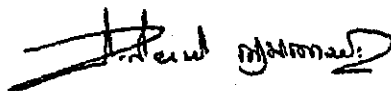
(นายทวีเกียรติ กฤตยานนท์)
หัวหน้ากองประมวลบัญชี กรมบัญชีกลาง

รายงานละเอียดเงินรายจ่ายชำระคืนต้นเงินกู้เปรียบเทียบกับงบประมาณ

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2509

รายการ	งบประมาณ		จ่ายจริง		+ - สง ท่า	กว้างงบประมาณ	
เงินกู้ในประเทศ							
เงินกู้เพื่อเทศบาล พ.ศ. 2483	1,000,000	00	496,000	00	-	504,000	00
เงินกู้เพื่อการอุตสาหกรรม พ.ศ. 2483	1,002,000	00	1,002,000	00	-	-	-
เงินกู้เพื่อการอุตสาหกรรม พ.ศ. 2485	513,000	00	259,000	00	-	254,000	00
เงินกู้ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2494	11,814,900	00	5,900,100	00	-	5,914,800	00
เงินกู้ (เงินยืมต่างประเทศ) พ.ศ. 2506	10,580,000	00	5,060,000	00	-	5,520,000	00
เงินกู้ (เงินยืม) พ.ศ. 2506	4,600,000	00	2,200,000	00	-	2,400,000	00
เงินรับซื้อคืนพันธบัตร	-	-	18,374,324	83	+	18,374,324	83
เงินสำรองเผื่อขาด	490,100	00	-	-	-	490,100	00
รวม บาท	30,000,000	00	33,291,424	83	+	3,291,424	83
เงินกู้ต่างประเทศ							
(1) การชลประทาน	26,250,000	00	25,909,923	75	-	340,076	25
(2) การรถไฟ	6,195,000	00	6,114,738	75	-	80,261	25
(3) การท่าเรือ	9,072,000	00	8,954,472	50	-	117,527	50
เงินกู้ ไฮ.ซี.เอ. ครั้งที่ 1	1,432,956	00	675,287	82	-	757,668	18
เงินกู้ ไฮ.ซี.เอ. ครั้งที่ 2	3,638,787	00	1,780,051	79	-	1,858,735	21
เงินกู้เพื่อจัดสร้างระบบโทรคมนาคม	849,148	00	841,830	25	-	7,317	75
เงินกู้ค่าพิชิตกรรมที่ดินไร่ (PL 480) ครั้งที่ 1	293,120	00	288,738	37	-	4,381	63
เงินกู้ค่าพิชิตกรรมที่ดินไร่ (PL 480) ครั้งที่ 2	192,864	00	189,977	60	-	2,886	40
เงินกู้ธนาคารโลก โครงการชลประทานเขตเจ้าพระยา	6,825,000	00	6,748,525	00	-	76,475	00
เงินสำรองเผื่อขาด	251,125	00	-	-	-	251,125	00
รวม บาท	55,000,000	00	51,503,545	83	-	3,496,454	17
รวมทั้งสิ้น บาท	85,000,000	00	84,794,970	66	-	205,029	34

(ลงชื่อ)

(นายทวีเกียรติ กฤดากร)

หัวหน้ากองประมวลบัญชี กรมบัญชีกลาง

เรื่องนี้ได้แจ้งให้แก่ท่านสมาชิกแล้ว จึงขอเสนอให้ที่ประชุมสมานีทราบ
(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทน : ๔. ด้วยสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้ส่งตัวบทอนุสัญญา
และข้อแนะที่ตราขึ้นจากที่ประชุมการกรรมกรระหว่างประเทศ สมัยที่ ๕๓ รวม ๔ ฉบับมาให้
รัฐบาลไทยเพื่อพิจารณาและดำเนินการตามข้อผูกพันตามมาตรา ๑๕ ของธรรมนูญองค์การ
การกรรมกรระหว่างประเทศ ซึ่งกระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาเห็นว่า ในสภาพการณ์ปัจจุบัน
ประเทศไทยยังไม่สามารถจะให้สัตยาบันหรือรับเอาได้ ควรที่จะรอการให้สัตยาบันและรับ
เอาไว้ก่อน แต่เพื่อเป็นการปฏิบัติให้ถูกต้องตามข้อผูกพันที่ประเทศไทยมีอยู่ในฐานะประเทศ
สมาชิก จึงได้นำเสนออนุสัญญาและข้อแนะดังกล่าวให้คณะรัฐมนตรีทราบแล้ว และเสนอ
ต่อรัฐสภาเพื่อรับทราบในฐานะเจ้าหน้าที่ผู้ทรงอำนาจในประเทศต่อไป

(สำเนา)

รับที่ ๑๐๘๒/๑๓ วันที่ ๑๐ มิ.ย. ๑๓ เวลา ๑๕.๓๓ น. สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ที่ สร. ๐๔๐๓/๗๔๘๙

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๑๐ มิถุนายน ๒๕๑๓

เรื่อง อนุสัญญาและข้อแนะที่ตราขึ้นจากการประชุมการกรรมาการระหว่างประเทศ สมัยที่ ๕๓
เรียน เลขาธิการรัฐสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย เอกสารประกอบการพิจารณาอนุสัญญาและข้อแนะดังกล่าว ๔๐๐ เล่ม

ด้วยกระทรวงมหาดไทยรายงานว่า สำนักงานการกรรมาการระหว่างประเทศได้แจ้งผ่าน
กระทรวงการต่างประเทศมาว่า ในการประชุมการกรรมาการระหว่างประเทศ สมัยที่ ๕๓ ระหว่าง
วันที่ ๔-๒๕ มิถุนายน ๒๕๑๒ ที่ประชุมได้มีมติให้ตราอนุสัญญา และข้อแนะขึ้น รวม ๔ ฉบับ
คือ อนุสัญญฉบับที่ ๑๒๙ ว่าด้วยการตรวจแรงงาน (งานเกษตรกรรม) อนุสัญญฉบับที่ ๑๓๐
ว่าด้วยการรักษาพยาบาลทางการแพทย์ และประโยชน์สงเคราะห์การเจ็บป่วย ข้อแนะฉบับที่
๑๓๓ ว่าด้วยการตรวจแรงงาน (งานเกษตรกรรม) และข้อแนะฉบับที่ ๑๓๔ ว่าด้วยการรักษา
พยาบาลทางการแพทย์ และประโยชน์สงเคราะห์การเจ็บป่วย สำนักงานการกรรมาการฯ ได้
ส่งตัวบทอนุสัญญา และข้อแนะเหล่านี้มาให้รัฐบาลไทยเพื่อพิจารณาและดำเนินการตาม
ข้อผูกพันตามมาตรา ๑๙ ของธรรมนูญองค์การการกรรมาการฯ กระทรวงมหาดไทยได้พิจารณา
อนุสัญญา และข้อแนะดังกล่าวแล้ว เห็นว่าในสภาพการณ์ปัจจุบัน ประเทศไทยยังไม่สามารถ
จะให้สัตยาบันหรือรับเอาได้ ควรที่จะรอการให้สัตยาบันและรับเอาไว้ก่อน แต่เพื่อเป็น
การปฏิบัติให้ถูกต้องตามข้อผูกพันที่ประเทศไทยมีอยู่ในฐานะประเทศสมาชิก เห็นสมควร
ที่จะได้เสนออนุสัญญาและข้อแนะดังกล่าวแล้วต่อคณะรัฐมนตรี และรัฐสภาเพื่อรับทราบ
ในฐานะเจ้าหน้าที่ผู้ทรงอำนาจในประเทศต่อไป

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้นำเสนอคณะรัฐมนตรีทราบแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอรัฐสภาทราบต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ)

คุณิต บัญธรรม

(นายคุณิต บัญธรรม)

รองเลขาธิการคณะรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง

ทำการแทน

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองนิติธรรม

สำเนาถูกต้อง

วิชัย คัด

วิชัย คัด
งาน

ข้อชี้แจงทั่วไป

องค์การการกรรมระหว่างประเทศ (The International Labour Organization) หรือที่มีชื่อย่อในภาษาอังกฤษว่า ILO เป็นองค์การระหว่างประเทศทางเศรษฐกิจและสังคมที่เก่าแก่ที่สุด ก่อตั้งขึ้นหลังสงครามโลกครั้งแรก เมื่อ พ.ศ. ๒๔๖๒ ในสมัยสันนิบาตชาติ ครั้นต่อมาสันนิบาตชาติได้เลิกล้มไป องค์การการกรรมระหว่างประเทศก็ยังดำรงอยู่ และได้จัดตั้งองค์การสหประชาชาติขึ้น องค์การนี้ก็เป็้องค์การขำัญพิเศษของค์การแรกที่เข้ามาอยู่ในเครือของสหประชาชาติ

องค์การนี้มีวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานเพื่อส่งเสริมความยุติธรรมทางสังคม ด้วยการรับรองและเคารพสิทธิมนุษยชน ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดความเป็นธรรมในการใช้แรงงาน การเพิ่มผลผลิต ยกมาตรฐานความเป็นอยู่ของลูกจ้าง และให้ความช่วยเหลือประเทศสมาชิกในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งด้านประกันสังคมและการสหกรณ์ด้วย เมื่อพิจารณาตามขอบเขตของงานดังกล่าวนี้แล้ว ควรจะเรียกว่า "องค์การแรงงานระหว่างประเทศ" มากกว่า แต่เนื่องจากได้มีกฎหมายและข้อผูกพันระหว่างประเทศกำหนดชื่อภาษาไทยขององค์การนี้ว่า "องค์การการกรรมระหว่างประเทศ" ไว้แล้ว กระทรวงการต่างประเทศจึงได้ขอให้เรียกชื่อนี้ต่อไป เพราะมีฉะนั้นจะต้องแก้ไขกฎหมายและอนุสัญญาหลายฉบับ

สมาชิกขององค์การนี้ นอกจากที่เป็นสมาชิกมาแต่เริ่มแรกแล้ว ตามธรรมนูญขององค์การ ได้เปิดรับสมาชิกของสหประชาชาติที่แสดงความจำนงเป็นทางการ ขอสมัครเข้าเป็นสมาชิกของค์การนี้ ปัจจุบัน้องค์การมีสมาชิก ๑๒๐ ประเทศ สำหรับประเทศไทยได้สมัครเข้าเป็นสมาชิกมาตั้งแต่เริ่มก่อตั้งองค์การ

สำนักงานใหญ่ขององค์การ ตั้งอยู่ ณ นครเจนีวา ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ มีสำนักงานส่วนภูมิภาค ๕ แห่ง และสำนักงานสาขาอีก ๑๒ แห่ง ปัจจุบันสำนักงานส่วนภูมิภาคเอเชียตั้งอยู่ที่กรุงเทพฯ ช่วยให้การติดต่อระหว่างรัฐบาลกับองค์การ สะดวกขึ้น

องค์การนี้มีรายได้ ๒ ทาง คือ จากค่าบำรุงสมาชิกที่ประเทศต่าง ๆ ชำระเป็นรายปี โดยขณะนี้ประเทศไทยชำระค่าบำรุงร้อยละ ๐.๒๐ ของงบประมาณค่าใช้จ่ายประจำปีขององค์การ คิดแล้วเป็นเงินประมาณ ๕๖,๖๘๘ เหรียญอเมริกัน และรายได้ที่สำคัญอีกทางหนึ่งก็คือจาก Special Fund ของสหประชาชาติที่มอบให้องค์การนี้ดำเนินงานช่วยเหลือประเทศสมาชิกแทน ในด้านเศรษฐกิจแรงงาน

ในฐานะที่เป็นประเทศสมาชิก ไทยได้รับความช่วยเหลือจากองค์การนี้ด้วยดีตลอดมา เช่น ในด้านการบริหารแรงงาน การสถิติแรงงาน การเพิ่มผลผลิต การวางแผนกำลังคน การสหกรณ์ และการส่งเสริมอุตสาหกรรม เป็นต้น ทั้งในด้านผู้เชี่ยวชาญมาให้ความช่วยเหลือในด้านวิชาการ ทุนศึกษาและดูงานแก่เจ้าหน้าที่ และเงินทุนช่วยเหลือในการบริหารแรงงาน ซึ่งเมื่อคำนวณค่าใช้จ่ายที่องค์การนี้ช่วยเหลือประเทศไทยแล้วก็ใกล้เคียงกับที่ประเทศไทยได้รับจาก FAO, UNESCO และ WHO ความช่วยเหลือทางวิชาการดังกล่าวนี้ได้อำนวยความสะดวกแก่งานด้านแรงงานของประเทศเป็นอย่างมาก

ทุกปีในเดือนมิถุนายน องค์การฯ ได้จัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญประจำปี ณ นครเจนีวา สวิตเซอร์แลนด์ ประเทศสมาชิกต่างส่งผู้แทนของตนไปประชุม ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนฝ่ายรัฐบาล ผู้แทนฝ่ายนายจ้าง ผู้แทนฝ่ายคนงาน และที่ปรึกษาของผู้แทนฝ่ายต่าง ๆ เหล่านั้นเป็นจำนวนมาก สำหรับประเทศไทยในระยะ ๑๐ ปีมานี้ ได้ส่งคณะผู้แทนไปร่วมประชุมด้วยตลอดมา โดยเฉพาะในสมัยประชุมที่ ๔๔ เมื่อเดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๐๘ เป็นปีแรกในรอบ ๗ ปี ที่ได้ส่งคณะผู้แทนไปประชุมครบทั้ง ๓ ฝ่าย คือ ฝ่ายรัฐบาล ฝ่ายนายจ้าง และฝ่ายลูกจ้าง และในสมัยประชุมต่อ ๆ มา ก็ได้ส่งไปครบทั้ง ๓ ฝ่าย เช่นเดียวกัน

ในการประชุมใหญ่สามัญประจำปีแต่ละครั้ง ที่ประชุมจะลงมติให้ตราอนุสัญญาหรือข้อแนะนำเพื่อวางมาตรฐานสากลไว้เป็นแนวทางให้ประเทศสมาชิกลงไปปฏิบัติตามความเหมาะสม

อนุสัญญาและข้อแนะนำแต่ละฉบับนั้น ในทางปฏิบัติจะตราขึ้นได้ก็ต่อเมื่อได้ผ่านการพิจารณาของที่ประชุมใหญ่มาแล้ว ๒ ปี เป็นอย่างน้อย คือ เมื่อที่ประชุมใหญ่ได้ลงมติให้เสนอเรื่องนั้น ๆ เข้าเป็นระเบียบวาระประชุมใหญ่ปีใดเป็นครั้งแรก ผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่ขององค์การฯ จะรวบรวมปัญหาและข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ โดยละเอียด แล้วจัดพิมพ์ขึ้นเวียนถามไปยังประเทศสมาชิกต่าง ๆ ให้เสนอข้อเท็จจริงเพิ่มเติม หรือให้ความเห็นและข้อสังเกตก่อน

เมื่อได้รับคำชี้แจงจากประเทศสมาชิกต่าง ๆ แล้ว ผู้อำนวยการฯ จะสรุปรวบรวมขึ้นเป็นรายงานเฉพาะเรื่อง เสนอให้ประเทศสมาชิกทราบล่วงหน้าก่อนเวลาที่จะส่งผู้แทนไปประชุมใหญ่ เมื่อมีการประชุมใหญ่ประจำปี ที่ประชุมใหญ่จะตั้งสมาชิกจากผู้แทนประเทศต่าง ๆ ที่สนใจ ทั้งที่เป็นผู้แทนรัฐบาล ผู้แทนนายจ้าง และผู้แทนลูกจ้าง เข้าประชุมในคณะกรรมการพิเศษเพื่อพิจารณาเรื่องนั้น

ในการพิจารณาให้ผู้แทนทั้งสามฝ่ายต่างก็พิจารณาให้ความเห็นโดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของฝ่ายตน และมีการลงคะแนนเสียงในประเด็นที่ตกลงกันไม่ได้ เมื่อพิจารณาแล้วก็รายงานเสนอให้ที่ประชุมใหญ่พิจารณาอีกชั้นหนึ่ง และลงมติในรูปข้อมติว่าเรื่องนั้น ๆ ควรจะตราขึ้นเป็นมาตรฐานแรงงานหรือไม่อย่างไร ถ้าเห็นว่าควรก็พิจารณาต่อไปว่าจะตราเป็นรูปอนุสัญญาหรือข้อแนะ เมื่อลงมติแล้วจึงมอบหมายให้ผู้อำนวยความสะดวกฯ เขียนข้อมติ โดยทำเป็นรูปข้อถามเพื่อขอความเห็นและคำตอบจากประเทศสมาชิกต่าง ๆ เมื่อได้รับคำตอบแล้ว ก็รวบรวมจัดทำเป็นรายงานเสนอให้ที่ประชุมใหญ่ต่อไปพิจารณาเป็นครั้งที่สอง ทั้งนี้โดยเขียนรายงานนั้นให้ประเทศสมาชิกพิจารณาล่วงหน้าก่อนเข้าที่ประชุมใหญ่ เช่นเดียวกับปีแรก

ในการพิจารณาวาระที่สองนี้ ที่ประชุมใหญ่จะแต่งตั้งคณะกรรมการประกอบด้วยผู้แทนรัฐบาล นายจ้าง และลูกจ้าง จากประเทศสมาชิกต่าง ๆ เพื่อพิจารณารายงานและจัดร่างอนุสัญญาหรือข้อแนะแล้วแต่กรณี เพื่อเสนอให้ที่ประชุมใหญ่พิจารณาร่างอนุสัญญาหรือข้อแนะนั้นจะต้องได้รับความเห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๒ ใน ๓ ของสมาชิกที่ประชุม

ตามธรรมนูญมาตรา ๑๔ ขององค์การฯ ประเทศสมาชิกมีความผูกพันที่จะต้องเสนออนุสัญญาและข้อแนะให้เจ้าหน้าที่ผู้ทรงอำนาจในประเทศของตนทราบทุกฉบับ ภายใน ๑ ปีหรืออย่างช้าไม่เกิน ๑๘ เดือน หลังจากการประชุมใหญ่ครั้งนั้นสิ้นสุดลง ส่วนการให้สัตยาบันหรือรับเอาอนุสัญญาและข้อแนะนั้น ธรรมนูญขององค์การฯ ไม่บังคับ เป็นสิทธิของประเทศสมาชิกจะพิจารณาให้สัตยาบัน เมื่อเห็นว่าเหตุการณ์และสิ่งแวดล้อมภายในประเทศเหมาะสมพอที่จะให้สัตยาบันหรือรับเอาอนุสัญญาและข้อแนะนั้น ๆ ได้

คำว่า “เจ้าหน้าที่ผู้ทรงอำนาจ” (Competent Authority) ตามธรรมนูญมาตรา ๑๔ ขององค์การฯ หมายถึง “ผู้ทรงอำนาจสูงสุดในทางนิติบัญญัติ” ของประเทศนั้น ๆ และสำหรับกรณีประเทศไทย เจ้าหน้าที่ผู้ทรงอำนาจหมายความว่า สภาร่างรัฐธรรมนูญ เป็นความหมายที่ใช้ขณะที่ประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายรัฐธรรมนูญใช้บังคับในประเทศเช่นปัจจุบัน ขณะนี้เจ้าหน้าที่ผู้ทรงอำนาจของประเทศ หมายถึง สมาชิกผู้แทนราษฎร กรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย ได้เคยรวบรวมตัวบท คำแปล ข้อสรุปและความเห็นประกอบอนุสัญญาและข้อแนะเสนอสภาร่างรัฐธรรมนูญมาแล้ว ๑๕ สมัย (สมัยที่ ๓๗-๕๐) รวมทั้งสิ้นเป็นจำนวนอนุสัญญา ๒๕ ฉบับ และข้อแนะ ๓๔ ฉบับ และได้เสนอข้อแนะฉบับที่ ๑๓๒ จากการประชุมสมัยที่ ๕๒ ต่อสภาผู้แทนราษฎรเรียบร้อยแล้วเช่นกัน

บัดนี้ การประชุมองค์การกรรมกรระหว่างประเทศสมัยที่ ๕๓ ได้สิ้นสุดลงแล้วตั้งแต่วันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๑๒ ที่ประชุมสมัยนี้ได้ตรากฎสัญญาและข้อแนะนำอย่างละ ๒ ฉบับ กรรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย ได้พิจารณารวบรวมจัดทำคำแปลข้อสรุปและความเห็นประกอบเสร็จเรียบร้อยแล้ว เพื่อนำเสนอให้สภาผู้แทนราษฎรในฐานะเจ้าหน้าที่ผู้ทรงอำนาจได้รับทราบเป็นทางการต่อไป

กรรมแรงงาน
กระทรวงมหาดไทย
พฤษภาคม ๒๕๑๓

สรุป
ความเห็นประกอบ และ คำแปล
อนุสัญญาและข้อแนะขององค์การการกรรมการระหว่างประเทศ
สมัยประชุมที่ ๕๓
(พ.ศ. ๒๕๑๒)

สารบัญ

สรุปและกำาแปลงอนุสัญญาและข้อแนะ

สมัยประชุมที่ ๕๓ (พ.ศ. ๒๕๑๒)

หน้า

อนุสัญญานับที่ ๑๒๙ ว่าด้วยการตรวจแรงงาน (งานเกษตรกรรม)

๑

อนุสัญญานับที่ ๑๓๐ ว่าด้วยการรักษาพยาบาลทางการแพทย์

และประโยชน์สงเคราะห์การเจ็บป่วย

๓๐

ข้อแนะฉบับที่ ๑๓๓ ว่าด้วยการตรวจแรงงาน (งานเกษตรกรรม)

๔๖

ข้อแนะฉบับที่ ๑๓๔ ว่าด้วยการรักษาพยาบาลทางการแพทย์

และประโยชน์สงเคราะห์การเจ็บป่วย

๕๑

TEXT OF THE CONVENTIONS AND RECOMMENDATIONS

Fifty-third Session (1969)

Page

Convention 129 : Labour Inspection (Agriculture)

1

Convention 130 : Medical Care and Sickness Benefits

13

Recommendation 133 : Labour Inspection (Agriculture)

35

Recommendation 134 : Medical Care and Sickness Benefits

38

สมัยประชุมที่ ๕๓ (ก.ศ. ๑๙๖๕)

อนุสัญญาฉบับที่ ๑๒๙ ว่าด้วยการตรวจแรงงานในเกษตรกรรม

(Convention 129 : Concerning Labour Inspection in Agriculture)

อนุสัญญาฉบับนี้มีสาระสำคัญว่า ประเทศสมาชิกขององค์การการกรรมระหว่างประเทศซึ่งรับหลักการ และให้สัตยาบันอนุสัญญาฉบับนี้ มีความผูกพันที่จะต้องจัดให้มีระบบการตรวจแรงงานในเกษตรกรรมขึ้นในประเทศของตน โดยที่ระบบการตรวจแรงงานนี้มุ่งประสงค์ที่จะปรับปรุงภาวะการทำงานของคนงานเกษตรกรรมให้ดีขึ้น อนุสัญญานี้จึงกำหนดว่าจะต้องมีการตรวจแรงงานเป็นประจำตามสถานที่ทำงานต่าง ๆ โดยผู้ตรวจหรือสารวัตรแรงงานที่ได้รับการฝึกอบรมเป็นอย่างดีแล้ว สถานที่ทำงานต่าง ๆ ตามข้อกำหนดนี้มีขอบข่ายครอบคลุมถึงสถานประกอบการ และส่วนของสถานประกอบการที่ทำการเพาะปลูก เลี้ยงสัตว์ รวมถึงผลิตผลจากปศุสัตว์ และการดูแลรักษาสัตว์ การป่าไม้ พืชกรรม ตลอดจนกระบวนการแปรรูปผลิตผลทางเกษตรเบื้องต้น โดยผู้ดำเนินงานเกษตรกรรมนั้นหรือกิจกรรมการเกษตรในรูปอื่น ๆ ไม่ว่าสถานประกอบการอุตสาหกรรมเกษตรเหล่านี้จะมีลูกจ้างหรือผู้ปฏิบัติงานในรูปใด ๆ หรือมีระยะการจ้างมากน้อยเพียงไรก็ตาม นอกจากนี้ได้กำหนดให้มีการจัดทำรายงานการตรวจแรงงานและรายงานประจำปีหลังจากสิ้นสุดปีแห่งการทำงานนั้น ๆ ด้วย

กระทรวงมหาดไทย พิจารณาแล้วเห็นว่า บทบัญญัติในอนุสัญญานี้มีหลักการที่ดีสมควรที่จะถือปฏิบัติตาม แต่เนื่องจากตามข้อเท็จจริงปรากฏว่า ปัจจุบันประเทศไทยมีคนงานที่ทำงานโดยได้รับค่าจ้างในอุตสาหกรรมเกษตรเป็นจำนวนน้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับคนงานที่ทำงานโดยได้รับค่าจ้างทั้งหมดโดยเฉพาะ เมื่ออัตราค่าจ้างของผู้ตรวจหรือสารวัตรแรงงานยังมีไม่เพียงพอเช่นนี้ จึงเห็นว่ายังไม่มีความจำเป็นที่จะต้องจัดการตรวจแรงงานในกิจการเกษตรขึ้นขณะนี้ แต่อย่างไรก็ดีเพื่อที่จะเตรียมรับสถานการณ์เรื่องนี้ กรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย ก็ได้ริเริ่มศึกษาวิจัยภาวะแรงงานในชนบทอยู่แล้ว ขณะนี้ยังไม่เห็นควรที่จะมีมาตรการใด ๆ เกี่ยวกับเรื่องนี้ สมควรรอการให้สัตยาบันไว้ก่อน

อนุสัญญาที่ ๑๒๙

อนุสัญญาว่าด้วยการตรวจแรงงานในเกษตรกรรม

(Convention 129 : Concerning Labour Inspection in Agriculture)

ที่ประชุมใหญ่ขององค์การการกรรมระหว่างประเทศ

ซึ่งได้จัดการประชุมขึ้น ณ นครเจนีวา โดยคณะประกาศนัยการของสำนักงานการกรรมระหว่างประเทศ เป็นการประชุมสมัยที่ ๕๓ เมื่อวันที่ ๔ มิถุนายน ค.ศ. ๑๙๖๙ และ

ซึ่งได้พิจารณาถึงบทบัญญัติต่าง ๆ เกี่ยวกับการตรวจแรงงานที่มีอยู่แล้วในอนุสัญญาแรงงานระหว่างประเทศ เช่น อนุสัญญาว่าด้วยการตรวจแรงงาน ค.ศ. ๑๙๔๗ ซึ่งกำหนดขึ้นเพื่อใช้บังคับในงานอุตสาหกรรมและพาณิชยกรรม และอนุสัญญาว่าด้วยงานในส่วนไม้ ค.ศ. ๑๙๕๘ ซึ่งกำหนดขึ้นเพื่อใช้บังคับกับสถานประกอบการด้านเกษตรกรรมบางรายโดยเฉพาะเท่านั้น และ

ได้พิจารณาเห็นว่า มาตรฐานระหว่างประเทศในเรื่องการตรวจแรงงานในเกษตรกรรมทั่วไปเป็นสิ่งควรกำหนดขึ้น และ

ซึ่งได้ตกลงยอมรับให้มีข้อเสนอว่าด้วยการตรวจแรงงานในเกษตรกรรมนับเป็นเรื่องที่ ๔ ในระเบียบวาระการประชุม และ

ซึ่งได้พิจารณาว่า ข้อเสนอนี้ควรจะได้จัดทำในรูปของอนุสัญญาระหว่างประเทศ

จึงกำหนดเมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ค.ศ. ๑๙๖๙ ให้มีอนุสัญญาต่อไปนี้ ซึ่งอาจเรียกว่า “อนุสัญญาว่าด้วยการตรวจแรงงาน (เกษตรกรรม) ค.ศ. ๑๙๖๙”

มาตรา ๑

๑. ในอนุสัญญานี้คำว่า “สถานประกอบการ” หมายถึงสถานประกอบการและส่วนของสถานประกอบการที่ทำการเพาะปลูก เลี้ยงสัตว์ รวมตลอดถึงผลิตผลจากปศุสัตว์และการดูแลรักษาสัตว์ การป่าไม้ พืชกรรม ตลอดจนกระบวนการแปรรูปผลิตผลทางเกษตรเบื้องต้น โดยผู้ดำเนินงานเกษตรกรรมนั้นหรือกิจกรรมเกษตรกรรมในรูปอื่น ๆ

๒. ตามความจำเป็นเจ้าหน้าที่ผู้ทรงอำนาจจะกำหนดแยกขอบเขตลักษณะงานเกษตรกรรมออกจากงานอุตสาหกรรมและพาณิชยกรรม หลังจากการปรึกษาหารือกับองค์การที่เป็นตัวแทนของนายจ้างและลูกจ้างที่เกี่ยวข้อง เมื่อมีองค์การดังกล่าวอยู่โดยกำหนดวิธีการซึ่งไม่แยกสถานประกอบการทางเกษตรกรรมใด ๆ ออกจากระบบการตรวจแรงงานแห่งชาติ

๓. ในกรณีใด ๆ ที่สงสัยว่าสถานประกอบการหรือส่วนหนึ่งของสถานประกอบการใดอาจจะอยู่ในข่ายบังคับของอนุสัญญานี้ ให้เจ้าหน้าที่ผู้ทรงอำนาจเป็นผู้ตัดสินปัญหานั้น

มาตรา ๒

ในอนุสัญญานี้คำว่า “บทบัญญัติตามกฎหมาย” นอกจากกฎหมายหรือกฎข้อบังคับต่าง ๆ ให้หมายรวมถึงคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการ และข้อตกลงร่วมกันซึ่งมีผลบังคับทางกฎหมาย และซึ่งใช้บังคับได้โดยผู้ตรวจแรงงาน

มาตรา ๓

แต่ละประเทศสมาชิกขององค์การการกรรมระหว่างประเทศ ซึ่งอนุสัญญานี้จะมีผลใช้บังคับอยู่จะกำหนดให้มีระบบการตรวจแรงงานในเกษตรกรรมขึ้นในประเทศ

มาตรา ๔

ระบบการตรวจแรงงานในเกษตรกรรม จะต้องใช้บังคับแก่สถานประกอบการเกษตรกรรมต่าง ๆ ซึ่งมีลูกจ้างทำงานหรือมีผู้ฝึกลูกมือไม่ว่าจะได้รับคำตอบแทนอย่างไรหรือจะมีแบบรูปหรือระยะเวลาของสัญญาจ้างอย่างใดก็ตาม

มาตรา ๕

๑. ประเทศสมาชิกซึ่งให้สัตยาบันอนุสัญญานี้ โดยประกาศเพิ่มเติมประกอบในสัตยาบันของตน อาจดำเนินการขยายขอบเขตการตรวจแรงงานในเกษตรกรรมคลุมถึงบุคคลประเภทหนึ่งหรือหลายประเภท ซึ่งทำงานอยู่ในสถานประกอบการเกษตรกรรมดังต่อไปนี้ได้

(ก) ผู้เช่าที่ดินซึ่งไม่ได้ทำการจ้างบุคคลภายนอกมาช่วยเหลือ ผู้ร่วมส่วนในการเพาะปลูก และคนงานเกษตรกรรมที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน

(ข) บุคคลเข้าร่วมในวิสาหกิจเชิงเศรษฐกิจร่วมกัน เช่น เป็นสมาชิกของสหกรณ์

(ค) สมาชิกในครอบครัวของผู้ดำเนินงานในสถานประกอบการ ตามที่กฎหมายหรือกฎข้อบังคับแห่งชาติได้ระบุไว้

๒. แต่ละประเทศสมาชิกซึ่งให้สัตยาบันอนุสัญญานี้ อาจจะแจ้งต่อผู้อำนวยการองค์การการกรรมระหว่างประเทศในภายหลัง ถึงประกาศเกี่ยวกับดำเนินงานตรวจแรงงานในเกษตรกรรมที่คลุมถึงบุคคลประเภทหนึ่งหรือหลายประเภทตามที่กล่าวถึงในวรรคก่อน ซึ่งยังไม่พร้อมที่จะอยู่ในข่ายบังคับตามประกาศครั้งก่อนนั้น

๓. แต่ละประเทศสมาชิกซึ่งได้ให้สัตยาบันอนุสัญญาฉบับนี้ จะชี้แจงไว้ในรายงานของตน ภายใต้มาตรา ๒๒ ของธรรมนูญองค์การการกระทำความร่วมมือระหว่างประเทศถึงผลการใช้บังคับที่ได้ให้แก่หรือที่จะเสนอให้มีขึ้นต่อบัญญัติของอนุสัญญา เกี่ยวกับเรื่องประเภทบุคคลที่กล่าวถึงในวรรคของมาตรานี้ซึ่งยังไม่คลุมถึงโดยการประกาศ

มาตรา ๖

๑. หน้าที่รับผิดชอบของระบบการตรวจแรงงานในเกษตรกรรม จะต้อง :-

(ก) ให้แน่ใจได้มีการนำบทบัญญัติของกฎหมายไปใช้บังคับเกี่ยวกับสภาพการทำงาน และการคุ้มครองคนงานในระหว่างรับจ้างทำงานเป็นต้นว่า ข้อกำหนดเกี่ยวกับชั่วโมงทำงาน ค่าจ้างวันหยุดงานประจำสัปดาห์และประจำปี ความปลอดภัย สุภาพ และสวัสดิการ การจ้างงานหญิง เด็กและผู้เยาว์ และเรื่องอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องด้วยเท่าที่บทบัญญัตินี้กล่าว สามารถใช้บังคับได้โดยผู้ตรวจแรงงาน

(ข) ให้ข่าวสารและคำแนะนำทางวิชาการแก่นายจ้างและคนงานเกี่ยวกับวิธีการซึ่งจะมีประสิทธิภาพที่สุด เพื่อปฏิบัติให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของกฎหมาย

(ค) นำข้อบกพร่องหรือกรณีการนำไปใช้ในทางผิด ซึ่งยังไม่คลุมถึงโดยเฉพาะในข้อกำหนดของกฎหมายที่มีอยู่เสนอต่อเจ้าหน้าที่ผู้ทรงอำนาจทราบ และเสนอความคิดเห็นเพื่อปรับปรุงกฎหมายและกฎข้อบังคับต่างๆ ให้ดีขึ้น

๒. กฎหมายหรือกฎข้อบังคับแห่งชาติอาจให้ผู้ตรวจแรงงานในเกษตรกรรมมีหน้าที่เป็นที่ปรึกษา หรือตรวจตราบังคับตามข้อกำหนดของกฎหมายที่เกี่ยวกับสภาพชีวิตของคนงานและครอบครัวของเขา

๓. หน้าที่อื่น ๆ ซึ่งอาจจะมอบหมายให้ผู้ตรวจแรงงานในเกษตรกรรมปฏิบัติเพิ่มเติม จะต้องไม่เป็นการกระทบกระเทือนต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ขั้นต้นของเขา หรือมีผลสะท้อนในทางใดทางหนึ่งต่ออำนาจหน้าที่ และความเที่ยงธรรม ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นแก่ผู้ตรวจในความสัมพันธ์ระหว่างเขากับนายจ้างและคนงาน

มาตรา ๗

๑. การตรวจแรงงานในเกษตรกรรมควรจะถูกกำหนดให้อยู่ภายใต้การตรวจสอบและความคุมของหน่วยงานกลางแห่งเดียว เท่าที่จะสอดคล้องกับระเบียบปฏิบัติในด้านบริหารของประเทศสมาชิคนั้น

๒. ในกรณีเป็นสหพันธรัฐ คำว่า “หน่วยงานกลาง” หมายถึงหน่วยงานหนึ่งใดในระดับของรัฐบาลกลาง หรือหน่วยของสหพันธ์

๓. การตรวจแรงงานในเกษตรกรรมควรจะดำเนินการตามตัวอย่างต่อไปนี้ :-

(ก) โดยแผนกตรวจแรงงานหน่วยเดียว รับผิดชอบในการตรวจการดำเนินงานเกี่ยวกับเศรษฐกิจทุกประเภท

(ข) โดยแผนกตรวจแรงงานหน่วยเดียว ซึ่งจะแบ่งหน้าที่งานภายในออกเฉพาะโดยให้การฝึกอบรมที่เหมาะสมแก่ผู้ตรวจแรงงานที่จะปฏิบัติหน้าที่ในงานด้านเกษตรกรรม

(ค) โดยแผนกตรวจแรงงานหน่วยเดียว ซึ่งจะจัดหน่วยงานเฉพาะภายในขึ้น โดยจัดตั้งบริการทางด้านวิชาการขึ้น ซึ่งจะมีหน้าที่ต่าง ๆ ปฏิบัติหน้าที่ในงานด้านเกษตรกรรม หรือ

(ง) โดยหน่วยตรวจแรงงานในด้านเกษตรกรรมโดยเฉพาะ ซึ่งการปฏิบัติงานจะอยู่ภายใต้ควบคุมของหน่วยงานกลางที่มีอำนาจเท่าเทียมกับงานการตรวจแรงงานในด้านอื่น เช่น อุตสาหกรรม การขนส่ง และพาณิชย์กรรม

มาตรา ๔

๑. เจ้าพนักงานตรวจแรงงานในเกษตรกรรมควรจะต้องประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ของรัฐบาล ซึ่งสถานภาพและสภาพการทำงานของเขาเป็นการทำงานที่มีความมั่นคง และเป็นอิสระจากการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ของรัฐบาล และอิทธิพลอันไม่เหมาะสมต่าง ๆ จากภายนอก

๒. เมื่อเป็นการเหมาะสมและสอดคล้องกับกฎหมาย หรือกฎข้อบังคับหรือระเบียบปฏิบัติของประเทศ ประเทศสมาชิกอาจรวมเจ้าหน้าที่หรือผู้แทนขององค์การอาชีพต่าง ๆ ซึ่งมีการดำเนินงานเป็นการเพิ่มเติมจากที่เจ้าหน้าที่ตรวจแรงงานของรัฐได้ปฏิบัติอยู่เข้าไปในระบบการตรวจแรงงานในเกษตรกรรมด้วย บุคคลที่เกี่ยวข้องเหล่านี้จะต้องมีความมั่นคงในตำแหน่งงานนั้น และเป็นอิสระจากอิทธิพลต่าง ๆ อันไม่เหมาะสมจากภายนอก

มาตรา ๕

๑. นอกจากเงื่อนไขเกี่ยวกับการรับสมัครข้าราชการพลเรือนของรัฐ ซึ่งอาจจะกำหนดโดยกฎหมายหรือกฎข้อบังคับของประเทศแล้ว การรับสมัครผู้ตรวจแรงงานใหม่ในเกษตรกรรมควรจะคัดเลือกตามคุณสมบัติเพื่อการปฏิบัติหน้าที่ของเขาเพียงอย่างเดียวเท่านั้น

๒. วิธีการที่จะพิจารณาคุณสมบัติเช่นว่านั้น ควรจะกำหนดโดยเจ้าหน้าที่ผู้ทรงอำนาจ

๓. ผู้ตรวจแรงงานในเกษตรกรรมควรจะได้รับการฝึกอบรมอย่างเพียงพอเพื่อการปฏิบัติหน้าที่ของเขา และควรมีมาตรการเพื่อให้เขาได้รับการฝึกอบรมที่เหมาะสมต่อไป ในระหว่างการทำงานของเขา

มาตรา ๑๐

ทั้งชายและหญิงจะมีสิทธิเข้ารับการบรรจุเป็นเจ้าหน้าที่ตรวจแรงงานในเกษตรกรรม และเมื่อจำเป็น อาจกำหนดหน้าที่เฉพาะสำหรับผู้ตรวจแรงงานชายและหญิง

มาตรา ๑๑

แต่ละประเทศสมาชิกจะมีมาตรการที่จำเป็นเพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญและผู้ชำนาญการที่มีคุณสมบัติสามารถซึ่งอาจจะช่วยแก้ปัญหาที่จำเป็นต้องใช้ความรู้ทางวิชาการ เข้าร่วมในงานตรวจแรงงานในเกษตรกรรม โดยวิธีการที่เห็นว่าเหมาะสมที่สุดภายใต้สภาวะการณ์ของประเทศ

มาตรา ๑๒

๑. เจ้าหน้าที่ผู้ทรงอำนาจจะต้องดำเนินการที่เหมาะสม เพื่อส่งเสริมความร่วมมืออย่างมีประสิทธิภาพระหว่างงานตรวจแรงงานในเกษตรกรรม และหน่วยงานอื่น ๆ ของรัฐบาล หรือของสถาบันของรัฐหรือที่ได้รับอนุมัติใด ๆ ซึ่งอาจจะจัดตั้งขึ้นเพื่อดำเนินงานที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน

๒. เมื่อจำเป็น เจ้าหน้าที่ผู้ทรงอำนาจอาจมอบหมายหน้าที่การตรวจตราบางเรื่องในระดับภูมิภาคหรือท้องถิ่นเพื่อเป็นการแบ่งเบางานให้แก่หน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐบาล หรือสถาบันต่าง ๆ ของรัฐ หรือเข้าร่วมกับบริการหรือสถาบันต่าง ๆ ดังกล่าวเพื่อปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับเรื่องนี้ได้ โดยมีเงื่อนไขว่าจะไม่ก่อให้เกิดผลเสียแก่การปฏิบัติงานตามหลักการของอนุสัญญานี้

มาตรา ๑๓

เจ้าหน้าที่ผู้ทรงอำนาจควรจะต้องดำเนินการตามความเหมาะสม เพื่อส่งเสริมความร่วมมือระหว่างเจ้าหน้าที่ของหน่วยตรวจแรงงานในเกษตรกรรมกับนายจ้างและคนงาน หรือองค์การต่าง ๆ ของเขาที่มีอยู่

มาตรา ๑๔

ควรจัดการให้จำนวนผู้ตรวจแรงงานในเกษตรกรรมมีเพียงพออย่างมีประสิทธิภาพ

เพื่อการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยตรวจแรงงานได้ และการจัดการดังกล่าวควรกำหนดโดยพิจารณาถึง :-

(ก) ความสำคัญของหน้าที่ซึ่งผู้ตรวจจะต้องปฏิบัติ โดยเฉพาะ :-

(๑) จำนวน ลักษณะ ขนาดและสถานการณ์ของสถานประกอบการเกษตรกรรมที่อยู่ในข่ายการตรวจ

(๒) จำนวนและประเภทต่าง ๆ ของบุคคลที่ทำงานในสถานประกอบการ ดังกล่าวนั้น และ

(๓) จำนวนและความสลับซับซ้อนของข้อกำหนดของกฎหมายที่จะนำมาใช้บังคับ

(ข) วัสดุปัจจัยต่าง ๆ ที่ผู้ตรวจแรงงานมีอยู่ และ

(ค) เงื่อนไขการปฏิบัติการตรวจตราที่จะต้องดำเนินการเพื่อให้มีประสิทธิภาพ

มาตรา ๑๕

๑. เจ้าหน้าที่ผู้ทรงอำนาจจะดำเนินการตามความจำเป็น เพื่อให้ผู้ตรวจแรงงานในเกษตรกรรมได้มี :-

(ก) สำนักงานท้องถิ่นซึ่งตั้งอยู่ในที่ซึ่งได้คำนึงถึงสถานะทางภูมิศาสตร์ของสถานประกอบการเกษตรกรรมต่าง ๆ และปัจจัยต่าง ๆ เพื่อการติดต่อตามความเหมาะสมความต้องการของงาน และสามารถติดต่อและเข้าถึงบุคคลที่เกี่ยวข้องได้เท่าที่จะกระทำได้

(ข) การอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการขนส่งที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานในหน้าที่ของเขา ในกรณีซึ่งบริการอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมของรัฐไม่มีอยู่

๒. เจ้าหน้าที่ผู้ทรงอำนาจจะดำเนินการตามความจำเป็น เพื่อชดเชยแก่ผู้ตรวจแรงงานในเกษตรกรรม ในเรื่องค่าเดินทางและค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น อันเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการปฏิบัติงานในหน้าที่ของเขา

มาตรา ๑๖

๑. ผู้ตรวจแรงงานในเกษตรกรรมที่ได้รับการแต่งตั้งโดยหนังสือตามระเบียบแล้วจะมีอำนาจ :-

(ก) เข้าไปทำการตรวจสถานที่ใด ๆ ที่ได้กำหนดไว้แล้วทั้งในเวลากลางวัน และ กลางคืน โดยไม่ต้องแจ้งให้ทราบล่วงหน้า และอย่างเป็นอิสระ

(ข) เข้าไปทำการตรวจในสถานที่ใด ๆ ซึ่งมีเหตุผลเชื่อว่าอยู่ในข่ายจะตรวจในเวลา กลางวันได้

(ค) ดำเนินการตรวจสอบ พิสูจน์หรือสอบถามตามที่พิจารณาเห็นว่าจำเป็นจนเป็นที่พอใจว่า ได้มีการปฏิบัติตามบทบัญญัติของกฎหมายอย่างเคร่งครัด และโดยเฉพาะที่เกี่ยวข้อง :-

(๑) การสัมภาษณ์นายจ้าง เจ้าพนักงานของสถานประกอบการ หรือบุคคลอื่นใดในสถานประกอบการในเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามบทบัญญัติของกฎหมายโดยลำพังหรือมีพยานอยู่ด้วย

(๒) การให้แสดงตามข้อกำหนดของกฎหมายหรือกฎข้อบังคับแห่งชาติที่ระบุไว้เกี่ยวกับหนังสือ สมุดทะเบียน หรือเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสภาพชีวิตและการทำงานตามที่ระบุไว้ในกฎหมายหรือกฎข้อบังคับของประเทศ เพื่อตรวจสอบว่าได้มีการปฏิบัติถูกต้องตามบทบัญญัติของกฎหมายแล้ว และทำการคัดสำเนาเอกสารต่าง ๆ หรือตัดทอนเอกสาร เช่นว่านั้นออกมาก็ได้

(๓) การเอาหรือนำออกไปตัวอย่างของผลผลิต วัสดุและสิ่งต่าง ๆ ซึ่งใช้หรือจะต้องเพื่อวัตถุประสงค์ในการวิเคราะห์วิจัยโดยต้องแจ้งให้นายจ้างหรือผู้แทนของเขาทราบเกี่ยวกับผลผลิต วัสดุหรือสิ่งใด ๆ ที่จะเอาหรือนำออกไปเพื่อวัตถุประสงค์เช่นว่านั้น

๒. ผู้ตรวจแรงงานจะไม่เข้าไปในบ้านส่วนตัวของผู้ดำเนินงานของสถานประกอบการ ซึ่งระบุอยู่ในวรรค ๑ (ก) หรือ (ข) ของมาตรานี้ เว้นแต่จะได้รับความยินยอมจากผู้ดำเนินงานหรือได้รับหนังสือมอบอำนาจพิเศษจากเจ้าหน้าที่ผู้ทรงอำนาจเท่านั้น

(๓) ในโอกาสการตรวจเยี่ยม ผู้ตรวจแรงงานควรแจ้งให้นายจ้างหรือผู้แทนของเขาและคนงานหรือผู้แทนของเขาทราบถึงการมาตรวจของเขาด้วย เว้นแต่จะได้พิจารณาเห็นว่า การแจ้งดังกล่าวจะมีผลทำให้เกิดความเสียหายแก่การปฏิบัติงานในหน้าที่

มาตรา ๑๗

งานตรวจแรงงานในเกษตรกรรมจะมีส่วนเกี่ยวข้องตามแต่กรณีและวิธีการที่อาจกำหนดขึ้นโดยเจ้าหน้าที่ผู้ทรงอำนาจในการควบคุมป้องกันในเรื่องโรงงานใหม่ วัสดุหรือสิ่งของใหม่หรือวิธีการใหม่ในการดำเนินงานหรือกรรมวิธีในการผลิตใหม่ซึ่งปรากฏให้เห็นว่า จะเป็นการคุกคามต่อสุขภาพหรือความปลอดภัย

มาตรา ๑๔

๑. ผู้ตรวจแรงงานในเกษตรกรรมจะมีอำนาจที่จะดำเนินการได้เป็นขั้น ๆ เพื่อวัตถุประสงค์ในการแก้ไขข้อบกพร่องที่ได้สังเกตเห็นมีอยู่ในโรงงาน การวางรูปแบบ หรือวิธีการทำงานในสถานประกอบการเกษตรกรรม ตลอดจนการใช้วัสดุหรือสิ่งของที่เป็นอันตราย ซึ่งเขามีเหตุผลเพียงพอที่จะเชื่อว่าเป็นสิ่งคุกคามต่อสุขภาพหรือความปลอดภัย

๒. เพื่อที่จะสามารถดำเนินการขั้นต่าง ๆ เช่นว่านี้ได้ ผู้ตรวจแรงงานจะได้รับมอบอำนาจโดยให้สิทธิที่จะทำการร้องอุทธรณ์ต่อเจ้าหน้าที่ฝ่ายกฎหมายหรือฝ่ายบริหารที่อาจกำหนดโดยกฎหมาย ในการออกคำสั่งให้ดำเนินการต่าง ๆ ในเรื่อง :-

(ก) แก้ไขเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ในการจัดตั้ง โรงงาน ตัวตึก เครื่องมือ เครื่องใช้ หรือเครื่องจักรให้ดำเนินงานเสร็จสิ้นภายในระยะเวลาที่จำกัดไว้ ที่อาจมีความจำเป็นเพื่อปฏิบัติตามบทบัญญัติของกฎหมายเกี่ยวกับสุขภาพและความปลอดภัย

(ข) มาตรการต่าง ๆ ที่มีผลใช้บังคับโดยทันที ซึ่งอาจจะเป็นการสั่งให้หยุดงานโดยทันทีในกรณีที่เกิดอันตรายต่อสุขภาพหรือความปลอดภัย

๓. หากระเบียบวิธีการที่ระบุในวรรค ๒ ไม่สอดคล้องกับระเบียบปฏิบัติในด้านบริหารหรือตุลาการของประเทศสมาชิก ผู้ตรวจแรงงานควรมีสิทธิร้องขอต่อเจ้าหน้าที่ผู้ทรงอำนาจให้ออกหนังสือคำสั่งหรือเพอร์ริเริ่มมาตรการใด ๆ ที่จะมีผลใช้บังคับได้โดยทันที

๔. ข้อบกพร่องต่าง ๆ ซึ่งผู้ตรวจแรงงานได้สังเกตเห็นเมื่อทำการตรวจเยี่ยมสถานประกอบการนั้น และคำสั่งต่าง ๆ ซึ่งเขาออกหรือได้ออกให้ไว้ตามความในวรรค ๒ หรือที่ตั้งใจจะดำเนินการตามความในวรรค ๓ จะต้องแจ้งให้นายจ้างและผู้แทนของคณงานทราบโดยทันที

มาตรา ๑๕

๑. หน่วยตรวจแรงงานในเกษตรกรรมจะต้องได้รับแจ้งให้ทราบถึงอุบัติเหตุต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากการทำงาน และกรณีต่าง ๆ ของโรคที่เกิดขึ้นจากการทำงานในเกษตรกรรมสาขาต่าง ๆ ตามแต่กรณีและวิธีการซึ่งอาจจะระบุกำหนดไว้โดยกฎหมายหรือกฎข้อบังคับแห่งชาติ

๒. เท่าที่สามารถจะทำได้ ผู้ตรวจแรงงานควรจะเข้าเกี่ยวข้องในการสอบสวนสาเหตุของอุบัติเหตุต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากการทำงาน หรือโรคที่เกิดเนื่องจากการทำงาน ณ ที่เกิดเหตุด้วย โดยเฉพาะเรื่องที่จะมีผลกระทบกระเทือนถึงคนงานจำนวนมาก หรืออาจมีผลถึงตายได้ในเวลาต่อไป

มาตรา ๒๐

นอกจากจะมีการยกเว้นที่กำหนดไว้โดยกฎหมายหรือกฎข้อบังคับแห่งชาติผู้ตรวจแรงงานในเกษตรกรรม :-

(ก) ห้ามไม่ให้มีผลประโยชน์ใด ๆ ในสถานประกอบการซึ่งอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของเขาทั้งทางตรงและทางอ้อม

(ข) จะต้องผูกพันที่จะรับการลงโทษตามความเหมาะสม หรือระเบียบวินัยต่าง ๆ ที่เหมาะสมไม่ให้เปิดเผย แม้แต่ภายหลังเมื่อพ้นจากงานหน้าที่ของเขาแล้ว ความลับใด ๆ ทางการผลิตหรือทางการค้า หรือกรรมวิธีในการทำงานใด ๆ ซึ่งเขารู้เห็นมาเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่งานของเขา และ

(ค) จะต้องปกปิดเป็นความลับที่สุดในเรื่องแหล่งที่มาของข้อร้องทุกข์ใด ๆ ที่ได้รับแจ้ง เกี่ยวกับข้อบกพร่อง อันตรายในกรรมวิธีการทำงานต่าง ๆ หรือการละเมิดบทบัญญัติของกฎหมาย และจะต้องไม่ให้รายละเอียดใด ๆ ให้นายจ้างหรือผู้แทนของเขาทราบว่าการตรวจเยี่ยมที่เกิดขึ้นนี้เป็นผลเนื่องจากได้รับข้อร้องทุกข์เช่นนั้น

มาตรา ๒๑

สถานประกอบการเกษตรกรรมจะต้องได้รับการตรวจตราบ่อย ๆ ครั้ง และอย่างทั่วถึงที่สุดเท่าที่จำเป็นเพื่อให้การใช้บังคับบทบัญญัติของกฎหมายที่เกี่ยวข้องได้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรา ๒๒

๑. บุคคลผู้ซึ่งละเมิดหรือฝ่าฝืนหรือไม่เอาใจใส่ที่จะปฏิบัติตามบทบัญญัติของกฎหมายที่ใช้บังคับโดยผู้ตรวจแรงงานในเกษตรกรรม จะต้องระวางโทษตามกฎหมายหรือระเบียบวิธีปฏิบัติในด้านบริหารในทันที โดยไม่ต้องกล่าวเตือนล่วงหน้า เว้นแต่จะมีข้อยกเว้นในกฎหมายหรือกฎข้อบังคับแห่งชาติให้แจ้งล่วงหน้าถึงการดำเนินตามมาตรการเพื่อแก้ไขหรือป้องกันในบางกรณีเท่านั้น

๒. การพิจารณาว่าจะให้คำเตือนหรือคำแนะนำแทนการดำเนินการตามระเบียบวิธีการ หรือเสนอเรื่องเพื่อดำเนินคดีให้อยู่ในดุลพินิจของผู้ตรวจแรงงาน

มาตรา ๒๓

ถ้าผู้ตรวจแรงงานในเกษตรกรรมไม่มีอำนาจของตนที่จะดำเนินคดีตามระเบียบวิธีการ

ควรจะให้เขามีอำนาจเสนอรายงานเกี่ยวกับการละเมิดบทบัญญัติของกฎหมายโดยตรงต่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจในการดำเนินการใด ๆ เช่นว่านั้นได้

มาตรา ๒๔

การลงโทษที่พอเพียงสำหรับการฝ่าฝืนหรือละเมิดบทบัญญัติของกฎหมายที่ใช้บังคับโดยผู้ตรวจแรงงานในเกษตรกรรม และสำหรับการขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ตรวจแรงงานจะต้องมีอยู่ในบัญญัติกฎหมายหรือกฎข้อบังคับแห่งชาติและให้นำมาใช้บังคับอย่างมีประสิทธิภาพด้วย

มาตรา ๒๕

๑. ผู้ตรวจแรงงานหรือสำนักงานตรวจแรงงานท้องถิ่นที่มีอยู่ตามแต่กรณีจะต้องเสนอรายงานเกี่ยวกับผลการดำเนินงานในด้านเกษตรกรรมต่อเจ้าหน้าที่ในด้านการตรวจแรงงานกลางเป็นระยะ ๆ

๒. รายงานเหล่านี้จะต้องเขียนขึ้นในแบบและเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ตามแต่จะกำหนดไว้เป็นระยะ ๆ โดยเจ้าหน้าที่ในด้านการตรวจแรงงานส่วนกลาง การทำรายงานน้อยอย่างน้อยจะต้องทำขึ้นตามที่เจ้าหน้าที่ได้กำหนดระบุไว้ และไม่ว่ากรณีใด ๆ ก็ตามจะต้องไม่น้อยกว่าปีละหนึ่งครั้ง

มาตรา ๒๖

๑. เจ้าหน้าที่ในด้านการตรวจแรงงานส่วนกลางจะต้องจัดพิมพ์รายงานประจำปีเกี่ยวกับงานของหน่วยตรวจแรงงานในเกษตรกรรมซึ่งอาจจะเป็นรายงานต่างหากหรือเป็นส่วนหนึ่งของรายงานทั่วไปประจำปีก็ได้

๒. รายงานประจำปีดังกล่าวนี้จะต้องจัดพิมพ์ให้เสร็จในเวลาพอสมควรหลังจากสิ้นสุดปีแห่งการทำงานนั้น และในกรณีใด ๆ ก็ตามจะต้องให้เสร็จภายใน ๑๒ เดือน

๓. สำเนารายงานประจำปีต่าง ๆ นี้จะต้องส่งให้ผู้อำนวยความสะดวกสำนักงานการกรรมระหว่างประเทศ ภายในสามเดือนหลังจากได้จัดพิมพ์เสร็จเรียบร้อยแล้ว

มาตรา ๒๗

รายงานประจำปีซึ่งเจ้าหน้าที่ตรวจแรงงานส่วนกลางได้จัดพิมพ์ขึ้น จะมีเรื่องต่าง ๆ ซึ่งจะได้กล่าวถึงต่อไปบรรจุอยู่ โดยเฉพาะเรื่องที่อยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของเจ้าหน้าที่ดังกล่าว ได้แก่

- (ก) กฎหมายและกฎข้อบังคับเกี่ยวกับทำงานของการตรวจแรงงานในเกษตรกรรม
- (ข) เจ้าหน้าที่ในหน่วยตรวจแรงงานในเกษตรกรรม
- (ค) สถิติของสถานประกอบการเกษตรกรรมที่อยู่ในขอบข่ายการตรวจ และจำนวนของบุคคลที่ทำงานอยู่ในสถานที่เหล่านั้น
- (ง) สถิติของการออกตรวจตรา
- (จ) สถิติของการฝ่าฝืน ละเมิด และของการลงโทษ
- (ฉ) สถิติของอุบัติเหตุจากการทำงาน ตลอดจนสาเหตุที่เกิดขึ้น
- (ช) สถิติของโรคที่เกิดขึ้นเนื่องจากการทำงาน ตลอดจนสาเหตุที่เกิดขึ้น

มาตรา ๒๔

การให้สัตยาบันอนุสัญญาฉบับนี้อย่างเป็นทางการ จะต้องแจ้งต่อผู้อำนวยการองค์การการกรรมระหว่างประเทศเพื่อการจดทะเบียน

มาตรา ๒๕

๑. อนุสัญญาฉบับนี้จะมีผลผูกพันเฉพาะประเทศสมาชิกขององค์การการกรรมระหว่างประเทศซึ่งสัตยาบันสารของตนได้รับการจดทะเบียนไว้กับผู้อำนวยการฯ แล้ว
๒. อนุสัญญาฉบับนี้จะมีผลภายหลังจากวันที่สัตยาบันสารของประเทศสมาชิกสองประเทศได้รับการจดทะเบียนไว้กับผู้อำนวยการฯ แล้วสิบสองเดือน
๓. หลังจากนั้น อนุสัญญานี้จะมีผลสำหรับแต่ละประเทศสมาชิกภายหลังจากวันที่สัตยาบันสารของตนได้รับการจดทะเบียนไว้แล้วสิบสองเดือน

มาตรา ๓๐

๑. ประเทศสมาชิกซึ่งได้ให้สัตยาบันอนุสัญญาฉบับนี้แล้ว อาจจะประกาศบอกเลิกการสัตยาบันได้ภายหลังระยะเวลาสิบปี นับจากวันที่ซึ่งอนุสัญญาฉบับนี้ได้มีผลใช้เป็นครั้งแรก โดยการแจ้งให้ผู้อำนวยการองค์การการกรรมระหว่างประเทศทราบเพื่อการจดทะเบียนการประกาศบอกเลิกเช่นนี้จะไม่มีผลจนกว่าจะพ้นระยะเวลาหนึ่งปีนับจากวันที่ได้มีการจดทะเบียนการบอกเลิกแล้ว
๒. ประเทศสมาชิกซึ่งได้ให้สัตยาบันอนุสัญญาฉบับนี้ และซึ่งไม่ได้ใช้สิทธิที่จะทำการบอกเลิกตามบทบัญญัติของมาตรานี้ภายในปีที่ถัดจากการครบกำหนดระยะเวลาสิบปี

ตามที่ได้กำหนดไว้ในวรรคก่อน จะมีข้อผูกพันต่อไปอีกเป็นระยะเวลาสิบปี และหลังจากนั้น อาจจะประกาศบอกเลิกอนุสัญญานี้ได้ในระยะเวลาทุก ๆ สิบปี ตามข้อกำหนดในมาตรานี้

มาตรา ๓๑

๑. ผู้อำนวยการการการการการการระหว่างประเทศจะแจ้งให้ประเทศสมาชิกทั้งหมดขององค์การการการการการระหว่างประเทศทราบถึงการจดทะเบียนให้สัตยาบัน และการบอกเลิกทั้งหมดที่ประเทศสมาชิกขององค์การฯ ได้แจ้งไปยังผู้อำนวยการฯ

๒. ในการแจ้งให้ประเทศสมาชิกขององค์การฯ ทราบถึงการให้สัตยาบันอันที่สองของสองประเทศแรกนั้น ผู้อำนวยการฯ จะต้องแจ้งให้ประเทศสมาชิกขององค์การฯ ทราบถึงวันที่อนุสัญญานับนี้จะมีผลใช้บังคับด้วย

มาตรา ๓๒

ผู้อำนวยการการการการการการระหว่างประเทศจะต้องแจ้งให้เลขาธิการสหประชาชาติทราบถึงการจดทะเบียนให้สัตยาบัน และการจดทะเบียนบอกเลิกทั้งหมดที่แจ้งมายังเขาตามความในมาตราที่กล่าวมาข้างต้น ให้เป็นไปตามนัยแห่งมาตรา ๑๐๒ ของกฎบัตรสหประชาชาติ

มาตรา ๓๓

เวลาใดก็ตามที่คณะประศาสน์การของสำนักงานการการการการการระหว่างประเทศเห็นว่าจำเป็น อาจจะเสนอต่อประชุมใหญ่รายงานการดำเนินการของอนุสัญญานี้ และจะตรวจสอบถึงความเหมาะสมที่บรรจุเรื่องเกี่ยวกับการแก้ไขอนุสัญญานี้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนไว้ในระเบียบวาระการประชุม

มาตรา ๓๔

๑. หากที่ประชุมยอมรับอนุสัญญานับใหม่เพื่อแก้ไขอนุสัญญานับนี้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนแล้ว เว้นแต่อนุสัญญานับใหม่ได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

(ก) การให้สัตยาบันเป็นอนุสัญญานับที่แก้ไขใหม่โดยประเทศสมาชิก ให้รวมความถึงสิทธิในการบอกเลิกอนุสัญญานี้ได้ทันทีโดยนิตินัย โดยไม่ต้องคำนึงถึงบทบัญญัติมาตรา ๓๐ ข้างต้น ถ้าและในเมื่ออนุสัญญาที่แก้ไขใหม่จะได้มีผลใช้บังคับแล้ว

(ข) นับแต่วันที่อนุสัญญาที่แก้ไขใหม่มีผลใช้บังคับแล้ว การให้สัตยาบันอนุสัญญานี้โดยประเทศสมาชิกจักหยุดยั้งลงเพียงนั้น

๒. ไม่ว่ากรณีใด ๆ อนุสัญญานี้ยังคงมีผลใช้บังคับอยู่อย่างเดิม สำหรับประเทศสมาชิกทั้งหลายซึ่งได้ให้สัตยาบันอนุสัญญานี้ไว้แล้ว แต่มิได้ให้สัตยาบันอนุสัญญาที่แก้ไขใหม่

มาตรา ๓๕

ตัวบทของอนุสัญญานับนี้มีผลเท่าเทียมกันทั้งในภาคภาษาอังกฤษ และฝรั่งเศส

สมัยประชุมที่ ๕๓ (ก.ศ. ๑๙๖๕)

อนุสัญญาฉบับที่ ๑๓๐ ว่าด้วยการรักษาพยาบาลทางการแพทย์ และประโยชน์สงเคราะห์การเจ็บป่วย

(Convention 130 : Concerning Medical Care and Sickness Benefits)

อนุสัญญาฉบับนี้มีสาระสำคัญเกี่ยวกับการให้ประกันการเจ็บป่วยเช่นเดียวกับอนุสัญญาว่าด้วยเรื่องความมั่นคงแห่งสังคมในสมัยประชุมที่ผ่านมาแล้ว อนุสัญญาฉบับนี้มีบัญญัติเพิ่มแนวความคิดใหม่เกี่ยวกับเรื่องการกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำสำหรับบุคคลที่จะอยู่ในข่ายคุ้มครอง การกำหนดขอบเขตการให้การรักษาพยาบาล โดยการนำเอาการระวังป้องกันทางการแพทย์ (Preventive Medical Care) เข้ามาเป็นมาตรการในการคุ้มครองการเจ็บป่วยของคนงานด้วย อนุสัญญาที่มีอยู่เดิมบัญญัติแต่เพียงเรื่องการรักษาพยาบาลทางการแพทย์ (Curative Medical Care) เท่านั้น นอกจากนี้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับเรื่องการมีส่วนร่วมในค่าประกัน (Cost Sharing) อัตราค่าทดแทนเป็นเงินสดในกรณีที่เจ็บป่วย ความเท่าเทียมกันในการปฏิบัติต่อคนในชาติและคนต่างด้าว และการไม่จำกัดผลประโยชน์ที่คนงานควรจะได้รับไว้เพียงแต่จากทางหนึ่งทางใดเท่านั้น ได้ระบุถึงการขยายทางที่จะได้ผลประโยชน์จากวิธีการที่ควรได้อื่น ๆ ด้วย เช่น จากบริการอนามัยของรัฐ และการประกันสังคม ได้กำหนดเกี่ยวกับมาตรฐานที่จะใช้ให้เหมาะสมกับภาวะของประเทศที่กำลังพัฒนาด้วย เพื่อให้ประเทศเหล่านี้สามารถนำไปปฏิบัติได้ เป็นการขยายและปรับปรุงโครงการประกันสังคมของประเทศที่กำลังพัฒนาให้ดียิ่งขึ้นต่อไปในอนาคต

กระทรวงมหาดไทย พิจารณาแล้วเห็นว่าแนวความคิดที่บัญญัติไว้ในอนุสัญญาฉบับนี้เป็นหลักการที่ดี ควรให้การสนับสนุน โดยเฉพาะเมื่อพิจารณาเกี่ยวกับงานด้านการบริหารแรงงาน กรมแรงงานกระทรวงมหาดไทย กำลังพิจารณาดำเนินการเสนอร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน ซึ่งมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการให้นายจ้างต้องมีประกันการจ่ายเงินค่าทดแทนอันเกิดจากอุบัติเหตุ และการเจ็บป่วยจากการทำงานไว้กับรัฐบาล ซึ่งสอดคล้องกับหลักการที่บัญญัติอยู่ในอนุสัญญาฉบับนี้ และรัฐบาลยังได้ให้ความสำคัญและสนใจในเรื่องที่เกี่ยวกับความมั่นคงแห่งสังคมยิ่งขึ้นไปอีก โดยการจัดตั้งคณะกรรมการประกันสังคมขึ้นเพื่อพิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับการประกันสังคมซึ่งอยู่ในแนวเดียวกับอนุสัญญานี้ด้วย แต่เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ของประเทศในปัจจุบัน เห็นควรรอการให้สัตยาบันไว้ก่อน จนกว่าพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับที่กล่าวมาแล้วจะมีผลใช้บังคับ

อนุสัญญาฉบับที่ ๑๓๐

อนุสัญญาว่าด้วยการรักษาพยาบาลทางการแพทย์ และประโยชน์สงเคราะห์การเจ็บป่วย
(Convention 130 : Concerning Medical Care and Sickness Benefits)

ที่ประชุมใหญ่ขององค์การการกรมระหว่างประเทศ

ซึ่งได้จัดการประชุมขึ้น ณ นครเจนีวา โดยคณะประกาศนัยการของสำนักงานการกรมระหว่างประเทศ ในการประชุมสมัยที่ ๕๓ เมื่อวันที่ ๔ มิถุนายน ค.ศ. ๑๙๖๔ และ

ซึ่งได้ตกลงกำหนดให้มีข้อเสนอบางประการเพื่อแก้ไขอนุสัญญาว่าด้วยการประกันการเจ็บป่วย (งานอุตสาหกรรม) ค.ศ. ๑๙๒๗ และอนุสัญญาว่าด้วยการประกันการเจ็บป่วย (งานเกษตรกรรม) ค.ศ. ๑๙๒๗ นับเป็นเรื่องที่ ๕ ในระเบียบวาระการประชุม และ

ซึ่งได้พิจารณาว่า ข้อเสนอเหล่านี้ควรจะได้จัดทำขึ้นในรูปของอนุสัญญาระหว่างประเทศ จึงกำหนดเมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ค.ศ. ๑๙๖๔ ให้มีอนุสัญญาดังต่อไปนี้ ซึ่งอาจเรียกว่า “อนุสัญญาว่าด้วยการรักษาพยาบาลทางการแพทย์ และประโยชน์สงเคราะห์การเจ็บป่วย ค.ศ. ๑๙๖๔”

ส่วนที่ ๑ บทบัญญัติทั่วไป

มาตรา ๑

ในอนุสัญญาฉบับนี้

(ก) คำว่า “กฎหมาย” ให้ความรวมถึงกฎข้อบังคับ หรือกฎเกณฑ์ หรือกฎหมายใดๆ ทางด้านความมั่นคงแห่งสังคม

(ข) คำว่า “กำหนดหรือระบุ” หมายถึงการกำหนดหรือระบุโดยหรือตามกฎหมายของประเทศ

(ค) คำว่า “สถานประกอบการอุตสาหกรรม” หมายรวมถึงสถานประกอบการทุกประเภทที่อยู่ในสาขาการดำเนินงานด้านเศรษฐกิจ ดังต่อไปนี้ คือ เหมืองแร่และเหมืองหิน การตัดถลุง การก่อสร้าง การไฟฟ้า แก๊สและการประปา การขนส่ง คลังเก็บสินค้า และการคมนาคมสื่อสาร

(ง) คำว่า “ภูมิสำเนา” หมายถึงการมีที่อยู่อาศัยปกติในดินแดนของประเทศสมาชิก และคำว่า “ผู้มีภูมิสำเนา” หมายถึงบุคคลซึ่งตามปกติมีที่อยู่อาศัยเป็นประจำในดินแดนของประเทศสมาชิก

(จ) คำว่า “อยู่ในอุปการะ” หมายถึงภาวะที่ต้องพึ่งพาอาศัยผู้อื่น ซึ่งสันนิษฐานว่ามีอยู่ในกรณีที่กำหนดหรือระบุไว้

(ฉ) คำว่า “ภรรยา” หมายถึงภรรยาผู้ซึ่งอยู่ในอุปการะของสามี

(ช) คำว่า “เด็ก” ให้หมายถึง :-

(๑) เด็กที่มีอายุต่ำกว่าเกณฑ์การศึกษาบังคับ หรือต่ำกว่า ๑๕ ปี แล้วแต่ว่าเกณฑ์ไหนจะสูงกว่า ทั้งนี้ประเทศสมาชิกซึ่งดำเนินการประกาศตามความในมาตรา ๒ และเมื่อการประกาศเช่นนั้นยังมีผลใช้บังคับอยู่ อาจจะนำอนุสัญญานี้มาใช้บังคับต่อเด็กที่มีอายุต่ำกว่าเกณฑ์การศึกษาบังคับ หรือต่ำกว่า ๑๕ ปีก็ได้ และ

(๒) เด็กที่มีอายุต่ำกว่าอายุที่กำหนด แต่สูงกว่าที่ได้ระบุไว้ในข้อ (๑) ของวรรคนี้ และผู้ซึ่งเป็นลูกมือฝึกงาน หรือนักเรียน หรือเจ็บป่วยเรื้อรัง หรือทุพพลภาพไม่สามารถทำงานหารายได้ ภายใต้สภาพการณ์ต่างๆ ที่ได้กำหนดไว้แล้ว ทั้งนี้ให้ถือว่าได้ปฏิบัติตามความนี้ เมื่อกฎหมายของประเทศได้กำหนดให้คำนียามของคำนี้คลุมถึงเด็กที่มีอายุพอสมควร ซึ่งสูงกว่าที่ระบุเจาะจงไว้ในข้อ (๑) ของวรรคนี้

(ซ) คำว่า “ผู้รับประโยชน์มาตรฐาน” หมายถึงชายซึ่งมีภรรยาหนึ่งคนและบุตรอีก ๒ คน

(ฌ) คำว่า “ระยะเวลาเพื่อการรับประโยชน์” หมายถึงระยะเวลาที่จ่ายเงินประกัน หรือระยะเวลาทำงาน หรือระยะเวลาที่มีภูมิลำเนาอยู่ หรือการรวมเข้าระยะเวลาใดๆ ที่กล่าวมาตามแต่จะได้อ้างอิงหรือระบุไว้

(ญ) คำว่า “การเจ็บป่วย” หมายถึงสภาพร้ายแรงต่างๆ ไม่ว่าจะมีสาเหตุอย่างไรก็ตาม

(ฎ) คำว่า “การรักษาพยาบาลทางการแพทย์” หมายถึงรวมประโยชน์ต่างๆ อื่นที่เกี่ยวข้องกันเข้าด้วย

มาตรา ๒

๑. ประเทศสมาชิกซึ่งเศรษฐกิจและการบริการทางการแพทย์ของตนยังพัฒนาไม่เพียงพอ อาจจะประกาศพร้อมกับการให้สัตยาบันของตน ขอยกเว้นปฏิบัติตามข้อกำหนดที่มีอยู่ในข้อ (๑) (ซ) ของมาตรา ๑ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๔ มาตรา ๒๐ และวรรค ๒ ของมาตรา ๒๖ เป็นการชั่วคราว ประกาศดังกล่าวต้องชี้แจงเหตุผลที่ขอยกเว้นไว้ด้วย

๒. แต่ละประเทศสมาชิกซึ่งได้ประกาศขอยกเว้น ตามวรรค ๑ ของมาตรานี้จะต้อง

ชี้แจงไว้ในรายงานเกี่ยวกับการปฏิบัติตามอนุสัญญานับนี้ที่ต้องเสนอภายใต้มาตรา ๒๒ ของธรรมนูญองค์การการกรรมากรรมระหว่างประเทศด้วย โดยมีข้อความเกี่ยวกับข้อยกเว้นแต่ละข้อกล่าวถึง :-

- (ก) เหตุผลที่จำเป็นต้องดำเนินการดังกล่าว คือ
- (ข) การประกาศบอกเลิกสิทธิการขอยกเว้นนั้น นับตั้งแต่วันที่ระบุไว้

๓. แต่ละประเทศสมาชิกซึ่งได้ดำเนินการประกาศตามวรรค ๑ ของมาตรานี้ จะต้องดำเนินการตามรายละเอียดของประกาศนี้ ตามความเหมาะสมและเท่าที่สถานการณ์จะอำนวยให้ :-

- (ก) เพิ่มจำนวนบุคคลที่รับการคุ้มครองให้มากขึ้น
- (ข) ขยายขอบเขตหรือประเภทของการรักษาพยาบาลทางการแพทย์
- (ค) ขยายระยะเวลาของการรับประโยชน์สงเคราะห์เมื่อเจ็บป่วย

มาตรา ๓

๑. ประเทศสมาชิกใดที่มีกฎหมายของตนให้ความคุ้มครองแก่ลูกจ้างอยู่แล้ว อาจจะทำการประกาศพร้อมกับการให้สัตยาบัน ขอยกเว้นการใช้บังคับของอนุสัญญานี้เป็นการชั่วคราวสำหรับลูกจ้างที่ประกอบอาชีพในด้านเกษตรกรรม ผู้ซึ่งตามกฎหมายของประเทศในขณะนั้นให้สัตยาบันอนุสัญญานับนี้ยังไม่ได้ได้รับความคุ้มครองให้สอดคล้องกับมาตรฐานของอนุสัญญานับนี้

๒. แต่ละประเทศสมาชิกซึ่งได้ทำการประกาศตามวรรค ๑ ของมาตรานี้ จะต้องชี้แจงไว้ในรายงาน เกี่ยวกับการปฏิบัติตามอนุสัญญานี้ ที่ต้องเสนอภายใต้มาตรา ๒๒ ของธรรมนูญองค์การการกรรมากรรมระหว่างประเทศ เกี่ยวกับเรื่องขอบเขตการใช้บังคับ หรือจะให้ผลใช้บังคับแก่อนุสัญญานี้ในส่วนที่เกี่ยวกับลูกจ้างที่ประกอบอาชีพในด้านเกษตรกรรมต่าง ๆ และความก้าวหน้าใด ๆ ซึ่งอาจมีขึ้นเพื่อนำอนุสัญญานี้มาใช้บังคับต่อลูกจ้างเช่นว่านั้น หรือหากไม่มีการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ที่รายงาน ก็ให้ชี้แจงถึงเหตุผลที่เหมาะสม

๓. แต่ละประเทศสมาชิกซึ่งได้ทำการประกาศตามวรรค ๑ ของมาตรานี้ จะต้องเพิ่มจำนวนลูกจ้างที่รับการคุ้มครองในสาขาการอาชีพด้านเกษตรกรรมต่าง ๆ ให้มากขึ้นตามจำนวนและความรวดเร็วเท่าที่สภาพการณ์จะอำนวยให้

มาตรา ๔

๑. ประเทศสมาชิกใดที่ให้สัตยาบันอนุสัญญานับนี้ โดยการประกาศพร้อม ๆ กับ

การให้สัตยาบัน อาจขอยกเว้นจากการปฏิบัติตามอนุสัญญานี้ :-

(ก) ชาวเรือ รวมตลอดถึงชาวประมงทะเล

(ข) ลูกจ้างของรัฐ

ในเมื่อบุคคลประเภทเหล่านี้ได้รับการคุ้มครองตามโครงการพิเศษ ที่กำหนดไว้ใน การรับประโยชน์สงเคราะห์ร่วมกัน อย่างน้อยที่สุด จะต้องเท่าเทียมกับที่กำหนดไว้ในอนุสัญญานี้

๒. เมื่อการประกาศตามวรรค ๑ ของมาตรานี้มีผลใช้บังคับ ประเทศสมาชิกอาจ :-

(ก) ขอยกเว้นบุคคลที่อยู่ในประเภทใดหรือหลายประเภทให้อยู่นอกการบังคับใช้ ของอนุสัญญาจากจำนวนของบุคคลที่เข้าร่วมเข้าเมื่อคำนวณหาเปอร์เซ็นต์ตามที่ระบุอยู่ใน ข้อ (ค) ของมาตรา ๕ และ ข้อ (ข) ของมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ ข้อ (ข) ของมาตรา ๑๔ และมาตรา ๒๐

(ข) ขอยกเว้นบุคคลที่อยู่ในประเภทใดหรือหลายประเภทให้อยู่นอกการบังคับใช้ ของอนุสัญญา และรวมตลอดถึงภรรยาและบุตรของบุคคลเหล่านี้ด้วย จากจำนวนบุคคล ที่เข้าร่วมเข้าเมื่อคำนวณหาเปอร์เซ็นต์ ตามที่ระบุอยู่ในข้อ (ค) ของมาตรา ๑๐

๓. ประเทศสมาชิกใดซึ่งได้ทำการประกาศตามวรรค ๑ ของมาตรานี้อาจแจ้งให้ผู้อำนวยการ องค์การการกรรมระหว่างประเทศทราบตอนหลังถึงการยอมรับข้อผูกพันของอนุสัญญานี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับประเภทเดียวหรือหลายประเภทของบุคคลที่ได้ขอยกเว้นไว้ในเมื่อให้การ สัตยาบัน

มาตรา ๕

ประเทศสมาชิกใดซึ่งมีกฎหมายให้การคุ้มครองลูกจ้างต่าง ๆ อยู่แล้ว อาจกำหนด ยกเว้นจากการบังคับใช้ของอนุสัญญานี้ เท่าที่จำเป็น สำหรับ :-

(ก) บุคคลผู้ซึ่งการทำงานมีลักษณะไม่แน่นอนสม่ำเสมอ

(ข) สมาชิกของครอบครัวของนายจ้าง ที่พำนักอาศัยอยู่ด้วยที่ทำงานให้เขา

(ค) ลูกจ้างประเภทอื่น ๆ ที่มีจำนวนไม่เกิน ๑๐ เปอร์เซ็นต์ของลูกจ้างทั้งหมด นอกเหนือจาก ที่ได้รับยกเว้นตามข้อ (ก) และ (ข) ของมาตรานี้

มาตรา ๖

เพื่อวัตถุประสงค์ที่สอดคล้องกับอนุสัญญานี้ ประเทศสมาชิกอาจจะคำนึงถึง การคุ้มครองที่ดำเนินการโดยวิธีการประกัน ถึงแม้ว่าไม่เป็นการบังคับโดยกฎหมายเมื่อให้ สัตยาบัน สำหรับบุคคลที่จะรับการคุ้มครองก็ตาม :-

(ก) แต่อยู่ภายใต้การควบคุมหรือดำเนินงานโดยเจ้าหน้าที่ หรือผู้บริหารของรัฐ โดยการปฏิบัติงานร่วมกันกับนายจ้างและคนงาน ให้เป็นไปตามมาตรฐานต่าง ๆ ที่กำหนดระบุไว้

(ข) แต่คลุมถึงบุคคลจำนวนมากพอสมควร ผู้ซึ่งมีรายได้ไม่เกินกว่าของถูกจ้างช่างฝีมือชายได้รับ ตามที่ได้กล่าวไว้ในวรรค ๖ ของมาตรา ๒๒ และ

(ค) แต่ไม่ขัดต่อข้อกำหนดของอนุสัญญานี้ เมื่อรวมเข้ากับการคุ้มครองในรูปอื่น ๆ ที่เหมาะสม

มาตรา ๗

เหตุอันควรได้รับประโยชน์ จะรวมถึง :-

(ก) ความต้องการทางการรักษาพยาบาลทางการแพทย์ ในลักษณะการบำบัดโรค และความต้องการทางการรักษาพยาบาลทางการแพทย์ในลักษณะการป้องกันตามสภาพการณ์ที่ได้รับระบุไว้

(ข) การไม่สามารถทำงานอันเนื่องมาจากการเจ็บป่วย และทำให้ขาดรายได้ตามที่ได้กำหนดระบุไว้ในกฎหมายแห่งชาติ

ส่วนที่ ๒ การรักษาพยาบาลทางการแพทย์

มาตรา ๘

แต่ละประเทศสมาชิกจะจัดให้บุคคลรับการคุ้มครองตามสภาพการณ์ที่ได้รับระบุไว้ ได้รับการรักษาพยาบาลทางการแพทย์ที่มีลักษณะเป็นการบำบัดโรค หรือการป้องกันตามที่กล่าวไว้ในข้อ (ก) ของมาตรา ๗

มาตรา ๙

การรักษาพยาบาลทางการแพทย์ตามที่กล่าวไว้ในมาตรา ๘ จะต้องดำเนินการโดยมีวัตถุประสงค์ที่จะบำรุงรักษา ซ่อมแซมกำลัง หรือส่งเสริมสุขภาพของบุคคลที่ได้รับการคุ้มครอง และความสามารถของเขาในการทำงาน และในการจัดหาสิ่งต้องการส่วนตัวของเขา

มาตรา ๑๐

บุคคลที่ได้รับการคุ้มครองเกี่ยวกับเหตุอันควรได้รับประโยชน์ ตามที่กล่าวไว้ในข้อ (ก) ของมาตรา ๗ ควรจะประกอบด้วย :-

(ก) ลูกจ้างทั้งหมด รวมทั้งช่างฝีมือ ลูกมือ ภรรยา และบุตรของลูกจ้างนั้นด้วย หรือ

(ข) ประชากรซึ่งเป็นผู้กระทำงานเชิงเศรษฐกิจประเภทต่าง ๆ ที่ระบุไว้ รวมกันแล้ว

มีจำนวนไม่น้อยกว่า ๗๕ เปอร์เซ็นต์ ของประชากรผู้กระทำงานเชิงเศรษฐกิจทั้งหมด และ ภรรยาและบุตรของบุคคลประเภทต่าง ๆ ที่กล่าวถึงนั้นด้วย หรือ

(ค) ผู้มีภูมิลำเนาประเภทต่าง ๆ ตามที่ระบุไว้ ซึ่งรวมกันแล้วไม่น้อยกว่า ๗๕ เปอร์เซ็นต์ ของผู้มีภูมิลำเนาทั้งหมด

มาตรา ๑๑

เมื่อการประกาศขอยกเว้นตามมาตรา ๒ มีผลบังคับใช้แล้ว บุคคลที่รับการคุ้มครอง ในกรณีที่มีเหตุอันควรได้รับประโยชน์ต่าง ๆ ตามที่ระบุอยู่ใน ข้อ (ก) ของมาตรา ๗ จะประกอบด้วย :-

(ก) ลูกจ้างทุกประเภทที่ระบุไว้ ซึ่งรวมกันมีจำนวนไม่น้อยกว่า ๒๕ เปอร์เซ็นต์ของ ลูกจ้างทั้งหมดและภรรยา และบุตรของลูกจ้างประเภทต่าง ๆ ที่กล่าวถึงนั้นด้วย หรือ

(ข) ลูกจ้างในสถานประกอบการอุตสาหกรรมประเภทที่ระบุไว้ ซึ่งรวมกันมีจำนวน ไม่น้อยกว่า ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ของลูกจ้างในสถานประกอบการอุตสาหกรรมทั้งหมด และภรรยา และบุตรของลูกจ้างต่าง ๆ ที่กล่าวถึงนั้นด้วย

มาตรา ๑๒

บุคคลซึ่งได้รับประโยชน์สงเคราะห์จากการประกันสังคมสำหรับกรณีการเจ็บป่วย สูงอายุการตายของหัวหน้าครอบครัว หรือการว่างงานอยู่แล้ว รวมทั้งภรรยาและบุตรของ บุคคลเช่นว่านี้ ตามแต่กรณีจะต้องได้รับการคุ้มครองต่อไปตามที่สภาพการณ์ต่าง ๆ จะได้ กำหนดไว้ เกี่ยวกับเหตุอันควรได้รับประโยชน์ตามที่กล่าวถึงในข้อ (ก) ของมาตรา ๗

มาตรา ๑๓

การรักษาพยาบาลทางการแพทย์ตามที่กล่าวไว้ในมาตรา ๘ อย่างน้อยจะต้องประกอบด้วย :-

(ก) การรักษาพยาบาลโดยแพทย์หรือผู้ประกอบการงานด้านนี้โดยทั่วไป รวมถึง การตรวจเยี่ยมจนถึงที่พักอาศัยด้วย

(ข) การรักษาพยาบาลโดยแพทย์ที่ชำนาญเฉพาะโรค หรือผู้ชำนาญเป็นพิเศษ สำหรับ คนไข้ภายในหรือภายนอกโรงพยาบาล และการรักษาพยาบาลโดยแพทย์ หรือผู้ชำนาญ เฉพาะโรคเป็นพิเศษดังกล่าวนอกโรงพยาบาลเท่าที่จะสามารถจัดทำได้

(ค) การจัดหาอุปกรณ์เกี่ยวกับยาต่าง ๆ ให้ตามความจำเป็นตามคำสั่งแพทย์ โดย ผู้ปฏิบัติงานด้านการแพทย์หรือผู้อื่นที่มีคุณวุฒิ

- (ง) การจัดการให้เข้ารับการรักษายาบาลในโรงพยาบาลตามความจำเป็น
- (จ) การดูแลรักษาด้านทันตกรรม ตามที่ได้ระบุกำหนดไว้
- (ฉ) การฟื้นฟูสุขภาพให้ดีขึ้นทางการแพทย์ รวมตลอดถึงการจัดหาอุปกรณ์ต่าง ๆ การทำนุบำรุงรักษา และการใส่อวัยวะเทียมต่าง ๆ ตลอดจนการศัลยกรรมเกี่ยวกับกระดูก ตามที่ได้ระบุกำหนดไว้

มาตรา ๑๔

เมื่อการประกาศยกเว้นตามมาตรา ๒ มีผลใช้บังคับอยู่ การรักษาพยาบาลทางการแพทย์ตามที่กล่าวในมาตรา ๘ อย่างน้อยที่สุดจะต้องประกอบด้วย

(ก) การรักษาพยาบาลของแพทย์หรือผู้ปฏิบัติงานด้านนี้ทั่วไป รวมตลอดถึงการตรวจเยี่ยมจนถึงที่พักอาศัยเท่าที่จะทำได้

(ข) การรักษาพยาบาลโดยแพทย์ผู้ชำนาญเฉพาะโรค หรือผู้ชำนาญเป็นพิเศษที่โรงพยาบาลสำหรับคนไข้ที่เป็นไข้ในและไข่นอก และถ้าสามารถทำได้ให้มีการรักษาพยาบาลโดยผู้ชำนาญเฉพาะโรคเป็นพิเศษนอกโรงพยาบาลด้วย

(ค) การจัดหาอุปกรณ์เกี่ยวกับยาต่าง ๆ ให้ตามความจำเป็นตามคำสั่งแพทย์ โดยผู้ปฏิบัติงานด้านการแพทย์หรือผู้อื่นที่มีคุณสมบัติและ

(ง) การจัดการให้เข้ารับการรักษายาบาลในโรงพยาบาลตามความจำเป็น

มาตรา ๑๕

กฎหมายของประเทศสมาชิกกำหนดสิทธิการรักษาพยาบาลทางการแพทย์ตามที่กล่าวในมาตรา ๘ โดยมีเงื่อนไขว่า ผู้รับการคุ้มครอง หรือหัวหน้าครอบครัวจะต้องปฏิบัติตามกำหนดระยะเวลาเพื่อรับผลประโยชน์ที่ระบุไว้ เงื่อนไขเกี่ยวกับระยะเวลาที่กำหนดนี้จะต้องไม่เป็นการตัดสิทธิการรับประโยชน์สงเคราะห์ของบุคคลซึ่งโดยปกติอยู่ในประเภทของบุคคลที่รับการคุ้มครองอยู่แล้ว

มาตรา ๑๖

๑. การรักษาพยาบาลทางการแพทย์ตามที่กล่าวในมาตรา ๘ จะต้องจัดตลอดระยะเวลาที่มีเหตุอันควรได้รับประโยชน์นั้น

๒. เมื่อผู้รับประโยชน์สิ้นสุดการเป็นผู้รับการคุ้มครองประเภทใดสิทธิที่จะได้รับการรักษาพยาบาลทางการแพทย์ต่อไปสำหรับการเจ็บป่วยซึ่งเกิดขึ้นตั้งแต่ขณะที่เขา

ยังอยู่ในข่ายคุ้มครองประเภทนั้น อาจจะถูกจำกัดลงตามระยะเวลาที่ระบุกำหนดไว้ ซึ่งจะต้องไม่น้อยกว่า ๒๖ สัปดาห์ โดยมีเงื่อนไขว่า การรักษาพยาบาลทางการแพทย์นั้น จะต้องไม่หยุดลงในขณะที่ผู้รับประโยชน์ยังคงรับประโยชน์สงเคราะห์การเจ็บป่วยต่อไป

๓. นอกจากบทบัญญัติวรรค ๒ ของมาตรานี้ ระยะเวลาของการรักษาพยาบาลทางการแพทย์จะต้องขยายออกไปสำหรับโรคที่กำหนดไว้ว่าจำเป็นต้องทำการรักษาเป็นเวลานาน

มาตรา ๑๗

หากกฎหมายของประเทศสมาชิกกำหนดให้ผู้รับประโยชน์หรือหัวหน้าครอบครัวของเขามีส่วนช่วยออกค่าใช้จ่ายค่ารักษาพยาบาลทางการแพทย์ตามที่ระบุอยู่ในมาตรา ๘ แล้ว เกณฑ์ดังกล่าวจะต้องกำหนดขึ้นโดยที่จะหลีกเลี่ยงความลำบากและไม่ให้มีผลเสียต่อการดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพของการคุ้มครองทางการแพทย์ และ

ส่วนที่ ๓ ประโยชน์สงเคราะห์การเจ็บป่วย

มาตรา ๑๘

แต่ละประเทศสมาชิกจะต้องจัดให้บุคคลที่รับการคุ้มครองตามเงื่อนไขต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ได้รับประโยชน์สงเคราะห์การเจ็บป่วยเมื่อมีเหตุอันควรได้รับประโยชน์ตามที่กล่าวไว้ในข้อ (ข) ของมาตรา ๗

มาตรา ๑๙

บุคคลที่รับการคุ้มครองเมื่อมีเหตุอันควรได้รับประโยชน์ ตามที่ระบุไว้ในข้อ (ข) ของมาตรา ๗ จะรวมถึง :-

- (ก) ลูกจ้างทั้งหมด รวมถึงลูกมือฝึกงานด้วย หรือ
- (ข) ประชากรซึ่งเป็นผู้กระทำงานเชิงเศรษฐกิจประเภทต่าง ๆ ที่ระบุไว้ รวมกันแล้ว มีจำนวนไม่น้อยกว่า ๗๕ เปอร์เซ็นต์ของประชากรผู้กระทำงานเชิงเศรษฐกิจทั้งหมด หรือ
- (ค) ผู้มีภูมิลำเนาทั้งหมด ซึ่งมีรายได้ในระหว่างที่มีเหตุอันควรได้รับประโยชน์ไม่เกินกว่าขอบเขตที่จำกัดไว้ ทั้งนี้โดยให้สอดคล้องกับข้อกำหนดของมาตรา ๒๔

มาตรา ๒๐

เมื่อการประกาศขอยกเว้นตามมาตรา ๒ มีผลใช้บังคับอยู่ บุคคลที่รับการคุ้มครองเมื่อมีเหตุอันควรจะได้รับประโยชน์ตามที่กล่าวไว้ในข้อ (ข) ของมาตรา ๗ จะต้องรวมถึง :-

- (ก) ลูกจ้างประเภทต่าง ๆ ที่ระบุกำหนดไว้ รวมกันแล้ว มีจำนวนไม่น้อยกว่า ๒๕

เปอร์เซ็นต์ของลูกจ้างทั้งหมด หรือ

(ข) ลูกจ้างในสถานประกอบการอุตสาหกรรมต่าง ๆ ทั้งหมดที่ได้ระบุกำหนดไว้รวมกันแล้วมีจำนวนไม่น้อยกว่า ๕๐ เปอร์เซ็นต์ของลูกจ้างทั้งหมดในสถานประกอบการอุตสาหกรรมต่าง ๆ

มาตรา ๒๑

ประโยชน์สงเคราะห์การเจ็บป่วยตามที่กล่าวไว้ในมาตรา ๑๘ จะต้องเป็นการจ่ายให้เป็นงวด ๆ หรือตามระยะเวลา และจะต้อง

(ก) คิดคำนวณโดยวิธีซึ่งสอดคล้องกับข้อกำหนดในมาตรา ๒๒ หรือมาตรา ๒๓ ในกรณีที่ลูกจ้าง หรือประชากรซึ่งเป็นผู้กระทำงานเชิงเศรษฐกิจต่าง ๆ ได้รับการคุ้มครอง

(ข) คิดคำนวณโดยวิธีซึ่งสอดคล้องกับข้อกำหนดในมาตรา ๒๔ ในกรณีที่ผู้มีภูมิลำเนาทั้งหมดผู้ซึ่งมีรายได้ระหว่างที่มีเหตุอันควรได้รับประโยชน์ไม่น้อยเกินกว่าจำนวนที่ระบุจำกัดไว้ได้รับการคุ้มครอง

มาตรา ๒๒

๑. ในกรณีที่มีการจ่ายประโยชน์สงเคราะห์ให้เป็นงวด ๆ หรือเป็นตามระยะเวลา ซึ่งมาตรานี้ได้กำหนดไว้ อัตราของประโยชน์สงเคราะห์ซึ่งเพิ่มขึ้นเนื่องจากได้รับเงินสงเคราะห์ครอบครัวด้วยในระหว่างที่มีเหตุอันควรได้รับประโยชน์ ควรมีจำนวนเท่าเทียมสำหรับผู้ได้รับประโยชน์มาตรฐานตามที่ได้กล่าวไว้ในข้อ (ข) ของมาตรา ๗ อย่างน้อยที่สุด ๖๐ เปอร์เซ็นต์ของจำนวนรวมของรายได้เดิมของผู้ได้รับประโยชน์และจำนวนเงินสงเคราะห์ครอบครัวที่จ่ายให้แก่บุคคลรับการคุ้มครองซึ่งมีความรับผิดชอบทางครอบครัวเช่นเดียวกับผู้ได้รับประโยชน์มาตรฐานนั้น

๒. รายได้เดิมของผู้ได้รับประโยชน์จะถูกนำมาคำนวณตามกฎหมายที่ระบุไว้ และในกรณีที่บุคคลที่ได้รับการคุ้มครองจัดเข้าเป็นประเภทต่าง ๆ ตามรายได้ รายได้เดิมของบุคคลเหล่านี้อาจคำนวณจากรายได้ขั้นมูลฐานของประเภทที่เขาถูกจัดให้สังกัดอยู่

๓. การกำหนดจำนวนสูงสุดอาจจะกำหนดไว้สำหรับอัตราของประโยชน์สงเคราะห์ หรือสำหรับรายได้ที่นำมาใช้สำหรับคำนวณหาประโยชน์สงเคราะห์ ทั้งนี้จำนวนสูงสุดจะต้องกำหนดให้สอดคล้องกับวิธีที่ได้บัญญัติไว้ในวรรค ๑ ของมาตรานี้ ในเมื่อรายได้เดิมของผู้ได้รับประโยชน์เท่ากับ หรือต่ำกว่าค่าจ้างของคณงานฝีมือชาย

๔. รายได้เดิมของผู้ได้รับประโยชน์ ค่าจ้างของคณงานฝีมือชาย ประโยชน์สงเคราะห์ และเงินสงเคราะห์ครอบครัวต่าง ๆ จะต้องคำนวณตามมาตรฐานระยะเวลาที่เท่ากัน

๕. สำหรับผู้รับประโยชน์อื่น ๆ ประโยชน์สงเคราะห์จะต้องมีความสัมพันธ์พอควร กับประโยชน์สงเคราะห์สำหรับผู้รับประโยชน์มาตรฐาน

๖. ในมาตรานี้ คณงานฝีมือชาย หมายความว่า :-

(ก) ช่างฟิต หรือช่างกลึง ในการผลิตเครื่องจักรหรือเครื่องกลไก ซึ่งไม่ใช่เครื่องจักร หรือเครื่องกลไกไฟฟ้า หรือ

(ข) บุคคลซึ่งถือว่าเป็นคณงานฝีมือ ที่คัดเลือกตามความในบทบัญญัติของวรรคต่อไป หรือ

(ค) บุคคลซึ่งมีรายได้เท่ากับหรือมากกว่ารายได้ ๗๕ เปอร์เซ็นต์ ของบุคคลได้รับการ ค้ำครองทุกคน รายได้เช่นว่านั้นจะต้องพิจารณาจากมาตรฐานเป็นปี หรือระยะเวลาที่สั้นกว่า เท่าที่จะได้กำหนดไว้ หรือ

(ง) บุคคลซึ่งมีรายได้เท่ากับ ๑๒๕ เปอร์เซ็นต์ของรายได้เฉลี่ยของผู้ได้รับการค้ำครอง ทั้งหมด

๗. บุคคลซึ่งถือว่าเป็นคณงานฝีมือตามความในข้อ (ข) ของวรรคก่อนจะต้องเป็นผู้ ซึ่งทำงานอยู่ในกิจการทางเศรษฐกิจสาขาใหญ่ ซึ่งมีคณงานชายที่กระทำ งานเชิงเศรษฐกิจ จำนวนมากที่สุดได้รับการค้ำครองตามความในข้อ (ข) ของมาตรา ๗ ในส่วนที่มีจำนวนคน ดังกล่าวมากที่สุด เพื่อวัตถุประสงค์นี้ให้นำมาตรฐานสากลในการจำแนกประเภทอุตสาหกรรม ของการดำเนินงานเชิงเศรษฐกิจทุกประเภทที่ได้รับไว้โดยคณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคม ของสหประชาชาติ ในการประชุมสมัยที่ ๗ เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม ค.ศ. ๑๙๔๘ ซึ่งได้มีการ แก้ไขเพิ่มเติมตลอดมา จนถึงปี ค.ศ. ๑๙๕๘ และได้นำมาพิมพ์ไว้ในภาคผนวกของอนุสัญญานี้ หรือการจำแนกประเภทฯ ที่จะมีการแก้ไขต่อไป มาใช้

๘. เมื่ออัตราของประโยชน์สงเคราะห์แตกต่างกันระหว่างภูมิภาคต่าง ๆ คณงานฝีมือ ชายอาจจะกำหนดขึ้นสำหรับแต่ละภูมิภาคตามความในวรรค ๖ และวรรค ๗ ของมาตรานี้ได้

๙. ค่าจ้างของคณงานฝีมือชาย จะกำหนดขึ้นตามอัตราค่าจ้างสำหรับชั่วโมงทำงาน ตามปกติที่ตั้งขึ้นโดยข้อตกลงร่วมกัน โดยหรือตามกฎหมายแห่งชาติเท่าที่มีอยู่ หรือโดยจารีต ประเพณีตลอดจนเงินสงเคราะห์การครองชีพ หากมี ในการณซึ่งอัตราเช่นว่านี้แตกต่างกัน

ระหว่างภูมิภาคแต่ไม่เข้ากฎเกณฑ์ตามวรรค ๘ ของมาตรานี้ ให้ใช้อัตราถัวเฉลี่ยมาเป็นเกณฑ์กำหนด

มาตรา ๒๓

๑. ในกรณีที่การจ่ายประโยชน์เป็นงวดๆ หรือตามระยะเวลาตามมาตรานี้ อัตราของประโยชน์สงเคราะห์ซึ่งเพิ่มขึ้นโดยจำนวนเงินสงเคราะห์ครอบครัวซึ่งได้รับระหว่างเกิดเหตุอันควรได้รับประโยชน์ ตามที่กล่าวในข้อ (ข) ของมาตรา ๗ ความมีจำนวนเท่ากับ ๖๐ เปอร์เซ็นต์ของจำนวนรวมทั้งหมดของค่าจ้างของคณงานชายธรรมดาที่เป็นผู้ใหญ่ และของจำนวนเงินสงเคราะห์ครอบครัวที่ได้จ่ายให้แก่ผู้รับการคุ้มครอง ซึ่งมีความรับผิดชอบทางครอบครัวเช่นเดียวกับผู้รับประโยชน์มาตรฐานนั้น

๒. ค่าจ้างคณงานชายธรรมดาที่เป็นผู้ใหญ่ ประโยชน์สงเคราะห์ และเงินสงเคราะห์ครอบครัว จะต้องคำนวณตามมาตรฐานระยะเวลาที่เท่ากัน

๓. สำหรับผู้รับประโยชน์อื่น ๆ ประโยชน์สงเคราะห์จะต้องมีความสัมพันธ์พอสมควรกับประโยชน์สงเคราะห์สำหรับผู้รับประโยชน์มาตรฐาน

๔. ในมาตรานี้ คณงานชายธรรมดาที่เป็นผู้ใหญ่ให้หมายถึง :-

(ก) บุคคลซึ่งถือว่าเป็นคณงานไม่มีฝีมือในการผลิตเครื่องจักร เครื่องกลไก นอกจากเครื่องจักรหรือเครื่องมือไฟฟ้า หรือ

(ข) บุคคลซึ่งถือว่าเป็นคณงานไม่มีฝีมือที่คัดเลือกตามบทบัญญัติของวรรคต่อไป

๕. บุคคลซึ่งถือว่าเป็นคณงานไม่มีฝีมือตามความในข้อ (ข) ของวรรคก่อน จะต้องเป็นบุคคลที่ทำงานอยู่ในกิจการทางเศรษฐกิจสาขาใหญ่ๆ ซึ่งมีคณงานชายที่กระทำงานเชิงเศรษฐกิจจำนวนมากที่สุดได้รับการคุ้มครองในขอบเขตที่กล่าวถึงตามข้อ (ข) ของมาตรา ๗ ในส่วนที่มีจำนวนคนดังกล่าวมากที่สุด เพื่อวัตถุประสงค์นี้ให้นำมาตรฐานสากลการจำแนกประเภทอุตสาหกรรมของการดำเนินงานเชิงเศรษฐกิจทุกประเภทที่ได้รับไว้โดยคณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคมของสหประชาชาติ เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม ค.ศ. ๑๙๔๘ ซึ่งได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมตลอดมา จนถึง ค.ศ. ๑๙๕๘ และได้นำมาพิมพ์ไว้ในภาคผนวกของอนุสัญญาฉบับนี้ หรือการจำแนกประเภทๆ ที่จะมีการแก้ไขต่อไปมาใช้

๖. เมื่ออัตราของประโยชน์สงเคราะห์แตกต่างกันระหว่างภูมิภาค คณงานชายธรรมดาที่เป็นผู้ใหญ่อาจจะกำหนดขึ้นสำหรับแต่ละภูมิภาค ตามความในวรรค ๔ และ ๕ ของมาตรานี้

๗. ค่าจ้างของคนงานชายธรรมดาที่เป็นผู้ใหญ่ จะกำหนดขึ้นตามอัตราค่าจ้างสำหรับ ชั่วโมงทำงานปกติ ซึ่งตั้งขึ้นโดยข้อตกลงร่วมกัน โดยหรือตามกฎหมายแห่งชาติเท่าที่มีอยู่ หรือโดยจารีตประเพณี ตลอดจนเงินสงเคราะห์ค่าครองชีพ ถ้ามี ในกรณีซึ่งอัตราเช่นนั้น แตกต่างกันระหว่างภูมิภาค แต่ไม่เข้ากฎเกณฑ์ตามวรรค ๖ ของมาตรานี้ ให้ใช้อัตราตัวเฉลี่ย มาเป็นเกณฑ์กำหนด

มาตรา ๒๔

ในกรณีของการจ่ายประโยชน์เป็นงวด ๆ หรือตามระยะเวลา ซึ่งอยู่ใต้บังคับของ มาตรา :-

(ก) อัตราของประโยชน์สงเคราะห์จะกำหนดตามอัตราส่วนที่ระบุไว้ หรือตามอัตราส่วน ที่กำหนดโดยเจ้าหน้าที่ผู้อำนวยการของรัฐ ให้สอดคล้องกับกฎเกณฑ์ที่ระบุไว้

(ข) อัตราเช่นว่านี้อาจลดลงได้เฉพาะแต่ในกรณีที่ครอบครัวของผู้ได้รับประโยชน์มี รายได้จากทางอื่นเกินกว่าจำนวนที่ได้กำหนดระบุไว้มาก หรือจำนวนสูงพอควรที่กำหนดโดย เจ้าหน้าที่ผู้ทรงอำนาจของรัฐ ตามกฎเกณฑ์ที่ได้ระบุไว้

(ค) จำนวนรวมของประโยชน์สงเคราะห์ และรายได้จากทางอื่นหลังจากหักจำนวน ที่กล่าวถึงในข้อ (ข) ออกแล้ว จะต้องเพียงพอแก่การดำรงชีพของครอบครัวของผู้ได้รับประโยชน์ ทั้งในด้านสุขภาพ และความเหมาะสม และจะต้องไม่น้อยกว่าประโยชน์ที่ได้จำนวนตามบทบัญญัติ ของมาตรา ๒๓

(ง) ข้อกำหนดในข้อ (ค) นี้ ให้ถือว่าเป็นที่พอใจ หากจำนวนของประโยชน์สงเคราะห์ การเจ็บป่วยทั้งหมดที่ได้จ่ายให้ตามอนุสัญญานี้ มากกว่าจำนวนรวมของประโยชน์สงเคราะห์ ซึ่งควรจะได้รับโดยการนำข้อกำหนดมาตรา ๒๓ และข้อกำหนดข้อ (ข) ของมาตรา ๑๔ มาใช้ อย่างน้อยที่สุด ๓๐ เปอร์เซ็นต์

มาตรา ๒๕

หากกฎหมายของประเทศสมาชิกกำหนดสิทธิเรื่องประโยชน์สงเคราะห์การเจ็บป่วย ไว้ตามความในมาตรา ๑๔ โดยมีเงื่อนไขว่า ผู้รับการคุ้มครองจะต้องปฏิบัติตามกำหนดระยะเวลาเพื่อการรับประโยชน์ที่ระบุไว้ เงื่อนไขเกี่ยวกับระยะเวลาที่กำหนดนี้จะต้องไม่เป็นการ ตัดสิทธิการได้รับประโยชน์สงเคราะห์ของบุคคล ซึ่งโดยปกติอยู่ในประเภทของบุคคลที่รับ การคุ้มครองอยู่แล้ว

มาตรา ๒๖

๑. ประโยชน์สงเคราะห์การเจ็บป่วยตามที่กล่าวในมาตรา ๑๘ จะต้องจ่ายให้ตลอดระยะเวลาที่มีเหตุอันควรได้รับประโยชน์ ทั้งนี้จำนวนของประโยชน์สงเคราะห์อาจจะถูกจำกัดลงไม่น้อยกว่า ๕๒ สัปดาห์ในแต่ละกรณีที่ไม่มีความสามารถทำงานตามที่ได้กำหนดระบุไว้

๒. ถ้าการประกาศตามความในมาตรา ๒ มีผลใช้บังคับอยู่ การให้ประโยชน์สงเคราะห์การเจ็บป่วยตามที่กล่าวถึงในมาตรา ๑๘ อาจจะต้องถูกจำกัดลงไม่น้อยกว่า ๒๖ สัปดาห์ในแต่ละกรณีที่ไม่มีความสามารถทำงาน ตามที่ได้กำหนดระบุไว้

๓. ถ้ากฎหมายของประเทศสมาชิกกำหนดไว้ว่า การจ่ายประโยชน์สงเคราะห์การเจ็บป่วยจะไม่จ่ายให้สำหรับระยะเวลาเริ่มแรกของการขาดรายได้ ระยะเวลาดังกล่าวนี้จะต้องไม่มากเกินไปกว่า ๓ วัน

มาตรา ๒๗

๑. ในกรณีการตายของบุคคลซึ่งเป็นผู้ได้รับ หรือเข้าเกณฑ์ที่จะได้รับประโยชน์สงเคราะห์การเจ็บป่วย ตามความในมาตรา ๑๘ จะต้องให้ฌาปนกิจสงเคราะห์ภายใต้เงื่อนไขที่กำหนดแก่ทายาทของเขา หรือผู้อยู่ในอุปการะคนอื่น ๆ หรือบุคคลซึ่งเป็นผู้รับภาระค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เกี่ยวกับงานศพของเขา

๒. ประเทศสมาชิกอาจจะไม่ใช้บทบัญญัติในวรรค ๑ ของมาตรานี้ได้ เมื่อ :-

(ก) ได้ยอมรับข้อผูกพันที่อยู่ในส่วนที่ ๔ ของอนุสัญญาว่าด้วยประโยชน์สงเคราะห์การเจ็บป่วยสูงอายุ และประโยชน์ตกทอด ค.ศ. ๑๙๖๗ อยู่แล้ว

(ข) ได้กำหนดไว้ในกฎหมายภายในประเทศของตนว่า จะจ่ายประโยชน์สงเคราะห์การเจ็บป่วยให้เป็นเงิน ในอัตราที่ไม่น้อยกว่า ๘๐ เปอร์เซ็นต์ของรายได้ของบุคคลที่ได้รับการคุ้มครอง และ

(ค) ผู้ที่รับการคุ้มครองส่วนใหญ่ได้ประกันตนเองโดยสมัครใจ ซึ่งอยู่ภายใต้การควบคุมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ และซึ่งมีการจ่ายเงินค่าทำศพไว้ด้วย

ส่วนที่ ๔ บทบัญญัติทั่วไป**มาตรา ๒๘**

๑. ประโยชน์สงเคราะห์ซึ่งผู้ที่รับการคุ้มครองอาจจะมีสิทธิได้รับตามข้อกำหนดของอนุสัญญานี้ อาจจะถูกงดในกรณีที่กำหนดต่อไปนี้ :-

- (ก) นานเท่าที่บุคคลที่เกี่ยวข้องไม่อยู่ในดินแดนของประเทศสมาชิก
- (ข) นานเท่าที่บุคคลที่เกี่ยวข้องอยู่ในระหว่างคอย ได้เงินค่าชดเชยสำหรับเหตุอันควรได้รับประโยชน์โดยภาคีที่สาม เท่ากับจำนวนค่าชดเชยนั้น
- (ค) เมื่อบุคคลที่เกี่ยวข้องได้ยื่นข้อเรียกร้องที่เป็นเท็จ
- (ง) ในกรณีที่มีเหตุอันควรได้รับประโยชน์เกิดขึ้นเนื่องจากการกระทำความผิดทางอาญา โดยบุคคลที่เกี่ยวข้องนั้น
- (จ) ในกรณีที่เหตุอันควรได้รับประโยชน์เกิดขึ้นเนื่องจากการกระทำโดยจงใจ หรือเจตนาอย่างร้ายแรงของบุคคลที่เกี่ยวข้อง
- (ฉ) เมื่อบุคคลที่เกี่ยวข้องเพิกเฉย หรือละเลยที่จะใช้ประโยชน์จากการรักษาพยาบาลทางการแพทย์ หรือบริการเพื่อการฟื้นฟูซึ่งจัดให้แก่เขา หรือไม่ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ที่มีระบุกำหนดไว้สำหรับการพิสูจน์สาเหตุที่เกิดขึ้น หรือการคงอยู่ต่อไปของเหตุอันควรได้รับประโยชน์ หรือความประพฤติดของผู้ได้รับประโยชน์โดยปราศจากเหตุผลที่สมควร
- (ช) ในกรณีของประโยชน์สงเคราะห์การเจ็บป่วย ตามมาตรา ๑๘ นานเท่าที่บุคคลที่เกี่ยวข้องยังคงได้รับค่าใช้จ่ายต่าง ๆ จากรัฐ หรือสถาบัน หรือบริการทางด้านความมั่นคงแห่งสังคม และ
- (ซ) ในกรณีของประโยชน์สงเคราะห์การเจ็บป่วย ตามมาตรา ๑๘ นานเท่าที่บุคคลที่เกี่ยวข้องยังคงได้รับประโยชน์สงเคราะห์เป็นเงินจากการประกันสังคมอื่นๆ นอกเหนือจากประโยชน์สงเคราะห์ครอบครัว แต่ว่าส่วนของประโยชน์ที่ถูกตัดไปนั้นไม่เกินประโยชน์สงเคราะห์อื่น

๒. ส่วนของประโยชน์สงเคราะห์อื่นๆ ที่ควรได้รับจะต้องจ่ายให้แก่ผู้อยู่ในอุปการะของบุคคลที่เกี่ยวข้องได้ ในกรณีและภายในขอบเขตที่ระบุไว้

มาตรา ๒๕

๑. ผู้เรียกร้องทุกคนมีสิทธิที่จะยื่นอุทธรณ์ได้ในกรณีที่ถูกปฏิเสธไม่ให้ประโยชน์สงเคราะห์ หรือยื่นข้อร้องทุกข์เกี่ยวกับคุณภาพ หรือจำนวนของประโยชน์สงเคราะห์นั้น
๒. ในการปฏิบัติตามอนุสัญญาฉบับนี้ หน่วยงานของรัฐบาลซึ่งมีความรับผิดชอบขึ้นตรงต่อฝ่ายนิติบัญญัติได้รับมอบหมายงานบริหารด้านการรักษาพยาบาลทางการแพทย์ สิทธิที่จะยื่นอุทธรณ์ตามที่กำหนดอยู่ในวรรค ๑ ของมาตรานี้อาจจะเปลี่ยนเป็นสิทธิการ

ยื่นข้อร้องทุกข์แทน เกี่ยวกับการปฏิเสธการรักษาพยาบาลทางการแพทย์ หรือคุณภาพของ การรักษาพยาบาลที่ได้รับโดยมีเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทำการสอบ

มาตรา ๓๐

๑. แต่ละประเทศสมาชิกจะต้องรับผิดชอบโดยทั่วไปสำหรับการจัดประโยชน์สงเคราะห์ ให้เป็นไปตามบทบัญญัติของอนุสัญญานี้ และจะดำเนินมาตรการตามความจำเป็นทุก ประการเพื่อวัตถุประสงค์นี้

๒. แต่ละประเทศสมาชิกจะต้องรับผิดชอบโดยทั่วไปสำหรับบริหารงานหรือการจัด การงานที่เหมาะสมของสถาบันและบริการซึ่งเกี่ยวข้องในการปฏิบัติตามอนุสัญญานี้

มาตรา ๓๑

ในกรณีซึ่งการบริหารงานไม่ได้มอบหมายให้แก่สถาบันใด ซึ่งควบคุมโดยหน่วยงาน ของรัฐหรือให้หน่วยงานของรัฐบาลที่มีความรับผิดชอบขึ้นตรงต่อฝ่ายนิติบัญญัตินั้น :-

(ก) ผู้แทนของบุคคลที่รับการคุ้มครอง จะมีส่วนร่วมในการจัดการได้ตามเงื่อนไขที่ กำหนดไว้

(ข) กฎหมายของชาติจะต้องกำหนดให้ผู้แทนของนายจ้างได้เข้ามีส่วนร่วมในการ จัดการเมื่อเป็นการสมควร

(ค) กฎหมายของชาติอาจจะต้องกำหนดให้ผู้แทนเจ้าหน้าที่ของรัฐได้เข้ามีส่วนร่วม ในการจัดการได้เช่นเดียวกัน

มาตรา ๓๒

แต่ละประเทศสมาชิกจะต้องให้บุคคลที่ไม่อยู่ในบังคับของตน ผู้ซึ่งตามปกติมีภูมิลำเนา หรือทำงานอยู่ในดินแดนของชาตินั้น ได้รับการปฏิบัติเท่าเทียมกันกับคนในบังคับหรือสัญชาติ ของตนในเรื่องสิทธิที่จะได้รับประโยชน์สงเคราะห์ตามที่กำหนดอยู่ในอนุสัญญานี้

มาตรา ๓๓

๑. ประเทศสมาชิก :-

(ก) ซึ่งยอมรับผูกพันตามอนุสัญญานี้ โดยปราศจากข้อยกเว้นและข้อจำกัดใดๆ ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒ และ ๓

(ข) ซึ่งได้กำหนดให้ประโยชน์สงเคราะห์โดยทั่วไปสูงกว่าที่ได้กำหนดอยู่อนุสัญญานี้ และค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการรักษาพยาบาลทางการแพทย์ และประโยชน์สงเคราะห์

การเจ็บป่วยมีจำนวนไม่ต่ำกว่า ๔ เปอร์เซ็นต์ของรายได้ประชาชาติ และ

(ค) ซึ่งอย่างน้อยที่สุดได้ปฏิบัติเป็นที่พอใจตามเงื่อนไข ๒ ใน ๓ ข้อที่จะกล่าวถึงต่อไป :-

(๑) มีเปอร์เซ็นต์ของประชากรผู้กระทำงานเชิงเศรษฐกิจอย่างน้อยที่สุด ๑๐ จุดสูงกว่าเปอร์เซ็นต์ที่กำหนดในข้อ (ข) ของมาตรา ๑๐ และข้อ (ข) ของมาตรา ๑๔ หรือเปอร์เซ็นต์ของผู้มีภูมิลาเนาทั้งหมด ซึ่งอย่างน้อยที่สุดจะต้องสูงกว่า ๑๐ จุดของเปอร์เซ็นต์ที่กำหนดไว้ในข้อ (ค) ของมาตรา ๑๐

(๒) ได้กำหนดการรักษาพยาบาลทางการแพทย์ทั้งในลักษณะการให้การรักษาและการป้องกันซึ่งสูงมากกว่ามาตรฐานที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๓

(๓) ได้กำหนดให้ประโยชน์สงเคราะห์การเจ็บป่วยเท่าเทียมกับเปอร์เซ็นต์ที่กำหนดไว้ซึ่งอย่างน้อยที่สุดจะต้องสูงกว่า ๑๐ จุด ของเปอร์เซ็นต์ที่กำหนดในมาตรา ๒๒ และมาตรา ๒๓ ภายหลังจากการปรึกษาหารือกับองค์การผู้แทนส่วนใหญ่ของนายจ้าง และของแรงงานที่ซึ่งมีอยู่แล้วอาจจะขอยกเว้นเป็นการชั่วคราวได้จากบทบัญญัติบางตอน ในส่วนที่ ๒ และ ๓ ของอนุสัญญานี้ ทั้งนี้การยกเว้นเช่นว่านี้จะไม่เป็นการลดลง หรือทำให้เกิดความเสียหายอย่างมากมายแก่หลักประกันอันสำคัญแห่งอนุสัญญานี้

๒. แต่ละประเทศสมาชิกที่ได้ประกาศยกเว้นเช่นว่านั้น จะต้องชี้แจงไว้ในรายงานเสนอตามมาตรา ๒๒ ของธรรมนูญองค์การการกรรมระหว่างประเทศเกี่ยวกับการใช้ออนุสัญญานี้ ถึงสถานการณ์ด้านกฎหมาย และการปฏิบัติของตนในเรื่องการยกเว้นเช่นว่านั้น และความก้าวหน้าใด ๆ ที่จะมีขึ้นต่อไป เพื่อปฏิบัติตามความในอนุสัญญานี้

มาตรา ๓๔

อนุสัญญานี้จะไม่ใช้บังคับในกรณี :-

(ก) เหตุอันควรได้รับประโยชน์เกิดขึ้นก่อนที่อนุสัญญานี้จะมีผลใช้บังคับสำหรับประเทศสมาชิกที่เกี่ยวข้องนั้น

(ข) ประโยชน์สงเคราะห์เมื่อเหตุอันควรได้รับประโยชน์เกิดขึ้นหลังจากอนุสัญญานี้จะมีผลใช้บังคับสำหรับประเทศสมาชิกที่เกี่ยวข้อง สิทธิในการได้รับประโยชน์เช่นว่านั้น เป็นผลเนื่องจากระยะเวลาก่อนวันที่อนุสัญญามีผลใช้บังคับ

ส่วนที่ ๕ บทบัญญัติสุดท้าย

มาตรา ๓๕

อนุสัญญานี้แก้ไขเปลี่ยนแปลงอนุสัญญาว่าด้วยการประกันการเจ็บป่วย (งานอุตสาหกรรม) ค.ศ. ๑๙๒๗ และอนุสัญญาว่าด้วยการประกันการเจ็บป่วย (งานเกษตรกรรม) ค.ศ. ๑๙๒๗

มาตรา ๓๖

๑. เพื่อให้สอดคล้องกับบัญญัติของมาตรา ๗๕ ของอนุสัญญาว่าด้วยการประกันสังคม (มาตรฐานขั้นต่ำ) ค.ศ. ๑๙๕๒ ส่วนที่ ๓ ของอนุสัญญาฉบับนั้น และข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องด้วยในส่วนอื่นๆ จะสิ้นสุดลงเมื่อประเทศสมาชิกที่ได้ให้สัตยาบันอนุสัญญานี้ นับจากวันที่ซึ่งอนุสัญญานี้มีผลผูกพันกับประเทศสมาชิคนั้น และไม่ได้มีการประกาศตามมาตรา ๓ ใช้บังคับอยู่

๒. การยอมรับข้อผูกพันของอนุสัญญาฉบับนี้ โดยมีเงื่อนไขว่าไม่มีการประกาศตามมาตรา ๓ ใช้บังคับอยู่ จะถือว่าเป็นการยอมรับข้อผูกพันส่วนที่ ๓ ของอนุสัญญาว่าด้วยการประกันสังคม (มาตรฐานขั้นต่ำ) ค.ศ. ๑๙๕๒ และบทบัญญัติอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องด้วยยังคงมีอยู่ต่อไป เพื่อเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของมาตรา ๒ ของอนุสัญญาดังกล่าว

มาตรา ๓๗

ถ้าที่ประชุมจะได้รับเอาอนุสัญญาใดที่เกี่ยวกับเรื่องหนึ่งหรือหลายเรื่องที่มีอยู่ในอนุสัญญาฉบับนี้แล้ว และได้กำหนดตระบุนเฉพาะจะเป็นพิเศษในอนุสัญญาฉบับนั้นด้วย บทบัญญัตินี้ของอนุสัญญาจะสิ้นสุดผลการบังคับใช้แก่ประเทศสมาชิกที่ได้ให้สัตยาบันอนุสัญญาดังกล่าวนั้น นับจากวันที่ซึ่งอนุสัญญานั้นจะได้มีผลใช้บังคับสำหรับประเทศสมาชิคนั้นแล้ว

มาตรา ๓๘

การให้สัตยาบันอนุสัญญานี้อย่างเป็นทางการ จะต้องแจ้งต่อผู้อำนวยการสำนักงานการกรรมระหว่างประเทศ เพื่อการจดทะเบียน

มาตรา ๓๙

๑. อนุสัญญานี้จะผูกพันเฉพาะประเทศสมาชิกขององค์การการกรรมระหว่างประเทศ ซึ่งการให้สัตยาบันของตนได้รับการจดทะเบียนไว้กับผู้อำนวยการฯ แล้ว

๒. อนุสัญญานี้จะมีผลใช้บังคับหลังจากวันที่ซึ่งการให้สัตยาบันของสองประเทศสมาชิกได้รับการจดทะเบียนไว้กับผู้อำนวยการฯ แล้วสิบสองเดือน

๓. หลังจากนั้น อนุสัญญานี้ จะมีผลใช้บังคับสำหรับประเทศสมาชิกอื่น ๆ ภายหลังจากวันที่ซึ่งการให้สัตยาบันของตนได้รับการจดทะเบียนไว้แล้วแล้วสิบสองเดือน

มาตรา ๔๐

๑. ประเทศสมาชิกซึ่งได้ให้สัตยาบันอนุสัญญานี้แล้ว ภายหลังระยะเวลาสิบปีนับจากวันที่ซึ่งอนุสัญญานี้มีผลใช้บังคับเป็นครั้งแรก อาจประกาศบอกเลิกอนุสัญญานี้ โดยการแจ้งให้อำนาวยการขององค์การการกรรมากรรมระหว่างประเทศทราบเพื่อการจดทะเบียน การประกาศบอกเลิกเช่นนี้จะไม่มีผลจนกว่าจะพ้นระยะเวลาหนึ่งปีนับจากวันที่ได้มีการจดทะเบียนการบอกเลิกแล้ว

๒. แต่ละประเทศสมาชิกซึ่งได้ให้สัตยาบันอนุสัญญานี้ และไม่ได้ใช้สิทธิที่จะทำการบอกเลิกตามที่กำหนดไว้ในมาตรานี้ ภายในปีที่ถัดจากการครบกำหนดระยะเวลาสิบปีที่ได้กำหนดไว้ในวรรคก่อน จะต้องมิขัดผูกพันต่อเป็นระยะเวลาสิบปีต่อไป และหลังจากนั้น อาจจะประกาศบอกเลิกอนุสัญญานี้ได้ในทุกระยะเวลาสิบปี ตามข้อกำหนดของมาตรานี้

มาตรา ๔๑

๑. ผู้อำนวยการองค์การการกรรมากรรมระหว่างประเทศ จะแจ้งให้ประเทศสมาชิกทั้งหมดขององค์การการกรรมากรรมระหว่างประเทศทราบถึงการจดทะเบียนการให้สัตยาบัน และการบอกเลิกทั้งหมดที่ประเทศสมาชิกขององค์การฯ ได้แจ้งมายังผู้อำนวยการฯ

๒. เมื่อแจ้งให้ประเทศสมาชิกขององค์การฯ ทราบถึงการให้สัตยาบันอันที่สองของสองประเทศแรกนั้น ผู้อำนวยการฯ จะต้องแจ้งให้ประเทศสมาชิกขององค์การฯ ทราบถึงวันที่อนุสัญญานับนี้จะมีผลใช้บังคับด้วย

มาตรา ๔๒

ผู้อำนวยการขององค์การการกรรมากรรมระหว่างประเทศจะต้องแจ้งให้เลขาธิการขององค์การสหประชาชาติทราบถึงการจดทะเบียน การให้สัตยาบัน และการบอกเลิกทั้งหมดที่ได้แจ้งมายังเขาตามความในมาตราก่อน เพื่อการจดทะเบียนไว้ตามนัยแห่งมาตราก่อน เพื่อการจดทะเบียนไว้ตามนัยแห่งมาตรา ๑๐๒ ของกฎบัตรสหประชาชาติ

มาตรา ๔๓

เวลาใดก็ตามที่คณะประศาสน์การของสำนักงานการกรรมากรรมระหว่างประเทศเห็นว่าจำเป็น อาจจะเสนอต่อที่ประชุมใหญ่รายงานการดำเนินการของอนุสัญญานับนี้ และอาจ

ตรวจสอบถึงความเหมาะสมที่จะบรรจุเรื่องเกี่ยวกับการแก้ไขอนุสัญญานี้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนไว้ในระเบียบวาระการประชุม

มาตรา ๔๔

๑. หากที่ประชุมยอมรับอนุสัญญานับใหม่เพื่อแก้ไขอนุสัญญานับนี้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนแล้ว เว้นแต่อนุสัญญานับใหม่ได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น :-

(ก) การให้สัตยาบันอนุสัญญานับที่แก้ไขใหม่โดยประเทศสมาชิก ให้รวมถึงสิทธิในการบอกเลิกอนุสัญญานี้ได้ทันที โดยนิตินัย โดยไม่ต้องคำนึงถึงบทบัญญัติมาตรา ๔๐ ข้างต้น ถ้าและในเมื่ออนุสัญญาที่แก้ไขใหม่จะได้มีผลใช้บังคับแล้ว

(ข) นับแต่วันที่ซึ่งอนุสัญญาที่แก้ไขใหม่มีผลใช้บังคับแล้ว การให้สัตยาบันอนุสัญญานี้โดยประเทศสมาชิกต่าง ๆ จักหยุดยั้งลงเพียงนั้น

๒. ไม่ว่ากรณีใด ๆ อนุสัญญานี้ยังคงมีผลใช้บังคับอยู่อย่างเดิม สำหรับประเทศสมาชิกทั้งหลายซึ่งได้ให้สัตยาบันอนุสัญญานี้ไว้แล้ว แต่มิได้ให้สัตยาบันอนุสัญญาที่แก้ไขใหม่

มาตรา ๔๕

ตัวบทของอนุสัญญานี้มีผลเท่าเทียมกันทั้งในภาคภาษาอังกฤษ และฝรั่งเศส

ภาคผนวก
มาตรฐานการจำแนกประเภทอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ
สำหรับการกระทำงานเชิงเศรษฐกิจทุกสาขา
(แก้ไขจนถึง ค.ศ. ๑๙๖๐)
รายชื่อ หน่วย หมวด และหมู่

หมวด	หมู่	
		<u>หน่วยที่ ๑ เกษตรกรรม การล่าสัตว์ การป่าไม้ และการจับสัตว์น้ำ</u>
๑๑		เกษตรกรรม และการล่าสัตว์
	๑๑๑	ผลิตผลจากการกลั่นกรอง และปศุสัตว์
	๑๑๒	บริการหรืองานกลั่นกรองต่าง ๆ
	๑๑๓	การล่าสัตว์เป็นอาหาร การดักสัตว์ และกึ่งป่าล่าสัตว์
๑๒		การป่าไม้ และการตัดไม้
	๑๒๑	การป่าไม้
	๑๒๒	การตัดไม้
๑๓	๑๓๐	การจับสัตว์น้ำ
		<u>หน่วยที่ ๒ เหมืองแร่และเหมืองหิน</u>
๒๑	๒๑๐	เหมืองแร่ถ่านหิน
๒๒	๒๒๐	ผลิตผลน้ำมัน และแก๊สธรรมชาติ
๒๓	๒๓๐	เหมืองแร่โลหะ
๒๔	๒๔๐	เหมืองอื่น ๆ
		<u>หน่วยที่ ๓ การผลิตหรือการหัตถกรรม</u>
๓๑		อุตสาหกรรมการผลิตอาหาร เครื่องดื่ม และยาสูบ
หมวด	หมู่	
	๓๑๑-๓๑๒	อุตสาหกรรมการผลิตอาหาร
	๓๑๓	อุตสาหกรรมเครื่องดื่ม
	๓๑๔	การผลิตยาสูบ

๓๒	อุตสาหกรรมเกี่ยวกับการทอ เครื่องแต่งกาย และหนังสัตว์
๓๒๑	การหัตถกรรมเกี่ยวกับการทอ
๓๒๒	การหัตถกรรมเกี่ยวกับเครื่องแต่งกาย ยกเว้นเครื่องทอหุ้มเท้า
๓๒๓	การหัตถกรรมเกี่ยวกับหนังสัตว์ และผลิตภัณฑ์จากหนังสัตว์ หนังเทียม และขนสัตว์ ยกเว้นเครื่องทอหุ้มเท้า และเครื่องแต่งกาย
๓๒๔	การหัตถกรรมเกี่ยวกับเครื่องทอหุ้มเท้า ยกเว้นเครื่องทอหุ้มเท้าที่ทำจากยางผสมโซลเฟอร์ หรือยางหล่อ หรือพลาสติก
๓๓	การหัตถกรรมเกี่ยวกับไม้ และผลิตภัณฑ์จากไม้ ตลอดจนเครื่องเรือน
๓๓๑	การหัตถกรรมไม้ และผลิตภัณฑ์จากไม้ และไม้ก๊อก ยกเว้นเครื่องเรือน
๓๓๒	การหัตถกรรมเครื่องเรือน และของประดับบ้าน ยกเว้นหัตถกรรมโลหะขั้นมูลฐาน
๓๔	การหัตถกรรมเกี่ยวกับกระดาษ และผลิตภัณฑ์จากกระดาษ การพิมพ์ และตีพิมพ์โฆษณา
๓๔๑	การหัตถกรรมกระดาษ และผลิตภัณฑ์จากกระดาษ
๓๔๒	อุตสาหกรรมการพิมพ์ ตีพิมพ์ โฆษณา และอย่างอื่นที่เกี่ยวข้อง
๓๕	การหัตถกรรมเกี่ยวกับเคมี และผลิตภัณฑ์เครื่องเคมี น้ำมันถ่านหิน ยาง และพลาสติก
๓๕๑	การหัตถกรรมเกี่ยวกับเคมีทางอุตสาหกรรม
หมวด	หมู่
๓๕๒	การหัตถกรรมเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์เครื่องเคมีอื่น ๆ
๓๕๓	โรงกลั่นน้ำมัน
๓๕๔	การหัตถกรรมเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์อื่น ๆ จากน้ำมัน และถ่านหิน
๓๕๕	การหัตถกรรมเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์จากยาง
๓๕๖	การหัตถกรรมเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์จากพลาสติกซึ่งไม่ได้มีการระบุจำแนกไว้ที่อื่น
๓๖	หัตถกรรมผลิตภัณฑ์จากแร่ที่ไม่ใช่โลหะ ยกเว้นผลิตภัณฑ์จากน้ำมันและถ่านหิน

๓๖๑	หัตถกรรมเครื่องปั้นดินเผา เครื่องกระเบื้องถ้วยชาม และเครื่องใช้ที่ทำด้วยดินเผา
๓๖๒	หัตถกรรมแก้ว และผลิตภัณฑ์จากแก้ว
๓๖๓	หัตถกรรมผลิตภัณฑ์จากแร่ที่ไม่ใช่โลหะอื่น ๆ
๓๗	อุตสาหกรรมโลหะขั้นมูลฐาน
๓๗๑	อุตสาหกรรมเหล็ก และเหล็กกล้าขั้นมูลฐาน
๓๗๒	อุตสาหกรรมโลหะที่ไม่มีธาตุเหล็กขั้นมูลฐาน
๓๘	หัตถกรรมผลิตภัณฑ์โลหะเทียม เครื่องจักรและเครื่องมือ
๓๘๑	หัตถกรรมผลิตภัณฑ์โลหะเทียม ยกเว้นเครื่องจักรและเครื่องมือ
๓๘๒	การผลิตเครื่องจักร ยกเว้นเครื่องไฟฟ้า
๒๘๓	การผลิตเครื่องจักรอุปกรณ์ไฟฟ้า เครื่องมือ และเครื่องใช้ไฟฟ้าต่าง ๆ
๓๘๔	การผลิตเครื่องมือเกี่ยวกับการขนส่ง
๓๘๕	การผลิตเครื่องมือใช้สำหรับอาชีพต่าง ๆ ทางวิทยาศาสตร์ การกำหนดมาตรฐานและการควบคุมซึ่งไม่ได้จำแนกไว้ในที่อื่น และสินค้าเกี่ยวกับการถ่ายรูป และเกี่ยวกับสายตา
หมวด	หมู่
๓๙	๓๙๐ อุตสาหกรรมการหัตถกรรมอื่น ๆ
	<u>หน่วยที่ ๔ ไฟฟ้า แก๊ส และน้ำ</u>
๔๑	๔๑๐ ไฟฟ้า แก๊ส และไอน้ำ
๔๒	๔๒๐ บริการน้ำประปา และการจ่ายน้ำประปา
	<u>หน่วยที่ ๕ การก่อสร้าง</u>
๕๐	๕๐๐ การก่อสร้าง
	<u>หน่วยที่ ๖ การขายส่ง และการขายปลีก ภัตตาคารและโรงแรม</u>
๖๑	๖๑๐ การขายส่ง
๖๒	๖๒๐ การขายปลีก

๖๓	ภัตตาคาร และโรงแรมต่าง ๆ
๖๓๑	ภัตตาคาร ร้านอาหาร และสถานที่สำหรับดื่มและกินอื่น ๆ
๖๓๒	โรงแรม ห้องเช่า ค่ายพัก และสถานที่ให้เข้าพักอาศัยอื่น ๆ

หน่วยที่ ๗ การขนส่ง คลังสินค้า และการคมนาคม

๗๑	การขนส่ง และคลังสินค้า
๗๑๑	การขนส่งทางบก
๗๑๒	การขนส่งทางน้ำ
๗๑๓	การขนส่งทางอากาศ
๗๑๔	บริการอื่น ๆ เกี่ยวกับการขนส่ง
๗๒	๗๒๐ การคมนาคม

หมวด ๗

หน่วยที่ ๘ การเงิน การประกัน อสังหาริมทรัพย์ และบริการธุรกิจ

๘๑	๘๑๐ สถาบันทางการเงินต่าง ๆ
๘๒	๘๒๐ การประกัน
๘๓	อสังหาริมทรัพย์ และบริการธุรกิจต่าง ๆ
๘๓๑	อสังหาริมทรัพย์ *
๘๓๒	บริการธุรกิจ ยกเว้นการให้เช่า และการเช่าเครื่องจักร และเครื่องมือ
๘๓๓	การให้เช่าเครื่องจักร และเครื่องมือ

หน่วยที่ ๙ หน่วยสังคมบริการของชุมชน และบริการส่วนบุคคล

๙๑	๙๑๐ การบริหาร และการป้องกันของรัฐ
๙๒	๙๒๐ การสุขภาพ และบริการที่คล้ายคลึงกัน
๙๓	บริการของชุมชน และบริการที่เกี่ยวข้องกับประชาชน
๙๓๑	บริการการศึกษา
๙๓๒	สถาบันเพื่อการค้นคว้าวิจัย และวิทยาศาสตร์
๙๓๓	บริการเกี่ยวกับการแพทย์ เกี่ยวกับฟัน สุขภาพอื่น ๆ และบริการการรักษาเกี่ยวกับสัตว์

๔๓๔	๔๓๔	สถาบันเกี่ยวกับสวัสดิการต่าง ๆ
๔๓๕	๔๓๕	สมาคมธุรกิจ สมาคมอาชีพ และสมาคมผู้ใช้แรงงานต่าง ๆ
๔๓๖	๔๓๖	บริการของชุมชน และบริการเกี่ยวกับประชาชนหรือสังคมอื่น ๆ
๔๔	๔๔	บริการหย่อนใจ และบริการในด้านวัฒนธรรม
๔๔๑	๔๔๑	ภาพยนตร์ และบริการเพื่อให้ความสุขอื่น ๆ
๔๔๒	๔๔๒	ห้องสมุด พิพิธภัณฑ์ สวนพฤกษศาสตร์ และสวนสัตว์ และบริการทางวัฒนธรรมอื่น ๆ ที่ไม่ได้มีการจำแนกไว้ที่อื่น
หมวด	หมู่	
	๔๔๔	บริการเพื่อความสนุกสนานและหย่อนใจที่ไม่ได้มีการกำหนดจำแนกไว้ที่อื่น
๔๕	๔๕	บริการส่วนบุคคล และครอบครัว
๔๕๑	๔๕๑	บริการเกี่ยวกับการซ่อมแซม และบำรุงที่ไม่ได้ระบุจำแนกไว้ที่อื่น
๔๕๒	๔๕๒	โรงงานซักรีด บริการการซักรีด และการทำความสะอาด และโรงงานย้อมสี
๔๕๓	๔๕๓	บริการการเรือน
๔๕๔	๔๕๔	บริการส่วนบุคคลต่าง ๆ
๔๖	๔๖๐	หน่วยงานระหว่างประเทศ และดินแดนพิเศษอื่น ๆ
		<u>หน่วยที่ ๑๐ กิจกรรมที่ไม่สามารถจะระบุกำหนดได้</u>
๐	๐๐๐	กิจกรรมต่าง ๆ ที่ไม่สามารถจะระบุกำหนดได้

สมัยประชุมที่ ๕๓ (ก.ศ. ๑๕๖๕)

ข้อแนะที่ ๑๓๓ ว่าด้วยการตรวจแรงงานในเกษตรกรรม

(Recommendation 133 : Labour Inspection in Agriculture)

สาระสำคัญของข้อแนะฉบับนี้ ประกอบด้วยข้อแนะนำเพื่อช่วยให้ประเทศต่าง ๆ สร้างระบบการตรวจแรงงานในกิจการเกษตรให้มีประสิทธิภาพและเหมาะสม ทั้งนี้ได้เสนอแนะด้วยว่าผู้ตรวจหรือสารวัตรแรงงานควรปฏิบัติหน้าที่ในด้านการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท การให้ความร่วมมือช่วยเหลือและให้บริการด้านวิชาการและอื่น ๆ เท่าที่เหมาะสมกับสภาพการณ์ของประเทศด้วย ความประสงค์ในเรื่องนี้ก็เพื่อจะให้มีการปรับปรุงภาวะการทำงานและสภาพความเป็นอยู่ของคณงานในเกษตรกรรมให้ดียิ่งขึ้น

กระทรวงมหาดไทย มีความเห็นว่า ปัจจุบันประเทศไทยมีคณงานที่ทำงานโดยได้รับค่าจ้างในอุตสาหกรรมเกษตรแต่เพียงน้อยมาก เมื่อเปรียบเทียบกับคณงานที่ทำงานโดยได้รับค่าจ้างทั้งหมด ดังนั้น ในปัจจุบันจึงยังไม่มีคามจำเป็นที่จะต้องจัดตรวจแรงงานในกิจการเกษตร เฉพาะอย่างยิ่งเมื่ออัตราค่าจ้างของผู้ตรวจหรือสารวัตรแรงงานยังมีไม่เพียงพออย่างใดก็ดี แม้จะไม่มีกรตรวจแรงงานเกษตร กรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทยก็ได้ริเริ่มศึกษาวิจัยภาวะแรงงานในชนบทอยู่แล้ว ขณะนี้จึงควรรอการรับเอาไว้ก่อน

ข้อเสนอแนะที่ ๑๓๓

ข้อเสนอแนะด้วยการตรวจแรงงานในเกษตรกรรม

(Recommendation 133 : Concerning Labour Inspection in Agriculture)

ที่ประชุมใหญ่ขององค์การการกรรมระหว่างประเทศ

ซึ่งได้จัดการประชุมขึ้น ณ นครเจนีวา โดยคณะประกาศนัยการของสำนักงานการกรรมระหว่างประเทศ เป็นการประชุมสมัยที่ ๕๓ เมื่อวันที่ ๔ มิถุนายน ค.ศ. ๑๙๖๔ และ
ซึ่งได้ตกลงกำหนดให้มีข้อเสนอบางประการเกี่ยวกับการตรวจแรงงานในเกษตรกรรม
นับเป็นเรื่องที่ ๔ ในระเบียบวาระการประชุม และ

ซึ่งได้พิจารณาว่า ข้อเสนอเหล่านี้ควรจัดทำขึ้นในรูปของข้อแนะ เป็นการเพิ่มเติม
อนุสัญญาว่าด้วยการตรวจแรงงาน (งานเกษตรกรรม) ค.ศ. ๑๙๖๔

จึงกำหนดเมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ค.ศ. ๑๙๖๔ ให้มีข้อแนะดังต่อไปนี้ ซึ่งอาจเรียกว่า
“ข้อเสนอแนะด้วยการตรวจแรงงาน (งานเกษตรกรรม) ค.ศ. ๑๙๖๔”

๑. เมื่อสภาพการณ์ของประเทศอำนวยให้ หน่วยงานตรวจแรงงานในเกษตรกรรม
ควรจะได้ขยายขอบเขตออกไป รวมถึงการให้ความร่วมมือกับหน่วยให้บริการทางวิชาการที่
เกี่ยวข้องเพื่อให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ผลิตทางเกษตรกรรมโดยไม่คำนึงถึงฐานะภาพใดๆ ใน
การปรับปรุงที่ดินสภาพชีวิตและการทำงานของบุคคลต่างๆ ที่ทำงานด้านนี้ให้ดีขึ้น

๒. ภายใต้บทบัญญัติในวรรค ๓ มาตรา ๖ ของอนุสัญญาว่าด้วยการตรวจแรงงาน
(งานเกษตรกรรม) ค.ศ. ๑๙๖๔ นั้น หน่วยงานตรวจแรงงานในเกษตรกรรมอาจเกี่ยวกับการ
ใช้บังคับบทบัญญัติของกฎหมายในเรื่องต่างๆ ดังต่อไปนี้ คือ

- (ก) การฝึกอบรมคนงาน
- (ข) การบริการทางสังคมในงานเกษตรกรรม
- (ค) การสหกรณ์
- (ง) การศึกษาภาคบังคับ

(๓)(๑) โดยปกติ หน้าที่ของผู้ตรวจแรงงานในเกษตรกรรม ไม่ควรรวมถึงการดำเนินงาน
ในฐานะเป็นผู้ไกล่เกลี่ยข้อพิพาท หรืออนุญาโตตุลาการในเรื่องเกี่ยวกับข้อพิพาทแรงงาน

(๒) ในเมื่อไม่มีหน่วยงานพิเศษเพื่อวัตถุประสงค์นี้อยู่ในงานเกษตรกรรม ผู้ตรวจ

แรงงานในเกษตรกรรมอาจจะได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ดำเนินการในฐานะผู้ใกล้ชิดข้อพิพาทต่าง ๆ เป็นมาตรการชั่วคราวได้

(๓) สำหรับกรณีที่บัญญัติไว้ตามข้อ (๒) ของวรรคนี้ เจ้าหน้าที่ผู้ทรงอำนาจควรจะได้ดำเนินการให้เหมาะสมกับกฎหมายแห่งชาติ และสอดคล้องกับกำลังคนและงบประมาณของกระทรวงแรงงานของประเทศที่เกี่ยวข้อง เพื่อช่วยเหลือแบ่งเบาผู้ตรวจแรงงานในการปฏิบัติหน้าที่เช่นนั้นให้มากยิ่งขึ้นเพื่อที่จะได้สามารถอุทิศตนให้แก่การปฏิบัติหน้าที่ที่แท้จริงในด้านการตรวจสอบสถานประกอบการต่าง ๆ ได้มากยิ่งขึ้น

(๔) ผู้ตรวจแรงงานในเกษตรกรรมควรจะเป็นผู้ที่คุ้นเคยกับสภาพชีวิต และการทำงานในเกษตรกรรม ตลอดจนมีความรู้ในด้านเศรษฐกิจ และวิชาการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการทำงานในเกษตรกรรมด้วย

(๕) ผู้สมัครเข้ารับตำแหน่งระดับสูงในหน่วยงานตรวจแรงงานในเกษตรกรรมควรจะเป็นผู้มีความรู้เหมาะสมด้านวิชาชีพ หรือผ่านการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย หรือเป็นผู้ซึ่งเคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านบริหารแรงงาน

(๖) ผู้สมัครเข้ารับตำแหน่งอื่น ๆ ในหน่วยงานตรวจแรงงานในเกษตรกรรม (เป็นต้นว่า ผู้ช่วยผู้ตรวจ หรือเจ้าหน้าที่ระดับรองลงมา) ควรจะเป็นผู้สำเร็จการศึกษาทั่วไปในระดับมัธยมศึกษา ถ้าระดับการศึกษาในประเทศนั้นสามารถมีถึง และถ้าเป็นไปได้ควรได้รับความรู้เพิ่มเติมอีก โดยการฝึกอบรมทางวิชาการที่เหมาะสม หรือมีประสบการณ์ทางด้านบริหาร หรือภาคปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องปัญหาแรงงานมาบ้างพอสมควร

๗. สำหรับประเทศที่การศึกษายังไม่ได้รับการพัฒนาอย่างเพียงพอ บุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้ตรวจแรงงานในเกษตรกรรมนั้น อย่างน้อยที่สุดควรจะได้เคยมีประสบการณ์ภาคปฏิบัติในงานเกษตรกรรมมาบ้าง หรือได้แสดงความสนใจ หรือ มีความสามารถในการทำงานประเภทนี้ได้ บุคคลเหล่านี้ควรจะได้รับฝึกอบรมในขณะปฏิบัติงานตามความเหมาะสมโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้

๘. เจ้าหน้าที่ตรวจแรงงานส่วนกลางควรจะให้แนวทางการปฏิบัติงานแก่ผู้ตรวจแรงงานในเกษตรกรรมต่าง ๆ เพื่อว่าผู้ตรวจแรงงานเหล่านี้จะได้ปฏิบัติหน้าที่ของตนในลักษณะและแบบเดียวกันตลอดทั่วทั้งประเทศ

๙. การดำเนินงานของผู้ตรวจแรงงานในเกษตรกรรมในระหว่างเวลากลางคืนนั้น

ควรจะได้ระบุจำกัดเฉพาะกรณีต่าง ๆ ซึ่งไม่สามารถควบคุมอย่างมีประสิทธิภาพได้ระหว่างเวลา
กลางวัน

๑๐. ในงานเกษตรกรรมการใช้คณะกรรมการเพื่อสุขภาพอนามัยและความปลอดภัย
ซึ่งมีผู้แทนของนายจ้างและของแรงงานร่วมอยู่ด้วย อาจจะเป็นวิธีหนึ่งในการดำเนินการ
ประสานความร่วมมือระหว่างเจ้าหน้าที่หน่วยงานตรวจแรงงานในเกษตรกรรม กับนายจ้าง
และแรงงาน หรือองค์กรต่าง ๆ ของเขาที่มีอยู่ได้

๑๑. การเข้ามีส่วนร่วมของหน่วยงานตรวจแรงงานในงานเกษตรกรรมในเรื่องการ
ควบคุมป้องกันโรงงานใหม่ วัสดุ หรือสิ่งของใหม่ และวิธีการใหม่ที่น่ามาใช้ในการดำเนินงาน
หรือกรรมวิธีในการผลิตใหม่ ซึ่งปรากฏให้เห็นว่าจะเป็นการคุกคามต่อสุขภาพหรือความ
ปลอดภัยที่ได้ระบุกำหนดไว้ในบทบัญญัติมาตรา ๑๗ ของอนุสัญญาว่าด้วยการตรวจแรงงาน
(งานเกษตรกรรม) ค.ศ. ๑๙๖๙ นั้น ควรจะรวมถึงการปรึกษาหารือกับหน่วยงานตรวจแรงงาน
ก่อนในเรื่อง :-

(ก) การเริ่มดำเนินงานของโรงงาน วัสดุหรือสิ่งของและวิธีการต่าง ๆ ดังกล่าวแล้ว

(ข) แผนงานของโรงงานใด ๆ ซึ่งจะมีการใช้เครื่องจักรที่เป็นอันตราย หรือไม่ถูก
สุลักษณะหรือมีกรรมวิธีในการทำงานที่มีลักษณะเป็นอันตราย

๑๒. นายจ้างควรจะต้องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้แก่ผู้ตรวจแรงงานในเกษตรกรรม
ที่จำเป็น รวมถึงการจัดหาห้องให้ใช้เพื่อการสัมภาษณ์บุคคลที่ทำงานอยู่ในสถานประกอบการ
ตามความเหมาะสมด้วย

๑๓. รายงานประจำปีที่จัดพิมพ์ขึ้นโดยเจ้าหน้าที่การตรวจแรงงานส่วนกลางเป็นการ
เพิ่มเติมเรื่องต่าง ๆ ที่ระบุกำหนดไว้ในมาตรา ๒๗ ของอนุสัญญาว่าด้วยการตรวจแรงงาน (งาน
เกษตรกรรม) ค.ศ. ๑๙๖๙ นั้นแล้ว อาจจะกล่าวถึงเรื่องต่าง ๆ ต่อไปนี้ด้วย เท่าที่จะอยู่ภายใน
ขอบเขตอำนาจของเจ้าหน้าที่กล่าวมา คือ :-

(ก) สถิติของข้อพิพาทแรงงานในเกษตรกรรม

(ข) การค้นหาปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับการนำมาใช้บังคับบทบัญญัติกฎหมาย และความ
ก้าวหน้าในการแก้ไขปัญหาเหล่านั้น และ

(ค) ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงสภาพชีวิตและการทำงานในเกษตรกรรมให้ดีขึ้น

๑๔.(๑) ประเทศสมาชิกควรดำเนินการหรือส่งเสริมให้มีการณรงค์ด้านการศึกษา

โดยทุก ๆ วิธีทางที่เหมาะสม เพื่อให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้ทราบถึงการดับทกกฎหมายที่ใช้บังคับ และความจำเป็นที่จะนำมาใช้บังคับอย่างเคร่งครัด พร้อมทั้งอันตรายต่าง ๆ ที่จะมีต่อชีวิตหรือสุขภาพอนามัยของบุคคลที่ทำงานอยู่ในสถานประกอบการเกษตรกรรม และวิธีการที่เหมาะสมที่สุดที่จะใช้เพื่อหลีกเลี่ยงอันตรายดังกล่าวด้วย

(๒) การรณรงค์เช่นว่านั้นตามสภาพการณ์ของประเทศ อาจรวมถึง :-

- (ก) การใช้บริการต่าง ๆ ของผู้ส่งเสริมพัฒนาหรือผู้ฝึกสอนในชนบท
- (ข) การแจกจ่ายภาพโฆษณา อนุสร วารสาร และหนังสือพิมพ์ต่าง ๆ
- (ค) การดำเนินการฉายภาพยนตร์ และการกระจายเสียงทางวิทยุและโทรทัศน์
- (ง) การจัดแสดงนิทรรศการ และการแสดงวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับสุขภาพอนามัย และความปลอดภัย
- (จ) การรวบรวมเรื่องสุขภาพอนามัย และความปลอดภัย และเรื่องอื่น ๆ ที่เหมาะสม เข้าไว้ในหลักสูตรการสอนของโรงเรียนในชนบท และโรงเรียนเกษตรกรรมต่าง ๆ
- (ฉ) การจัดการประชุมสำหรับบุคคลที่ทำงานในเกษตรกรรมที่ได้รับความกระทบกระเทือนจากการแนะนำมาใช้ของวิธีการทำงานใหม่ หรือการใช้วัสดุหรือสิ่งของใหม่
- (ช) การเข้ามีส่วนร่วมของผู้ตรวจแรงงานในเกษตรกรรม ในโครงการเพื่อการศึกษาของคนงาน
- (ซ) การจัดการบรรยาย อภิปรายหรือโต้วาที การสัมมนา และการแข่งขันต่าง ๆ โดยมีรางวัลให้

สมัยประชุมที่ ๕๓ (ค.ศ. ๑๙๖๕)

ข้อแนะนำที่ ๑๓๔ ว่าด้วยการรักษาพยาบาลทางการแพทย์
และประโยชน์สงเคราะห์การเจ็บป่วย

(Recommendation 134 : Concerning Medical Care and Sickness Benefits)

ข้อแนะนำนี้มีสาระสำคัญว่า ประเทศสมาชิกต่าง ๆ ควรจะได้กำหนดขอบเขตการให้การรักษาพยาบาลทางการแพทย์ให้กว้างมากยิ่งขึ้นกว่าที่กำหนดอยู่ในอนุสัญญา ทั้งด้านการกำหนดมาตรฐานต่าง ๆ ที่บุคคลควรจะได้รับควมคุ้มครอง และการกำหนดประโยชน์อื่น ๆ ที่พึงจะได้รับ ทั้งนี้เพื่อเป็นเป้าหมายต่อไปในการดำเนินการด้านที่กล่าวนี้ เช่น การกำหนดให้ผลประโยชน์ตอบแทนแก่ลูกจ้างในกรณีที่ลูกจ้างไม่สามารถทำงานได้เนื่องจากต้องดูแลรักษาพยาบาลผู้อยู่ในอุปการะที่เจ็บป่วย (Sick dependant) เป็นต้น

กระทรวงมหาดไทย พิจารณาแล้วเห็นว่า ในด้านการบริหารแรงงาน กรมแรงงานก็ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน ซึ่งมีบทบัญญัติว่าด้วยการให้นายจ้างต้องมีประกันการจ่ายเงินค่าทดแทนอันเกิดจากอุบัติเหตุ และการเจ็บป่วยจากการทำงานไว้กับรัฐบาล ซึ่งสอดคล้องกับหลักการของข้อแนะนำนี้อยู่แล้ว และรัฐบาลยังได้ให้ความสำคัญและสนใจในเรื่องที่เกี่ยวกับความมั่นคงแห่งสังคมยิ่งขึ้นไปอีก โดยการจัดตั้งคณะกรรมการประกันสังคมขึ้นเพื่อพิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องนี้ซึ่งอยู่ในแนวเดียวกับข้อแนะนำอยู่แล้ว อย่างไรก็ตาม เพื่อให้เหมาะสมกับสภาวะการณ์ของประเทศในปัจจุบัน ควรรอการรับเอาไว้ก่อน จนกว่าพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับที่กล่าวมาแล้วจะมีผลใช้บังคับ

ข้อเสนอฉบับที่ ๑๓๔

ข้อเสนอว่าด้วยการรักษาพยาบาลทางการแพทย์ และประโยชน์สงเคราะห์การเจ็บป่วย

(Recommendation 134 : Concerning Medical Care and Sickness Benefits)

ที่ประชุมใหญ่ขององค์การการกรมระหว่างประเทศ

ซึ่งได้จัดการประชุมขึ้น ณ นครเจนีวา โดยคณะประกาศนัยการของสำนักงานการกรมระหว่างประเทศ เป็นการประชุมสมัยที่ ๕๓ เมื่อวันที่ ๔ มิถุนายน ค.ศ. ๑๙๖๔ และ

ซึ่งได้ตกลงยอมรับข้อเสนอเพื่อแก้ไขอนุสัญญาว่าด้วยการประกันการเจ็บป่วย (งานอุตสาหกรรม) ค.ศ. ๑๙๒๗ และอนุสัญญาว่าด้วยการประกันการเจ็บป่วย (งานเกษตรกรรม) ค.ศ. ๑๙๒๗ นับเป็นเรื่องที่หา ในระเบียบวาระการประชุม และ

ซึ่งได้ตกลงว่า ข้อเสนอดังกล่าวนี้ควรจัดทำขึ้นในรูปของข้อแนะ เพื่อเพิ่มเติมอนุสัญญาว่าด้วยการรักษาพยาบาลทางการแพทย์ และประโยชน์สงเคราะห์การเจ็บป่วย ค.ศ. ๑๙๖๔

จึงกำหนดเมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ค.ศ. ๑๙๖๔ ให้มีข้อแนะต่อไปนี้ ซึ่งอาจเรียกว่าข้อแนะว่าด้วยการรักษาพยาบาลทางการแพทย์ และประโยชน์สงเคราะห์การเจ็บป่วย ค.ศ. ๑๙๖๔

๑. ในข้อแนะฉบับนี้

(ก) คำว่า “กฎหมาย” ให้รวมถึงกฎหมาย และกฎข้อบังคับอื่น ๆ เกี่ยวกับความมั่นคงแห่งสังคมด้วย

(ข) คำว่า “กำหนดหรือระบุ” หมายถึง การกำหนดหรือระบุโดยหรือตามกฎหมายของประเทศ

(ค) คำว่า “ภูมิลำเนา” หมายถึง ที่อยู่อาศัยตามปกติในดินแดนหรืออาณาเขตของประเทศสมาชิก และคำว่า “ผู้มีภูมิลำเนา” หมายถึง บุคคลซึ่งตามปกติมีที่อยู่เป็นประจำในดินแดนหรืออาณาเขตของประเทศสมาชิก

(ง) คำว่า “อยู่ในอุปการะ” หมายถึง สภาวะที่ต้องพึ่งผู้อื่น ซึ่งสันนิษฐานว่ามีอยู่ในกรณีที่กำหนดหรือระบุไว้

(จ) คำว่า “ภรรยา” หมายความว่า ภรรยาผู้ซึ่งต้องพึ่งสามีของตน

(ฉ) คำว่า “เด็ก” หมายถึง

(๑) เด็กซึ่งมีอายุต่ำกว่าเกณฑ์การศึกษาบังคับ หรือต่ำกว่า ๑๕ ปี แล้วแต่ว่าเกณฑ์ไหนจะสูงกว่ากัน

(๒) เด็กที่มีอายุกำหนดไว้สูงกว่าเกณฑ์ที่ระบุอยู่ในข้อ (๑) ของข้อนี้และเป็นลูกมือฝึกงาน หรือนักเรียน หรือเจ็บป่วยเรื้อรัง หรือมีร่างกายไม่แข็งแรงจนไม่สามารถดำเนินกิจกรรมเพื่อรายได้แต่อย่างใดได้ ตามเงื่อนไขที่ได้กำหนดหรือระบุไว้

(ข) คำว่า “ระยะเวลาตามเงื่อนไข” หมายถึงระยะเวลาที่จ่ายเบี้ยประกันหรือระยะเวลาการทำงาน หรือระยะเวลาที่ผ่านกักอาศัยหรือ การรวมระยะเวลาใดๆ ที่กล่าวมาแล้วเข้าด้วยกัน ทั้งนี้ตามแต่จะได้กำหนดหรือระบุไว้

(ช) คำว่า “การเจ็บป่วย” หมายความว่าถึงสภาวะที่ผิดปกติใดๆ ก็ตามที่เกิดขึ้น

(ฌ) คำว่า “การรักษาพยาบาลทางการแพทย์” ให้รวมถึง ผลประโยชน์สงเคราะห์ต่างๆ ที่เกี่ยวพันเข้าด้วยกัน

๒. ประเทศสมาชิกควรจะขยายขอบเขตของการใช้บังคับกฎหมายของประเทศว่าด้วยการรักษาพยาบาลทางการแพทย์ออกไปเป็นขั้น ๆ ถ้าจำเป็นและตามสภาพที่เหมาะสมตามที่กล่าวไว้ในมาตรา ๘ ของอนุสัญญาว่าด้วยการรักษาพยาบาลทางการแพทย์ และประโยชน์สงเคราะห์การเจ็บป่วย ค.ศ. ๑๙๖๔ แก่ :-

(ก) บุคคลซึ่งการทำงานของเขาไม่สม่าเสมอ

(ข) สมาชิกของครอบครัวของนายจ้างที่อยู่อาศัยในบ้านของนายจ้าง เนื่องจากการทำงานให้แก่นายจ้างนั้น

(ค) บุคคลทุกคนซึ่งเป็นผู้กระทำงานในเชิงเศรษฐกิจ

(ง) ภรรยาและบุตรของบุคคลที่ระบุไว้ในข้อ (ก) ถึง (ค) ของวรรคนี้ และ

(จ) ผู้ที่มีภูมิลำเนาในประเทศทุกคน

๓. การรักษาพยาบาลทางการแพทย์ ตามที่กล่าวไว้ในมาตรา ๘ ของอนุสัญญาว่าด้วยการรักษาพยาบาลทางการแพทย์และประโยชน์สงเคราะห์การเจ็บป่วย ค.ศ. ๑๙๖๔ ควรจะรวมถึง

(ก) การจัดหาสิ่งของเพื่อช่วยเหลือการรักษาทางแพทย์ด้วย เช่น แวนตา และ

(ข) การให้บริการสำหรับการพักผ่อนจากการเจ็บป่วย

๔. สิทธิที่จะได้รับการรักษาพยาบาลทางการแพทย์ ตามที่กล่าวไว้ในมาตรา ๘ ของอนุสัญญาว่าด้วยการรักษาพยาบาลทางการแพทย์ และประโยชน์สงเคราะห์การเจ็บป่วย ค.ศ. ๑๙๖๔ ไม่ควรต้องมีกำหนดระยะเวลาตามเงื่อนไข

๕. เมื่อผู้ได้รับประโยชน์สิ้นสุดการเป็นผู้อยู่ในข่ายคุ้มครองตามประเภทต่างๆ

ควรกำหนดให้เขาได้รับประโยชน์สงเคราะห์ที่ติดต่อไปสำหรับกรณีที่เกิดขึ้นตั้งแต่เขายังอยู่ในข่ายการคุ้มครองตามประเภทที่ระบุไว้ ตามความในมาตรา ๘ ของอนุสัญญาว่าด้วยการรักษายาบาลทางการแพทย์ และประโยชน์สงเคราะห์การเจ็บป่วย ค.ศ. ๑๙๖๔

๖. ภายใต้เงื่อนไขที่ระบุไว้ ประโยชน์สงเคราะห์ที่จะให้ตามที่กำหนดไว้ในส่วนที่ ๒ และส่วนที่ ๓ ของอนุสัญญาว่าด้วยการรักษายาบาลทางการแพทย์ และประโยชน์สงเคราะห์การเจ็บป่วย ค.ศ. ๑๙๖๔ ควรจะคุ้มครองบุคคลที่อยู่ในข่ายคุ้มครองซึ่งไม่อยู่ดินแดนของประเทศสมาชิกนั้นเพียงชั่วคราวด้วย

๗. ผู้ได้รับประโยชน์หรือผู้หารายได้แก่ครอบครัวแล้วแต่กรณีไม่ควรกำหนดให้แบ่งออกค่าการรักษายาบาลทางการแพทย์ตามที่กล่าวไว้ในมาตรา ๘ ของอนุสัญญาว่าด้วยการรักษายาบาลทางการแพทย์และประโยชน์สงเคราะห์เมื่อเจ็บป่วย ค.ศ. ๑๙๖๔

(ก) ถ้ารายได้ของเขาไม่เกินกว่าจำนวนที่กำหนดหรือระบุไว้

(ข) ในกรณีที่การเจ็บป่วยนั้นเป็นโรคเรื้อรังซึ่งต้องใช้เวลาทำการรักษานาน

๘. ผู้ที่อยู่ในข่ายคุ้มครองของประโยชน์สงเคราะห์การเจ็บป่วย ควรจะได้รับการสงเคราะห์เป็นเงินจำนวนหนึ่ง สำหรับกรณีที่ต้องหยุดงานจนทำให้สูญเสียรายได้ ซึ่งมีเหตุผลสมควรเนื่องจาก

(ก) เขาจำเป็นต้องได้รับการรักษายาบาล หรือการป้องกันทางการแพทย์ต่อไป

(ข) เขาต้องถูกกักตัวเพราะเป็นโรคติดต่อ

(ค) เขาต้องอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของแพทย์ เพื่อการกลับคืนสู่สภาพเดิม

หรือ

(ง) เขากำลังอยู่ในระยะเวลาหยุดพักฟื้นจากการเจ็บป่วย

๙. ควรกำหนดให้ผู้ที่อยู่ในข่ายคุ้มครอง ซึ่งเจ็บป่วยแต่ยังสามารถทำงานได้อย่างปกติ ได้มีโอกาสรับการรักษาทางการแพทย์ตามความจำเป็น ในระหว่างเวลาทำงานตามปกติด้วย

๑๐. ควรมีข้อกำหนดที่เหมาะสมเพื่อช่วยเหลือบุคคลที่อยู่ในข่ายคุ้มครองซึ่งเป็นผู้กระทำงานในเชิงเศรษฐกิจ หรือผู้ซึ่งต้องดูแลรักษายาบาลแก่คนเจ็บป่วยที่อยู่ในอุปการะ

๑๑. ประเทศสมาชิกควรจะขยายขอบเขตของการให้กฎหมายว่าด้วยประโยชน์สงเคราะห์การเจ็บป่วย ตามที่กล่าวไว้ในมาตรา ๑๘ ของ อนุสัญญาว่าด้วยการรักษายาบาลทางการแพทย์ และประโยชน์สงเคราะห์การเจ็บป่วย ค.ศ. ๑๙๖๔ ออกไปเป็นขั้น ๆ ถ้าจำเป็น

และตามสภาพการณ์ที่เหมาะสมแก่ :-

(ก) บุคคลผู้ซึ่งการทำงานของเขามีลักษณะไม่สม่ำเสมอ

(ข) สมาชิกของครอบครัวนายจ้าง อยู่อาศัยในบ้านและทำงานให้นายจ้างนั้นด้วย

(ค) บุคคลทุกคนซึ่งเป็นผู้กระทำงานในเชิงเศรษฐกิจ

๑๒. อัตราส่วนร้อยละที่ระบุในมาตรา ๒๒ วรรค ๑ และมาตรา ๒๓ วรรค ๑ ของอนุสัญญาว่าด้วยการรักษาพยาบาลทางการแพทย์ และประโยชน์สงเคราะห์การเจ็บป่วย ค.ศ. ๑๙๖๙ ควรจะเพิ่มขึ้นอีกอย่างน้อย $๖\frac{๒}{๓}$ จุด

๑๓. ควรให้ประโยชน์สงเคราะห์เป็นเงินตลอดระยะเวลา ในกรณีของการไร้ความสามารถในการทำงาน อันเป็นผลเนื่องมาจากการเจ็บป่วย และเกี่ยวพันถึงการพักผ่อนขาดรายได้

ใช้เฉพาะภายในห้องสมุด

TEXT OF THE CONVENTIONS AND RECOMMENDATIONS

ADOPTED AT THE FIFTY - THIRD SESSION

OF THE ILO CONFERENCE

(1969)

Convention 129

CONVENTION CONCERNING LABOUR INSPECTION IN AGRICULTURE.

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Fifty-third Session on 4 June 1969, and

Noting the terms of existing international labour Conventions concerning labour inspection, such as the Labour Inspection Convention, 1947, which applies to industry and commerce, and the Plantations Convention, 1958, which covers a limited category of agricultural undertakings, and

Considering that international standards providing for labour inspection in agriculture generally are desirable, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to labour inspection in agriculture, which is the fourth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention,

adopts this twenty-fifth day of June of the year one thousand nine hundred and sixty-nine the following Convention, which may be cited as the Labour Inspection (Agriculture) Convention, 1969:

Article 1

1. In this Convention the term "agricultural undertaking" means undertakings and parts of undertakings engaged in cultivation, animal husbandry including livestock production and care, forestry, horticulture, the primary processing of agricultural products by the operator of the holding or any other form of agricultural activity.

2. Where necessary, the competent authority shall, after consultation with the most representative organisations of employers and workers concerned, where such exist, define the line which separates agriculture from industry and commerce in such a manner as not to exclude any agricultural undertaking from the national system of labour inspection.

3. In any case in which it is doubtful whether an undertaking or

/part of an

part of an undertaking is one to which this Convention applies, the question shall be settled by the competent authority.

Article 2

In this Convention the term "legal provisions" includes, in addition to laws and regulations, arbitration awards and collective agreements upon which the force of law is conferred and which are enforceable by labour inspectors.

Article 3

Each Member of the International Labour Organisation for which this Convention is in force shall maintain a system of labour inspection in agriculture.

Article 4

The system of labour inspection in agriculture shall apply to agricultural undertakings in which work employees or apprentices, however they may be remunerated and whatever the type, form or duration of their contract.

Article 5

1. Any Member ratifying this Convention may, in a declaration accompanying its ratification, undertake also to cover by labour inspection in agriculture one or more of the following categories of persons working in agricultural undertakings:

- (a) tenants who do not engage outside help, sharecroppers and similar categories of agricultural workers;
- (b) persons participating in a collective economic enterprise, such as members of a co-operative;
- (c) members of the family of the operator of the undertaking, as defined by national laws or regulations.

2. Any Member which has ratified this Convention may subsequently communicate to the Director-General of the International Labour office a declaration undertaking to cover one or more of the categories of persons referred to in the preceding paragraph which are not already covered in virtue of a previous declaration.

3. Each Member which has ratified this Convention shall indicate

/in its reports

in its reports under article 22 of the Constitution of the International Labour Organisation to what extent effect has been given or is proposed to be given to the provisions of the Convention in respect of such of the categories of persons referred to in paragraph 1 of this Article as are not covered in virtue of a declaration.

Article 6

1. The functions of the system of labour inspection in agriculture shall be-
 - (a) to secure the enforcement of the legal provisions relating to conditions of work and the protection of workers while engaged in their work, such as provisions relating to hours, wages, weekly rest and holidays, safety, health and welfare, the employment of women children and young persons, and other connected matters, in so far as such provisions are enforceable by labour inspectors;
 - (b) to supply technical information and advice to employers and workers concerning the most effective means of complying with the legal provisions;
 - (c) to bring to the notice of the competent authority defects or abuses not specifically covered by existing legal provisions and to submit to it proposals on the improvement of laws and regulations.
2. National laws or regulations may give labour inspectors in agriculture advisory or enforcement functions regarding legal provisions relating to conditions of life of workers and their families.
3. Any further duties which may be entrusted to labour inspectors in agriculture shall not be such as to interfere with the effective discharge of their primary duties or to prejudice in any way the authority and impartiality which are necessary to inspectors in their relations with employers and workers.

Article 7

1. So far as is compatible with the administrative practice of the Member, labour inspection in agriculture shall be placed under the supervision and control of a central body.
2. In the case of a federal State, the term "central body" may mean either one at federal level or one at the level of a federated unit.

3. Labour inspection in agriculture might be carried out for example-
- (a) by a single labour inspection department responsible for all sectors of economic activity;
 - (b) by a single labour inspection department, which would arrange for internal functional specialisation through the appropriate training of inspectors called upon to exercise their functions in agriculture;
 - (c) by a single labour inspection department, which would arrange for internal institutional specialisation by creating a technically qualified service, the officers of which would perform their functions in agriculture; or
 - (d) by a specialised agricultural inspection service, the activity of which would be supervised by a central body vested with the same prerogatives in respect of labour inspection in other fields, such as industry, transport and commerce.

Article 8

1. The labour inspection staff in agriculture shall be composed of public officials whose status and conditions of service are such that they are assured of stability of employment and are independent of changes of government and of improper external influences.

2. So far as is compatible with national laws or regulations or with national practice, Members may include in their system of labour inspection in agriculture officials or representatives of occupational organisations, whose activities would supplement those of the public inspection staff; the persons concerned shall be assured of stability of tenure and be independent of improper external influences.

Article 9

1. Subject to any conditions for recruitment to the public service which may be prescribed by national laws or regulations, labour inspectors in agriculture shall be recruited with sole regard to their qualifications for the performance of their duties.

2. The means of ascertaining such qualifications shall be determined by the competent authority.

3. Labour inspectors in agriculture shall be adequately trained for the performance of their duties and measures shall be taken to give them appropriate further training in the course of their employment.

/Article 10

Article 10

Both men and women shall be eligible for appointment to the labour inspection staff in agriculture; where necessary, special duties may be assigned to men and women inspectors.

Article 11

Each Member shall take the necessary measures to ensure that duly qualified technical experts and specialists, who might help to solve problems demanding technical knowledge, are associated in the work of labour inspection in agriculture in such manner as may be deemed most appropriate under national conditions.

Article 12

1. The competent authority shall make appropriate arrangements to promote effective co-operation between the inspection services in agriculture and government services and public or approved institutions which may be engaged in similar activities.

2. Where necessary, the competent authority may either entrust certain inspection functions at the regional or local level on an auxiliary basis to appropriate government services or public institution or associate these services or institutions with the exercise of the functions in question, on condition that this does not prejudice the application of the principles of this Convention.

Article 13

The competent authority shall make appropriate arrangements to promote collaboration between officials of the labour inspectorate in agriculture and employers and workers, or their organisations where such exist.

Article 14

Arrangements shall be made to ensure that the number of labour inspectors in agriculture is sufficient to secure the effective discharge of the duties of the inspectorate and is determined with due regard for-

- (a) the importance of the duties which inspectors have to perform, in particular-
 - (i) the number, nature, size and situation of the agricultural undertakings liable to inspection;

/(ii) the number

- (ii) the number and classes of persons working in such undertakings; and
- (iii) the number and complexity of the legal provisions to be enforced;
- (b) the material means placed at the disposal of the inspectors; and
- (c) the practical conditions under which visits of inspection must be carried out in order to be effective.

Article 15

1. The competent authority shall make the necessary arrangements to furnish labour inspectors in agriculture with-

- (a) local offices so located as to take account of the geographical situation of the agricultural undertakings and of the means of communication, suitably equipped in accordance with the requirements of the service, and, in so far as possible, accessible to the persons concerned
- (b) the transport facilities necessary for the performance of their duties in cases where suitable public facilities do not exist.

2. The competent authority shall make the necessary arrangements to reimburse to labour inspectors in agriculture any travelling and incidental expenses which may be necessary for the performance of their duties.

Article 16

1. Labour inspectors in agriculture provided with proper credentials shall be empowered-

- (a) to enter freely and without previous notice at any hour of the day or night any workplace liable to inspection;
- (b) to enter by day any premises which they may have reasonable cause to believe to be liable to inspection;
- (c) to carry out any examination, test or inquiry which they may consider necessary in order to satisfy themselves that the legal provisions are being strictly observed, and in particular-
 - (i) to interview, alone or in the presence of witnesses, the employer, the staff of the undertaking or any other person in the undertaking on any matters concerning the application of the legal provisions;
 - (ii) to require, in such manner as national laws or regulations

/may proscribe

may prescribe, the production of any books, registers or other documents the keeping of which is prescribed by national laws or regulations relating to conditions of life and work, in order to see that they are in conformity with the legal provisions, and to copy such documents or make extracts from them;

- (iii) to take or remove for purposes of analysis samples of products, materials and substances used or handled, subject to the employer or his representative being notified of any products, materials or substances taken or removed for such purposes.

2. Labour inspectors shall not enter the private home of the operator of the undertaking in pursuance of subparagraph (a) or (b) of paragraph 1 of this Article except with the consent of the operator or with a special authorisation issued by the competent authority.

3. On the occasion of an inspection visit, inspectors shall notify the employer or his representative, and the workers or their representatives of their presence, unless they consider that such a notification may be prejudicial to the performance of their duties.

Article 17

The labour inspection services in agriculture shall be associated, in such cases and in such manner as may be determined by the competent authority, in the preventive control of new plant, new materials or substances and new methods of handling or processing products which appear likely to constitute a threat to health or safety.

Article 18

1. Labour inspectors in agriculture shall be empowered to take steps with a view to remedying defects observed in plant, layout or working methods in agricultural undertakings, including the use of dangerous materials or substances, which they may have reasonable cause to believe constitute a threat to health or safety.

2. In order to enable inspectors to take such steps they shall be empowered, subject to any right of appeal to a legal or administrative authority which may be provided by law, to make or have made orders requiring-

- (a) such alterations to the installation, plant, premises, tools, equipment or machines, to be carried out within a specified time limit, as may be necessary to secure compliance with the

/legal provisions

legal provisions relating to health or safety; or

- (b) measures with immediate executive force, which can go as far as halting the work, in the event of imminent danger to health or safety.

3. Where the procedure described in paragraph 2 is not compatible with the administrative or judicial practice of the Member, inspectors shall have the right to apply to the competent authority for the issue of orders or for the initiation of measures with immediate executive force.

4. The defects noted by the inspector when visiting an undertaking and the orders he is making or having made in pursuance of paragraph 2 or for which he intends to apply in pursuance of paragraph 3 shall be immediately made known to the employer and the representatives of the workers.

Article 19

1. The labour inspectorate in agriculture shall be notified of occupational accidents and cases of occupational disease occurring in the agricultural sector in such cases and in such manner as may be prescribed by national laws or regulations.

2. As far as possible, inspectors shall be associated with any inquiry on the spot into the causes of the most serious occupational accidents or occupational diseases, particularly of those which affect a number of workers or have fatal consequences.

Article 20

Subject to such exceptions as may be made by national laws or regulations, labour inspectors in agriculture-

- (a) shall be prohibited from having any direct or indirect interest in the undertakings under their supervision;
- (b) shall be bound on pain of appropriate penalties or disciplinary measures not to reveal, even after leaving the service, any manufacturing or commercial secrets or working processes which may come to their knowledge in the course of their duties; and
- (c) shall treat as absolutely confidential the source of any complaint bringing to their notice a defect, a danger in working processes or a breach of legal provisions and shall give no intimation to the employer or his representative that a visit of inspection.

/was made in

was made in consequence of the receipt of such a complaint.

Article 21

Agricultural undertakings shall be inspected as often and as thoroughly as is necessary to ensure the effective application of the relevant legal provisions.

Article 22

1. Persons who violate or neglect to observe legal provisions enforceable by labour inspectors in agriculture shall be liable to prompt legal or administrative proceedings without previous warning: Provided that exceptions may be made by national laws or regulations in respect of cases in which previous notice to carry out remedial or preventive measures is to be given.

2. It shall be left to the discretion of labour inspectors to give warning and advice instead of instituting or recommending proceedings.

Article 23

If labour inspectors in agriculture are not themselves authorised to institute proceedings, they shall be empowered to refer reports of infringements of the legal provisions directly to an authority competent to institute such proceedings.

Article 24

Adequate penalties for violations of the legal provisions enforceable by labour inspectors in agriculture and for obstructing labour inspectors in the performance of their duties shall be provided for by national laws or regulations and effectively enforced.

Article 25

1. Labour inspectors or local inspection offices, as the case may be, shall be required to submit to the central inspection authority periodical reports on the results of their activities in agriculture.

2. These reports shall be drawn up in such manner and deal with such subjects as may from time to time be prescribed by the central inspection authority; they shall be submitted at least as frequently as may be prescribed by that authority and in any case not less frequently than once a year.

Article 26

1. The central inspection authority shall publish an annual report on the work of the inspection services in agriculture, either as a separate report or as part of its general annual report.

2. Such annual reports shall be published within a reasonable time after the end of the year to which they relate and in any case within twelve months.

3. Copies of the annual reports shall be transmitted to the Director-General of the International Labour Office within three months after their publication.

Article 27

The annual report published by the central inspection authority shall deal in particular with the following subjects, in so far as they are under the control of the said authority:

- (a) laws and regulations relevant to the work of labour inspection in agriculture;
- (b) staff of the labour inspection service in agriculture;
- (c) statistics of agricultural undertakings liable to inspection and the number of persons working therein;
- (d) statistics of inspection visits;
- (e) statistics of violations and penalties imposed;
- (f) statistics of occupational accidents, including their causes;
- (g) statistics of occupational diseases, including their causes.

Article 28

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 29

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organisation whose ratifications have been registered with the Director-General.

2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the

/Director-General

Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratification has been registered.

Article 30

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 31

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organisation of the registration of all ratifications and denunciations communicated to him by the Members of the Organisation.

2. When notifying the Members of the Organisation of the registration of the second ratification communicated to him, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organisation to the date upon which the Convention will come into force.

Article 32

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by him in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 33

At such times as it may consider necessary the Governing Body of

/the International

the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 34

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides-

- (a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall ipso jure involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 30 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;
- (b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 35

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative

CONVENTION 130

CONVENTION CONCERNING MEDICAL CARE AND SICKNESS BENEFITS.

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Fifty-third Session on 4 June 1969, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to the revision of the Sickness Insurance (Industry) Convention, 1927, and the Sickness Insurance (Agriculture) Convention, 1927, which is the fifth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention,

adopts this twenty-fifth day of June of the year one thousand nine hundred and sixty-nine the following Convention, which may be cited as the Medical Care and Sickness Benefits Convention, 1969:

PART I. GENERAL PROVISIONS

Article 1

In this Convention --

- (a) the term "legislation" includes any social security rules as well as laws and regulations;
- (b) the term "prescribed" means determined by or in virtue of national legislation;
- (c) the term "industrial undertaking" includes all undertakings in the following branches of economic activity : mining and quarrying; manufacturing; construction; electricity, gas and water; and transport, storage and communication;
- (d) the term "residence" means ordinary residence in the territory of the Member and the term "resident" means a person ordinarily resident in the territory of the Member;
- (e) the term "dependent" refers to a state of dependency which is presumed to exist in prescribed cases;
- (f) the term "wife" means a wife who is dependent on her husband;

(g) the term "child" covers --

- (i) a child under school-leaving age or under 15 years of age, whichever is the higher: Provided that a Member which has made a declaration under Article 2 may, while such declaration is in force, apply the Convention as if the term covered a child under school-leaving age of under 15 years of age; and
- (ii) a child under a prescribed age higher than that specified in clause (i) of this subparagraph and who is an apprentice or or student or has a chronic illness or infirmity disabling him for any gainful activity, under prescribed conditions: Provided that this requirement shall be deemed to be met where national legislation defines the term so as to cover any child under an age appreciably higher than that specified in clause (i) of this subparagraph;

(h) the term "standard beneficiary" means a man with a wife and two children;

(i) the term "qualifying period" means a period of contribution, or a period of employment, or a period of residence, or any combination thereof, as may be prescribed;

(j) the term "sickness" means any morbid condition, whatever its cause;

(k) the term "medical care" includes allied benefits.

Article 2

1. A Member whose economy and medical facilities are insufficiently developed may avail itself, by a declaration accompanying its ratification, of the temporary exceptions provided for in Article 1, subparagraph (g), clause (i); Article 11; Article 14; Article 20; and Article 26; paragraph 2. Any such declaration shall state the reason for such exceptions.

2. Each Member which has made a declaration under paragraph 1 of this Article shall include in its reports upon the application of this Convention submitted under article 22 of the Constitution of the International Labour Organisation a statement in respect of each exception of which it avails itself--

(a) that its reason for doing so subsists; or

(b) that it renounces its right to avail itself of the exception in question as from a stated date.

3. Each Member which has made a declaration under paragraph 1 of this Article shall, as appropriate to the terms of such declaration and as circumstances permit--

- (a) increase the number of persons protected;
- (b) extend the range of medical care provided;
- (c) extend the duration of sickness benefit.

Article 3

1. any Member whose legislation protects employees may, by a declaration accompanying its ratification, temporarily exclude from the application of this Convention the employees in the sector comprising agricultural occupations who, at the time of the ratification, are not yet protected by legislation which is in conformity with the standards of this Convention.

2. Each Member which has made a declaration under paragraph 1 of this Article shall indicate in its reports upon the application of this Convention submitted under article 22 of the Constitution of the International Labour Organisation to what extent effect is given and what effect is proposed to be given to the provisions of the Convention in respect of the employees in the sector comprising agricultural occupations and any progress which may have been made with a view to the application of the Convention to such employees or, where there is no change to report, shall furnish all the appropriate explanations.

3. Each Member which has made a declaration under paragraph 1 of this Article shall increase the number of employees protected in the sector comprising agricultural occupations to the extent and with the speed that the circumstances permit.

Article 4

1. Any Member which ratifies this Convention may, by a declaration accompanying its ratification, exclude from the application of the Convention--

- (a) seafarers, including sea fishermen,
- (b) public servants,

where these categories are protected by special schemes which provide in the aggregate benefits at least equivalent to those required by this Convention.

2. Where a declaration under paragraph 1 of this Article is in force, the Member may--

- (a) exclude the persons belonging to the category or categories excluded from the application of the Convention from the number of persons taken into account when calculating the percentages specified in Article 5, subparagraph (c); Article 10, subparagraph (b); Article 11; Article 19, subparagraph (b); and Article 20;
- (b) exclude the persons belonging to the category or categories excluded from the application of the Convention, as well as the wives and children of such persons, from the number of persons taken into account when calculating the percentage specified in Article 10, subparagraph (c).

3. Any Member which has made a declaration under paragraph 1 of this Article may subsequently notify the Director-General of the International Labour Office that it accepts the obligations of this Convention in respect of a category or categories excluded at the time of its ratification.

Article 5

Any Member whose legislation protects employees may, as necessary, exclude from the application of this Convention--

- (a) persons whose employment is of a casual nature;
- (b) members of the employer's family living in his house, in respect of their work for him;
- (c) other categories of employees, which shall not exceed in number 10 per cent of all employees other than those excluded under subparagraphs (a) and (b) of this Article.

Article 6

For the purpose of compliance with this Convention, a Member may take account of protection effected by means of insurance which, although not made compulsory by its legislation at the time of ratification for the persons to be protected--

- (a) is supervised by the public authorities or administered, in accordance with prescribed standards, by joint operation of employers and workers;
- (b) covers a substantial proportion of the persons whose earnings do not exceed those of the skilled manual male employee defined

in Article 22, paragraph 6; and

- (c) complies, in conjunction with other forms of protection, where appropriate, with the provisions of the Convention.

Article 7

The contingencies covered shall include--

- (a) need for medical care of a curative nature and, under prescribed conditions, need for medical care of a preventive nature;
- (b) incapacity for work resulting from sickness and involving suspension of earnings, as defined by national legislation.

PART II. MEDICAL CARE

Article 8

Each Member shall secure to the persons protected, subject to prescribed conditions, the provision of medical care of a curative or preventive nature in respect of the contingency referred to in subparagraph (a) of Article 7.

Article 9

The medical care referred to in Article 8 shall be afforded with a view to maintaining, restoring or improving the health of the person protected and his ability to work and to attend to his personal needs.

Article 10

The persons protected in respect of the contingency referred to in subparagraph (a) of Article 7 shall comprise--

- (a) all employees, including apprentices, and the wives and children of such employees; or
- (b) prescribed classes of the economically active population, constituting not less than 75 per cent of the whole economically active population, and the wives and children of persons in the said classes; or
- (c) prescribed classes of residents constituting not less than 75 per cent of all residents.

Article 11

Where a declaration made in virtue of Article 2 is in force, the persons protected in respect of the contingency referred to in subparagraph (a) of Article 7 shall comprise--

- (a) prescribed classes of employees constituting not less than 25 per cent of all employees, and the wives and children of employees in the said classes; or
- (b) prescribed classes of employees in industrial undertakings, constituting not less than 50 per cent of all employees in industrial undertakings, and the wives and children of employees in the said classes.

Article 12

Persons who are in receipt of a social security benefit for invalidity, old age, death of the breadwinner or unemployment, and, where appropriate, the wives and children of such persons, shall continue to be protected, under prescribed conditions, in respect of the contingency referred to in subparagraph (a) of Article 7.

Article 13

The medical care referred to in Article 8 shall comprise at least--

- (a) general practitioner care, including domiciliary visiting;
- (b) specialist care at hospitals for in-patients and out-patients, and such specialist care as may be available outside hospitals;
- (c) the necessary pharmaceutical supplies on prescription by medical or other qualified practitioners;
- (d) hospitalisation where necessary;
- (e) dental care, as prescribed; and
- (f) medical rehabilitation, including the supply, maintenance and renewal of prosthetic and orthopaedic appliances, as prescribed.

Article 14

Where a declaration made in virtue of Article 2 is in force, the medical care referred to in Article 8 shall comprise at least--

/(a).

- (a) general practitioner care, including, wherever possible, domiciliary visiting;
- (b) specialist care at hospitals for in-patients and out-patients, and, wherever possible, such specialist care as may be available outside hospitals;
- (c) the necessary pharmaceutical supplies on prescription by medical or other qualified practitioners; and
- (d) hospitalisation where necessary.

Article 15

Where the legislation of a Member makes the right to the medical care referred to in Article 8 conditional upon the fulfilment of a qualifying period by the person protected or by his breadwinner, the conditions governing the qualifying period shall be such as not to deprive of the right to benefit persons who normally belong to the categories of persons protected

Article 16

1. The medical care referred to in Article 8 shall be provided throughout the contingency.

2. Where a beneficiary ceases to belong to the categories of persons protected, further entitlement to medical care for a case of sickness which started while he belonged to the said categories may be limited to a prescribed period which shall not be less than 26 weeks: Provided that the medical care shall not cease while the beneficiary continues to receive a sickness benefit.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2 of this Article, the duration of medical care shall be extended for prescribed diseases recognised as entailing prolonged care.

Article 17

Where the legislation of a Member requires the beneficiary or his breadwinner to share in the cost of the medical care referred to in Article 8, the rules concerning such cost sharing shall be so designed as to avoid hardship and not to prejudice the effectiveness of medical and social protection.

PART III. SICKNESS BENEFIT

Article 18 .

Each Member shall secure to the persons protected, subject to prescribed conditions, the provision of sickness benefit in respect of the contingency referred to in subparagraph (b) of Article 7.

Article 19

The persons protected in respect of the contingency specified in subparagraph (b) of Article 7 shall comprise--

- (a) all employees, including apprentices; or
- (b) prescribed classes of the economically active population, constituting not less than 75 per cent of the whole economically active population; or
- (c) all residents whose means during the contingency do not exceed limits prescribed in such a manner as to comply with the requirements of Article 24.

Article 20

Where a declaration made in virtue of Article 2 is in force, the persons protected in respect of the contingency referred to in subparagraph (b) of Article 7 shall comprise--

- (a) prescribed classes of employees, constituting not less than 25 per cent of all employees; or
- (b) prescribed classes of employees in industrial undertakings, constituting not less than 50 per cent of all employees in industrial undertakings.

Article 21

The sickness benefit referred to in Article 18 shall be a periodical payment and shall--

- (a) where employees or classes of the economically active population are protected, be calculated in such a manner as to comply either with the requirements of Article 22 or with the requirements of Article 23;

- (b) where all residents whose means during the contingency do not exceed prescribed limits are protected, be calculated in such a manner as to comply with the requirements of Article 24.

Article 22

1. In the case of a periodical payment to which this Article applies, the rate of the benefit, increased by the amount of any family allowances payable during the contingency, shall be such as to attain for the standard beneficiary, in respect of the contingency referred to in subparagraph (b) of Article 7, at least 60 per cent of the total of the previous earnings of the beneficiary and of the amount of any family allowances payable to a person protected with the same family responsibilities as the standard beneficiary.

2. The previous earnings of the beneficiary shall be calculated according to prescribed rules, and, where the persons protected are arranged in classes according to their earnings, their previous earnings may be calculated from the basic earnings of the classes to which they belonged.

3. A maximum limit may be prescribed for the rate of the benefit or for the earnings taken into account for the calculation of the benefit, provided that the maximum limit is fixed in such a way that the provisions of paragraph 1 of this Article are complied with where the previous earnings of the beneficiary are equal to or lower than the wage of a skilled manual male employee.

4. The previous earnings of the beneficiary, the wage of the skilled manual male employee, the benefit and any family allowances shall be calculated on the same time basis.

5. For the other beneficiaries the benefit shall bear a reasonable relation to the benefit for the standard beneficiary.

6. For the purpose of this Article, a skilled manual male employee shall be---

- (a) a fitter or turner in the manufacture of machinery other than electrical machinery; or
- (b) a person deemed typical of skilled labour selected in accordance with the provisions of the following paragraph; or

- (c) a person whose earnings are such as to be equal to or greater than the earnings of 75 per cent of all the persons protected, such earnings to be determined on the basis of annual or shorter periods as may be prescribed; or
- (d) a person whose earnings are equal to 125 per cent of the average earnings of all the persons protected.

7. The person deemed typical of skilled labour for the purposes of subparagraph (b) of the preceding paragraph shall be a person employed in the major group of economic activities with the largest number of economically active male persons protected in the contingency referred to in subparagraph (b) of Article 7 in the division comprising the largest number of such persons; for this purpose, the International Standard Industrial Classification of All Economic Activities adopted by the Economic and Social Council of the United Nations at its Seventh Session on 27 August 1948, as amended up to 1968 and reproduced in the Annex to this Convention, or such classification as at any time further amended, shall be used.

8. Where the rate of benefit varies by region, the skilled manual male employee may be determined for each region in accordance with paragraphs 6 and 7 of this Article.

9. The wage of the skilled manual male employee shall be determined on the basis of the rates of wages for normal hours of work fixed by collective agreements, by or in pursuance of national legislation, where applicable, or by custom, including cost-of-living allowances if any; where such rates differ by region but paragraph 8 of this Article is not applied, the median rate shall be taken.

Article 23

1. In the case of a periodical payment to which this Article applies, the rate of the benefit, increased by the amount of any family allowances payable during the contingency, shall be such as to attain for the standard beneficiary, in respect of the contingency referred to in subparagraph (b) of Article 7, at least 60 per cent of the total of the wage of an ordinary adult male labourer and of the amount of any family allowances payable to a person protected with the same family responsibilities as the standard beneficiary.

2. The wage of the ordinary adult male labourer, the benefit and any family allowances shall be calculated on the same time basis.

3. For the other beneficiaries, the benefit shall bear a reasonable relation to the benefit for the standard beneficiary.

4. For the purpose of this Article, the ordinary adult male labourer shall be--

- (a) a person deemed typical of unskilled labour in the manufacture of machinery other than electrical machinery; or
- (b) a person deemed typical of unskilled labour selected in accordance with the provisions of the following paragraph.

5. The person deemed typical of unskilled labour for the purpose of subparagraph (b) of the preceding paragraph shall be a person employed in the major group of economic activities with the largest number of economically active male persons protected in the contingency referred to in subparagraph (b) of Article 7 in the division comprising the largest number of such persons; for this purpose, the International Standard Industrial Classification of All Economic Activities adopted by the Economic and Social Council of the United Nations at its Seventh Session on 27 August 1948, as amended up to 1968 and reproduced in the Annex to this Convention, or such classification as at any time further amended, shall be used.

6. Where the rate of benefit varies by region, the ordinary adult male labourer may be determined for each region in accordance with paragraphs 4 and 5 of this Article.

7. The wage of the ordinary adult male labourer shall be determined on the basis of the rates of wages for normal hours of work fixed by collective agreements, by or in pursuance of national legislation, where applicable, or by custom, including cost-of-living allowances, if any; where such rates differ by region but paragraph 6 of this Article is not applied, the median rate shall be taken.

Article 24

In the case of a periodical payment to which this Article applies--

- (a) the rate of the benefit shall be determined according to a prescribed scale or a scale fixed by the competent public authority in conformity with prescribed rules;

- (b) such rate may be reduced only to the extent by which the other means of the family of the beneficiary exceed prescribed substantial amounts or substantial amounts fixed by the competent public authority in conformity with prescribed rules;
- (c) the total of the benefit and any other means, after deduction of the substantial amounts referred to in subparagraph (b), shall be sufficient to maintain the family of the beneficiary in health and decency, and shall be not less than the corresponding benefit calculated in accordance with the requirements of Article 23;
- (d) the provisions of subparagraph (c) shall be deemed to be satisfied if the total amount of sickness benefits paid under this Convention exceeds by at least 30 per cent the total amount of benefits which would be obtained by applying the provisions of Article 23 and the provisions of subparagraph (b) of Article 19.

Article 25

Where the legislation of a Member makes the right to the sickness benefit referred to in Article 18 conditional upon the fulfilment of a qualifying period by the person protected, the conditions governing the qualifying period shall be such as not to deprive of the right to benefit persons who normally belong to the categories of persons protected.

Article 26

1. The sickness benefit referred to in Article 18 shall be granted throughout the contingency: Provided that the grant of benefit may be limited to not less than 52 weeks in each case of incapacity, as prescribed.

2. Where a declaration made in virtue of Article 2 is in force, the grant of the sickness benefit referred to in Article 18 may be limited to not less than 26 weeks in each case of incapacity, as prescribed.

3. Where the legislation of a Member provides that sickness benefit is not payable for an initial period of suspension of earnings, such period shall not exceed three days.

Article 27

1. In the case of the death of a person who was in receipt of, or qualified for, the sickness benefit referred to in Article 18, a
/funeral.

funeral benefit shall, under prescribed conditions, be paid to his survivors, to any other dependants or to the person who has borne the expense of the funeral.

2. A member may derogate from the provision of paragraph 1 of this Article where--

- (a) it has accepted the obligations of Part IV of the Invalidity, Old-Age and Survivors' Benefits Convention, 1967;
- (b) it provides in its legislation for cash sickness benefit at a rate of not less than 80 per cent of the earnings of the persons protected; and
- (c) the majority of persons protected are covered by voluntary insurance which is supervised by the public authorities and which provides a funeral grant.

PART IV. COMMON PROVISIONS

Article 28

1. A benefit to which a person protected would otherwise be entitled in compliance with this Convention may be suspended to such extent as may be prescribed--

- (a) as long as the person concerned is absent from the territory of the Member;
- (b) as long as the person concerned is being indemnified for the contingency by a third party, to the extent of the indemnity;
- (c) where the person concerned has made a fraudulent claim;
- (d) where the contingency has been caused by a criminal offence committed by the person concerned;
- (e) where the contingency has been caused by the serious and wilful misconduct of the person concerned;
- (f) where the person concerned, without good cause, neglects to make use of the medical care or the rehabilitation services placed at his disposal, or fails to comply with rules prescribed for verifying the occurrence or continuance of the contingency or for the conduct of beneficiaries;

/(g).

- (g) in the case of the sickness benefit referred to in Article 18, as long as the person concerned is maintained at public expense or at the expense of a social security institution or service; and
- (h) in the case of the sickness benefit referred to in Article 18, as long as the person concerned is in receipt of another social security cash benefit, other than a family benefit, subject to the part of the benefit which is suspended not exceeding the other benefit.

2. In the cases and within the limits prescribed, part of the benefit otherwise due shall be paid to the dependants of the person concerned.

Article 29

1. Every claimant shall have a right of appeal in the case of refusal of the benefit or complaint as to its quality or quantity.

2. Where in the application of this Convention a government department responsible to a legislature is entrusted with the administration of medical care, the right of appeal provided for in paragraph 1 of this Article may be replaced by a right to have a complaint concerning the refusal of medical care or the quality of the care received investigated by the appropriate authority.

Article 30

1. Each Member shall accept general responsibility for the due provision of the benefits provided in compliance with this Convention and shall take all measures required for this purpose.

2. Each Member shall accept general responsibility for the proper administration of the institutions and services concerned in the application of this Convention.

Article 31

Where the administration is not entrusted to an institution regulated by the public authorities or to a government department responsible to a legislature--

- (a) representatives of the persons protected shall participate in the management under prescribed conditions;

- (b) national legislation shall, where appropriate, provide for the participation of representatives of employers;
- (c) national legislation may likewise decide as to the participation of representatives of the public authorities.

Article 32

Each Member shall, within its territory, assure to non-nationals who normally reside or work there equality of treatment with its own nationals as regards the right to the benefits provided for in this Convention.

Article 33

1. A Member--

- (a) which has accepted the obligations of this Convention without availing itself of the exceptions and exclusions provided for in Article 2 and Article 3.
- (b) which provides over-all higher benefits than those provided in this Convention and whose total relevant expenditure on medical care and sickness benefits amounts to at least 4 per cent of its national income, and
- (c) which satisfies at least two of the three following conditions:
 - (i) it covers a percentage of the economically active population which is at least ten points higher than the percentage required by Article 10, subparagraph (b) and by Article 19, subparagraph (b), or a percentage of all residents which is at least ten points higher than the percentage required by Article 10, subparagraph (c),
 - (ii) it provides medical care of a curative and preventive nature of an appreciably higher standard than that prescribed by Article 13,
 - (iii) it provides sickness benefit corresponding to a percentage at least ten points higher than is required by Articles 22 and 23,

may, after consultation with the most representative organisations of employers and workers, where such exist, make temporary derogations from particular provisions of Parts II and III of this Convention on condition that such derogation shall neither fundamentally reduce nor impair the essential guarantees of this Convention.

2. Each Member which has made such a derogation shall indicate in its reports upon the application of this Convention submitted under article 22 of the Constitution of the International Labour Organisation the position of its law and practice as regards such derogation and any progress made towards complete application of the terms of the Convention.

Article 34

This Convention shall not apply to--

- (a) contingencies which occurred before the coming into force of the Convention for the Member concerned;
- (b) benefits in contingencies occurring after the coming into force of the Convention for the Member concerned in so far as the rights to such benefits are derived from periods preceding that date.

PART V. FINAL PROVISIONS

Article 35

This Convention revises the Sickness Insurance (Industry) Convention, 1927, and the Sickness Insurance (Agriculture) Convention, 1927.

Article 36

1. In conformity with the provisions of Article 75 of the Social Security (Minimum Standards) Convention, 1952, Part III of that Convention and the relevant provisions of other Parts thereof shall cease to apply to any Member having ratified this Convention as from the date at which this Convention is binding on that Member and no declaration under Article 3 is in force.

2. Acceptance of the obligations of this Convention shall, on condition that no declaration under Article 3 is in force, be deemed to constitute acceptance of the obligation of Part III of the Social Security (Minimum Standards) Convention, 1952, and the relevant provisions of other Parts thereof, for the purpose of Article 2 of the said Convention.

Article 37

If any Convention which may be adopted subsequently by the Conference concerning any subject or subjects dealt with in this Convention so provides, such provisions of this Convention as may be specified in the said Convention shall cease to apply to any Member having ratified the said Convention as from the date at which the said Convention comes into force for that Member.

Article 38

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 39

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organisation whose ratifications have been registered with the Director-General.

2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratification has been registered.

Article 40

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 41

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organisation of the registration of all ratifications and denunciations communicated to him by the Members of the Organisation.

2. When notifying the Members of the Organisation of the registration of the second ratification communicated to him, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organisation to the date upon which the Convention will come into force.

Article 42

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by him in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 43

At such times as it may consider necessary the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 44

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides--

- (a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall ipso jure involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 40 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;
- (b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 45

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

ANNEX

International Standard Industrial Classification
of All Economic Activities
(Revised up to 1968)

List of Major Divisions, Divisions and Major Groups

Division Major group

Major Division 1, Agriculture, Hunting, Forestry and Fishing

11		Agriculture and Hunting
	111	Agricultural and livestock production
	112	Agricultural Services
	113	Hunting, trapping and game propagation
12		Forestry and Logging
	121	Forestry
	122	Logging
13	130	Fishing

Major Division 2. Mining and Quarrying

21	210	Coal Mining
22	220	Crude Petroleum and Natural Gas Production
23	230	Metal Ore Mining
29	290	Other Mining

Major Division 3. Manufacturing

31		Manufacture of Food, Beverages and Tobacco
	311-312	Food manufacturing
	313	Beverage industries
	314	Tobacco manufactures
32		Textile, Wearing Apparel and Leather Industries
	321	Manufacture of textiles
	322	Manufacture of wearing apparel, except footwear
	323	Manufacture of leather and products of leather, leather substitutes and fur, except footwear and wearing apparel
	324	Manufacture of footwear, except vulcanised or moulded rubber or plastic footwear
33		Manufacture of Wood and Wood Products, Including Furniture
	331	Manufacture of wood and wood and cork products, except furniture
	332	Manufacture of furniture and fixtures, except primarily of metal

Division Major group

- 34 Manufacture of Paper and Paper Products, Printing and Publishing
 - 341 Manufacture of paper and paper products
 - 342 Printing, publishing and allied industries
- 35 Manufacture of Chemicals and Chemical, Petroleum, Coal, Rubber and Plastic Products
 - 351 Manufacture of industrial chemicals
 - 352 Manufacture of other chemical products
 - 353 Petroleum refineries
 - 354 Manufacture of miscellaneous products of petroleum and coal
 - 355 Manufacture of rubber products
 - 356 Manufacture of plastic products not elsewhere classified
- 36 Manufacture of Non-Metallic Mineral Products, except Products of Petroleum and Coal
 - 361 Manufacture of pottery, china and earthenware
 - 362 Manufacture of glass and glass products
 - 369 Manufacture of other non-metallic mineral products
- 37 Basic Metal Industries
 - 371 Iron and steel basic industries
 - 372 Non-ferrous metal basic industries
- 38 Manufacture of Fabricated Metal Products, Machinery and Equipment
 - 381 Manufacture of fabricated metal products, except machinery and equipment
 - 382 Manufacture of machinery except electrical
 - 383 Manufacture of electrical machinery apparatus, appliances and supplies
 - 384 Manufacture of transport equipment
 - 385 Manufacture of professional and scientific and measuring and controlling equipment not elsewhere classified, and of photographic and optical goods
- 39 390 Other Manufacturing Industries

Major Division 4. Electricity, Gas and Water

- 41 410 Electricity, Gas and Steam
- 42 420 Water Works and Supply

Major Division 5. Construction

- 50 500 Construction

/Major.

ປະຕິບັດການໃນກ້ອນ

໑໙໕

Division Major group

Major Division 6. Wholesale and Retail Trade and Restaurants and Hotels

- 61 610 Wholesale Trade
- 62 620 Retail Trade
- 63 Restaurants and Hotels
 - 631 Restaurants, cafés and other eating and drinking places
 - 632 Hotels, rooming houses, camps and other lodging places

Major Division 7. Transport, Storage and Communication

- 71 Transport and Storage
 - 711 Land transport
 - 712 Water transport
 - 713 Air transport
 - 719 Services allied to transport
- 72 720 Communication

Major Division 8. Financing, Insurance, Real Estate and Business Services

- 81 810 Financial Institutions
- 82 820 Insurance
- 83 Real Estate and Business Services
 - 831 Real estate
 - 832 Business services except machinery and equipment rental and leasing
 - 833 Machinery and equipment rental and leasing

Major Division 9. Community, Social and Personal Services

- 91 910 Public Administration and Defence
- 92 920 Sanitary and Similar Services
- 93 Social and Related Community Services
 - 931 Education services
 - 932 Research and scientific institutes
 - 933 Medical, dental, other health and veterinary services
 - 934 Welfare institutions
 - 935 Business, professional and labour associations
 - 939 Other social and related community services
- 94 Recreational and Cultural Services
 - 941 Motion picture and other entertainment services
 - 942 Libraries, museums, botanical and zoological gardens, and other cultural services not elsewhere classified
 - 949 Amusement and recreational services not elsewhere classified

- 95 Personal and Household Services
 - 951 Repair services not elsewhere classified
 - 952 Laundries, laundry services, and cleaning and dyeing plan
 - 953 Domestic services
 - 959 Miscellaneous personal services
- 96 960 International and Other Extra-Territorial Bodies

Major Division O. Activities Not Adequately Defined

- O 000 Activities not adequately defined

Recommendation 133

RECOMMENDATION CONCERNING LABOUR INSPECTION IN AGRICULTURE.

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Fifty-third Session on 4 June 1969, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to labour inspection in agriculture, which is the fourth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of a Recommendation supplementing the Labour Inspection (Agriculture) Convention, 1969,

adopts this twenty-fifth day of June of the year one thousand nine hundred and sixty-nine the following Recommendation, which may be cited as the Labour Inspection (Agriculture) Recommendation, 1969 :

1. Where national conditions permit, the functions of the labour inspectorate in agriculture should be enlarged so as to include collaboration with the competent technical services with a view to helping the agricultural producer, whatever his status, to improve his holding and the conditions of life and work of the persons working on it.

2. Subject to the provisions of Article 6, paragraph 3, of the Labour Inspection (Agriculture) Convention, 1969, the labour inspectorate in agriculture might be associated in the enforcement of legal provisions on such matters as--

- (a) training of workers;
- (b) social services in agriculture;
- (c) co-operatives;
- (d) compulsory school attendance.

3. (1) Normally, the functions of labour inspectors in agriculture should not include that of acting as conciliator or arbitrator in proceedings concerning labour disputes.

(2) Where no special bodies for this purpose exist in agriculture, labour inspectors in agriculture may be called upon as a temporary measure to act as conciliators.

(3) In the case provided for by subparagraph (2) of this Paragraph, the competent authority should take measures in harmony

with national law and compatible with the resources of the labour department of the country concerned with a view to relieving labour inspectors progressively of such functions, so that they are able to devote themselves to a greater extent to the actual inspection of undertakings.

4. Labour inspectors in agriculture should become familiar with conditions of life and work in agriculture and have knowledge of the economic and technical aspects of work in agriculture.

5. Candidates for senior positions in the labour inspectorate in agriculture should be in possession of appropriate professional or academic qualifications or have acquired thorough practical experience in labour administration.

6. Candidates for other positions in the labour inspectorate in agriculture (such as assistant inspectors and junior staff) should, if the level of education in the country allows, have completed secondary general education, supplemented, if possible, by appropriate technical training, or have acquired adequate administrative or practical experience in labour matters.

7. In countries where education is not sufficiently developed, persons appointed as labour inspectors in agriculture should at least have some practical experience in agriculture or show an interest in and have capacity for this type of work; they should be given adequate training on the job as rapidly as possible.

8. The central labour inspection authority should give labour inspectors in agriculture guidelines so as to ensure that they perform their duties throughout the country in a uniform manner.

9. The activity of labour inspectors in agriculture during the night should be limited to those matters which cannot be effectively controlled during the day.

10. The use in agriculture of committees for hygiene and safety which include representatives of employers and of workers might be one of the means of collaboration between officials of the labour inspectorate in agriculture and employers and workers, or their organisations where such exist.

11. The association of the labour inspectorate in agriculture in the preventive control of new plant, new materials or substances and new methods of handling or processing products which appear likely to constitute a threat to health or safety, provided for in Article 17 of the Labour Inspection (Agriculture) Convention, 1969, should include prior consultation with the labour inspectorate on--

- (a) the putting into operation of such plant, materials or substances, and methods; and
- (b) the plans of any plant in which dangerous machines or unhealthy or dangerous work processes are to be used.

12. Employers should provide the necessary facilities to labour inspectors in agriculture, including, where appropriate, the use of a room for interviews with persons working in the undertaking.

13. The annual report published by the central inspection authority might, in addition to the subjects listed in Article 27 of the Labour Inspection (Agriculture) Convention, 1969, deal with the following matters in so far as they are within the competence of the said authority:

- (a) statistics of labour disputes in agriculture;
- (b) identification of problems regarding application of the legal provisions, and progress made in solving them; and
- (c) suggestions for improving the conditions of life and work in agriculture.

14. (1) Members should undertake or promote education campaigns intended to inform the parties concerned, by all appropriate means, of the applicable legal provisions and the need to apply them strictly as well as of the dangers to the life or health of persons working in agricultural undertakings and of the most appropriate means of avoiding them.

((2) Such campaigns might, in the light of national conditions, include--

- (a) use of the services of rural promoters or instructors;
 - (b) distribution of posters, pamphlets, periodicals and newspapers;
 - (c) organisation of film shows, and radio and television broadcasts;
 - (d) arrangements for exhibitions and practical demonstrations on hygiene and safety;
 - (e) inclusion of hygiene and safety and other appropriate subjects in the teaching programmes of rural schools and agricultural schools;
 - (f) organisation of conferences for persons working in agriculture who are affected by the introduction of new working methods or of new materials or substances;
 - (g) participation of labour inspectors in agriculture in workers' education programmes; and
 - (h) arrangements for lectures, debates, seminars and competitions with prizes.
-

Recommendation 134

RECOMMENDATION CONCERNING MEDICAL CARE AND SICKNESS BENEFITS.

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Fifty-third Session on 4 June 1969, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to the revision of the Sickness Insurance (Industry) Convention, 1927, and the Sickness Insurance (Agriculture) Convention, 1927, which is the fifth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of a Recommendation supplementing the Medical Care and Sickness Benefits Convention, 1969,

adopts this twenty-fifth day of June of the year one thousand nine hundred and sixty-nine the following Recommendation, which may be cited as the Medical Care and Sickness Benefits Recommendation, 1969:

1. In this Recommendation-

- (a) the term "legislation" includes any social security rules as well as laws and regulations;
- (b) the term "prescribed" means determined by or in virtue of national legislation;
- (c) the term "residence" means ordinary residence in the territory of the Member and the term "resident" means a person ordinarily resident in the territory of the Member;
- (d) the term "dependent" refers to a state of dependency which is presumed to exist in prescribed cases;
- (e) the term "wife" means a wife who is dependent on her husband;
- (f) the term "child" covers-
 - (i) a child under school-leaving age or under 15 years of age, whichever is the higher; and
 - (ii) a child under a prescribed age higher than that specified in subclause (i) of this clause and who is an apprentice or student or has a chronic illness or infirmity disabling

him for any gainful activity, under proscribed condition;

- (g) the term "qualifying period" means a period of contribution, or a period of employment, or a period of residence, or any combination thereof, as may be prescribed;
- (h) the term "sickness" means any morbid condition, whatever its cause;
- (i) the term "medical care" includes allied benefits.

2. Members should extend the application of their legislation providing for the medical care referred to in Article 8 of the Medical Care and Sickness Benefits Convention, 1969, by stages, if necessary, and under appropriate conditions-

- (a) to persons whose employment is of a casual nature;
- (b) to members of the employer's family living in his house, in respect of their work for him;
- (c) to all economically active persons;
- (d) to the wives and children of the persons specified in clauses (a) to (c) of this Paragraph; and
- (e) to all residents.

3. The medical care referred to in Article 8 of the Medical care and Sickness Benefits Convention, 1969, should include-

- (a) the supply of medical aids, such as eyeglasses; and
- (b) services for convalescents.

4. The right to the medical care referred to in Article 8 of the Medical Care and Sickness Benefits Convention, 1969, should not be made subject to a qualifying period.

5. Where a beneficiary ceases to belong to the categories of persons protected, the medical care referred to in Article 8 of the Medical Care and Sickness Benefits Convention, 1969, should be provided throughout the contingency for a case of sickness which started while he belonged to the said categories.

6. Under proscribed conditions, benefits provided for in Parts II and III of the Medical Care and Sickness Benefits Convention, 1969,

should continue to be provided to a person protected who is temporarily absent from the territory of the Member.

7. A beneficiary or, where appropriate, his breadwinner should not be required to share in the cost of the medical care referred to in Article 8 of the Medical Care and Sickness Benefits Convention, 1969-

- (a) if his means do not exceed prescribed amounts;
- (b) in respect of diseases recognised as entailing prolonged care.

8. A Person protected for sickness benefit should be granted a cash benefit in cases of absence from work involving loss of earnings which is justified on the ground that-

- (a) he is required to undergo curative or preventive medical care;
- (b) he is isolated for the purpose of quarantine;
- (c) he is placed under medical supervision for the purpose of rehabilitation; or
- (d) he is on convalescent leave.

9. A reasonable opportunity to obtain necessary medical treatment during normal working hours should be afforded to a person protected who suffers from a sickness which does not fully incapacitate him from attending to his normal work.

10. Appropriate provision should be made to help a person protected who is economically active and who has to care for a sick dependant.

11. Members should extend the application of their legislation providing for the sickness benefit referred to in Article 18 of the Medical Care and Sickness Benefits Convention, 1969, by stages, if necessary, and under appropriate conditions

- (a) to persons whose employment is of a casual nature;
- (b) to members of the employer's family living in his house, in respect of their work for him; and
- (c) to all economically active persons.

12. The percentage specified in Article 22, paragraph 1, and Article 23, paragraph 1, of the Medical Care and Sickness Benefits Convention,

1969, should be increased by at least $6 \frac{2}{3}$ points.

13. Cash benefit in respect of incapacity for work resulting from a sickness and involving suspension of earnings should be paid throughout the contingency.

ARTICLE 19 OF THE CONSTITUTION
OF THE INTERNATIONAL LABOUR ORGANISATION

(Copy)

Constitution of the
International Labour Organization

etc. etc.

Article 19

Conventions and Recommendations

Decisions of the Conference

1. When the Conference has decided on the adoption of proposals with regard to an item on the agenda, it will rest with the Conference to determine whether these proposals should take the form : (a) of an international Convention, or (b) of a Recommendation to meet circumstances where the subject, or aspect of it, dealt with is not considered suitable or appropriate at that time for a Convention.

2. In either case a majority of two-thirds of the votes cast by the delegates present shall be necessary on the final vote for the adoption of the Convention or Recommendation, as the case may be, by the Conference.

3. In framing any Convention or Recommendation of general application the Conference shall have due regard to those countries in which climatic conditions, the imperfect development of industrial organisation, or other special circumstances make the industrial conditions substantially different and shall suggest the modifications, if any, which it considers may be required to meet the case of such countries.

4. Two copies of the Convention or Recommendation shall be authenticated by the signatures of the President of the Conference and of the Director-General. Of these copies one shall be deposited in the archives of the International Labour Office and the other with the Secretary-General of the United Nations. The Director-General will communicate a certified copy of the Convention or Recommendation to each of the Members.

5. In the case of a Convention-

- (a) the Convention will be communicated to all Members for ratification;
- (b) each of the Members undertakes that it will, within the period of one year at most from the closing of the session of the Conference, or if it is impossible owing to exceptional circumstances to do so within the period of one year, then at the earliest practicable moment and in no case later than 18 months from the closing of the session of the Conference, bring the Convention before the authority or authorities within whose competence the matter lies, for the enactment of legislation or other action;
- (c) Members shall inform the Director-General of the International labour Office of the measures taken in accordance with this article to bring the Convention before the said competent authority or authorities, with particulars of the authority or authorities regarded as competent, and of the action taken by them;
- (d) if the Member obtains the consent of the authority or authorities within whose competence the matter lies, it will communicate the

formal ratification of the Convention to the Director-General and will take such action as may be necessary to make effective the provisions of such Convention;

- (e) if the Member does not obtain the consent of the authority or authorities within whose competence the matter lies, no further obligation shall rest upon the Member except that it shall report to the Director-General of the International Labour Office, at appropriate intervals as requested by the Governing Body, the position of its law and practice in regard to the matters dealt with in the Convention, showing the extent to which effect has been given, or is proposed to be given, to any of the provisions of the Convention by legislation, administrative action, collective agreement or otherwise and stating the difficulties which prevent or delay the ratification of such Convention.

6. In the case of a Recommendation-

- (a) the Recommendation will be communicated to all Members for their consideration with a view to effect being given to it by national legislation or otherwise;
- (b) each of the Members undertakes that it will, within a period of one year at most from the closing of the session of the Conference, or if it is impossible owing to exceptional circumstances to do so within the period of one year, then at the earliest practicable moment and in no case later than 18 months after the closing of the Conference, bring the Recommendation before the authority or

authorities within whose competence the matter lies for the enactment of legislation or other action;

- (c) the Members shall inform the Director-General of the International Labour Office of the measures taken in accordance with this article to bring the Recommendation before the said competent authority or authorities with particulars of the authority or authorities regarded as competent, and of the action taken by them;
- (d) apart from bringing the Recommendation before the said competent authority or authorities, no further obligation shall rest upon the Members, except that they shall report to the Director-General of the International Labour Office, at appropriate intervals as requested by the Governing Body, the position of the law and practice in their country in regard to the matters dealt with in the Recommendation, showing the extent to which effect has been given, or is proposed to be given, to the provisions of the Recommendation and such modifications of these provisions as it has been found or may be found necessary to make in adopting or applying them.

7. In the case of a federal State, the following provisions shall apply:

- (a) in respect of Conventions and Recommendations which the federal government regards as appropriate under its constitutional system for federal action, the obligations of the federal State shall be the same as those of Members which are not federal States;
- (b) in respect of Conventions and Recommendations which the federal

government regards as appropriate under its constitutional system, in whole or in part, for action by the constituent states, provinces, or cantons rather than for federal action, the federal government shall-

- (i) make, in accordance with its Constitution and the Constitutions of the states, provinces or cantons concerned, effective arrangements for the reference of such Conventions and Recommendations not later than 18 months from the closing of the session of the Conference to the appropriate federal, state, provincial or cantonal authorities for the enactment of legislation or other action;
- (ii) arrange, subject to the concurrence of the state, provincial or cantonal governments concerned, for periodical consultations between the federal and the state, provincial or cantonal authorities with a view to promoting within the federal State co-ordinated action to give effect to the provisions of such Conventions and Recommendations;
- (iii) inform the Director-General of the International Labour Office of the measures taken in accordance with this article to bring such Conventions and Recommendations before the appropriate federal, state, provincial or cantonal authorities with particulars of the authorities regarded as appropriate and of the action taken by them;
- (iv) in respect of each such Convention which it has not ratified, report to the Director-General of the International Labour

Office, at appropriate intervals as requested by the Governing Body, the position of the law and practice of the federation and its constituent states, provinces or cantons in regard to the Convention, showing the extent to which effect has been given, or is proposed to be given, to any of the provisions of the Convention by legislation, administrative action, collective agreement, or otherwise;

- (v) in respect of each such Recommendation, report to the Director-General of the International Labour Office, at appropriate intervals as requested by the Governing Body, the position of the law and practice of the federation and its constituent states, provinces or cantons in regard to the Recommendation, showing the extent to which effect has been given, or is proposed to be given, to the provisions of the Recommendation and such modifications of these provisions as have been found or may be found necessary in adopting or applying them.

8. In no case shall the adoption of any Convention or Recommendation by the Conference, or the ratification of any Convention by any Member, be deemed to affect any law, award, custom or agreement which ensures more favourable conditions to the workers concerned than those provided for in the Convention or Recommendation.

เรื่องนี้ได้แจ้งให้ทุกท่านสมาชิกแล้ว จึงขอเสนอให้ที่ประชุมสภานี้ทราบ
(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทน : ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุมสภาผู้แทน ครั้งที่ ๑๗/๒๕๑๒ (สามัญ) จะมีท่านผู้ใดขอเปลี่ยนแปลงแก้ไขประการใดหรือไม่

(ไม่มีสมาชิกขอเปลี่ยนแปลงแก้ไขประการใด)

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดขอเปลี่ยนแปลงแก้ไขข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมนี้
รับรองรายงานการประชุมสภาผู้แทน ครั้งที่ ๑๗/๒๕๑๒ (สามัญ)

ระเบียบวาระที่ ๓ กระทุ้งถาม

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าในนามทองดี อิศราชีวิน แห่งจังหวัดเชียงใหม่
สังกัดพรรคอิสสระธรรม อยากจะขอกราบเรียนถามท่านประธานสภาว่า วิธีการบรรจุเรื่องใน
ระเบียบวาระกระทุ้งถามนั้นข้าพเจ้ารู้สึกประหลาดใจเหลือเกิน ความเดือดร้อน ความผาสุก
ของกรรมกรหรือชาวนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ข้าพเจ้าตั้งกระทุ้งถาม ดันน้ำแม่ยางถูกปลัดอำเภอโท
ทำลายชุดคันหาแร่ และน้ำก็ไม่มี ทำให้นาของราษฎรในเขตตำบลเมืองงาย อำเภอเชียงดาว
จังหวัดเชียงใหม่ สูญเสียหมิ่นกว่าไร่ กระทุ้งนี้เป็นกระทุ้งด่วนมากทำให้เศรษฐกิจของ
ประเทศชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจังหวัดเชียงใหม่เสียหายเป็นอย่างยิ่ง อย่างนี้ ทำไมท่านถึงมา
บรรจุเป็นกระทุ้งธรรมดา กระทุ้งนี้ข้าพเจ้าตั้งถามเมื่อเดือนเมษายน พ.ศ. ๒๕๑๒ คือเมื่อปีกลายนี้
ทำไมถึงตกมาเป็นกระทุ้งธรรมดาของท่านโปรดอธิบายให้ข้าพเจ้าทราบด้วย เป็นเพราะเหตุใด

ประธานสภาผู้แทน : เรื่องนี้เป็นหน้าที่อำนาจของประธานสภาและไม่มีหน้าที่ตอบ
กระทุ้งนี้ในสภา

ประธานสภาผู้แทน : ต่อไปกระทุ้งถามด่วนลำดับที่ ๑ ของ....

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ไม่ใช่กระทุ้ง เป็นหน้าที่ของท่านจะชี้ขาด อันไหนด่วน
ไม่ด่วน....

ประธานสภาผู้แทน : ถามที่ข้างนอก ถามข้างนอกสภา

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : อันไหนด่วนไม่ด่วนไม่ใช่ท่านจะเล่นนันทาคติ

ประธานสภาผู้แทน : ไม่ต้องแถลงในนี้ ถามข้างนอกสภานั่งลง

กระทู้ถามด่วนลำดับ 1 ของนายไชแสง สุกใส เรื่อง สถานการณ์บริเวณอินโดจีน ตาม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม

นายไชแสง สุกใส (นครพนม) : เนื่องจากสถานการณ์ด้านอินโดจีน คือ เขมร ลาวและเวียดนามมีความโน้มเอียงไปในการขยายใช้กำลังอาวุธเข้าสู้รบ และประหัตประหารซึ่งกันและกัน และการสู้รบก็จะขยายขอบเขตเป็นสงครามระหว่างประเทศขึ้นเป็นลำดับ อันอาจจะถึงขั้นสงครามโลกและเนื่องจากในระยะเวลาที่ยี่สิบปีมานี้ นับจาก มหาสงครามโลกครั้งที่สองที่ได้ขยายมาเป็นสงครามมหาเอเชียบูรพาได้บังเกิดขึ้น ซึ่งได้ก่อความวินาศแก่ทรัพย์สินและชีวิตมนุษย์อย่างมหาศาล อย่างที่วิญญูชนพิจารณาเห็นกันได้ว่า พหุติกรรมเช่นนี้ผิดวิสัยมนุษย์....

ประธานสภาผู้แทน : ขอให้อ่านกระทู้ถาม लेकर

นายไชแสง สุกใส (นครพนม) : ขอโทษครับ

ประธานสภาผู้แทน : คำชี้แจงเขาไม่ให้อ่านครับ ในข้อบังคับมีครับ

นายไชแสง สุกใส (นครพนม) : ขอโทษครับ กระผมเห็นว่า...

ประธานสภาผู้แทน : ตามข้อบังคับมีครับ ตามข้อบังคับเลย

นายไชแสง สุกใส (นครพนม) : นิดหน่อย

ประธานสภาผู้แทน : อ่านกระทู้ लेकर อ่านถามเลยตามข้อบังคับ

นายไชแสง สุกใส (นครพนม) : คือสำหรับกระผมอยากจะให้คำชี้แจง

ประธานสภาผู้แทน : ขอให้อ่านตามข้อบังคับ लेकर

นายไชแสง สุกใส (นครพนม) : ครับผม ฉะนั้นกระผมจึงขอตั้งกระทู้ถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ดังต่อไปนี้

๑. รัฐบาลได้กำหนดนโยบายในการที่จะป้องกันภัยพิบัติแก่ชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนที่เกิดขึ้นจากสถานการณ์ทางด้านอินโดจีนไว้ประการใด หรือไม่

๒. รัฐบาลได้พิจารณาถึงหลักฐานสำคัญแห่งกฎบัตรสหประชาชาติประการหนึ่งที่จะนำไปสู่ภาวะสันติภาพถาวรในโลกนี้อันเป็นจุดหมายใหญ่ยิ่งขององค์การสหประชาชาติ

กล่าวคือ หลักเรื่องการเคารพในบูรณภาพ อาณาเขต และเอกราชของแต่ละประเทศ คือการเป็นตัวของตัวเองของแต่ละประเทศในการเลือกวิถีดำเนินชีวิตตามความเหมาะสมแก่ตนว่ามีความสำคัญแท้จริงต่อสันติภาพของโลกเพียงใดหลักดังกล่าวนี้รัฐบาลชุดนี้ในฐานะเป็นสมาชิกในองค์การสหประชาชาติยังคงเห็นว่าเป็นหลักสำคัญในการธำรงสันติภาพในโลกประการใด หรือไม่

๓. รัฐบาลนี้ยังเห็นว่าองค์การสหประชาชาติมีความสำคัญและสามารถยังสันติภาพให้เกิดขึ้นในโลกประการใด หรือไม่

๔. รัฐบาลได้พิจารณาถึงการปฏิบัติประการใดบ้างหรือไม่ ในฐานะสมาชิกขององค์การสหประชาชาตินี้ ที่จะสนับสนุนให้องค์การสหประชาชาติได้ปฏิบัติหน้าที่สำคัญที่จะยังสันติภาพในภูมิภาคต่าง ๆ ในโลกให้กลับฟื้นคืนมาได้ ถ้าได้พิจารณาแล้ว ได้กำหนดการปฏิบัติไว้ประการใดบ้าง

จอมพล ถนอม กิตติขจร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม) : ตามที่ท่านสมาชิกได้ตั้งกระทู้ถามเกี่ยวกับเรื่องสถานการณ์บริเวณอินโดจีน รวม ๔ ข้อนั้น กระทรวงกลาโหมขอเรียนชี้แจงว่า สำหรับกระทู้ถามประการแรกที่ขอทราบ ว่า รัฐบาลได้กำหนดนโยบายในการที่จะป้องกันภัยพิบัติแก่ชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ที่เกิดขึ้นจากสถานการณ์ทางด้านอินโดจีนไว้ประการใดหรือไม่ นั้น รัฐบาลมีนโยบายในด้านนี้ไว้แล้ว และได้ปฏิบัติการทุกอย่างเพื่อให้ประเทศไทยดำรงอยู่อย่างมั่นคง โดยเฉพาะได้เตรียมสรรพกำลังของชาติให้อยู่ในสภาพเตรียมพร้อมที่จะป้องกันราชอาณาจักร รวมทั้งได้พัฒนาวิธีการป้องกันและปราบปรามคอมมิวนิสต์ซึ่งคุกคามความมั่นคงของชาติอยู่ในขณะนี้ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น อันยังผลให้สามารถสกัดกั้นภัยจากคอมมิวนิสต์ได้ในที่สุด นอกจากนั้นรัฐบาลนี้ถือว่าความสงบเรียบร้อยภายในประเทศและความปลอดภัยของประชาชนเป็นภาระที่สำคัญยิ่ง ส่วนกระทู้ถามในข้อ ๒-๓ และข้อ ๔ นั้น ขอรวมชี้แจงตอบให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ทราบดังนี้ ประเทศไทยและรัฐบาลไทยในฐานะเป็นสมาชิกสหประชาชาติได้สนับสนุนความมุ่งหมายและเคารพต่อหลักการของสหประชาชาติโดยเคร่งครัดตลอดมา ทั้งนี้เพราะรัฐบาลตระหนักว่า เจตจำนงแห่งสหประชาชาติ และหลักการแห่งกฎบัตรสหประชาชาติมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อสันติภาพความมั่นคงและความผาสุกของโลก หลักการอันสำคัญเหล่านี้ คือหลักการแห่งความเสมอภาค การละเว้นการคุกคามหรือการใช้กำลังต่อบูรณภาพแห่งอาณาเขตและเอกราช

ของแต่ละประเทศการกำหนดเจตจำนงของตนเองการระงับกรณีพิพาทระหว่างประเทศโดยสันติวิธี และการเคารพสิทธิมนุษยชนโดยปราศจากความแตกต่างในเชื้อชาติ เพศ ภาษา หรือศาสนา เป็นที่แน่นอนว่า ถ้าหากประเทศแต่ละประเทศถือปฏิบัติตามหลักการดังกล่าวอย่างเคร่งครัด โดยเฉพาะหลักการเกี่ยวกับการละเว้นการคุกคามหรือการใช้กำลังต่อบูรณภาพแห่งอาณาเขตของแต่ละประเทศ สันติภาพในโลกก็จะดำรงอยู่ได้ชั่วกาลนาน หากแต่มีบางประเทศที่ถือนั่นในนโยบายแผ่ขยายอำนาจ และรุกรานประเทศเพื่อนบ้านของตนโดยกำลังอาวุธซึ่งขัดกับหลักการต่าง ๆ แห่งสหประชาชาติ ประเทศนั้น ๆ จึงประพฤติดันเป็นอุปสรรคขัดขวางการดำเนินงานขององค์การสหประชาชาติ รัฐบาลไทยทุกสมัยได้ส่งเสริมการดำเนินงานของสหประชาชาติในความเพียรพยายามที่จะนำสันติภาพและเสถียรภาพกลับสู่อาณานิคมอันเป็นที่อยู่อาศัยของเรานี้ ในการนี้ประเทศไทยได้ยอมเสียสละเลือดเนื้อและปัจจัยเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม อาทิ การส่งทหารไทยไปปฏิบัติการได้รณรงค์ของสหประชาชาติเพื่อต่อต้านการรุกรานของคอมมิวนิสต์ในเกาหลี ในภูมิภาคพื้นเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ซึ่งได้เผชิญกับการรุกรานของคอมมิวนิสต์มาเป็นเวลาหลายปีแล้วนั้นรัฐบาลไทยก็ได้พยายามส่งเสริมให้สหประชาชาติมีบทบาทในการผดุงรักษาสันติภาพและความมั่นคงในภูมิภาคนี้ หากแต่ฝ่ายคอมมิวนิสต์ได้ล่วงละเมิดกฎบัตรและประพฤติดันเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานของสหประชาชาติตลอดมา ดังเช่นในปี พ.ศ. ๒๕๔๗ รัฐบาลไทยได้ขอร้องให้คณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติส่งคณะผู้สังเกตการณ์สันติภาพมายังภูมิภาคนี้ภายหลังที่ทหารคอมมิวนิสต์ได้บุกรุกเข้าประชิดพรมแดนไทยแต่สมาชิกถาวรในคณะมนตรีความมั่นคงประเทศหนึ่งได้ใช้สิทธิยับยั้งฉันทมติขององค์การดังกล่าว จึงทำให้คำร้องขอของไทยไม่ประสบผลสำเร็จ นอกจากนั้นรัฐบาลไทยยังได้สนับสนุนให้สหประชาชาติได้ปฏิบัติหน้าที่ในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทระหว่างไทยกับกัมพูชาโดยริเริ่มขอให้เลขาธิการสหประชาชาติส่งผู้แทนพิเศษมาสังเกตการณ์ ซึ่งก็ได้ยังผลให้สถานการณ์ผ่อนคลายเป็นความตึงเครียดลงไปได้บ้าง หากแต่อดีตประมุขแห่งกัมพูชาได้ขัดขวางการดำเนินงานดังกล่าวจึงไม่ประสบผลสำเร็จ จนกระทั่งได้มีการเปลี่ยนแปลงในกัมพูชา ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศทั้งสองจึงกลับฟื้นคืนชีพได้ภายในระยะเวลาไม่กี่ชั่วโมง ปัจจุบันนี้รัฐบาลไทยก็มีความประสงค์ให้สหประชาชาติปฏิบัติหน้าที่ในการแก้ปัญหาวิกฤตการณ์ในกัมพูชาโดยสันติวิธี ดังจะเห็นได้จากความพยายามร่วมกันของกลุ่มเอเชียและแปซิฟิกซึ่งประชุมกัน ณ กรุงจาการ์ตา เมื่อวันที่ ๑๖, ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๑๓ ที่ประชุมได้สนับสนุนจุดหมายและหลักการแห่งสหประชาชาติ

และได้เรียกร้องให้ทุกฝ่ายเคารพในอธิปไตยเอกราช และความเป็นกลางและบูรณภาพแห่งอาณาเขตของกัมพูชาและละเว้นจากการเข้าแทรกแซงในกิจการภายในของกัมพูชานอกจากนั้นที่ประชุมได้แต่งตั้งคณะกรรมการ ๓ ประเทศ มีอินโดนีเซีย ญี่ปุ่น และมาเลเซีย ขึ้นคณะหนึ่งเพื่อดำเนินงานแทนกลุ่มประเทศเอเชียและแปซิฟิกในการติดต่อพูดจากับเลขาธิการสหประชาชาติตลอดจนประธานและสมาชิกคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติเพื่อหาทางแก้ปัญหาโดยสันติวิธี ดังนั้นจึงเห็นได้ว่าสหประชาชาติมีอุดมการณ์และหลักการซึ่งเป็นที่ยอมรับของประชาชาติส่วนใหญ่ของโลก จึงเป็นการสมควรที่รัฐบาลไทยจะคงสนับสนุนให้องค์การสหประชาชาติได้ปฏิบัติหน้าที่สำคัญที่จะยังสันติภาพในภูมิภาคต่าง ๆ ของโลกให้กลับฟื้นคืนมาได้อยู่ต่อไป ถึงแม้ว่าจะประสบอุปสรรคมากมาย สหประชาชาติก็ยังคงเป็นจุดรวมของนานาประเทศและเป็นสถานที่แลกเปลี่ยนทรรศนะกันโดยถือหลักแห่งความเสมอภาคระหว่างประเทศเป็นเกณฑ์ และบางครั้งยังสามารถช่วยกดดันประเทศมหาอำนาจให้ยอมรับข้อเสนอเรียกร้องของประเทศอื่นๆ ที่เล็กกว่า เช่นในกรณีการเจรจาควบคุมกำลังอาวุธนิวเคลียร์และการให้ความช่วยเหลือทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และวิชาการแก่ประเทศที่ยังต้องพัฒนาโดยผ่านทางทบวงการชำนัญพิเศษต่าง ๆ ของสหประชาชาติ

นายไชแสง สุกใส (นครพนม) : ข้าพเจ้าขอทราบที่รัฐบาลนี้มีท่าทีเกี่ยวกับที่กัมพูชาขอร้องที่จะส่งทหารไปช่วยอย่างไร

จอมพล ถนอม กิตติขจร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม) : ข้าพเจ้าขอตอบกระทู้ถามข้อนี้ว่า เกี่ยวกับกัมพูชานั้นทางรัฐบาลไทยได้รับคำขอร้องจากรัฐบาลกัมพูชาให้ช่วยเหลือหลายอย่าง คิดว่าท่านคงจะได้ทราบที่หนังสือพิมพ์ได้ลงไปแล้ว ในเรื่องนี้ทางรัฐบาลไทยได้พิจารณาในการที่จะช่วยเหลือกัมพูชาเพื่อให้มีกำลังที่สามารถป้องกันและต่อสู้กับการรุกรานของฝ่ายคอมมิวนิสต์ได้ เพราะเหตุว่ารัฐบาลไทยถือว่าประเทศกัมพูชานั้นเป็นประเทศเพื่อนบ้านที่อยู่ใกล้ชิดกับประเทศไทยมากที่สุดกว่าประเทศใด ๆ อาณาเขตระหว่างกัมพูชากับประเทศไทยทางด้านตะวันออก คือทางด้านอรัญญประเทศนั้นนั่งรถยนต์เพียง ๓ ชั่วโมง ก็ถึงพระนครหลวงแล้ว เพราะฉะนั้นถือว่ากรณีทางกัมพูชาเป็นกรณีที่มีความสำคัญมาก เพราะฉะนั้นทางรัฐบาลไทยจึงได้พิจารณาให้ความช่วยเหลือโดยที่ไม่ให้ผิดไปจากข้อตกลงในที่ประชุมจากการที่เดิมาแล้ว ในการช่วยเหลือของรัฐบาลไทยตามคำเรียกร้องนั้น

ที่เราได้ตกลงดำเนินการไปแล้วก็ได้มีการช่วยเหลือโดยส่งสิ่งของบางอย่าง เช่น พวกเครื่องแต่งกาย และเครื่องประกอบเครื่องสนามบางอย่างไปให้ทหารกัมพูชาใช้ เช่น เสื้อ กางเกง รองเท้า ถุงเท้า มุ้ง เสื้อกันฝน กระติกน้ำ หม้อข้าว อะไรพวกนี้ซึ่งทหารกัมพูชาขาดแคลนมาก เราต้องการให้เขามีกำลังที่จะไปทำการสู้รบได้โดยสมบูรณ์ นอกจากนี้เราก็ตีช่วยเหลือโดยการรับซ่อมเครื่องบินของกัมพูชาซึ่งชำรุดไม่สามารถที่จะปฏิบัติการได้ เรารับซ่อมให้ นอกจากนี้ก็รับฝึกนักบินให้เขาด้วยตามที่เขาขอร้อง เท่าที่กำลังเราสามารถจะกระทำได้นอกจากนี้ก็มี การที่จะรับทหารกัมพูชา ซึ่งทางรัฐบาลกัมพูชาได้เกณฑ์มาทั้งนายทหาร นายสิบและนายพลทหาร รับทำการฝึกให้ตามระยะเวลา แล้วก็ส่งกลับไป นอกจากนี้ทางรัฐบาลก็มีประชาชนซึ่งอยู่ใน ประเทศไทยนี้ ซึ่งมีเชื้อสายกัมพูชา เขามีความต้องการที่จะไปช่วยเหลือประเทศกัมพูชาในการต่อสู้กับคอมมิวนิสต์ ทางรัฐบาลก็ได้ให้ความสะดวกในการที่จะรับสมัครพวกนี้ และทำการฝึกให้เขาในประเทศไทยนี้ เมื่อฝึกสามารถทำการรบได้แล้วก็ส่งไปให้กัมพูชาเขา นี่เป็นเรื่องที่ทางรัฐบาลไทยได้ทำอยู่ นอกจากนี้ก็เราได้ช่วยเหลือเครื่องเรอยนต์ติดอาวุธสำหรับ ตรวจลำน้ำไปให้กัมพูชาบางส่วน ส่วนในเรื่องการที่จะใช้กำลังนอกจากนี้ รัฐบาลก็ได้เตรียมการ ในการป้องกันประเทศของเราทุก ๆ ด้าน ที่ติดต่อกับกัมพูชา คือทางด้านอนุบลราชธานี ทาง ศรีสะเกษ สุรินทร์ บุรีรัมย์ ทางปราจีนบุรี จันทบุรี ตราด ได้สั่งให้หน่วยทหารทุก ๆ หน่วย ที่อยู่ทางด้านนั้น เตรียมพร้อมในการที่จะออกปฏิบัติการตามคำสั่ง และให้มีการป้องกัน ตรวจตรา ระมัดระวังอาณาเขตของเรามีให้ฝ่ายข้าศึกรุกล้ำเข้ามาได้ ส่วนการที่จะใช้กำลัง ทหารไทย ซึ่งประจำการต่อไปทำการช่วยเหลือกัมพูชาหรือไม่นั้น ก็เป็นเรื่องที่จะต้องพิจารณา ถ้ามีความจำเป็นเมื่อไร เราก็อาจจะต้องใช้ แต่ว่าในขณะนี้ เรายังไม่ได้ส่งไป นี่เป็นเรื่องที่ทาง รัฐบาลได้ดำเนินการไปแล้ว

นายไขแสง สุกใส (นครพนม) ได้ทราบข่าวว่า ทางทหารอากาศได้ส่งเครื่องบินไป ลาดตระเวน ได้เข้าไปช่วยเหลือแล้ว แล้วก็ได้ทราบว่า ทางกองพลเสือด้าได้ถอนพลเข้าไปสู่ กัมพูชาแล้ว แล้วก็ในขณะเดียวกัน กระผมได้ทราบ ท่านนายกรัฐมนตรีแถลงเมื่อสักครู่นี้ว่า การประชุมที่จาการ์ตา ประเทศอินโดนีเซียนั้น เราได้ไปให้สัตยาบันไว้อย่างดีแล้วว่า เราจะ ต้องเคารพในอธิปไตยของชนแต่ละชาติ และจะต้องไม่แทรกแซงกิจการภายในของชาตินั้น บัดนี้ได้ข่าวว่า ในจังหวัดสุรินทร์ ได้มีผู้ว่าราชการจังหวัด อุดร มีชัย ซึ่งเป็นผู้ว่าราชการจังหวัด ของชาวกัมพูชา ได้เดินทางเข้ามารับสมัครเกณฑ์คนไทยเข้าไปเพื่อจะอาสาไปรบที่เขมร

เพราะฉะนั้น กระผมจึงรู้สึกห่วงอย่างหนึ่งว่า ถ้าสมมติว่าท่านไปให้คนเขมรอาสาไปรบ ที่นี้มันก็เท่ากับเป็นการที่แบ่งชนชาติ ปัญหาแบ่งชนชาติชนชาติน้อยจะเกิดขึ้นในอันดับต่อไป เพราะวันนี้กระผมเป็นคนไทยเต็มตัวไปพูดชาวเขมรหรือชาวสุรินทร์ ว่าเป็นเขมร โกรธมาก โกรธจริง ๆ และถ้าสมมติว่าการที่ทางรัฐบาลไปเกณฑ์อย่างนี้ ก็อาจจะได้ชั่วคราว แต่ต่อไปแล้วมันจะทำให้ความสัมพันธ์ไมตรีระหว่างเชื้อชาติต่างๆ นี้เกิดขึ้น คนสุรินทร์ ศรีสะเกษ บุรีรัมย์ จะมีความรู้สึกเหมือนนายพลลอนดอนเกิดขึ้น อ้าวต้องเป็นเขมร พอสีหนุตกบัลลังก์ไป อ้าวไม่เป็นเขมรเป็นไทย เพราะฉะนั้นคนสองเชื้อชาตินี้ ถ้าอยู่ในประเทศของเรา จะเป็นอันตรายต่อชาติบ้านเมือง นี่หมายความว่า กระผมให้ข้อคิดในฐานะที่ได้ฟังจากเพื่อนฝูงหรือพูดกัน เพราะฉะนั้นกระผมจึงอยากจะขอเรียนถามว่า การที่ทางรัฐบาลนี้ได้ส่งกองทัพอากาศไปก็ดี ได้เคลื่อนกองพลเสียดำไปก็ดี เป็นความจริงหรือไม่ และถ้าเป็นความจริงแล้วจะไม่ขัดต่อสัจยบันที่ให้ไว้ที่กรุงจาการ์ตาไหม

จอมพล ถนอม กิตติขจร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม) : ข้าพเจ้าขอตอบกระทู้ถามของท่านในข้อนี้ว่า ข้าพเจ้าไม่ทราบว่าคุณอันนี้ท่านไปได้มาจากไหนทางรัฐบาลไทยยังไม่ได้เคยส่งทหารอากาศไปปฏิบัติการในกัมพูชา ยังไม่ได้เคยส่งกองพลเสียดำไปปฏิบัติการในกัมพูชาเลยแม้แต่คนเดียว ทางรัฐบาลไทยนั้นพยายามยึดถือข้อตกลงที่จาการ์ตาโดยแน่นอน แต่ว่าเราก็ต้องเตรียมการเอาไว้ เพราะว่าภัยอันนี้จะมาถึงประเทศของเราด้วย เราเตรียมการที่จะช่วยเหลือเขมร โดยที่ไม่ผิดกับข้อตกลงอันนั้น ให้เขาสามารถป้องกันประเทศชาติของเขาได้ ป้องกันการรุกรานของฝ่ายคอมมิวนิสต์ได้ ซึ่งในเรื่องนี้พวกประเทศที่ได้ไปประชุมในจาการ์ตา อย่างประเทศญี่ปุ่น ซึ่งเขาเป็นกรรมการร่วมใน ๓ ชาติ ที่เราแต่งตั้งไปเหมือนกันเขาก็ได้แถลงแล้วว่า ที่ไทยปฏิบัติการไปนั้น ไม่ผิดข้อตกลง เพราะว่าเราไม่ได้ส่งทหารของเราเข้าไปทำการรบส่วนในเรื่องที่ท่านว่าเรามีการรับสมัครพวกเชื้อสายเขมรให้ไปปฏิบัติการในกัมพูชาโดยที่มีผู้ว่าราชการจังหวัดอุดร มีชัย ได้เข้ามาเกณฑ์ราษฎรในจังหวัดสุรินทร์เพื่อเอาไปเป็นทหารนั้น ข้าพเจ้าได้เรียนแล้วว่า พวกที่เขามีเชื้อสายเขมร มีสัญชาติเป็นไทยนั้น บางคนเขามีความต้องการในการที่จะไปช่วยเขมรในการต่อสู้กับคอมมิวนิสต์ข้าพเจ้าเคยได้รับจดหมายจากพระภิกษุในจังหวัดสุพรรณบุรีซึ่งมีเชื้อสายเขมร ยินดีที่จะปฏิบัติการเพื่อป้องกันญาติพี่น้องของเขา เชื้อสายเดิมของเขา เพราะฉะนั้นในการที่เราไม่ได้เป็นผู้เกณฑ์ เราเป็นคนให้ความสะดวกแก่เขา เขาต้องการที่จะมารับทหารอาสาสมัครหรือใช้ทหารจ้าง เพื่อไปปฏิบัติการ

รบ เราเพียงแต่ให้ความสะดวกเพื่อที่จะได้ให้เขามีกำลังในการต่อสู้คอมมิวนิสต์ได้เข้มแข็งขึ้น ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณคอยจะมาดูแต่ทางฝ่ายเสรีประชาธิปไตยนี้เท่านั้นว่าปฏิบัติอะไรผิดไปบ้าง ส่วนการปฏิบัติของฝ่ายคอมมิวนิสต์ที่ได้กระทำมาแล้ว ผิดทุกอย่าง ผิดข้อตกลงสัญญาสหประชาชาติ ข้อตกลงทุกอย่างได้ปฏิบัติผิดทั้งนั้น แต่ว่ารู้สึกว่าคุณไม่ค่อยจะได้สนใจหรือว่าทำไมถึงไม่ประท้วงพวกนั้นบ้าง คอยแต่จะมาหาแง่ที่จะว่าทางฝ่ายเสรีประชาธิปไตยทำอะไรผิดไปบ้างเท่านั้น

ประธานสภาผู้แทน : ครั่งสุดท้ายนะครับ

นายไชแสง สุกใส (นครพนม) : กระผมขอขอบพระคุณท่านนายกรัฐมนตรีที่ให้ความกระจ่างแจ้ง แต่กระผมใคร่จะขอให้สภานี้รับทราบอย่างหนึ่งด้วยว่า ในฐานะที่ประเทศไทยเราเป็นประเทศเอกราช ไม่เคยเป็นข้าผู้ใด และไม่เคยมีชาติใดในประวัติศาสตร์ที่จะปกป้องเอกราชของชาติไทยเท่ากับคนไทยเราป้องกันกันเองประเทศใดที่เข้ามาป้องกันเอกราชของชาติใดๆ แม้แต่อินโดจีน เขมร พวน ลาว เข้ามามีพิทักษ์ปกป้องเอกราชครั้งใด จะต้องยึดประเทศนั้นเป็นข้าทุกชาติ เพราะฉะนั้นกระผมจึงหวัดกว่า สหรัฐอเมริกาซึ่งเป็นประเทศเสรีประชาธิปไตยชั้นหนึ่งของโลกสามารถที่จะถอนทหารออกไปในวันที่ ๓๐ ในการที่ สภาของเขาเห็นว่าไม่จำเป็นที่จะต้องไปฆ่าคนตายเป็นหมื่นเป็นแสน บัดนี้สหรัฐอเมริกาพาชวนเราไปรบในเขมรอีก เราจะไม่มีภาระที่จะพัวพันไปอีกหรือครับ ในฐานะที่ประเทศไทยเราไม่สามารถที่จะเป็นตัวของเรายู่ได้ เพราะเราไปรบในเกาหลีก็ไปรบในเวียดนาม เทียบกันไม่ได้การรบในเวียดนามรบในเกาหลีนั้นเราเป็นเพียงทหารชั้นแนวหลัง อเมริกาเป็นทหารชั้นแนวหน้า เมื่ออเมริกาเป็นทหารชั้นแนวหน้า เงินทุกบาททุกสตางค์เขาก็ใช้คนของเขาตายเป็นแสนเป็นล้าน แต่ของเรามีเพียงเจ็ดแปดร้อยคนพันคน ไปรบเกาหลีก็เพียงเจ็ดแปดร้อยหรือพันคน มันเป็นเพียงแค่นี้ แต่ถ้าหากเราส่งทหารของเราไปคราวนี้ เราจะเป็นทหารแนวหน้านะ เมื่อเป็นทหารแนวหน้า ถ้าเกิดอเมริกาซึ่งเป็นคนชักนำอยู่เบื้องหลังไม่ยอมจะให้อาวุธยุทโธปกรณ์ ไม่ยอมจะให้เงินค่าใช้จ่ายหน้าของไทยจะเอาไว้ที่ไหน คำว่าทหารรับจ้างมันหมิ่นเกียรติหมิ่นศักดิ์ศรี หมิ่นเกียรติภูมิกระผมในฐานะเป็นลูกคนไทย กระผมจะไม่ยอมเป็นอันขาดที่จะให้สมาชิก....

ประธานสภาผู้แทน : นี่จะถามอะไรก็ถาม ไม่ต้องอธิบาย

นายไชแสง สุกใส (นครพนม) : ก็ถามด้วยประกอบด้วยครับเรื่องนี้ท่านบรรจุเป็น กระตุ้สำคัญ เพราะทางรัฐบาลได้ประชุมที่พรรคสหประชาไทยแล้วว่าจะไม่มีการอภิปราย วิธี การนั้น เพราะฉะนั้นกระผมให้มันรู้แจ้ง นี่แสดง.....

ประธานสภาผู้แทน : ก็ถามตามข้อบังคับไหมเล่า

นายไชแสง สุกใส (นครพนม) : ครับ กำลังจะถามแต่ละครั้งเพื่อโน้มนำให้เห็น แล้วจะถาม

ประธานสภาผู้แทน : เอา ต่อไปได้

นายไชแสง สุกใส (นครพนม) : ที่นี้ก็ในเมื่อที่ท่านนายกรัฐมนตรี ได้ตอบบอกว่าเรา จะเอาเชื้อชาติเขมรอาสาสมัครไหม ถ้าเกิดเงินแดงบอกว่าอย่างนี้ “ผมจะเอาคนเชื้อชาติจีน คนจีนเชื้อชาติไทยส่งมารบกับประเทศไทย” จะสู้ไหมจะสู้ไหม เอ้า สู้ละ ต้องสู้เด็ดขาด สู้ กระผมจะเป็นทหารอาสาออกไป ถ้าสู้ที่นี้ก็กระผมพูดนี้ พูดเพื่อกันไว้ เพื่อป้องกัน เดียวนี้เรา สลัดแอกออกไป อเมริกาออกไป ๓๐ มิถุนายนนี้ เราสลัดแอกแล้ว เราเป็นตัวของเราแล้ว อย่าเลยอย่าเข้ามายุ่งเกี่ยว กระผมรู้สึกเจ็บใจมาก หนังสือฉบับนี้ สมาชิกวุฒิสภาพูดในสภา ในที่สาธารณะพูดถึงท่านพลเอกถนอม สมัยท่านยังไม่ได้เป็นจอมพล พูดว่าอย่างไรพูดว่าเป็น รัฐบาลเผด็จการ เขียนไว้เลย กระผมแปลมาหมดในที่ประชุม ทั้งหมดนี้ไม่ใช่กระผมแปล กระผมไปค้นมาเพื่อจะมาให้ทางประธานสภาได้เห็นว่าเขาหมิ่นเรามาก หมิ่นเรามาก ประเทศไทยไม่เคยเป็นข้าใคร แต่ถูกหมิ่นอย่างนี้ยิ่งกว่าการเป็นข้า เพราะฉะนั้นกระผมจึงตั้งกระตุ้ถามขึ้นมา นี่ เพื่อจะให้ทางรัฐบาลไทยได้ถือเอาโอกาสได้ถือเอาณิमतวันนี้เป็นวันที่จะทำความ เข้าใจอันดีระหว่างฝ่ายรัฐและฝ่ายราษฎร ฝ่ายราษฎรคือใคร ฝ่ายราษฎรคือประชาชนซึ่งนั่ง อยู่ ณ ที่นี้ ๒๑๙ คน ฝ่ายรัฐคือท่าน เมื่อเป็นเช่นนั้น กระผมว่ายังไม่สายเกินไป ให้รบกกันไป เถอะๆ กระผมอยากจะให้รัฐบาลแถลงด้วยว่า เดียวนี้ถ้าหากเราส่งทหารออกไป ไม่ใช่รบกับ เวียดนามนะครับ มันจะรบกับเขมรเสรี มันจะรบกับเขมรแดง จะรบกับเขมรสีทึบ แหมมีศึก หลายด้านเหลือเกิน กระผมเป็นห่วงเหลือเกิน ห่วงว่าทางรัฐบาลไทยจะปวดหัวต่อไป กระผม เห็นใจและกระผมได้รับข่าวจากหนังสือพิมพ์ และวิทยุทั่วไปว่าท่านรองนายกรัฐมนตรีได้ให้ ประชาชนลุกขึ้น ปลุกใจ ปลุกวิญญาณแห่งความรักชาติกระผมเห็นด้วย เริ่มได้แล้ว เริ่มได้ แล้วครับ ในขณะนี้เริ่มได้แล้ว เพราะสิบปีมานี้มันมีแต่มอมเมา จิตยาพิษให้คนตายแล้ว

นี่ครบรอบประชาธิปไตยให้หมดไป ปลุกชีครับปลุกชีขึ้นมาเพื่อสกัดกั้นการรุกรานของคอมมิวนิสต์.....

ประธานสภาผู้แทน : เอาละถามได้แล้วครับ

นายไชแสง สุกใส (นครพนม) : ครับๆ กำลังจะถาม เดี่ยวครับเพราะฉะนั้นกระผมจึงขอเรียนถามว่า ถ้าหากสมมติว่าเหตุการณ์อย่างนี้เกิดขึ้น ประวัติศาสตร์จะเกิดขึ้นแก่ประเทศไทยก็คือว่า รัฐบาลเจียงไคเช็คเขาปฏิบัติอย่างนี้มากกว่าเราหลายเท่า เพราะอะไร เพราะว่าประชาชนไม่ร่วมมือด้วย เดี่ยวนี้กระผมอยากให้ทางข้าราชการฝ่ายปกครอง ฝ่ายทหาร ฝ่ายตำรวจเนื้กกำลังกันดูผนังทองแดงกำแพงเหล็ก เพื่อจะสู้กับศัตรูภายนอก ไม่ใช่จะเดินรูกเข้าไปสู้กับเขา.....

ประธานสภาผู้แทน : เอาละ ถามเสียทีครับ

นายไชแสง สุกใส (นครพนม) : กระผมกำลังจะถาม

ประธานสภาผู้แทน : กระผมให้ถาม

นายไชแสง สุกใส (นครพนม) : กระผมจะถามท่านนายกรัฐมนตรีว่า ถ้าหากเป็นอย่างนี้แล้ว ท่านจะมีมาตรการอย่างไรที่จะทำให้ศักดิ์ศรีและเกียรติภูมิของชาติไทยยังคงอยู่ชั่วฟ้าดินไทย

จอมพล ถนอม กิตติขจร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม) : ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ข้าพเจ้าขอตอบข้อซักถามของท่านข้อสุดท้ายนี้ว่า ไม่ทราบที่ท่านไปเอาข่าวมาจากไหนเหมือนกัน ว่าทางสหรัฐอเมริกาชวนประเทศไทยเข้าไปทำการรบในกัมพูชาไม่เคยมีเลยการพิจารณาในการปฏิบัติการของเรานั้น เราพิจารณาด้วยตัวของเราเอง ถือว่ากัมพูชาเป็นประเทศที่มีความใกล้ชิดสนิทสนมกับประเทศไทย และมีอาณาเขตติดต่อกันใกล้มากเพราะฉะนั้นความเป็นความตายของกัมพูชาก็ต้องเป็นความเป็นความตายของประเทศไทยด้วย ถ้าหากว่าคอมมิวนิสต์สามารถเข้าไปครอบครองในกัมพูชาได้แล้ว ประเทศไทยไม่มีทางที่จะพ้นไปได้เลย เราจะต่อสู้หรือเราไม่ต่อสู้ เราจะต้องถูกครอบครองทั้งนั้นเพราะเราจะต้องได้ประกาศอย่างโจ่งแจ้งแล้วว่า ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่เขาจะต้องเข้ามาครอบครอง เพราะฉะนั้นเราจะต้องเตรียมการในการต่อสู้ก่อนที่ประเทศไทยจะตกไปอยู่ในคอมมิวนิสต์เราจะต้องต่อสู้ เราจะต้องตายร่วมกัน ประชาชนทั้งชาติต้องต่อสู้ด้วยกัน ถ้าผู้ใดมีความคิดเห็นไปในทำนองว่า ไทยไม่ควร

จะต่อสู้กับคอมมิวนิสต์ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย และข้าพเจ้าเองในฐานะที่เป็นทั้งนายกรัฐมนตรี และเป็นผู้นำขบวนการทหารสูงสุด ข้าพเจ้าขอยืนยันว่าข้าพเจ้าจะยืนหยัดทำการต่อสู้กับคอมมิวนิสต์ทุกวิถีทางเท่าที่สามารถจะทำได้

(สมาชิกในที่ประชุมปรบมือ)

จอมพล ถนอม กิตติขจร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม) : ในการที่เราช่วยกันพุนา ในการต่อต้านคอมมิวนิสต์นั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นประโยชน์ต่อประเทศไทยเราเป็นอย่างมาก เพราะได้บอกแล้วว่าประเทศกัมพูชานั้นอยู่ใกล้ชิดกับประเทศไทย เวียงจันทน์เขตแดนมาถึง กรุงเทพฯ นี่หัวใจของประเทศคือ กรุงเทพฯ นี่เพียง ๓ ชั่วโมงเท่านั้นเพราะฉะนั้นถ้าเราจะไปทำไอ้เอ๋ปล่อยให้ข้าศึกเข้ามาเสียก่อนแล้วจึงทำการต่อสู้ นั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าประเทศไทยนี้จะแหลกลาญไปโดยไม่มีโอกาสที่จะต่อสู้ได้เต็มที่เลย เพราะฉะนั้นเราจะต้องพิจารณา ในการที่จะช่วยให้กัมพูชาเขาต่อสู้ได้ในขั้นต้นก่อน และต่อไปถ้ามีความจำเป็นเราจำเป็นจะต้องใช้กำลังทหารของเราแท้ๆ ในการปฏิบัติการ บางครั้งเราอาจจะต้องออกไปนอกเขตแดนก็ได้ เพื่อเป็นการป้องกันตัวก่อนที่จะข้าศึกจะมาถึงตัวของเรา แต่ว่าในขณะนี้ยังไม่ถึงเวลานั้น เพราะฉะนั้นข้าพเจ้ายืนยันอยู่เสมอว่าเราจะต้องหาวิธีการทุกอย่างที่จะป้องกันประเทศชาติของเราให้มั่นคงอยู่คงตลอดไป เพื่อลูกหลานของเราเป็นที่ทำมาหากินต่อไป

(สมาชิกในที่ประชุมปรบมือ)

ประธานสภาผู้แทน : ต่อไปกระทู้ถามด่วนลำดับที่ ๒ ของคุณมนัส สุวรรณรัตน์ เรื่อง การปล้นเรือหาปลา กรมกระทรวงมหาดไทย

นายมนัส สุวรรณรัตน์ (นครศรีธรรมราช) : กระผมมนัส สุวรรณรัตน์ แห่งพรรค ประชาธิปัตย์ ขอตั้งกระทู้ถามด่วน กรมรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยดังต่อไปนี้

เนื่องจากราษฎรในท้องที่อำเภอปากพนังและเขตอำเภอเมืองนครศรีธรรมราชซึ่งมี อาชีพในการจับสัตว์น้ำในอ่าวปากพนัง ตั้งแต่ปลายแหลมตะลุมพุกจนจดปากน้ำปากพนังได้ ประสบกับความเดือดร้อนถูกโจรผู้ร้ายปล้นชิงเรือ และเครื่องเรือทางยาว ตลอดจนอุปกรณ์ ในการประมงแทบไม่เว้นแต่ละวัน บางครั้งมีการปล้นฆ่าเจ้าทรัพย์ด้วย จนกระทั่งชาวประมง บางคนหมดเนื้อประดาตัว ไม่กล้าออกประกอบอาชีพ อันเป็นการบั่นทอนประโยชน์ทางการ ครองชีพของราษฎร และเป็นการกระทบกระเทือนเศรษฐกิจของชาติซึ่งเป็นประโยชน์

ของแผ่นดิน และเหตุการณ์นี้กำลังบังเกิดอยู่ขณะนี้ และกำลังจะมีต่อไป จึงขอเรียนถามว่า

๑.ฯพณฯ ได้รับรายงานการปล้นในอำเภopakหนึ่งหรือไม่ หากทราบแล้ว ฯพณฯ จะวางมาตรการในการปราบปรามอย่างไร

๒.ฯพณฯ จะมีวิธีการป้องกันอย่างไร ไม่ให้เกิดเหตุการณ์ที่กำลังจะเกิดขึ้นนี้เกิดขึ้นอีกต่อไป

พลเอก ประภาส จารุเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : กระทรวงมหาดไทย ขอตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิกสภาผู้แทนผู้มีเกียรติในข้อ ๑ และ ข้อ ๒ รวมกันดังต่อไปนี้

กรณีในการปล้นเรือชาวประมงในเขตน่านน้ำอำเภอเมืองนครศรีธรรมราชและอำเภopakหนึ่งตามนัยแห่งกระทู้ถามนี้ กระทรวงมหาดไทยได้ทราบรายงานของเจ้าหน้าที่ในจังหวัดนครศรีธรรมราชแล้ว แต่ว่าไม่ได้หนักหนาถึงกับวันเว้นวัน ดังที่ท่านสมาชิกได้ทราบมา เราได้ทำสถิติที่เกี่ยวกับการประทุษร้ายต่อทรัพย์สินในน่านน้ำทะเลท้องที่อำเภอเมืองนครศรีธรรมราชและpakหนึ่ง เท่าที่เราได้รับทราบและได้ให้เจ้าหน้าที่ไปสำรวจสถิติแล้วได้ดังนี้ ในปี พ.ศ. ๒๕๑๑ มีคดีปล้นทรัพย์สินและชิงทรัพย์สินเกิดขึ้นในน่านน้ำท้องทะเลเพียง ๓ ราย จับผู้ต้องหาได้ ๒ ราย ในปี พ.ศ. ๒๕๑๒ มีคดีปล้นทรัพย์สินเกิดขึ้น ๔ ราย จับผู้ต้องหาได้ ๒ ราย ยังติดตามจับอยู่อีก ๒ ราย ปี พ.ศ. ๒๕๑๓ ตั้งแต่เดือนมกราคมถึงพฤษภาคม ที่แล้วมานี้ มีคดีปล้นทรัพย์สิน ๔ รายจับผู้ต้องหาได้ ๒ ราย กำลังติดตามอีก ๒ ราย อันนี้ก็จะเห็นได้ว่าเป็นเหตุการณ์ที่มีขึ้นเป็นโจรผู้ร้ายโดยปกติไม่ถึงกับหนาแน่นเป็นวันเว้นวัน ดังที่ท่านได้ทราบมา สำหรับในด้านการป้องกันและปราบปรามคนร้ายนั้น ก็ได้จัดกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจออกเป็นสายตรวจตระเวนร่วมกับเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง ในระดับกำนันผู้ใหญ่บ้าน โดยใช้ทางฝ่ายพลเรือนที่เป็นราษฎรออกไปช่วยปราบปรามร่วมด้วย ตลอดจนเจ้าหน้าที่ทางฝ่ายตำรวจ เจ้าหน้าที่ในการทำการลาดตระเวนน่านน้ำในบริเวณที่เกิดเหตุนี้อยู่ตลอดไป นี่เป็นทางที่ทางฝ่ายเราได้จัดการป้องกันและปราบปราม และก็ปรากฏว่าในขณะนี้นั้นเหตุการณ์ได้ดีขึ้นกว่าที่แล้ว ๆ มา หวังว่าในไม่ช้าในเรื่องนี้ก็คงจะหมดสิ้นไปเมื่อเราได้ทำการโดยแข็งขันต่อไป

นายมนัส สุวรรณรัตน์ (นครศรีธรรมราช) : ข้าพเจ้าได้ฟังท่านรองนายกรัฐมนตรีได้กล่าวตอบข้อซักถามของข้าพเจ้า ข้าพเจ้ารู้สึกพอใจเป็นอย่างยิ่งที่อ้างตัวเลขมาจากไหน ข้าพเจ้าในฐานะที่ใกล้ชิดกับประชาชนและอยู่ห่างจากที่เกิดเหตุประมาณ ๒ กิโลเมตร ๓ กิโลเมตร

เมตร เท่านั้นเอง ขอเรียนให้ อาณา ทราบด้วยความจริงใจว่า แต่ละปีเกิดไม่น้อยกว่า ๕๐ ราย รายงานที่ท่านฟังนี้เป็นรายงานเท็จไม่ใช่รายงานจริง แล้วก็โดยเฉพาะอย่างยิ่งพวกที่ถูกปล้นเดี๋ยวนี้เมื่อที่จะไปแจ้งความเสียแล้ว เพราะไปแจ้งความก็ไม่มีผลประโยชน์อะไร บางครั้งไปแจ้งความตำรวจตะเพิดออกไปอีก บอกไปแจ้งความก้านก่อน นี่แหละแม้แต่ปล้นข้างบ้านครัวข้างบ้านข้าพเจ้ากลางวันไปโดนลูกไปส่งข้าวหอ โจรมาเอาไปเสียเอาพ่อทั้งวัวทั้งคนเอาไปเลยไปหาตำรวจ ตำรวจบอกว่าไปแจ้งผู้ใหญ่บ้านก่อนไปแจ้งก้านก่อน ตกลงไม่ต้องแจ้งกัน เป็นอย่างนี้ และก็ตามสถิติที่ท่านกล่าวมาเมื่อกี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าการสร้างความดีสำหรับตำรวจว่าคดีลดลง อันนี้เป็นเรื่องที่พยายามเบี่ยงเบนกันอยู่เสมอ แล้วก็ อาณา ก็เชื่อ เชื่อรายงานเท็จบ้านเมืองจะอยู่ได้อย่างไรอย่างนี้ครับ แล้วเป็นจริงอย่างนี้แทบทั่วแผ่นดินไทยรายงานเท็จมาทั้งนั้น ไม่เป็นความจริงเลยนี้ และอีกประการหนึ่งพวกที่ทำมาหากินอยู่เดี๋ยวนี้ นะครับ ที่ถูกโจรปล้น ข้าพเจ้าเอาไปเลี้ยงไว้ ๔ คน นี่เกิดเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๒ นี่เอง หมดเนื้อประดาตัว ขายนาคา เดียวนี้ไปอยู่ที่บ้านข้าพเจ้า ขายนาคาเลี้ยงอยู่ ลงทุนให้แล้วเดี๋ยวนี้กำลังจะหนักต่อไปอีกราษฎรในอำเภอปากพนังไม่ได้รับการเหลียวแลจากรัฐบาล เป็นอำเภอใหญ่อำเภอหนึ่ง เป็นอำเภอเอกมาก่อนอำเภอหาดใหญ่เสียด้วยซ้ำไปราษฎรพวกนี้หาเลี้ยงชีพในการทำนา เดียวนี้รัฐบาลไม่เหลียวแล ชั่วระยะเวลา ๑๐ ปี ๒๐ ปีมาแล้ว น้ำเค็มท่วม ขอร้องมายังรัฐบาล บอกว่าช่วยสร้างเขื่อนกันน้ำให้ที่เกาะเขาบรอนไว้ โดยเฉพาะ อาณา ได้เคยตอบให้ข้าพเจ้าทราบแล้ว แต่ว่ารอแล้วรอเล่าชาวบ้านทนไม่ไหวก็เลยขายที่ดิน มาทำเรืออวน เรือหาปลาเล็กๆ น้อยๆ ที่นี้โดนปล้นเข้าอีก พวกนี้หมดเนื้อประดาตัว นี่ข้าพเจ้าขอกราบเรียน อาณา ด้วยความจริงใจว่าเดี๋ยวนี้พวกนี้หนีแล้วครับ ท่าน หนีไปอยู่ที่อำเภอนาสาร บ้านซ่อม ไปอยู่ฉวาง แล้วพวกนี้ไปถึงพวกก่อการร้ายพยายามชักจูง ไปมากแล้วครับ อย่าไปเชื่อรายงานเท็จ ให้ อาณา เชื่อข้าพเจ้าบ้างเถิดครับ เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินไทยตอนต่อไปข้างหน้า และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ข้าพเจ้าใคร่ที่จะกราบเรียนต่อ อาณา อีกครั้งหนึ่งว่า ในการที่เราปราบโจรผู้ร้ายไม่ได้ เนื่องจากว่า เราไม่มีเครื่องมือในการปราบปรามโจรผู้ร้าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรือ ๓๐๑ ที่ส่งไปมีความเร็ว ๕ น็อต วิ่งได้สูงสุดแล้ว ๕ น็อตครับ เป็นเรือเหล็กสร้างมาเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๙๕ มีกำลังตำรวจนำ ๑๓ คน อยู่ในอำเภอปากพนัง แล้วเรือนี้จะไปปราบใครได้ครับ ขอให้เปลี่ยนเป็นเรือใหม่เสีย เรือเล็กๆ ก็ยังดีกว่าเรือหางยาวอย่างนี้ครับ จะได้ช่วยกันปราบปรามโจรผู้ร้ายให้หมดสิ้นไป เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าอยากจะถาม อาณา ว่า อาณา จะช่วยได้ไหมในเรื่องส่ง

เรือไปเปลี่ยนใหม่

พลเอก ประภาส จารุเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ในเรื่องที่กล่าวหาว่า เจ้าหน้าที่รายงานเท็จนั้น ท่านก็กล่าวได้ในสภานี้ ผมขอเรียนข้อเท็จจริงว่า ในเรื่องนี้ผมเองได้มีความร้อนใจเหมือนกันในฐานะที่ได้ข่าวในเรื่องการปล้นสดมภ์ชาวประมงนี้ เพราะว่าบริเวณนั้น เรื่องการประมงนี้ย่อมเป็นอาชีพหลักของประชาชน เราได้สนใจเรื่องนี้อย่างมาก การฟังนั้นไม่ใช่ฟังแต่รายงานส่งจดหมายมา แล้วก็มาอ่านให้ท่านฟัง หากเป็นเช่นนั้นไม่ ได้ส่งเจ้าหน้าที่ในระดับกระทรวงออกไปสอบเหตุ ก็ปรากฏว่าตามเหตุคดีอุกฉกรรจ์ที่ปรากฏนี้เป็นไปตามรายงานที่ผมได้ชี้แจงต่อสภานี้ แต่ท่านเองนะ คงจะทราบดีว่า คนปากพ่องนี้เป็นอย่างไร เขาไม่ค่อยชอบแจ้งความ ไม่ค่อยชอบแจ้งเจ้าหน้าที่ เขาเอากันเอง แกตัดอวน ฉันก็ตัดอวนแก แกปล้นฉัน ฉันก็ปล้นแก เล่นกันอีทานี้ครับ นี่แหละจึงปราบยากครับ ที่มันยากๆ ตรงนี้ ท่านรู้ดี แต่ท่านไม่พูด ท่านมาพูดว่า เจ้าหน้าที่โกหกอย่างเดียว ความจริงเป็นเรื่องไม่มาแจ้งเจ้าหน้าที่ ส่วนในเรื่องที่ว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจตะเพิดไล่ไปแจ้งต่อกำนันนั้นนะ เป็นเรื่องของความสับสนและเข้าใจผิด เจ้าหน้าที่ตำรวจที่เขาได้ชี้แจงว่า เมื่อเกิดเหตุขึ้นนั้น มีที่แจ้งในบริเวณใกล้เคียงกับราษฎร คือกำนันผู้ใหญ่บ้านขอให้แจ้งให้กำนันผู้ใหญ่บ้านรู้ก่อนโดยรวดเร็ว แล้วเจ้าหน้าที่เหล่านี้ คือกำนันผู้ใหญ่บ้านซึ่งเดี๋ยวนี้เราได้เพิ่มผู้ช่วยกำนันผู้ใหญ่บ้านฝ่ายปราบปรามขึ้นฝ่ายหนึ่ง เขาจะได้เข้าไปช่วยเหลือราษฎรได้ทันทีทันใดแล้วตำรวจก็จะไปสนับสนุนภายหลัง ถ้าหากที่เกิดเหตุแล้ววิ่งมาโรงพักก็จากโรงพักกว่าจะเตรียมอะไรวิ่งกลับไป มันปล้นกันเสร็จแล้วนี่เขวากันอย่างนี้ แต่ว่าราษฎรก็ไปเข้าใจผิดหรือบางทีท่านเองก็อาจจะเข้าใจผิดเป็นว่าตำรวจไม่ทำอะไร ไล่ไปหากำนัน กำนันก็ไม่รู้จะทำอย่างไรก็ไล่ให้ไปหาตำรวจ เรื่องเป็นอย่างนี้ ความสับสนเป็นอย่างนี้ แต่เรื่องนี้เป็นเรื่องที่เรากำลังสร้างระบบใหม่ขึ้นก็ย่อมมีความสับสนในตอนแรก ผมเชื่อว่าเมื่อได้ดำเนินการต่อไปแล้วเรื่องราวต่างๆ ก็จะเรียบร้อยผมขอใจที่ท่านได้สนใจเรื่องเครื่องมือเครื่องมือไม้ของเจ้าหน้าที่ ในการดำเนินการปราบปราม เป็นจริงตามที่ท่านว่า เรือสำหรับการลาดตระเวนในท้องน้ำย่านทะเลนั้นไม่พอ ในเรื่องนี้ทางกรมตำรวจกำลังดำเนินการจัดเรือไม้เล็กแบบเรือหางยาวตามที่ท่านชี้แจงนั้น และจะใช้อย่างแบบติดอาวุธเสียด้วย ออกไปทำการตรวจตราแล้วในเรื่องนั้นจะมีวิทยุคอยแจ้งมาทางส่วนหนุ่นคือที่ตัวโรงพัก หรือที่จังหวัดให้ออกไปดำเนินการติดต่อกันในการสกัดกั้นโจรผู้ร้ายได้อีกด้วย นี่กำลังดำเนินการอยู่เชื่อว่าภายในงบประมาณของปี ๒๕๑๔ เราจะมียุทธภัณฑ์ใช้ต่อไป

นายมนัส สุวรรณรัตน์ (นครศรีธรรมราช): ขอขอบคุณ ฯพณฯ รองนายกรัฐมนตรี ที่ให้ความช่วยเหลือ แต่ที่ ฯพณฯ บอกเมื่อตะกี้นี้บอกว่าชาวปากพนังโดยมากไปไถ่ถอนกันเอง ไม่อยากแจ้งความ อันนี้กระผมในฐานะที่อยู่ใกล้ชิดกับประชาชนและก็เห็นมากับตาด้วยซ้ำไป ขอกราบเรียนต่อ ฯพณฯ ด้วยความจริงใจว่า ถึงแม้กระผมเองก็ไม่อยากแจ้งให้ตำรวจทราบ เพราะแจ้งไปแล้วช่วยเหลืออะไรไม่ได้เลย ไม่มีทางจะช่วยเหลือ ไปไถ่ถอนกันเอง บางทีอย่างนี้ ก็ยังจะดีกว่าอีกและบางที่ตำรวจจับไป กระผมขอเรียนต่อ ฯพณฯ ด้วยความจริงใจ นั่งมาใน รถไฟก็เหมือนกัน อยู่ที่ไหนก็เหมือนกัน มาเจอตำรวจบอกว่า เตี่ยวันนี้โจรผู้ร้ายชุกชุมเหลือเกิน ทำไมตำรวจไม่จับบ้าง แกบอกว่ ผมจะจับไปหาบอกหาพระแสงอะไรจับไปความดีความชอบ ไม่ได้ ผมเป็นแต่เพียงชั้นจ่าก็พอแล้ว จับไปถึงนายปล่อยความดีความชอบอะไรผมไม่ได้เลย มันเป็นอยู่อย่างนี้ครับ แล้วเตี่ยวันนี้ไม่จับ แล้วก็วันหลังถ้า ฯพณฯ ต้องการเอาตัวกระผมจะ เอามาให้ มาพูดกันในที่ลับ ๆ ว่าจะทำกันอย่างไรอย่างนี้ แล้วมีตำรวจบางท่าน เมื่อปล้นกัน แล้วไปนั่งเป็นกรรมการไถ่ถอนอย่างนี้แล้วกระผมจะเอาชาวบ้านมาด้วย ถ้าต้องการจะเอาตัว เอามาให้ได้สัก ๒ คน ๓ คน อย่างนี้ ที่มันเสียเรือเสียเครื่องมือประมงไปแล้ว เป็นอย่างนี้ครับ

ประธานสภาผู้แทน: เป็นอันว่าผ่านไป ต่อไปกระทู้ถามด่วน อันดับ ๓ ของจำليبเอก ทรงธรรม ปัญญาดี เรื่อง ชาวถูกคัตรูพิชรบกวนถามกระทรวงเกษตร

จำليبเอก ทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงราย): ข้าพเจ้าจำليبเอก ทรงธรรม ปัญญาดี สมาชิก สภาผู้แทน จังหวัดเชียงราย พรรคประชาธิปัตย์ได้ตั้งกระทู้ด่วนถาม ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงเกษตร ถึงชาวในนาเชียงรายถูกคัตรูพิชรบกวน แต่ปรากฏว่าขณะที่ข้าพเจ้าตั้งกระทู้ นั้นเป็นเวลาที่ข้าวกำลังออกรวงเมื่อปีที่แล้ว และกระทู้เพิ่งเข้าตอนนี้ก็กำลังจะทำนาใหม่พอดี ข้าพเจ้าก็เลยถือโอกาสถามเสียตอนนี้เลยเผื่อจะมีคัตรูพิชรบกวนในปีนี้อีก ข้าพเจ้าขอเรียนถาม ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรดังนี้

๑.ขณะนี้ชาวในนาทั่วไป ๑๕ อำเภอ กับ ๒ กิ่งในจังหวัดเชียงรายประสบกับคัตรูพิช รบกวนเช่น เหลือบไหลลง มีอยู่ทุกอำเภอ ท่านทราบหรือไม่

๒.ขณะนี้ราษฎรดังกล่าวได้ร้องขอความช่วยเหลือจากเกษตรจังหวัดเชียงราย แต่ปรากฏ ว่าทางแผนกเกษตรจังหวัดมีเครื่องพ่นยาบริการเพียง ๒๐๐ เครื่องเท่านั้น ท่านจะพิจารณาช่วยเหลือเพิ่มเครื่องพ่นยาฆ่าแมลงให้ได้หรือไม่เพียงใด

๓.ท่านจะสั่งให้หน่วยบินนำเครื่องบินออกทำการช่วยเหลือเกษตรกรในจังหวัดเชียง-

ราย ซึ่งมีพื้นที่ทางการเกษตรจำนวนถึง ๑ ล้านกว่าไร่ในจังหวัดเชียงรายนี้ให้ทั่วถึงได้อย่างไร
หม่อมราชวงศ์จักรีทอง ทองใหญ่ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร) : กระทรวงเกษตร
ขอตอบกระตู่ตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติถาม ดังต่อไปนี้

กระตู่ถามข้อที่ ๑ ขอเรียนตอบชี้แจงว่า การระบาดของศัตรูข้าวในท้องที่อำเภอต่าง ๆ
ของจังหวัดเชียงรายตามที่ถามมานั้น กระทรวงเกษตรทราบอยู่แล้ว และได้รับรายงานจาก
หน่วยปราบศัตรูพืชที่ ๑๗ ลำปางของกรมส่งเสริมการเกษตร ซึ่งปฏิบัติการรับผิดชอบในงาน
ปราบศัตรูพืชในเขตจังหวัดเชียงรายว่ามีศัตรูข้าวรวม ๔ ชนิด คือ หนอนกระทู้คอรวง เพลี้ย-
จักจั่น บั่ว และตึกแตน ระบาดในท้องที่ ๗ อำเภอ ๑๑ ตำบล ๒ หมู่บ้าน มีเนื้อที่ระบาด ๙,๓๔๗
ไร่ และได้ช่วยเหลือปราบศัตรูข้าวสงบลงหมดแล้ว

กระตู่ถามข้อที่ ๒ ขอตอบชี้แจงว่า เครื่องพ่นยาหน่วยปราบศัตรูพืชที่ ๑๗ ลำปาง ได้
ส่งไปสำรองเตรียมไว้ที่จังหวัดเชียงรายเพื่อช่วยเกษตรกรปราบศัตรูพืช เมื่อมีศัตรูพืชระบาด
รวมกับเกษตรกรจังหวัดมีประมาณ ๒๐๐ เครื่อง ได้ส่งไปเตรียมการตั้งแต่หลังน้ำท่วมลดลง
ตามแผนปราบศัตรูพืชหลังน้ำท่วมที่จังหวัดเชียงราย นอกจากเครื่องมือแล้วยังมียาเคมีปราบ
ศัตรูพืชชนิดต่าง ๆ เช่น ดีดีที, เซอร์วิน, คูปราวิซ เหล่านี้ประมาณ ๕๐๐ กิโลกรัมและ ๕๐๐
ลิตร ซึ่งได้ใช้ปราบศัตรูข้าวได้ทันทั่วทั้งเมื่อมีศัตรูระบาด และได้เตรียมการไว้เป็นการเพียงพอ
ที่จะยับยั้งการระบาดของศัตรูพืชในเขตจังหวัดเชียงรายได้อยู่แล้ว และเจ้าหน้าที่หน่วยปราบ
ศัตรูพืชที่ ๑๗ จังหวัดลำปางประจำอยู่ที่จังหวัดเชียงราย ๕ รายก็ได้ไปคอยตรวจการระบาด
ของศัตรูพืชอยู่เสมอ เมื่อมีศัตรูพืชระบาดก็ได้ดำเนินการปราบทันที และถ้ายาเคมีตลอด
จนอุปกรณ์การปราบศัตรูพืชที่เตรียมไว้ไม่พอเพียงก็ขอเพิ่มเติมได้ทันทีจากหน่วยปราบ
ศัตรูพืชที่ ๑๗ ลำปางเพราะมีอยู่ในสต็อกอย่างเพียงพอและพร้อมอยู่เสมอแล้ว

กระตู่ถามข้อที่ ๓ ขอเรียนชี้แจงว่า การใช้เครื่องบินโปรยยาปราบศัตรูพืชในเขตจังหวัด-
เชียงราย กระทรวงเกษตรสั่งการช่วยเหลือได้ทุกเมื่อในเมื่อมีศัตรูพืชระบาดกว้างขวางเกิน
กำลังที่จะปราบทางภาคพื้นดิน และในขณะนั้นการปราบทางภาคพื้นดินดำเนินการโดยเกษตร
จังหวัดและหน่วยปราบศัตรูพืชที่ ๑๗ ลำปาง สามารถยับยั้งการระบาดของศัตรูพืชได้อยู่แล้ว จึง
ยังไม่มีคามจำเป็นใช้เครื่องบิน หัวหน้าหน่วยปราบศัตรูพืชที่ ๑๗ จังหวัดลำปางร่วมกับเกษตร
จังหวัดก็ได้ออกสำรวจการระบาดของศัตรูพืชในเขตอำเภอต่าง ๆ ของจังหวัดเชียงรายและ
รายงานมา ไม่ปรากฏการระบาดของศัตรูพืชที่สำคัญโดยเนื้อที่กว้างขวางเกินกำลังของเกษตร

จังหวัดและหน่วยปราบจะดำเนินการปราบทางภาคพื้นดินได้แต่อย่างใด ทางหน่วยปราบศัตรูพืชเขียนรายงานว่าเกินกำลังการปราบทางภาคพื้นดิน จะดำเนินการได้เมื่อใด กระทรวงเกษตรจะสั่งการให้หน่วยบินออกปฏิบัติทันที ซึ่งเป็นการติดต่อประสานงานปราบศัตรูพืชสามารถทำได้รวดเร็วมาก เพราะได้ใช้ติดต่อทางวิทยุจากลำปางมากรมส่งเสริมกระทรวงเกษตรโดยตรง

จำลอง เอก ทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงราย) : กระผมขอขอบคุณครับ ที่กรุณาชี้แจง แต่ว่าในปีที่แล้วที่ผ่านมาที่จังหวัดเชียงราย ท่านรัฐมนตรีทราบหรือเปล่าว่า มีโรคชนิดหนึ่งเขาเรียกโรคบัว โรคนี้มันจะเข้าไปกินต้นข้าวเมื่อขณะที่ออกมาใหม่ ๆ แล้วก็มันจะฝังตัวอยู่ในต้นข้าว นั้น พอต้นข้าวโตขึ้นมา มันจะกัดกินเนื้อในต้นข้าว ทำให้ข้าวเน่าแห้งลงไป ก็ปรากฏว่าโรคนี้มีอยู่ทั่วไปในจังหวัดเชียงราย แล้วก็ปีนี้เป็นปีที่ชาวนาจังหวัดเชียงรายแทบจะร้องไห้แทบทุกคน เพราะว่าผลผลิตที่ผลิออกมาทุกปีเคยได้ สมมติว่าปีหนึ่งได้ ๘๐๐ ถึง ปีนี้ลดลงประมาณสัก ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ก็ได้ ๔๐๐ ถึง แล้วโรคอีกอย่างหนึ่งนั้น ท่านรัฐมนตรีทราบหรือไม่ คือโรคใบสีส้ม ปรากฏว่ามีตัวแมลงปากแหลม ๆ เกาะที่ต้นข้าวแล้วดูดกินเนื้อในของต้นข้าว นั้น ปีนี้ระบาดที่จังหวัดเชียงรายมาก นอกจากนั้นก็ยังมีพวกแมลงต่าง ๆ ลงกัดกินใบ แล้วก็รวงข้าวทำให้รวงข้าวหักลงไป ทำให้ชาวนาเชียงรายต้องลดผลผลิตที่ผลิตได้ แล้วก็ทำให้เดือดร้อนอย่างนี้ ท่านรัฐมนตรีทราบหรือไม่ และจะมีวิธีแก้ไขอย่างไร เพราะว่าปีที่แล้วท่านก็บอกว่าแก้ไปแล้ว แต่ปรากฏว่าโดยทั่ว ๆ ไปชาวนาในจังหวัดเชียงรายปีนี้ ผลผลิตลดไปครึ่งต่อครึ่งทุก ๆ ครอบครัว จึงขอเรียนถามครับ

หม่อมราชวงศ์จักร์ทอง ทองใหญ่ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร) : ตามที่ได้เรียนถามถึงเรื่องว่ากระทรวงเกษตรทราบหรือเปล่าเรื่องบัวกับใบสีส้มกับแมลงอื่น ๆ ด้วยนั้น ผมขอชี้แจง เรื่องบัวนี้ก็เมื่อก็ได้เรียนให้ทราบแล้วตอนที่ตอบกระทู้ว่ามันมีบัวอยู่ด้วย แล้วบัวนี้เป็นศัตรูชนิดหนึ่งซึ่งเป็นแมลง และเมื่อเข้าไปในต้นข้าวแล้ว จะไม่มีหนทางที่จะปราบได้ เพราะว่าวิธีที่จะแก้ไขเรื่องบัวนี้จะต้องทำการพ่นยาก่อนที่บัวจะไปไซ้ แต่ก็มีอุปสรรคอีกอันหนึ่ง คือว่าบัวนี้เป็นศัตรูที่ไม่มีความแน่นอนจะว่าเกิดขึ้นที่ใด เมื่อไร ปีใด เพราะกระทรวงเกษตรได้เคยประสบการณ์มาและพยายามศึกษาอยู่ และเวลานี้กำลังศึกษาเพิ่มเติมขึ้นเพื่อจะได้ทราบชีวประวัติของมัน ก็ปรากฏว่าบัวนี้เคยมีมากมายที่จังหวัดแพร่ เขาเคยส่งหน่วยไปศึกษาวิจัยเตรียมเครื่องมือเครื่องมือเหมือนนักวิชาการไปศึกษา ก็ปรากฏว่าไม่มีบัวในปีต่อไป เพราะฉะนั้น

เรื่องมันเป็นเรื่องที่ยากที่จะบอกได้ว่าล่วงหน้าจะมีหรือไม่มีเพียงใด แล้วถ้าเผื่อว่าจะป้องกันก็จำเป็นจะต้องคิดยาล่วงหน้า และถ้าเผื่อคิดยาไปแล้วบังเอิญไม่มีบัวมา ยาก็เสียเปล่า ซึ่งราษฎรก็ไม่สามารถที่จะทำได้ แล้วทางราชการก็ต้องสิ้นเปลืองงบประมาณมากมายในการที่จะไปเตรียมป้องกันไว้ล่วงหน้าที่ไม่แน่นอน เรื่องใบสัสก็เป็นอีกโรคหนึ่งซึ่งตัวเชื้อโรคเองเป็นโรคไวรัส คือเรียกว่าไวรัส ภาษาฝรั่ง ซึ่งไม่สามารถที่จะปราบได้ คือยังไม่มียาที่จะแก้ไข ทางกระทรวงเกษตรได้ทำการวิจัยค้นคว้าอยู่ตลอดเวลาที่จะหาหนทางที่จะทำลายเชื้อโรคนี้ แต่ว่าได้มาพบวิธีการอีกอันหนึ่งคือการผสมพันธุ์ข้าวที่มีความต้านทานต่อโรคใบสัสนี้ ซึ่งเวลานี้ก็ได้พยายามขยายพันธุ์ข้าวเหล่านี้เพื่อให้ราษฎรไปขยายปลูกต่อไป โดยเฉพาะในฤดูแล้งที่แล้วมานี้ก็ได้ทำการขยายไว้จำนวนมาก ซึ่งเข้าใจว่าจะมีหนทางแจกจ่ายให้แก่ราษฎรไปอีกพอเพียงที่จะไปใช้ขยายต่อไป พันธุ์ข้าวที่กระทรวงเกษตรได้ผลิตขึ้นมาใหม่ซึ่งให้ทั้งผลผลิตสูง มีความต้านทานต่อโรคมากนี้ก็ได้แก่พันธุ์ข้าวที่เรียกว่า กข. ๑ และ กข. ๓ ซึ่งเป็นข้าวเจ้า แล้วก็ยังมีพันธุ์ กข. ๒ ซึ่งเป็นข้าวเหนียว เพราะฉะนั้นในจังหวัดเชียงรายผู้ที่ปลูกข้าวเหนียวก็สามารถใช้พันธุ์ กข. ๒ ถ้าเผื่อว่าเป็นปลูกข้าวเจ้าก็ใช้ กข. ๑ และ ๓ เพราะฉะนั้นวิธีการที่จะแก้ไขก็พยายามทำอยู่ตลอดเวลา ขอขอบคุณครับ

จำสิบเอก ทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงราย): ขอขอบคุณครับ สำหรับที่ท่านบอกว่าข้าวที่เป็นโรคเกี่ยวกับบัวนั้นนะ ท่านบอกว่าต้องพ่นยาเสียก่อนเพื่อป้องกันนั้น แล้วเมื่อปีที่แล้วนั้นทำไมเจ้าหน้าที่ถึงไม่พ่น หรือจะเป็นเพราะว่าเครื่องพ่นยามีจำนวนน้อยคือมีเพียง ๒๐๐ เครื่องเท่านั้นที่จะบริการ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเห็นว่าในจังหวัดเชียงรายนั้นเป็นจังหวัดที่กว้างขวางใหญ่มาก ใหญ่โตมาก คือมีพื้นที่ถือครองอยู่ขณะนี้ประมาณเมืองนี้มีอยู่ ๑๓๐,๐๐๐ ไร่กว่า ไร่ อำเภอพานก็ ๑๑๖,๐๐๐ ไร่กว่า ไร่ อำเภอแม่จันก็ ๑๐๐,๐๐๐ ไร่กว่า ไร่ อำเภอเทิงก็ ๑๖๔,๐๐๐ ไร่กว่า ไร่นี้เป็นพื้นที่ถือครองรวมทั้งหมดทั้ง ๑๕ อำเภอ กับ ๒ กิ่ง เป็นพื้นที่ทั้งหมด ๑,๒๓๖,๕๖๖ ไร่ แต่มีเครื่องพ่นยาอยู่เพียง ๒๐๐ เครื่อง สำหรับในจังหวัดเชียงรายคิดโดยเฉลี่ยแล้วนา ๖,๑๓๑ ไร่ต่อเครื่องพ่นยา ๑ เครื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งจังหวัดเชียงรายเป็นจังหวัดที่กว้างใหญ่ไพศาลมาก ระยะทางจากอำเภอหนึ่งมายังอำเภอหนึ่งเป็นร้อย ๆ กิโลเมตร ดังข้าพเจ้าได้กราบเรียนให้ฯพณฯ ได้ทราบ จากอำเภอปงมาอำเภอเมือง ๑๗๒ กิโลเมตร จากอำเภอจุน มาเชียงราย ๑๔๔ กิโลเมตร จากอำเภอดอกคำใต้มาเชียงราย ๑๐๘ กิโลเมตร และจากกิ่งเชียงม่วนมาพะเยาแค่นั้นนะครับ ๑๐๘ กิโลเมตร และจากพะเยามาเชียงราย ๔๘ กิโลเมตร ก็รวม ๒๐๐ กิโลเมตร

เมื่อมีเครื่องพ่นยาอยู่ ๒๐๐ เครื่อง เมื่อเกิดศัตรูพืชขึ้นแล้ว และเราจะไปบริการช่วยเหลือประชาชนได้หันเหอย่างไร เพราะว่าพื้นที่กว้างใหญ่ไพศาลดังที่ได้กราบเรียนให้ท่านทราบ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในปีนี้อากาศก็ลดลง เมื่อศัตรูพืชเกิดรบกวนขึ้นอย่างนี้ข้าวกลับปริมาณลดลงอีก ชาวนาซึ่งได้รับการช่วยเหลือจากรัฐบาลโดยให้กู้เงินจากธนาคารเพื่อการเกษตรที่ดี สหกรณ์การเกษตรที่ดี ก็ปรากฏว่าไม่สามารถที่จะขายข้าวให้ได้คุ้มกับที่กู้เข้ามา เช่น สมมติว่าราษฎรกู้เงินจากธนาคารเพื่อการเกษตรมาคนละ ๕,๐๐๐ บาท ก็คิดว่าปีนี้จะได้ข้าว ๘๐๐ ถัง ก็จะขายไปให้แก่ธนาคารการเกษตรก็ปรากฏว่าเมื่อถึงเวลาได้ข้าวจริง ๆ ได้ ๔๐๐ ถัง เพราะว่าปริมาณลดลงเนื่องจากว่ามีศัตรูพืชรบกวน ก็ไม่สามารถจะหาเงินนั้นมาใช้หนี้ให้แก่ธนาคารเพื่อการเกษตร ก็จำเป็นต้องเอาไร่อานาไปขายให้แก่คนจีนบ้าง ต้องจำนองจำนำให้แก่นายทุนบ้าง นายทุนนั้นก็ปรากฏว่ามีการร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ทำเป็นขายฝาก สมมติว่าจำนองไว้ขาย ๖,๐๐๐ บาท แต่ว่าลงไปใบสัญญาขายฝากเป็น ๑๒,๐๐๐ บาท ดังที่ข้าพเจ้าเคยทำหนังสือถึง ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีมาแล้ว นอกจากนั้นที่ข้าพเจ้าได้เรียนให้ทราบว่านาเชียงรายมีล้านกว่าไร่ ความจริงนี้เป็นนาที่ถือครอง คือหมายความว่านาที่มีกรรมสิทธิ์เช่น ส.ค. ๑ หรือ น.ส. ๓ นอกจากนั้นนาที่ยังไม่มีกรรมสิทธิ์ คือหมายความว่าบุกรุกแล้วไปขอทำ น.ส. ๓ บ้าง ไปทำ ส.ค. ๑ บ้าง อะไรต่าง ๆ เหล่านี้ จากเจ้าหน้าที่ยังไม่เสร็จ เนื่องจากเจ้าหน้าที่มีน้อยบ้างหรืออาจจะถูกเจ้าหน้าที่เรียกเงินเกินอัตรา เช่นขอทำ น.ส. ๓ เรียก ๔๐๐-๕๐๐ บาท หรือ ๑,๐๐๐ บาท ไม่มีเงินก็ยังไม่ได้ทำ ข้าพเจ้าคิดว่ามีอีกประมาณไม่ต่ำกว่า ๓๐๐,๐๐๐ ไร่ เมื่อรวมทั้งหมดก็ ๑,๕๐๐,๐๐๐ ไร่ เพราะฉะนั้นเครื่องพ่นยา ๒๐๐ เครื่องนี้ ข้าพเจ้าอยากจะเรียนถาม ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรว่าท่านจะเพิ่มให้อีกได้หรือไม่และจะเพิ่มให้อีกเท่าไร และจะเพิ่มได้เมื่อไร และถ้าหากว่าท่านเพิ่มไม่ได้ เพราะอะไร

หม่อมราชวงศ์จักร์ทอง ทองใหญ่ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร) : ผมขอเรียนชี้แจงว่า เครื่องพ่นยาที่ท่านมีอยู่ ๒๐๐ เครื่องนี้เป็นเครื่องพ่นยาที่เอาไปไว้ที่จังหวัดเชียงรายเพื่อแก้ปัญหาอุทกภัยในขั้นแรกระยะแรกเท่านั้น หรือถ้าเมื่อมีปัญหาอื่นเกิดขึ้นก็จะสามารถนำไปใช้ได้ทันทั่วทั้ง และก็ได้เรียนไว้แล้วว่าถ้าเมื่อไม่พอก็เพิ่มได้อีกเพราะที่หน่วยปราบศัตรูพืชลำปางนั้นก็มีเครื่องยนต์อยู่ ๕๐ เครื่อง และเครื่องใช้กำลังคนอีก ๗๖๖ เครื่อง นอกจากนั้นก็ยังมีที่จะสำรองจากทางกรุงเทพฯ หรือถ้ามีความจำเป็นจะใช้เครื่องบินได้อีก เพราะฉะนั้นเครื่องไม้เครื่องมือที่มีอยู่นี้ก็เพียงพอที่จะใช้ได้เพื่อที่จะทำการปราบ และก็ที่ท่านแจ้งว่ามีที่ไร่ที่นา

ประมาณร่วมตั้ง ๑,๕๐๐,๐๐๐ ไร่ รวมทั้งที่มีกรรมสิทธิ์และไม่มีกรรมสิทธิ์ถือครองอะไรต่าง ๆ นานานั้น เรื่องนี้ผมก็อยากขอชี้แจงว่าคือว่านาทุกแห่งจะมีศัตรูไม่สม่ำเสมอ กัน บางแห่งก็ไม่มี บางแห่งก็มีมากบางแห่งก็มีน้อย คือการที่จะกำจัดนี้ในส่วนใหญ่ก็มีเป็นหน้าที่ของราษฎรเองที่จะต้องพยายามดูแลทรัพย์สินของตนเอง นั้นประการหนึ่ง และก็เมื่อไม่สามารถหรือยังไม่ทราบหรือยังไม่มีเครื่องมือเครื่องมือเหล่านี้ ทางราชการก็เข้าไปช่วยโดยให้เขาืมใช้ เพราะฉะนั้นถ้าเผื่อว่าโดยถือโดยเฉลี่ยราษฎรในเนื้อที่นา ๑,๕๐๐,๐๐๐ ไร่นี้ เฉลี่ยราษฎรคนละ ๒๐ ไร่ก็จะมีประมาณตั้ง ๕-๖ แสนราย หรือครอบครัว ซึ่งทางราชการจะไปช่วยดูแลปฏิบัติทั้งหมดด้วยกันนี้ไม่ได้แน่นอน เพราะว่าถ้าเผื่อว่าทางกระทรวงเกษตรนั้นงบประมาณอัตรากำลังและเครื่องมือให้ตามนั้นแล้วก็เป็นจำนวนมากมายเหลือเกินเพราะว่าไม่มีจังหวัดเชียงราย จังหวัดเดียว ยังมีอีก ๗๐ จังหวัดที่จะต้องดูแลเหมือนกันเพราะฉะนั้นก็เท่าที่พยายามก็พยายามทำเท่าที่ที่สามารถจะทำได้ในกำลังทางเครื่องมือเจ้าหน้าที่ และข้อสำคัญก็ขอให้ราษฎรนี้ได้พยายามช่วยตัวเอง เพราะว่าอย่างกู้เงิน กู้ทางเกษตร สินเชื่อทางการเกษตรนี้ก็ควรจะให้มีเครื่องมือไว้ เพราะว่าของอย่างนี้เป็นของประจำนี้ไม่พ้น อย่างแบบเกี่ยวกับที่บ้านท่านมียุ้ง ท่านก็ต้องหยาหรือชุด หรืออะไรมาคอยพ่นอยู่เสมอ ท่านจะไปขอร้องให้ทางราชการมาช่วยพ่นในบ้านท่าน ก็คงทำไม่ได้เช่นเดียวกัน

จำลองเอก ทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงราย): ขอบพระคุณมากครับ ผมขอถามข้อสุดท้ายเมื่อกี้ ๆ พณฯ ได้บอกว่าท่านกำลังจะแนะนำให้ราษฎรปลูกข้าวเพื่อผสมพันธุ์ที่มีการต้านทานโรคที่ข้าว ก. ข้าว ข. อะไรนั้นนะข้าพเจ้าก็ยังสงสัยอยู่ว่าสำหรับปีนี้ท่านได้สั่งการให้ทางเกษตรจังหวัดแนะนำให้ราษฎรปลูกไปแล้วก็ไร่ และก็ให้มีพันธุ์ข้าวไปให้ช่วยเหลือเขา แจกให้เขาหรือไม่เพราะว่าในจังหวัดเชียงรายนั่นเป็นจังหวัดที่นิยมปลูกข้าวเหนียว แต่ข้าวที่ท่านพูดเมื่อกี้มันเป็นข้าวเจ้า แต่ที่นี้พันธุ์ข้าวเจ้าขณะนี้ปรากฏว่าราคาแพง เนื่องจากว่าราษฎรต่างพากันหันมาปลูกข้าวเจ้า เนื่องจากข้าวเหนียวราคาตกต่ำ ก็ปรากฏว่าขณะนี้พันธุ์ข้าวเจ้าในจังหวัดเชียงรายราคาสูงลิ่วถึงถึงละ ๑๘ บาท ทั้ง ๆ ที่ทางกรุงเทพฯ ไม่ถึง แต่ว่าที่เชียงรายถึงถึงละ ๑๘ บาท ก็ราษฎรกำลังวังหาซื้อกันอยู่ก็ไม่มี ก็อยากจะทราบว่าการกระทรวงเกษตรได้มีการช่วยเหลือ โดยเฉพาะกรมส่งเสริมการเกษตรจะช่วยเหลือหาพันธุ์ข้าวนี้ไปแจกจ่ายแก่ชาวนาให้ทันฤดูกาลนี้ได้หรือไม่ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งโรคข้าวที่ท่านพูดนั้นว่าจะต้องป้องกันโดยการพ่นยานั้นปีนี้น่าจะได้เตรียมการไว้อย่างไรหรือไม่ เพื่อจะมีให้โรคข้าวนี้เกิดขึ้นแก่ข้าวในจังหวัดเชียงราย

อีกต่อไป และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อในจังหวัดเชียงรายนี้เป็นที่ประจักษ์แล้วว่าเป็นจังหวัดที่กว้างใหญ่ไพศาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีถึง ๑๕ อำเภอ กับ ๒ กิ่ง และมีพื้นที่ทั้งถือครองและไม่มีกรรมสิทธิ์ถือครองทั้งหมดมีเนื้อที่ถึง ๑ ล้าน ๕ แสนไร่ นั้นถ้าหากว่าท่านจะให้หน่วยบินไปประจำเพื่อปราบศัตรูพืชจะได้หรือไม่ ผมขอเรียนถามเป็นครั้งสุดท้าย

หม่อมราชวงศ์จักรทอง ทองใหญ่ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร) : สำหรับคำถามครั้งที่ ๓ นี้ เกี่ยวกับเรื่องพันธุ์ข้าว คือว่าเรื่องพันธุ์ข้าวนี้ เมื่อกรรมการข้าวผลิออกมา ก็จำเป็นต้องไปขายเป็นขั้น ๆ เพราะว่าที่ผลิออกมา สถานีทดลองต่าง ๆ นี้มีจำนวนจำกัด และก็มีเนื้อที่จำกัดด้วย ตลอดจนให้งบประมาณก็จำกัด เพราะฉะนั้นการที่จะขายนี้ตามหลักการก็ต้องอาศัยราษฎรช่วยกันด้วยคือว่าถ้าเผื่อว่าราษฎรได้รับพันธุ์ข้าวไป ๑ ถึงเอาไปปลูก ก็ได้เนื้อที่ ๑ ไร่ ถ้าดูแลปฏิบัติให้ดีก็ควรจะได้ประมาณ ๘๐ ถึง ๘๐ ถึงนี้ก็หมายความว่าไปขายได้ในเนื้อที่ ๘๐ ไร่ เพราะฉะนั้นก็ทางกระทรวงเกษตรโดยกรมส่งเสริมการเกษตรก็ได้พยายามให้ราษฎรที่เป็นกลุ่มเป็นก้อน เช่นอย่างกลุ่มเกษตรกรหรือกลุ่มชาวนาได้ช่วยกันขาย แล้วก็ทางกรมเองก็รับซื้อมาเป็นส่วนหนึ่ง อีกส่วนหนึ่งก็เพื่อให้ราษฎรนี้ได้ขายกันเอง หรือแจกจ่ายกันเองตามแต่ความต้องการหรือว่าบางทีก็อย่างญาติพี่น้องก็แจกกันไป คนอื่นก็อาจจะขายไปก็สุดแล้วแต่ แต่ว่าเป็นวิธีการที่ส่วนราษฎรต้องช่วย เพราะถ้าเผื่อว่าจะให้ทางราชการขายพันธุ์ข้าวให้พอที่จะปลูกในเนื้อที่ ๔๐ ล้านไร่นี้ คงเป็นไปได้ เพราะฉะนั้นก็ขอเรียนอันนี้สำหรับเรื่องเกี่ยวกับเรื่องข้าวนี้ผมได้เรียนไว้แล้วว่า ข้าวนี้จะต้องฉีดล่องหน้าและก็ไม่ทราบว่าจะฉีดเมื่อไรที่ไหน เพราะไม่ทราบว่าจะมาหรือไม่มา จะมีหรือไม่มีถ้าเมื่อมีขึ้นมาแล้ว บางทีก็ทำได้ บางทีก็ใช้ยาบางชนิดซึ่งเป็นยาที่มีพิษแรงเหลือเกินซึ่งดูดซึมเข้าไปในต้นข้าวก็อาจจะพอช่วยได้บ้าง แต่ว่าสู้วิธีป้องกันไม่ได้ แต่การจะไปป้องกันล่องหน้าก็อย่างที่เรียนให้ทราบแล้วว่า ถ้าเผื่อ ๑ ล้าน ๕ แสนไร่นี้ ไปฉีดป้องกันไว้หมดก็ต้องสิ้นเปลืองยาประมาณ ๑ ล้าน ๕ แสนกิโลกรัม หรือ ๑ ล้าน ๕ แสนลิตร ซึ่งก็เป็นเงินจำนวนมาก แล้วไม่ใช่จังหวัดเชียงรายแห่งเดียว ลำปาง เชียงใหม่ ลำพูน แพร่ น่าน ตลอดจนกระทั่งมาทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือก็มีเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นถ้าเผื่อจะให้ไปป้องกันเรื่องนี้ทั้งหมดก็คงทำไปไม่ได้

ส่วนเรื่องที่ ๓ เกี่ยวกับเรื่องหน่วยบินนั้น คือว่าหน่วยบินนี้มีเครื่องบินอยู่จำกัดแล้วก็ทางกระทรวงก็ต้องพิจารณาใช้เครื่องบินในสิ่งที่จำเป็นเร่งด่วนที่สุดก่อน อย่างเวลานี้มี

ปัญหาเรื่องตึกแดนในภาคกลางหรือภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คือแถวตงพญาเย็น ลำนารายณ์ อะไรต่าง ๆ นี้ไชยบาดาล ขณะนี้กำลังระบอบมากก็ได้ส่งเครื่องบินไปทำที่นั่น แล้วก็เมื่อมีเพิ่มขึ้นมาในจังหวัดกำแพงเพชร นครสวรรค์ ก็ต้องส่งไป เพราะฉะนั้นที่เราจะเอาไปเตรียมไว้เฉย ๆ ก็จะเสียประโยชน์เมื่อยังไม่มี ความจำเป็น และการใช้เครื่องบินต้องถือว่าเป็นเฉพาะในกรณีที่ราษฎรไม่สามารถทำ และเป็นวิธีการสุดท้าย เพราะถ้าเผื่อว่าไปใช้เครื่องบินโดยพร่ำเพรื่ออย่างโรคบ้วนนี้ก็มิศัตรุของมันเป็นเหมือนกัน ถ้าเผื่อเราเอาเครื่องบินไปบุพรมแล้วศัตรุของมันก็จะถูกทำลายไปด้วย อาจจะถูกทำลายไปมากกว่าทำลายบ้วนด้วยซ้ำ ในเมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว บ้วนก็จะระบอบมากขึ้นกว่าที่ปรากฏอยู่ในประเทศอินโดนีเซียเวลานี้

ประธานสภาผู้แทน : ต่อไปกระทำตามด่วนลำดับ ๔ ของนายประทีป ทองคำโส เรื่อง การย้ายโรงเรียนอุบลวิทยาคมไปอยู่ที่อื่น ตามกระทรวงศึกษาธิการ

นายประทีป ทองคำโส (อุบลราชธานี) : กระผม ประทีป ทองคำโส ส.ส. อุบลราชธานี กระผมขอตั้งกระทู้ถามด่วน ตามรัฐธรรมนูญว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ดังต่อไปนี้

เนื่องด้วยโรงเรียนอุบลวิทยาคม (วัดหนองยาง) ในเมืองอุบลราชธานี ตั้งอยู่ที่ที่ดินของวัดเก่า (ที่ธรณีสงฆ์) ซึ่งอยู่ในความดูแลของกรมการศาสนา มีเนื้อที่ประมาณ ๒๕ ไร่ โรงเรียนนี้ได้ก่อสร้างมาเป็นเวลาประมาณ ๔๐ ปีเศษ อาคารเดิมชำรุดทรุดโทรมถูกเรือถอนไปหมดแล้วได้รับงบประมาณ ๒๕๑๐-๒๕๑๑-๒๕๑๒ ขณะนี้ได้ปลูกสร้างอาคารถาวรขึ้นเป็นแบบ ๐๐๔ ๕ หลัง มีนักเรียนประมาณ ๒,๐๐๐ ถึง ๒,๕๐๐ คน ครู ๖๐ คนถึง ๖๕ คน ขณะนี้กระทรวงศึกษาธิการร่วมด้วยกรมการศาสนาได้วางโครงการที่จะย้ายโรงเรียนหลังนี้ออกไปจากที่เดิม ไปสร้างในที่ดินของโรงเรียนเกษตรกรรมเดิม ซึ่งขณะนี้เขาเรียกว่าเป็นนิคมถาวรซึ่งอยู่นอกเมืองและห่างไกลมาก แล้วจะจัดบริเวณของโรงเรียนเป็นย่านศูนย์การค้าขึ้นซึ่งจะสร้างความเดือดร้อนให้แก่ นักเรียนและผู้ปกครองเป็นอย่างยิ่ง เพราะโรงเรียนนี้สอนตั้งแต่ชั้น ป.๑ ถึง ป.๗ ซึ่งเป็นเด็กเล็ก ๆ ทั้งนั้น ประชาชนชาวอุบลราชธานีกำลังวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลนี้ไปในทางไม่ดีตาม หากไม่จัดการยับยั้งเสียโดยรีบด่วน จะสร้างความปั่นป่วนขึ้นได้ จึงขอทราบเรียนถามดังต่อไปนี้

๑. ท่านทราบเรื่องนี้หรือไม่ และท่านมีนโยบายที่จะยับยั้งการย้ายโรงเรียนหลังนี้อย่างไรหรือไม่

๒. ท่านจะจัดการสอบสวนเจ้าหน้าที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการย้ายโรงเรียนนี้เพื่อทราบเบื้องหลังของการหาผลประโยชน์จากที่ดินแปลงนี้จะได้หรือไม่

๓. จะชี้แจงให้ชาวอุบลราชธานีได้ทราบเพื่อป้องกันเหตุการณ์อันไม่บังควรจะเกิดขึ้น
จะได้หรือไม่

นายสุกิจ นิมมานเหมินทร์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : กระผมขอตอบ
ในนามของกระทรวงศึกษาธิการว่า ไม่มีนโยบายย้ายโรงเรียนจากจังหวัดประการใด และไม่มี
โครงการที่จะย้ายเพื่อตั้งสถานที่ศูนย์การค้าด้วย ส่วนที่ถามว่าจะชี้ให้ชาวอุบลราชธานีได้ทราบ
นั้น กระผมก็ขอทราบเรียนท่านสมาชิกว่า ก็เมื่อได้ชี้แจงในที่สภานี้แล้วจะไปชี้แจงให้ชาว
อุบลราชธานีได้ดีกว่าหรืออย่างไร ในเมื่อท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแห่งจังหวัดอุบลราชธานี
ก็เป็นผู้ตั้งกระทู้ถามนี้

นายประทีป ทองคำใส (อุบลราชธานี) : กระผมรู้สึกปลื้มปิติเป็นอย่างยิ่งครับที่ได้รับ
คำตอบเป็นการยืนยันจากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ก่อนอื่นผมใคร่จะขอ
ทราบเรียนซึ่งเบื้องหลังแห่งความเป็นมาแห่งกระทู้ของกระผมนี้

ประธานสภาผู้แทน : เห็นจะไม่ต้องหروกรครับ เดียวจะเสียเวลาคนอื่นเขาไม่ได้ย้าย
แล้วละ

นายประทีป ทองคำใส (อุบลราชธานี) : กระผมขอนิดเดียวครับ

ประธานสภาผู้แทน : เขาไม่ย้ายแล้ว

นายประทีป ทองคำใส (อุบลราชธานี) : คือที่มาของกระทู้นี้ไม่ใช่มาอย่างเลื่อนลอย
ครับ คือว่าเรามีหลักฐาน เดียวนี้จังหวัดอุบลราชธานีเรามีที่ดินซึ่งอยู่ในลักษณะเป็นที่ของ
กรมการศาสนาบ้าง ที่ของราชพัสดุบ้าง.....

ประธานสภาผู้แทน : ไซ้ เขตตกลง เดิมที่จะย้ายแต่ไม่ย้ายแล้ว

นายประทีป ทองคำใส (อุบลราชธานี) : ก็มีประมาณยูนบางซึ่งพยายามที่จะเขมือบ
พระทานโพนะครับ พวกนี้อยู่เรื่อย ๆ

ประธานสภาผู้แทน : พอแล้ว

นายประทีป ทองคำใส (อุบลราชธานี) : กระผมมีหลักฐานในเดือนกันยายนนั้นมีเจ้าหน้าที่
ซึ่งอยู่ใกล้ชิดกับกรมการศาสนาพร้อมทั้งนายทุนไปจากอุบลราชธานี.....

ประธานสภาผู้แทน : เอาละ อันนี้ก็เข้าใจแล้วครับ เป็นอันว่าระงับแล้ว

นายประทีป ทองคำใส (อุบลราชธานี) : เพราะฉะนั้นในฐานะที่ท่านรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงศึกษาธิการได้ตอบยืนยันว่าโรงเรียนหลังนี้ซึ่งมีนักเรียนเป็นเด็ก ๆ นี้ เด็กเล็ก ๆ

ทั้งหลายนี้จะไม่ถูกย้าย กระผมก็ถือเกียรติของสภาเป็นที่ตั้ง แล้วขอขอบพระคุณครับ ไม่ติดใจจะซักถามอะไรอีกแล้วครับ

ประธานสภาผู้แทน : ต่อไปกระทู้ถามด่วนลำดับ ๕ ของพันเอกสมคิด ศรีสังคม เรื่อง ป้องกันการล้มล้าง รัฐธรรมนูญ ตามกระทรวงมหาดไทย

พันเอกสมคิด ศรีสังคม (อุดรธานี) : ข้าพเจ้าพันเอก สมคิด ศรีสังคม สมาชิกสภาผู้แทน จังหวัดอุดรธานี ขอตั้งกระทู้ถามด่วน ตามรัฐธรรมนูญว่าการกระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้

ตั้งแต่ได้มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองมาเป็นระบอบประชาธิปไตยได้มีการปฏิบัติ รัฐประหารล้างรัฐธรรมนูญหลายครั้ง และในขณะนี้เพิ่งจะเริ่มใช้รัฐธรรมนูญ เมื่อวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๑๑ เพื่อป้องกันมิให้ประวัติศาสตร์ซ้ำรอยอีก จึงขอเรียนถามว่า

๑. รัฐบาลได้มีนโยบายที่จะส่งเสริมสนับสนุนมิให้มีการล้มล้างรัฐธรรมนูญหรือไม่

๒. ขณะนี้ รัฐบาลได้ดำเนินการในเรื่องการป้องกันมิให้มีเหตุการณ์ดังกล่าวข้างต้น เกิดขึ้นอีกได้หรือไม่

พลเอกประภาส จารุเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : กระทรวงมหาดไทย ขอชี้แจงให้ท่านผู้ที่มีเกียรติได้ทราบร่วมกันทั้งสองข้อ ดังต่อไปนี้

รัฐบาลไม่ประสงค์ที่จะให้มีการล้มล้างรัฐธรรมนูญอันเป็นหลักในการปกครองประเทศตาม ระบอบประชาธิปไตยของไทย ซึ่งเป็นการตรงกันข้ามรัฐบาลมีนโยบายที่จะสนับสนุนและ ส่งเสริมรักษาไว้และปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยให้เป็นหลักสถิติสถาพร ดังที่ปรากฏตามคำปรารภของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับปัจจุบันและคำแถลง นโยบายของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ต่อรัฐสภาเมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๑๒ แล้ว ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีท่านได้ยืนยันในนโยบายตามที่ได้บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ว่าจะปฏิบัติทุกอย่างเพื่อการปกครองระบอบนี้ให้ดำเนินไปด้วยความราบรื่น พัฒนาก้าวหน้า และยั่งยืนตลอดไป จึงยืนยันได้ว่ารัฐบาลมีนโยบายที่จะป้องกันทุกวิถีทางมิให้มีการล้มล้าง รัฐธรรมนูญ อันจะเป็นการล้มล้างระบอบการปกครองประชาธิปไตยของไทยไปด้วย รัฐบาล ได้ดำเนินการเพื่อป้องกันมิให้มีการปฏิวัติรัฐประหารล้มล้างรัฐธรรมนูญหรือระบอบการ ปกครองในแบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขอยู่แล้วทุกวิถีทาง และจะ ดำเนินการต่อไปเพื่อให้รัฐธรรมนูญในระบอบนี้ได้ยืนยงคงอยู่คู่บ้านเมืองตลอดไปด้วย โดยได้ สั่งการและชี้แจงนโยบายให้ข้าราชการและประชาชนทั่วราชอาณาจักรได้ทราบและถือปฏิบัติ

ตามรัฐธรรมนูญโดยเทิดทูนพระมหากษัตริย์และราชบัลลังก์ไว้เป็นที่เคารพสักการะอันสูงยิ่ง ส่งเสริมให้ประชาชนไทยให้มีบทบาทและร่วมในขบวนการเมืองการปกครองประเทศอย่าง กว้างขวาง รักษาความมั่นคงของประเทศชาติรวมทั้งรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ และประการอื่น ๆ ทั้งนี้ด้วยกำลังของข้าราชการพลเรือน ตำรวจ ทหาร และเจ้าหน้าที่ทุกฝ่าย และให้การสนับสนุนโดยประชาชนอีกด้านหนึ่งด้วย

พันเอกสมคิด ศรีสังคม (อุดรธานี) : เนื่องจากกระทู้ถามที่ข้าพเจ้าถามในวันนี้ ข้าพเจ้า ถือว่ามีความสำคัญเกี่ยวกับประเทศชาติบ้านเมืองของเราเป็นอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้นถ้าหากว่า ข้าพเจ้าต้องเข้าถึงข้อเท็จจริงในอดีตเพื่อประกอบคำถามซึ่งอาจจะยืดยาวไปบ้างก็ขอได้กรุณาด้วย

ประธานสภาผู้แทน : ตัดให้สั้น ๆ หน่อย

พันเอกสมคิด ศรีสังคม (อุดรธานี) : ข้อ ๑. นับตั้งแต่ได้มีการเปลี่ยนแปลงการปกครอง จากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์เป็นระบอบรัฐธรรมนูญโดยมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ได้มีการล้มล้างรัฐธรรมนูญหลายครั้งหลายหน ทุกครั้งผู้ล้มล้างรัฐธรรมนูญก็ดำเนินการร่าง และสถาปนารัฐธรรมนูญขึ้นใหม่ แล้วก็ประกาศต่อประชาชนว่าจะเทิดทูนและรักษาไว้ซึ่ง รัฐธรรมนูญฉบับนั้น ข้าราชการทหารก็ดี พลเรือนและตำรวจก็ดี ทั้งมวล ต่างก็ปฏิญาณตนว่า จะเลื่อมใสเทิดทูนและรักษาไว้ซึ่งการปกครองระบอบรัฐธรรมนูญและก็มีประเพณีสืบต่อกันมาจนกระทั่งทุกวันนี้ ว่า ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และรัฐธรรมนูญเป็นสถาบันสูงสุด ที่ประชาชนชาวไทยพึงเทิดทูนและธำรงรักษาไว้ แต่รัฐบาลทุกสมัยก็ทำได้วางมาตรการอย่าง จริงจังเพื่อป้องกันมิให้บุคคลกระทำการล้มล้างรัฐธรรมนูญโดยเด็ดขาด แต่อย่างไรก็ตาม รัฐธรรมนูญต้องถูกบุคคลที่ปฏิญาณตนว่า จะเทิดทูนและรักษาไว้ซึ่งรัฐธรรมนูญนั้น ทำลาย ล้มล้างลงทุกครั้ง มีหลายครั้งที่บุคคลผู้รับผิดชอบสถาปนารัฐธรรมนูญนั้น หรือบุคคลใน คณะรัฐบาลในขณะนั้นเอง ไปร่วมกับบุคคลอื่นกระทำการล้มล้างรัฐธรรมนูญ และล้มล้าง รัฐบาลที่ตนร่วมอยู่ แล้วก็กลับขึ้นมาใช้อำนาจอีก ทั้งนี้จะเป็นเพราะเหตุความมักใหญ่ใฝ่สูง เพราะหลงต่อลาภยศสักการะ เพราะเหตุขาดอุดมการณ์หรือเพราะเหตุใดอื่น รัฐธรรมนูญ เป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ เป็นหลักประกันอำนาจอธิปไตย สิทธิเสรีภาพของปวงชน การล้มล้างรัฐธรรมนูญย่อมถือได้ว่าเป็นการทรยศต่อประชาชน และเป็นการทรยศต่อชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ เพราะสถาบันสูงสุดทั้งสี่ ไม่อาจแยกออกจากกันได้ แต่การ ล้มล้างรัฐธรรมนูญในอดีตทุกครั้ง หาได้มีผู้ใดแม้แต่ยกนิ้วขึ้นต่อลู่ขัดขวางการกระทำ.....

ประธานสภาผู้แทน : เห็นจะรวบรัดลงได้แล้วครับ ถ้ามได้แล้ว

พันเอก สมคิด ศรีสังคม (อุดรธานี) : จะถามครับ

ประธานสภาผู้แทน : ครับ เอละ

พันเอกสมคิด ศรีสังคม (อุดรธานี) : อีก ๒-๓ ประโยคครับ หากได้มีผู้แม้แต่จะยกขึ้นต่อสู่ขัดขวางการกระทำของผู้ล้มล้างรัฐธรรมนูญแต่อย่างใดไม่ แล้วจะมีอะไรเป็นประกันความปลอดภัย และการสถิตสถาพรของสถาบันสูงสุดอีกสถาบันเล่า นี่คือจุดอ่อนที่เป็นอันตรายอย่างร้ายแรงของสังคมไทยในปัจจุบัน ข้าพเจ้าจึงขอเรียนถามรัฐบาลนี้ว่า โดยที่รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันนี้ รัฐบาลนี้ได้มีส่วนอย่างสำคัญในการสถาปนาขึ้น และได้ประกาศต่อปวงชนชาวไทยว่า จะเกิดทุนและรักษาไว้ซึ่งรัฐธรรมนูญนี้ ให้สถิตสถาพรสืบไป รัฐบาลได้วางมาตรการจริงจังไว้ เพื่อปราบปรามผู้คิดล้มล้างรัฐธรรมนูญโดยเด็ดขาดหรือไม่ เพราะคำถามที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้กรุณาตอบไปเมื่อสักครู่นี้ ยังไม่ละเอียดยังครอบคลุมยังกว้างอยู่ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงถามว่า รัฐบาลได้วางมาตรการจริงจังไว้เพื่อปราบปรามบุคคลผู้คิดล้มล้างรัฐธรรมนูญฉบับนี้โดยเด็ดขาดหรือไม่ โดยวิธีใด รัฐบาลมีมาตรการอย่างไรในการที่จะอบรมให้ประชาชนทั่วไปโดยเฉพาะทหารและตำรวจผู้มีหน้าที่โดยตรงเกี่ยวกับการป้องกันคุ้มครองรัฐธรรมนูญ และรักษาความสงบเรียบร้อยให้ลุกขึ้นฮือขึ้นต่อต้านเมื่อเกิดมีผู้คิดหรือดำเนินการล้มล้างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ นั้นเป็นข้อหนึ่ง คำถามข้อหนึ่ง

ข้อ ๒. การล้มล้างรัฐธรรมนูญในอดีตทุกครั้ง ผู้ล้มล้างรัฐธรรมนูญมักจะใช้กำลังทหารของชาติ และกำลังอาวุธของชาติเป็นเครื่องมือ เป็นการละเมิดหน้าที่อันทรงเกียรติของทหารของชาติ หน้าที่โดยตรงอย่างเดียวของทหารก็คือป้องกันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และรัฐธรรมนูญ ให้พ้นจากภัยพิบัติอันจะมาจากอริราชศัตรูหมู่มั่วยทั้งมวล รัฐบาลมีมาตรการอย่างไรที่จะดำเนินการให้ทหารของชาติได้ปฏิบัติหน้าที่ของทหารโดยแท้จริงอย่างเดียว ดังที่ข้าพเจ้าเรียนมาข้างต้น รัฐบาลมีมาตรการอย่างไรที่จะป้องกันมิให้ทหารของชาติต้องเป็นเครื่องมือทางการเมือง หรือตกเป็นเครื่องมือของบุคคลหรือคณะบุคคลเพื่อทำการล้มล้างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ดังที่เป็นมาแล้วในอดีต

พลเอกประภาส จารุเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ขอตอบคำถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่า รัฐบาลได้วางมาตรการทุกวิถีทางทั้งในทางลับและในทางเปิดเผย

ด้วยกำลังทหารและตำรวจที่จะชำระไว้ซึ่งรัฐธรรมนูญโดยเข้มแข็งอยู่ในขณะนี้ สำหรับในข้อที่ ๒ ที่ว่าจะมีมาตรการสำหรับทางทหาร ก็ท่านเองก็เป็นทหารท่านย่อมรู้ดีว่าทหารนั้นมีระเบียบข้อบังคับแบบแผนประเพณีและวินัยไว้ตามตัวบทกฎหมายและระเบียบข้อบังคับนั้นโดยชัดแจ้งอยู่แล้ว แต่เรื่องการพร้อมใจกัน ในการที่จะเปลี่ยนแปลงรัฐธรรมนูญหรืออุดมการณ์ใด ๆ นั้น มันนอกเหนือจากในการที่เราจะวางมาตรการบีบบังคับไว้ได้ ย่อมเป็นไปตามวิวัฒนาการทั้งในทางประวัติศาสตร์ที่เป็นมาแล้วและที่กำลังเป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ เพราะฉะนั้นในข้อนี้ นั้นทางราชการทหารเองก็ได้พยายามวางระเบียบข้อบังคับและวินัยตลอดจนกำหนดประเพณีของทหารไว้แล้วโดยชัดแจ้ง ซึ่งท่านผู้ถามเองก็เป็นทหารอยู่และก็ได้ทราบเรื่องนี้ดีอยู่แล้ว จึงหวังว่าคงจะเข้าใจในคำตอบของข้าพเจ้า

พันเอกสมคิด ศรีสังคม (อุดรธานี) : ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณที่ท่านได้ตอบข้อซักถามของข้าพเจ้า แต่ว่าอย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าคำตอบจะไม่ชัดแจ้งก็เป็นข้อเท็จจริงที่ปรากฏชัดอยู่แล้ว ข้าพเจ้าก็จะขอซักค้านในเรื่องต่อไปทีเดียว การซักค้านครั้งที่ ๒

๑. การล้มล้างรัฐธรรมนูญในอดีตทุกครั้งผู้ล้มล้างรัฐธรรมนูญมักจะอ้างความไม่พอใจเกี่ยวกับภาวะทางการเมือง อ้างความเดือดร้อนของประชาชน อ้างการคอร์รัปชันในวงการเมือง และวงราชการ บางครั้งการล้มล้างเกิดจากการอิจฉาริยะยาในทางการเมือง หรือเกิดจากผลประโยชน์ขัดกันระหว่างผู้มีอำนาจ ผู้ล้มล้างส่วนมากมักจะจำกัดอยู่ในหมู่ข้าราชการประจำ ข้าราชการการเมืองซึ่งอยู่ใกล้ชิดหรืออยู่ในวงรัฐบาลนั่นเอง ข้าพเจ้าจึงขอเรียนถามว่าเพื่อมิให้ประวัติศาสตร์ซ้ำรอยอีก ท่านได้ดำเนินการสืบสวนไว้หรือไม่ว่าบุคคลในคณะรัฐบาลก็ดี นักการเมืองในวงรัฐบาลก็ดี ข้าราชการทหาร พลเรือน ตำรวจ โดยเฉพาะผู้มีหน้าที่คุมกำลังของชาตินั้นมีความรู้สึกดังที่เรียนมาข้างต้นหรือไม่ หากสืบสวนว่ามี รัฐบาลจะดำเนินการแก้ไขอย่างไร รัฐบาลได้สืบสวนดูหรือไม่ว่าการที่สมาชิกสภาผู้แทนดำเนินการขอแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญฉบับนี้อันเป็นการกระทำตามวิถีทางแห่งระบอบประชาธิปไตยนั้น อาจจะก่อให้เกิดความไม่พอใจขึ้นในหมู่บุคคลบางจำพวก และอาจอ้างเอาเป็นสาเหตุแห่งการวางแผนล้มล้างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ หากสืบได้ความจริง รัฐบาลดำเนินการแก้ไขอย่างไร

๒. การล้มล้างรัฐธรรมนูญทุกครั้ง การถอนรากถอนโคนทำลายล้างระบอบประชาธิปไตยลงโดยสิ้นเชิงมิใช่การนำไปสู่หรือเป็นการสร้างระบอบประชาธิปไตยดังที่บุคคลบางจำพวกกล่าวอ้าง ระบอบประชาธิปไตยจะมั่นคงอยู่ได้ก็โดยทุกฝ่ายมีความอดทนหรือขันติธรรม

ยอมรับนับถือความคิดเห็นของบุคคลอื่น การแพ้การชนะเป็นวิถีทางการเมืองธรรมดาในระบอบประชาธิปไตย ผู้แพ้ต้องยอมรับการแพ้โดยการสงบ และด้วยน้ำใจนักกีฬา หากต้องการอำนาจคืนก็ต้องต่อสู้ตามวิถีทางตามรัฐธรรมนูญ การใช้กำลังอาวุธเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจเป็นการทำลายรากฐานแห่งระบอบประชาธิปไตย การล้มล้างรัฐธรรมนูญแต่ละครั้งย่อมจะทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างข้าราชการกับประชาชนเสื่อมลงและห่างเหินกันไปอีกด้วยข้าราชการหวีความเป็นนายเหนือประชาชนขึ้นทุกวัน ประชาชนตกอยู่ในปรักแห่งความเป็นปาวหนกหลวงลงทุกที

ประธานสภาผู้แทน : ถามเสียทีครับ ประกอบมากครับ

พันเอกสมคิด ศรีสังคม (อุดรธานี) : เดี่ยวครับ เดี่ยวเดี๋ยวครับ ขอประทานโทษครับ ความเป็นที่พึงของข้าราชการที่ประชาชนปรารถนาเสื่อมถอยตามไปด้วย จนมีคำกล่าวกันในหมู่ของประชาชนว่า.....

ประธานสภาผู้แทน : ไม่เอาแล้ว ถามเลย นานแล้ว

พันเอกสมคิด ศรีสังคม (อุดรธานี) : ครับ จะถามเดี๋ยวนี้แหละครับการปกครองระบอบรัฐธรรมนูญ ที่มีผู้แทนราษฎรซึ่งเลือกตั้งมาโดยตรงเพื่อเป็นปากเสียงแทนประชาชนเท่านั้น ที่สามารถจะดึงข้าราชการกับประชาชนให้หันหน้าเข้าหากันได้ ข้าพเจ้าจึงขอถามรัฐบาลนี้ว่า รัฐบาลเชื่อหรือไม่ว่า หากยึดหลักการขั้นต้น จะมีการป้องกันการทำลายล้มล้างรัฐธรรมนูญได้ หากรัฐบาลเชื่อ รัฐบาลจะนำไปยึดเป็นหลักปฏิบัติหรือไม่

๓. ในอดีตที่มีการล้มล้างรัฐธรรมนูญ ผู้ล้มล้างรัฐธรรมนูญมักจะอ้างชาติและประชาชน โดยกล่าวว่ารักชาติและประชาชน ทำเพื่อชาติและประชาชน แต่เหตุการณ์ในอดีตมักปรากฏว่า.....

ประธานสภาผู้แทน : ซ้ำอีกแล้วครับ เอาถามเสียดีกว่าคุณสมคิดมันซ้ำครับ ถามเลยซิ

พันเอกสมคิด ศรีสังคม (อุดรธานี) : ครับ อันนี้ก็เป็นจุดอ่อนที่มีอันตรายอย่างยิ่ง เพราะว่าผู้ที่ล้มล้างรัฐธรรมนูญนั้น ก็มักจะไม่นับปฏิบัติตามคำมั่นสัญญาที่ให้ไว้แก่ประชาชน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอถามว่ารัฐบาลได้ตระหนักในเรื่องนี้หรือไม่และมีวิธีการแก้ไขอย่างไร

พลเอกประภาส จารุเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : กระทรวงมหาดไทยขอตอบคำถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่า มาตรการในการป้องกันตลอดจนการยึดมั่นในอุดมการณ์ต่าง ๆ ตามที่ท่านอภิปรายเป็นคำสอนออกมานั้น เป็นเรื่องที่รัฐบาลกำลังทำ

อยู่แล้วและก็ได้ยึดถือตามนั้น โดยตลอดมาจนกระทั่งทุกวันนี้ ในเรื่องที่ว่าถ้าใครจะละเมิดตามนั้น รัฐบาลได้วางมาตรการในการที่จะดำเนินการสืบสวนและป้องกันหรือไม่นั้น ท่านจะให้เห็นได้ว่า ในระหว่างการปฏิบัติการของคณะรัฐบาลที่แล้ว ๆ มานั้นก็มีหลายครั้งหลายคราที่ได้จับกุมผู้ที่คิดจะล้มล้างรัฐธรรมนูญ แต่ส่วนว่าเมื่อจับกุมไปแล้ว ศาลเขาจะเห็นด้วยหรือไม่ จะถูกลงโทษหรือไม่นั้นก็เป็นเรื่องของในทางคดีการ และเรื่องต่างๆ ในเรื่องการล้มล้างรัฐธรรมนูญนั้น ถ้าหากว่าเป็นการกระทำที่ไม่สำเร็จหรือทำโดยไม่มีเห็นชอบแล้ว ก็มีกฎหมายคุ้มครองอยู่แล้ว แต่ถึงแม้ว่า เมื่อเขาทำสำเร็จแล้วและมีปรากฏว่าเป็นคนเห็นชอบกฎหมายก็ให้ออกาสเปิดอยู่แล้ว ซึ่งท่านเองท่านเป็นนักกฎหมายที่สูงกว่าข้าพเจ้า ข้าพเจ้าคิดว่า ท่านคงทราบถึงว่าลักษณะแห่งกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเมืองนั้นเป็นอย่างไรและความจริงแห่งการเมืองนั้นมันมีวิวัฒนาการในการปฏิบัติกันอย่างไร ส่วนในเรื่องทางประวัติศาสตร์ว่า คนนั้น คนนี้ คนโน้นอะไรนั้น มันเป็นเรื่องอีกส่วนหนึ่ง ที่มันเป็นไปตามประวัติศาสตร์ของลักษณะแห่งการเมืองที่จะวิวัฒนาการและเปลี่ยนแปลงไป เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าซึ่งขอสรุปได้ว่า ตามที่ท่านได้กล่าวมานั้นรัฐบาลได้ยึดมันอยู่แล้วในทางอุดมการณ์ที่จะดำเนินการต่อไปทุกอย่างทุกสิ่ง ภายใต้ขอบเขตแห่งกฎหมายที่วางไว้ทุกประการ

พันเอกสมคิด ศรีสังคม (อุดรธานี) : ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณที่ ฯพณฯ รัฐมนตรีได้ให้คำมั่นสัญญาว่าจะรักษาไว้ซึ่งรัฐธรรมนูญฉบับนี้โดยทุกวิถีทาง ข้าพเจ้าขอชักค้ำเป็นครั้งสุดท้ายดังต่อไปนี้ ดังที่ได้เรียนมาแล้ว รัฐบาลนี้โดยเฉพาะ ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีได้มีบทบาทอย่างสำคัญในการสถาปนารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ฉบับปัจจุบันนี้ขึ้น ประชาชนชาวไทยจึงเชื่อมั่นว่าในชีวิตบั้นปลายของ ฯพณฯ ทั้งสองนี้ ประวัติศาสตร์จะได้จารึกเกียรติประวัติของ ฯพณฯ ไว้ว่า ฯพณฯ และคณะรัฐบาลชุดนี้ได้เชิดชูป้องกันมิให้บุคคลใดสามารถใช้กำลังทำการล้มล้างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ลงได้เช่นในอดีต ข้าพเจ้าจึงขอประทานกราบเรียนขอคำรับรองจาก ฯพณฯ ทั้งสองต่อหน้าสมาชิกสภาอันมีเกียรติและต่อหน้าเสวตฉัตรในสถานอันศักดิ์สิทธิ์แห่งนี้ว่า

๑. ฯพณฯ ทั้งสองจะเห็ดทูน และธำรงไว้ซึ่งรัฐธรรมนูญนี้จะไม่ยอมให้บุคคลหรือคณะบุคคลใดใช้กำลังล้มล้างรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันนี้โดยเด็ดขาด ฯพณฯ ทั้งสองจะกระทำการทุกวิถีทางที่จะดำเนินการขัดขวางต่อสู้และปราบปรามบุคคลหรือคณะบุคคลที่จะใช้กำลังทำการล้มล้างรัฐธรรมนูญฉบับนี้โดยเด็ดขาด

๒. หากบังเอิญว่าเป็นคราวชะตากรรมของชาติไทยที่อาจต้องสูญเสียรัฐธรรมนูญฉบับนี้ เพราะการใช้กำลังล้มล้างของผู้ทรยศต่อประชาชน โดยเป็นการสืบทอดที่ อาณา ทั้งสอง และรัฐบาลนี้จะป้องกันปราบปรามได้แล้ว ขอคำรับรองจาก อาณา ทั้งสองว่า อาณา ทั้งสอง จะไม่ยอมเข้าเกี่ยวข้องกับผู้ทำการล้มล้างรัฐธรรมนูญฉบับนี้โดยเด็ดขาด ไม่ว่าจะเป็นการ เข้ารับตำแหน่งหน้าที่ใด ๆ ไม่ว่าจะเป็นการให้ความช่วยเหลือสนับสนุนทั้งในทางตรงและ ทางอ้อมหรือการเกี่ยวข้องใดอื่นกับบุคคลหนึ่งบุคคลใด ทั้งนี้เพื่อมิให้เป็นเยี่ยงอย่างแก่ บุคคลอื่นและเพื่อเป็นสัญลักษณ์แห่งระบอบประชาธิปไตย อันจะเป็นเกียรติประวัติอัน สูงส่งของ อาณา สืบไป ข้าพเจ้าขอคำตอบจาก อาณา ทั้งสองเพียงสั้น ๆ ว่ารับรองได้หรือ รับรองไม่ได้ ขอขอบพระคุณ

พลเอกประภาส จารุเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ข้าพเจ้าขอตอบ คำถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่า รัฐบาลนี้ไม่ใช่ข้าพเจ้าคนเดียวหรือท่านนายก สองคน เป็นผู้ผูกขาดรัฐบาลนี้ รัฐบาลย่อมประกอบขึ้นด้วยคณะรัฐมนตรีทั้งคณะ และรัฐบาลเอง นั้นย่อมอยู่ภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย การที่จะล้มล้างรัฐธรรมนูญนั้นก็คือ การล้มล้างรัฐบาลนั่นเอง ก็คงจะไม่มีใครที่จะอยากคิดล้มล้างตัวเองให้มันเกิดขึ้นส่วนเรื่อง คำรับรองนั้นเป็นเรื่องอนาคต ข้าพเจ้าจึงขอสงวนสิทธิ์

ประธานสภาผู้แทน : หมดเวลาสำหรับกระทู้แล้ว ในวาระต่อไปก็จะเป็นระเบียบวาระที่ ๔...

นายทองดี อิศรางกูร (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าทองดี อิศรางกูร ส.ส. เชียงใหม่แห่งพรรค อิศรธรรม ขออาศัยอำนาจข้อบังคับใหม่ของเราข้อ ๓๓ (๒) ขอเสนอเปลี่ยนระเบียบวาระ ยกรายการที่ ๒๑ อันดับสุดท้ายคือกำหนดวันและเวลาประชุมขึ้นพิจารณาก่อน สมาชิกผู้ใด เห็นด้วย ขอได้โปรดยืนขึ้นรับรอง

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้ใดรับรองบ้าง ขอได้โปรดยืนขึ้น

(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้รับรองครบแล้ว จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นบ้างหรือไม่ (ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทน : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้อนุมัติให้เปลี่ยนระเบียบวาระประชุม โดยให้นำเรื่องกำหนดวันและเวลาประชุมขึ้นมาพิจารณาในอันดับต่อไป

เนื่องจากว่าการกำหนดวันและเวลาประชุมนี้ ได้มีสมาชิกเสนอญัตติให้มีการประชุม

สภาผู้แทนสัปดาห์ละ ๒ วัน ในวันพฤหัสบดีและวันศุกร์ เริ่มแต่เวลา ๙.๐๐ น. ได้มีผู้ยื่นญัตติเข้ามา ๒ รายด้วยกัน มีคุณชาย สัจจะ กับคุณบุญเกิด หิรัญคำ เพราะฉะนั้นผมก็จะได้เปิดโอกาสให้ท่านผู้เป็นเจ้าของญัตติได้อภิปรายก่อน

นายชาย สัจจะ (ธนบุรี) : กระผมชาย สัจจะ สมาชิกสภาผู้แทนธนบุรี กระผมเป็นผู้ยื่นญัตติขึ้นมาเพื่อขอให้มีการประชุม ๒ วัน คือวันพฤหัสบดีกับวันศุกร์ ก่อนอื่นต้องกราบเรียนต่อประธานสภาและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่า ที่ยื่นขึ้นมานี้ไม่มีเจตนาที่จะแสดงความขยันหรือว่าต้องการเอาดีเอาเด่นหาเสียงอะไรทั้งนั้น แต่เป็นการสำนึกถึงหน้าที่ของการเป็นผู้แทนราษฎรที่ดี กระผมเชื่อว่าสมาชิกสภาผู้แทนของเราทุกคนนี้ก็คงจะมีความคิดเห็นอย่างกระผมเหมือนกัน เพราะว่าที่พูดนี้ เรามีเรื่องมีราวที่จะพูดกันเป็นหลักฐานไม่ใช่พูดกันโดยใช้โวหารหรือว่าเสียดลีซึ่งกันและกันก็หาไม่ กระผมขอเรียนต่อที่ประชุมสภาของเราว่า การประชุมสภาผู้แทนของเราเนี่ย เราประชุมเฉพาะวันพฤหัสบดีและส่วนมากก็จะเลิกเพียงตอนกลางวันของวันพฤหัสบดี ถ้าประธานจะวินิจฉัยได้ว่าการประชุมนั้นต่อเนื่องไปถึงตอนเย็นและจะไม่เสร็จ ส่วนมากก็มักจะเลิก แล้วก็ไปประชุมในวันพฤหัสบดีหน้า ก็เป็นการประชุมเสียครึ่งวันเสียโดยมาก ที่นี้กระผมขอเรียนในที่ประชุมว่า โปรดพิจารณาถึงภารกิจอันเป็นหน้าที่ที่ดีของการเป็นผู้แทนราษฎรเราว่า เราจะต้องทำหน้าที่อะไรในสภาผู้แทนคือทำหน้าที่นิติบัญญัติ กำลังนี้งานที่ค้างอยู่ในสภาเท่าที่วันที่กระผมยื่นญัตติขึ้นมาขอต่อท่านประธานสภานั้น เมื่อวันที่ ๔ มีพระราชบัญญัติค้างอยู่ ๖๖ เรื่อง มีรัฐบาลเสนอใหม่มาอีก ๕ เรื่องเป็น ๗๑ เรื่องและมีกระทู้อีก ๒๔๕ เรื่อง และกว่าจะถึงวันนี้ก็เข้าใจว่าคงจะเป็น ๒๕๐-๒๖๐ เรื่อง อะไรไปอย่างนี้ผมขออภิปรายเพียงนี้ก่อน อยากทราบความคิดเห็นของรัฐบาลแล้วจะขออภิปรายต่อไป

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณเนื่องจากได้มีเพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเสนอญัตติด่วนให้มีการประชุมสัปดาห์ละสองครั้งนั้น ข้าพเจ้าเห็นชอบด้วยทั้งนี้เนื่องจากว่าที่เราเป็นอยู่ทุกวันนี้ และที่เราได้ปฏิบัติมาตั้งแต่มีสภาผู้แทนราษฎรมาเนี่ย ดูเหมือนจะเป็นประเพณีว่าเรามีการประชุมสัปดาห์ละครั้ง เท่าที่ปรากฏมานั้น ปัจจุบันนี้ปรากฏว่าได้มีญัตติและร่างพระราชบัญญัติรวมทั้งกระทู้ถามนับเป็นตั้ง ๒๐๐ เกือบ ๓๐๐ เข้าไปแล้ว ค้างค้างอยู่ในสภานี้เป็นอันมาก ซึ่งยังไม่สามารถที่จะเข้าสู่ระเบียบวาระการประชุมได้ ในเมื่อเป็นเช่นนั้น ผลแห่งการที่เราจะควบคุมรัฐบาลก็ดูจะน้อยไป เพราะว่าสภานี้มีหน้าที่ควบคุมรัฐบาล ไม่ใช่ไปยกมือขอรัฐบาล สภานี้มีหน้าที่ที่จะควบคุมรัฐบาล เราควบคุมรัฐบาลโดยการ

ตั้งกระทู้ถาม โดยการเสนอญัตติ ไม่ไว้วางใจหรือไม่ให้การไว้วางใจหรือไม่ไว้วางใจ แล้วก็เสนอร่างพระราชบัญญัติซึ่งเป็นหน้าที่ของเรา เพราะฉะนั้นถ้าหากว่ากระทู้มันค้างค้างเหลื่อมมากมาย เราก็ไม่อาจที่จะปฏิบัติหน้าที่ของเราได้ กิจกรรมของรัฐบาลที่กระทู้นั้นก็ย่อมจะห่างเหินไปจากเจตนารมณ์ของประชาชน เพราะว่าในสมัยนี้เรารู้อยู่แล้วว่า มีกำหนดเวลาประชุมแต่เพียง ๓ เดือน ท่านผู้เป็นประธาน เราเป็นผู้แทนราษฎรซึ่งเลือกตั้งจากประชาชน เราได้รับทราบภาษีอากรเขาเดือนละ ๘,๐๐๐ บาท แล้วก็มีเวลาประชุมเพียงนิดหน่อย นอกจากนั้นเราจะเห็นได้ว่า ดังที่ท่าน เราได้ปวารณาได้เคยคุยกันทั้งฝ่ายสนับสนุนรัฐบาลทั้งฝ่าย ส.ป.ท. และฝ่ายค้านและฝ่ายซึ่งไม่ใช่สนับสนุนรัฐบาล ขอประทานโทษ ไม่ใช่ฝ่ายค้าน เพราะปรากฏว่าเวลาทำงานของเราน้อยไป ประชาชนเขาก็บ่นอย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นจึงเป็นการสมควรอย่างยิ่งที่รัฐบาลจะต้องเสียสละส่วนตัวรวมทั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ดี ที่จะต้องจัดให้มีการประชุมถึงสัปดาห์ละสองครั้ง เพื่อเอาแบบอย่างในต่างประเทศเขา เพราะว่าเราจะได้มีเวลาควบคุมรัฐบาลนี้ได้โดยใกล้ชิดให้ปฏิบัติการตรงต่อผลประโยชน์ ประโยชน์สุขของประชาชนเป็นที่ตั้ง ดังที่รัฐบาลนี้และดังที่สภานี้ได้ปวารณาไว้เมื่อสมัครเข้ารับเลือกตั้ง ได้โฆษณาไว้ต่อประชาชนและปฎิญาณตนไว้ ข้าพเจ้ามีความคิดเห็นอย่างนี้

จอมพล ถนอม กิตติขจร (นายกรัฐมนตรี): เรื่องการกำหนดวันประชุมของสภาผู้แทนนี้ เนื่องจากรัฐบาลมีส่วนเกี่ยวข้องกับ คือรัฐบาลจะต้องมาร่วมในการประชุม ข้าพเจ้าขอเรียนว่าการที่เราประชุมในวันพฤหัสบดีนั้นเห็นว่าเป็นการสมควรแล้ว เพราะเหตุว่าตลอดระยะสัปดาห์หนึ่งทางรัฐบาลมีงานที่จะต้องทำหลายประการ ในวันอังคารต้องมีการประชุมคณะรัฐมนตรีตั้งแต่เช้าบางวันถึง ๒ ทุ่ม ในวันพุธก็ต้องประชุมวุฒิสภา วันพฤหัสบดีประชุมสภาผู้แทนเรามีวันจันทร์กับวันศุกร์เท่านั้นที่จะไปจัดการในเรื่องการบริหารราชการ ซึ่งบางครั้งก็ไม่สามารถจะกระทำได้ในวันนั้น เนื่องจากการประชุมอย่างอื่น ซึ่งนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีแต่ละท่านต้องเป็นประธานในที่ประชุมนั้นโดยตำแหน่ง เช่นอย่างข้าพเจ้าเป็นนายกรัฐมนตรีก็จะต้องมีการประชุมสภาความมั่นคงของชาติ ประชุมสภากลาโหม ประชุมสภามหาวิทยาลัย ทูกรมหาวิทยาลัย ต้องเป็นประธานในที่ประชุมประชุม ก.พ. เพราะฉะนั้นในวันจันทร์วันศุกร์นั้นเองบางครั้งก็ไปประชุมก็มี นอกจากนี้ในขณะนี้ท่านทั้งหลายก็ทราบอยู่แล้วว่า ความเกี่ยวพันกับโลกภายนอกต่างประเทศนั้นมีมากขึ้น แล้วการไปมาก็สะดวก มีการติดต่อกันอยู่แทบจะทุกวัน เพราะฉะนั้นการรับแขกจากต่างประเทศในเรื่องที่สำคัญ ๆ เราก็จำเป็นต้องกระทำ

เพราะฉะนั้นในการที่จะเพิ่มวันประชุมขึ้นอีกนั้นจะทำให้รัฐบาลไม่มีเวลาที่จะไปพิจารณาในการบริหาร ที่ท่านบอกว่าทางรัฐบาลควรจะยอมเหนียวบ้าง ข้าพเจ้าขอเรียนว่า เรายอมเหนียวอยู่แล้ว ทุกวันนี้ข้าพเจ้าเวลากลางวันไม่มีเวลาที่จะไปพิจารณาเซ็นหนังสือราชการต่าง ๆ ที่เสนอมาเลย ต้องกระทำในเวลากลางคืนทุกคืนจนถึงตีหนึ่ง หุ่่มครึ่งถึงตีหนึ่ง แล้วตอนเช้าก่อนมาทำงานอีกครั้งหนึ่ง ต้องสละเวลา แม้แต่วันหยุด นี้เราได้สละแล้ว สละความสุขส่วนตัวของเราแล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าถ้าทางสมาชิกสภาผู้แทนอยากจะมีเวลาประชุมมากขึ้น ข้าพเจ้าคิดว่าในวันพฤหัสบดีนี้เองเราเริ่มประชุมกันตั้งแต่ ๙.๐๐ น. ให้เริ่มประชุมได้ตรง ๆ อย่าให้เลื่อนไปแล้วก็ในตอนบ่ายเราก็เปิดประชุมกันต่อไปอีกจนถึงเย็นนี้ ก็จะทำให้เพิ่มเวลาประชุมได้มาก การปฏิบัติหน้าที่ผู้แทนราษฎรนั้นข้าพเจ้าคิดว่าไม่ใช่เฉพาะเรื่องการประชุมเท่านั้น การที่ท่านออกไปเยี่ยมเยียนราษฎร ไปดูแลท้องที่ต่าง ๆ ดูแลความเป็นไปของราษฎรแล้วนำสิ่งที่ท่านได้พบเห็นหรือสิ่งที่ราษฎรต้องการนั้นมาเสนอต่อกระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ หรือเสนอตรงต่อนายกรัฐมนตรีนั้น ก็เป็นการทำหน้าที่ของผู้แทนที่ดีของท่านอย่างหนึ่งเหมือนกัน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าก็คิดว่าถ้าเราได้ประชุมในวันพฤหัสบดีตามเวลาที่ข้าพเจ้าได้เรียนชี้แจงมานี้ ก็จะเป็นการเหมาะสม

นายบุญเกิด หิรัญคำ (ชัยภูมิ) : กระผม บุญเกิด หิรัญคำ ส.ส. จังหวัดชัยภูมิ พรรคประชาธิปัตย์ กระผมได้เสนอญัตติขอให้เปิดประชุมอาทิตย์สัปดาห์ละ ๒ วัน กระผมเคยมาพูดในสภาในครั้งหนึ่งแล้ว เสนอญัตติอย่างนี้ครั้งหนึ่งในสภานี้ ก็ได้รับเสียงสนับสนุนและค้านได้เสียงเท่ากัน ที่นี้ท่านประธานก็ได้ชี้ขาดให้ประชุมเพียงวันเดียว ครั้งนั้นกระผมรู้สึกเสียใจมาจนถึงขณะนี้ ที่นี้กระผมก็ตรึกตรองอยู่เหมือนกันว่าทางรัฐบาลนี้คงจะมีงานมาก ก็คิดอยู่มากเหมือนกัน แต่ว่าในขณะที่เดียวกันทางผู้แทนของปวงชนชาวไทยนี้ก็มียงานมากเหลือเกินออกไปยังท้องถื่นของตัวเองก็ได้รับคำร้องทุกข์จากประชาชน คำร้องเรียนจากประชาชนได้รับเรื่องราวมาเยอะแยะเหลือเกิน ที่นี้ท่านนายกรัฐมนตรีได้บอกว่่าก็มีโอกาสที่จะเสนอเรื่องราวต่อรัฐบาลได้ สำหรับเรื่องนี้ทางพวกผมเองก็ได้พยายามทำอยู่ตลอดเวลา เสนอไปอยู่ตลอดเวลา แต่เป็นที่น่าสังเกตอยู่อย่างหนึ่งว่าเรื่องต่าง ๆ เหล่านั้นมักจะเงียบหายไปมีหลายเรื่องหลายราวที่ข้าพเจ้าเสนอไปบางทีก็ไม่ได้ตอบให้ทราบก็มีครับ สำหรับเรื่องนี้ก็เป็นเหตุหนึ่งซึ่งจะทำให้ประชาชนไม่เข้าใจกับทางรัฐบาล บางทีฝ่ายผู้แทนราษฎรนี้ออกไปตามหัวเมืองต่าง ๆ ก็ไปพูด พูดในสภาไม่ได้ก็ไปพูดนอกสภา ก็เป็นเหตุหนึ่งซึ่งว่าทางฝ่ายนั้นฝ่ายนี้โจมตีบ้าง

อะไรบ้าง ท่านองนั้น กระผมก็เชื่อเหลือเกินว่าถ้าหากว่าเรามีการเปิดประชุมสัปดาห์ละ ๒ วันนี้ จะช่วยบรรเทาเบาบางสิ่งต่าง ๆ ที่พูดกันนอกสภาให้น้อยลง และทำให้ประชาชนเข้าใจว่ารัฐบาลนี้ได้บริหารประเทศชาติไปในทางที่ดี กระผมเองเท่าที่สังเกตมา อย่างผู้แทนต่างจังหวัด เดินทางมาประชุมที่จังหวัดพระนครนี้ เดินทางมาลำบากลำบากเหลือเกิน มาแล้วก็มาทำงานเพียงวันเดียว นอกจากนั้นจะกลับบ้านก็กลับไม่ทัน มาปิดห้องซัง ๆ ตัวเองอยู่ตามโรงแรมต่าง ๆ รู้สึกว่ากลัดกลุ้มเหลือเกิน เรื่องนี้ก็ขอให้ทางฝ่ายรัฐบาลได้กรุณาเห็นใจด้วย กระผมก็หวังว่าท่านสมาชิกที่เคยสนับสนุนอยู่แล้ว จะให้การสนับสนุนต่อไป

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าทองดี อิศราชีวิน ส.ส. เชียงใหม่ แห่งพรรคอิสระธรรม เมื่อคืนนี้ได้ฟัง ขบวนการ นายกรัฐมนตรีจอมพล ถนอม กิตติขจร ซึ่งในฐานะเป็นหัวหน้าพรรคสหประชาไทยหรือ ส.ป.ท. ได้กล่าวมานั้นว่า ท่านมีการผูกพันตัวของท่านเอง ตั้งแต่เข้ายันจนถึงตี ๑ ตี ๒ อะไรเหล่านี้เป็นต้น ท่านบอกว่าหาเวลายาก นอกจากนี้ไปเป็นประธานกรรมการโน่น ประธานกรรมการนี่อะไรร้อยแปดพันประการ ทั้งนี้ท่านมาหาทุกข์ใส่ตัวของท่านเอง ข้าพเจ้าจะขอทราบเรียนต่อสภานี้ว่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศอังกฤษ ประเทศประชาธิปไตย คณะรัฐมนตรีจะมีการประชุมสภาผู้แทนราษฎรตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันศุกร์ ทำไมเขาประชุมกันได้ การตอบกระทู้ถามของรัฐมนตรีแต่ละท่านนั้นเขาตอบด้วยปากเปล่า ไม่ต้องมานั่งฟังรายงานโกหกหมดเท็จจากข้าราชการประจำอะไรเหล่านี้ วันหนึ่งเขาตอบตั้ง ๓๐-๔๐ กระทู้ อย่างวันนี้ ท่านประธาน กระทู้ของข้าพเจ้าลำดับ ที่ ๗ ที่ ๘ ควรจะได้ออกแล้ว นี่ก็ไม่ได้ตอบ ค้างเต้งไปอีก อย่างนี้เป็นต้น ท่านประธานที่เคารพ ที่ท่านนายกรัฐมนตรีกล่าวอย่างนี้ในฐานะหัวหน้าพรรค ส.ป.ท. นั้น ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย ข้าพเจ้าเดินทางไปจังหวัดเชียงใหม่ของข้าพเจ้า เวลาไปเยี่ยมเยียนราษฎร ราษฎรเขาถามท่านผู้แทนประชุมทุกวันหรือ เปล่า ข้าพเจ้า บอกเปล่า บอกแหม รู้สึกสลดใจจะตายเหลือเกิน ประชุมสัปดาห์ละครั้ง คือวันพฤหัสบดี บางครั้งท่านประธานสภาผู้แทนใจดีท่านให้ประชุมจนถึงรอบบ่ายรอบเย็น บางครั้งถ้าท่านใจหงุดหงิดให้ประชุมเพียงเที่ยงวันก็เลิก ปิดประชุม อย่างนี้เป็นต้น ข้าพเจ้ากล่าวอย่างนี้ ข้าพเจ้าบอกว่าไม่เหมาะสมที่กินเงินเดือน ๘,๐๐๐ บาท ท่านประธาน ก็อย่างข้าพเจ้าถูกไล่จากบ้านอาคารสงเคราะห์หน้าโรงพยาบาลมิชชัน เมื่อก่อนอยู่ที่นั่นสบาย มาสภาไม่ถึง ๑ นาที เดียวนี้ถูกไล่ไปอยู่คลองจั่นระยะทางตั้ง ๒๕-๒๖ กิโลเมตร ข้าพเจ้าตื่นตี ๕ ๖ โมง ๑๕ นาที ข้าพเจ้าจับแท็กซี่มาต้องควักกระเป๋า ๒๐ บาทมาถึงสภาพอดี โมงเช้าพอดี

ข้าพเจ้าเป็นคนแรกมาที่นี่ แล้วก็ได้เบอร์ ๑ ด้วย ท่านประธาน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเองที่แรกตั้งใจจะประชุมสัปดาห์ละ ๓ วัน พุธ ศุกร์ เสาร์ ก็พอดีพรรคพวกเพื่อนฝูง โดยเฉพาะอย่างยิ่งฝ่ายค้านบอกว่า ทองดี ขอเสียทีเอา ๒ วันก็พอ พุธ ศุกร์ กับ เสาร์ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นด้วย พุธ ศุกร์ กับ เสาร์ แล้วขอให้ประชุมตลอดเวลาคณะรัฐมนตรีจะมาประชุมสภานั้นไม่จำเป็นจะต้องมานั่งชูหน้าสลอนกัน ว่าการก็มาช่วยว่าการก็มา.....

ประธานสภาผู้แทน : คุณทองดี อย่างนี้ไม่เอา ๆ ควรจะมีระเบียบคำพูด

นายทองดี อิศรางกูร (เชียงใหม่) : ขอประทานโทษ ข้าพเจ้าขอถอน ท่านประธาน ไม่จำเป็นจะต้องมาทั้งคู่ รัฐมนตรีว่าการมา ช่วยว่าการอยู่กระทรวง แล้วนอกจากนี้รัฐมนตรีว่าการก็ตาม ช่วยว่าการก็ตาม อย่าไปยุ่งเกี่ยวกับข้าราชการประจำ ปลัดกระทรวงเขามีหน้าที่ทำอยู่แล้ว นี่ท่าน แหม ทวงอำนาจเรื่องอะไรไม่รู้ มาเซ็นกองพะเนินเทินทึกเสียเวลา ถ้าหากข้าพเจ้าเป็นรัฐมนตรีข้าพเจ้าจะทำภายใน ๓ ชั่วโมงเสร็จ นี่ท่านทำบางที่ตั้ง ๓ เดือน ๖ เดือน อย่างนี้เป็นต้น แล้วข้าพเจ้าก็ไม่ฟังปรารภนาที่จะเป็นรัฐมนตรี เพราะดวงของทองดีขอเป็นตัวแทนปวงชนชาวไทยเท่านั้น ข้าพเจ้าก็พอใจ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอสนับสนุนญัตติของฝ่ายประชาธิปไตยเมื่อคืนนี้ ของคุณชาย ลังจะกับคุณบุญเกิด หิรัญคำ ประชุมสัปดาห์ละ ๒ ครั้ง คือวันพุธ ศุกร์ กับ วันเสาร์ แล้วเวลานั้นข้าพเจ้าก็อยากจะขอค้านนิดหน่อย ๔ โมงนั้นมันสายเกินไป ควรจะเอา ๘ น. ตรง เท่านั้น

นายญาติ ไหวดี (สุรินทร์) : ความจริงนั้นกระผมเองก็มีความเห็นว่าควรที่จะประชุมทุกวัน ๆ เหมือนกับสมาชิกฝ่ายค้านเสนอญัตติเรื่องนี้มา แต่ที่นี้ตั้งแต่ตั้งสภานี้มาแล้ว กระผมก็คิดว่าการประชุมทุกวันนั้นเป็นไปได้ แล้วก็เพราะเหตุความจำเป็นที่ ๖ ๗ นายกรัฐมนตรีได้แถลงไปแล้วว่ามีความจำเป็นในการบริหารเป็นอย่างมาก คือต้องใช้เวลาในสัปดาห์หนึ่ง ๆ เฉพาะวันจันทร์ก็ประชุมพรรค วันอังคารก็ประชุมคณะรัฐมนตรี วันพุธก็ประชุมวุฒิสภา วันพฤหัสบดีก็ประชุมสภาผู้แทน ใช้วันศุกร์เท่านั้นสำหรับบริหารราชการแผ่นดิน และในวันศุกร์นั้นก็ปรากฏว่าจำเป็นจะต้องไปเป็นกรรมการประชุมเรื่องนั้นเรื่องนี้ อีก เป็นประการกรรมการอีกหลายอย่างดังที่ ๖ ๗ นายกรัฐมนตรีได้อภิปรายไปแล้ว ความจำเป็นนี้เป็นเรื่องสำคัญอยู่เหนือสิ่งอื่นใด เพราะฉะนั้นเมื่อเรามองเห็นถึงความจำเป็นแล้ว กระผมจึงเข้าใจว่าการประชุมวันเดียว ถ้าขยายเวลาไปอย่างนี้ ๖ ๗ นายกรัฐมนตรีเสนอ คือแทนที่จะประชุมตอนเช้าถึงเที่ยง ก็เอาตอนบ่ายถึงเย็นไปด้วย ก็เท่ากับประชุม ๒ วันเหมือนกัน เพราะฉะนั้น

ในเรื่องนี้กระผมคิดว่าประชุมวันเดียวก็มีเรื่องที่จะต้องทำได้มากเหมือนกัน บางทีถึงค่าแล้ว ท่านประธานก็มีอำนาจตามข้อบังคับที่จะขยายเวลาไปจนถึงกลางคืนที่ ๑ ที่ ๒ ก็ยังได้ เรื่องการทำงานใครๆ ก็ทำงานมาทั้งนั้น เป็นผู้แทนปวงชนมาด้วยกันทั้งนั้นแล้วก็ประชาชนเลือกไว้วางใจมาด้วยกันทั้งนั้นในการที่จะช่วยกันทำงานเพื่อบำบัดทุกข์บำรุงสุข หรือเพื่อประโยชน์ของประชาชนเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ไม่ใช่ว่าประชุมวันเดียวก็ชี้แจง ไม่ใช่เช่นนั้นหาไม่ได้ มันก็ต้องทำงานกันทั้งนั้นละ เพราะฉะนั้นเมื่อมองดูความจำเป็นของรัฐบาลแล้ว กระผมจึงเห็นว่าควรประชุมสัปดาห์ละ ๑ วันเท่านั้น คือวันพฤหัสบดี แต่ขยายเวลาให้มากขึ้น ซึ่งท่านประธานก็มีอำนาจที่จะขยายไปถึงกลางคืนที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๓ ก็ได้

นายสนั่น ชีระศรีโชติ (ขอนแก่น) : ตามที่ผมได้ฟังท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวไปและ ๗๗ นายกรัฐมนตรีได้ชี้แจงให้สภานี้ทราบถึงความจำเป็นว่าไม่สมควรจะประชุมถึง ๒ ครั้งนั้น ในฐานะที่ผมเป็นผู้เห็นสนับสนุนคุณชาย สัจจะ ในเรื่องให้มีการประชุม ๒ วันนั้น ใครจะขอเรียนถามที่ประชุมนี้ว่าข้อบังคับอะไรที่บังคับให้คณะรัฐมนตรีมาประชุมทั้งคณะในการประชุมสภาผู้แทน ถ้าพูดถึงเรื่องในแง่กระทู้ถาม ถ้ากระทู้ถามจะตรงกับรัฐมนตรีคนใด ท่านรัฐมนตรีคนนั้นก็มาตอบกระทู้ถาม พอเสร็จแล้วก็กลับได้ ไม่เห็นจำเป็นจะต้องมานั่งทั้งวัน ผมไปที่ประเทศอินเดียไปดูรัฐสภาของเขา ผมพิจารณาดูว่า เอ๊ะ ทำไมไม่มีคณะรัฐมนตรีมานั่งหลายคน มีอยู่คน ๒ คนเท่านั้น คือรัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทยกับรัฐมนตรีกระทรวงศึกษา เอสคอร์ต (escort) เขาตอบว่า ไม่จำเป็นหรอก เพราะว่ากระทู้ตรงกับของใครคนนั้นก็มา รัฐมนตรีคนอื่นเขามีธุระปะป้งในการบริหารราชการบ้านเมืองเขาก็ไปทำหน้าที่ของเขา นี่ผมคิดว่าเขาทำถูกต้อง คือเท่าที่พิจารณาดูแล้ว ของเราเมื่อถึงเวลาจะมาประชุมก็มาประชุมพร้อมกันบางคนก็นั่งอยู่เฉยๆ ไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้องเลย ข้อนี้ผมก็เห็นว่าไม่มีความจำเป็น ในแง่กระทู้ ถ้าตอบแล้วก็กลับไปได้ ส่วนในเรื่องพระราชบัญญัติจะตั้งตัวแทนหรือรัฐมนตรีช่วยก็ดี ข้อบังคับที่กำหนดให้อยู่แล้วว่า ให้ตั้งบุคคลหนึ่งบุคคลใดที่สามารถจะชี้แจงมาแทนได้ ถ้าท่านรัฐมนตรีมีหน้าที่ที่จะเป็นประธานกรรมการการประชุม ณ ที่ใดก็ได้ รัฐมนตรีคนใดมีหน้าที่จะเป็นประธานกรรมการประชุม หรือไปเยี่ยมราษฎร หรือไปรับแขกต่างประเทศก็ย่อมจะทำได้ ไม่จำเป็นจะต้องมานั่ง แล้วนอกจากนั้นในเรื่องเสียงท่านก็มีฮิว (whip) อยู่แล้ว ควบคุมอยู่แล้ว แบ่งหน้าที่กันทำไปแล้ว ก็ไม่เห็นจำเป็นจะต้องมานั่ง ในการที่มานั่งอย่างนี้ก็เท่ากับว่ามาคุมดูว่าฮิว (whip) จะทำหน้าที่จริงหรือเปล่า อันนี้มันทำให้คิดไปมากแล้วก็ไม่มีประโยชน์

อะไร แล้วอีกอย่างหนึ่งคำว่า “วัน” ของท่านนี้ คำว่า “วัน” ของท่านนี้ วันเราเอาแค่วัน เราทำงานกัน ๘ ชั่วโมง ๘ ชั่วโมงเต็มๆ พอแล้ว ไม่ต้องเลยไป ๕ โมง ๖ โมงถึงทุ่ม ๒ ทุ่มหอรอกครับ เอากันว่าสมรรถภาพคำนึงถึงบ้าง สมรรถภาพของเราทำงาน ๘ ชั่วโมงพอ เราทำพอสมควรแล้ว แต่ก่อนเราทำงานครึ่งวัน เดียวนี้เราก็เอาเพียงแค่วัน ในเต็มวันนั้นผมเชื่อเหลือเกินว่า ร่างพระราชบัญญัติ ๕๐-๖๐-๗๐ กว่าร่างนี้จะไม่สามารถที่จะเสร็จสิ้นไปภายในปีการประชุมใหม่นี้ด้วย กระทั่ง ๒๕๐ กระทั่ง อย่างกระทั่งตามของผมเรื่องวงเวียน การรื้อวงเวียนก็ดีหรืออะไรต่อมิอะไรที่ทำให้ผมยืนยันไปหลายกระทั่ง ปรากฏว่าปีนี้เพิ่งมาตอบ แต่ว่าทุกสิ่งทุกอย่างมันผ่านพ้นไปหมดเสียแล้ว อันนั้นมันก็ไม่ใช่ว่าเรื่องกระทั่งวัน อย่างที่ ส.ส.ผู้มีเกียรติคือ ส.ส.แคล้ว นรปติ ได้ชี้แจงไปแล้วว่าการควบคุมรัฐบาล เรามีนหน้าที่ควบคุมเพียงตั้งกระทั่งนี้เป็นส่วนใหญ่ อย่างอื่นไม่มีความหมาย การที่จะไปเปิดอภิปรายทั่วไป บางท่านก็ไม่อยากจะเปิด หรือถึงอยากจะเปิดก็ไม่มีคนจะเซ็นด้วย กลัวรัฐบาลจะยุบสภา กลัวอะไรร้อยแปดจิตใจพาตะ ไม่มีทางที่จะควบคุมรัฐบาลได้ การควบคุมรัฐบาลของเราะ ประเด็นสำคัญที่สุดในขณะนี้ก็คือการตั้งกระทั่งตาม เพราะฉะนั้นกระทั่งตามควรจะให้ทันใจและให้ถามได้อย่างกว้างขวาง เวลาพอสมควร นี่ท่านประธานบรรจุกะทั่งเข้ามากระทั่งวัน ๓-๔ กระทั่ง แล้วกระทั่งธรรมดาอีก ๕-๖ กระทั่งไม่ได้ตอบเลย ก็เลื่อนไป ๆ เลยไม่ได้ตอบเลย แล้วจะควบคุมรัฐบาลได้อย่างไรครับ หน้าที่ของผู้แทนราษฎรก็ขาดไป นี่ ผมเห็นว่าเท่าที่ชี้แจงข้อขัดข้องมานี้รู้สึกว่าเป็นห่วงรัฐบาลเป็นส่วนมาก คือคณะรัฐมนตรีไม่ได้มาประชุม ผมจึงใคร่ขอเรียนให้ที่ประชุมนี้ทราบ ว่า ความจริงความจำเป็นของรัฐบาลนั้นไม่จำเป็นต้องมาประชุมทุกท่าน ท่านผู้ใดที่มีส่วนเกี่ยวข้องที่จะต้องตอบกระทั่งถามหรือว่าชี้แจงพระราชบัญญัติก็ค่อยมาส่วนผู้ที่ไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้องก็ไม่เห็นจำเป็นต้องมา อย่างนี้เป็นต้น ผมขอกราบเรียนให้ที่ประชุมทราบแค่นี้ ขอขอบคุณครับ

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ผมยังแปลกใจที่ท่านนายกตอบไม่เห็นด้วยโดยท่านนายกอ้างว่า ๑. คณะรัฐมนตรีไม่มีเวลา ๒. ต้องรับแขกเมือง ผมเห็นอยู่เสมอในทางทีวี เห็นรัฐมนตรีผู้ทรงเกียรติหลายท่าน แม้กระทั่งตัวนายก มีเวลา ไปเปิดถนน ก็ไม่ใช่เรื่องของนายก ก็ไป มีเวลานี้ครับ ไปเปิดบริษัทไม่ใช่เรื่องของรัฐมนตรีก็ไป ผมก็เห็นมีเวลางานของสภาผู้แทนนี้เหมือนกับรัฐมนตรีเดินเที่ยวตลาดนัด มาเดี๋ยวเดียวครึ่งวันเสร็จ ยิ่งปัญหาในการบริหารประเทศชาติผมว่าสภาอันทรงเกียรตินี้จะ เป็นเครื่องมืออันดียิ่งของคณะรัฐบาล ถ้าคณะรัฐบาลปฏิเสธ ผมแปลกใจจริง ๆ ว่าทำไมไม่ฉวยโอกาสนี้ทำความเข้าใจกับฝ่ายราษฎร

โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระทู้ ๒๐๐ กว่ากระทู้นั้นเท่ากับเปิดม่านแห่งความมืดระหว่างรัฐบาลกับประชาชน ถ้าหากรัฐบาลปล่อยกระทู้ ๒๐๐ กระทู้นี้ให้มันตอบเสร็จ ความสว่างเกิดขึ้น ความเข้าใจดีระหว่างรัฐบาลกับสมาชิกสภาผู้แทนทุกพรรคทุกฝ่ายก็จะเกิดขึ้น ถ้ารัฐบาลคลุมไว้อย่างนี้ ผลร้ายมันเกิดขึ้นกับรัฐบาล ผมยังไม่ปักใจเชื่อที่ท่านรองนายก บอกว่าอนาคตตอบไม่ได้คือมันชักจะมีอนาคตแล้ว เพราะว่า แม้กระทั่งจะตอบในสภาท่านยังหวั่นเกรง เพราะฉะนั้นอนาคตมันก็จะเกิดขึ้น อนาคตมันจะเกิดขึ้นเป็น ๒ ทาง ทางหนึ่งอาจจะเกิดจากคนอื่นที่เขาเห็นว่าสภานี้รัฐบาลไม่ฟังไหน เมื่อสภานี้เป็นตัวแทนประชาชนจะมาชี้แจง รัฐบาลไม่ฟัง ก็ควรจะเป็นเสียงปืนของอีกฝ่ายหนึ่งเข้ามา ท่านก็ลำบากใจ ผมก็ไม่อยากให้เห็นเหตุการณ์นี้เกิดขึ้นอีกทางหนึ่ง หากตัวผู้ตอบว่าอนาคตไม่แน่ ก็จะทำให้อนาคตแนเหมือนอดีตกาลก็เป็นสิ่งที่มีดมนอีก เป็นสิ่งที่ไม่ดี อดีตผ่านพ้นมา เราก็มักไปเสียเริ่มต้นกันใหม่ ผมก็อยากจะกราบวิงวอนคณะรัฐมนตรี ท่านสมาชิกทุกพรรคทุกฝ่ายโดยเฉพาะท่านสมาชิกพรรค ส.ป.ท. ผมทราบดีว่าท่านเหน็ดเหนื่อยในการเยียนเยียนประชาชน นั่นก็เป็นหน้าที่อันหนึ่งของผู้แทนราษฎร แต่หน้าที่ที่แท้จริงนั้นคือนำความเดือดร้อนของประชาชนมาสู่สภานี้ ถ้าสภานี้ซึ่งเป็นหลักใหญ่ เป็นหน้าที่อันยิ่งใหญ่ กลับไม่ทำ ท่านกลับไปทำฉาบฉวยไปเยียนไปเยียนไปเลี้ยงเหล้าปลาปิ้ง นั่นเป็นการประจบสอพลอชั่วคราวชั่วคราวไม่จริง ไม่ยั่งยืนกับระบอบประชาธิปไตยและประการสำคัญอย่างยิ่งรัฐบาลก็จะต้องการสภานี้เป็นเครื่องมือในการอนุมัติกฎหมาย จะเห็นว่ากฎหมายของรัฐบาลเสนอเข้าสภานี้ในจำนวนที่ค้างค้าง ๕๐-๖๐ เรื่องนั้นเป็นของรัฐบาลตั้งหลายเรื่องทำไมรัฐบาลไม่ใช้สภานี้เป็นเครื่องมืออนุมัติกฎหมายให้ท่านเล่า เพื่อท่านจะไปบริหารประเทศ หรือว่าท่านไม่ต้องการบริหาร ท่านก็บอกว่าท่านต้องการบริหาร เมื่อต้องการบริหารก็ยืมมือสภานี้อนุมัติกฎหมายให้มันไวขึ้น และกฎหมายของฝ่ายค้าน ของฝ่ายเป็นกลางนำเข้ามาสภานี้ ท่านก็จะมีเวลาวินิจฉัยว่าควรหรือไม่ ถ้าควรก็รับตามกฎหมายเขา ถ้าไม่ควรก็หาปัญหามารวมขอมออกกฎหมายมา ดังจะเห็นฝ่ายค้านพรรคประชาธิปัตย์เสนอกฎหมายปาไม้เพื่ออะไรต่างๆ เมื่อรัฐบาลเสนอเข้ามา ก็มีความแตกต่างกันในสารสำคัญ แม้แต่คำจำกัดความบอกว่าของป่า ทางฝ่ายค้านถือว่าของป่านั้นไม่ควรจะจำกัดความให้มันกว้าง รัฐบาลมีถึงเห็ด มีถึงหน่อไม้ เพราะฉะนั้นเรื่องอย่างนี้ครับ ถ้าขาดความเข้าใจกันก็ทำให้ผู้แทนนี้ไปพูดปาวๆ กับประชาชนว่า นี่กฎหมายเก็บเห็ดจะออกนะกฎหมายเก็บหน่อไม้จะออกนะ รัฐบาลทำชู้เห็นไหม เพราะผู้แทนไม่มีที่จะระบาย เอาสภานี้เป็นที่ระบายเถอะครับ ผมเชื่อว่า

ผู้แทนทุกคนไม่กลัวครับ เรื่องปฏิวัติรัฐประหาร ยุบสภายุบเมื่อไรยุบซิ จับเมื่อไรจับซิ เพราะเราเป็นนักการเมือง เราพร้อมที่จะตายเพื่อประเทศชาติเพื่อประชาชน แต่เราก็ไม่อยากให้เหตุการณ์มันเกิดขึ้น เราอยากเห็นเหตุการณ์ที่ดีงามเพื่อประเทศชาติ วันที่เปิดประชุมรัฐสภาคราวนี้ในหลวงท่านทรงมีพระราชดำรัสว่าให้มีความกล้าหาญ เสียสละ ผมก็อยากจะขอ ๆ หน่อย ๆ มีความกล้าหาญเผชิญกับความจริงเสียสละ ท่านเสียสละทุกวันก็ถูก แต่เสียสละไม่ถูกตามความต้องการของประชาชน ประการสุดท้ายผมขอติงระบบราชการ คือท่านไม่จัดซิสเต็ม (system) ในการทำงานให้ดี ยิ่งท่านนายกบอกว่าเซ็นหนังสือเป็นกอง ยิ่งกองสูงเท่าไรยิ่งแสดงท่านว่าไร้สมรรถภาพ ไม่สามารถจัดระบบในการเซ็นหนังสือได้ เพราะฉะนั้นไม่อยากจะพูดอะไรมาก ขอยืนยันว่าขอให้เป็นวันพฤหัสบดีกับวันศุกร์ ทั้งนี้เพราะว่าปีหนึ่งสมัยวิสามัญ สมัยสามัญประชุมอย่างมากที่สุดก็ไม่เกิน ๖ เดือน ถ้ามี ๑ พฤหัสบดีเดือนหนึ่งก็ไม่เกิน ๔ สัปดาห์ ก็ ๔ วัน ๖ เดือน ก็ไม่เกิน ๒๔ วัน นี่หรือครับสภา นี่หรือครับรัฐบาล ต้องการระบอบประชาธิปไตยมันไม่จริงนี่ครับ ขอเท็จจริงมันฟ้องนี่ครับ เพราะฉะนั้นขอให้เปลี่ยนสัปดาห์ละ ๒ วัน สมัยประชุมสามัญก็มี ๓ เดือน เดือนหนึ่งก็เท่ากับ ๘ วัน ๘ เดือน ๓ ก็ ๒๔ วัน ส่วนวิสามัญนะอีกเรื่องหนึ่ง เราทราบดีว่าจะเอาอารมณ์ของท่านประธานไม่ได้ เพราะว่าท่านประธานก็เป็นมนุษย์ปุถุชน ถ้าท่านจะบอกว่าวันนี้จะเอาถึงติ ๑ ติ ๒ แล้วพรุ่งนี้ท่านบอกว่าท่านไม่เอา ขอให้เป็นหลักการลงไป กำหนดตายตัว ผมจึงหวังว่าท่านสมาชิกคงจะไปพูดกับประชาชนได้เต็มปากว่า สภาไม่ใช่ควบคุมรัฐบาลอย่างเดียว แต่ช่วยแนะ ๆ รัฐบาลเพื่อให้รัฐบาลบริหารประเทศชาติต่อไป ผมอยากเห็นคณะรัฐมนตรีนี้เป็นคณะรัฐมนตรีจนผมตายไปก่อน ขอขอบคุณ

พลเอก ประภาส จารุเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : สำหรับเรื่องกำหนดวันในการประชุมสภานั้น เราจะต้องพิจารณาถึงความสะดวกในการที่เราจะช่วยกันบริหารราชการเพื่อความผาสุกของประชาชนเป็นหลักใหญ่ ซึ่งเป็นเรื่องที่ท่านได้อ้างขึ้นมาทั้งสิ้น แต่เรามาเถียงกันเรื่องว่า คนนั้นมีเวลามากคนนี้มีเวลาน้อย อะไรต่าง ๆ นั้น ในฐานะที่ข้าพเจ้าเองเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เป็นกระทรวงที่มีหน้าที่อยู่ในทางใกล้ชิดและสัมผัสอยู่กับประชาชนอยู่ตลอดเวลา นั้น ข้าพเจ้าได้สังเกตและได้ดูหนังสือหน้าต่าง ๆ ที่ข้าพเจ้าได้เห็นมาตามที่ท่านว่าจัดการบริหารไม่ดีจึงได้เซ็นหนังสือเป็นตั้ง ๆ ความจริงไม่มีใครอยากที่ไปเซ็นหนังสือเป็นตั้ง ๆ การเซ็นหนังสือแต่ละฉบับนั้น เป็นการเสี่ยงต่ออันตราย เสี่ยงต่อความผิดและความถูกอยู่อย่างมากมาย แต่ว่าโดยกฎหมายทุกฉบับขอให้ท่านไปตรวจดู ได้

บัญญัติไว้ว่าให้รัฐมนตรีเป็นผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ เป็นผู้อนุมัติ เป็นผู้สั่งการ มันจึงจำเป็นที่
 เราจะต้องเซ็นหนังสือกันเป็นตั่ง ๆ หาใช่เราไปค้นคว้าหาหนังสือหรือยกรวบอำนาจแต่
 ผู้เดียวก็หาไม่ แต่สิ่งใดที่เป็นหน้าที่ของข้าราชการบริหารที่เป็นฝ่ายประจำเขาจะทำดำเนินการ
 ได้เองนั่นนะ ทางฝ่ายรัฐมนตรีไม่ได้เคยไปสัมผัสเลยปล่อยให้เขาทำ แต่ที่กฎหมายบัญญัติว่า
 ให้เราต้องทำเราต้องเซ็นนั่นนะ เราก็ดึงมืออยู่มากมายทีเดียว แม้ภายในกระทรวงมหาดไทย
 นี้ ๓ คน ที่ช่วยกันทำ นี่ก็ต้องเซ็นหนังสือนอกเวลา ในเวลากลางคืนอย่างที่ท่านนายกรัฐมนตรี
 ท่านได้ชี้แจงมาแล้วนั้น นี่เป็นสารสำคัญอันหนึ่งว่า กฎหมายบังคับให้เราพึงต้องกระทำเซ็น
 หนังสือเป็นตั่ง ๆ เพราะฉะนั้นถ้าท่านประชุมกัน ๒ วัน ก็หมายความว่า ท่านเพิ่มขึ้นอีกหลาย ๆ
 ตั่ง แล้วตั่งมากขึ้น ข้าพเจ้าก็ตั่งไม่ไหวเหมือนกัน มันเป็นอย่างนั้น เพราะฉะนั้นจึงขอความ
 กรณณาว่า ถ้าจะให้งานนี้ลงไปสู่ประชาชนตามที่ท่านขอมาละก็ ให้เรามีโอกาสได้ทำงานลงไปสู่
 ประชาชนให้ได้มากที่สุดหน่อย อย่างมานึกถึงแต่เรื่องว่าประชุมแล้วก็ได้ประโยชน์ถึงประชาชน
 การประชุมในสภาท่านได้พูดกันถึงเรื่องการควบคุมรัฐบาล การควบคุมรัฐบาลนั้นข้าพเจ้า
 เห็นชอบด้วยทุกอย่างทุกประการตามที่ท่านอ้างมา โดยเฉพาะเรื่องกระทุ้งนี้เป็นเรื่องสำคัญ
 มากในการควบคุม การบริหารราชการ แต่ว่ากระทุ้งส่วนมากที่ท่านได้เสนอขึ้นมานี้นั้นนะความ
 จริงถ้าจะถามเป็นกระทุ้งเอกสารหรือชี้แจงในราชกิจจานุเบกษา จะทำได้ง่ายและรวดเร็ว ๆ จะ
 ออกให้ท่านได้โดยรวดเร็วและไม่ต้องมาทำกรณีสุนทรโวหารกันในสภา แต่ส่วนมากก็เป็นเรื่อง
 ที่ท่านต้องการกระทุ้งสุด กระทุ้งกันในสภามาแสดงสุนทรโวหารกันที่นี้ จึงจะเป็นปรากฏการณ์
 มันจึงจะดังในสภานี้เพราะฉะนั้นจึงได้เกิดประดังคั่งค้างกันอยู่มากมายหลายอย่าง ในเรื่อง
 พระราชบัญญัติก็เหมือนกัน พระราชบัญญัตินั้น ความจริงเป็นพระราชบัญญัติที่ทุกฝ่ายได้รู้
 และเห็นอยู่ทั้งนั้นว่าเราควรมีพระราชบัญญัติอะไรที่เกี่ยวกับการที่จะบริหารราชการ หรือ
 บริการลงไปสู่ประชาชนในรูปของกฎหมาย แต่ว่าเมื่อทำกันขึ้นมาแล้วก็ช่วงชิงในการทำกัน
 พระราชบัญญัติจึงซ้อนพระราชบัญญัติกันหลาย ๆ ฉบับ ถ้าหากว่าได้พิจารณากันในแง่ที่จะ
 ทำให้งานเป็นไปได้โดยเรียบร้อยแล้วผมเห็นว่าทุกคนทุกฝ่ายเรามาช่วยกันพิจารณาดูให้ดี แล้ว
 ก็นึกถึงว่าฝ่ายที่จะต้องทำงาน ฝ่ายที่เป็นผู้สั่งงานให้ทำรวมชอมกันให้ได้อย่างที่ท่านนายก
 ท่านกรณณาพิจารณาว่า ถ้ายึดการประชุมนี้ให้มันเต็มวันเสียก็เท่ากับเราเพิ่มวันขึ้นอีกวันนั่นเอง
 เพราะฉะนั้นผมจึงใคร่จะขอวิงวอนให้ท่านได้ช่วยกันพิจารณาถึงว่า ถ้าเราแม้แต่พูดกันบน
 สภาอย่างเดียวแล้วความผาสุกนั้นจะลงไปสู่ประชาชนได้รวดเร็วจริงหรือไม่ แต่ถ้าหากว่าเรา

เพิ่มในเวลา โดยการประชุมในวันที่ตกลงกันว่าประชุมนี้แล้วยืดเวลาให้มันยาวอีกสักเท่ากับการเพิ่มเวลาอีก ๑ วันนั่นเอง ก็จะทำให้งานไปสะดวกได้ดียิ่ง ผมจึงขอความกรุณาให้ท่านได้พิจารณาโดยถ่องแท้ด้วย ขอขอบคุณ

นายใหญ่ ควิตชาติ (นครสวรรค์): ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ท่านไม่ได้เป็นผู้แทน ท่านวิตกกังวลว่าพวกเรายากดั่งกัน ที่จริงผมอยู่ในสภานี้มา ๒๗ ปี ผมก็ไม่เคยตั้งกระทู้ไม่ยากดั่งเหมือน แต่มีความจำเป็นบางประการสำหรับผู้แทนราษฎรที่ราษฎรเขาเลือกตั้งมา เขาซ่องโจทหลายประการแล้วก็ไม่ถามรัฐบาล ผมก็ไม่รู้จะไปถามใครนี่เป็นประการแรก ที่กระทู้ประดังเข้ามาอันมันเป็นเหตุผลอย่างนี้ เรื่องเสนอกฎหมายเหมือนกันก็บอกว่าสมาชิกอยากเอาหน้าเอาตากับราษฎร ถ้าเสนอกฎหมายเหลวไหลขึ้นมาสู่สภานี้ สมาชิกสภานี้ไม่ได้หน้าครับ ท่านประธาน แต่เสียหน้า นี่เป็นความรู้สึกของผู้แทนราษฎรที่ได้เลือกตั้งมาผมวิตกกังวลอยู่ประการหนึ่ง เงินเดือนผู้แทนราษฎร ๘,๐๐๐ บาทเหมาหมด ปีหนึ่งประชุมกัน ๓ เดือน สมัยสามัญ ๑๒ ครั้ง แต่กินเงินเขาทั้งปีครับ บางคนถึงจะยากจนอยากได้เงินก็มี ยางอาย เมื่อได้เงินเขาแล้วก็อยากจะทำงานให้คุ้มค่า ระบบสภาของเรานั้นจะไม่เหมือนกับของคนทั้งโลกเขาอยู่อย่างหนึ่ง คือถ้าหากว่าจะประชุมกันที่ไรก็เป็นเรื่องที่รัฐบาลจะมาใช้เครื่องมือนี้ แต่สภานี้ไม่มีโอกาส ไม่มีโอกาสที่จะทำหน้าที่ของตนถึงเรื่องที่จะแก้ไขความเดือดร้อนของราษฎร ความเห็นมันต่างกัน มันจึงมีพรรคการเมืองมากพรรค ถ้าเห็นเหมือนกันมีพรรคเดียวเหมือนอย่าง นาซี ฟาสซิสต์ หรือคอมมิวนิสต์ ถ้าเราอยากจะเป็นประชาธิปไตยความเห็นแตกต่างกัน ไม่ควรจะเป็นอุปสรรคในการประชุมของเรา ความจริงนั้นครับ ผมเห็นด้วยกับเพื่อนสมาชิกหลายคนว่า ถ้าหากว่ารัฐบาลว่าห่วงใยจะไปนั่งเซ็นหนังสือหนังสือหาอะไรผมไม่เกี่ยวก็อย่ามาก็ได้ ก็เห็นว่าคุยกันหนักหนาอยากจะแยกอำนาจบริหารกับนิติบัญญัติไม่ให้เกี่ยว ก็ไม่มาสักคนหนึ่งผมก็ไม่ถือ กฎหมายของสภาออกมารัฐบาลจะแปรญัตติก็ส่งเจ้าหน้าที่มา มันก็ได้ อยากจะไปนั่งเซ็นหนังสือ นายกรัฐมนตรีไม่มา ผมก็ไม่เกี่ยว รัฐมนตรีทุกคนไม่มา ผมก็ไม่เกี่ยว ผมก็ประชุมกันได้ นี่ความเห็นของผมนะครับ แต่ว่าที่เราต้องมาประชุมร่วมกันนี้รัฐบาลเองก็อยากรู้เหมือนกันว่าเหตุผลของราษฎรเขามีอย่างไร เรื่องสำคัญจะเป็นญัตติจะเป็นกระทู้ถาม ก็เป็นเรื่องที่ว่าผู้แทนราษฎรนี้มันไม่ได้ยากดั่งอย่างเดียวหรอก มันถูกดันราษฎรดัน อย่างที่พวกเราเสนอแก้ไขกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาที่ดีแก้ไขกฎหมายหรือว่าร่างกฎหมายจัดสรรที่ดินในภาวะพิเศษก็ดี เพราะราษฎรเขาเดือดร้อน ราษฎรเขาต้องการ

เราก็ต้องทำ ถ้าไม่อย่างนั้นจะเป็นผู้แทนเขาทำไม ถ้าเราไม่ต้องทำตามความต้องการของราษฎร แล้ว เราจะมาเป็นผู้แทนเขาทำไม จริง ๆ นะ มีหลายคนที่เป็นผู้แทนที่นี่ เงินเดือนผู้แทนก็ไม่มี หะหรือ แต่อย่างจะมีเกียรติยศที่จะรับใช้ชาติบ้านเมือง รับใช้คนที่ไม่มีปากพูด เพราะเขามีปากให้พูดรัฐบาลกลับไม่ยอมฟังพูด พูดมากไปว่าคาญ ผมก็ไม่เห็นด้วยจริง ๆ อย่างนี้ การประชุมในสภาบางประเทศงบประมาณประชุมกันทั้งปี ผมก็เคยไปเห็นเขามาเหมือนกัน สภา ไม่ใช่ว่างมอยู่ในกะลาครอบเหมือนกัน ผมพอเห็นเขามาบ้าง รัฐสภาของเราเป็นอย่างไร ปีหนึ่งประชุมกัน ๑๒ วัน ๓ เดือน ๆ ละ ๔ วัน แล้วเอาเงินเดือนเขา ๘,๐๐๐ บาท ๑๒ วันนะครับ ปีหนึ่งมี ๓๖๕ วัน ท่านประธาน ๑๒ วัน เอาเงินเขาเดือนละ ๘,๐๐๐ บาทเรื่อย ก็น่าจะอายุเหมือนกัน เห็นใจเราบ้างเถอะ ส่วนว่ารัฐบาลมีงานผมก็เข้าใจ ที่จริงการเป็นรัฐบาลผมก็พอมองเห็นว่า เป็นรัฐมนตรีกระทรวงไหนทำอะไร ไม่ใช่แต่ถ้ารัฐบาลแล้วต้องทำงานมาก ก็แล้วแต่ รัฐบาล รัฐมนตรีบางคนก็ไม่ต้องไปนั่งเขียนหนังสือถ้าเขารู้จักจัดสรรงานอย่างเพื่อนผมว่า แต่ว่า มีนโยบายจะสั่งอะไรปลัดกระทรวงเขาก็ทำก็มี หลายกระทรวงผมก็รู้จัก กระทรวงในเมืองไทย ผมรู้จักทุกกระทรวงว่าไม่มีความจำเป็นอะไรหรอก แต่ถ้าจะไม่มาผมก็ไม่ว่านะ รัฐมนตรี ทั้งหมดอยู่กระทรวง เวลาเราประชุมกันผมไม่เกี่ยว ตั้งกระทู้ถามจะไม่ตอบตามใจเพราะมี สิทธิ แต่ว่าเราประชุมกันนั้นไม่ใช่ตั้งกระทู้ มีญัตติอยู่ด้วยท่านประธานอย่างปัญหาที่เพื่อน สมาชิกถามถึงเรื่องการส่งทหารไปช่วยกัมพูชา ถ้าไม่มีการประชุมผมไม่รู้จะอย่างไร ผมไม่รู้ ว่ารัฐบาลจะขนเอาพวกเราไปตายเพื่อใคร ตายแล้วจะได้ผลคุ้มค่าหรือไม่ จะชักศึกเข้าบ้าน หรือไม่ เราไม่รู้สภานี้มีหน้าที่อย่างนี้ ผมเห็นอย่างนั้นท่านประธาน ท่านรองนายกรัฐมนตรีก็ ขอร้องบอกว่าจะมาประชุมร่วมกับเรา งานรัฐบาลก็มาก อย่าเอากันเลยเพื่อนเอ๋ยเอากัน แต่วันเดียวให้มันยันเหยียดไปถึงเที่ยงคืนอะไรก็ได้ ก็เหนื่อยเหมือนกัน ท่านประธานครับ เหนื่อยเหมือนกันทุกคนนะ ความสามารถความเหนื่อยยากของคนมันมี การประชุมอยู่เสมอ ๆ พระพุทธองค์ก็ทรงสรรเสริญต้องหมั่นประชุมกันเป็นเนืองนิจถึงจะเป็นมงคลครับ ผมจึงมีความเห็นว่าญัตติของเพื่อนผมนั้นถูกต้องนะครับท่านประธาน

นายสว่าง อุณาพรหม (นครราชสีมา) : กระผมนายสว่าง อุณาพรหม ส.ส. นครราชสีมา พรรคสหประชาไทย ขอขอบพระคุณ ความกรุณาท่านประธานที่ได้ให้โอกาสแก่กระผมมาพูด เพราะว่าตั้งแต่เป็น ส.ส. มานี้ก็ปีกว่า เคยไปพูดแต่ในพรรค บัดนี้กระผมมีโอกาสดำพูดใน สภาแล้วกระผมจึงมีความภาคภูมิใจที่กระผมยกมือและที่ขอออกมาพูดนี้มีได้มีเจตนาว่า

จะมาได้แย่งคัดค้านอะไรกับท่านผู้ใด เพราะว่าสมาชิกอื่น ๆ นั้นล้วนแต่เป็นชั้นครูบาอาจารย์
รุ่นพี่ของกระผมแทบทั้งนั้น กระผมอยากจะกราบเรียนว่าในญัตติที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้
เสนอว่าควรจะมีการประชุมสภานี้สัปดาห์ละ ๒ วันนั้น กระผมก็ว่าดี และที่ท่านนายกรัฐมนตรี
ว่าขอต่อรองสักวันเดียวเถอะแต่เอาตลอดวัน กระผมก็ว่าดี แต่คำว่าดีนี้โดยที่กระผมมีอาชีพ
เป็นครูจำหลักไวยากรณ์ได้มีอยู่ ๓ ดิครับ คือดีในชั้นโปสิทีฟ (positive) และก็ดีกว่าในชั้น
คอมเพเรทีฟ (comparative) และก็มีดีที่สุดในชั้นซูเปอร์เลทีฟ (superlative) อันนี้มีการเปรียบ
เทียบสองสิ่งว่า ๒ วันกับ ๑ วันไหนจะดี ก็จำเป็นต้องเอาคำว่าอันไหนดีกว่า แต่ยังไม่ดีที่สุด
กระผมอยากจะกราบเรียนว่าในการปกครองประเทศใด ๆ ในโลกนี้จะเป็นระบอบอะไรก็ตาม
ผู้ปกครองนั้นคือรัฐบาล ผู้ถูกปกครองนั้นคือประชาชน จะต่างกันก็ตรงที่ถ้าว่าเป็นระบอบ
สมบูรณาญาสิทธิราชย์ หรือระบอบเผด็จการ ประชาชนก็ถูกปกครองฝ่ายเดียวแต่ในระบอบ
ประชาธิปไตยนี้ประชาชนถูกปกครองโดยรัฐบาลก็จริง แต่ทว่าประชาชนมีสิทธิที่จะแต่งตั้ง
ตัวแทนของเขาเข้ามาควบคุมรัฐบาลอีก เพราะฉะนั้นจึงกลายเป็นงูกินหาง เพื่อว่ารัฐบาล
ปกครองประชาชน ประชาชนเลือกตัวแทนเข้ามา บัดนี้ตัวแทนทั้งหลายคือบรรดาท่านทั้งหลาย
ส.ส. ผู้มีเกียรติรวมทั้งตัวกระผมนี้ ซึ่งบัดนี้อยู่ในฐานะผู้ควบคุมรัฐบาลก็มีความประสงค์
ที่จะให้รัฐบาลนี้ได้ปฏิบัติให้เป็นไปตามความประสงค์เรื่องนี้กระผมอยากจะกราบเรียนว่า
กระผมได้ดูการตุนที่นักการตุนชั้นเยี่ยมของเมืองไทยเขียนในสยามรัฐ ได้แก่คุณประยูร
จรรยาวัชร์ เดียวก็เขียนให้ท่านนายกรัฐมนตรีนี้เป็นนักมวย และก็เขียนให้ท่านรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงเศรษฐกิจการเป็นนักมวยต่อยกับญี่ปุ่นบ้างอะไรบ้างนะครับ กระผมก็คิดตรง
กับท่านนักเขียนการตุนเอกคนนั้นเหมือนกันว่ารัฐบาลนี้เปรียบเหมือนนักมวย นักมวยนี้
ถ้าหากว่าผู้ควบคุม หรือหัวหน้าคณะหรือเทรนเนอร์ (trainer) นี้บังคับบอกอย่างที่ว่ากระผม
เคยนะครับ ขออนุญาตครับ กระผมเคยเป็นหัวหน้านักมวยที่มีชื่อพอสมควร แล้วก็ได้รับ
เลือกมาโดยแฟนมวยประมาณหมื่นกว่าคะแนนท่านแนวรัฐจักรกระผมดีครับ กระผมขอกราบ
เรียน กระผมอยากจะให้นักมวยกระผมวิ่งวันละ ๘ กิโลเมตร นักมวยบอกว่า แหมครูครับ
ผมขอสัก ๕ กิโลเมตรเถอะครับ ผมยังเป็นนักมวยใหม่ กระผมก็คุยกับบอกว่า ครูเป็นนักวิ่ง
๕,๐๐๐ และ ๘,๐๐๐ เมตร ๕ กิโลเมตร ๘ กิโลเมตร ครูวิ่งมาแล้ว วิ่ง ๘ กิโลเมตรดีกว่านะ เขา
ต่อรอง แล้วกระผมก็ต้องยอม เพราะว่าไม่มีใครจะรู้ดีกว่าตัวนักมวยเอง ว่าแค่นี้พอดี เพราะ
ฉะนั้นในกรณีที่ท่านนายกรัฐมนตรีซึ่งเป็นเหมือนนักมวยพวกเรานี้ในความควบคุมของ

พวกเรานี้ขอต่อรองว่า ขอสักวันเดียวเสียก่อนเถอะ แต่ว่าเอาเต็มวันก็ไม่ว่า เมื่อก่อนนี้วันเดียวหรือครึ่งวัน เดียวนี้เขาต่อรองว่าเอาเต็มวัน กระผมก็คิดว่าน่าจะพิจารณาว่าลดจาก ๘ กิโลเมตร มาเหลือ ๕ กิโลเมตร ลองดู แต่อย่างไรก็ดี กระผมได้เพิ่มระยะทางวิ่งให้แก่นักมวยขึ้นทีละ ๒๐๐, ๓๐๐ เมตร ในที่สุดก็กลายเป็น ๖ กิโลเมตร ๗-๘ กิโลเมตร แล้วกำลังขา กำลังปอดก็ดีพอที่จะต่อຍยืนหยัดในแบบมวยไทย ๕ ยกได้สากล ๘ ยก ๑๐ ยก ๑๒ ยก ก็ยังเคยชิงแชมป์ที่ลุมพินี อันนี้กระผมอยากจะกราบเรียนว่าเราค่อยขยับเป็นอย่างไรครับ ท่านที่เคารพ คือรัฐบาลนี้ท่านก็บอกว่าขอความกรุณาครับกระผมจำได้ครับ ท่านรองนายกรัฐมนตรีบอกว่าขอความกรุณาต่อรองกันสักวันหนึ่ง ท่านหัวหน้าคณะที่เคารพทั้งหลาย ท่านเทรนเนอร์ (trainer) ที่เคารพทั้งหลาย ได้โปรดกรุณาเห็นใจนักมวยพวกเรไปด้วยกัน เรื่องนี้กระผมอยากจะกราบเรียนว่า กระผมเป็นนักเรียนฝึกหัดครูเมื่อ ๓๒ ปีมาแล้ว อาจารย์ที่จบจากอังกฤษ ท่านได้ปริญญา M.A. และได้ Diploma in education มา ท่านสอนวิชาครู แต่รู้สึว่าจะเกี่ยวครับ เกี่ยว ๆ กับหลายอย่าง กระผมอยากจะกราบเรียนขออนุญาตนำมาเป็นอุทาหรณ์.....

ประธานสภาผู้แทน : รวบรวมหน่อย

นายสว่าง อุณาพรหม (นครราชสีมา) : ครับ คือว่าท่านบอกว่าคนที่ทำอะไรสำเร็จจะต้องมี ๓ อย่าง คือ ๑. มีความคิดที่จะทำพร้อมด้วยมีกำลังใจเต็มที่ ๒. ต้องมีความรู้ในเรื่องที่จะทำนั้น ๓. ต้องมีกำลังกายดี กระผมอยากจะกราบเรียนว่าในประเทศเรามักจะมองข้ามตัวกำลังใจนี้ไป คือเดี๋ยวนี้กระผมอยากจะกราบเรียนย่อๆ รวบรวมอย่างที่ท่านประธานว่าว่ากรุณาได้ให้กำลังใจแก่รัฐบาล ซึ่งเป็นนักมวยของเราด้วยครับ ก็จะทำงานได้สำเร็จ อีกประการหนึ่งนั้น กระผมขออนุญาตครับ คือว่าอ่านรามเกียรติ์ อยู่ ม. ๒ พ.ศ. ๒๔๗๕

ประธานสภาผู้แทน : พอแล้ว ตัวอย่างพอแล้ว

นายสว่าง อุณาพรหม (นครราชสีมา) : มีนิดเดียวครับ กระผมมีประเด็นที่จะฝากนิดหนึ่งครับ ขออนุญาตครับ

ประธานสภาผู้แทน : ครับ

นายสว่าง อุณาพรหม (นครราชสีมา) : มีหลักการการอยู่ชนิดหนึ่งครับ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ.....

ประธานสภาผู้แทน : เรายังไม่ได้อนุญาตให้คุณพูด นั้น

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ผมท้วงตามข้อบังคับ สมาชิกทุกคนมีสิทธิ

ประธานสภาผู้แทน : นั่ง ๆ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ท่านประธานอย่าล้าเอียง ผมพูดอย่างนี้

นายสว่าง อุณาพรหม (นครราชสีมา) : กระผมต้องนั่งใหม่ครับ กระผมมีอีกนิดเดียวครับ
ประธานสภาผู้แทน : ก็ว่าไป

นายสว่าง อุณาพรหม (นครราชสีมา) : กระผมอ่านรามเกียรติ์ดูแล้วก็มีส่วนในการ
ทำราชการอยู่ครับ เดียวนี้เราก็ทำราชการเหมือนกัน เพราะว่าเราปกครองโดยมีพระมหากษัตริย์
เป็นประมุข หลักราชการที่กุมภกรรณสอนน้อง เมื่อตอนจะสิ้นใจนะครับ ก็ว่า “ซึ่งเจ้าจะทำ
ราชการแต่เบื้องบนพระทรวงคร สืบโดยยาให้อาหาร ผ่อนตามฤทัยพระทรวงฤทัย จึ่งจะ
นับว่าดีมีความคิด ญาติมิตรจะได้พึงอนุชา” ท่านที่เคารพทั้งหลาย รัฐธรรมนูญกำหนดให้ท่าน
ส.ส. ทั้งหลายนี้เป็นผู้มีอำนาจควบคุมรัฐบาล ก็เป็นพระทรวงฤทัย เพราะฉะนั้นในการที่ถ้าเรา
จะลงมติว่า ๒ วัน รัฐบาลก็ต้องมาประชุม ๒ วัน ถ้าลงมติว่าวันเดียว รัฐบาลก็มาวันเดียว อันนี้
กระผมอยากจะกราบเรียนว่าในการปกครองหรือบังคับควบคุมอันใดนั้น ถ้าหากว่าเราได้โปรด
กรุณาผ่อนผันเห็นอกเห็นใจผู้ที่ถูกควบคุมบ้าง ก็คงจะบังเกิดผลดี กระผมขอขอบพระคุณ
และขอประทานอภัยครับ

นายบุญเย็น วอทอง (อุบลราชธานี) : กระผมได้ฟังท่าน ส.ส. ผู้มีเกียรติซึ่งเป็นพี่เลี้ยง
นักมวยออกมาขอความเห็นใจ ความจริงก็อยากจะเห็นใจแต่รู้สึกว่าการนี้มันไม่ค่อยจะเกี่ยวกัน
เท่าไร เรื่องมันมีอยู่ว่าที่ทางสมาชิกขอเพิ่มเวลาประชุมนั้นเป็นเรื่องของเราอยากจะทำงานกัน
ที่นี้ทางรัฐบาลท่านก็อยากจะทำงานเราก็ไม่ว่า เพราะท่านมีความสามารถท่านจึงมาเป็นรัฐบาล
เรื่องหนังสือจะมากนักอย่าเราไม่เกี่ยวมันก็แล้วแต่ราชการงานเมืองความจำเป็นท่านก็มีเวลาทำไป
เราไม่ได้ห้าม ท่านอยากจะทำงาน แต่พอเวลาเราอยากจะทำงานบ้างท่านไม่เห็นด้วย คือสมาชิก
ตั้ง ๒๐๐ กว่าคนนี่ ถ้าไม่มีประชุมก็ไม่รู้จะไปทำอะไร บางทีก็ออกบ้านออกไปเยี่ยมประชาชน
ระยะนี้มันก็ไม่สะดวก และมันเป็นสมัยประชุมสภาเราก็อยากจะเอาใจใส่ในการประชุม อยาก
จะชำระสะสางอะไรที่มันค้างค้างอยู่ เรื่องมันก็มีเท่านี้มันเป็นเรื่องของคนรับผิดชอบ ๆ คือเรา
จะทำงานกัน ขอได้โปรด ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายขอได้โปรดมองในแง่นี้ ไม่ใช่เราจะมาตี
มาต่อหรือว่ามาอะไรกันทั้งนั้น คือผู้แทนก็อยากทำงาน รัฐบาลท่านก็อยากทำงานท่านก็
แบ่งของท่านเอง ท่านจะให้ใครทำ ใครมาก็เป็นเรื่องของท่าน ผมเชื่อว่าท่านมีความสามารถ
จัดได้ ที่นี้เราอยากจะทำงาน ก็ขอให้เราได้ทำเป็นที่น่าประหลาดใจว่าเมื่อสภาอยากจะทำงาน

ทางรัฐบาลท่านไม่ยากให้ทำแล้ว ท่านก็ลุกขึ้นมาค้านด้วยเหตุผลต่าง ๆ นานา กระผมเห็นว่า
มันความจริงนะ ท่านไม่จำเป็นต้องมาประชุมทุกท่านก็ได้ กระทรวงหนึ่งก็มีรัฐมนตรีอยู่ ๒
ท่าน ๓ ท่าน กระผมว่าท่านพอจะแบ่งเวลาได้ กระผมเชื่อในความสามารถของท่านว่าอย่างนั้น
ก็แล้วกัน สำหรับการที่ว่าการที่จะทำงานและท่านอกสภาก็ได้ที่ว่ายื่นกระทู้ก็ส่งมาให้ตอบใน
ราชกิจจานุเบกษา บางทีมันก็ไม่แน่ ถ้าท่านตอบข้าเราก็ไม่รู้จะไปเร่งรัดท่านได้อย่างไร การตั้ง
กระทู้ตั้งแล้วถามแล้วตอบมาต้องชักต้องค้ำกันเพื่อให้ชัดเจน ถ้าถามไปในหนังสือถ้าท่าน
ตอบมา เป็นหนังสือ แล้วจะไปชักไปถามได้อย่างไร และอีกอย่างหนึ่งตอนเช้านี้ที่ท่านรัฐมนตรี
ก็เคยพูดว่าถามมาพูดมาอย่างนี้ว่าเจ้าหน้าที่โกหกมดเท็จนี้พูดที่นี้ก็พูดได้นะ แต่ท่านไม่ได้
พูดต่อไปว่าพูดที่อื่นจะเป็นอย่างไร ที่นี้การยื่นหนังสือถึงรัฐบาลหรือถึงรัฐมนตรี บางทีมัน
อาจจะหมิ่นเหม่ที่ว่าเราอาจจะเอาข้อเท็จจริงว่าเรื่องเป็นอย่างนั้น ถ้าท่านบอกว่าอย่างนี้เป็น
การหมิ่นประมาท แล้วก็ไม่ใช่การพูดในสภา รัฐธรรมนูญไม่ได้คุ้มครองมันก็เป็นปัญหา
ยุ่งยาก เพราะฉะนั้นเรื่องเหล่านี้ก็ได้โปรดเห็นใจเรื่องที่จะเสนอ พ.ร.บ. ชำกัณบัง ช้อน
กันบังนั้น สำหรับในทางฝ่ายค้านนี้ กระผมว่ามันมีหลายพรรคหลายพวก การเสนอช้อนกัน
ชำกัณมันก็เป็นของธรรมดา เพราะว่าความคิดมันอาจจะเหลื่อมล้ำกัน ทุกพรรคก็ไม่สามารถ
จะเจอกันได้หมด แต่มันก็ที่น่าประหลาดใจว่าในพรรคของทางรัฐบาลเองนี้ก็เสนอกฎหมาย
ช้อนกันวันนี้ได้เจอ เพราะฉะนั้นเป็นเรื่องที่ว่าใครทำกันแน่ มันไม่ใช่เรื่องจะเป็นข้อแก้ตัวว่า
ไม่ให้สภานี้ประชุม กระผมก็อยากสรุปว่ากระผมเห็นด้วยกับเพื่อนสมาชิกที่เสนอว่าสภานี้
ควรจะประชุม ๒ วัน ๒ วันเต็ม ๆ ด้วย ไม่ใช่ว่าครึ่งวัน ๒ ครั้ง คือ ๒ วันเต็ม ๆ กระผมขอ
สนับสนุนท่านขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทน : เอาคุณชายอีกทีหนึ่ง เหตุผลก็เหมือน ๆ กันอยากจะให้สรุปเสียที่

นายชาย สัจจะ (ธนบุรี) : กระผมได้ฟังท่านสมาชิกที่มีความเห็นควรจะประชุม ๒ วัน
กันท่านสมาชิก ๒ ท่านที่ไม่ควรที่จะให้ประชุม ๒ วัน กับท่านนายกรัฐมนตรี และท่านรอง
นายกรัฐมนตรีขึ้นมาพูด ท่านแรกคือท่านนายกรัฐมนตรีบอกกว้างท่านมาก ท่านมีความจำเป็น
ที่จะต้องทำงานต่าง ๆ ส่วนผู้แทนนั้นถ้าเผื่อว่างก็ไปหาข้อเหตุผลที่จะต้องให้รัฐบาลมาทำก็ได้
และก็ได้ติดต่อที่กระทรวงทบวงกรม ท่านประธานที่เคารพ ท่านประธานเองก็เป็นผู้แทนซึ่ง
ได้รับเลือกมาจากประชาชน กระผมไม่เห็นด้วยเลย ที่ผู้แทนจะมีเรื่องเที่ยวไปติดต่อกับรัฐมนตรี
เป็นส่วนตัวตามกระทรวงนั้น หน้าที่ผู้แทนที่ดีแล้วต้องพูดกันในสภา การไปพูดกันส่วนตัว

ในที่กระทรวง ส่วนมากไม่ได้พูดกันเรื่องประชาชนหรอกครับ พูดไปขอแข็งลิ้นบ้าง อะไรบ้าง ซึ่งนี้กระผมต้องขอประทานอภัยที่ไม่ใช่หมายความว่าอะไรไปหมดทุกคนนะครับ กระผมเคยรู้สึกรู้ว่าเป็นอย่างนั้นมากกว่า กระผมมีความเห็นว่าท่านนายกรัฐมนตรีท่านบอกว่าขอเป็นวันเดียวเถอะท่านมีงานมาก คราวนี้เรามาพิจารณาถึงว่าการที่มาของการเป็นรัฐมนตรีกับการที่มาของการเป็นผู้แทนบ้าง การเป็นผู้แทนราษฎรนั้นประชาชนเลือกเราเป็นหมื่น ๆ แสน ๆ ซึ่งท่านประธานสภาก็มีเกียรติได้รับอย่างนี้ซึ่งเป็นที่เคารพของกระผมอยู่ ส่วนรัฐมนตรีนั้นพูดกันจริง ๆ มีคนเลือกคนเดียวคือนายกรัฐมนตรีหรือบางทีก็มีอีกสักคน คือท่านผู้หญิงช่วยเลือกให้ ที่มาของมันก็ไม่ใช่เหมือนกัน เพราะฉะนั้นการรับผิดชอบการที่จะเป็นผู้แทนนั้นหน้าที่อันควรจะรับผิดชอบนั้น แตกต่างกันอย่างกะกับเป็นผู้แทนราษฎร กระผมขอเรียนท่านนายกรัฐมนตรีตอนที่ท่านบอกว่าขอเป็นวันเดียว แล้วก็ควรจะมากันให้ตรง ๔ โมงเช้าแล้ว ก็ว่ากันให้เต็มที่ ก็ตัวท่านเองยังมาตั้ง ๔.๑๖ นาฬิกา อย่างนี้แล้วท่านจะมาได้อย่างไร ๔ โมง....

ประธานสภาผู้แทน : ไม่ถึง ๆ

นายชาย สัจจะ (ธนบุรี) : กระผมจดไว้ครับ แล้วก็อีกอย่างหนึ่งนะครับ วันนี้การประชุม....

ประธานสภาผู้แทน : เปิดประชุม ๔.๕๐ นาฬิกา

นายชาย สัจจะ (ธนบุรี) : ไม่ใช่ครับท่านประธานวันนี้เปิดประชุม ๔.๑๕ นาฬิกาครับ เรื่องประธานแจ้งต่อที่ประชุมเสียเวลาไปอีก ๕ นาที เป็น ๔.๒๐ นาฬิกา แล้วรับรองรายงานการประชุมสภาผู้แทนเสียอีก ๕ นาที เป็น ๔.๒๕ นาฬิกา กระทั่งถึง ๑๐.๕๐ นาฬิกา รวมเวลาถึงสิ้นกระทัเป็น ๑ ชั่วโมง ๕๕ นาที จึงมาเปลี่ยนระเบียบวาระการประชุมกำหนดการประชุมสภาขึ้น กระผมขอเรียนต่อท่านนายกรัฐมนตรีพูดบอกว่ามีงานมากก็จริง ที่มาของเราต่างกัน ท่านมีงานมากท่านก็ควรจะต้องทำงานให้เสร็จ เป็นหน้าที่ของท่าน ท่านเป็นนายกรัฐมนตรีงานมากเท่าไรก็ต้องทำ เราเป็นผู้แทนเรามีงานเท่าไรเราก็ควรจะทำ ต่างคนต่างรักษาหน้าที่ของตัวเองต่างกันโดยเหตุผลที่ควรจะต้องเอามาพูดกัน ไม่ใช่ว่าเสียดลิ้นกัน ไม่ใช่บอกว่าผู้แทนราษฎรพูดในสภา ถ้าพูดกันตรงไปตรงมาเวลาจะเร็ว แต่ชอบพูดอยากดัง ชอบใช้โวหาร ชอบพูดอะไร อย่างท่านรองนายกรัฐมนตรีพูด กระผมคิดว่าไม่ใช่ครับ ผู้แทนนี้ถ้าพูดกันก็ต้องพูดจริง ๆ จัง ๆ เพราะว่าไม่มีที่ที่จะพูด เพราะพูดที่อื่นตำรวจก็จับ เราก็จะต้องมาพูดอย่างนี้จะหาว่าเราเบ่ง เราดั่งนะไม่ได้ ถ้าจะพูดกันเรียกว่าผู้แทนเล่นสำนวนโวหารละก็ กระผมว่าอย่างน้อยกว่ารองนายกรัฐมนตรีพูดเสียอีก เรื่องโวหารกระผมยังนับถือท่านมากกว่าผู้แทนบางคน

เสียด้วยซ้ำไป เวลาพูดนี้กระผมขมนะครับ ไม่ได้ว่าท่านรองนายกรัฐมนตรีที่นี้ก็มีอีกประเด็นหนึ่ง ท่านรองนายกรัฐมนตรีท่านบอกว่า ท่านมีงานมากเหลือเกิน ถ้ามาประชุมกันอีกวันหนึ่งละก็ ท่านทำงานไม่ไหวละ กระผมว่าถ้าเผื่อทำงานไม่ไหวก็ควรจะออกไปเสียเลยคงจะมีรัฐมนตรีคนอื่นที่อยากเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยทำไหวบ้างกระมังและรัฐบาลชุดนี้ก็ควรลองให้เขาทำดูบ้าง นี่ส่วนตัวไม่มีนะครับ กระผมนับถือท่านแต่ท่านบอกว่าไม่ไหวถ้าเผื่อประชุมอีกวันหนึ่ง ที่นี้ผู้แทนอยากทำงานเหลือเกิน เพราะสมัยหนึ่งมี สามเดือน เดือนหนึ่งมีประชุมกัน ๔ ครั้ง ก็เท่ากับ ๑๒ วัน คิดดูว่าวันนี้ได้พูดกระทู้ ๕ เรื่อง จนหมดสมัยประชุมสภาประมาณ ๕๕ กระทู้ ตกลงเรายังเหลือกระทู้อีก ๒๐๐ กระทู้ ถ้าจบสมัยประชุมสามัญของเราไปแล้วนี้ เราจะทำอย่างไร กฎหมายยังเหลืออีกตั้งเยอะแยะ กฎหมายเวนคืนต่าง ๆ ที่จะออกมานี้ กฎหมายเวนคืนต่าง ๆ นี่เป็นที่ยอมรับของรัฐบาล แม้กระทั่งรองนายกเหมือนกัน บอกว่ากฎหมายเวนคืนนี้ต้องช่วยกันออกให้เร็ว เพราะว่างานช่วงที่เราจะเวนคืนนั้นมันมีงานก่อสร้าง มันมีงานกรมกองต่าง ๆ เกี่ยวกับการจ่ายเงินจ่ายทอง จะต้องไปทำติดต่อกัน คุณมัวไปดิ่งกันไว้ พูดกันอย่างโน้นอย่างนี้ เสร็จแล้วก็จะมาฟ้องว่าไม่จ่ายเงินค่าเวนคืน ทำไมมาพูดอย่างนี้ ในเมื่อเราอยากทำงาน แต่ไม่ทำกับเรา แล้วกลับมาพูดว่าผู้แทนเป็นคนทำให้ช้า กระผมไม่เห็นด้วยกระผมพูดในหลักการนะ กระผมเป็นผู้แทนที่เกลียดการพูดเสียดื้อสัจจริง ๆ กระผมไม่อยากพูด กระผมจะเรียนที่ประชุมว่า อย่างท่านผู้แทนพรรคทางฝ่ายรัฐบาลท่านเห็นด้วยเหมือนกันว่าดิน้อย ดิมาก ดิกกลาง ดีย่อม ดีเยา อะไรเมื่อไหร่ แต่ว่าผลสุดท้ายมันก็คือว่าให้ประชุมวันเดียว พูดกันง่าย ๆ ว่าก็คือ พูดให้ประชุมวันเดียว ท่านพูดแบบรัฐบาลแต่พูดคมคายอย่างหนึ่ง กระผมว่าพูดอย่างนั้นมันก็ นี่แหละครับเรื่องของการพูดเสียเวลา พูดไปแล้วก็รู้ว่าเป็นอย่างไร แต่มีอีกอย่างหนึ่งที่กระผมรู้สึกเสียดายอยู่ที่ว่าเราเป็นสมาชิกสภาผู้แทนเลือกมาจากประชาชนนะท่านเป็นผู้แทนไม่อยากทำงานซึ่งผู้แทนเขาอยากทำงาน ท่านกลับไปเห็นด้วยกับการทำงานน้อย กระผมไม่ทราบว่าเป็นคุณประโยชน์อย่างไร ที่นี้กระผมก็อยากจะขอเรียนในที่ประชุมนี้ต่อท่านประธานว่า การเสนอของกระผมนี้ อย่าถือเลยครับ เมื่อไหร่ที่ท่านสมาชิกพูดฝ่ายรัฐบาลบอกว่า เป็นของสมาชิกฝ่ายค้าน กระผมขอถอนเสียว่าการเสนอของกระผมนี้เป็น การเสนอของผู้แทนราษฎรทั้งประเทศไทย อยากจะให้มีการประชุม ๒ วัน ไม่ใช่ขยาลังจะ ผู้แทนฝ่ายค้าน เพราะว่ากิจการของสภานั้นเราได้ค้างค้ำมากเหลือเกิน มันเป็นความจำเป็นที่จะต้องเร่งด่วน เพื่อจะเอากฎหมายที่ผ่านสภาออกไปนี้ ไปใช้ให้เกิดคุณประโยชน์

กับตัวรัฐบาลเอง ซึ่งรัฐบาลเองก็พูดอยู่โหมก ๆ ว่าสมานี้ตั้งกฎหมายไว้ช้า ที่นี้ถ้าเมื่อเราช่วยกัน เราไม่ได้ช่วยไปตลอดไป ถ้าเมื่อว่าทำไปแล้วเหตุการณ์มันน้อยลง เรื่องงานค้างค้ำงมันน้อยลง เราก็กลับมาประชุมเสียใหม่ ประชุมวันพฤหัสบดีเพียงวันเดียวหรือครึ่งวัน ไม่ประชุมเลยก็ได้ครับ ถ้าไม่มีงาน คนเรารู้สึกสำนึกในหน้าที่ของเราเมื่อเรามีงาน เราทำงานให้เต็มที่ทั้งกลางวัน กลางคืน พอหมดแล้วเราจะเที่ยวที่ไหนก็ได้ คนที่ทำต่อไปจะได้รับช่วงกฎหมายต่าง ๆ ที่ไปทำนี้ เราไม่ทำเราอยากหยุดเราอยากพักผ่อน เราอ้างว่างานมาก งานมากเราไปทำงานมาทำเอง ถ้าทำไม่ได้อย่าทำให้คนเขามีปัญหาเขาเข้ามาทำ บ้านเมืองมันจะได้เจริญเสียที จะได้ไม่ต้องเอาอย่างอื่นมาอ้าง กระผมอยากจะวิงวอนท่านสมาชิกที่มาประชุมแต่ละท่านประธานโปรด ได้วินิจฉัยดูอย่างถ่องแท้ว่า เราขอเพิ่มเวลาประชุมอีก ๑๒ วันเท่านั้นต่อสมัยประชุมหนึ่งต่อ ครั้งเดียว ถ้าเมื่อว่าไม่มีงานออกไปก็ลดลงไป เพราะว่าเรื่องนี้อำนาจของท่านประธานท่านก็มี อยู่แล้วที่จะประชุมไปถึงเวลาไหนมีงานเร่งด่วนอย่างไรก็ได้ที่เสนอปัญหาขึ้นมา ญัตติขึ้นมา เพื่อว่าจะได้เป็นกฎหมาย เราจะได้รู้ตัวกันว่าเราจะได้ประชุมกันวันไหน กระผมอยากจะวิงวอน เฉพาะท่านนายกรัฐมนตรี ขอความกรุณาถ้าเมื่อเราได้ประชุมกันเป็นสัปดาห์ละ ๒ วัน ก็เพิ่ม อีก ๑๒ วันเท่านั้นเองไม่มากอะไร และถ้าเมื่อท่านรักชาติบ้านเมืองท่านก็ขงงานไปทำที่บ้าน ทำไม่เจทำงานไม่ได้ ผู้แทนยังทำงานได้ตลอด ๒๔ ชั่วโมง รัฐบาลยังมีบุญวาสนามีหน้าที่อะไร ต่ออะไรมีบริวารที่ทำงานตั้งเยอะ ท่านควรจะยิ่งทำงานได้มากกว่าผู้แทนเสียด้วยซ้ำไป กระผมจึง ขอกราบเรียนท่านนายกรัฐมนตรีและท่านประธานสภาโปรดกรุณาให้สมาชิกได้ชี้แจงแล้วก็ กรุณารับประชุมเป็น ๒ วัน เพราะว่าขอเพียงสมัยประชุมนี้เท่านั้นเอง ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทน : ผมเห็นว่าที่ประชุมได้อภิปรายกันพอสมควรแล้ว แล้วก็เหตุผล ก็ชักกันแล้ว ก็อยากให้ที่ประชุมนี้วินิจฉัยว่า สมควรจะเปิดอภิปรายได้หรือยังท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรจะเปิดอภิปรายได้แล้ว โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรที่จะเปิดอภิปรายต่อไป โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ปิดอภิปราย ผมก็อยากจะถาม มติต่อที่ประชุมนี้ว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรที่จะให้มีการประชุม ๒ วัน ตามที่มีผู้เสนอญัตติ.....

นายชาย สัจจะ (ธนบุรี) : ขอเสนอให้มีการลงคะแนนลับนะครับ

ประธานสภาผู้แทน : ต้องมีผู้รับรอง เดี่ยวให้ผมถามเสียก่อนครับ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : คือเป็นอย่างนี้ครับ ผมขออาศัยข้อบังคับข้อ ๖๑ (๒) ให้ยื่นขึ้นออกคะแนนเสียง ไม่ต้องลับ ยืนยันไม่ใช่ความเป็นความตายของชาติ ขอให้ ยืนยันอย่างเปิดเผย ข้อบังคับข้อ ๖๑ (๒) ยืนยัน นั่งยกมือไม่ได้ มันสับสน บางคนยก ๒ มือ ก็มี ใครเห็นด้วย ขอโปรดกรณารับรอง ยืนยันอย่างเปิดเผย ขอยืนยัน ออกคะแนนเสียงโดย ยืนยันตามข้อบังคับข้อ ๖๑ (๒)

(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรให้ลงคะแนนโดยวิธียืนยัน โปรดยกมือขึ้น (มีสมาชิยกมือ ๗๕ คน)

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรให้ลงคะแนนโดยวิธียกมือขึ้น โปรดยกมือขึ้น (มีสมาชิยกมือ ๘๑ คน)

นายสนั่น ธีระศรีโชติ (ขอนแก่น) : เสนออย่างเดียว ทำไม่จะต้องลงमतอย่างนั้นละครับ

ประธานสภาผู้แทน : ก็มีความเห็นขัดแย้งกันว่าจะเอาหรือไม่ต่างหากละ

นายสนั่น ธีระศรีโชติ (ขอนแก่น) : อีกฝ่ายหนึ่งยังไม่เสนอขัดแย้งเลยครับท่านประธาน

ขออภัยครับ

ประธานสภาผู้แทน : นายกรัฐมนตรีท่านบอกแล้วว่า ขอวันเดียว

นายสนั่น ธีระศรีโชติ (ขอนแก่น) : ขอให้เสนอแนะครับ เสนอเสียก่อนว่าขอให้ เป็น อีกอย่างหนึ่ง อย่างอื่นครับ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ขอประทานโทษนะครับ เมื่อคืนนี้ท่านประธานดู เหมือนจะทำผิดข้อบังคับไป คือเป็นอย่างนี้ เมื่อผมเสนอตามข้อบังคับข้อ ๖๑ (๒) แล้ว ไม่มี ใครคัดค้านอะไรเลย สมาชิกก็ยืนยันรับรองถูกต้องตามข้อบังคับแล้ว อย่างนี้ท่านก็มาบิดเบือน मतอีก มาขออีกอย่างหนึ่ง ผมไม่เห็นด้วยหรอก

ประธานสภาผู้แทน : เดี่ยว คุณทองดี ฟังผมก่อน โดยปกตินั้นการลงคะแนนเสียง โดยเปิดเผยให้ทำตามลำดับดังต่อไปนี้ เมื่อคุณเสนอมาผิดตามลำดับก็ชอบที่จะต้องขอความเห็นชอบจากที่ประชุมเสียก่อน มันผิดจากปกติ ถ้าเป็นไปตามปกติ ก็ไม่ต้องขอที่ประชุม

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านกรุณาอ่านข้อบังคับ

ประธานสภาผู้แทน : เอะละไม่ต้อง มันผ่านไปแล้ว และที่ประชุมก็ยกमतไปแล้วด้วย

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : มีได้ คือท่านรีบเร่งเกินไป

ประธานสภาผู้แทน : คุณนะเป็นคนเสนอ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ก็ผมเสนอแล้ว ท่านประธาน ผมเสนอถูกต้องตามข้อบังคับ มีสมาชิกรับรองถูกต้องครบบริบูรณ์แล้ว ท่านก็ไม่จำเป็นจะต้องไปถามว่าจะเอาอย่างไร และไม่มีผู้เสนอเป็นอย่างอื่น ท่านเสนอคัดค้านขึ้นมาซิ อันนี้เมื่อข้าพเจ้าเสนอคนเดียวไม่มีการลงมติ ที่ว่าจะขอเอาอย่างไหนยกมือหรือว่ายืน ขอเสนอยืนอย่างเดียว ท่านอ่านข้อบังคับให้ดีๆ ข้าพเจ้านั่งอ่านมาปวดกระบาลอยู่หลายหนแล้ว

ประธานสภาผู้แทน : ผมยืนยันอย่างว่านี่

นายคล้าย ละอองมณี (สงขลา) : ผมว่าที่คุณทองดี พูดมาน่าจะถูกครับ นี่เป็นตัวอย่างเรื่องต่อไปนะครับ คือว่าเวลาเราเสนอให้ลงคะแนนลับอย่างนี้ เมื่อมีผู้รับรองเท่าจำนวนที่ข้อบังคับว่าไว้แล้วก็ตกลงคะแนนลับอย่างนี้ ที่นี้เรื่องนี้ที่ท่านประธานทำผ่านไปแล้ว ก็เอาเถอะ ผมก็ไม่อยากจะพูดมากแต่ว่าที่คุณทองดีว่าน่าจะถูกลงครับ เพราะว่าการลงคะแนนลับยิ่งยุ่งกว่าอย่างยืนนี้อีก

ประธานสภาผู้แทน : เดียวๆ ผมจะอ่านให้ฟัง หน้า ๑๙ ข้อ (๕) "ภายใต้บังคับมาตรา ๑๖๔ (๖) ของรัฐธรรมนูญ การออกเสียงลงคะแนนเปิดเผยนั้นให้ใช้วิธีตาม (๑) จะใช้วิธีตาม (๒) (๓) (๔) หรือ (๕) ได้ต่อเมื่อคณะรัฐมนตรีร้องขอ หรือเมื่อสมาชิกเสนอญัตติและที่ประชุมอนุมัติ" ผมต้องขออนุมัติ คำว่าอนุมัติมีข้อยกเว้นแล้ว ถ้าไม่มีคำว่า ขออนุมัติ ผมก็จะไม่ขอเหมือนกัน เพื่อให้ถูกต้อง ผมขอถามที่ประชุมนี้ว่า ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรที่จะประชุมสัปดาห์ละ ๒ วัน โปรดยกมือขึ้น อย่าเพิ่งเอามือลงนะครับ.....

เอามือลงได้ครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๘๒ คน)

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรที่จะประชุมสัปดาห์ละ ๑ วันอย่างเดิม โปรดยกมือขึ้น อย่าเพิ่งเอามือลงนะครับ.....

เอามือลงได้ครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๘๔ คน)

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ประชุมสัปดาห์ละ ๑ วัน

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าสงสัยขอนับใหม่ ขอเสนอยืนขึ้นนะครับ

เพื่อความบริสุทธิ์

ประธานสภาผู้แทน : โอ้ อย่าให้มันนั้นเลย มันบริสุทธิ์กันอยู่แล้ว

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : คือผมก็มีความเห็นคัดค้านเพื่อนของผมเสียแล้ว
ละครับ สภานี้เป็นสภาที่มีเกียรติ เดี่ยวคนภายนอกเขาจะว่าเอา ผมขอเถิดครับ

ประธานสภาผู้แทน : อย่าให้มันบ่อยเลย ผมเห็นด้วย ขอบคุณมากครับ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ขอถอน

ประธานสภาผู้แทน : อยากจะถามที่ประชุมต่อไปว่า จะให้เริ่มแต่เวลาเท่าใด วันพฤหัสบดี
นะครับ เวลาเท่าใด

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอยื่นหยุดเวลา ๘ นาฬิกาตรง ข้าพเจ้า
ขอยื่นหยุดตลอดเวลาให้เสร็จระเบียบวาระในวันนั้นเลย ใครเห็นด้วยโปรดรับรอง

(ไม่มีสมาชิกรับรอง)

จำลองเอก ทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงราย) : ข้าพเจ้าขอเสนอเวลา ๙ โมง ท่านผู้ใดเห็น
ด้วยโปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นก็เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลง
มติให้มีการประชุมสัปดาห์ละ ๑ ครั้ง เริ่มเวลา ๙.๐๐ นาฬิกา ผมขอพักการประชุม และขอ
เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา

พักการประชุมเวลา ๑๒.๐๐ นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๓.๔๕ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทน : ผมขอเปิดประชุม ระบียบวาระที่ ๔ ร่างพระราชบัญญัติกำหนด
วิทยฐานะผู้สำเร็จวิชาการทหาร (ฉบับที่...) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิชาการทหารพิจารณา
เสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒

(สำเนา)

ที่ ๑๕๘

สภาผู้แทน

๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๓

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติกำหนดวิทยฐานะผู้สำเร็จวิชาการทหาร (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกการประชุม คณะกรรมาธิการสามัญ ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติกำหนดวิทยฐานะผู้สำเร็จวิชาการทหาร (ฉบับที่ ...) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะกรรมการการทหารพิจารณา กรรมาธิการคณะนี้ประกอบด้วย

๑. ร้อยโท กมล อัดนโถ
๒. นายจำลอง เทวารุท
๓. พันตำรวจตรี ทวี วิชัยดิษฐ
๔. เรืออากาศตรี บุญยง วัฒนพงศ์
๕. พันตำรวจโท บุญเลิศ เลิศปรีชา
๖. ว่าที่เรือตรี วิเชียร กลิ่นสุคนธ์
๗. นายวิรัตน์ ศุขะพันธุ์
๘. เรืออากาศเอก สมบูรณ์ ไพรินทร์
๙. เรือตรี สุพจน์ ตั้งตระกูล
๑๐. จำปีตรี อนันต์ เรืองกุล
๑๑. จำปีเอก อนันต์ สุขสันต์

ที่ประชุมคณะกรรมการได้เลือกข้าพเจ้าเป็นประธานกรรมาธิการ และเลขาธิการรัฐสภาได้มอบหมายให้ นางสาวบังอร อิ่มโอชา ชั้นโทประจำสำนักงาน เป็นเลขานุการคณะกรรมการ

บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสร็จแล้ว จึงกราบเรียน
มาเพื่อให้โปรดนำเสนอที่ประชุมสภาผู้แทนพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

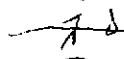
(ลงชื่อ)

จ. เทวฤทธิ์

(นายจำลอง เทวฤทธิ์)

ประธานกรรมการสามัญ

สำเนาถูกต้อง

อุษา พิมพ์

 ทาน

บันทึกการประชุมคณะกรรมการสามัญ
คณะกรรมการการทหารพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
กำหนดวิทยฐานะผู้สำเร็จวิชาการทหาร (ฉบับที่. .)
พ.ศ.

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติกำหนดวิทยฐานะผู้สำเร็จวิชาการทหาร (ฉบับที่. .) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะกรรมการการทหารพิจารณานั้น บัดนี้ได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. คณะกรรมการได้เลือกนายจำลอง เทวารุท เป็นประธานกรรมการและเลขธิการรัฐสภาได้มอบหมายให้นางสาวบังอร อัมโธชา ชั้นโทประจำสำนักงานเป็นเลขานุการคณะกรรมการ

๒. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ พันเอก เฉลิม เจริญพานิช หัวหน้ากองกฤษฎีกาทหารและการต่างประเทศ กรมพระธรรมนูญ พันเอก วีระ สวัสดิ์ วัฒนสุส รองผู้บัญชาการโรงเรียนแผนที่ กรมแผนที่ทหาร และร้อยเอก สวัสดิ์ ออรุ่งโรจน์ ประจำกองกฤษฎีกาทหารและการต่างประเทศ กรมพระธรรมนูญ

๓. ร่างพระราชบัญญัตินี้มีผู้แปรญัตติ ๑ คน คือ นายทองดี อีสราชีวิน

๔. ปรากฏผลของการพิจารณาดังนี้

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔</u>	มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข

๕. สรุปผลการพิจารณาคำแปรญัตติเรียงตามลำดับมาตรา

มาตรา ๔

นายทองดี อีสราชีวิน

ขอแปรญัตติไว้

กรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

๖. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามร่างเดิมมาพร้อมกับบันทึกนี้ด้วยแล้ว

(ลงชื่อ) จ. เทวารุทธ

(นายจำลอง เทวารุทธ)

ประธานกรรมาธิการสามัญ

ร่าง

พระราชบัญญัติกำหนดวิทยฐานะผู้สำเร็จวิชาการทหาร (ฉบับที่ . . .)

พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการกำหนดวิทยฐานะผู้สำเร็จ
วิชาการทหาร

.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติกำหนดวิทยฐานะผู้สำเร็จวิชา
การทหาร (ฉบับที่) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติกำหนด
วิทยฐานะผู้สำเร็จวิชาการทหาร พ.ศ. ๒๔๙๗

“ให้ผู้สำเร็จวิชาการทหารจากโรงเรียนแผนที่ กรมแผนที่ทหารกองบัญชาการทหารสูงสุด
ได้รับปริญญาทางวิศวกรรมศาสตร์ เรียกว่า วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต และให้ใช้อักษรย่อว่า
“วศ.บ. (พท.)”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดวิทยฐานะผู้สำเร็จ
วิชาการทหาร พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติกำหนดวิทยฐานะผู้สำเร็จวิชา
การทหาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖ สภาการศึกษาวิชาการทหารประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม

ปลัดกระทรวงกลาโหม เสนาธิการทหาร ผู้บัญชาการทหารบก ผู้บัญชาการทหารเรือ ผู้บัญชาการทหารอากาศ เสนาธิการทหารบก เสนาธิการทหารเรือ เสนาธิการทหารอากาศ เจ้ากรมการศึกษาวัยผู้บัญชาการโรงเรียนแผนที่ กรมแผนที่ทหาร เจ้ากรมยุทธศึกษาทหารบก เจ้ากรมยุทธศึกษาทหารเรือ เจ้ากรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ผู้บัญชาการโรงเรียนนายเรือ และผู้บัญชาการโรงเรียนนายเรืออากาศ เป็นกรรมการ

ในกรณีที่มิมีรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม ก็ให้รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหมเป็นกรรมการด้วย

ให้มีเลขาธิการหนึ่งนาย แต่งตั้งและถอดถอนโดยนายกสภาการศึกษาวิชาการทหาร ตามมติของสภาการศึกษาวิชาการทหาร”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดวิทยฐานะผู้สำเร็จวิชาการทหาร พ.ศ. ๒๔๔๗ และให้ได้รับความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๐ ให้สภาการศึกษาวิชาการทหารมีอำนาจให้ปริญญาตามพระราชบัญญัตินี้ แก่ผู้สำเร็จวิชาการทหารก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับจากโรงเรียนนายร้อยทหารบก โรงเรียนเทคนิคทหารบก โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า และโรงเรียนแผนที่ของกองทัพบก และโรงเรียนนายเรือของกองทัพเรือ ซึ่งมีหลักสูตรการศึกษาและวิทยฐานะเทียบเท่ากัน”

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภาผู้แทน : คณะกรรมการมีข้อความอะไรที่จะแถลงเพิ่มเติมบ้างหรือไม่

นายจำลอง เทวารุท (ประธานกรรมการ) : สำหรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กระผมในฐานะประธานกรรมการขอกราบเรียนว่ามีผู้ขอแปรญัตติรายเดียว คือคุณทองดี อิศราชีวิน ส.ส. เชียงใหม่ แห่งพรรคอิสระธรรม แต่เมื่อคณะกรรมการได้เชิญผู้ขอแปรญัตติไปฟังคำชี้แจงจากคณะกรรมการแล้วผู้ขอแปรญัตติมีความพอใจ จึงไม่มีอะไรจะชี้แจง

ประธานสภาผู้แทน : ขอให้เลขาธิการรัฐสภาอ่าน

นายประเสริฐ บัทมะสุคนธ์ (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติกำหนดวิถียฐานะผู้สำเร็จวิชาทหาร (ฉบับที่...) พ.ศ.... ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔ และมาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทน : การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่ ๒ ตามข้อบังคับข้อ ๑๑๗ จบร่างแล้ว ต่อไปนี้เป็นการพิจารณาสรุปจะมีท่านผู้ใดขอแก้ไขถ้อยคำที่เห็นว่าขัดแย้งกันอยู่บ้างหรือไม่

(ไม่มีผู้ใดขอแก้ไขประการใด)

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อไม่มีผู้ใดขอแก้ไข เป็นอันว่าการพิจารณาในวาระที่ ๑ เสร็จแล้ว

ต่อไปนี้เป็นการศึกษาพิจารณาในวาระที่ ๓ ผมจะขอมติต่อที่ประชุมนี้ว่า สมควรที่จะให้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อวุฒิสภาหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรที่จะให้เสนอต่อวุฒิสภา โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อวุฒิสภา ผมจะได้นำเสนอต่อวุฒิสภาต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๕ ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน
สายบ้านพังโคน-บ้านหนองห้าง-บึงกาฬ ในท้องที่อำเภอพรรณานิคม อำเภอมารวิสัย จังหวัด
สกลนคร และอำเภอเซกา อำเภอบึงกาฬ จังหวัดหนองคาย พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการ
การปกครองพิจารณาเสร็จแล้วเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒

(สำเนา)

ที่ ๑๕๕

สภาผู้แทน

๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๓

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายบ้านพังโคน-บ้านหนองห้าง-บึงกาฬ ในท้องที่อำเภอพรรณานิคม อำเภอวานรนิวาส จังหวัดสกลนคร และอำเภอเซกา อำเภอบึงกาฬ จังหวัดหนองคาย พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายบ้านหนองห้าง-บ้านเซกา ในท้องที่อำเภอเซกา จังหวัดหนองคาย พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงจังหวัด สายสงขลา-จะนะ-นาทวี ในท้องที่อำเภอเมืองสงขลา อำเภอจะนะ และอำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายระนอง-ตะกั่วป่า ในท้องที่อำเภอเมืองระนอง อำเภอกะเปอร์ จังหวัดระนอง และกิ่งอำเภอคุระบุรี อำเภอตะกั่วป่า และอำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายอุดรธานี-หนองคาย ในท้องที่อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายหนองคาย-บึงกาฬ ในท้องที่อำเภอเมืองหนองคาย อำเภอโพนพิสัย และอำเภอบึงกาฬ จังหวัดหนองคาย พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกการประชุม คณะกรรมาธิการสามัญร่างละ ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายบ้านพังโคน-บ้านหนองห้าง-บึงกาฬ ในท้องที่อำเภอพรรณานิคม อำเภอวานรนิวาส จังหวัดสกลนคร และอำเภอเซกา อำเภอบึงกาฬ จังหวัดหนองคาย พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายบ้านหนองห้าง-บ้านเซกา ในท้องที่อำเภอเซกา จังหวัดหนองคาย พ.ศ. ร่างพระราช-

บัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงจังหวัด สายสงขลา-จะนะ-นาทวี ในท้องที่อำเภอเมืองสงขลา อำเภอจะนะ และอำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายระนอง-ตะกั่วป่า ในท้องที่อำเภอเมืองระนอง อำเภอกะเปอร์ จังหวัดระนอง และกิ่งอำเภอคุระบุรี อำเภอตะกั่วป่า และอำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายอุดรธานี-หนองคาย ในท้องที่อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายหนองคาย-บึงกาฬ ในท้องที่อำเภอหนองคาย อำเภอโพนพิสัย และอำเภอบึงกาฬ จังหวัดหนองคาย พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะกรรมการการปกครองพิจารณาการดำเนินการนี้ประกอบด้วย

๑. นายโอบาแดง จันตะเสน	เป็นประธานกรรมการ
๒. นายดำรง ลัทธพิพัฒน์	
๓. นายทองหยด จิตตวีระ	
๔. นายบันเทิง อับดุลบุตร	
๕. นายบุญส่ง สมใจ	
๖. นายประมวล กุลมัตย์	
๗. นายสมบูรณ์ บัณฑิต	
๘. นายสวัสดิ์ คำประกอบ	
๙. นายสันต์ เทพมณี	
๑๐. นายสำรวย ธรรมสุนทร	
๑๑. นายสุจินต์ เขาวีวิชฐ์	

เลขาธิการรัฐสภาได้มอบหมายให้นางสาวบังอร อิมโอชา ชั้นโทประจำสำนักงานเป็นเลขานุการคณะกรรมการ

บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติทั้งหมดฉบับเสร็จแล้ว จึงกราบ
เรียนมาเพื่อให้โปรดนำเสนอสู่ที่ประชุมสภาผู้แทนพิจารณาต่อไป

(ลงชื่อ)

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

โบแดง จันตะเสน

(นายโบแดง จันตะเสน)

ประธานกรรมการสามัญ

สำเนาถูกต้อง

เสียม พิมพ์

๒๕/๕/๕๕ ทาน

บันทึกการประชุมคณะกรรมการสิทธิการสามัญ
คณะกรรมการสิทธิการปกครองพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายบ้านพังโคน-บ้านหนองหึ่ง-บึงกาฬ
ในท้องที่อำเภอพรรณานิคม อำเภอวารินวาส จังหวัดสกลนคร
และอำเภอเซกา อำเภอบึงกาฬ จังหวัดหนองคาย

พ.ศ.

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายบ้านพังโคน-บ้านหนองหึ่ง-บึงกาฬ ในท้องที่อำเภอพรรณานิคม อำเภอวารินวาส จังหวัดสกลนคร และอำเภอเซกา อำเภอบึงกาฬ จังหวัดหนองคาย พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะกรรมการสิทธิการปกครองพิจารณานั้น บัดนี้ได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ร่างพระราชบัญญัตินี้ได้เลขาธิการรัฐสภาได้มอบหมายให้นางสาวบังอร อิ่มโอชา ชั้นโทประจำสำนักงาน เป็นเลขานุการคณะกรรมการ

๒. ผู้ที่คณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ นายวิมล มณีพงศ์ หัวหน้ากองที่ดินและนิติกรรม กรมทางหลวง นายวิธี โรจนะ หัวหน้าฝ่ายจัดกรรมสิทธิ์ที่ดิน นายเฉลียว หงส์ลดาธมภ์ นายช่างประจำกองก่อสร้าง นายปราโมช สวัสดิ์พานิช นายช่างประจำกองทางหลวงจังหวัด

๓. ร่างพระราชบัญญัตินี้มีผู้แปรญัตติ ๒ คน คือ ๑. นายทองดี อิศราชีวิน ๒. พันเอก สมคิด ศรีสังคม

๔. ปรากฏผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔</u>	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข

มาตรา ๕

ไม่มีผู้แปรญัตติ

ไม่มีการแก้ไข

๕. สรุปผลของการพิจารณาคำแปรญัตติเรียงตามลำดับมาตราดังนี้

มาตรา ๔

นายทองดี อิศราชีวิน

ขอแปรญัตติไว้

กรรมการได้แก้ไขแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

พันเอก สมคิด ศรีสังคม

ขอแปรญัตติไว้

กรรมการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

๖. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับบันทึกนี้ด้วยแล้ว

โบแดง จันตะเสน

(นายโบแดง จันตะเสน)

ประธานกรรมการสามัญ

ร่าง

พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน
สายบ้านพังโคน-บ้านหนองห้าง-บึงกาฬ ในท้องที่อำเภอพรรณานิคม
อำเภอรือเสาะ จังหวัดสกลนคร และอำเภอเซกา
อำเภอบึงกาฬ จังหวัดหนองคาย

พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายบ้านพังโคน-บ้านหนองห้าง-บึงกาฬ ในท้องที่อำเภอพรรณานิคม อำเภอรือเสาะ จังหวัดสกลนคร และอำเภอเซกา อำเภอบึงกาฬ จังหวัดหนองคาย ซึ่งกรมทางหลวงได้สำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเสร็จแล้ว ตามความในพระราชบัญญัติทางหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๒

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายบ้านพังโคน-บ้านหนองห้าง-บึงกาฬ ในท้องที่อำเภอพรรณานิคม อำเภอรือเสาะ จังหวัดสกลนคร และอำเภอเซกา อำเภอบึงกาฬ จังหวัดหนองคาย พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้อธิบดีกรมทางหลวงเป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอพรหมานิคม อำเภอวานรนิวาส จังหวัดสกลนคร และอำเภอเซกา อำเภอบึงกาฬ จังหวัดหนองคาย ให้แก่กรมทางหลวง ตามแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงแผ่นดินซึ่งกำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายบ้านพังโคน-บ้านหนองห้าง-บึงกาฬ พ.ศ. ๒๕๐๖ โดยมีแนวทางส่วนกว้างที่สุดสามสิบเมตร และส่วนแคบที่สุดสามสิบเมตร ตามแผนผังที่ดินซึ่งจะได้ปิดประกาศไว้ ณ ที่ว่าการอำเภอ และตำบลที่อสังหาริมทรัพย์นั้นตั้งอยู่

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภาผู้แทน : คณะกรรมการมีข้อความอะไรที่จะแถลงเพิ่มเติมบ้างหรือไม่

นายโอบาง จันตะเสน (ประธานกรรมการ) : ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีท่านสมาชิกผู้มีเกียรติขอแปรญัตติ ๒ ท่าน คือคุณทองดี อิศราชีวิน และพันเอก สมคิด ศรีสังคม แต่ว่าเมื่อเราได้ประชุมพร้อมกันแล้ว คณะกรรมการก็มีข้อสงสัยในการที่จะต้องเวนคืนที่ดินเสียมากมายเกินความจำเป็น และชักถามเจ้าหน้าที่แล้ว ขอตัดจาก ๓๐๐ เมตร เป็น ๔๐ เมตร และส่วนแคบที่สุด ๓๐ เมตร ในมาตรา ๔ นั้น ที่ประชุมตกลงเห็นชอบด้วย จึงขอแก้ดังที่กราบเรียน

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้า นายทองดี อิศราชีวิน เชียงใหม่ แห่งพรรคอิสระธรรม ได้แปรญัตติมาตรา ๔ ไว้ ตั้งแต่เดิมนั้นเขาบอกว่าส่วนกว้างที่สุด.....

ประธานสภาผู้แทน : คุณทองดี คุณพอใจและไม่ได้สงวนไว้

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : เดี่ยว มิได้ท่านประธาน ข้าพเจ้าพอใจจริง ทำไมไม่บอกว่าแปรญัตติตามนายทองดี อิศราชีวิน ถนนกว้าง ๓๐๐ เมตรในโลกนี้ ควรจะใส่ชื่อข้าพเจ้า ตามคำแปรญัตติของนายทองดี อันนี้ตั้งแต่เดิมนั้นเขาบอกว่ากว้างที่สุด ๓๐๐ เมตร

ประธานสภาผู้แทน : นี่เขาเขียนไว้แล้ว มาตรา ๔ นายทองดี อิศราชีวิน ขอแปรญัตติไว้ กรรมการได้แก้ไขแล้ว

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : แก้ไขตามใครตามคำแนะนำของนายทองดี

ประธานสภาผู้แทน : นี่ไม่น่าจะมาเอา.....

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : เปล่า ไม่ใช่ อย่างนั้นท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทน : เอาละ คุณไม่มีสิทธิ์ นั่ง

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าอยากจะเตือนรัฐบาล

ประธานสภาผู้แทน : ผมสั่งให้คุณนั่ง ๆ ครับ

นายประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์ (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายบ้านพังโคน-บ้านหนองห้าง-บึงกาฬ.....

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ท่านประธานท่านจะใช้อำนาจมีลอิเทรี ดิคเทเตอะฉิพ (military dictatorship)

ประธานสภาผู้แทน : เดียวก่อนคุณทองดี คุณพูดอะไรออกมาละ ผมทำงานตามข้อบังคับ คุณกล่าววาจาไม่สมควรนะ เดียวผมจะขอใช้อำนาจหน้าที่อย่างเต็มที่นะ คุณชอบระรานผมเสมออยู่ตลอดเวลา แล้วคุณเองเป็นคนพูดว่าอยากประชุม ๒ วัน แต่เรามันต้องเสียเวลากันอย่างนี้

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ.....

ประธานสภาผู้แทน : นั่งได้แล้ว ต่อไปอย่ามายุ่งอย่างนี้อีก

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าเคารพนับถือท่านประธานเหลือเกิน

ประธานสภาผู้แทน : เอาละ นั่งได้ ต่อไปขอเชิญเลขาธิการรัฐสภาอ่าน

นายประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์ (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายบ้านพังโคน-บ้านหนองห้าง-บึงกาฬ ในท้องที่อำเภอพรรณานิคม อำเภอมโนรมย์ จังหวัดสกลนคร และอำเภอเซกา อำเภอบึงกาฬ จังหวัดหนองคาย พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒ และมาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔ มีการแก้ไข มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : เดียว มาตรา ๔ ข้าพเจ้าขอแปรญัตติไว้ ท่านประธานที่เคารพ คือข้าพเจ้าอยากจะขอเตือนรัฐบาล.....

ประธานสภาผู้แทน : ไม่ใช่ พูดเฉพาะที่แก่นี่เท่านั้น ไม่เอาละ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ก็แก้ไขนี่ซิ

ประธานสภาผู้แทน : ก็พูดเฉพาะที่แก้

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ที่แรกท่านเขียนมามันผิดปกติ.....

ประธานสภาผู้แทน : ไม่มีการอภิปรายวาระนี้ คุณรู้ข้อบังคับดีจะเห็นด้วยตามที่เขาก็กว้างกว่าที่สุด ๓๐ เมตรไหม

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ที่แก่นะเห็นตามเพราะใคร.....

ประธานสภาผู้แทน : เอาละ พอ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ไม่ใช่ นายทองดี อิศราชีวิน แห่งพรรคอิสสระธรรม หรือ ถนนกว้าง ๓๐ กว่าเมตร

ประธานสภาผู้แทน : เอาละ นั่ง ๆ อย่าย่เลย

การพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินับนี้ในวาระที่ ๒ ตามข้อบังคับข้อ ๑๑๗ จบร่างแล้ว

ต่อไปนี้เป็น การพิจารณาสรุป จะมีท่านผู้ใดขอแก้ไขถ้อยคำที่เห็นว่ายังขัดแย้งกันอยู่บ้างหรือไม่ (ไม่มีผู้ใดขอแก้ไขประการใด)

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อไม่มีผู้ใดขอแก้ไข เป็นอันว่าการพิจารณาในวาระที่ ๒ เสร็จแล้ว

ต่อไปนี้เป็น การพิจารณาในวาระที่ ๓ . ผมจะขอมติต่อที่ประชุมนี้ว่าสมควรที่จะให้ เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อวุฒิสภาหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรที่จะให้เสนอต่อ วุฒิสภา โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ที่ไม่เห็นด้วยไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ เสนอร่าง พระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อวุฒิสภา ผมจะได้นำเสนอต่อวุฒิสภาต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๖ ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายบ้านหนองหึ่ง-บ้านเซกา ในท้องที่อำเภอเซกา จังหวัดหนองคาย พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการ การปกครองพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒

บันทึกการประชุมคณะกรรมการธิการสามัญ
คณะกรรมการธิการการปกครองพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายบ้านหนองหึ่ง-บ้านเซกา
ในท้องที่อำเภอเซกา จังหวัดหนองคาย
พ.ศ.

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายบ้านหนองหึ่ง-บ้านเซกา ในท้องที่อำเภอเซกา จังหวัดหนองคาย พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะกรรมการธิการการปกครองพิจารณานั้น บัดนี้ได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ร่างพระราชบัญญัตินี้เลขธิการรัฐสภาได้มอบหมายให้นางสาวบังอร อิ่มโอชา ชั้นโทประจำสำนักงาน เป็นเลขานุการคณะกรรมการ

๒. ผู้ที่คณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ นายวิมล มณีพงศ์ หัวหน้ากองที่ดินและนิติกรรม กรมทางหลวง นายวิธิ โรจนะ หัวหน้าฝ่ายจัดกรรมสิทธิ์ที่ดิน นายเฉลียว หงส์ลดาธมภ์ นายช่างประจำกองก่อสร้าง นายปราโมช สวัสดิ์พานิช นายช่างประจำกองทางหลวงจังหวัด

๓. ร่างพระราชบัญญัตินี้มีผู้แปรญัตติ ๒ คน คือ ๑. นายทองดี อีสราชีวิน ๒. พันเอก สมคิด ศรีสังคม

๔. ปรากฏผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔</u>	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข

๕. สรุปผลของการพิจารณาคำแปรญัตติเรียงตามลำดับมาตราดังนี้

มาตรา ๔

นายทองดี อิศราชีวิน	ขอแปรญัตติไว้
กรรมการได้แก้ไขแล้ว	ผู้แปรญัตติพอใจ
พันเอก สมคิด ศรีสังคม	ขอแปรญัตติไว้
กรรมการได้ชี้แจงแล้ว	ผู้แปรญัตติพอใจ

๖. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับบันทึกนี้ด้วยแล้ว

โบแดง จันตะเสน
(นายโบแดง จันตะเสน)
ประธานกรรมการสามัญ

ร่าง

พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน
สายบ้านหนองหึ่ง-บ้านเซกา ในท้องที่อำเภอเซกา
จังหวัดหนองคาย

พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายบ้านหนองหึ่ง-บ้านเซกา ในท้องที่อำเภอเซกา จังหวัดหนองคาย ซึ่งกรมทางหลวงได้สำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเสร็จแล้ว ตามความในพระราชบัญญัติทางหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๒

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายบ้านหนองหึ่ง-บ้านเซกา ในท้องที่อำเภอเซกา จังหวัดหนองคาย พ.ศ. . . .”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้อธิบดีกรมทางหลวงเป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอเซกา จังหวัดหนองคาย ให้แก่กรมทางหลวง ตามแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงแผ่นดินซึ่งกำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายบ้านหนองหึ่ง-บ้านเซกา พ.ศ. ๒๕๐๖ โดยมีแนวทางส่วนกว้างที่สุดสามร้อยเมตร และส่วนแคบที่สุดสามสิบเมตร ตามแผนผังที่ดินซึ่งจะได้ปิดประกาศไว้ ณ ที่ว่าการอำเภอ และตำบลที่อสังหาริมทรัพย์นั้นตั้งอยู่

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

คณะกรรมการมีการมีข้อความอะไรที่จะแถลงเพิ่มเติมบ้างหรือไม่

นายโบแดง จันตะเสน (ประธานกรรมการ) : ร่างพระราชบัญญัตินี้ก็เช่นเดียวกันกับร่างพระราชบัญญัติที่แล้ว คือว่ามีท่านผู้มีเกียรติขอแปรญัตติ ๒ ท่านคือ คุณทองดี อิศราชีวิน และพันเอก สมคิด ศรีสังคม แต่ว่าผู้แปรญัตติก็ไม่ได้กำหนดว่าจะให้กว้างแคบยาวเท่าใด เป็นแต่เพียงข้อสงสัยเท่านั้น คณะกรรมการก็ได้เรียกเจ้าหน้าที่มาชี้แจงว่าจำเป็นอย่างไร จึงต้องขยายถึงอย่างนั้น เมื่อเจ้าหน้าที่ชี้แจงแล้วที่ประชุมกรรมการพร้อมด้วยผู้แปรญัตติ ก็เห็นชอบพร้อมกันว่า ส่วนกว้างที่สุด ๓๐๐ เมตร และส่วนแคบที่สุด ๓๐ เมตรนั้น ให้ใช้ ๓๐ เมตรตลอด ที่ประชุมก็ตกลงกันเช่นนี้

ประธานสภาผู้แทน : ส่วนกว้างที่สุด ๓๑๔ เมตรนะครับ และส่วนแคบที่สุด ๓๐ เมตร เดิมส่วนกว้างที่สุด ๑,๓๑๔ เมตร อ้อ ขอโทษ ๓๐๐ เมตรครับ คนละฉบับ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ความจริงกรรมการมากล่าวในที่ประชุมสภาผู้แทนนี้คลาดเคลื่อนต่อความเป็นจริง ข้าพเจ้าเสนอแปรญัตติ ๓๐ เมตร ๓๐๐ กว่าเมตร มีถนนอะไร ทั้งนี้ทั้งนั้นเรา ๒ คน ข้าพเจ้ากับพันเอก สมคิด ศรีสังคม บอกถนนอะไร ๓๐๐ กว่าเมตร....

ประธานสภาผู้แทน : เอาละ เขาก็พอใจแล้ว

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : เพราะฉะนั้นขอเป็น ๓๐ เมตร ขอเตือนรัฐบาลด้วย ต่อไปคราวหน้าอย่าไปทำถนนอย่างสงเดช ไม่เอา ขายหน้า อับอายขายหน้าราษฎรเขา....

ประธานสภาผู้แทน : ไม่เอา พอแล้ว ๆ ยุติได้แล้ว ขอให้เลขาธิการรัฐสภาอ่าน

นายประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์ (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินสายบ้านหนองหึ่ง-บ้านเซกา ในท้องที่อำเภอเซกา จังหวัดหนองคาย พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒ และมาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔ มีการแก้ไข

หม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช (พระนคร) : ผมขอถามกรรมการครับ นี่ที่ผ่านไปแล้ว ส่วนกว้างนะมีส่วนกว้างที่สุดแคบที่สุด กว้างที่สุด ๔๐ เมตร อย่างแคบ ๓๐ เมตร แล้วอันต่อไปนี้ ร่างกฎหมายเวนคืนฉบับต่อไปก็มีอย่างเดียวกัน ส่วนกว้างที่สุด ๓๑๔ เมตร ส่วนแคบที่สุด ๓๐ เมตร แต่นี้บอกกว้าง ๓๐ เมตรตลอด มันจะทำได้หรือครับ ส่วนแคบมันก็ตะลุย ๓๐ เมตร เรื่อยไป เพื่อมันจะแคบลงไปบ้างไม่มี ไม่มี เป็นอย่างไร อยากจะทราบครับ

นายโบแดง จันตะเสน (ประธานกรรมการ) : คือว่าแทนที่เราจะทำถนนโป่งข้างแคบข้างนั้น เราทำตลอดสาย ๓๐ เมตร เจ้าหน้าที่ได้มาแถลงว่า ๓๐ เมตร ก็พอแล้ว ไม่ต้องเป็น ๕๐ เมตร ส่วนกว้างที่สุด หมายความว่าถนนตามยวณะ ยาวตลอดเส้นทางที่ในร่างพระราชบัญญัตินี้ แต่ว่าความกว้างของถนนนั้นเป็นเพียง ๓๐ เมตรเท่านั้นตลอดสายไม่มีส่วนโป่งครับ

หม่อมราชวงศ์ เสนีย์ ปราโมช (พระนคร) : สายเดียวกัน บางแห่งมันโป่งนี่ครับ ฉบับที่เราผ่านมามันมีโป่ง กว้างสุด ๕๐ เมตร อย่างแคบที่สุด ๓๐ เมตร ต่อไปสายเดียวกัน บ้านเซกานี้ครับมันก็อย่างเดียวกันมันมีโป่งนี้ ฉบับที่จะอ่านต่อไปนี่มันอย่างกว้างที่สุด ๓๑๔ เมตร แคบสุด ๓๐ เมตร ทีนี้สายเดียวกัน เซกา เซกา ทำไมบางแห่งมันโป่งได้ตรงนี้ทำไมไม่โป่ง อยากจะทราบ มันมีช้อยกเว้นอะไร แล้วมันไม่เหมือนกัน นี่ก็สงสัยว่าที่อื่น ฉบับอื่นออกมารถนสายเดียวกันมันมียุบ ๆ โป่ง ๆ ได้ อันนี้ทำไมมันเกิดแข็งที่อย่างนี้

นายโบแดง จันตะเสน (ประธานกรรมการ) : มันคนละสาย ไม่ใช่สายเดียวกันครับ จากหนองหึ่ง-เซกานี้เข้าไปในท้องที่ที่ไม่ค่อยจะมีความเจริญนัก รถยนต์ก็คงจะไม่มากมายที่ ๕๐ เมตรนั้นเกี่ยวกับจะต้องทำทางหลัก ให้รถได้หลักกันบ้าง ให้เหมาะสำหรับความเจริญข้างหน้า แต่ว่าหนองหึ่ง-เซกา นี่เป็นอีกสายหนึ่ง ไม่ใช่สายที่แล่วมานั้นเป็นคนละสาย ๓๐ เมตร เจ้าหน้าที่ก็บอกกว่าพอ เมื่อเจ้าหน้าที่เทคนิคว่าพอ กรรมการมีความรู้แต่เพียงว่าพอแล้ว ก็เป็นที่เหมาะสมแล้วเท่านั้นเอง

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่ายืนยันว่าตลอดสายที่ ๓๐ เมตรตลอดสายเฉพาะสายนี้ขอให้เลขาธิการรัฐสภาอ่านต่อไป

นายประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์ (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทน : การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่ ๒ ตามข้อบังคับข้อ ๑๑๗ จบร่างแล้ว ต่อไปนี้เป็นการพิจารณาสรุป จะมีท่านผู้ใดขอแก้ไขถ้อยคำที่เห็นว่ายังขัดแย้งกันอยู่บ้างหรือไม่

(ไม่มีผู้ใดขอแก้ไขประการใด)

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อไม่มีผู้ใดขอแก้ไข เป็นอันว่าการพิจารณาในวาระที่ ๒ เสร็จแล้ว ต่อไปนี้เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ผมจะขอมติต่อที่ประชุมนี้ว่า สมควรที่จะให้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อวุฒิสภาหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรที่จะให้เสนอต่อ

วุฒิสภา โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนใหญ่)

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
ต่อวุฒิสภา ผมจะได้นำเสนอต่อวุฒิสภาต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๗ ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงจังหวัด
สายสงขลา-จะนะ-นาทวี ในท้องที่อำเภอเมืองสงขลา อำเภอจะนะ และอำเภอนาทวี จังหวัด
สงขลา พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการการปกครองพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาใน
วาระที่ ๒

บันทึกการประชุมคณะกรรมการธิการสามัญ
คณะกรรมการธิการการปกครองพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
เพื่อสร้างทางหลวงจังหวัด สายสงขลา-จะนะ-นาทวี
ในท้องที่อำเภอเมืองสงขลา อำเภอจะนะ และอำเภอนาทวี
จังหวัดสงขลา
พ.ศ.

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงจังหวัด สายสงขลา-จะนะ-นาทวี ในท้องที่อำเภอเมืองสงขลา อำเภอจะนะ และอำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา พ.ศ. . . . (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะกรรมการการปกครองพิจารณานั้น บัดนี้ได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ร่างพระราชบัญญัตินี้มีเลขานุการรัฐสภาได้มอบหมายให้นางสาวบังอร อิมโอชา ชั้นโทประจำสำนักงาน เป็นเลขานุการคณะกรรมการ

๒. ผู้ที่คณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ นายวิมล มณีพงศ์ หัวหน้ากองที่ดินและนิติกรรม กรมทางหลวง นายวิธี โรจนะ หัวหน้าฝ่ายจัดกรรมสิทธิ์ที่ดิน นายเจลิยว หงส์ลดาธรมภ์ นายช่างประจำกองก่อสร้าง นายปราโมช สวัสดิ์พานิช นายช่างประจำกองทางหลวงจังหวัด

๓. ร่างพระราชบัญญัตินี้มีผู้แปรญัตติ ๒ คน คือ ๑. นายทองดี อิศราชีวิน ๒. พันเอก สมคิด ศรีสังคม

๔. ปรากฏผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔</u>	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข

๕. สรุปผลของการพิจารณาคำแปรญัตติเรียงตามลำดับมาตราดังนี้

มาตรา ๔

นายทองดี อีสราชีวิน	ขอแปรญัตติไว้
กรรมการได้แก้ไขแล้ว	ผู้แปรญัตติพอใจ
พันเอก สมคิด ศรีสังคม	ขอแปรญัตติไว้
กรรมการได้ชี้แจงแล้ว	ผู้แปรญัตติพอใจ

๖. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับบันทึกนี้ด้วยแล้ว

โบแดง จันตะเสน
(นายโบแดง จันตะเสน)
ประธานกรรมการสามัญ

ร่าง

พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงจังหวัด
สายสงขลา-จะนะ-นาทวี ในท้องที่อำเภอเมืองสงขลา
อำเภอจะนะ และอำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา

พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงจังหวัด สายสงขลา-จะนะ-นาทวี ในท้องที่อำเภอเมืองสงขลา อำเภอจะนะ และอำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา ซึ่งกรมทางหลวงได้สำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเสร็จแล้ว ตามความในพระราชบัญญัติทางหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๒

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงจังหวัด สายสงขลา-จะนะ-นาทวี ในท้องที่อำเภอเมืองสงขลา อำเภอจะนะ และอำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้อธิบดีกรมทางหลวงเป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอสงขลา อำเภอจะนะ และอำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา ให้แก่กรมทางหลวง ตามแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัด ซึ่ง

กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัด สายสงขลา-
จะนะ-นาทวี พ.ศ. ๒๕๐๘ โดยมีแนวทางส่วนกว้างที่สุดที่พื้น ฟ้าสามร้อยสิบเก้า เมตร และ
ส่วนแคบที่สุดสามสิบเมตร ตามแผนผังที่ดินซึ่งจะได้ปิดประกาศไว้ ณ ที่ว่าการอำเภอ และ
ตำบลที่ก่อสร้างมีทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

คณะกรรมการมีการมีข้อความอะไรที่จะแถลงเพิ่มเติมบ้างหรือไม่

นายโอบาง จันตะเสน (ประธานกรรมการ) : ในร่างพระราชบัญญัตินี้ก็มีท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ๒ ท่าน คือคุณทองดี อิศราชีวิน และคุณสมคิด ศรีสังคม เป็นผู้ขอแปรญัตติไว้ในร่างนั้นส่วนกว้างที่สุดในมาตรา ๕ นั้น ๑.๓๑๕ เมตร ได้ให้เจ้าหน้าที่ซึ่งชี้แจงว่าเรื่องอะไรจะต้องมาเวนคืนถึง ๑.๓๑๕ เมตร มันใหญ่โตมโหฬารเหลือเกินเจ้าหน้าที่ได้ชี้แจงแล้ว ความจำเป็นจริง ๆ ที่จะต้องใช้นี้ก็เพียง ๓๑๕ เมตรเท่านั้น เพราะฉะนั้นในที่ประชุมกรรมการพร้อมด้วยผู้แปรญัตติก็เห็นชอบพร้อมกันว่าเอาแต่เพียง ๓๑๕ เมตรก็พอ ที่ต้องใช้ ๓๑๕ เมตรนี้ก็เนื่องจากว่าบางแห่งก็ต้องสงวนเนื้อที่เกี่ยวกับลูกวังไว้ ถ้าหากว่าไม่สงวนประชาชนยึดครองแล้ว ภายหลังก็จะทำได้ลำบาก กรรมการก็เห็นชอบด้วย ก็ได้ตกลงกันเป็น ๓๑๕ เมตรเท่านั้น

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ท่านกรรมการผู้หนึ่งอภิปรายชี้แจงนี้ข้าพเจ้าเกรงว่าสภา เรื่องลูกวัง ๓๑๕ เมตรเป็นไปไม่ได้ ข้าพเจ้าถูกกรรมการชี้แจงนั้น ทำไม่ถึงกว้าง ดั้งเดิม ๑.๓๑๕ เมตร และมาตอนหลัง ๓๑๕ เมตร ความจริงนั้นเป็นที่ทำการของกรมทางหลวง เป็นที่ทำการทำงานของเขา ไม่ใช่ที่ลูกวัง นี่ท่านอภิปรายผิดพลาดมาก เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าถึงยอม เป็นออฟฟิศของกรมทางหลวง เป็นที่ทำการทำงานของเขา ส่วนถนนที่กว้างจริง ๆ นั้นท่านประธานที่เคารพ ๓๐ เมตรเท่านั้น เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจะขอเดือนท่านรัฐมนตรีคมนาคม อยู่หรือเปล่า ควรจะสั่งวาระคราวหน้าท่านอย่ามาร่างกฎหมายแบบนี้ ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าถึงยอมจำนน

นายประเสริฐ บัณฑิต (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงจังหวัด สายสงขลา-จะนะ-นาทวี ในท้องที่อำเภอเมืองสงขลา อำเภอจะนะ และอำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒ และมาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔ มีการแก้ไข มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทน : การพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ในวาระที่ ๒ ตามข้อบังคับข้อ ๑๑๗ จบร่างแล้ว ต่อไปนี้เป็นการพิจารณาสรุป จะมีท่านผู้ใดขอแก้ไขถ้อยคำที่เห็นว่ายังขัดแย้งกันอยู่บ้างหรือไม่

(ไม่มีผู้ใดขอแก้ไขประการใด)

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดขอแก้ไข เป็นอันว่าการพิจารณาในวาระที่ ๒ เสร็จแล้ว

ต่อไปนี้เป็นการศึกษาพิจารณาในวาระที่ ๓ ผมจะขอมติต่อที่ประชุมนี้ว่า สมควรที่จะให้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อวุฒิสภาหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรที่จะให้เสนอต่อวุฒิสภา โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อวุฒิสภา ผมจะได้นำเสนอต่อวุฒิสภาต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๘ ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายระนอง-ตะกั่วป่า ในท้องที่อำเภอเมืองระนอง อำเภอกะเปอร์ จังหวัดระนอง และกิ่งอำเภอคุระบุรี อำเภอตะกั่วป่า และอำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา พ.ศ. . . . ซึ่งคณะกรรมการธิการการปกครองพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒

บันทึกการประชุมคณะกรรมการธิการสามัญ
คณะกรรมการธิการการปกครองพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายระนอง-ตะกั่วป่า ในท้องที่อำเภอเมืองระนอง
อำเภอกะเปอร์ จังหวัดระนอง และกิ่งอำเภอคุระบุรี อำเภอตะกั่วป่า
และอำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา

พ.ศ.

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายระนอง-ตะกั่วป่า ในท้องที่อำเภอเมืองระนอง อำเภอกะเปอร์ จังหวัดระนอง และกิ่งอำเภอคุระบุรี อำเภอตะกั่วป่า และอำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะกรรมการการปกครองพิจารณานั้น บัดนี้ได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ร่างพระราชบัญญัตินี้เลขานุการรัฐสภาได้มอบหมายให้นางสาวบังอร อัมโธชา ชั้นโทประจำสำนักงาน เป็นเลขานุการคณะกรรมการ

๒. ผู้ที่คณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ นายวิมล มณีพงศ์ หัวหน้ากองที่ดินและนิติกรรม กรมทางหลวง นายวิธิ โรจนะ หัวหน้าฝ่ายจัดกรรมสิทธิ์ที่ดิน นายเฉลียว หงส์สตาธรมภ์ นายช่างประจำกองก่อสร้าง นายปราโมช สวัสดิ์พานิช นายช่างประจำกองทางหลวงจังหวัด

๓. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีผู้แปรญัตติ ๒ คน คือ ๑. นายทองดี อิศราชีวิน ๒. พันเอก สมคิด ศรีสังคม

๔. ปรากฏผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔</u>	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข

มาตรา ๕

ไม่มีผู้แปรญัตติ

ไม่มีการแก้ไข

๕. สรุปผลของการพิจารณาคำแปรญัตติเรียงตามลำดับมาตราดังนี้

มาตรา ๔

นายทองดี อิศราชีวิน

ขอแปรญัตติไว้

กรรมการได้แก้ไขแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

พันเอก สมคิด ศรีสังคม

ขอแปรญัตติไว้

กรรมการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

๖. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับบันทึกนี้ด้วยแล้ว

โบแดง จันตะเสน

(นายโบแดง จันตะเสน)

ประธานกรรมการสามัญ

ร่าง

พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน
สายระนอง-ตะกั่วป่า ในท้องที่อำเภอเมืองระนอง อำเภอกะเปอร์
จังหวัดระนอง และกิ่งอำเภอคุระบุรี อำเภอตะกั่วป่า
และอำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา

พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายระนอง-
ตะกั่วป่า ในท้องที่อำเภอเมืองระนอง อำเภอกะเปอร์ จังหวัดระนอง และกิ่งอำเภอคุระบุรี
อำเภอตะกั่วป่า และอำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา ซึ่งกรมทางหลวงได้สำรวจที่ที่จะต้องเวนคืน
เสร็จแล้ว ตามความในพระราชบัญญัติทางหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๒

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้าง
ทางหลวงแผ่นดิน สายระนอง-ตะกั่วป่า ในท้องที่อำเภอเมืองระนอง อำเภอกะเปอร์ จังหวัด
ระนอง และกิ่งอำเภอคุระบุรี อำเภอตะกั่วป่า และอำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้อธิบดีกรมทางหลวงเป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามพระราช-
บัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอระนอง อำเภอกะเปอร์ จังหวัดระนอง และกิ่งอำเภอคุระบุรี อำเภอตะกั่วป่า และอำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา ให้แก่กรมทางหลวง ตามแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงแผ่นดินซึ่งกำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายระนอง-ตะกั่วป่า พ.ศ. ๒๕๐๘ โดยมีแนวทางส่วนกว้างที่สุดสี่ร้อยสี่สิบหกสิบเมตร และส่วนที่แคบที่สุดสี่สิบเมตร ตามแผนผังที่ดินซึ่งจะได้ปิดประกาศไว้ ณ ที่ว่าการอำเภอ และตำบลที่อสังหาริมทรัพย์นั้นตั้งอยู่

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ประธานสภาผู้แทน : คณะกรรมาธิการมีข้อความอะไรที่จะแถลงเพิ่มเติมบ้างหรือไม่

นายโบแดง จันตะเสน (ประธานกรรมาธิการ) : ร่างพระราชบัญญัตินี้ก็ให้มีท่านผู้มีเกียรติขอแปรญัตติคือว่า พันเอก สมคิด ศรีสังคม ในมาตรา ๕ นั้นมีแนวส่วนกว้างที่สุด ๔๓๐ เมตร ส่วนแคบที่สุด ๕๐ เมตร คณะกรรมาธิการได้ให้เจ้าหน้าที่ชี้แจงแล้ว อยากจะให้พิจารณาปรับปรุงให้มันน้อยลง อย่าเอาให้มันเกินขอบเขตเลยเจ้าหน้าที่ก็ได้พิจารณาแล้วว่าใช้จริง ๆ เพียง ๖๐ เมตร เพราะฉะนั้นส่วนกว้างที่สุดนั้น เอาแต่เพียง ๖๐ เมตรเท่านั้น ส่วนแคบที่สุดเอา ๕๐ เมตรตามเดิม ที่ประชุมก็ไม่มีผู้ใดคัดค้าน เป็นอันว่าเอาตามนี้ครับ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : เมื่อกี้ท่านกรรมาธิการบอกว่า พันเอก สมคิด ศรีสังคม แปรญัตติไว้ ความจริงข้าพเจ้าแปรญัตติด้วยท่านก็ไม่กล่าว

ประธานสภาผู้แทน : ครับ ตกชื่อคุณทองดีไปคนหนึ่ง

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ใช่ เป็นความจริงไหม ท่านประธาน ดุชิ

ประธานสภาผู้แทน : จริง ๆ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : เป็นความจริงหรือไม่กล่าว นี่ประธานคณะกรรมาธิการจะบิดเบือนความจริงหรือ

ประธานสภาผู้แทน : ยังซิ ยังกำลังฟังเขาพูดก่อนนะ เขายังไม่จบ คุณต้องฟังให้เขาจบก่อนซิ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : อ้าว จบแล้ว

ประธานสภาผู้แทน : ผมกำลังจะพูด คุณก็จะลุกขึ้นมาพูดแล้วจะไปช้อนกับคุนได้อย่างไรละ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ที่นี้กับบอกว่าร่างเดิมกว้าง ๔๓๐ เมตร ข้าพเจ้าก็ซักถามคณะกรรมาธิการ เจ้าหน้าที่ที่นั่งอยู่ บอกผลสุดท้ายก็บอกว่าอย่างมากที่สุดก็ไม่เกิน ๖๐ เมตร ข้าพเจ้าบอกว่า เอ๊ะ อย่างนี้เสนอเข้ามาทำไม....

ประธานสภาผู้แทน : เอาละพอแล้ว เพราะเราก็พอใจแล้ว

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : เพราะฉะนั้น แสดงว่ารัฐบาลที่เสนอกฎหมายเข้ามานั้น....

ประธานสภาผู้แทน : เอาละข้า พอดี เราก็พอใจแล้ว แล้วไม่มีการอภิปรายละครับอันนี้

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ที่นี้ก็....

ประธานสภาผู้แทน : เอาละนั่งได้แล้ว ก็ผู้แปรญัตติพอใจแล้วก็ทำตามข้อบังคับขึ้น

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ก็พอใจตามคำแปรญัตติของข้าพเจ้า

ประธานสภาผู้แทน : ก็นั่นนะซี ก็นั่งลงได้แล้วนะ

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ใช่ เพราะฉะนั้นเขาคควรจะบอกว่า โดยคำแปรญัตติของข้าพเจ้า ทองดี อีสราชีวิน นี่ก็ไม่พูด

ประธานสภาผู้แทน : เอาละใช่ เมื่อก็ผมก็บอกให้แล้วว่าตกคำว่า คุณทองดี อีสราชีวิน ไปคนหนึ่ง ขอให้เลขาธิการรัฐสภาอ่าน

นายประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์ (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายระนอง-ตะกั่วป่า ในท้องที่อำเภอเมืองระนอง อำเภอเกาะเปอร์ จังหวัดระนอง และกิ่งอำเภอคุระบุรี อำเภอตะกั่วป่า และอำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา พ.ศ. . . . ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒ และมาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔ มีการแก้ไข มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทน : การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่ ๒ ตามข้อบังคับข้อ ๑๑๗ จบร่างแล้ว ต่อไปนี้เป็นการพิจารณาสรุปจะมีท่านผู้ใดขอแก้ไขถ้อยคำที่เห็นว่ายังขัดแย้งกันอยู่บ้างหรือไม่

(ไม่มีผู้ใดขอแก้ไขประการใด)

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อไม่มีผู้ใดขอแก้ไข เป็นอันว่าจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ แล้ว ต่อไปนี้เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ผมจะขอมติต่อที่ประชุมนี้ว่าสมควรที่จะให้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไปหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรที่จะให้เสนอต่อวุฒิสภา โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ที่ไม่เห็นด้วยไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อวุฒิสภา ผมจะได้นำเสนอต่อวุฒิสภาต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๔ ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายอุดรธานี-หนองคาย ในท้องที่อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี พ.ศ. . . . ซึ่งคณะกรรมการการปกครองพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒

บันทึกการประชุมคณะกรรมการสามัญ
คณะกรรมการการปกครองพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายอุดรธานี-หนองคาย
ในท้องที่อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี
พ.ศ.

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายอุดรธานี-หนองคาย ในท้องที่อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะกรรมการการปกครองพิจารณานั้น บัดนี้ได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ร่างพระราชบัญญัตินี้เลขานุการรัฐสภาได้มอบหมายให้นางสาวบังอร อิ่มโอชา ชั้นโทประจำสำนักงาน เป็นเลขานุการคณะกรรมการ

๒. ผู้ที่คณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ นายวิมล มณีพงศ์ หัวหน้ากองที่ดินและนิติกรรม กรมทางหลวง นายวิธี โรจนะ หัวหน้าฝ่ายจัดกรรมสิทธิ์ที่ดิน นายเชียร วัตพันธุ์ นายช่างเอก กองก่อสร้าง กรมทางหลวง

๓. ร่างพระราชบัญญัตินี้มีผู้แปรญัตติ ๑ คน คือ ๑. พันเอก สมคิด ศรีสังคม

๔. ปรากฏผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔</u>	มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข

๕. สรุปผลของการพิจารณาคำแปรญัตติเรียงตามลำดับมาตราดังนี้

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

พันเอก สมคิด ศรีสังคม

ขอแปรญัตติไว้

กรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๔

พันเอก สมคิด ศรีสังคม

ขอแปรญัตติไว้

กรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

๖. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามร่างเดิมมาพร้อมกับบันทึกนี้ด้วยแล้ว

โบแดง จันตะเสน

(นายโบแดง จันตะเสน)

ประธานกรรมาธิการสามัญ

ร่าง

พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน
สายอุดรธานี-หนองคาย ในท้องที่อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี

พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายอุดรธานี-หนองคาย ในท้องที่อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี ซึ่งกรมทางหลวงได้สำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเสร็จแล้ว ตามความในพระราชบัญญัติทางหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๒

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายอุดรธานี-หนองคาย ในท้องที่อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี พ.ศ. . . .”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้อธิบดีกรมทางหลวงเป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี ให้แก่กรมทางหลวง ตามแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงแผ่นดินซึ่งกำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายอุดรธานี-หนองคาย พ.ศ. ๒๕๐๘ โดยมีแนวทางกว้างสามสิบเมตร ตามแผนผังที่ดินซึ่งจะได้ปิดประกาศไว้ ณ ที่ว่าการอำเภอ และตำบลที่อสังหาริมทรัพย์นั้นตั้งอยู่

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

คณะกรรมการการมีข้อความอะไรที่จะแถลงเพิ่มเติมบ้างหรือไม่

นายโบแดง จันตะเสน (ประธานกรรมการ) : ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็ได้มีท่านผู้มีเกียรติ คือ พันเอก สมคิด ก็ได้ขอแปรญัตติไว้ ที่ประชุมได้พิจารณาแล้วได้ชี้แจงให้ผู้แปรญัตติเข้าใจแล้ว เป็นอันไม่มีข้อสงสัย จึงไม่มีอะไรที่จะชี้แจงและแก้ไข

ประธานสภาผู้แทน : ขอให้เลขาธิการรัฐสภาอ่าน

นายประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์ (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายอุดรธานี-หนองคาย ในท้องที่อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี พ.ศ. . . . ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔ และมาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทน : การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่ ๒ ตามข้อบังคับข้อ ๑๑๗ จบร่างแล้ว ต่อไปนี้เป็นการพิจารณาสรุป จะมีท่านผู้ใดขอแก้ไขถ้อยคำที่เห็นว่ายังขัดแย้งกันอยู่บ้างหรือไม่

(ไม่มีผู้ใดขอแก้ไขประการใด)

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อไม่มีผู้ใดขอแก้ไข เป็นอันว่าการพิจารณาในวาระที่ ๒ เสร็จแล้ว

ต่อไปนี้เป็นการศึกษาพิจารณาในวาระที่ ๓ ผมจะขอมติต่อที่ประชุมนี้ว่าสมควรที่จะให้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อวุฒิสภาหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรที่จะให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไป โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ที่ไม่เห็นด้วยไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อวุฒิสภา ผมจะได้นำเสนอต่อวุฒิสภาต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๑๐ ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายหนองคาย-บึงกาฬ ในท้องที่อำเภอเมืองหนองคาย อำเภอโพนพิสัย และอำเภอบึงกาฬ จังหวัดหนองคาย พ.ศ. . . . ซึ่งคณะกรรมการการปกครองพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒

บันทึกการประชุมคณะกรรมการธิการสามัญ

คณะกรรมการธิการการปกครองพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายหนองคาย-บึงกาฬ ในท้องที่อำเภอเมืองหนองคาย
อำเภอโพนพิสัย และอำเภอบึงกาฬ จังหวัดหนองคาย

พ.ศ.

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน หนองคาย-บึงกาฬ ในท้องที่อำเภอเมืองหนองคาย อำเภอโพนพิสัย และอำเภอบึงกาฬ จังหวัดหนองคาย พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะกรรมการการปกครองพิจารณานั้น บัดนี้ได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เลขาธิการรัฐสภาได้มอบหมายให้นางสาวบังอร อิมโอชา ชั้นโทประจำสำนักงาน เป็นเลขานุการคณะกรรมการ

๒. ผู้ที่คณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ นายวิมล มณีพงศ์ หัวหน้ากองที่ดินและนิติกรรม กรมทางหลวง นายวิธิ โรจนะ หัวหน้าฝ่ายจัดการมลพิษที่ดิน นายเฉลียว หงส์ลดาธรรม นายช่างประจำกองก่อสร้าง นายปราโมช สวัสดิ์พานิช นายช่างประจำกองทางหลวงจังหวัด

๓. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีผู้แปรญัตติ ๒ คน คือ ๑. นายทองดี อิศราชีวิน ๒. พันเอก สมคิด ศรีสังคม

๔. ปรากฏผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔</u>	มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข

๕. สรุปผลของการพิจารณาคำแปรญัตติเรียงตามลำดับมาตราดังนี้

มาตรา ๔

นายทองดี อิศราชีวิน

ขอแปรญัตติไว้

กรรมการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

พันเอก สมคิด ศรีสังคม

ขอแปรญัตติไว้

กรรมการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

๖. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามร่างเดิมมาพร้อมกับบันทึกนี้ด้วยแล้ว

โบแดง จันตะเสน

(นายโบแดง จันตะเสน)

ประธานกรรมการสามัญ

ร่าง

พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน
สายหนองคาย-บึงกาฬ ในท้องที่อำเภอเมืองหนองคาย
อำเภอโพนพิสัย และอำเภอบึงกาฬ จังหวัดหนองคาย

พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายหนองคาย-บึงกาฬ ในท้องที่อำเภอเมืองหนองคาย อำเภอโพนพิสัย และอำเภอบึงกาฬ จังหวัดหนองคาย ซึ่งกรมทางหลวงได้สำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเสร็จแล้ว ตามความในพระราชบัญญัติทางหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๒

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายหนองคาย-บึงกาฬ ในท้องที่อำเภอเมืองหนองคาย อำเภอโพนพิสัย และอำเภอบึงกาฬ จังหวัดหนองคาย พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้อธิบดีกรมทางหลวงเป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอเมืองหนองคาย อำเภอโพนพิสัย และอำเภอบึงกาฬ จังหวัดหนองคาย ให้แก่กรมทางหลวง ตามแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงแผ่นดินซึ่งกำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวง

แผ่นดิน สายหนองคาย-บึงกาฬ พ.ศ. ๒๕๐๙ โดยมีแนวทางส่วนกว้างที่สุดแปดสิบเมตร และ
ส่วนแคบที่สุดหกสิบเมตร ตามแผนผังที่ดินซึ่งจะได้ประกาศไว้ ณ ที่ว่าการอำเภอ และ
ตำบลที่อสังหาริมทรัพย์นั้นตั้งอยู่

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

คณะกรรมการมีการมีข้อความอะไรที่จะแถลงเพิ่มเติมบ้างหรือไม่

นายโบแดง จันตะเสน (ประธานกรรมการ) : คณะกรรมการไม่มีอะไรที่จะแถลงเพิ่มเติม

ประธานสภาผู้แทน : ขอให้เลขาธิการรัฐสภาอ่าน

นายประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์ (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายหนองคาย-บึงกาฬ ในท้องที่อำเภอหนองคาย อำเภอโพนพิสัย และอำเภอบึงกาฬ จังหวัดหนองคาย พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔ และมาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทน : การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่ ๒ ตามข้อบังคับข้อ ๑๑๗ จบร่างแล้ว ต่อไปนี้เป็นการพิจารณาสรุป จะมีท่านผู้ใดขอแก้ไขถ้อยคำที่เห็นว่ายังขัดแย้งกันอยู่บ้างหรือไม่

(ไม่มีผู้ใดขอแก้ไขประการใด)

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อไม่มีผู้ใดขอแก้ไข เป็นอันว่าการพิจารณาในวาระที่ ๒ เสร็จแล้ว

ต่อไปนี้เป็น การพิจารณาในวาระที่ ๓ ผมจะขอมติต่อที่ประชุมนี้ว่า สมควรที่จะให้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อวุฒิสภาหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรที่จะได้เสนอต่อวุฒิสภา โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนใหญ่)

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ที่ไม่เห็นด้วยไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อวุฒิสภา ผมจะได้นำเสนอต่อวุฒิสภาต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๑๑ ร่างพระราชบัญญัติควบคุมแร่ดีบุก พ.ศ. ... ซึ่งคณะกรรมการการเศรษฐกิจพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒

(สำเนา)

ที่ ๔๔๓

สภาผู้แทน

๑ เมษายน ๒๕๑๓

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติควบคุมแร่ดีบุก พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกการประชุมคณะกรรมการ
สามัญ ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติควบคุมแร่ดีบุก
พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะกรรมการการเศรษฐกิจพิจารณา
การพิจารณาขณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายโกศล ไกรฤกษ์
๒. นายจรรยา วัฒนากร
๓. นายชวน กิตติศรีวรพันธุ์
๔. นายชิน ระวีวรรณ
๕. นายบุญถม เย็นมะโนช
๖. นายเพ็ญ ศรีภูธร
๗. นายยศ อินทรโกมลย์สุด
๘. นายสมบูรณ์ ทวีวัฒน์
๙. นายสะไกร สามเสน
๑๐. นายสุธิน ชื่นสมจิตต์
๑๑. นายสุรินทร์ เทพกาญจนา

ที่ประชุมกรรมการได้เลือกข้าพเจ้าเป็นประธานกรรมการ และเลขาธิการรัฐสภาได้มอบหมาย
ให้ นายประยูร สตาเซตร์ หัวหน้าแผนกกรรมการวิสามัญเป็นเลขานุการคณะกรรมการ

บัดนี้ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสร็จแล้ว จึงกราบเรียน
มาเพื่อให้โปรดนำเสนอสู่ที่ประชุมสภาผู้แทนพิจารณาต่อไป

(ลงชื่อ) ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง
บุญถม เย็นมะโนช
(นายบุญถม เย็นมะโนช)
ประธานกรรมาธิการสามัญ

สำเนาถูกต้อง
(ลงชื่อ)

อุษา พิมพ์
(ลงชื่อ) ทาน

บันทึกการประชุมคณะกรรมการธิการสามัญ
คณะกรรมการธิการการเศรษฐกิจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติควบคุมแร่ดีบุก
 พ.ศ.

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติควบคุมแร่ดีบุก พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะกรรมการธิการการเศรษฐกิจพิจารณานั้น บัดนี้ได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. คณะกรรมการได้เลือก นายบุญถม เย็นมะโนช เป็นประธานกรรมการ และ เลขธิการรัฐสภาได้มอบหมายให้ นายประยูร สตาเซตร์ หัวหน้าแผนกกรรมการวิสามัญ เป็นเลขานุการคณะกรรมการ

๒. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็นคือ นายสฤต วัฒนสุข รองอธิบดีฝ่ายบริหาร กรมทรัพยากรธรณี นายธงชัย ประสพวงศ์ หัวหน้าแผนกควบคุมการผลิตและจำหน่าย และนายพิชาญ สถาปนจารุ นิติกรโท

๓. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีผู้แปรญัตติคือ นายทองดี อิศราชีวิน

๔. ปรากฏผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๑ การทำเหมือง การซื้อแร่

การขายแร่ และการส่งแร่

ออกนอกราชอาณาจักร

<u>มาตรา ๖</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข

๕. สรุปผลการพิจารณาคำขอแปรญัตติเรียงตามลำดับมาตราดังนี้

มาตรา ๑๔

นายทองดี อิศราชีวิน
กรรมาธิการชี้แจงแล้ว

ขอแปรญัตติไว้
ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๖

นายทองดี อิศราชีวิน
กรรมาธิการชี้แจงแล้ว

ขอแปรญัตติไว้
ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๒๓

นายทองดี อิศราชีวิน

ขอแปรญัตติมาตรานี้เป็นดังนี้

“รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบสุทธิแร่หรือใบอนุญาตซื้อแร่ เมื่อปรากฏว่าได้มีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้”

กรรมาธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๒๔

นายทองดี อิศราชีวิน
กรรมาธิการชี้แจงแล้ว

ขอแปรญัตติไว้
ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๒๕

นายทองดี อิศราชีวิน
กรรมาธิการชี้แจงแล้ว

ขอแปรญัตติไว้
ผู้แปรญัตติพอใจ

๖. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับบันทึกนี้

ด้วยแล้ว

บุญถม เย็นมะโนช

(นายบุญถม เย็นมะโนช)

ประธานกรรมาธิการสามัญ

ที่มีเนื้อดินบุกเจือปนอยู่เกินร้อยละสี่แต่ไม่เกินร้อยละแปดของแร่ นั้น ๆ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“ทำเหมือง” หมายความว่า การกระทำแก่พื้นที่ไม่ว่าจะเป็นที่บกหรือที่น้ำเพื่อให้ได้มาซึ่งแร่ด้วยวิธีการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายวิธี

“ผู้ทำเหมือง” หมายความว่า ผู้ถือประทานบัตรหรือผู้รับใบอนุญาตทำเหมืองชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยแร่

“ใบสุทธิแร่” หมายความว่า หนังสือสำคัญที่ออกให้ผู้ทำเหมือง ทำเหมืองขายแร่ และส่งแร่ออกนอกราชอาณาจักรตามโควตา ภายในกำหนดระยะเวลาโควตาและเงื่อนไข ดังระบุไว้ในหนังสือสำคัญนั้น

“โควตา” หมายความว่า จำนวนส่วนควบคุมแร่ที่กำหนดให้ผู้ทำเหมืองได้ในเหมืองแร่รายหนึ่ง ๆ เป็นส่วนร้อยละของจำนวนแร่ทำเหมือง ภายในกำหนดระยะเวลา

“ระยะเวลาโควตา” หมายความว่า กำหนดระยะเวลาซึ่งจะพึงทำเหมืองและจำหน่ายแร่ตามโควตา

“จำนวนแร่ทำเหมือง” หมายความว่า จำนวนแร่ซึ่งเหมืองแร่รายหนึ่ง ๆ พึงทำเหมืองได้ในปีหนึ่ง ๆ ตามที่คณะกรรมการประเมินกำหนด

“คณะกรรมการประเมิน” หมายความว่า คณะกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งตามพระราชบัญญัตินี้

“ผู้ซื้อแร่” หมายความว่า ผู้รับใบอนุญาตซื้อแร่ตามกฎหมายว่าด้วยแร่

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมทรัพยากรธรณี

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ในส่วนที่เกี่ยวกับการศุลกากร ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

การทำเหมือง การซื้อแร่ การขายแร่
และการส่งแร่ออกนอกราชอาณาจักร

มาตรา ๖ ห้ามมิให้ผู้ทำเหมือง ทำเหมือง ขายแร่ หรือส่งแร่ออกนอกราชอาณาจักร
เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาต

มาตรา ๗ ผู้ทำเหมืองผู้ใดประสงค์จะขอใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอต่อทรัพยากรธรณี
ประจำท้องที่ตามแบบพิมพ์ที่กรมทรัพยากรธรณีกำหนด

มาตรา ๘ ให้มีคณะกรรมการประเมินขึ้นคณะหนึ่งประกอบด้วยบุคคลซึ่งรัฐมนตรี
แต่งตั้งไม่น้อยกว่าห้าคนแต่ไม่เกินเก้าคน เพื่อประเมินกำหนดจำนวนแร่ทำเหมืองของเหมืองแร่
รายหนึ่ง ๆ ตามหลักเกณฑ์ซึ่งรัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๙ ทรัพยากรธรณีประจำท้องที่เป็นผู้ออกใบอนุญาตตามส่วนระยะเวลาและ
ส่วนร้อยละของจำนวนแร่ทำเหมืองที่คณะกรรมการประเมินกำหนด

ใบอนุญาตให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๐ ผู้รับใบอนุญาตรายใดไม่พอใจในจำนวนแร่ทำเหมืองของตนให้อุทธรณ์ต่อ
รัฐมนตรี โดยยื่นคำอุทธรณ์ต่อทรัพยากรธรณีประจำท้องที่ภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่
วันรับใบอนุญาต คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๑๑ ถ้าใบอนุญาตชำรุดในสารสำคัญ สูญหาย หรือถูกทำลายผู้รับใบอนุญาต
ขอรับใบแทนต่อทรัพยากรธรณีประจำท้องที่ได้ โดยทรัพยากรธรณีประจำท้องที่จะออก
ใบแทนให้ภายในเจ็ดวันนับแต่วันยื่นคำขอ

มาตรา ๑๒ ในระยะเวลาโควตาหนึ่ง ๆ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดทำเหมืองได้เกินโควตาที่
ได้รับ รัฐมนตรีอาจพิจารณาเพิ่มโควตาให้ได้ แต่ถ้าผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่สามารถทำเหมืองได้
เต็มโควตาที่ได้รับ รัฐมนตรีอาจลดโควตาลงได้

มาตรา ๑๓ เพื่อควบคุมให้การส่งแร่ออกนอกราชอาณาจักรได้ตามจำนวนที่กำหนด
รัฐมนตรีจะให้นำโควตาที่เหลือจากผู้รับใบอนุญาตรายหนึ่งไปให้แก่ผู้ทำเหมืองรายอื่นในระยะ
เวลาโควตาเดียวกันก็ได้

มาตรา ๑๔ ในระยะเวลาโควตาหนึ่ง ๆ อธิบดีโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรี จะโอนโควตาจากใบสุทธิแร้งฉบับหนึ่งหรือหลายฉบับไปเพิ่มลงในใบสุทธิแร้งอีกฉบับหนึ่งก็ได้ เมื่อผู้รับใบสุทธิแร้งเหล่านั้นร้องขอแต่เมื่อรวมโควตาทั้งหมดแล้วจะต้องไม่เกินจำนวนแร้งทำเหมืองของใบสุทธิแร้งฉบับที่ได้รับโอนโควตามาเพิ่มนั้น

มาตรา ๑๕ ในระยะเวลาโควตาหนึ่ง ๆ ถ้าผู้ทำเหมืองผู้หนึ่งได้รับใบสุทธิแร้งสำหรับทำเหมืองในเขตเหมืองแร้หรือเขตที่ได้รับใบอนุญาตทำเหมืองชั่วคราวของตนเป็นใบสุทธิแร้งหลายฉบับ เมื่อผู้ทำเหมืองร้องขอให้รวมจำนวนแร้งทำเหมืองในใบสุทธิแร้งหลายฉบับเข้าด้วยกัน ให้ทรัพยากรธรณีประจำท้องที่บันทึกอนุญาตให้รวมจำนวนแร้งทำเหมืองลงในใบสุทธิแร้งตามคำร้องขอ

มาตรา ๑๖ ในการทำเหมืองภายหลังวันเริ่มต้นระยะเวลาโควตาอธิบดีจะเปลี่ยนแปลงโควตาของผู้ทำเหมืองให้ลดลงตามส่วนระยะเวลาโควตาที่เหลือก็ได้

มาตรา ๑๗ ในกรณีที่ผู้ทำเหมืองได้รับใบสุทธิแร้งสำหรับทำเหมืองในเขตเหมืองแร้หรือเขตที่ได้รับใบอนุญาตทำเหมืองชั่วคราวแล้ว และประสงค์จะทำเหมืองในเขตเหมืองแร้หรือเขตที่ได้รับใบอนุญาตทำเหมืองชั่วคราวของตนเองในเขตอื่นที่มีเขตติดต่อกันนั้นให้ผู้ทำเหมืองนำใบสุทธิแร้งมาแจ้งให้ทรัพยากรธรณีประจำท้องที่บันทึกเลขหมายประทานบัตรหรือใบอนุญาตทำเหมืองชั่วคราวที่ผู้ทำเหมืองประสงค์จะทำเหมืองเพิ่มขึ้นนั้นลงในใบสุทธิแร้งของผู้ทำเหมืองนั้นเสียก่อน แล้วจึงให้ทำเหมืองได้

มาตรา ๑๘ ในกรณีที่ผู้รับใบสุทธิแร้งตาย ให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดกของผู้รับใบสุทธิแร้งนำใบสุทธิแร้งของผู้ตายไปให้ทรัพยากรธรณีประจำท้องที่ตรวจพิจารณาสลักหลังให้เพื่อใช้ใบสุทธิแร้งนั้นต่อไป

มาตรา ๑๙ ห้ามมิให้ผู้ซื้อแร้งซื้อแร้งจากผู้ทำเหมือง เว้นแต่เป็นแร้งที่ผู้ทำเหมืองขายตามใบสุทธิแร้ง และผู้ซื้อแร้งต้องบันทึกรายการซื้อพร้อมทั้งลงลายมือชื่อกำกับในใบสุทธิแร้ง

มาตรา ๒๐ ห้ามมิให้ผู้รับใบสุทธิแร้งมีแร้งไว้ในครอบครองของตนเองหรือของผู้แทนหรือลูกจ้างเกินโควตาที่ได้รับตามใบสุทธิแร้งในระยะเวลาโควตาหนึ่ง ๆ เว้นแต่ภายในกำหนดอัตราปริมาณที่รัฐมนตรีจะประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้มีไว้ในครอบครองเกินโควตาได้

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่รัฐมนตรีเห็นว่าแร้งที่ผู้ซื้อแร้งมีอยู่ในครอบครอง ถ้าจะให้ส่งออกนอกราชอาณาจักรทั้งหมด จะกระทบกระเทือนปริมาณแร้งส่งออกนอกราชอาณาจักร รัฐมนตรี

อาจสั่งกำหนดอัตราส่วนให้ผู้ซื้อแร่ระงับการส่งแร่ทั้งหมดหรือบางส่วนออกนอกราชอาณาจักรได้

ในกรณีที่รัฐมนตรีเห็นว่าผู้ซื้อแร่สามารถจะส่งแร่ที่มีอยู่ในครอบครองออกนอกราชอาณาจักรได้ แต่ผู้ซื้อแร่ไม่ส่งออกนอกราชอาณาจักรและการกักแร่นั้นจะกระทบกระเทือนปริมาณแร่ที่ส่งออกนอกราชอาณาจักร รัฐมนตรีอาจสั่งให้ส่งแร่ทั้งหมดหรือบางส่วนออกนอกราชอาณาจักรได้

มาตรา ๒๒ แร่ที่ส่งออกนอกราชอาณาจักรเพื่อการวิเคราะห์แต่ละคราวไม่เกินห้าสิบกรัม ไม่อยู่ในบังคับแห่งบทบัญญัติในหมวดนี้

มาตรา ๒๓ อธิบดีโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรี มีอำนาจสั่งเพิกถอนใบสุทธิแร่หรือใบอนุญาตซื้อแร่ เมื่อปรากฏว่าได้มีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๒

การส่งแร่เข้ามูลภัณฑ์กันชน

มาตรา ๒๔ ให้เรียกเก็บแร่หรือเงินแทนแร่จากผู้ทำเหมือง หรือผู้ซื้อแร่ซึ่งมิได้ซื้อจากผู้ทำเหมืองเพื่อส่งเข้ามูลภัณฑ์กันชนระหว่างประเทศ ตามอัตราและหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่เรียกเก็บแร่หรือเงินแทนแร่เพื่อส่งเข้ามูลภัณฑ์กันชนตามวรรคหนึ่งไม่อาจกระทำได้ตามกำหนดเวลา ให้อธิบดีโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรี มีอำนาจกู้ยืมเงินเพื่อส่งเข้ามูลภัณฑ์กันชนได้ แล้วให้เรียกเก็บเงินแทนแร่จากผู้ทำเหมือง หรือผู้ซื้อแร่ซึ่งมิได้ซื้อจากผู้ทำเหมือง โดยรวมถึงดอกเบี้ยและค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ด้วย

ความในวรรคหนึ่งและวรรคสองมิให้ใช้บังคับในส่วนจำนวนเงินที่รัฐบาลเป็นผู้ส่งเข้ามูลภัณฑ์กันชนระหว่างประเทศโดยตรง

มาตรา ๒๕ เมื่อได้เรียกเก็บแร่หรือเงินแทนแร่แล้ว ให้ทรัพยากรธรณีประจำท้องที่ออกหนังสือสำคัญมูลภัณฑ์กันชนให้แก่ผู้ทำเหมืองหรือผู้ซื้อแร่ซึ่งมิได้ซื้อจากผู้ทำเหมืองเพื่อเป็นหลักฐานว่าผู้นั้นมีส่วนในมูลภัณฑ์กันชน

หนังสือสำคัญมูลภัณฑ์กันชนให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๖ สิทธิเรียกร้องตามหนังสือสำคัญมูลภัณฑ์กันชนอาจโอนหรือจำนำได้ตาม

หลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๗ ถ้าหนังสือสำคัญมูลกณฑ์กันชนชำรุดในสารสำคัญ สูญหายหรือถูกทำลาย ผู้ถือหนังสือสำคัญมูลกณฑ์กันชนอาจขอรับใบแทนต่อทรัพยากรธรณีประจำท้องที่ซึ่งออกหนังสือสำคัญนั้นได้

มาตรา ๒๘ เมื่อรัฐมนตรีประกาศจ่ายเงินส่วนแบ่งอันเป็นผลจากการชำระบัญชีมูลกณฑ์กันชนแล้ว ผู้ถือหนังสือสำคัญมูลกณฑ์กันชนขอรับเงินส่วนแบ่งตามหนังสือสำคัญมูลกณฑ์กันชนคืนได้ โดยส่งมอบหนังสือสำคัญมูลกณฑ์กันชนต่อทรัพยากรธรณีประจำท้องที่ซึ่งออกหนังสือสำคัญนั้น หรือต่อกรมทรัพยากรธรณี

หมวด ๓

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๒๙ ผู้ทำเหมืองผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖ หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดในใบสิทธิแร่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสี่เท่าของราคาแร่ในวันกระทำความผิด หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ผู้รับแร่ที่มีอยู่โดยการกระทำความผิดตามมาตรานี้เสียก็ได้

มาตรา ๓๐ ผู้ซื้อแร่ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๙ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๓๑ ผู้รับใบสิทธิแร่ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๐ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่เท่าของราคาแร่ในวันกระทำความผิดในส่วนที่เกินจำนวน และจะรับแร่ที่มีอยู่เกินจำนวนนั้นเสียก็ได้

มาตรา ๓๒ ผู้ซื้อแร่ผู้ใดได้รับคำสั่งของรัฐมนตรีให้ส่งแร่ออกนอกราชอาณาจักรตาม มาตรา ๒๑ วรรคสอง ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งนั้นจนพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่เท่าของราคาแร่ในวันกระทำความผิดในส่วนที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งนั้น

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภาผู้แทน : คณะกรรมการมีข้อความอะไรที่จะแถลงเพิ่มเติมบ้างหรือไม่

นายบุญถม เย็นมะโนช (ประธานกรรมการ) : ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีท่าน ส.ส. ผู้มีเกียรติท่านเดียวที่ขอแปรญัตติไว้ คือ คุณทองดี อิศราชีวิน ต้นร่างเดิมนั้นมีบางมาตราที่ คณะกรรมการแก้ไขไว้บ้าง มีมาตรา ๘ แก้ไขใหม่เป็นว่า “มาตรา ๘ ให้มีคณะกรรมการประเมิน ขึ้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วยบุคคลซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งไม่น้อยกว่า ๕ คน” คณะกรรมการ ได้ขอเพิ่มเป็น “แต่ไม่เกิน ๙ คน” เพื่อประเมินกำหนดจำนวนแร่ ทำเหมืองของเหมืองแร่ราย หนึ่ง ๆ ตามหลักเกณฑ์ซึ่งรัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา มาตรา ๑๑ แก้เป็นว่า “ถ้าใบ สุทธิแร่ชำรุดในสารสำคัญ สูญหายหรือถูกทำลาย ผู้รับใบสุทธิแร่อาจขอรับใบแทน ต่อทรัพยากร ธรณีประจำท้องที่ได้” เพิ่มเติมลงไปว่า “โดยทรัพยากรธรณีประจำท้องที่ จะออกใบแทน ให้ภายใน ๗ วัน นับแต่วันยื่นคำขอ” มาตรา ๑๔ “ในระยะเวลาโควตาหนึ่ง ๆ อธิปไตยโดยความ เห็นชอบของคณะรัฐมนตรีจะโอนโควตาจากใบสุทธิแร่ฉบับหนึ่ง หรือหลายฉบับไปเพิ่มลง ในใบสุทธิแร่อีกฉบับหนึ่งก็ได้เมื่อผู้รับใบสุทธิแร่เหล่านั้นร้องขอ แต่เมื่อรวมโควตาทั้งหมดแล้ว จะต้องไม่เกินจำนวนแร่ทำเหมืองของใบสุทธิแร่ฉบับที่ได้รับโอนโควตามาเพิ่มนั้น” แก้เป็น “โดยความเห็นชอบของรัฐมนตรี” มาตรา ๒๓ มีผู้แปรญัตติและมีการแก้ไข มาตรา ๒๔ มีผู้ แปรญัตติและมีการแก้ไข และมาตรา ๒๕ มีการแก้ไขเป็นว่า “ผู้ทำเหมืองผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖ หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดในใบสุทธิแร่ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือนหรือปรับ ไม่เกิน ๕ เท่าของราคาแร่ในวันกระทำความผิดหรือทั้งจำทั้งปรับ และให้รับแร่ที่มีอยู่โดยการ กระทำความผิดตามมาตรา นี้เสีย”

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ขอให้พิจารณาเรียงตามมาตรา.....

นายบุญถม เย็นมะโนช (ประธานกรรมการ) : นอกนั้นไม่มีอะไรอีกแล้ว

ประธานสภาผู้แทน : คุณทองดี คุณอย่าเพิ่งเข้าใจอะไรผิด แล้วรุ่มร่ามขึ้นมาแปลว่าเขา ชี้แจง ผมถามเขาว่ากรรมการจะมีอะไรชี้แจง ต่อไปนี้ถึงจะพิจารณา ให้เขาชี้แจงให้ทราบทั่ว ไปก่อน ผมถามว่ากรรมการจะมีอะไรชี้แจงกันก่อนบ้างไหม เขาได้ชี้แจงเสียก่อนฟังคำถาม คำตอบ ต่อไปเข้าวาระ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ขอให้พิจารณาเป็นรายมาตรา.....

ประธานสภาผู้แทน : เดียวสิครับยังไม่ถึงเป็นรายมาตรา ขอให้เลขาธิการรัฐสภาอ่าน

นายประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์ (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติควบคุมแร่ดิบบุก พ.ศ.... ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔ และมาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๑ การทำเหมือง การซื้อแร่ การขายแร่ และการส่งแร่ออกนอกราชอาณาจักร ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖ และมาตรา ๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๘ มีการแก้ไขมาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๑ มีการแก้ไข มาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๔ มีการแก้ไข

หม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช (พระนคร) : อยากจะเรียนถามกรรมาธิการครับ เกี่ยวกับการที่เพิ่มเติมในที่นี้ ร่างเดิมนั้นบอกว่า ในระยะเวลาโควตาหนึ่งๆ อธิบดีจะโอนโควตาจากใบสุทธิต่างๆ ก็ได้ นี่ไปเพิ่มเติมว่า “โดยความเห็นชอบของรัฐมนตรี” แล้วก็เปลี่ยนแก้เป็นระบบไปเลยครับ อย่างเดียวกันที่มีการแก้ไขในมาตรา ๒๓ อธิบดีจะสั่งเพิกถอนก็ได้ ต้องได้รับความเห็นชอบของรัฐมนตรีในการจะกู้เงินมาเข้ามูลภัณฑ์กันชน ก็ต้องได้รับความเห็นชอบของรัฐมนตรี ตามความเข้าใจของผมนะที่ร่างมาในกฎบัตรกฎหมายตามระเบียบว่าการทำแร่อะไรต่างๆ นี่ เจ้าหน้าที่ประจำก็พอจะดำเนินการได้ นี่ก็ยังไม่เข้าใจขอคำชี้แจงจากกรรมาธิการ คือเอารัฐมนตรีเข้ามาเกี่ยวข้องทำไม ถ้ามีเรื่องอะไรเกิดขึ้นเดี๋ยวก็จะมีครหาไปถึงรัฐมนตรีเปล่าๆ ผมยังไม่เข้าใจในข้อนี้

นายบุญถม เย็นมะโนช (ประธานกรรมาธิการ) : ในเรื่องที่ต้องเอาท่านรัฐมนตรีมาเกี่ยวข้องด้วยนี้ บางอันบางมาตราก็มีท่านสมาชิกขอแปรญัตติแต่โดยทางคณะกรรมการการเอง ก็มีความเห็นว่า ถ้าหากว่าให้อธิบดีแต่ผู้เดียวแล้วตามที่กล่าวกันอยู่เสมอๆ ว่ามีการคอร์รัปชัน หรือว่าการไม่ไว้วางใจ หรือว่าไม่ค่อยจะไว้วางใจได้ เพราะฉะนั้นเพื่อป้องกันข้อครหาและความผิดพลาดทั้งปวงจึงชอบที่จะให้บุคคลอื่นอีกมากกว่า ๑ คน ได้มาเกี่ยวข้อง อย่างน้อยๆ ก็เป็นการท่วงระวังความผิดพลาดให้น้อยลง และอีกประการหนึ่งก็ไม่ใช่เป็นการรบกวนแก่การทำงานนัก เพราะฉะนั้นเข้าใจว่าเมื่อโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีแล้วจะทำให้ก่อให้เกิดความผิดพลาดได้น้อยลงและรัดกุมยิ่งขึ้น ขอขอบคุณ

นายชิต เวชประสิทธิ์ (ภูเก็ต) : ผมเองก็มีความสงสัยเช่นเดียวกับท่านหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์สงสัย ในกรณีที่ท่านกรรมาธิการได้เพิ่มเติมข้อความขึ้นไป โดยท่านได้กล่าวอ้างว่ามีสมาชิกผู้มิเกียรติได้แปรญัตติท่านก็เห็นชอบด้วย ความจริงในกรณีของมาตรา ๑๔ มาตรา

๒๓ และมาตรา ๒๔ วรรค ๒ ซึ่งเพิ่มเติมโดยกรมการทั้งสี่นี้ ข้อความแต่ละแห่งมีผลบังคับทางกฎหมายแตกต่างกัน ในกรณีแห่งมาตรา ๑๔ ขอบปรทานโทษ ที่กระผมขออนุญาตจะต้องอ่านทั้งมาตราเพื่อความเข้าใจของท่านผู้มีเกียรติทั้งหลาย “มาตรา ๑๔ ในระยะเวลาไคเวตาหนึ่ง ๆ.....” ข้อความเดิมนะครับ “.....อธิบดีจะโอนไคเวตาจากใบสุทธิแร่นับหนึ่งหรือหลายฉบับไปเพิ่มลงในใบสุทธิแร่อีกฉบับหนึ่งก็ได้เมื่อผู้รับใบสุทธิแร่นั้นร้องขอแต่เมื่อรวมไคเวตาทั้งหมดแล้วจะต้องไม่เกินจำนวนแร่นำมาเหมือนของใบสุทธิแร่นับที่ได้รับโอนไคเวตามาเพิ่มนั้น

ความจริงเมื่อตอนเช้านี้ที่สถานที่ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายก็ได้อภิปรายถึงเรื่องการเพิ่มเวลาของการประชุม แต่ทางรัฐบาลรวมทั้งท่านนายกรัฐมนตรีและท่านรองนายกรัฐมนตรีก็ร้องว่าท่านมีงานมากมีหนังสือที่จะต้องเซ็นมากในกรณีนี้ ความจริงการโอนไคเวตาแร่นับไปด้วยความสมัครใจของทั้งผู้โอนและผู้รับโอนทำไมท่านจะสงสัยในความสุจริตหรือไม่สุจริตของท่านอธิบดี ตามที่ท่านกรมการได้ชี้แจงมาตะกี้ว่า เพื่อให้พ้นจากการครหาเกี่ยวกับการโอนหรือไม่โอนนี้ ก็ขอเอาท่านรัฐมนตรีเข้าไปพัวพันด้วย ท่านประธานที่เคารพ ระเบียบปฏิบัติราชการ ถ้าทำให้มีการขออนุญาตมากคนขึ้น ความล่าช้าย่อมเพิ่มขึ้น ขอบปรทานโทษที่ข้าพเจ้าจะต้องกล่าวว่า ในการปฏิบัติราชการนั้น หนังสืออยู่กับโต๊ะใกล้กันนี้ บางครั้งตั้งเดือนยังเดินข้ามโต๊ะกันไปไม่ถึงที่นั่งอยู่ที่กรม กว่าจะมาถึงท่านรัฐมนตรี มันจะใช้เวลาอีกเท่าไรแล้วเรื่องเหล่านี้ไม่น่าจะเป็นที่สงสัยในความสุจริตหรือไม่สุจริตของท่านอธิบดี เพราะเป็นความสมัครใจด้วยกันทั้งสองฝ่าย แล้วยังมีข้อจำกัดไว้อีกว่า การโอนไคเวตากันทั้งสองฝ่ายนี้ ย่อมไม่เกินจำนวนแร่นับที่จะอนุญาตให้ทำเหมือนได้ในปีหนึ่ง มีข้อบังคับอยู่โดยชัดแจ้งตามตัวบทกฎหมายนี้แล้ว ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าสิ่งที่เพิ่มเติมขึ้นไปนี้ ไม่ได้เป็นคุณแก่การปฏิบัติราชการเลยแล้วก็ไม่ได้เป็นคุณแก่ผู้ที่ประกอบธุรกิจในการทำเหมือน ข้าพเจ้าจึงไม่เห็นด้วย เท่าที่ข้าพเจ้าชี้แจงมานี้ ก็คิดว่าท่านผู้มีเกียรติคงจะได้เข้าใจและคงจะสนับสนุน

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าผู้หนึ่งที่แปรญัตติในมาตรา ๑๔ นี้ เมื่อรู้สึกเสียตายเหลือเกินที่สมาชิกเพื่อนรักเพื่อนใครซึ่งนั่งลงไปเดี๋ยวนี้ ท่านบอกว่าการโอนไคเวตาหนึ่ง ๆ นั้น ไม่จำเป็นจะต้องไปให้รัฐมนตรีว่าการมีโอกาสร่วมด้วยนั้นท่านประธานที่เคารพ ท่านจำได้ไหม ข้าพเจ้าเคยตั้งกระทู้ด่วนแล้ว ถามถึงท่าน ถามกระทรวงอุตสาหกรรม อธิบดีกรมทรัพยากรธรณี ครั้งหนึ่งทำตัวรอกองปราบให้ไปค้นเอาซิ ผลสุดท้ายไปได้แร่เถื่อนใน

กรมทรัพยากรธรณีแห่งชาติ ประมาณ ๕๐๐-๖๐๐ ตัน ในที่สุดข้าราชการชั้นจัตวา ชั้นตรี ชั้นโท โดนไป แต่อธิบดียลายนวลอยู่ นี่เนื่องด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าผู้หนึ่งที่แปรญัตติในมาตรา ๑๔ นี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง นายเหมืองบางคนจะทำเหมือง อาจจะขาดทุนหรืออาจจะไม่ได้กำไร ในที่สุดจะโอนโค้วตาให้นายเหมืองอยู่เชียงก็ได้ ในภูเก็ท หรือในพังงา ตะกั่วทุ่ง ตะกั่วป่า พอโอนไป เพราะอะไร ฉันก็ต้องการเงิน หรือว่าค่านายหน้า หรือว่าคอมมิชชั่น (commission) อย่างนี้เป็นต้นที่นี้โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ท่านอธิบดี ถ้าสมมติว่า นายอยู่เชียงหรือนายเหมืองคนนั้นวิ่งเข้าหาท่านครับ ขอถวายท่านสัก ๕ ล้านบาท

ประธานสภาผู้แทน : อันนี้อย่าเลย ขอโทษ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : มิได้ ข้าพเจ้าอภิปรายประกอบเหตุผล

ประธานสภาผู้แทน : มันเป็นข้อครหาถึงอธิบดี อย่าไปพูดเขาอย่างนั้น

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : เปล่า อันนี้ข้าพเจ้ายกตัวอย่าง

ประธานสภาผู้แทน : เอาแต่ว่า ถ้าหากว่ามีการติดสินบนกันขึ้น

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าสนับสนุนคณะกรรมการธิการท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทน : ผมชี้แจงเรื่องคำพูดของคุณต่างหากเล่า

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ครับ ท่านประธานนั่งฟังดีกว่าครับ

ประธานสภาผู้แทน : เอ๊ะ นี่คุณอบรมผมหรือ คุณนั่งซิ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : มิได้

ประธานสภาผู้แทน : คุณนั่งซิ ไม่เอา คุณสว่างเกิน คุณนั่งเดี๋ยวนี้

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : เปล่า

ประธานสภาผู้แทน : ผมสั่งให้คุณนั่งเดี๋ยวนี้

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ขอโทษ

ประธานสภาผู้แทน : ไม่ได้ ผมสั่งให้คุณนั่ง

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ขอโทษ ข้าพเจ้าถอนแล้ว

ประธานสภาผู้แทน : ผมสั่งให้คุณนั่ง

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าถอน ท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทน : ผมสั่งให้คุณนั่ง

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าแปรญัตติไว้

ประธานสภาผู้แทน : คุณพอใจไปแล้วนี้

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : เปล่า ข้าพเจ้าแปรญัตติสนับสนุนกรรมาธิการ

ประธานสภาผู้แทน : ผมมีสิทธิจะสั่งให้คุณนั่ง

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าสนับสนุนกรรมาธิการ

ประธานสภาผู้แทน : ผมมีสิทธิสั่งให้คุณนั่ง

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ครับ ท่านประธานที่เคารพ

นายนิสิต เวทย์ศิริยานันท์ (ศรีสะเกษ) : กระผมนิสิต เวทย์ศิริยานันท์ สส. ศรีสะเกษ กระผมไม่ได้แปรญัตติไว้ แต่ว่าขอท้วงติงกรรมาธิการในโอกาสต่อไปบ้างเล็กน้อย ถ้าหากว่าการที่จะเพิ่มอำนาจให้คนเข้ามีอำนาจในการที่จะขออนุญาตนี้มากคนขึ้นนั้น ไม่เป็นผลดี กระผมขอคัดค้านกรรมาธิการและขอท้วงติงนี้ว่า กระผมยกตัวอย่างการสร้างทางที่ทำให้ผู้รับเหมาต่าง ๆ ต้องขาดทุนขาดรอนไปเป็นจำนวนมากทำให้งานล่าช้า ก็เพราะว่าการเปลี่ยนสเป็ค (Spec) นั้นต้องมาขออนุญาตรัฐมนตรีซึ่งเดิมทีนั้นอธิบดีก็สั่งได้ แต่ว่าการรออนุญาตรัฐมนตรีเพื่อจะให้เซ็นอนุญาตเปลี่ยนสเป็ค (Spec) นั้นต้องถึงขั้นรัฐมนตรีนะทำให้สูญเสียเวลาไป บางครั้งตั้ง ๘ เดือน ระหว่าง ๘ เดือนนี้เจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่ที่จะเสนอหนังสือนั้นท้วงเทเนียว ทำให้บริษัทหลาย ๆ บริษัทต้องสูญเสียไป ถูกปรับถูกโทษกันไป นี่แหละครับการที่ว้าให้มีความอำนาจถึง ๒ คน ในเมื่อโควตานี้ได้วางไว้แล้วว่าเพิ่มตามจำนวนส่วนลดอะไรนั้นนะครับ บอกไว้ชัดแจ้งอยู่แล้วจึงไม่มีความจำเป็นอันใดที่จะต้องมีการรัฐมนตรีต้องรับผิดชอบด้วย น่าจะอยู่กับท่านอธิบดีคนเดียวก็น่าจะเพียงพอ เพราะงานจะได้รวดเร็วขึ้นอีก ขอขอบคุณครับ

นายคล้าย ละอองมณี (สงขลา) : กระผมได้ฟังเรื่องการที่กรรมาธิการแก้ไขเรื่องนี้แล้ว ก็ชักไม่เห็นด้วยใหญ่ คือท่านกล่าวว่าเรื่องว่าจะเกิดคอร์รัปชัน ในด้านอธิบดีแล้ว ถ้ารัฐมนตรีเพิ่มอีกคนกระผมว่าถ้าอย่างนั้นท่านกลัวแบบนี้แล้วก็ต่อไปใบอนุญาตรูปพรรณแว้วควาย อนุญาตปืนอะไรก็เห็นจะต้องรัฐมนตรีหมด กลัวเจ้าหน้าที่จะคอร์รัปชันอย่างนี้กระผมว่าแย้งถ้ากลัวแบบนี้ แล้วท่านไม่กลัวบ้างหรือว่าเจ้าหน้าที่ก่อนที่จะเสนอรัฐมนตรีนั้นมันคอร์รัปชันกันอีกตอนหนึ่งทั้งกิน ๓ ตอนนะ อธิบดีที่หนึ่ง เจ้าหน้าที่เสนอที่หนึ่ง รัฐมนตรีอีกที่หนึ่ง ๓ ตอนนะแยะ ชาวบ้าน ถ้าจะคอร์รัปชันขอให้กินแต่อธิบดีคนเดียวเถอะครับ อย่าให้มาก อย่าให้หลายคนเลย เสียจะตาย

นายบุญสวัสดิ์ ดวงใจเอกราช (เชียงใหม่) : กระผมก็มีความสงสัยอย่างกับท่านหัวหน้าพรรคแล้วก็คุณ ขอประทานโทษคุณชิต เวชประสิทธิ์ กระผมต้องเอ่ยชื่อในที่นี้ คือความจริงเราให้อ่านเขาไปแล้ว แล้วก็ทำไมจะต้องเอาอ่านจอนี้ไปให้คนอื่นอีก การที่มาสงสัยว่าคนชั้นอธิบดีจะคอร์รัปชันนั้นเราก็มีกฎหมายที่คอยควบคุมตัวของอธิบดีอยู่แล้ว แล้วก็ยกตัวอย่างเรื่องแรชันมา ที่มีลทินขึ้นมานั้นมันเป็นเรื่องของการสอบสวนต่างหาก ข้อเท็จจริงมันปรากฏอย่างไร มันก็เป็นเรื่องของการสอบสวนข้อเท็จจริงมันมีอยู่แล้ว และกระผมเห็นว่ามติของ ค.ร.ม. ก็ดูเหมือนจะมอบอำนาจให้ไปโดยเด็ดขาดแล้ว กระผมไม่ทราบนะครับว่าเป็นอย่างไร ฉะนั้นกระผมไม่เห็นด้วยที่จะให้รัฐมนตรีมีอำนาจก้าวท้าวในงานของคนเหล่านี้ซึ่งมีชั้นอธิบดีแล้ว จะต้องคอยควบคุมตัวเขาอีก

ประธานสภาผู้แทน : ถ้าอย่างนั้นผมจะขอมติต่อที่ประชุมนี้ว่า ได้อภิปรายกันมาโดยพอสมควรแล้ว ผมอยากจะขอมติต่อที่ประชุมนี้ว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควร

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ผมสนับสนุนรัฐบาล

ประธานสภาผู้แทน : ผมไม่ได้บอกให้คุณพูด

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ท่านก้มหน้าก้มตาอ่านแต่หนังสือ

ประธานสภาผู้แทน : ผมไม่ได้บอกให้คุณพูด เอ๊ะ นี่คุณฝ่าฝืนข้อบังคับ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ท่านประธาน.....

ประธานสภาผู้แทน : เอ๊ะ คุณทองดี อิศราชีวิน เดียวผมจะให้ตำรวจเขาเชิญเอาคุณออกนอกสภานะ ถ้าคุณก้าวร้าวอีก ผมไม่อนุญาตให้คุณพูดอีกต่อไป ถ้าไม่อย่างนั้น ผมจะให้เขาเชิญออกข้างนอก

ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรที่จะได้เพิ่มเติมตามที่กรรมาธิการได้เพิ่มเติมมาโปรดยกมือขึ้นตามที่กรรมาธิการได้เพิ่มเติมมา โดยเติมคำว่า “โดยความเห็นชอบของรัฐมนตรี”

(มีสมาชิกยกมือ ๖๔ คน)

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรได้คงไว้ตามร่างเดิมโปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๖๓ คน)

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้เป็นไปตามร่างที่คณะกรรมการแก้ไขเพิ่มเติม

นายไชแสง สุกใส (นครพนม) : ขอให้มีการนับคะแนนเสียงใหม่โดยให้ยื่นขึ้น

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ได้รับรองโปรดยื่นขึ้น

นายไชแสง สุกใส (นครพนม) : ผมว่าตอนนี้ชนะเด็ดขาดเลยเพราะส.ป.ท. ขึ้นมากอีกหลายคน

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ได้รับรอง เดียวก่อนอย่าเพิ่ง คุณไชแสง สุกใส ยืนอยู่ก่อน ใครรับรองโปรดยื่นขึ้น เดียวรับรองไม่ครบนะ นับเสียให้ครบ

(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้ขอเสนอให้นับคะแนนใหม่และมีผู้รับรองถูกต้องแล้วต่อไปนี้จะใช้วิธีนับโดยยื่นขึ้น ท่านผู้ใดเห็นด้วย.....

นายไชแสง สุกใส (นครพนม) : กระผมก็อยากจะให้ยื่นขึ้น แต่กระผมขอกราบเรียนท่านประธานไว้ว่า กระผมทักท้วงเมื่อคืนนี้ในขณะที่ ส.ป.ท. ยังไม่ขึ้นมาเมื่อคืนนี้ขึ้นมา ๗ คนแล้ว

ประธานสภาผู้แทน : เอาตามข้อบังคับเขามีอยู่

นายไชแสง สุกใส (นครพนม) : เอานั่นได้ๆ เปล่า กระผมเตือนไว้ให้ท่านคิดว่าถ้าแพ้ก็แพ้หนักหน่อยหรือจะชนะก็ได้ ยืนเถอะครับ ขอให้ยื่นครับ

ประธานสภาผู้แทน : คุณนั่ง ชักจะยุ่งกันแล้วครับ ข้อบังคับมีอยู่นะเราทำอะไรตามข้อบังคับ อย่าออกความเห็นเลย ต่อไปนี้ผมจะขอถามความเห็นต่อที่ประชุมท่านผู้ใดเห็นด้วยตามที่คณะกรรมการได้แก้ไขเพิ่มเติมมา โดยให้เพิ่มคำว่า "โดยความเห็นชอบของรัฐมนตรี" ตามมาตรา ๑๔ นั้น โปรดยื่นขึ้น

(มีสมาชิกยื่นขึ้น ๗๑ คน)

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่าให้คงไว้ตามร่างเดิม โปรดยื่นขึ้น

(มีสมาชิกยื่นขึ้น ๖๗ คน)

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติเห็นด้วยตามที่คณะกรรมการได้แก้ไขเพิ่มเติมมา ขอให้เลขาธิการรัฐสภาอ่าน

นายประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์ (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๒ ไม่มีการแก้ไขมาตรา ๒๓ มีการแก้ไข และคุณทองดี อิศราชีวิน ขอแปรญัตติไว้

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่): มาตรา ๒๓ ข้าพเจ้าทองดี อิศราชีวินแห่งพรรค อิสระธรรมได้แก้ไขว่าเรื่องนี้รู้สึกว่าเป็นเรื่องที่ยิ่งใหญ่มาก เพราะจะทำให้อำนาจอธิปไตยเห็นชอบของรัฐมนตรีนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าเรื่องจะไปกันใหญ่ บางครั้งอธิบดีอาจจะบลัฟ (bluff) ถึง ตัมรัฐมนตรีว่าการกระทรวงก็ได้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าถึงยืนหยัดว่าควรจะให้รัฐมนตรีแต่ผู้เดียวที่มีอำนาจสั่งเพิกถอนใบสุทธิแร่ หรือใบอนุญาตซื้อแร่ ซึ่งก็ปรากฏว่าได้มีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ท่านประธานที่เคารพ แหมเมื่อกี้รู้สึกเสียใจมาก ท่านไม่ให้ข้าพเจ้าได้ชี้แจงก็พอดิท่านก็ชนะไปแล้ว โดยความเห็นชอบของรัฐมนตรี แต่มาตรา ๒๓ นี้ ท่านประธานที่เคารพ เป็นมาตราอันสำคัญอันยิ่งใหญ่ เป็นเรื่องที่สำคัญมาก เพราะอำนาจสั่งเพิกถอนใบสุทธิแร่หรือใบอนุญาตซื้อแร่ เมื่อปรากฏว่าได้มีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ นั้น จะให้อธิบดีโดยความเห็นชอบรัฐมนตรีนั้นข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย ท่านประธานที่เคารพ อธิบดีกรมทรัพยากรธรณีวิทยา ยังมีมลทินมัวหมองอยู่ซึ่งข้าพเจ้าไม่เชื่อ ไม่เชื่อในเกียรติและเกียรติยศและชื่อเสียงของอธิบดีผู้นี้....

ประธานสภาผู้แทน: อันนี้ห้ามเอ่ยถึงตัวบุคคล เราพูดในหลักการ เอ่ยชื่อตำแหน่งไม่ได้

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่): เปล่า ข้าพเจ้าไม่ได้เอ่ยชื่อเอ่ยชื่อแต่ตำแหน่งท่านประธาน ชื่อตำแหน่งเท่านั้น ข้าพเจ้าไม่ได้เอ่ยชื่อนายวิชา เศรษฐบุตร ข้าพเจ้าไม่ได้เอ่ยข้าพเจ้าเอ่ยชื่อแต่ตำแหน่งอธิบดี ท่านประธานที่เคารพ ข้าพเจ้าเชื่อรัฐมนตรีพจน์ สารสิน เพราะตระกูล ชื่อเสียงเกียรติยศร่ำรวยมหาศาล ข้าพเจ้าเชื่อ เพราะข้าพเจ้าถือว่าท่านคนเดียวเท่านั้น ที่มีอำนาจเด็ดขาดสั่งเพิกถอนใบสุทธิแร่อย่างนี้เป็นต้นเพราะฉะนั้นข้าพเจ้ายืนหยัดและชี้แจงให้คณะกรรมการเขาก็ไม่เห็นด้วย เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพ ถ้าต้องการให้กิจการเหมืองแร่ไม่ให้มีการคอร์รัปชันแล้วอย่างนี้เป็นต้น ข้าพเจ้าบอกว่าขอให้ท่านรัฐมนตรีว่าการเป็นผู้มีอำนาจสั่งแต่ผู้เดียวข้าพเจ้าเชื่อว่าท่านรัฐมนตรีพจน์ สารสิน วันนั้นมาหรือเปล่าหรือรัฐมนตรีช่วยของท่านมา ท่านรัฐมนตรีพจน์ สารสิน นะรู้สึกว่ายืมแล้ว ท่านยืมจริง ๆ แต่บางครั้งท่านอาจจะแพ้ เพลย์ เดอะ เกม (play the game) เสียคืนหนึ่งสองสามแสนท่านก็ไม่แคร์

ประธานสภาผู้แทน: อันนี้ไม่เอาเรื่องส่วนตัว คุณนี้ชอบพูดเรื่องส่วนบุคคล

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่): มิได้ อันนี้ข้าพเจ้ายกตัวอย่าง

ประธานสภาผู้แทน: ไม่ได้ คุณฟังผมพูดบ้างซิ เวลาผมพูดนะ

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่): ครับ

ประธานสภาผู้แทน: ห้ามไม่ให้พูดเกี่ยวข้องกับส่วนตัวบุคคล และนอกจากนั้นการออกกฎหมายนี้ไม่ใช่ออกเฉพาะเพื่อคุณพจน์ หรือออกเพื่ออธิบดีคนใด ออกเพื่อเป็นหลักการในการปฏิบัติสำหรับประเทศไทย เพราะฉะนั้นไม่มีการเอ่ยชื่อรัฐมนตรี หรือบุคคลอื่น

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่): ครับ ถ้าอย่างนั้นข้าพเจ้าก็ขอถอนครับ ท่านประธานที่เคารพ อันนี้เพื่อความเป็นธรรมแก่นายเหมืองต่างๆ บางทีนายเหมืองคนนั้นไม่ถูกอธิบดีตีกรรมทรัพยากรธรณีวิทยา นายเหมืองคนนั้นไม่ถูก ผลสุดท้ายท่านอธิบดีบอกว่าใช้ไม่ได้ ฉันต้องเสนอรัฐมนตรีให้เพิกถอนใบสุทธิแร่ของท่านอย่างนี้ ท่านเชื้อไหม ท่านประธานคนเราเกิดเห็นเดียวตายคนเดียว รู้วันเกิดวันตาย ไม่มีใครรู้จะไปโลกโมโหสิ้นไปทำไม จะไปกอบโกยทำไม จอมพลถนอม กิตติขจร ไม่ใช่อายุตั้ง ๑๐๐ ปี ๑,๐๐๐ ปี

ประธานสภาผู้แทน: ไม่เอา ในเรื่องนั้นะ อย่าไป....

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่): ใช่ ข้าพเจ้าขอกล่าวอย่างนี้ ข้าพเจ้าในฐานะพรรคอิสระธรรม ยึดธรรมเป็นใหญ่ ไม่ใช่ยึดป็นเป็นอำนาจ พระพุทธองค์ทรงกล่าวไว้

ประธานสภาผู้แทน: เอาละ ไม่ต้องแล้ว

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่): นรียมาน ธนมนเวติ ภิญจิ ทรัพย์ลักนิตจะติดตัวคนตายก็หาไม่ ที่ข้าพเจ้าทำอย่างนี้ เสนออย่างนี้ ท่านประธานที่เคารพ ต้องการจะให้อธิบดีไม่ต้องเกี่ยวข้องกับ อันนี้มันสูงสุดแล้ว อธิบดียังมีโลกโมโหสิ้นรัฐมนตรีจะไปรู้จักใคร นาย ก. นาย ข. นาย ง. นาย ฮ. นี้อย่างนี้เป็นต้น เสียตาย ดร.ไพฑูรย์ เครือแก้ว มาไหม นี่ท่านก็ถูกกลั่นแกล้งเรื่องเหมือง วันนั้นข้าพเจ้าไปจังหวัดร้อยเอ็ด เมื่อวันที่ ๒๑, ๒๒ อยู่那儿สองคืน ดร.ไพฑูรย์ เครือแก้ว หัวหน้าพรรคแนวร่วมประชาธิปไตยบอกแล้ว บอกคุณทองดี เหมืองแร่ของผมถูกบีบบังคับ แล้วข้าพเจ้าถามว่าคุณมาทำไมที่นี่ มาช่วยลูกพรรคที่สมัคร พรุ่งนี้เป็นวันออกเสียงเลือกตั้ง แต่ข้าพเจ้าเสียใจ ส.ป.ท.ไม่มาแน่

ประธานสภาผู้แทน: นี่ๆ ขอให้ถอนคำพูด ไม่เกี่ยวเรื่องนี้ ขอให้ถอนคำพูดๆ คุณทองดี วันนี้คุณเลอะใหญ่แล้ว เดี่ยวผมจะใช้อำนาจให้คุณออกข้างนอก

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่): ครับ ข้าพเจ้าขอถอนๆ ส.ป.ท. อาจจะมาก็ได้ครับ

ประธานสภาผู้แทน: ไม่จำเป็นต้องพูด ไม่ให้พูดทั้งสองอย่าง

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่): ครับ ข้าพเจ้าขอถอน

ประธานสภาผู้แทน : คุณต้องทำให้เสียเวลาอยู่ตลอดเวลา

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ที่นี้เมื่อ ดร.ไพฑูรย์ เครือแก้ว แกบอก ผมก็เออดีแล้ว และวันที่ ๒๕ คุณจะมาไหม บอกผมมาไม่ได้ผมต้องคุมลูกพรรคสมัครผมบอกว่าจะอย่างนั้น ผมก็ต้องดีละ ดีในสภา เพราะอธิบดีนี้เป็นไม้เนื้อไม้เมาของ ดร.ไพฑูรย์ เครือแก้ว

ประธานสภาผู้แทน : นี่ห้ามไม่ให้เอาเรื่องส่วนบุคคลอื่นเข้ามาเกี่ยว

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ผมไม่ได้เอา

ประธานสภาผู้แทน : ในข้อบังคับมี มันเรื่องส่วนบุคคลระหว่าง ดร.ไพฑูรย์

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : เปล่า อันนี้ผมต้องการให้เป็นอำนาจรัฐมนตรีว่าการสังคนเดียวท่านประธาน ท่านฟังข้าพเจ้าดีกว่า เพราะท่านเป็น สปีคเกอร์ (speaker) ฟังข้าพเจ้า.....

ประธานสภาผู้แทน : นี่คุณเล่างเกินต่อผมตลอดเวลา

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ขอโทษ ผมขอถอน

ประธานสภาผู้แทน : เอาละ คุณนั่งได้ ถ้าอีกครั้งหนึ่ง ผมจะให้คุณออกนอกห้องประชุม จบการอภิปรายของคุณได้แล้วครับ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ครับ ผมเคารพท่านครับ ท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทน : จบได้แล้วครับ คุณนั่งได้ครับ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ผมเคารพท่านประธานสภา แต่ผมยืนหยัดนะครับ ผมให้รัฐมนตรีว่าการคนเดียว

ประธานสภาผู้แทน : ครับขอบคุณครับ เชิญนั่งได้ มีใครจะอภิปรายอันนี้ไหมครับถ้าอย่างนั้นผมก็อยากจะถามความเห็นต่อที่ประชุมนี้ว่า โดยที่มีผู้ขอเสนอแปรญัตติในมาตรา ๒๓ ว่า รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบสุทธิแร่หรือใบอนุญาตซื้อแร่ เมื่อปรากฏว่าได้มีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ และคณะกรรมการก็ยังยืนยันที่จะแก้โดยแก้ไขเพิ่มเติมมาว่า “อธิบดีโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบสุทธิแร่หรือใบอนุญาตซื้อแร่ เมื่อปรากฏว่าได้มีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้” จึงขอถามความเห็นต่อที่ประชุมนี้ว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรที่จะให้คงเป็นไปตามที่คณะกรรมการได้แก้ไขและเพิ่มเติมมา โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรที่จะให้แก้ไขตามที่สมาชิกได้ขอแปรญัตติมา โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้คงเป็นไปตามที่คณะกรรมการธิการได้แก้ไขเพิ่มเติมมา ขอให้เลขาธิการรัฐสภาอ่านต่อไป

นายประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์ (เลขาธิการรัฐสภา) : หมวด ๒ การส่งแร่เข้ามุลภัณฑ์กันชน ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๔ มีการแก้ไข

นายมีเดช วรสีหะ (ขอนแก่น) : ในมาตรา ๒๔ นี้ เหตุผลที่ให้ท่านรัฐมนตรีได้ร่วมรับรู้ด้วย ก็คงเป็นเหตุผลเช่นที่กล่าวกันมา แต่ข้าพเจ้าใคร่ขอให้สังเกตว่า ขอโทษที่จะต้องอ่านในวาระสอง ในกรณีนี้เรียกเก็บแร่หรือเงินแทนแร่เพื่อส่งเข้ามุลภัณฑ์กันชนตามวาระหนึ่ง ไม่อาจกระทำได้ตามกำหนดเวลา ให้อธิปไตยโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีมีอำนาจกู้ยืมเงิน... ข้าพเจ้าสงสัยแค่นี้ คือกฎหมายอันนี้ไม่ใช่กฎหมายนโยบาย เป็นกฎหมายเฉพาะรัฐมนตรีหรืออธิบดีที่จะปฏิบัติตามได้ ความจริงข้าพเจ้าเห็นชอบในการที่ให้ท่านรัฐมนตรีมีส่วนร่วมเกี่ยวข้อง แต่ยังเห็นชอบอยากจะให้คณะรัฐมนตรีมีส่วนเกี่ยวข้องด้วยเพราะมีอำนาจการกู้ยืมเงินซึ่งเป็นการที่ไม่ถูกหลักนโยบาย เพราะการกู้ยืมเงินนี้เป็นพันธะต่อรัฐบาลนี้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าอยากตั้งข้อสังเกตในเรื่องนี้และอยากจะขอทราบเหตุผลว่าทำไมเป็นเช่นนั้นครับ

นายจรูญ วัฒนากร (กรรมการธิการ) : ความจริงมาตรานี้ที่ทางคณะกรรมการธิการได้มีการเพิ่มเติมขึ้นก็เพื่อที่จะให้การปฏิบัติงานของราชการนี้ได้เป็นไปโดยความรอบคอบเพราะว่าการกู้ยืมเงินนั้นเป็นเรื่องที่จะต้องมีการผูกพัน และก็ต้องชำระหนี้เขา ฉะนั้นถ้าให้อธิบดีแต่ผู้เดียวมีอำนาจที่จะกู้ยืมเงินได้แล้วก็จะทำให้อธิบดีนั้นมีอำนาจมากเกินไป ด้วยเหตุนี้ทางคณะกรรมการธิการจึงให้ด้วยความเห็นชอบของรัฐมนตรี แต่ว่าวิธีปฏิบัติของทางราชการนั้น การที่จะกู้ยืมเงินได้นั้น ก็ต้องได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี ฉะนั้นก็ไม่จำเป็นที่จะต้องให้คณะรัฐมนตรีมีส่วนเกี่ยวข้องด้วยเพราะว่าโดยวิธีปฏิบัติของราชการต้องได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีอยู่แล้ว

ประธานสภาผู้แทน : สำหรับการแก้ไขนั้นะครับ ก็มีได้เพียง ๒ ประการเท่านั้น คือให้คงไว้ตามร่างเดิม คือให้อธิบดีมีอำนาจกู้ยืมหรือว่าให้อธิบดีโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีมีอำนาจกู้ยืมเท่านั้น จะเป็นอื่นไปไม่ได้ มีใครจะอภิปรายอีกไหมครับ ถ้าไม่สงสัยถือว่าผ่าน

นายกัลยา ละอองมณี (สงขลา) : การที่เอะอะอะไรก็รัฐมนตรีหมดครับเกือบทุก
มาตรา ผมก็ได้ค้านไว้มาตราหนึ่งแล้ว แต่ก็แพ้ไปนะครับ อันนี้ผมก็ยังไม่เห็นด้วย ผมว่าถ้า
กลัวกันแบบนี้ โรคกลัวนี้ ผมดูเหมือนรุนแรงเหลือเกินครับ ทำไมไม่เอานายกรัฐมนตรีเสีย
เลยละครับ เพิ่มเข้าอีกคนหนึ่ง เอาความเห็นชอบของรัฐมนตรีและนายกรัฐมนตรีเข้าไปด้วย
แหลม เรื่องมันจะไปใหญ่แล้วครับ โรคนี้ ผมว่าจะมากไปผมว่าเอาแต่อธิบดี กุ้ยมนี้ไม่กี่วันก็ใช้
เขา พวกนายเหมือนนะ อย่าให้ลำบากเลย เรื่องมันชักช้าครับ อย่างที่ท่านผู้มีเกียรติหลายคน
พูดมาแล้วครับ ว่ากว่าจะถึงแต่ละโต๊ะๆ นี่ . . . ต้องหยอดน้ำมัน ต้องเสียมากเข้าไป อย่าเอา
อย่างนั้นเลย ขอเถอะครับเอาแต่บางมาตราเถอะ อย่าให้ถึงรัฐมนตรีทุกรายเลยครับ

ประธานสภาผู้แทน : ถ้าอย่างนั้น ผมก็จะขอความเห็นต่อที่ประชุม ท่านผู้ใดเห็น
สมควรให้แก้ไขเพิ่มเติมตามที่กรรมการเพิ่มเติมมา โดยเติมคำว่า โดยความเห็นชอบของ
รัฐมนตรี ตามที่กรรมการเพิ่มเติมมา ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วย โปรดยกมือขึ้น อย่าเพิ่งเอา
มือลงนะครับ . . .

เอามือลงได้ครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๗๕ คน)

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิมโปรดยกมือขึ้น อย่าเพิ่งเอา
มือลงนะครับ . . .

เอามือลงได้ครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๔๒ คน)

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้แก้ไขตามที่คณะกรรมการแก้ไข
เพิ่มเติมมา

ขอให้เลขาธิการรัฐสภาอ่านต่อไป

นายประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์ (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗
และมาตรา ๒๘ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๓ บทกำหนดโทษไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๙
มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทน : กรรมการมีอะไรชี้แจงใหม่ครับที่แก้มานี้

นายบุญถม เย็นมะโนช (ประธานกรรมการ) : ไม่มีครับมาตราบนี้

ประธานสภาผู้แทน : แก่ “จะ” เป็น “ให้” เท่านั้น

นายบุญถม เย็นมะโนช (ประธานกรรมการ) : มีแก้คำเดียวแก้วว่า "ให้รีบแร่" เท่านั้น
 นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : มาตรานี้ ความจริงนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่า เมื่อจำคุก
 เขาไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๕ เท่าในราคาแล้ววันกระทำผิดหรือทั้งปรับทั้งจำแล้วทำไม
 ถึงกรรมการ ให้รีบแร่เขา ข้าพเจ้าเองไม่เห็นด้วย เมื่อจำคุกให้เขาติดคุกติดตะรางไปแล้ว
 หรือปรับไม่เกิน ๕ เท่าแล้ว ทำไมถึงให้รีบแร่เขาอีก ต้องมีจิตใจเป็นธรรมบ้าง แร่นี่เขาอาจจะ
 ไปขายที่อื่นก็ได้ เมื่อเขาติดคุกติดตะรางไปแล้วอย่างนี้เป็นต้น ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย แต่ที่นี้
 ท่านคณะกรรมการจะบอกว่า อ้างว่าเป็นการแก้ไขถ้อยคำอย่างนี้เป็นต้น อย่างนี้ข้าพเจ้าก็
 จงใจ

หม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช (พระนคร) : เรื่องแก้ไขนี้ไม่ใช่แก้ไขถ้อยคำแน่ครับ
 ความเดิมบอกว่าจะรีบแร่เสียก็ได้ แก้เป็นให้รีบแร่เสียเลยไม่ใช่แก้ไขถ้อยคำ เป็นการแก้ใน
 สารสำคัญที่สุด เกี่ยวกับการกำหนดโทษตามกฎหมายอาญา คือสาเหตุที่จะให้รีบแร่นี้เนื่องมา
 จากมาตรา ๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖ นี้ก็ปรับถึง ๕ เท่า ทั้งโทษจำคุกก็ยังมิมีไม่เกิน ๖ เดือน แล้ว
 ยังให้รีบแร่อีก เราก็ต้องศึกษาว่ามันเกิดจากอะไรกันแน่ ก็มาตรา ๖ ก็คือว่าอย่างนี้ ห้ามมิให้ผู้
 ทำเหมืองคนใดทำเหมืองขายแร่หรือส่งแร่ออกนอกราชอาณาจักร เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตแล้ว อีกนัย
 หนึ่งมันไม่มีใบอนุญาต บางทีเวลานายเหมืองทำเหมืองเสร็จแล้ว ส่งเหมืองออกไป บังเอิญไม่มี
 ใบสุทธิใบเดียว แร่เป็นต้น ๆ รีบหมด หนักเข้าอีกนัยหนึ่งถ้าคนซื้อรถยนต์ ไม่มีใบอนุญาตขับชီး
 รีบรถยนต์เขาก็ก่อน อย่างนี้ไม่ถูกหลักครับ คือหลักการลงโทษตามกฎหมายอาญา เรื่องรีบนี้ เขา
 รีบเฉพาะสิ่งที่จะใช้ในการกระทำความผิดกฎหมาย เช่นเป็นต้นว่า ปืนไปยิงเขาตายอย่างนี้เป็นต้น
 หรือว่าเงินตราปลอมอย่างนี้เป็นต้นแต่กฎหมายทำให้เขาผิด นี่คือผิดกฎหมาย คือกฎหมาย
 ต้องการให้เขามีใบอนุญาตโน่นใบอนุญาตนี้ และเผชิญพลั้งเผลอไม่มีเขาก็ไปรีบของเขาที่ไม่
 ถูกหลัก การที่จะมีใบสุทธินี้มันลำบากแสนลำบาก จะทำเหมืองทั้งที่ดูตลอดนี้เถอะครับ ต้อง
 ขอใบโน่นใบนี้ ยุ่งเผชิญไปผลอเข้าแร่องหนึ่งนี้กว่ามีใบสุทธิ ไม่มี ถูกรีบ นี่ไม่เป็นธรรมเป็น
 อย่างยิ่ง ผมจึงไม่เห็นด้วย การใช้มันผิดด้วยหลักการทุกประการ ให้รีบแร่ที่นี้ที่การที่เดือดร้อน
 ถึงนายเหมือง คนที่จะทำเหมืองนี้ไม่ใช่ว่าคนที่จะมาคอยอะไรเขาก็เอาทรัพย์สินในดินสินใน
 น้ำไปเท่านั้นเอง กฎหมายที่ไปออกว่าต้องมีใบโน่นใบนี้เพื่อที่จะสำรวจด้านสถิติ ความมุ่งหมาย
 เพียงเท่านั้น มันไม่ใช่วัตถุที่ใช้ในการกระทำความผิดเหมือนอย่างปืนไปฆ่าเขาตายหรือว่าเงินตรา
 ปลอม นี่เอารีบไปเถอะไม่ว่า แต่ที่ของในดิน ทรัพย์สินในดินสินในน้ำของเขา ซึ่งเขาขุดออกมา

เอาส่งออกไป มันก็ได้ประโยชน์แก่บ้านเมือง เป็นภาษีต่าง ๆ ที่ทำอย่างนี้ก็พวกนายเหมืองก็หมดกำลังใจเปลืองไปนิดหนึ่งถูกริบนี้เป็นเรื่องที่ทารุณเป็นอันมาก กระผมไม่เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งแล้วถ้าจะให้เขียนกฎหมายอย่างนี้ก็อย่างที่ว่า อีกหน่อยชัชรถยนต์ไม่มีใบอนุญาต ปรารถยนต์ มันก็ลุกเป็นไฟละครับ อยู่กันไม่ได้เป็นอย่างนี้ละก็ กฎหมายทารุณถึงเพียงนี้ละก็ นี่ไม่เป็นธรรมอย่างยิ่ง กระผมไม่เห็นด้วยเป็นอย่างที่สุด ที่จะให้แก้อย่างนี้

นายบุญถม เย็นมะโนช (ประธานกรรมการธิการ): มาตรานี้เป็นบทลงโทษตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวว่าค่อนข้างจะรุนแรงนั้น ทางคณะกรรมการธิการได้พิจารณาเรื่องนี้แล้วอย่างรอบคอบ และจะขอทราบเรียนให้ที่ประชุมนี้ทราบด้วยว่าการค้าแร่ดิบโดยการส่งออกนี้มีใช้การค้าธรรมดา เป็นการค้าระหว่างรัฐบาลกับรัฐบาล รัฐบาลเองได้ไปเซ็นสัญญาผูกมัดไว้กับมูลภัณฑ์กันชนที่อังกฤษ จะต้องส่งออกตามกำหนดโควตาที่ให้ไว้ เมื่อสินค้าที่เราส่งออกโดยไม่มีโควตาก็เป็นสินค้าเถื่อน และอีกประการหนึ่งคณะกรรมการธิการก็ได้พิจารณาให้สอดคล้องตามกฎหมาย แต่ว่าเมื่อของเถื่อนแล้วก็น่าที่จะริบ เพราะว่าโทษปรับและโทษจำคุกนั้นก็โทษตามกฎหมายธรรมดา แต่ว่านี้เป็นของเถื่อนซึ่งถ้าไม่ทำให้เข้มงวดและรัดกุมแล้ว นอกจากจะเสียผลประโยชน์ของบ้านเมืองแล้ว ทางบ้านเมืองก็ยังเสียชื่อกับต่างประเทศอีกด้วยเนื่องด้วยเหตุและผลที่ทราบเรียนมาอย่างนี้ว่าการค้าแร่การส่งออกนี้เป็นสินค้าค่อนข้างจะพิเศษสักหน่อยจึงได้พิจารณาโทษริบไว้ด้วย ขอขอบคุณมาก

นายชิต เวชประสิทธิ์ (ภูเก็ต): เท่าที่ผมได้ฟังท่านประธานกรรมการธิการชี้แจง ยิ่งทำให้ผมเพิ่มความสงสัยมากขึ้น กฎหมายในมาตรา ๒๔ นี้ ความจริงรัฐบาลเป็นผู้ร่างเสนอมาสภาให้พิจารณาสภาที่รับหลักการส่งให้กรรมการพิจารณา รัฐบาลมีความพอใจแต่เพียงว่าแร่ซึ่งมีอยู่โดยการกระทำผิดตามมาตรา ๒๔ ซึ่งเนื่องมาจากมาตรา ๖ นั้น รัฐบาลมีความพอใจแต่เพียงว่าจะริบก็ได้ ทำไม่กรรมการถึงไปตัดคำว่า “จะ” และ “ก็ได้” ออก กลับให้อ่านจเด็ดขาดกับรัฐบาลว่าให้ริบเสียเลย ซึ่งรัฐบาลไม่ต้องการเช่นนั้น กรรมการรู้ดีกว่ารัฐบาลได้อย่างไรในกรณีเช่นนี้ เพราะว่ากรรมการเองไม่ได้เป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ราชการกลับมาทำตัวเป็นรัฐบาลซึ่งผมรู้สึกว่ามันถูกต้อง แล้วก็แร่ที่ได้มาจากการกระทำโดยที่ไม่มีใบอนุญาตก็ดี ไม่มีใบอนุญาตแร่ก็ดี คนทำเหมืองไม่ใช่เป็นอาชญากร เขาเป็นคนที่มีฐานะ มีหลักทรัพย์พอสมควรในการที่จะประกอบกิจการ ทำไมมาสันนิษฐานว่าแร่ซึ่งได้มานี้เป็นวัตถุซึ่งอาจจะก่อการร้ายขึ้นมา เป็นวัตถุซึ่งผิดกฎหมาย เป็นเรื่องที่จะใช้ในการกระทำความผิด ซึ่งเป็นเรื่องที่บท

บัญญัติลงโทษเขามากเกินไป ผมจึงไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการ

นายสัมพันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง (พังงา) : กระผมได้ฟังกรรมาธิการชี้แจงแล้วก็สงสัยครับ กระผมก็อยู่เมืองแร่ ตามธรรมดาการทำเหมืองนั้นจะต้องมีการขอประทานบัตร แล้วต้องมีใบอนุญาตให้ประกอบการทำเหมืองได้อยู่แล้วผู้ที่กระทำเหมืองโดยไม่มีใบอนุญาตหรือไม่มีประทานบัตรหรือไม่มีใบอนุญาตเปิดทำเหมืองชั่วคราวโดนจับกุมเข้า โทษถึงริบเครื่องจักร ริบเครื่องมือทั้งหมดอยู่แล้ว นี่เพียงแต่เรื่องใบสุทธิแร่ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่จะประกอบในการผลิตแร่เท่านั้น ไปลงโทษเขาถึงจะริบแร่ก็มันจะทารุณมากไปครับ รู้สึกว่าจะมากไป กระผมขอให้ตัดออกได้

นายสุรินทร์ เทพกาญจนา (กรรมาธิการ) : สำหรับปัญหาข้อนี้ได้มีท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ได้อภิปรายว่า ในร่างเดิมของรัฐบาลนั้นบอกว่า จะริบเสียก็ได้ แต่คณะกรรมการนี้มีความรู้ดีกว่ารัฐบาลจึงได้แก้ไขเป็น ให้ริบเสียเลยสำหรับข้อนี้นั้นคณะกรรมการใครขอกราบเรียนว่า ก่อนที่จะได้มีการแก้ไขนั้นได้เรียนถามเจ้าหน้าที่ฝ่ายรัฐบาลแล้ว มีความเห็นว่าให้แก้ว่า ให้ริบเสีย คือไม่ใช่ให้ริบเสียก็ได้ ทั้งนี้โดยมีเหตุผลว่า ถ้าเปิดโอกาสให้ริบเสียก็ได้แล้ว ให้อยู่ในดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ซึ่งจะเป็นช่องโหว่ และให้มีการวิ่งเต้นกัน แล้วก็อาจจะเกิดความไม่เป็นธรรมขึ้นได้ เจ้าหน้าที่ของรัฐบาลก็เลยบอกว่าเพื่อตัดปัญหาให้ตัดคำว่าเสียก็ได้ ออกเสียเลย คงให้ริบเสียเลย และเหตุที่จะริบนี้ก็เป็นสินค้าพิเศษและได้มีความสัมพันธ์เกี่ยวกับความมั่นคงในทางด้านเศรษฐกิจหลายอย่างหลายประการและเจ้าหน้าที่ก็ได้มีความเห็นด้วยอย่างนั้น กรรมการจึงได้แก้ไขไปดังได้กราบเรียนมาแล้ว ขอขอบคุณ

นายคล้อย ละอองมณี (สงขลา) : ผมได้ฟังกรรมาธิการท่านพูดมาก็ยังไม่เห็นด้วยใหญ่ อย่างลิมนะประการแรกผมอยากจะเรียนว่า โทษการริบแร่เป็นโทษที่ปรับอย่างสูงเชียวนะ ถ้าเปรียบเทียบกับโทษปรับนะครับ มีแร่อยู่ตั้งหลายต้นอย่างนี้โดยเพียงแต่ผิดนิดเดียว อย่างที่ท่านหัวหน้าพูดมาเมื่อกี้ว่าไม่มีใบขับขีรถยนต์อย่างนี้ไปบริบรถยนต์เขา นี่มันมากกว่ารถยนต์ไปบริบเขาเป็นล้านๆ ได้ วิธีนี้แหละครับก่อให้เกิดคอร์รัปชันสวยเชียว ถ้าเกิดไปจับแร่เข้าได้สัก ๑๐ ตัน อธิบดี ๒ คน รัฐมนตรีเอื้อกันแบ่งกันอย่างที่ท่านกล่าวแหละ บอกว่าเอาอย่างนี้จะไม่ให้ริบ เอาเป็นแร่ ๑ ตันเสีย แทนที่จับมาได้ ๑๐ ตัน ทำได้ไหม ที่นี้ถ้าให้อ่านาจอเขาพิจารณาว่า เขาเจตนาแค่ไหน เขาเจตนาทำผิดแค่ไหน อย่างให้ดุลพินิจของศาลอย่างนี้ว่าต้องดูพิจารณาถึงเหตุทั่วๆ ไปว่า จะลงโทษแค่ไหน นี่วางเบี่ยงมาเลย คนมาผลิตแร่ก็โลกรั่มเดียว คนผลิต

แร่ตั้ง ๑๐ ต้นอย่างนี้ เอาเสียเกลี้ยงเลยอย่างนี้ทารุนไปนะครับ ผมขอให้โปรดว่าร่างของรัฐบาลที่ทำมาเดิมนั้น ผมนี้กว่าน่าจะพิจารณาโดยรอบคอบแล้ว ผู้ที่ได้มาชี้แจงกับกรรมาธิการนะ ผมเข้าใจว่าจะอย่างไรจะหยวนกับกรรมาธิการหรืออย่างไรผมไม่ทราบได้หรอกครับ แต่ว่ารัฐบาลร่างมานี้ รัฐบาลเสียก็ได้ นั่นน่าจะสายกว่าแล้ว ควรจะพิจารณาเรื่องโทษ นี่รุนแรงมากครับ

ประธานสภาผู้แทน : ผมจะขอให้ที่ประชุมนี้ลงมติว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าควรที่จะให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการเสนอเปลี่ยนแปลงแก้ไขมา โปรดยกมือขึ้น อย่าเพิ่งเอามือลงนะครับ....

เอามือลงได้ครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๖๘ คน)

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่า ควรจะให้คงไว้ตามร่างเดิม โปรดยกมือขึ้น อย่าเพิ่งเอามือลงนะครับ....

เอามือลงได้ครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๖๖ คน)

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้เปลี่ยนแปลงแก้ไขได้ตามที่คณะกรรมการเสนอมา ขอให้เลขาธิการรัฐสภาอ่านต่อไป

นายประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์ (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ และมาตรา ๓๒ ไม่มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทน : การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่ ๒ ตามข้อบังคับข้อ ๑๑๗ จบร่างแล้ว ต่อไปนี้เป็นการพิจารณาสรุป จะมีท่านผู้ใดขอแก้ไขถ้อยคำที่เห็นว่ายังขัดแย้งกันอยู่บ้างหรือไม่

(ไม่มีผู้ใดขอแก้ไขประการใด)

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อไม่มีผู้ใดขอแก้ไข เป็นอันว่าการพิจารณาในวาระที่ ๒ เสร็จแล้ว ต่อไปนี้เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ผมจะขอมติต่อที่ประชุมนี้ว่า สมควรที่จะให้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อวุฒิสภาหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรที่จะให้เสนอต่อวุฒิสภา โปรดยกมือขึ้น อย่าเพิ่งเอามือลงนะครับ....

เอามือลงได้ครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๗๗ คน)

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น อย่าเพิ่งเอามือลงนะครับ....

เอามือลงได้ครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๕๘ คน)

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
ต่อวุฒิสภา ผมจะได้นำเสนอต่อวุฒิสภาต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๑๒ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ . .)
พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒

(สำเนา)

ที่ ๕๘๐

สภาผู้แทน

๑๘ พฤษภาคม ๒๕๑๓

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่. .) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกการประชุมคณะกรรมการ
วิสามัญ ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลรัษฎากร (ฉบับที่. .) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และตั้งกรรมาธิการ
วิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กรรมาธิการคณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายจรรุญ วัฒนาก
๒. หม่อมราชวงศ์ทองแท่ง ทองแกม
๓. นายบุญถม เย็นมะโนช
๔. นายบุญมา วงศ์สวรรค์
๕. นายเยื่อ สุสายัณห์
๖. นายวิทย์ ตันตยกุล
๗. นายสะไกร สามเสน
๘. นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์
๙. นายใหญ่ ศรีพิชิต

ที่ประชุมกรรมาธิการได้เลือกข้าพเจ้าเป็นประธานกรรมาธิการ และเลขาธิการรัฐสภาได้มอบหมาย
ให้ นางสาวบังอร อิมโอชา วิทยากรเอก กองกรรมาธิการ เป็นเลขานุการคณะกรรมาธิการ

บัดนี้ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้เสร็จแล้ว จึงกราบเรียน
มาเพื่อให้โปรดนำเสนอที่ประชุมสภาผู้แทนพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

ทองแท้ ทองแถม

(หม่อมราชวงศ์ทองแท้ ทองแถม)

ประธานกรรมการวิสามัญ

สำเนาถูกต้อง

Haso

อุษา พิมพ์
๖/๖๖ ๒๖๖๖ ๒๖๖๖

บันทึกการประชุมคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่. .)
 พ.ศ.

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่. .) พ.ศ. . . . (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และตั้งกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณานั้น บัดนี้ได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. คณะกรรมการได้เลือก หม่อมราชวงศ์ทองแห่ง ทองเกษม เป็นประธานกรรมการ และเลขาธิการรัฐสภาได้มอบหมายให้ นางสาวบังอร อิ่มโอชา วิทยาการเอก กองกรรมการ เป็นเลขานุการคณะกรรมการ

๒. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ นายเยื่อ สุธายัณฑ์

๓. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีผู้แปรญัตติ ๘ ราย คือ

(๑) นายประสงค์ เนื่องจำนงค์

(๒) นายล้วน เวชชาลีกันน และนายสถาปน ศิริจันทร์

(๓) นายมีเดช วรสิทธิ์

(๔) นายติลก บุญเสริม

(๕) นายสนั่น วีระศรีโชติ นายสมนึก ทองรุ่งโรจน์ และนายบุญเย็น วอทอง

(๖) นายบุญแห่ง ทองสวัสดิ์

(๗) นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ นายแนบ ผ่องแผ้ว นายชวน หลีกภัย นายบุญแห่ง ทองสวัสดิ์ และนายบุญเกิด ทิรัญคำ

(๘) นายสนอง กฤษณะเศรษฐ์

อนึ่ง นายบุญแห่ง ทองสวัสดิ์ ได้ถอนคำแปรญัตติตามนัยแห่งข้อบังคับฯ ข้อ ๗๘

๔. ปรากฏผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

<u>ข้อร่างพระราชบัญญัติ</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑-๓</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔-๖</u>	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข

<u>มาตรา ๖ ทวิ</u>	กรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่	
<u>มาตรา ๗</u>	มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๘</u>	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๘-๑๑</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๑ ทวิ</u>	กรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่	
<u>มาตรา ๑๒-๑๔</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๕</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๖</u>	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๗</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๗ ทวิ</u>	กรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่	
<u>มาตรา ๑๘</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข

๕. สรุปผลการพิจารณาคำแปรญัตติเรียงตามลำดับมาตรา

- มาตรา ๔ นายประสงค์ เนื่องจำนงค์ นายล้วน เวกชาลิگانน นายสถาปน ศิริจันทร์
นายมีเดช วรสีหะ นายติลก บุญเสริม นายสนั่น ชีระศรีโชติ
นายสมนึก ทองรุ่งโรจน์ นายบุญเย็น วอทอง นายสุรินทร์ มาศดิตถ์
นายแนบ ผ่องแผ้ว นายชวน หลีกภัย และนายบุญเกิด หิรัญคำ
ขอแปรญัตติไว้
กรรมาธิการได้แก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ
- มาตรา ๕ นายล้วน เวกชาลิگانน นายสถาปน ศิริจันทร์ นายมีเดช วรสีหะ
นายติลก บุญเสริม นายสนั่น ชีระศรีโชติ นายสมนึก ทองรุ่งโรจน์
นายบุญเย็น วอทอง นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ นายแนบ ผ่องแผ้ว
นายชวน หลีกภัย และนายบุญเกิด หิรัญคำ ขอแปรญัตติไว้
กรรมาธิการได้แก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ
- มาตรา ๖ นายมีเดช วรสีหะ นายติลก บุญเสริม นายสนั่น ชีระศรีโชติ
นายสมนึก ทองรุ่งโรจน์ นายบุญเย็น วอทอง นายสุรินทร์ มาศดิตถ์
นายแนบ ผ่องแผ้ว นายชวน หลีกภัย และนายบุญเกิด หิรัญคำ
ขอแปรญัตติไว้

กรรมาธิการได้แก้ไขแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

อนึ่ง นายสนอง กฤษณะเศรษฐี ขอแปรญัตติเพิ่มเป็นมาตรา ๖ ทวิ
กรรมาธิการไม่เห็นด้วยและได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๓

นายสนั่น ชีระศรีโชติ นายสมนึก ทองรุ่งโรจน์ และนายบุญเย็น วอทอง
ขอแปรญัตติไว้

กรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๔

นายสนั่น ชีระศรีโชติ นายสมนึก ทองรุ่งโรจน์ และนายบุญเย็น วอทอง
ขอแปรญัตติไว้

กรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๖

นายล้วน เวชชาลีกันน นายสถาปน ศิริพันธ์ นายสุรินทร์ มาศดิตถ์
นายแนบ ผ่องแผ้ว นายชวน หลีกภัย และนายบุญเกิด หิรัญคำ
ขอแปรญัตติไว้

กรรมาธิการได้แก้ไขแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

๖. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับบันทึกนี้ด้วยแล้ว

ม.ร.ว. ทองแท้ ทองแถม

(หม่อมราชวงศ์ทองแท้ ทองแถม)

ประธานกรรมาธิการวิสามัญ

เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

(๒) กิจการค้าปลีกเป็นกิจการของผู้ประกอบการค้าที่ทำการผลิตสินค้า ดังต่อไปนี้

(๓) น้ำตาลมะพร้าว น้ำตาลโตนด ไม่ถือว่าเป็นของขึ้น ภาษี หรือมีลักษณะอย่างอื่น

(๔) หุ่น ขี้ผึ้ง ไข่แดง ไม่ถือว่าเป็นของขึ้น ภาษี หรือมีลักษณะอย่างอื่น

(๕) ปอกทุกชนิดรวมทั้งเศษปอก ไม่ว่าดิบหรือผ่านการวิธีใด ๆ แล้ว รวมทั้งปอกที่เป็นเส้นใย แต่ไม่รวมถึงปอกที่ปั่นเป็นเส้นหรือวัตถุประดิษฐ์อื่นจากปอก

(๖) ถั่วทุกชนิด ไม่ว่ากะเทาะเปลือกหรือทั้งเปลือก บด ทำให้เป็นช็อกหรือมีนชิ้น รวมทั้งกากถั่ว แต่ไม่รวมถึงแบ่งถั่ว หรือถั่วที่ผ่านการวิธีเพื่อทำให้ถั่วที่บดได้เป็นอาหาร นอกจากอาหารสัตว์

(๗) ข้าวโพด ไม่ว่าเป็นฝักหรือมีนเมล็ด อบ บด ทำให้เป็นช็อกหรือมีนชิ้น แต่ไม่รวมถึงแบ่งข้าวโพด หรือข้าวโพดที่ผ่านการวิธีเพื่อทำให้ที่บดได้เป็นอาหาร นอกจากอาหารสัตว์

(๘) ทุเรียน พริก พริกไทย ไม่ถือว่าเป็นของขึ้น ภาษี แต่ไม่รวมถึงพริกที่บดและพริกไทยบด

(๙) เมล็ดละหุ่ง เมล็ดฝัก

(๑๐) กากถั่ว แต่ไม่รวมถึงกากถั่วที่คั่วที่คั่ว หรือที่กระเทาะอย่างอื่นเพื่อใช้เป็นอาหาร

(๑๑) ข้าวเปลือก ข้าวฟ่าง ข้าวสาลี ไม่ถือว่าเป็นของขึ้น ภาษี แต่ข้าวเปลือกที่ไม่ผ่านการแปรรูป

(๑๒) มะขาม ไม่ถือว่าเป็นของขึ้น ภาษี แต่เมล็ดมะขามที่บดแล้วหรือไม่ได้บด

(๑๓) ไข่ไก่ ไม่ถือว่าเป็นของขึ้น ภาษี

(๑๔) กากน้ำตาล กากมะพร้าว

(๑๕) ไม้ไผ่ ไม้รวก ไม่ว่าผ่านการวิธีใด ๆ แล้วหรือไม่ แต่ไม่รวมถึงวัตถุประดิษฐ์จากไม้ดังกล่าว

(๑๖) หิน น้ำตาลดิบ น้ำตาลดิบ กากถั่ว

(ฅม) มันสำปะหลัง และมันสำปะหลังไม่ว่าเป็นหัวหรือจัดทำเป็นผง เป็นแป้ง เป็นเส้น เป็นก้อน เป็นแท่ง เป็นฝอย เป็นชิ้น เป็นเม็ด หรือจัดทำในลักษณะอื่น รวมทั้งกาก มันสำปะหลัง

(ฅม ทวี) ฝ้าย นุ่น จ้ว จ้าว ไม่ว่าทั้งลูก กะเทาะเปลือก หรือแยกส่วนแล้ว รวมทั้ง เมล็ดแต่ไม่รวมถึงปุยฝ้ายที่แยกเมล็ดออกแล้ว

(ฅม ตรี) ปุยฝ้ายที่แยกเมล็ดออกแล้ว

(ฅม จัตวา) น้ำตาลมะพร้าว น้ำตาลโตนด น้ำตาลจาก ไม่ว่าเป็นงบ ก้อน ปึก หรือมีลักษณะอย่างอื่น

(ฅม เบญจ) กระวาน พริก พริกไทย สดหรือแห้ง แต่ไม่รวมถึงที่ป่นแล้ว

(ฅม ฉ) กล้าย แต่ไม่รวมถึงกล้ายที่ตาก อบ หรือผ่านกรรมวิธีอย่างอื่นเพื่อ ทำเป็นอาหารนอกจากอาหารสัตว์

(ฅม สัตต) มะขาม สด เปียก หรือแห้ง

(ฅม อัมภฐ) เห็ด สดหรือแห้ง

(ฅม นว) ชัน น้ำมันยาง น้ำรัก เร่ว กายาน

(ฅม) พืชทุกชนิดรวมทั้งต้นไม้ ผักและธัญชาติพืช ผลหรือสิ่งอื่นที่เกิดจาก ต้นไม้และพืชชนิดพืชต่าง ๆ ดังกล่าว นอกจากชนิดที่ระบุไว้ใน (ค) ถึง (ฅม นว) และนอกจากที่มีข้อจำกัดไว้ตาม (ค) (ง) (จ) (ฉ) (ฐ) (ฅม ทวี) (ฅม เบญจ) และ (ฅม ฉ) (ฅม น) ไม่ ว่าเป็นลำต้น กิ่ง ใบ เปลือก หน่อ ราก เหง้า ดอก หัว ฝัก เมล็ด หรือส่วนอื่น ๆ ทั้งสด แห้ง แยกส่วน บด ทำให้เป็นชิ้น แฉะเย็น แฉะเย็นจนแข็งหรือจัดทำโดยวิธีอื่นเพื่อรักษาไว้มิให้เสียเน่า ในเสียเป็นการชั่วคราวระหว่างการขนส่งแต่มิใช่จัดทำหรือปรุงแต่งมากไปกว่าที่กล่าวมาแล้ว ทั้งนี้ไม่รวมถึงไม้ซุง ไม้เหลื่อม ฝืน ไช้ชา ผลิตภัณฑ์และวัตถุดิบที่ได้จากการสีข้าวหรือเลื่อยไม้ ทั้งนี้ โดยผู้ประกอบอาชีพค้าขายในกิจการดังกล่าวสำหรับ (ค) ถึง (ฅม ทวี) เฉพาะกรณี ที่ผู้ผลิตมิใช่เป็นผู้ส่งออก”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความใน (๙) ของมาตรา ๗๘ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งแก้ไข เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ และ ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๙) กิจการเก็บผลิตสัตว์ปีกรวมทั้งไข่และวัตถุดิบที่ได้จากสัตว์ปีก แต่ไม่รวมถึง

การนำเข้าในราชอาณาจักรเพื่อการเลี้ยงกิจการฆ่าสัตว์ปีก”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความใน (๑๐) ของมาตรา ๗๘ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑๐) กิจการของผู้ผลิตสินค้าดังต่อไปนี้

(ก) สัตว์มีชีวิตซึ่งทุกชนิดที่มีใช้สัตว์น้ำและมีใช้สัตว์ปีก รวมทั้งวัตถุดิบที่ได้จากสัตว์ แต่ไม่รวมถึงกิจการฆ่าสัตว์ดังกล่าว

(ข) ครังดิบ ครังเม็ด

(ค) หนังสัตว์ที่ยังไม่ได้ฟอก ทั้งสด ตากแห้ง ใส่น้ำเกลือ หรือทำโดยวิธีอื่นเพื่อวัตถุประสงค์ให้บริโภคได้ แต่ไม่รวมถึงหนังสัตว์ที่ฟอกแล้ว

(ง) รังไหม เส้นไหม ที่ได้จากพืชเลี้ยงไหมซึ่งยังมิได้ฟอก ย้อม หรือธรรมชาติไม่ว่าดิบหรือผ่านกรรมวิธีใด ๆ รวมทั้งที่ติดเกี่ยว

ทั้งนี้ ไม่โดยผู้ประกอบกิจการดังกล่าวในกิจการดังกล่าว เฉพาะกรณีที่ผู้ผลิตมิใช่เป็นผู้ส่งออก”

มาตรา ๖ ทวิ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑๒) ของมาตรา ๗๘ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๐๘

“(๑๒) กิจการส่งออกนอกราชอาณาจักรซึ่งสินค้าตาม (๒) (๓ ตริ) ถึง (๗)”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๘ ตริ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๘ ตริ ผู้ประกอบการค้าที่เป็นผู้ผลิต ผู้นำเข้าหรือผู้ส่งออก อาจยื่นคำร้องต่ออธิบดีขอให้ถือว่าสินค้าที่ผลิตหรือนำเข้าในราชอาณาจักรหรือส่งออกนอกราชอาณาจักรได้มีการขายในวันผลิตหรือวันนำเข้าในราชอาณาจักรหรือวันส่งออกนอกราชอาณาจักร เมื่ออธิบดีเห็นสมควรก็ให้สั่งอนุมัติ”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๘ จัตวา แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๘ จัตวา อธิบดีโดยอนุมัติรัฐมนตรีที่มีอำนาจประกาศให้ถือว่าผู้ประกอบการ

การค้าที่เป็นผู้นำเข้าหรือผู้ส่งออกซึ่งสินค้าตามที่กำหนด ได้ขายสินค้านั้น ๆ ในวันนำเข้า ในราชอาณาจักรหรือในวันส่งออกนอกราชอาณาจักร”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๘ เบญจ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๘ เบญจ เพื่อประโยชน์แก่การจัดเก็บและชำระภาษีตามหมวดนี้

(๑) วันนำเข้าในราชอาณาจักรซึ่งสินค้าตามมาตรา ๗๘ ตริ และมาตรา ๗๘ จัตวา หมายความว่า วันที่ชำระอากรขาเข้า หรือวางหลักประกัน หรือจัดให้มีผู้ค้ำประกันเงินอากรขาเข้า ~~ตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร~~ และสำหรับกรณีที่ไม่ต้องเสียหรือยกเว้นอากรขาเข้า หมายความว่า วันที่มีการออกใบขนสินค้าขาเข้าให้ตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

(๒) วันส่งออกนอกราชอาณาจักรซึ่งสินค้าตามมาตรา ๗๘ ตริ และมาตรา ๗๘ จัตวา หมายความว่า วันที่ชำระอากรขาออก หรือวางหลักประกัน หรือจัดให้มีผู้ค้ำประกันเงินอากรขาออก ~~ตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร~~ และสำหรับกรณีที่ไม่ต้องเสียหรือยกเว้นอากรขาออก หมายความว่า วันที่มีการออกใบขนสินค้าขาออกให้ตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๘ นว แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๘ นว ในกรณีที่มีการส่งหรือนำสินค้าเข้าในราชอาณาจักรและที่มีการส่งสินค้านั้น หรือสินค้าที่ผลิตหรือผสมหรือประกอบด้วยสินค้านั้นออกนอกราชอาณาจักร ให้คืนภาษีการค้า ที่เก็บไว้จาก ~~การนำเข้า~~ ซึ่งสินค้านั้นตามเงื่อนไข หลักเกณฑ์ วิธีการและอัตราส่วนเช่นเดียวกับการคืนอากรขาเข้าตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

ในกรณีที่ผู้ประกอบการค้าที่เป็นผู้ส่งออกซึ่งสินค้าตามที่อธิบดีกำหนดตามมาตรา ๗๘ จัตวา ได้เสียภาษีการค้าโดยถือว่าได้ขายสินค้าในวันส่งออกนอกราชอาณาจักร ~~ตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร~~ ~~หรือ~~ หากมิได้ส่งสินค้านั้นทั้งหมดหรือบางส่วนมิได้ส่งออกนอกราชอาณาจักร ~~ตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร~~ หรือส่งออกนอกราชอาณาจักรในลักษณะที่เสียหายหรือเสื่อมคุณภาพเป็นเหตุให้ราคาสินค้านั้นลดลง ให้คืนภาษีการค้าที่เก็บไว้จากสินค้าส่วนที่มีได้ส่งออกนอกราชอาณาจักร หรือส่วนที่ราคาลดลงตามเงื่อนไข หลักเกณฑ์ วิธีการและอัตราส่วนเช่นเดียวกับการคืนอากร

ขออกตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

ในกรณีที่ต้องคืนภาษีการค้ำดังกล่าวในวรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง หากสินค้านั้นเป็นสินค้าซึ่งไม่ต้องเสียหรือยกเว้นอากรขาเข้าหรืออากรขาออก ~~ตามที่กฎหมายว่าด้วยศุลกากร~~ ก็ให้คืนภาษีการค้ำที่ได้เก็บไว้แล้ว โดยอนุโลมตามเงื่อนไข หลักเกณฑ์ วิธีการและอัตราส่วน เช่นเดียวกับที่กล่าวในวรรคหนึ่งหรือวรรคสองนั้น”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๘ เอกาทศ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๘ เอกาทศ กำหนดเวลาการยื่นแบบแสดงรายการและการชำระภาษีตามหมวดนี้ สำหรับสินค้าที่นำเข้าในราชอาณาจักรหรือสินค้าที่ส่งออกนอกราชอาณาจักร เมื่อรัฐมนตรีเห็นสมควรจะประกาศร่นให้เร็วขึ้นสำหรับสินค้าทุกรายการหรือบางรายการก็ได้

ในกรณีที่มีการร่นกำหนดเวลาการชำระภาษีให้เร็วขึ้นตามวรรคหนึ่ง และผู้ประกอบการค้าได้ชำระภาษีหรือวางเงินเป็นประกันภาษีภายในเวลาที่ร่นนั้น ให้ผู้ประกอบการค้าได้รับการลดภาษี ~~ที่มิใช่ภาษีที่ผู้ชำระภาษีได้ชำระแล้ว~~ แต่ผู้ชำระภาษีจะต้องไม่เสียร้อยละ ๒ ของจำนวนเงินภาษีที่ต้องเสียหรือของจำนวนเงินที่วางเป็นประกัน แล้วแต่จำนวนใดจะน้อยกว่า

ในกรณีที่มีการร่นกำหนดเวลาตามมาตรานี้ มิให้นำบทบัญญัติมาตรา ๓ อัญญา มาใช้บังคับ”

มาตรา ๑๑ ทวิ ให้ยกเลิกความใน (๕) และ (๖) ของมาตรา ๗๙ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๕) ในกรณีที่อธิบดีได้สั่งอนุมัติตามมาตรา ๗๘ ตริ ให้ถือว่าได้มีการขายสินค้าในวันผลิตรายรับ หมายความว่า มูลค่าของสินค้าในวันผลิตหรือวันที่ได้รับอนุมัติ แล้วแต่วันใดจะเป็นวันหลัง

(๖) ในกรณีที่อธิบดีได้สั่งอนุมัติตามมาตรา ๗๘ ตริ ให้ถือว่าได้มีการขายสินค้าในวันนำเข้าในราชอาณาจักรหรือวันส่งออกนอกราชอาณาจักร หรือในกรณีที่อธิบดีได้ประกาศตามมาตรา ๗๘ จัตวา ให้ถือว่าผู้ประกอบการค้าที่เป็นผู้นำเข้าหรือผู้ส่งออกซึ่งสินค้าตามที่กำหนดได้ขายสินค้าในวันนำเข้าในราชอาณาจักร หรือวันส่งออกนอกราชอาณาจักร รายรับ

หมายความว่า มูลค่าของสินค้าในวันนำเข้าในราชอาณาจักร หรือวันส่งออกนอกราชอาณาจักร และมูลค่าของสินค้าในวันส่งออกนอกราชอาณาจักรให้ถือตามมูลค่า ณ ที่ส่งออกแต่ไม่รวมอากรขาออก"

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความใน (๑๐) และ (๑๒) ของมาตรา ๗๔ ตรี แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑๐) การนำเข้าในราชอาณาจักรหรือส่งออกนอกราชอาณาจักรซึ่งสินค้าที่จำแนกประเภทไว้ในภาคที่ห้าด้วยของที่ได้รับยกเว้นอากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร

(๑๒) การค้าของผู้ประกอบการค้าที่มีชื่อเป็นผู้นำเข้าหรือผู้ส่งออกเฉพาะในเดือนภาษีที่มีรายรับรวมกันไม่ถึงหนึ่งพันสองร้อยสองพันบาท”

มาตรา ๑๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑๓) (๑๔) (๑๕) และ (๑๖) ของมาตรา ๗๔ ตรี แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๐๘

“(๑๓) การส่งออกสุทธินำเข้าในราชอาณาจักรซึ่งสินค้าเฉพาะ นำเข้าในราชอาณาจักร และนำเข้ามาเก็บรักษาไว้ในคลังสินค้าตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรซึ่งท่าเรือและส่งออกนอกราชอาณาจักรนั้น โดยได้รับการงดเว้นการเก็บอากรศุลกากร

(๑๔) การนำเข้าส่งออกนอกราชอาณาจักรซึ่งสินค้าดังกล่าวใน (๑๓)

(๑๕) การนำเข้าในราชอาณาจักรซึ่งสินค้าที่ได้รับยกเว้นหรือคืนอากรศุลกากรในกรณีสูญหายหรือถูกทำลายตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

(๑๖) การส่งออกนอกราชอาณาจักรซึ่งสินค้าที่ได้รับคืนภาษีการค้าตามมาตรา ๗๘ นว วรรคหนึ่งและวรรคสาม”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความใน (๕) ของมาตรา ๗๔ จัตวา แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๕) ในกรณีที่ราคาขายสินค้าเป็นเงินตราต่างประเทศ ถ้ามีการขายเงินตราต่างประเทศที่ได้รับชำระเป็นเงินตราไทยในเดือนที่ขายสินค้า ให้ถือเงินตราไทยจากการขายนั้น

เป็นรายรับ ถ้ามิได้มีการขายเงินตราต่างประเทศในเดือนที่ขายสินค้า ให้คำนวณราคาขายสินค้าที่เป็นเงินตราต่างประเทศ เป็นเงินตราไทยตามอัตราถ่วงเฉลี่ยที่ธนาคารพาณิชย์รับซื้อ ซึ่งธนาคารแห่งประเทศไทยได้คำนวณไว้ในวันทำการสุดท้ายของเดือนที่มีการขายสินค้านั้น

ในกรณีที่มิได้มีการขายเงินตราต่างประเทศดังกล่าวก่อนวันครบกำหนด ให้คำนวณราคาขายสินค้าที่เป็นเงินตราต่างประเทศ เป็นเงินตราไทยตามอัตราถ่วงเฉลี่ยที่ธนาคารพาณิชย์รับซื้อ ซึ่งธนาคารแห่งประเทศไทยได้คำนวณไว้ในวันทำการสุดท้ายของเดือนที่มีการขายสินค้านั้น

ในกรณีสินค้าที่มีการกำหนดให้กรมศุลกากรเรียกเก็บภาษีการค้าเพื่อกรมสรรพากร ให้คำนวณราคาขายสินค้าที่เป็นเงินตราต่างประเทศ เป็นเงินตราไทยตามอัตราที่กรมศุลกากรใช้คำนวณราคาของตามกฎหมายภาษาดัชนีศุลกากร”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘๖ จัตวา แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘๖ จัตวา ภาษีตามหมวดนี้ถ้าในเดือนภาษีใดมีจำนวนไม่ถึงสิบห้าบาท เป็นอันไม่ต้องเสียสำหรับเดือนภาษีนั้น

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับในกรณีสินค้าที่นำเข้าในราชอาณาจักรหรือส่งออกนอกราชอาณาจักร”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในชนิด ๘ แห่งประเภทการค้า ๑ ของบัญชีอัตราภาษีการค้าท้ายหมวด ๔ ลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ประเภทการค้า	รายการที่ประกอบการค้า	ผู้ประกอบการค้าที่มีหน้าที่เสียภาษีการค้า	อัตราภาษีร้อยละของรายรับ
	“ชนิด ๘ (ก) ยานพาหนะหรือของชนิดอื่น อันผลิตขึ้นหรือได้มาจากส่วน ใด ๆ ของต้นยางพารา แร่โลหะ	ผู้ส่งออก	๔.๐

หรือสินแร่โลหะทุกชนิดนอก จากมังกานีส แต่ไม่รวมถึงแร่ ที่สืบเนื่องกันกับหิน วัตถุ- ประดิษฐ์ ~~จาก~~จากแร่โลหะ หรือจากสินแร่โลหะอันต้อง เสียภาษีตามอัตราในชนิด ๑ (ข) ยางแผ่นหรือยางชนิดอื่น อันผลิตขึ้น หรือได้มาจาก ส่วนใด ๆ ของต้นยางพารา แร่หรือสินแร่มังกานีสไม่ว่า จะเป็นโลหะหรืออโลหะ แต่ ไม่รวมถึงวัตถุประดิษฐ์จาก ยาง จากแร่หรือสินแรดังกล่าว อันต้องเสียภาษีตามอัตราใน ชนิด ๑"	ผู้ส่งออก	๑.๕

มาตรา ๑๗ บรรดาบทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติม
โดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ยังคงใช้ได้ในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีอากรที่ค้างอยู่หรือที่พึงชำระ
สำหรับรายรับก่อนวันที่บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๗ ทวิ บรรดากฎกระทรวงที่ออกตามประมวลรัษฎากรและยังใช้อยู่ก่อนวัน
พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะมีการยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมโดย
ประกาศหรือกฎกระทรวงซึ่งออกตามมาตรา ๔ แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระ-
ราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภาผู้แทน : คณะกรรมการมีข้อความอะไรที่จะแถลงเพิ่มเติมบ้างหรือไม่
หม่อมราชวงศ์ทองแห่ ทองแถม (ประธานกรรมการ) : คณะกรรมการไม่มี
ข้อความอะไรที่จะแถลงเพิ่มเติม

ประธานสภาผู้แทน : ขอให้เลขาธิการรัฐสภาอ่าน

นายประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์ (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ . .) พ.ศ. . . . ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไขคำปรารภ
ไม่มีการแก้ไข มาตรา 1 มาตรา 2 และมาตรา 3 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 4 มีการแก้ไข มาตรา 5 มี
การแก้ไข

หม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช (พระนคร) : มาตรา 4 นี้กระผมเข้าใจว่าเดิมเนะร่างมา
เพื่อจะยกเว้นการเก็บภาษีวัตถุดิบบางประการที่ระบุไว้ ที่นี้อยากจะขอเรียนถามกรรมการว่า
ที่ไปตัดเรื่องน้ำตาลมะพร้าวในข้อ (ก) นุ่น จั้ว อะไรต่างๆ ออกนี้ หมายความว่าจะไม่ยกเว้น
ให้เขาอย่างนั้นหรือ ข้อ (ก) ข้อ (ข) น้ำตาลมะพร้าว น้ำตาลโตนด นุ่น จั้ว จ้าว และข้อ (ฉ)
กระวาน พริก อะไรต่างๆ นี้ แล้วข้อ (ช) กลัวยอะไรต่างๆ นี้ แปลว่าอย่างไรครับที่ไปตัดเขา
ออกนี้ แล้วก็ที่เพิ่มเติมเข้ามามี ฝ้าย นุ่น จั้ว จ้าว ทำไมไปแก้ไขเป็น (ฉ ทวิ) กระผมยังไม่ค่อย
เข้าใจครับ

นายบุญมา วงศ์สวรรค์ (กรรมการ) : ที่กรรมการได้แก้ไขไปนั้น มีเหตุผลดังนี้
ครับ ตามร่างเดิมที่รัฐบาลเสนอมานั้นจะมีวัตถุดิบประสงค์ที่จะยกเว้นภาษีการค้าสำหรับพืชผลทาง
เกษตรแต่เฉพาะที่ผลิตและจำหน่ายภายในประเทศ ถ้าส่งออกต่างประเทศต้องเสียภาษีการค้า
คณะกรรมการเห็นว่าเพื่อส่งเสริมให้ผลิตผลทางเกษตรของเราส่งไปจำหน่ายต่างประเทศ
ได้มากและสะดวกยิ่งขึ้น จึงเห็นว่าสมควรให้ได้รับยกเว้นแม้ในกรณีส่งออกด้วย แต่ก็เห็นใจว่า
ในบางกรณีรัฐบาลก็มีความจำเป็นที่จะต้องหารายได้เพื่อมาใช้จ่ายในการพัฒนาประเทศ จึง
ได้พยายามวางหลักอย่างนี้ว่า พืชผลเกษตรอย่างไรซึ่งมีจำนวนมากๆ เป็นกอบเป็นกำ และ
เราเชื่อว่าต้นทุนการผลิตพืชผลเกษตรเหล่านั้น แม้จะต้องเสียภาษีการค้า ๒ เปอร์เซ็นต์ก็
สามารถส่งไปขายแข่งขันในต่างประเทศได้ก็คงให้เสียภาษีการค้าไว้ตามเดิม ถ้าส่งออก นอก
จากนั้นเป็นพืชผลทางเกษตรเล็กๆ น้อยๆ กระจุกกระจิก ไม่อยากจะให้บรรดาพ่อค้าประชาชน

ต้องเดือดร้อนเกี่ยวกับเรื่องภาษีเหล่านี้ จึงได้แก้ไขใหม่เป็นว่าให้ยกเว้นเสียเลย เมื่อแก้แบบนี้แล้วจึงได้ยกร่างขึ้นใหม่และจะสังเกตว่าตามร่างนี้ได้แบ่งออกเป็น ๒ ตอนครับ ตั้งแต่ข้อ (ค) ถึง (ฅ) ทวิ ครั้งแรกนั้นกรรมาธิการเห็นว่าเป็นพืชผลเกษตรซึ่งเป็นกอบเป็นกำ คงให้เสียภาษีการค้าไว้ตามเดิม จะเห็นว่าในวรรคท้ายของมาตรานี้เขียนไว้ว่า ทั้งนี้สำหรับ (ค) ถึง (ฅ) ทวิ เฉพาะกรณีที่ผู้ผลิต มิใช่เป็นผู้ส่งออก ก็ได้ผลอย่างว่านี้ ส่วนรายการตั้งแต่ (ฅ) ตรีไปจนถึง (ณ) นั้น ได้ยกเว้นทุกกรณีไม่ว่าจะผลิตจำหน่ายในนี้หรือส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อไม่มีผู้ใดติดใจ ก็ถือว่าผ่านไป ขอให้เลขาธิการรัฐสภาอ่านต่อ

นายประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์ (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๕ มีการแก้ไขมาตรา ๖ มีการแก้ไข มาตรา ๖ ทวิ กรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๘ มีการแก้ไข มาตรา ๙ มีการแก้ไข มาตรา ๑๐ มีการแก้ไข มาตรา ๑๑ มีการแก้ไข มาตรา ๑๑ ทวิ กรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๑๒ มีการแก้ไข มาตรา ๑๓ มีการแก้ไข มาตรา ๑๔ มีการแก้ไข มาตรา ๑๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๖ มีการแก้ไข มาตรา ๑๗ มีการแก้ไข มาตรา ๑๗ ทวิ กรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๑๘ ไม่มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทน : การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่ ๒ ตามข้อบังคับข้อ ๑๑๗ จบร่างแล้ว ต่อไปนี้เป็นการพิจารณาสรุป จะมีท่านผู้ใดขอแก้ไขถ้อยคำที่เห็นว่ายังขัดแย้งกันอยู่บ้างหรือไม่

(ไม่มีผู้ใดขอแก้ไขประการใด)

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อไม่มีผู้ใดขอแก้ไข เป็นอันว่าการพิจารณาในวาระที่ ๒ เสร็จแล้ว ต่อไปนี้เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ผมจะขอมติต่อที่ประชุมนี้ว่า สมควรที่จะให้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อวุฒิสภาหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรที่จะให้เสนอต่อวุฒิสภาโปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อวุฒิสภา ผมจะได้นำเสนอต่อวุฒิสภาต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๑๓ ร่างพระราชบัญญัติทุนความ (ฉบับที่...) พ.ศ.... (นายน้อย
ทินราช, นายชวล วรณศรี และนายเกษม จงสวัสดิ์ เป็นผู้เสนอ) ซึ่งรอการพิจารณาไว้ เนื่องจาก
คณะรัฐมนตรีขอรับไปพิจารณาก่อนรับหลักการ

(สำเนา)

วันที่ ๑๕๕๘/๑๒ วันที่ ๑๐ ก.ค. ๑๒

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

สภาผู้แทน

๑๐ กรกฎาคม ๒๕๑๒

เรื่อง เสนอร่างพระราชบัญญัติหนายความ (ฉบับที่...) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติหนายความ (ฉบับที่...) พ.ศ.

ข้าพเจ้าขอเสนอร่างพระราชบัญญัติหนายความ (ฉบับที่...) พ.ศ. ฉบับนี้มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอที่ประชุมสภาผู้แทนพิจารณาในสมัยประชุมนี้ ได้แนบบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติมาพร้อมกับหนังสือนี้ด้วยแล้ว

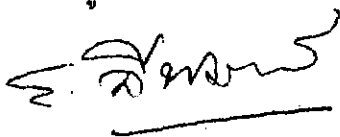
ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

น้อย ทินราช

(นายน้อย ทินราช)

สำเนาถูกต้อง

พิลาส พิมพ์

(พิมพ์) ทาน.

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ
ร่างพระราชบัญญัติหนายความ (ฉบับที่ . .)
พ.ศ.

หลักการ

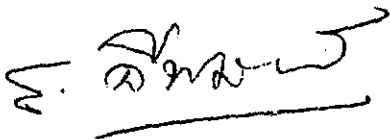
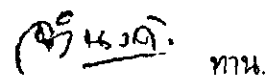
แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติหนายความ พ.ศ. ๒๕๐๘

เหตุผล

เนื่องจากพระราชบัญญัติหนายความ พ.ศ. ๒๕๕๗ และฉบับต่อมา อันเป็นพระราชบัญญัติที่ใช้บังคับต่อเนื่องมาแต่โบราณกาล จนถือเป็นประเพณีนิยมสืบต่อกันมาได้อนุญาตให้หนายความชั้นสองมีโอกาสดำความต่างถิ่นในเขตศาลอื่นได้ หากการว่าความมาแล้วเป็นเวลาสิบปีขึ้นไป และว่าความรวมกันทั้งคดีแพ่งและคดีอาญาไม่น้อยกว่า ๑๐๐ เรื่อง โดยเป็นคดีแพ่งหรือคดีอาญาไม่น้อยกว่าอย่างละ ๕๐ เรื่อง ก็ให้เลื่อนเป็นหนายความชั้นหนึ่งได้ แต่ครั้งเมื่อได้ออกพระราชบัญญัติหนายความ พ.ศ. ๒๕๐๘ มาใช้บังคับ สิทธิของหนายความชั้นสองดังกล่าวข้างต้นก็สิ้นสภาพไป ประชาชนจำต้องพึ่งความรู้ความสามารถหนายความชั้นสองอยู่โดยทั่วไป จึงจำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติหนายความ พ.ศ. ๒๕๐๘ เสียใหม่

สำเนาถูกต้อง

พิลาส พิมพ์.

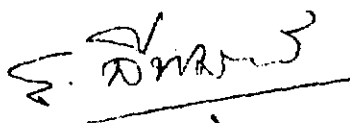
แทน.

ทนายความชั้นสองที่ได้รับอนุญาตและได้ความมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑๐ ปี ก่อนหรือ
หลังใช้พระราชบัญญัตินี้ก็ตาม หากได้ความมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒๐๐ เรื่อง ให้เลื่อนขึ้นเป็น
ทนายความชั้นหนึ่งได้”

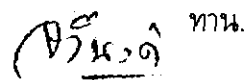
(ลงชื่อ) น้อย ทินราช, ชวาล วรรณศรี, เกษม จงสวัสดิ์ ผู้เสนอ.

(ลงชื่อ) ชัย ชิดชอบ, ประมวล กุลมัตย์, บัณฑิต อับดุลบุตร, สมบูรณ์ เดชสุภา,
ประสิทธิ์ ประจันนวล, วิมพ์ วิมลมาลย์, พร ศรีไตรรัตน์, ถวิล จันทรวีทัน,
ประทีป ทองคำใส, บุญเอื้อ ประเสริฐสุวรรณ, พ.ต.ท.ทวี วิชัยดิษฐ,
วิฑูร เลิศสุคนธ์, ประยงค์ ชาทะวราหะ, เซาว์ ชัยวิรัตน์, พ. สิทธิธรรม,
ไพบุลย์ มัชฌิมมาลย์, วิญญู เสนาวงษ์, มีเดช วรสีหะ, สนั่น ชีระศรีโชติ,
ใหญ่ ศวิตชาติ, พล.ต.ต.ขุนพันธ์รักษาราชเดช, มนัส สุวรรณทัต, ส. ทองรุ่งโรจน์,
ชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง, สุรินทร์ เทพกาญจนา, ไถง สุวรรณทัต, ชวน กิตติศรีวรพันธ์,
ประภาส อินทรกำแหง, ประสงค์ เนื่องจำนงค์, ไชแสง สุกใส ผู้รับรอง.

สำเนาถูกต้อง

พิลาส พิมพ์.

 ทาน.

นายน้อย ทินราช (นครราชสีมา) : เนื่องจากระเบียบวาระที่ ๑๓-๑๔ เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติทนายความด้วยกันทั้งสองร่าง กระผมใคร่จะขอเสนอต่อที่ประชุมนี้ให้พิจารณารวมกัน

(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอให้รวมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติในระเบียบวาระที่ ๑๓ และ ๑๔ ซึ่งเป็นเรื่องเดียวกัน มีผู้รับรองถูกต้องแล้ว ผมจะขอมติต่อที่ประชุมว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรอนุมัติให้พิจารณารวมกัน โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้พิจารณารวมกัน

ต่อไปนี่ก็เป็นการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติทนายความ (ฉบับที่...) พ.ศ..... ตามระเบียบวาระที่ ๑๓-๑๔ รวมกัน

(สำเนา)

วันที่ ๓๒๗๕/๑๒ วันที่ ๙ ธ.ค. ๑๒

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ควมมาก

ที่ สร.๐๔๐๓/๑๔๓๖๗

สำนักนายกรัฐมนตรี

๙ ธันวาคม ๒๕๑๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติหนายความ (ฉบับที่...) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น

ตามที่คณะรัฐมนตรีได้ขอรับร่างพระราชบัญญัติหนายความ (ฉบับที่...) พ.ศ.
(นายน้อย ทินราช นายชวล วรณศรี และนายเกษม จงสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทน เป็นผู้เสนอ)
จากที่ประชุมสภาผู้แทน ไปพิจารณาก่อนรับหลักการ นั้น

บัดนี้ คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาแก้ไขเพิ่มเติมจากร่างของสมาชิกสภาผู้แทนเสร็จแล้ว
ลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติหนายความ (ฉบับที่...) พ.ศ. ตามที่ได้ส่ง
มาพร้อมนี้ ต่อรัฐสภา

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล
มาเพื่อขอได้โปรดนำมาเสนอสภาผู้แทนพิจารณา หากสภาผู้แทนลงมติให้ใช้ได้แล้ว ก็ขอได้
โปรดนำเสนอวุฒิสภาพิจารณาตามรัฐธรรมนูญต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) จอมพล

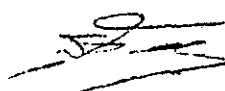
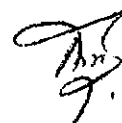
ถ. กิตติขจร

(ถนอม กิตติขจร)

นายกรัฐมนตรี

สำเนาถูกต้อง

จำรงค์ พิมพ์

 ทาน.

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติหนายความ (ฉบับที่ . .)
พ.ศ.

หลักการ

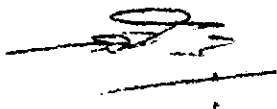
แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยหนายความ

เหตุผล

เพื่อให้หนายความชั้นสองว่าความในศาลได้ทำราชอาณาจักรด้วยการขอรับใบอนุญาตให้ว่าความต่างเขตเป็นพิเศษเฉพาะเรื่อง และสมควรห้ามมิให้ข้าราชการหรือข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีเงินเดือนและตำแหน่งประจำ รวมทั้งข้าราชการการเมืองจดทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นหนายความ จึงจำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติหนายความ พ.ศ. ๒๕๐๘

อนึ่ง ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างที่นายน้อย ทินราช นายชวล วรรณศรี และนายเกษม จงสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทน เป็นผู้เสนอ ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้ขอรับมาพิจารณาก่อน และได้แก้ไขเพิ่มเติมจากร่างที่สมาชิกสภาผู้แทนเสนอนั้นแล้ว

สำเนาถูกต้อง

สายสุนีย์ พิมพ์

ทาน.

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติทนายความ (ฉบับที่ . . .)

พ.ศ. . . .

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยหนายความ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติหนายความ (ฉบับที่...) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติหนายความ พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔ ทนายความได้แก่ผู้ที่ได้จดทะเบียนและรับใบอนุญาตจากเนติบัญญัติสภาให้มีสิทธิว่าความในศาล แบ่งเป็นสองชั้น คือ ทนายความชั้นหนึ่งและทนายความชั้นสอง ทนายความชั้นหนึ่ง มีสิทธิว่าความในศาลทั่วราชอาณาจักร

ทนายความชั้นสอง มีสิทธิว่าความในศาลในเขตจังหวัดที่ทนายความผู้นั้น มีสำนักงาน
ที่จดทะเบียนไว้ ไม่ว่าคดีนั้นจะเป็นคดีของศาลนั้นเองหรือศาลอื่น และมีสิทธิว่าความใน
ศาลอุทธรณ์และศาลฎีกาเฉพาะคดีที่ศาลชั้นต้นในเขตจังหวัดดังกล่าวได้พิพากษาหรือสั่ง ทั้งนี้
ไม่ว่าจะได้ว่าความในศาลชั้นต้นหรือไม่ และมีสิทธิตามประเด็นไปว่าความในศาลอื่นได้ด้วย”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติหนายความ พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕ ผู้ขอจดทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นทนายความชั้นหนึ่งต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปี
- (๓) เป็นสามัญสมาชิกแห่งเนติบัณฑิตยสภา
- (๔) ไม่เป็นโรคติดต่อซึ่งเป็นที่ยังเกียจแก่สังคม
- (๕) ไม่เป็นผู้ที่มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีและไม่ใช่ผู้มีประวัติหรือได้กระทำการอันใดซึ่งแสดงให้เห็นว่าไม่น่าไว้วางใจในความซื่อสัตย์สุจริต
- (๖) ไม่เป็นผู้มีกายพิการหรือจิตบกพร่องอันเป็นเหตุให้เป็นผู้หย่อนสมรรถภาพในการประกอบอาชีพทนายความ และ
- (๗) ไม่เป็นข้าราชการหรือข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีเงินเดือนและตำแหน่งประจำรวมทั้งข้าราชการการเมือง”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖ ผู้ขอจดทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นทนายความชั้นสอง ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- (๑) มีคุณสมบัติตาม (๑) (๒) (๔) (๕) (๖) และ (๗) ของมาตรา ๕
- (๒) สอบความรู้ได้ตามที่เนติบัณฑิตยสภากำหนดให้มีการสอบ หรือมีปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรในวิชานิติศาสตร์จากสถานการศึกษาในประเทศไทยซึ่งเนติบัณฑิตยสภาเห็นว่าสถานการศึกษานั้นมีมาตรฐาน-การศึกษาที่ผู้ได้รับปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตร ควรเป็นทนายความได้ และ
- (๓) เป็นสมาชิกวิสามัญหรือสมาชิกสมทบแห่งเนติบัณฑิตยสภา”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔ ทนายความชั้นสองอาจไปว่าความในศาลในเขตจังหวัดอื่น นอกจากจังหวัดที่ทนายความผู้นั้นมีสำนักงานที่จดทะเบียนไว้ได้ เมื่อได้รับใบอนุญาตให้ว่าความต่างเขตเป็น

พิเศษเฉพาะเรื่อง และให้มีสิทธิว่าความคดีนั้นในศาลอุทธรณ์และศาลฎีกา รวมทั้งมีสิทธิตามประเด็นไปว่าความในศาลอื่นได้ด้วย

การขอรับใบอนุญาตให้ว่าความต่างเขต สำหรับทนายความชั้นสองที่มีสำนักงานที่จดทะเบียนไว้ในจังหวัดพระนครหรือจังหวัดธนบุรี ถ้าเป็นความแพ่งให้ขอต่ออธิบดีผู้พิพากษาศาลแพ่ง ถ้าเป็นความอาญาให้ขอต่ออธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญา สำหรับทนายความชั้นสองที่มีสำนักงานที่จดทะเบียนไว้ในจังหวัดอื่น ให้ขอต่อผู้พิพากษาหัวหน้าศาลจังหวัดที่สำนักงานนั้นอยู่ในเขต

คำขอรับใบอนุญาตให้ว่าความแตกต่างเขตและใบอนุญาตให้ว่าความต่างเขตให้ทำตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง"

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ. ๒๕๐๘

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๓ ค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นทนายความ ค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตเป็นทนายความและค่าธรรมเนียมใบแทนใบอนุญาตเป็นทนายความ ให้ทนายความที่มีสำนักงานที่จดทะเบียนไว้ในจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรีชำระที่เนติบัณฑิตยสภา ทนายความนอกนั้น ให้ชำระที่ศาลจังหวัดที่มีสำนักงานที่จดทะเบียนไว้อยู่ในเขต

ค่าธรรมเนียมคำขอรับใบอนุญาตให้ว่าความต่างเขต และค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้ว่าความต่างเขต ให้ชำระที่ศาลที่ยื่นคำขอ"

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๓๕ คำขอตามมาตรา ๗ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๓๔ ให้ทำตามแบบที่เนติบัณฑิตยสภากำหนด และให้ยื่นต่อเนติบัณฑิตยสภา แต่ถ้าผู้ยื่นคำขอมีสถานักงานในจังหวัดใดนอกจากจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี จะยื่นคำขอต่อศาลจังหวัดนั้นเพื่อส่งมายังเนติบัณฑิตยสภาก็ได้"

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง กำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติหนายความ พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๑๒ หนายความชั้นสองซึ่งความคดีได้อยู่แล้วในศาลที่ระบุไว้ในใบอนุญาตเป็นหนายความก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้มีสิทธิว่าความและดำเนินการอื่นในฐานะหนายความในคดีนั้นต่อไปได้

มาตรา ๑๓ ผู้ที่ได้จดทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นหนายความจากเนติบัณฑิตยสภาไปแล้ว แต่ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๕(๗) แห่งพระราชบัญญัติหนายความ พ.ศ. ๒๕๐๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าหมดสิทธิจะต่ออายุใบอนุญาตส่วนใบอนุญาตที่ได้ออกให้แก่ผู้นั้นไป ให้คงใช้ได้จนกว่าจะสิ้นอายุใบอนุญาต

มาตรา ๑๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

สำเนาถูกต้อง

สายสุณีย์ พิมพ์

ทาน

ค่าธรรมเนียม

(๑) การจดทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นทนายความ	
ทนายความชั้นหนึ่ง	ฉบับละ ๘๐๐ บาท
ทนายความชั้นสอง	ฉบับละ ๔๐๐ บาท
(๒) การต่ออายุใบอนุญาตเป็นทนายความ	
ทนายความชั้นหนึ่ง	ฉบับละ ๔๐๐ บาท
ทนายความชั้นสอง	ฉบับละ ๒๐๐ บาท
(๓) ใบแทนใบอนุญาตเป็นทนายความ	ฉบับละ ๕๐ บาท
(๔) คำขอรับใบอนุญาตให้ว่าความต่างประเทศ	ฉบับละ ๒๐ บาท
(๕) ใบอนุญาตให้ว่าความต่างประเทศ	ฉบับละ ๑๐๐ บาท

หลวงจํารูญเนติศาสตร์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ร่างพระราชบัญญัติ
 หนายความ ๒ ร่างนี้เริ่มต้นด้วยท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้เสนอร่างมาในวาระแรกแล้วก็ทาง
 รัฐบาลก็ได้รับไปพิจารณาและเสนอมา ซึ่งเป็นวาระที่ ๒ ที่พิจารณารวมกันนี้ ร่างที่ท่านสมาชิก
 ผู้มีเกียรติเสนอนั้นมีหลักการคร่าว ๆ อยู่ ๒-๓ ประการ คือ ข้อสำคัญก็คือว่า ท่านอยากจะให้
 หนายความชั้นสองซึ่งเวลานี้พระราชบัญญัติหนายความให้อำนาจว่าความได้ในเขต ๕
 จังหวัด มีอำนาจเลยขึ้นไปคือขออนุญาตว่าความต่างถิ่นได้นั้นอันหนึ่ง และอีกประการหนึ่ง
 ก็คือว่าให้หนายความชั้นสอง ซึ่งได้ว่าความมาแล้ว ๑๐ ปี และได้ว่าคดีมาแล้ว ๒๐๐ เรื่องนั้น
 มีโอกาสที่จะขอเปลี่ยนฐานะจากหนายความชั้นสองเป็นหนายความชั้นหนึ่งได้รัฐบาลได้
 รับร่างอันนี้ไปพิจารณาแล้วมีความเห็นใจหนายความชั้นสองในการที่ไม่ได้มีโอกาสว่าความ
 ต่างถิ่น ก็เห็นด้วยในการที่จะให้ว่าความต่างถิ่น โดยขออนุญาตพิเศษ แต่ว่าเนื่องจากเปิด
 โอกาสให้ว่าความต่างถิ่นแล้ว การที่จะให้ว่าเป็นประจำ ๕ จังหวัด อย่างกฎหมายปัจจุบันนั้น
 ก็ไม่สมควร ควรจะเป็นจังหวัดเดียวอย่างครั้งสมัยก่อนนั้น ในความข้อนี้ ผมขอกราบเรียนว่า
 ในสมัยเดิมทีเดียวนั้น เรามีหนายความอยู่ชั้นเดียว ตั้งแต่หัตถ์เดิมเริ่มแรกขึ้นมาทีเดียว แต่
 ต่อมาเมื่อมีการปรับปรุงในทางวิชากฎหมาย มีการตั้งโรงเรียนกฎหมายขึ้น เราก็ได้เปลี่ยนให้
 เป็นมีหนายความสองชั้น ทั้งนี้ ก็เพราะเหตุว่ายกฐานะผู้ที่เล่าเรียนสำเร็จจากโรงเรียนกฎหมาย
 นั้นให้เป็นหนายความชั้นหนึ่ง ท่านองเดียวกับผู้พิพากษา ซึ่งแม้แต่สมัยก่อนนั้นก็มิผู้พิพากษา
 ด้วยการคัดเลือกแต่ว่าเมื่อตั้งศาลสถิตยุติธรรม และตั้งกระทรวงยุติธรรมขึ้นแล้ว ได้เปิด
 ทำการสอนกฎหมาย ก็มีผู้พิพากษาที่สำเร็จวิชากฎหมาย ออกจากโรงเรียนกฎหมายเป็น
 ผู้พิพากษาเต็มภาคภูมิ แต่ผู้พิพากษาเก่า ๆ ซึ่งมีได้ร่ำเรียนในทางกฎหมายหรือมีปริญญานั้น
 เป็นผู้พิพากษาสำรอง จนกระทั่งต่อมากระทรวงยุติธรรมก็มีนโยบาย คือรัฐบาลมีนโยบาย
 ที่จะไม่ให้ใครเป็นผู้พิพากษา เว้นแต่จะได้สำเร็จในทางวิชากฎหมายมา เพราะฉะนั้น เวลา
 ผู้พิพากษาสำรองในกฎหมายจึงหายไปหมด คงมีแต่ผู้พิพากษาซึ่งสำเร็จวิชาขึ้นมาแท้จริงเท่านั้น
 ส่วนในแง่หนายความนั้น ความจริงทางรัฐบาลก็ดี และทั่ว ๆ ไปก็ตาม ก็คงจะหวังอยากจะ
 หนายความที่มีอดีเหมือนกัน เพราะเหตุว่าหนายความนี้เป็นบุคคลซึ่งเป็นที่พึ่งของราษฎร
 เวลาเป็นความ ดุจดุเดียวกับแพทย์เป็นที่พึ่งของคนเจ็บป่วยเหมือนกันสมัยเดิมถ้าหากว่ายัง
 ไม่ล้มกัน ก็คงจะเรียกได้ว่า สมัยเดิมเรียกกันว่า หมอความไม่ได้เรียกกันว่าหนายความเลย
 เรียกว่า หมอความ เพราะว่าเป็นผู้รักษาทางความให้แก่ราษฎรนั่นเอง เราอยากจะมีแพทย์

ชั้นหนึ่งสักปานใด ให้มีทั่วราชอาณาจักรไม่อยากจะให้มีแพทย์ชั้นสองหรือไม่อยากจะให้มีแพทย์ ซึ่งเราเรียกกันว่าแพทย์แผนโบราณหรืออะไรก็ตามแต่ สักปานใดก็ตามนั้น ทางนายความก็เหมือนกันเพราะเหตุที่เราอยากจะให้บุคคลซึ่งเข้ารับหน้าที่ว่าความให้แก่ราษฎรนี้ เป็นผู้ที่ได้รับการศึกษาและเล่าเรียนมาอย่างแท้จริง ตามที่ควรจะมีหรือโอกาสการศึกษาเปิดให้ ฉะนั้นนายความจึงยังมีชั้นหนึ่งชั้นสองจนบัดนี้ ทั้งนี้ ก็เพราะเหตุว่าเราหาชั้นหนึ่งให้ไปทั่วราชอาณาจักรยังไม่ได้ ในเมื่อสมัยปรับปรุงพระราชบัญญัตินายความเมื่อปี ๒๔๔๗ หรือ ๒๔๔๘ ราว ๆ นั้น ก็ได้มีการถกเถียงความข้อนี้กันขึ้นมาก ว่าเราจะรักษาและผดุงฐานะนายความชั้นสองด้วยประการใดบ้างและในขณะเดียวกันนั้นก็อยากจะเกณฑ์ให้ท่านนายความชั้นสองนี้มาเล่าเรียนให้เป็นนายชั้นหนึ่งคือให้เพิ่มเติมความรู้ขึ้นอีก ก็จึงเวลานั้นได้ร่างกฎหมายและเสนอรัฐสภาผ่านออกไปให้นายชั้นสองนี้ว่าความได้ ๕ จังหวัดโดยไม่ต้องขออนุญาตเป็นพิเศษ เป็นหน้าที่เป็นนายประจำท้องถิ่นเลยทีเดียว ไม่ต้องเสียค่าใบอนุญาตไปว่าความสำหรับว่าความต่างถิ่นนะครับ ให้ได้ ๕ จังหวัดแล้วก็ตัดการขออนุญาตว่าความต่างถิ่นออกเสียให้หมด ทั้งนี้ ก็เพื่อจะได้ให้นายชั้นสองนี้ไปศึกษาต่อ เพื่อเป็นนายชั้นหนึ่งและในขณะเดียวกันก็มีการเจรจาในระหว่างกระทรวงยุติธรรมกับเนติบัณฑิตยสภาให้นายชั้นสอง ซึ่งว่าความมาแล้ว ๕ ปีนั้น มาสมัครเข้าเรียนที่สำนักอบรมศึกษาของเนติบัณฑิตยสภาได้ และถ้าสอบได้ก็เป็นนายชั้นหนึ่ง เวลานี้ข้อบังคับนี้ก็ยังมีอยู่ ถ้าหากว่านายชั้นสองท่านใดใครจะเรียนที่เนติบัณฑิตยสภาแล้ว เมื่อได้ว่าความมาแล้ว ๕ ปี จดทะเบียนเป็นนายแล้ว ๕ ปีมีโอกาที่จะสมัครได้และยกฐานะได้เป็นนายชั้นหนึ่ง เมื่อเราเห็นอย่างนี้ก็จึงได้แก้ไขพระราชบัญญัตินายความในปี ๒๔๔๗ ให้เป็นว่า ให้นายชั้นสองว่าความได้ ๕ จังหวัดติดต่อกัน แต่จะขอว่าความนอก ๕ จังหวัดนั้นไม่ได้ เว้นแต่จะเป็นเรื่องตามประเด็นกิติหรือติดตามขึ้นมาว่าคดียังศาลสูงก็ตาม จึงจะทำได้ แต่ว่าต่อมานี้ก็มีนายชั้นสองนี้รำร้องกันมาก เพราะฉะนั้นทางราชการก็เห็นใจว่าอย่างน้อยที่สุด在这个时候ก็ควรจะผ่อนผันอย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติขอร้องขึ้นมากล่าวคือให้ขออนุญาตว่าความต่างถิ่นได้ดังเดิม แต่ก็ควรจะกลับไปเหมือนสมัยเก่า กล่าวคือจังหวัดที่มีอำนาจว่าความได้เท่า ๆ นั้นเพียงจังหวัดเดียวหาใช่ ๕ จังหวัดไม่ นี่เป็นอีกอันหนึ่ง หลักการอีกอันหนึ่งซึ่งท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเสนอขึ้นมาที่จะยกฐานะนายชั้นสอง ซึ่งเป็นนายมาแล้ว ๑๐ ปี และว่าความ ๒๐๐ เรื่อง เป็นนายความชั้นหนึ่งนั้น ทางราชการรู้สึกเห็นใจมาก แต่ว่าก็มีความเสียใจที่ยังไม่สู้เห็นด้วยในความข้อนี้ทั้งนี้ก็เพราะเหตุว่าเป็นเรื่องซึ่งเกิดขึ้นแล้ว

ในสมัยก่อน กล่าวคือในสมัยก่อนนั้นเรามีกฎหมายอย่างนี้เหมือนกัน แล้วก็ปรากฏว่านายชั้นสองโดยมากทีเดียวเป็นทนายอยู่ ๑๐ ปี แต่บางคนเกือบจะไม่ได้ว่าความเลยในทางความข้อเท็จจริง เป็นแต่คดี ถ้าหากว่ามีเพื่อนทนายไปเป็นทนายคดีไหนเข้าแล้ว ก็ยอมเสีย ๒๐ บาทบ้าง ๑๐ บาทบ้าง ค่าแต่งทนาย แต่งเข้าไปเป็นทนายร่วมแต่ไม่เคยไปว่าความเลย เนติบัณฑิตยสภา ก็ไม่มีโอกาสที่จะเชื่อกว่าความจริงนั้นได้ว่าความทั้ง ๒๐๐ เรื่องจริงหรือไม่ ผลก็คือว่าปรากฏว่ามีทนายหลายคนที่อาศัยบทบัญญัติอันนี้ยกขึ้นเป็นทนายชั้นหนึ่ง ซึ่งทางราชการรู้สึกว่าจะออกจะรุนแรงเกินไป เพราะเป็นอาชีพซึ่งต้องอาศัยความไว้น้ำใจและความรู้ตนเอง มันไม่เป็นผลดีแก่ราชการ จึงตัดข้อความนี้ออก ครั้นท่านมาขอเติมความข้อนี้ ในขณะที่รัฐบาลจึงยังไม่เห็นด้วย และก็คงขอให้แต่เพียงว่าเห็นด้วยในข้อที่ว่าจะทำให้ความต่างถิ่นได้ ด้วยเหตุฉะนั้นทางรัฐบาลจึงได้เสนอร่างขึ้นมาแก้ไขตามหลักการ ดังที่ได้กราบเรียนมาแล้ว และได้เพิ่มอีกอันหนึ่ง กล่าวคือห้ามข้าราชการไม่ให้จดทะเบียนเป็นทนายความ ความข้อนี้เป็นเรื่องหนังกอกมาของทางการอยู่เป็นอันมาก เพราะเหตุว่ามีข้าราชการหลายคนไปขอจดทะเบียนเป็นทนายความ พระราชบัญญัติปัจจุบันนี้เราไม่ได้ห้าม ที่ไม่ได้ห้ามก็เพราะเหตุว่าเรานึกว่าผู้บังคับบัญชาคงจะไม่ยอมด้วยเหตุว่าพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนบอกว่า ให้ข้าราชการทุกคนอุทิศเวลาให้แก่ราชการ ก็นึกว่าถ้าหากว่ามาจดทะเบียนแล้วผู้บังคับบัญชาก็อาจจะไม่ยอม บอกว่านี่ไม่อุทิศเวลาให้แก่ราชการเต็มที่ ต่อมาภายหลังนี้ก็มีการเสี่ยงกัน กล่าวคือว่ามาขอจดทะเบียนเป็นทนายความโดยบอกว่าไม่ว่าความผมจดของผมเล่น ๆ สบาย ๆ เท่านั้นเพราะผมมีคุณสมบัติจะจดได้ก็จดไว้ เรื่องก็เลยมีคาราคาซังอยู่แยะหลายเรื่องเวลานี้ที่มีข้าราชการมาจดทะเบียน ซึ่งทางรัฐบาลเห็นว่าไม่เป็นการสมควรที่ข้าราชการนี้จะไปจดทะเบียนเป็นทนายความเมื่อเป็นข้าราชการแล้วก็ควรจะปฏิบัติหน้าที่ของตัวในฐานะนั้น ไม่ควรจะไปจดทะเบียนเป็นทนายความหรือไปแย่งอาชีพทนายความเขา หรือมีฉะนั้นก็อาจจะแอบไปว่าความทำให้เสียเวลาราชการได้ ก็จึงได้เติมความข้อนี้ขึ้นมาในร่างพระราชบัญญัติฉบับของรัฐบาลที่เสนอขึ้นมานี้ด้วย รวมความก็คือว่า แบ่งครึ่งกันในระหว่างพระราชบัญญัติที่ท่านสมาชิกเสนอและรัฐบาลเพิ่มเติม

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้าในนามของทนายความก่อนอื่นที่จะพูดต่อไปนะครับ ในนามของทนายความ ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณสมาคมทนายความเป็นลำดับแรก และคณะกรรมการเนติบัณฑิตยสภาเป็นลำดับที่สอง เพราะว่าการต่อสู้ดิ้นรนเพื่อให้ได้สิทธิ

อันนั้นมัน ข้าพเจ้าก็ได้ติดตามมาอยู่ตลอดระยะรู้อะไรเป็นอย่างนี้ ประการสุดท้ายข้าพเจ้าขอขอบพระคุณรัฐบาลนี้ที่มีจิตใจอันกว้างขวางยอมให้เพื่อนทนายความชั้นสองได้มีสิทธิว่าความท้าวราชาอาณาจักรได้ไม่เป็นเหมือนอย่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติทนายความ ๒๕๐๘ ซึ่งได้ตราขึ้นใหม่ ท่านประธานถึงอย่างไรก็ตาม ณ บัดนี้เป็นคุณวาระดี และเป็นฤกษ์ดีของเพื่อนทนายความชั้นสองทั้งหลายที่จะได้มีโอกาสประกอบอาชีพที่สุจริตในศาลทั้งปวงในราชอาณาจักรนี้ ความจริงอาชีพทนายความนั้นเป็นอาชีพสุจริตมุ่งประสงค์ที่จะช่วยศาลและที่จะช่วยประชาชนให้ได้รับความยุติธรรมจากศาล มันไม่ผิด เมื่อจำเลยไม่ผิดก็ช่วยให้เป็นไม่ผิด ในเมื่อผิดก็ต้องการให้ได้รับโทษที่ถูกต้อง ไม่หนักและไม่เบาไปกว่านั้น อันนี้เป็นความยุติธรรม ข้าพเจ้าในนามของทนายความจึงขอถือโอกาสพูดในที่นี้ว่า อันคำว่าทนายความหรือหมอความนั้น ประชาชนทั้งหลายฟังอย่างกลัว คือบุคคลที่ช่วยให้ได้รับความยุติธรรมนั่นเองในโรงศาลท่านผู้เป็นประธาน ข้าพเจ้าขอกราบเรียนว่า จริงอยู่ถึงแม้ว่าจะเป็นเจตนาดีของรัฐบาล แต่ทว่าท่านก็ยังขาดไปหน่อยหนึ่ง คือว่าไหน ๆ ก็จะทำให้กันแล้วท่านควรจะให้กันทั้งหมดคือหมายความว่า บุคคลที่เป็นอาชีพทนายความชั้นสองมาแล้วว่าความมาครบ ๑๐ ปี แต่ก่อนเราก็มีสหิทธิเลื่อนชั้นได้ เป็นสมาชิกพิเศษ แล้วก็มีสิทธิสวมเสื้อครุยเนติบัณฑิตยสภาว่าความในศาลหลวงได้รัฐบาลนี้ไหน ๆ จะให้กันแล้วข้าพเจ้าก็เห็นว่าควรจะให้กันให้ตลอดเพื่อว่าเพื่อนทนายความทั้งหลายซึ่งปฏิบัติตนซึ่งมีสิทธิเป็นเพียงทนายชั้นสองนั้นจะได้มีสิทธิมีเสียงอันสมบูรณ์เช่นเดียวกับพระราชบัญญัติทนายความฉบับก่อนซึ่งยังไม่มีพระราชบัญญัติทนายความ ๒๕๐๘ นี่ยกเลิก นั่นเป็นประการหนึ่ง ข้าพเจ้าเห็นสมควรที่จะเป็นอย่างนั้น รัฐบาลนะดีแล้ว แต่ทว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมโดยรัฐบาลนี้เก็บไปไม่หมด ไหน ๆ ก็จะช่วยกันแล้วควรจะช่วยกันให้ตลอดรอดฝั่ง ปัจจุบันนี้ปรากฏว่าเดิมได้มีข้อบังคับอยู่ว่าปัจจุบันนี้ เฉพาะผู้ที่สอบไล่ได้เป็นเนติบัณฑิตเท่านั้นถึงจะมีสิทธิสอบเป็นตุลาการหรืออัยการได้ในสมัยก่อน ปรากฏว่าธรรมเนียมสันติคดีนี้ ถ้าหากว่าได้ว่าความมาครบ ๑๐๐ เรื่องแล้วก็มีสิทธิที่จะสอบเป็นผู้พิพากษาได้ อย่างนี้ข้อบังคับเก่าของเราที่เคยมีแล้วก็ไม่ปรากฏว่า ท่านเหล่านั้นได้ทำความเสียหายให้แก่ประเทศหรือวงการยุติธรรมด้วยอย่างใดคงประพฤติดนเป็นตุลาการหรือเป็นทนายความที่ดีตลอดมา ข้าพเจ้าเห็นว่ารัฐบาลควรจะแทรกเข้าไปอีก คือ หมายความว่า ทนายความชั้นสองนี้ ควรจะมีสิทธิเลื่อนชั้นเป็นทนายความชั้นหนึ่ง เมื่อตนว่าความมาครบ ๑๐ ปีแล้ว เพราะว่าอาชีพว่าความนั้นเกี่ยวกับ

ความไว้นื้อเชื่อใจของประชาชนเป็นทั้งศิลปะและเป็นทั้งศาสตร์ จะอาศัยศาสตร์อย่างเดียวจะมาว่าความโดยไม่มีศิลปะนั้นหาได้ไม่ เพื่อนทนายความทั้งหลาย ซึ่งประกอบอาชีพอยู่ ณ บัดนี้ คงจะรู้แจ้งเห็นจริงในข้อนี้แล้ว ประการที่ ๓ ข้าพเจ้าขอตั้งรัฐบาลว่าในข้อนี้ะครับ ประเดี๋ยวขอเวลาสักกนิทหนึ่ง ผู้ที่จะประกอบอาชีพทนายความนั้นท่านได้ระบุไว้ในมาตรา ๕ ว่า มีสัญชาติไทย ตั้ง ๗ ข้อ แต่ข้าพเจ้าขอเรียนว่าภาวะการณ์ที่เป็นอยู่อย่างปัจจุบันนี้นั้น ได้ทำให้คนต่างด้าวต่างแดนเข้ามาประกอบอาชีพทนายความ หรือเช่นเดียวกับทนายความมากมาย ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลาย ถ้าหากว่าท่านจะชินเคยอยู่กับวงการทนายความแล้ว จะได้ปรากฏว่าโดยที่ปัจจุบันนี้เราได้มีการส่งเสริมการลงทุน ประเทศไทยของเรานั้นได้เป็นที่เปิดเผยให้ชนต่างด้าวต่างแดน สารพัดชาติสารพัดภาษา นอกจากที่ไม่มีสัมพันธไมตรีต่อกันนั้น ได้เข้ามาประกอบอาชีพ เช่นการอุตสาหกรรม การพาณิชย์กรรมนี้มากมาย ในเมื่อเช่นนี้แล้ว ก็ได้มีบุคคลซึ่งเป็นชนชาติเดียวกัน อาจจะเป็นฝรั่งหรืออาจจะเป็นชาวเอเชียอื่นๆ ได้เข้ามาตั้งเป็นสำนักงานที่ปรึกษากฎหมายตั้งสำนักงานที่ปรึกษากฎหมายขึ้น แล้วก็มีทนายความของเรานี้เป็นลูกน้องเป็นลูกมือถ้าหากว่าท่านจะดูอยู่ในกรุงเทพฯ นี่เยอะแยะครับสำนักงานอย่างนี้ ข้าพเจ้าว่ารัฐบาลนี้ ควรจะได้เติมลงไปว่า ผู้ที่ประกอบอาชีพทนายความนั้น ให้รวมถึงที่ปรึกษากฎหมายด้วย คือ จะต้องมิชนชาติที่เป็นสัญชาติไทย เช่นนี้เราก็จะเป็นการสงวนให้อาชีพ กฎหมายนี้อยู่ในกำมือของคนไทยด้วย หรือหากว่ารัฐบาลนี้ข้าพเจ้าก็ทราบ ว่า กำลังที่จะจัดพระราชบัญญัติให้คนไทยสงวนอาชีพสำหรับคนไทยขึ้น ท่านจะไปใส่ไว้ในพระราชบัญญัติฉบับไหน ก็ข้าพเจ้าก็หวังว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม คงจะได้แถลงให้ทราบ แต่ปัจจุบันนี้ ได้เปิดโอกาสให้ทนายความของเรานี้เป็นลูกน้องหรือเป็นลูกมือของคนต่างด้าวต่างแดน ซึ่งตั้งสำนักงานที่ปรึกษากฎหมายขึ้น เขารับความ เขารับความมา แล้วเขาให้ที่ปรึกษากฎหมาย ส่วนการที่จะไปว่าความยังศาล แห่งศาลอาญา หรือศาลทั้งหลายทั้งปวงในหัวเมืองนั้น เขาก็ให้คนที่มิสัญชาติไทยไป และบุคคลที่เป็นหัวหน้าสำนักงานนั้นแน่นอนทีเดียวเป็นบุคคลที่มีรายได้ยิ่งกว่าทนายความของเราเสียอีก ข้าพเจ้าเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติทนายความฉบับนี้ ที่รัฐบาลตราขึ้นมานี้ ตราขึ้นมาก็ใหม่นี้ดีแล้ว แต่อย่างดีไม่ถึงที่ ทางที่ดีนั้นท่านควรจะได้ตราไว้เสียด้วยว่า ที่ปรึกษากฎหมายก็ดี เหล่านี้ควรจะได้มีอาชีพมีสัญชาติเป็นไทยด้วย ทั้งนี้เพื่อที่จะได้สงวนอาชีพว่าความนี้ การว่าความในโรงศาลนี้ ให้อยู่ในกำมือหรืออาชีพของคนไทยโดยเฉพาะประการที่ ๔ ข้าพเจ้าขอตำหนิร่างพระราชบัญญัติของรัฐบาล

ฉบับนี้ว่า ที่ท่านกำหนดเงินค่าใบอนุญาตเป็นหน่วยความไว้สำหรับหน่วยความชั้นหนึ่ง เป็นเงินถึง ๘๐๐ บาท สำหรับหน่วยชั้นสองเป็นเงินถึง ๔๐๐ บาทนั้น ข้าพเจ้าก็ว่ามันแพงไป แต่ข้าพเจ้าก็รู้อันนี้เราก็พอจะแปรญัติติดต่อรองในชั้นกรรมาธิการได้ แต่อย่างไรก็ตาม ข้าพเจ้าขอท้วงและดึงหลักสำคัญควรจะเป็นอย่างนั้น แล้วในประการสุดท้าย ข้าพเจ้าก็เห็นว่า บรรดาหน่วยความทั้งหลาย เท่าที่ข้าพเจ้าได้ฟังมาทั่วราชอาณาจักรนั้น กำลังรอ และรอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอกราบเรียนว่า ขอความกรุณาสภานี้ได้โปรดผ่านร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปโดยด่วนที่สุดแล้วโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ข้าพเจ้าขอเรียนให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ในนามของรัฐบาลนี้ ได้ลุกขึ้นมาชี้แจงหรือแก้ข้อข้องใจ ซึ่งข้าพเจ้าได้เรียนสภามาบัดนี้ด้วยข้าพเจ้า ขอขอบพระคุณ

ประธานสภาผู้แทน : คุณน้อยครับ เจ้าของร่างพระราชบัญญัติ

นายน้อย ทินราช (นครราชสีมา) : ในฐานะที่ผม นาย ทินราช ส.ส. นครราชสีมา กับคุณชาวล วรณศรี และคุณเกษม จงสวัสดิ์ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติหน่วยความเข้าสู่ที่ประชุมสภาอันมีเกียรติแห่งนี้ก็ได้มุ่งหลักอยู่ ๓ ประการคือ ประการที่ ๑ ต้องการให้หน่วยความชั้น ๒ ได้มีโอกาสว่าความทั่วประเทศโดยไปขออนุญาตเฉพาะเรื่อง ๆ นอกเขต ๕ จังหวัด ที่ตนได้รับอนุญาตให้ว่าความได้ ซึ่งแตกต่างกับรัฐบาล ร่างของรัฐบาลในประเด็นนี้โดยร่างของรัฐบาลนั้นให้ยกเว้นจังหวัดเดียว คือจังหวัดที่ตั้งสำนักงานหรืออนุญาตของหน่วยความชั้น ๒ เท่านั้น ส่วนจะไปว่าจังหวัดอื่นจะต้องขออนุญาต แต่ของข้าพเจ้านั้นให้ว่าความ ขออนุญาตว่าความ นอกจาก ๕ จังหวัด ซึ่งได้รับใบอนุญาต นอกจากนั้นแล้ว ตามพระราชบัญญัติหน่วยความเดิม และ ความเป็นมาของพระราชบัญญัติหน่วยความเก่า ๆ ซึ่งบรรดาวงการหน่วยความทั้งหลายห่วงหาพัน ต้องการสิทธิคืนก็คือเมื่อนักศึกษาสำเร็จปริญญาทางกฎหมายเป็นนิติศาสตร์บัณฑิตแล้ว สมัยก่อนเขาเรียกว่าธรรมศาสตร์บัณฑิต เมื่อได้เป็นธรรมศาสตร์บัณฑิตสำนักอบรมเนติบัณฑิตสภาก็ยกฐานะให้เป็นเนติบัณฑิตและจดทะเบียนเป็นหน่วยความชั้นหนึ่งได้ แต่เดี๋ยวนี้ผู้สำเร็จเป็นนิติศาสตร์บัณฑิต แล้วได้เป็นเพียงวิสามัญสมาชิกจดทะเบียนเป็นหน่วยความชั้นหนึ่งไม่ได้ คือเป็นหน่วยความชั้นสอง แต่ก็มีสิทธิที่จะสวมเสื้อครุยเนติบัณฑิตว่าความอย่างหน่วยความชั้นหนึ่งแล้วก็ถูกจำกัดสิทธิสิทธิรอนเหมือนกับหน่วยความชั้นสอง ซึ่งเป็นสมาชิกสมทบ คือผู้ที่ได้อุปริญญาและก็ผู้ไปสมัครสอบในศาลที่มีการตั้งขึ้นมาใหม่ ซึ่งวิธีการเหล่านี้แหละ เพื่อความเป็นธรรมแก่นักกฎหมาย ซึ่งเป็นหน่วยความชั้นสอง กระผมว่า

ก็สมควรที่รัฐบาลจะมีใจกว้างขวางให้โอกาสผู้ที่ทำคุณงามความดีคือสามารถที่จะไปว่าความ โดยใช้กฎหมายเป็นเวลาถึง ๑๐ ปี และ ๒๐๐ เรื่องใช้ทำได้ง่าย ๆ ให้มีโอกาสดำเนินขึ้นเป็นชั้นหนึ่งด้วย อย่างที่คุณแกล้วเสนอ นอกจากนี้ร่างรัฐบาลเกี่ยวกับอัตราค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ได้ขึ้นเพิ่มขึ้นผิดกว่าของเดิมและกำหนดขึ้นมาอย่างรุนแรงมาก เช่นทนายความชั้นหนึ่งค่าจดทะเบียนรับอนุญาตเป็นทนายความเดิมตามกฎหมายเดิมให้เสีย ๖๐๐ บาท ขึ้นเป็น ๘๐๐ บาท ทนายความชั้นสองเดิม ๓๐๐ บาท ขึ้นเป็น ๔๐๐ บาท โบอนุญาต ในการต่อใบอนุญาตแต่ละปี เป็นประจำปีเดิม ๓๐๐ บาท ขึ้นเป็น ๔๐๐ บาท ทนายความชั้นสองเดิม ๑๕๐ บาท ขึ้นเป็น ๒๐๐ บาท ส่วนใบแทนใบอนุญาตคงที่ใบค่าขอรับอนุญาตว่าความต่างเขตฉบับละ ๒๐ บาท ใบอนุญาตให้ว่าความต่างเขตฉบับละ ๑๐๐ บาท ตามร่างของรัฐบาลนั้น ถ้าจะไปว่าความนอกเขตที่รับอนุญาตจะต้องเสียเรื่องละ ๑๒๐ บาท และจะต้องไปยื่นคำขอที่ศาลที่ตนตั้งสำนักงานอยู่ด้วยตามร่าง ซึ่งขัดในทางหลักปฏิบัติ กระผมเห็นว่าเป็นภัยและรุนแรงต่ออาชีพทนายความชั้นสองเป็นอย่างยิ่ง

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ชลบุรี): กระผมขอแสดงความยินดีต่อทนายความชั้นสองที่ได้พยายามต่อสู้จนได้สิทธิ รัฐบาลทนมัใจ ไถ่ถึงกับต้องเสนอกฎหมายปรับปรุงว่าด้วยสิทธิของทนายความขึ้นมาว่า ความจริงแล้ว เรื่องของทนายความชั้นหนึ่งและชั้นสองนี้ ถ้าจะมองกันในแง่ความสับสนว่าทำไมจะต้องมีชั้นหนึ่งชั้นสองนั้น เท่าที่กระผมพยายามเล็งปัญหา ถ้าตราไปยังเป็นการแก้ยุ่งน้อยๆ ปัญหาเรื่องทนายความชั้นหนึ่งชั้นสองก็จะไม่หมดไป เพราะเท่าที่กระผมได้ศึกษาและทราบมานั้น ทนายความชั้นสองเดิมที่เป็นทนายความที่สอบเอาจากผู้ชำนาญการศาล คือเสมียนศาลบ้าง เสมียนทนายบ้าง แล้วก็จังหวัดใดที่มีทนายความพอที่จะว่าความอย่างจังหวัดที่อยู่ชุกกันดาร ทางกระทรวงยุติธรรมก็เปิดสอบผู้ที่เป็นเสมียนศาลหรือว่าผู้ที่เคยทำงานให้กับทนายความ มีความรู้ทางทนายความบ้าง ขึ้นมาว่าความเพื่อขจัดความเดือดร้อนแก่ประชาชนที่อยู่ห่างไกลจากความเจริญ หรือศาลที่ขาดแคลนผู้ที่มีวุฒิที่จะเป็นทนายความได้ ก็เป็นทนายความชั้นสองขึ้นมา คุณสมบัติของทนายความชั้นหนึ่ง ที่เนติบัณฑิตยสภาตั้งไว้นั้นก็เพียงแต่เป็นสามัญสมาชิกเท่านั้น เป็นทนายความชั้นหนึ่งสามัญสมาชิกมาจากไหนสามัญสมาชิกที่มีเนติบัณฑิตยสภาตั้งขึ้นและกำหนดไว้นั้น คือผู้ที่จบมาจากธรรมศาสตร์บัณฑิตจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เดิม หรือผู้ที่สอบไล่ได้เป็นเนติบัณฑิตไทยของสำนักอบรมกฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภาซึ่งตั้งขึ้น หลังจากมหาวิทยาลัย

ลัทธิธรรมศาสตร์ได้แยกคณะต่าง ๆ มาเป็นคณะนิติศาสตร์ ธรรมศาสตร์ กับผู้ที่สอบไล่ได้กฎหมายเดิมของกระทรวงยุติธรรมซึ่งตั้งมาในสมัยก่อน อันนี้ก็สามัญสมาชิกก็ให้สิทธิเป็นทนายความชั้นหนึ่ง และเมื่อมีการตั้งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ แยกคณะต่าง ๆ เป็นคณะนิติศาสตร์ คณะพาณิชย์ศาสตร์คณะเศรษฐศาสตร์แล้วก็ได้มีการตราข้อบังคับเนติบัณฑิตยสภาว่า ผู้ที่สำเร็จจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ แม้จะได้ปริญญามาก็ให้เป็นแค่วิสามัญสมาชิก เป็นทนายความชั้นสอง ท่านประธานที่เคารพ ความแตกต่างระหว่างผู้ที่จบจากธรรมศาสตร์บัณฑิต กับจบจากนิติศาสตร์บัณฑิตนั้น แม้จะออกมาจากสถาบันเดียวกัน แต่มาแตกต่างกันตรงที่เป็นวิสามัญกับสามัญเท่านั้น ทำให้สิทธิในการว่าความเปลี่ยนแปลงไป แต่กระผมได้มองดูแล้วว่าความรู้ความสามารถ หรือวิธีการที่ได้รับมาจากมหาวิทยาลัยนั้นไม่ได้แตกต่างกันเลย กลับตรงกันข้าม ผมมีความเข้าใจว่าผู้ที่ได้นิติศาสตร์บัณฑิตจากการที่มหาวิทยาลัยได้แบ่งคณะนั้น ได้มีความรู้ความชำนาญในด้านกฎหมายมากกว่าผู้ที่จบจากธรรมศาสตร์บัณฑิตที่กระผมกล่าวพูดเช่นนั้น เพราะอะไร เพราะคณะธรรมศาสตร์เดิมซึ่งเนติบัณฑิตยสภาให้สิทธิเป็นสามัญสมาชิกนั้นได้เรียนครอบคลุมกว้าง เรียนทั้งงานเสมียนพนักงาน เรียนเศรษฐศาสตร์ เรียนกฎหมายการคลัง เรียนสารพัดเรียน แต่ว่าคณะนิติศาสตร์ซึ่งมหาวิทยาลัยได้แยกออกมาเรียนกฎหมายโดยเฉพาะนั้นได้มุ่งเน้นหนักไปในด้านกฎหมาย และหลักนิติศาสตร์โดยแท้ เมื่อเป็นเช่นนั้น กระผมจึงเห็นว่าความเหลื่อมล้ำระหว่างวิสามัญกับสามัญนี้ ได้เป็นจุดกระตุ้นให้ทนายความชั้นสองซึ่งจบจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ตอนหลังนี้ได้กระตือรือร้นที่จะขอได้สิทธิว่าความเป็นทนายความชั้นหนึ่งบ้าง เมื่อมันเป็นเช่นนั้น ทนายความชั้นหนึ่งชั้นสองมันแยก แยกสิทธิในการทำมาหากิน กระผมจึงเห็นว่ากรณีที่ทนายความชั้นหนึ่งชั้นสองมาแยกสิทธิหากินก็เพราะคำว่าสามัญกับวิสามัญนี้เป็นต้นเหตุ กระผมคิดว่าเมื่อสามัญ วิสามัญเป็นต้นเหตุนั้นมากกว่ากระทรวงยุติธรรม ต้องการผู้ที่เป็นสามัญสมาชิก ซึ่งผ่านจากการอบรมเนติบัณฑิตยสภานั้นจะได้เข้ารับราชการในกรมอัยการหรือว่าในกระทรวงยุติธรรมในตำแหน่งผู้พิพากษานั้นเราเห็นด้วย เพราะว่ากรณีที่กระทรวงยุติธรรมจะจ้างใครสักคนหนึ่งเป็นผู้พิพากษานะเท่ากับว่ากระทรวงยุติธรรมเป็นนายจ้างสามารถจะเลือกคุณสมบัติของลูกจ้างได้ แต่ว่ากรณีที่ทนายความชั้นหนึ่งกับชั้นสองไม่มีสิทธิจะว่าความในศาลทั่ว ๆ ไปเหมือนกันนั้นนะมันไม่ใช่เป็นการแบ่งคุณสมบัติ แต่เป็นการแบ่งสิทธิ กระผมคิดว่าการที่แบ่งสิทธิเช่นนั้นมันขัดต่อด้วยหลักการทำมาหากิน และหลักประชาธิปไตย ถ้ารัฐบาลเล็งเห็นความสำคัญการที่จะแก้ไข

ปัญหานี้ให้หมดไปนั้น กระผมว่า ถ้าคิดมากมันยากนาน กระผมอยากจะให้คิดง่าย ๆ ว่า หนายความให้มีประเภทเดียว คือ หนายความซึ่งเป็นหนายความซึ่งจบจากธรรมศาสตร์บัณฑิต หรือนิติศาสตร์บัณฑิต ให้มีสิทธิว่าความได้เหมือนกันหมดเป็นหนายเช่นเดียวกัน เรียกว่า หนายประเภทหนึ่ง ส่วนหนายซึ่งกระทรวงยุติธรรมได้เคยบัญญัติแล้วก็กำหนดขึ้นเพื่อแก้ไข ปัญหาประชาชนในจังหวัดทุรกันดารขาดแคลนหนาย ซึ่งผู้ที่มีความรู้ความสามารถไม่อยากจะไปทำงาน เพราะเห็นว่าเป็นศาลอยู่ไกลไม่อยากจะไป ประชาชนขาดที่พึ่งก็เอาเสมียนศาล สอบเข้ามานั้นนะ ก็ให้เป็นหนายความประเภทสอง คือจัดสอบขึ้นเพื่อขจัดปัญหา ขณะนี้ กระผมทราบว่ามีอยู่เพียงจังหวัดหรือสองจังหวัดเท่านั้น อย่างจังหวัดระนอง หนายความ ที่สอบขึ้นเพื่อแก้ไขการขาดแคลนของประชาชนในจังหวัดทุรกันดารนั้นนะ ก็ให้เรียกว่า หนายประเภทสองสอบขึ้น หนายประเภทนี้จุดอ่อนของเนติบัณฑิตยสภาหรือกระทรวง ยุติธรรมที่ได้ทำมานั้นมีอยู่ว่าไม่ได้กำหนดว่าเมื่อเขาสอบขึ้นศาลใดแล้วก็ให้ประจำศาลอยู่นั้น บังคับเพียงปีสองปีเท่านั้นต้องประจำอยู่ ต่อมาไม่บังคับพวกนี้ก็หนีออกมาอีก โดยมากเป็น ผู้ที่มีความชำนาญจากเสมียนศาลที่กรุงเทพ ฯ นี่ละครับ มีความรู้ดีเป็นเสมียนหนาย ที่สำนักงาน กรุงเทพ ฯ บ้าง ก็ไปสอบขึ้นทะเบียนเป็นหนายจังหวัดระนองบ้าง จังหวัดแม่ฮ่องสอนบ้าง พอได้สิทธิเป็นหนายอยู่โน้นปีสองปีก็กลับมาหากินที่กรุงเทพ ฯ อีก จังหวัดนั้นก็ขาดหนาย อย่างเดิมอีก ก็ต้องเปิดสอบอยู่อย่างนี้ไม่รู้จักจบไม่รู้จักสิ้น หนายทั้งสองประเภทนี้ที่เนติบัณฑิตสภา กลัวว่าจะไปทำความเสียหายแก่ลูกความซึ่งอยู่ในกรุงเทพ ฯ หรืออยู่ในจังหวัดที่เจริญ ๆ ซึ่งมี ราคาทรัพย์สิน หรือว่าโทษอาญาสูง ๆ เกรงว่าหนายพวกนี้จะมาทำความเสียหายให้แก่ราษฎร ประเภทนี้ ก็จึงได้ขีดขึ้นชั้นสองว่าอย่าให้ไปว่าความนอกเขตนัก แต่ว่าการขีดขึ้นของกระทรวง ยุติธรรม หรือเนติบัณฑิตยสภานี้ ลืมไปว่าขีดขึ้นไม่ขีดขึ้นให้ตลอด แก้ไขปัญหาประชาชน ในท้องที่ที่ขาดแคลนหนาย กลับไปขีดขึ้นผู้ที่มีความรู้เท่ากับสามัญของเนติบัณฑิตยสภา สามัญสมาชิกของเนติบัณฑิตยสภา คือไปขีดขึ้นผู้ที่จบนิติศาสตร์บัณฑิตเข้ามาด้วย จบนิติศาสตร์ บัณฑิตของรัฐบาลเข้าไปด้วย ปัญหาเรื่องความมีปริญญามันจึงได้ขัดแย้งกันมาจนถึงขณะนี้ กระผมคิดว่าถ้ารัฐบาลนี้เจตนาดี คิดง่าย ๆ เอาแต่ว่าหนายความชั้นสอง คือหนายที่สอบขึ้น เพื่อขจัดปัญหาราษฎรที่อยู่ในจังหวัดทุรกันดาร หาหนายความไม่ได้ก็สอบขึ้นและก็จำกัดเขต เลยว่าจะไปว่าความที่อื่นไม่ได้ ถ้าว่าความที่อื่นต้องขออนุญาต ส่วนหนายความประเภทหนึ่ง คือหนายความที่จบจากมหาวิทยาลัยนี้ ว่าความได้ทั่วราชอาณาจักร มีสิทธิเหมือนกันหมด

กับผู้มีอาชีพเดียวกัน ส่วนคุณวุฒิอย่างอื่นที่จะเป็นสามัญ วิสามัญ เพื่อกระทรวงยุติธรรมจะเอาไปนั่งเป็นตุลาการให้ความยุติธรรมกับประชาชนเป็นอีกเรื่องหนึ่งที่กระทรวงยุติธรรมมีสิทธิจะทำได้ แต่เรื่องการทำมาหากินแล้ว ควรจะให้สิทธิกับประชาชนมากที่สุดเท่าที่จะมากได้ กระผมว่าปัญหานี้ไม่ใช่ปัญหาที่ยากเกินไป ที่เราจะแก้ไข เว้นแต่เราคิดกันไปคิดมากไปมากเรื่องไปก็เป็นการยากขึ้นไปอีก กระผมจึงขอกราบเรียนท่านประธานว่า เมื่อรัฐบาลมีเจตนาที่จะให้ความเป็นธรรมแก่การทำมาหากินของทนายความก็ควรจะรับความคิดเห็นของข้าพเจ้าเอาไปเพื่อประกอบการพิจารณาในชั้นแปรญัตติด้วย ที่ขอโอกาสเรียนไม่เรียนรายละเอียดก็เพราะว่า เพื่อเรียนคร่าว ๆ ให้เพื่อนสมาชิกที่ไม่ได้มีอาชีพเป็นทนายความได้ทราบไว้ ชั้นแปรญัตติจะได้ง่ายต่อการอธิบายและร่างพระราชบัญญัตินี้จะได้ผ่านเร็วเข้า ขอขอบคุณครับ

นายสนอง กฤษณะเศรษฐี (ปทุมธานี) : กระผมสนอง กฤษณะเศรษฐี ส.ส. ปทุมธานี ความจริงกระผมก็เห็นด้วยในหลักการที่ทางรัฐบาลได้เสนอเข้ามา แต่ว่ากระผมเองยังมีความข้องใจอยู่ ครั้นเมื่อผ่านหลักการไปแล้วกระผมยังข้องใจอยู่ก็ยังคงมีการแปรญัตติ แต่ว่ากระผมคิดว่า ถ้าหากว่ากระผมได้รับคำชี้แจงจากท่านรัฐมนตรีแล้ว การแปรญัตติก็คงจะไม่มีเกิดขึ้น กระผมสงสัยอย่างนี้ครับ

“มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติทนายความ

“มาตรา ๔ ทนายความชั้นสองอาจไปว่าความในศาลในเขตจังหวัดอื่นนอกจากจังหวัดที่ทนายความผู้นั้นมีสำนักงานที่จดทะเบียนไว้ได้ เมื่อได้รับใบอนุญาตให้ว่าความต่างเขตเป็นพิเศษเฉพาะเรื่อง....” คำว่า“เป็นพิเศษเฉพาะเรื่อง” นี้ ทำให้กระผมสงสัยว่า จะพิเศษอย่างไรครับ เพราะว่าทนายความชั้นสองเท่าที่เคยปฏิบัติมา แต่ก่อนนี้เรามีความที่จะว่าต่างถิ่นก็ไปยื่นคำขออนุญาตว่าความจากศาลที่คดีนั้นศาลก็อนุญาต แต่ว่าตามมาตรานี้ มาตรา ๙ นี้เราจะต้องขออนุญาตจากศาลที่ได้จดทะเบียนไว้ ที่นี้อนุญาตนั้น ทำไมต้องมีพิเศษด้วย อันนี้กระผมใคร่จะขอให้ท่านรัฐมนตรีได้ชี้แจงว่า หมายความว่าอาจจะไม่อนุญาตก็ได้ แต่อนุญาตต้องเป็นกรณีพิเศษหรือมีพิเศษอะไรอยู่ นั้นประการหนึ่งนะครับ อีกประการหนึ่งในวรรคสอง การขอรับขอใบอนุญาตให้ว่าความต่างเขตเฉพาะทนายความชั้นสองที่มีสำนักงานจดทะเบียนไว้ในจังหวัดพระนครหรือธนบุรี ถ้าเป็นความแพ่งให้ขอต่ออธิบดีผู้พิพากษาศาลแพ่งถ้าเป็นความอาญาให้ขอต่ออธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญา สำหรับทนายความชั้นสองที่มีสำนักงาน

จดทะเบียนไว้ในจังหวัดอื่นให้ขอต่อผู้พิพากษา หัวหน้าศาลจังหวัดที่สำนักงานนั้นอยู่ในเขต อันนี้ก็ไม่แตกต่าง เท่าที่ได้เคยปฏิบัติมาแต่ก่อนนั้น อย่างเป็นต้นว่านายความที่จดทะเบียนไว้ในจังหวัดพระนครนี้เราจะไปว่าความที่ศาลในจังหวัดอยุธยา เราก็จะขออนุญาตว่าความที่ศาลอยุธยาได้ แต่ว่าตามกฎหมายนี้เราจะต้องขออนุญาตต่ออธิบดีศาลแพ่งหรือศาลอาญาแล้วแต่ในกรณี เช่นสมมติว่า กระผมเป็นนายความอยู่จังหวัดปทุมธานีจะไปว่าความในจังหวัดอยุธยาเนี่ย แทนที่เราจะไปขออนุญาตจากศาลจังหวัดอยุธยา แต่ว่าเราก็ขออนุญาตจากศาลที่ปทุมธานี อันนี้กระผมว่า รู้สึกว่าจะเป็นการยุ่งยากแก่ทางปฏิบัติ สมมติว่าเรามีคดีหนึ่งซึ่งเป็นคดีรับด่วน เราก็จำเป็น จะต้องไปว่าความที่ศาลอยุธยาไปยื่นขออนุญาตว่าความที่ศาลอยุธยา เกิดศาลอยุธยาไม่อนุญาต กระผมคิดว่าจะทำอย่างไรครับ คดีนั้นอาจจะได้เปรียบเสียเปรียบกันก็ได้เนาะครับ กระผมใคร่จะขอประทานกราบเรียนท่านรัฐมนตรีได้โปรดกรุณาชี้แจงให้กระผมหายข้องใจด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

หลวงจ่ารัฐเนติศาสตร์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : กระผมอยากจะขอแก้ไขข้อข้องใจท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ คือมาตรา ๕ ที่ท่านถามเนี่ยเรื่องเป็นอย่างนี้ครับ คือกระทรวงยุติธรรมมีความห่วงใยเป็นอันมาก เราต้องการที่จะให้นายความนี้กระจายออกไปต่างจังหวัด แต่ก็ไม่ยอมออก เรื่องนี้เป็นเช่นเดียวกับเรื่องแพทย์เหมือนกัน เวลาในทางสาธารณสุขปวดหัวปวดศีรษะอย่างไร ทางกระทรวงยุติธรรมเกี่ยวกับนายความก็เช่นเดียวกันนั่นเอง แล้วความยุติธรรมนี้เกิดขึ้นได้อย่างมากมาก็เพราะเหตุว่ากระผมอยากจะกราบเรียนในบางจังหวัดนั้นมีนายความอยู่ ๓-๔ คน และนายความระหว่าง ๓-๔ คนนี้ ก็คงทราบกันอยู่แล้วว่า มีบางคนก็เรียกว่าเป็นที่เลื่อมใส บางคนก็เลื่อมใสน้อยหน่อย ฉะนั้นถ้าหากว่าบุคคลซึ่งมีคดีเป็นคนมีอำนาจในทางการเงินแล้ว แก่ก็ไปกว้านเอานายที่ตี ๆ ที่เลื่อมใสนั้นมาไว้เสียหมดเรื่องมันก็ลำบากอย่างยิ่งทีเดียวในการที่จะหาทนายสำหรับคนที่ยากจน ฉะนั้นเรื่องทนายประจำท้องถื่นนี้เป็นเรื่องที่กระทรวงยุติธรรมปวดศีรษะมาหลายสิบปีแล้ว เวลานี้ค่อยยังชั่วขึ้นเพราะเหตุว่ามีการคมนาคมดีขึ้น แต่ว่าสมัยก่อนนั้นเราหายากเหลือเกิน ทนายที่จะให้ประจำอยู่ศาลต่างจังหวัด และเราได้หาวิธีต่าง ๆ นานาจนกระทั่งถึงบัดนี้เรากียกเลิกกฎหมายที่ให้สอบประจำท้องถื่นไม่ได้ เพราะเหตุว่าหาทนายที่ได้ปริญญา จะเป็นนิติศาสตร์ ธรรมศาสตร์อะไรก็ตามไปอยู่ ไม่มีใครไปเราจำเป็นจะต้องมีนายความสอบขึ้นประจำศาล ทีนี้ทนายสอบขึ้นประจำศาลนั้น กระทรวงยุติธรรมพยายามอย่างยิ่งที่จะสอบ

เสร็จแล้วให้แกอยู่ที่จังหวัดนั้น แต่แกไม่อยู่ เรื่องหลักเลียงก็ทำอย่างนี้ ซึ่งเป็นสาเหตุอันหนึ่งที่กระทรวงยุติธรรมขอแก้กฎหมายเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๘ เพราะเหตุว่าคนในกรุงเทพฯ ไปอยู่ไปสอบไล่สอบไล่ได้เสร็จเราบอกแกต้องตั้งสำนักงานทนายความที่นั่นเป็นเวลา ๓ ปี ครั้นจะบอกว่าแกจะต้องตั้งตลอดชีวิตในชีวิตเป็นทนาย มันก็ทารุณเหลือเกิน ก็คงจะว่ากันอีกว่า กระทรวงยุติธรรมทารุณเหลือเกิน เสนอกฎหมายอย่างนี้ เราก็กำหนด ๓ ปี นี่ก็ให้ผู้ที่สอบไล่ได้นั้นพอที่จะอยู่ประจำท้องถิ่นนั้น แทนที่จะเป็นอย่างนั้นโดยมากก็จดทะเบียนเป็นทนายความชั่วคราวขึ้นและมีบ่อย ๆ ตามร้านกาแฟชั่วคราวอยู่กรุงเทพฯ แล้วก็ขออนุญาตว่าความต่างถิ่นอยู่เรื่อย โดยมากหัวหน้าสำนักงานในกรุงเทพฯ นี่ก็ให้เสียค่าอนุญาตว่าความต่างถิ่นซึ่งขณะนั้นเป็นเรื่องละ ๒๐ บาท เพราะเรื่องละ ๒๐ บาทไม่เท่าไร สำหรับหัวหน้าสำนักงานที่จะออกให้ ก็เรื่องเป็นอย่างนี้อยู่ตลอดเวลา เช่นสมมติศาลแม่ฮ่องสอน เป็นต้น เราสอบหรือศาลจังหวัดระนองเราสอบเพื่อจะให้มันทนายไปอยู่ แกไม่ไปอยู่ แกอยู่กรุงเทพฯ นี่ สอบอีกเป็นอย่างนั้นอีก ให้อยู่ ๓ ปีก็อยู่ ๓ ปี ตั้งสำนักงานทนายความอยู่ ๓ ปี แต่ตัวไม่อยู่ ใครจะไปบังคับ มีกฎหมายอะไรไปบังคับว่าทนายความจะต้องอยู่ประจำสำนักงาน ไม่มีใครเลย นี่เราผจญปัญหาอย่างนี้ เราจึงได้บอกว่าทนายชั้นสองนี้ไม่ให้ว่าความต่างถิ่นละ เพราะเหตุว่าจะไปบังคับให้แกไปอยู่ แต่ว่าเมื่อท่านทั้งหลายก็ร้องกันบอกว่าไม่เป็นธรรมบ้างไม่อะไรต่ออะไรบ้างตามใจก็ผ่อนออกมา แต่ถ้าหากว่าเราจะไปบังคับบอกว่าให้เป็นอย่างนั้นอย่างนี้ เราจึงได้เขียนใหม่ร่างกฎหมายใหม่มีบอกว่าให้ขออนุญาตต่อศาลท้องถิ่นที่ตนมีสำนักงานนี้อยู่ ทั้งนี้เพื่ออะไร เพื่อแต่ว่าถ้าแกไปสอบเสร็จแกกลับไปอยู่กรุงเทพฯ แล้วทุกคราวที่แกจะขออนุญาตว่าความต่างถิ่นแกต้องวิ่งไปแม่ฮ่องสอน ไปขออนุญาตแกจะได้ไม่ทำ จะได้ให้แต่เฉพาะทนายชั้นสองจริง ๆ ที่สุจริต คือไม่ใช่หลบกันอย่างนี้เพราะฉะนั้นเราจึงได้เขียนไว้บอกให้แกวิ่งไปแม่ฮ่องสอน ไปขออนุญาตเป็นรายเรื่องเพื่อแกจะได้ไม่ใช้วิธีเลียงเท่านั้นเอง ทั้งนี้เพื่อศาลเจ้าของท้องถิ่น เขาจะดูว่าทนายนี้มีสำนักงานประจำอยู่ที่นี่ ตัวไม่อยู่แล้วก็มาขออนุญาตว่าความต่างท้องถิ่นเรื่อย ๆ ทำให้ศาลของเขานี้ไม่มีทนายความ มีความไม่ได้รับความเป็นธรรม เขาอาจจะไม่อนุญาตก็ได้ เป็นการบังคับอีกประการหนึ่ง เพื่อให้บุคคลซึ่งไปสอบไล่นี้ เพราะทนายชั้นสอง อาจมีด้วยการสอบไล่เป็นพิเศษได้อย่างที่กระผมว่าแล้ว คือเรายังตัดไม้ขาด ไม่รู้จะทำอย่างไร นี่ก็เป็นทางออกอันหนึ่ง ซึ่งเรากะไว้ และเรื่องค่าธรรมเนียมนั้น ความจริงถ้าท่านเห็นว่าสูงก็อาจจะขอแปรญัตติได้ แต่ที่เราตั้งนี้ต้องคิดว่าเวลานี้เราไม่อยากจะให้มีการว่า

ว่าความต่างถิ่น เพราะเหตุว่าเป็นการเสี่ยงกันได้ อย่างที่กระผมกราบเรียนเมื่อกี้นี้ จึงต้องไว้พอสสมควรให้แกคิดบ้างว่าสมควรอย่างไร เพราะเหตุว่าตั้งกันแต่ก่อนนี้โดยมากโปรดเข้าใจอย่างนี้ สมัยก่อนนั้นการขออนุญาตว่าความต่างถิ่นนั้นเสีย ๒๐ บาทและต้องขออนุญาตเหมือนกัน ขออนุญาตทั้งศาลก็ไม่ว่าอะไร ใครเสีย ๒๐ บาทก็ให้ใครเสีย ๒๐ บาทก็ให้ จนกระทั่งทนายหรือผู้ที่ขออย่างนี้นั้น ลืมไป นึกว่าตัวมีสิทธิความจริงหาใช้สิทธิไม่ หากแต่ว่าต้องขออนุญาต นี่ก็เลยร้องกันว่าถูกตัดสิทธิความจริงไม่ใช่เรื่องสิทธิเลย เพราะเหตุว่าต้องอนุญาตศาลจะให้ก็ได้หรือไม่ให้ก็ได้ แต่ด้วยความใจดีของศาล ให้ทุกเรื่อง จนเป็นที่เข้าใจกันว่าเป็นสิทธิ นี่กระผมกราบเรียนข้อเท็จจริงจริงๆ อย่างนี้ เพราะฉะนั้นเราถึงได้ว่าต้องให้ไปขอศาลท้องถิ่น ทั้งนี้เพื่อประโยชน์แก่บุคคลซึ่งเป็นความนั่นเอง ความจริงศาลก็ไม่ว่า เกมทนายไม่มีทนายศาลก็ไม่รู้สึกอะไร แต่ว่าเราเห็นว่าคนไม่มีทนายนั้นลำบากมาก อาจจะแพ้ความคดีเขาได้ง่ายๆ และอีกประการหนึ่งกระผมอยากจะเรียนอย่างนี้ว่า ที่เราอยากให้ทนายทุกคนมาเรียนต่อ นั้นในเมื่อเรามีโอกาสให้เรียนนั้น ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติบอกว่ามีทั้งศิลปะและศาสตร์นั้น ความจริงถูกต้องทีเดียว ไม่มีปัญหาอะไร แต่ว่าก็เมื่อเราเปิดโอกาสให้เรียน เราอยากจะให้เรียน ทั้งนี้ก็เพื่อดีแก่คู่ความนั่นเองแก่ประชาชน เหมือนที่เรามีแพทย์แผนโบราณอย่างไร เราไม่ชอบใจ เรามีแพทย์แผนปัจจุบันเราก็มียุคหนึ่งทำไมเราจึงต้องมีชั้นหนึ่ง ก็อยากจะให้ดินนั่นเองแหละ ความจริงจะเป็นเรื่องที่ว่าใครก็ไม่ได้ได้รับความเสียหาย นอกจากลูกความต่างหากได้รับความเสียหาย เพราะฉะนั้นเราจึงพยายามที่จะให้หมอที่รักษาคนไข้ที่มีความรู้จริง ๆ มาก ๆ นะ ไม่ใช่มีความรู้อย่างเดียว คือยังได้เห็นมากได้เรียนมากก็รู้มาก เพราะกฎหมายเรียนอย่างไรก็ไม่จบ กระผมก็ต้องเรียนอยู่เรื่อย บางทีนาน ๆ ก็ต้องอ่านหนังสือกันเสียทีอย่างนี้ เพราะฉะนั้นเมื่อเป็นอย่างนี้เรามีโอกาสให้เรียนก็อยากจะให้ทุก ๆ คนมาเรียน ไม่ใช่ว่าเราเปิดโอกาสไม่ให้เรียนนะ เพราะฉะนั้นการที่เราให้เรียนนั้นะ โปรดอย่านึกว่าเป็นการตัดสิทธิหรือเป็นการลงโทษ เป็นการทำให้ดีขึ้น ให้มีความรู้มากขึ้น กระผมว่าเป็นของดี ความจริงควรที่จะเห็นใจรัฐบาลด้วยซ้ำที่รัฐบาลเขาเปิดสำนักให้เรียนนี้ กระผมจะกราบเรียนให้ทราบก็ได้ว่า ข้อข้องใจต่าง ๆ นานานี้เกิดขึ้นได้อย่างไร เรื่องธรรมศาสตร์กับนิติศาสตร์นี้ในสมัยเมื่อมีธรรมศาสตร์บัณฑิตนั้น กระผมเองก็เป็นอาจารย์อยู่ ท่านหัวหน้าพรรคฝ่ายค้านก็อยู่ก็คงทราบเรื่องกันดี ๆ ว่า มีสมัยหนึ่งเราบุโรงเรียนกฎหมายมาเป็นมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และการเมือง เมื่อยุบลงมาแล้ว มีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และการเมืองแห่งเดียวที่ผลิตนัก

กฎหมาย เราก็ต้องยอมรับธรรมศาสตร์นี้ให้มีอาชีพในทางกฎหมายได้เต็มภาคภูมิดุจดังบุคคลซึ่งสำเร็จจากโรงเรียนกฎหมายในสมัยก่อนนั้น ต่อมาก็มีคนเลื่อมใสเรียนกันมากขึ้นอย่างที่เราเห็นนี้ ก็ผลิตนักศึกษาออกมาดีผลิตธรรมศาสตร์บัณฑิตออกมามีคุณประโยชน์มากทุกอย่าง มีอยู่คราวหนึ่ง กระผมถ้ากระทบกระเทือนถึงใครละก็ได้โปรดอย่าว่ากระผมกระผมไม่ได้ตั้งใจเลย แต่กระผมเล่าความจริงมีอยู่คราวหนึ่ง กระทรวงยุติธรรมนี้ปรากฏนักหนาว่า ในการผลิตนักศึกษาปริญญาจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และการเมืองในขณะนั้นมาตรฐานชักด้อยลงไป ก็มอบให้กระผมนี้ไปติดต่อกับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กระผมก็ไป กระผมก็ไปติดต่อกับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ บอกว่าเวลานี้ขอหน่อยเถอะ ขอเร่งมือหน่อย เพราะมีจะนั้นเวลาไปสอบผู้พิพากษาแล้ว บางทีทำแค้นเหลือเกิน เขาถามว่า พยานบอกเล่าคืออะไร เพียงเท่านี้ไม่รู้แล้ว ท่านที่เป็นทนายความนะหัวเราะแน่ แต่ว่าคนไปสอบผู้พิพากษา สอบได้แล้วมาสอบปากเปล่า เขาถามจะให้สอบได้กลับสอบไม่ได้ เพราะตอบไม่ได้ว่า พยานบอกเล่าคืออะไร ซึ่งมันเป็นของที่เรียกว่าชั้นต้นเหลือทนทีเดียวอย่างนี้เป็นต้น กระผมก็ได้รับมอบหมาย กระผมก็ไปติดต่อกับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้รับคำตอบ บอกว่ามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์นั้นผลิตไม่ใช่แต่นักกฎหมายเฉพาะแต่กระทรวงยุติธรรมผลิตทุก ๆ กระทรวง เมื่อผลิตทุก ๆ กระทรวงแล้ว มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ต้องสายกลางไปให้สมความมุ่งหมายทุกกระทรวง ไม่ใช่เฉพาะกระทรวงยุติธรรม แล้วมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์บอกกระผมด้วยบอกกระผมเอง บอกว่าถ้าหากว่ากระทรวงยุติธรรมเห็นว่าไม่พอ กระทรวงยุติธรรมก็น่าจะจัดการด้วยตนเองให้ยกระดับนักกฎหมายที่จะเข้าไปในกระทรวงยุติธรรมหรือเข้าไปเกี่ยวกับวิชาชีพกฎหมายนี้ให้ดีขึ้นนี้กระผมเรียนด้วยความสัตย์จริงเท่านั้น กระผมเองเป็นคนไปติดต่อ เวลานั้นกระผมเป็นผู้พิพากษาอยู่ และก็เนื่องจากกระผมเป็นครูบาอาจารย์อยู่ทางธรรมศาสตร์ด้วยก็ถูกใช้ไปก็ได้ความอย่างนี้ นี่ละครับ ที่นี้มาเมื่อตั้งโรงเรียนกฎหมายขึ้น ตั้งสำนักอบรมศึกษากฎหมายขึ้นแล้ว ทางมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์จึงได้แบ่งคณะออกเป็นนิติศาสตร์บัณฑิต เรื่องเก่าก็ยังติดอยู่จนบัดนี้ นี่กระผมเล่าพงศาวดารมาให้ฟังทีเดียวเพราะฉะนั้นเรื่องทนายความชั้นหนึ่งชั้นสองนี้ก็เกิดขึ้นว่าบอกว่าเมื่อครั้งสมัยพอตั้งสำนักอบรมศึกษากฎหมายแล้วแล้วก็เกิดมีว่าใครสอบไล่ผ่านสำนักอบรมศึกษากฎหมายได้แล้วเป็นเนติบัณฑิต ส่วนบุคคลซึ่งไม่ได้ผ่านสำนักอบรมศึกษาภาษานั้นก็เป็นแต่เพียงจะเป็นสามัญสมาชิกหรือเป็นวิสามัญสมาชิกเป็นอะไรก็ตามแต่เถอะ แต่ว่าไม่ได้รับ

ยกย่องว่าเป็นเนติบัณฑิตทั้งนี้ก็ไม่ใช่กีดกัน ไม่ใช่อย่างอื่น นี่กระผมพูดถึงทางเนติบัณฑิตยสภา นะครับว่ากระผมก็ไม่ได้เกี่ยวข้องกับเขาเวลานี้ แต่ว่าทั้งนี้ทั้งนั้นก็เพื่อประสงค์อย่างเดียวจะให้ทุกคนไปเรียนหาความรู้อีก โดยเปิดโอกาสให้เต็มที่ และในการนี้จึงได้ตราข้อบังคับไว้บอกว่า ทนายความชั้นสองไม่ว่าจะเป็นอะไรก็ตาม ขึ้นชื่อว่าเป็นทนายความชั้นสองแล้ว ว่าความมาแล้ว ๕ ปีจะว่าความก็เรื่องไม่ก็เรื่องไม่สำคัญ สมควรเข้าเป็นนักศึกษาสำนักอบรมได้ และก็มีหลายท่านที่สมัครเข้าไปแล้วสอบได้เป็นเนติบัณฑิต เวลานี้หลายท่านทีเดียว นี่เรื่องเป็นอย่างนี้ครับ ความหนักอกหนักใจ ในแง่กระทรวงยุติธรรมเราก็อยากจะให้มีทนายประจำศาลท้องถิ่น ซึ่งก็หลายปาก อย่างที่กระทรวงศึกษาธิการเมื่อคืนนี้ นี่เป็นเรื่องความหนักอกอยู่เวลานี้ในบางจังหวัด นั้นมันก่อให้เกิดความยุติธรรมได้จริง ๆ มีเหมือนกัน นี่พวกเรายังพยายามแก้อยู่ แต่ว่าเมื่อมาผ่อนอย่างนี้แล้วเราก็ต้องผ่อนแต่เพียงพอสมควร อยากรู้ก็ต้องขอคุณไว้บ้างนิดหน่อย เพื่อให้ทนายที่ไปสอบประจำศาลนั้นได้ระลึกถึงและอยู่ประจำศาลให้มากที่สุดที่จะมากได้ นี่เป็นความประสงค์ของกระทรวงยุติธรรม กระผมอยากจะทราบอีกสักนิดหนึ่งว่า ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติข้องใจในเรื่องชาวต่างประเทศมาตั้งสำนักงานทนายความนั้น เรื่องนี้เป็นเรื่องที่ถกเถียงกันมาอยู่ กระผมนึกว่าไม่ต่ำกว่าเกือบ ๒๐ ปีแล้ว และเป็นเรื่องที่เรายังไม่เห็นอกเห็นใจ กระผมเองส่วนตัวก็ไม่อยากให้เขาเข้ามา แต่ว่าการเป็นทนายความนั้นหมายความว่าผู้ว่าคดีในศาล และเมื่อเขาไม่ได้ว่าคดีในศาลเราก็ไม่รู้จักห้ามเขาอย่างไร เวลานี้ก็กำลังคิดอยู่ ในพระราชบัญญัติสงวนอาชีพไว้สำหรับคนไทยเรา นี่เรากำลังคิดกันอยู่ เวลานี้ยังไม่รู้จะออกทางไหน เรียนตรง ๆ ยังหาทางออกอยู่ว่าจะทำอย่างไรดี เราจะอนุโลมบอกว่าทุกคนที่เป็นที่ปรึกษากฎหมายให้เป็นทนายความมาจดทะเบียนทั้งหมดนั้นยอมไม่ได้ ไม่ได้เพราะอะไรครับ กระผมเป็นนักกฎหมายกระผมนอนอยู่กับบ้าน ลูกเต้ากระผมหรือเพื่อนกระผมมาถามข้อกฎหมายข้อหนึ่ง กระผมบอกไป ผิดแล้ว เพราะกระผมไม่ได้จดทะเบียนเป็นทนาย มันก็ไม่ได้ มันเกินไป ทนายความนั้นหมายความว่าผู้ที่มาหากินในศาลเท่านั้น เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้กระผมขอรับไว้ครับ เพราะเหตุว่ารัฐบาลก็กำลังพิจารณาอยู่ ไม่ใช่ทอดทิ้ง เห็นใจเหมือนกัน ยังไม่รู้ว่าจะออกทางไหนจึงจะเป็นทางที่เหมาะสมแต่นั่นน้อยใจนั้นก็ค่อนข้างน้อยใจในข้อที่ว่า กระผมได้มองเห็นนักปราชญ์ของเราบางคนยังอุตสาหะไปกินน้ำใต้ศอกของคนต่างชาติได้ นี่กระผมเศร้าใจเหมือนกัน ในเมื่อได้มีสำนักงานโต ๆ หรือดี ๆ อย่างเช่นท่านหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์เป็นต้น ไปอยู่กับท่านดีกว่าอยู่กับพวกเรา นี่กลับไป

กินน้ำได้คอกฝรั่ง มีเหมือนกัน กระผมก็เศร้าใจ กระผมไม่รู้จะพูดอย่างไร แต่ว่าก็ไม่มีอะไรห้าม เราก็ไม่รู้จะห้ามอย่างไร และจะทำอย่างไร ยังคิดไม่ออกเหมือนกัน คือจะหาทางให้ทะเลาะไปรุ่งไม่ได้ แต่ว่าไม่ใช่ไม่คิด ทางรัฐบาลนี้ดำรงอยู่และได้มีการพูดกันอยู่ว่าสมควรจะปฏิบัติอย่างไร พระราชบัญญัติทนายความนี้ก็รัฐบาลเสนอร่างแก้ไขมานี้ก็มีความประสงค์ดังที่กระผมได้กราบเรียนมาแล้ว และสำหรับในการนี้ว่าความเท่านั้นเรื่อง เป็นทนายมาเท่านั้นปีนั้น กระผมกราบเรียนตรงๆ เลยว่าเราไม่เห็นด้วย เพราะเหตุว่า มันเกิดมีเรื่องเก้งก้างอยู่แล้ว คือเราไม่มีโอกาสที่จะเช็คเลยว่าแก้วว่าความจริงหรือไม่ ไม่มีโอกาสเลย แล้วถ้าหากว่าทนายคนนั้นจดทะเบียนทนายความ ๑๐ ปี ว่าความทั้งหมด ๒๐๐ เรื่อง เป็นความรับสารภาพเสีย ๑๐๐ เรื่อง มันก็ไม่มีอะไรในการที่ว่าอีก ๑๐๐ เรื่อง ก็ไม่มีประโยชน์อะไร และบางทีก็ไม่ได้ว่าเลย ชั่วแต่เพียงว่าไปจดทะเบียนเป็นทนายความแล้วก็แต่งทนายเข้าไปไว้ติดไว้ในคดีเฉยๆ นี่เกิดขึ้นบ่อยๆ แล้ว เราก็ไม่มีทางที่จะตอบประการใด จะบอกว่าการนี้ไม่ได้ว่าความมา ๒๐๐ เรื่อง มีความสามารถเป็นพิเศษประการใดบ้าง ที่ควรจะยกย่องก็ไม่ได้ครับ นี่ลำบากครับ เพราะฉะนั้นเราถึงอยากจะทำอย่างเดียวยครับ ขอให้ได้โปรดมาเรียนต่อไปอีกเถิด เพราะเหตุว่าเราเปิดโอกาสให้เต็มที่ นี่ก็เป็นความประสงค์ของรัฐบาลดังที่กระผมกราบเรียนมานี้

นายชอบ ภารา (นครศรีธรรมราช): กระผม ชอบ ภารา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครศรีธรรมราช กระผมใคร่ที่จะเน้นให้ทางรัฐบาลได้ทราบถึงความร่ำรวยของทนายความชั้นสองเดี่ยวนั้นไม่ใช่ทนายความชั้นสองซึ่งสอบไล่มาจากประกาศของกระทรวงยุติธรรมสำเร็จ ม. ๖ หรือเสมียนศาลอะไรขึ้นมา เช่นนั้นก็หาไม่ สิ่งที่ทนายความชั้นสองเรียกร้องและต้องการมากที่สุดขณะนี้ คือทนายความชั้นสองประเภทซึ่งเรียนสำเร็จปริญญามาจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เป็นนิติศาสตร์บัณฑิต และผู้ที่สำเร็จจากคณะรัฐศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นนิติศาสตร์บัณฑิต การไปว่าความที่ศาล ส่วนใหญ่ประชาชนทั่วไปไม่ได้ทราบเลยว่าทนายความคนไหนเป็นชั้นหนึ่งและชั้นสอง ระหว่างผู้ที่เรียนสำเร็จเนติบัณฑิตยสภา กับผู้ที่สำเร็จปริญญาตรีเป็นนิติศาสตร์บัณฑิต เพราะมีสิทธิสวมเสื้อครุยเนติบัณฑิตยสภาเหมือนกัน สิ่งที่ยกย่องหัวใจของทนายความชั้นสองอยู่มากที่สุดคือเรื่องนี้เองกระผมใคร่ที่จะเรียนว่าวิธีการแก้ไขที่ถูกต้องที่สุดก็คือยกฐานะผู้ที่สำเร็จปริญญาทางกฎหมายขึ้นมาให้เป็นทนายความชั้นหนึ่งเหมือนที่เราเคยทำมาแล้ว เพราะที่เป็นอยู่เดี่ยวนี้นางท่านที่เป็นทนายความชั้นหนึ่ง เรียนสำเร็จปริญญาตรีเหมือนกัน เป็นธรรมศาสตร์บัณฑิต เป็นชั้นหนึ่งได้ แต่ผู้ที่เรียน

สำเร็จนิติตาสถ์บัณฑิตกลักลับกลายมาเป็นชั้นสอง ซึ่งการแตกต่างอันนี้มีใช้ว่ามีความรู้หรือสำเร็จมาจากสถานที่อันแตกต่างกันก็ทำไม่ แต่ที่แตกต่างกันนั้น ก็แตกต่างกันเฉพาะระยะเวลาของการสำเร็จออกมาจากมหาวิทยาลัยเท่านั้น ผู้ที่สำเร็จมาก่อนปี พ.ศ. ๒๕๔๕ ก็สามารถเป็นชั้นหนึ่งได้ แต่หลังจากปี พ.ศ. ๒๕๔๕ ต้องเป็นชั้นสอง กระผมอยากจะทราบเหลือเกินว่าเหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น ผู้ที่เรียนสำเร็จปี ๒๕๔๕ ลงมาเป็นผู้ที่มีความรู้น้อยกว่าผู้ที่เรียนสำเร็จปี พ.ศ. ๒๕๔๕ ขึ้นไปหรืออย่างไรจึงมาให้เป็นหนายความชั้นสอง ตามที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมได้ยกตัวอย่างว่าบางท่านเรียนสำเร็จจากมหาวิทยาลัยมาสอบเป็นผู้พิพากษาแล้ว ถามว่าพยานบอกเล่าคืออะไร ท่านบอกว่าไม่สามารถจะตอบถูก อันนั้นเป็นความเชื่อของบุคคลต่างหาก ถ้าจะหยิบยกมาเป็นตัวอย่างแก่หนายความชั้นสอง ผู้ซึ่งเรียนสำเร็จปริญญาตรีนั้นไม่ได้ และท่านบอกว่าขณะนี้ทางเนติบัณฑิตยสภาที่เปิดโอกาสให้หนายความชั้นสอง ผู้ที่เรียนสำเร็จจากมหาวิทยาลัยต่าง ๆ มาเรียนเพื่อยกระดับฐานะเป็นหนายความชั้นหนึ่งนั้น ก็จริงอยู่ เรื่องนี้ก็เป็นคุณและทางหนายความชั้นสองก็รู้สึกเป็นพระคุณสูงอยู่ แต่วิถีทางการทำงานและการทำมาหากินของหนายความที่เป็นอยู่ขณะนี้ บางท่านสภาพไม่เปิดช่องทาง ให้ได้มีโอกาสไปร่ำเรียน ดังที่กล่าวแล้วนั้นได้ เพราะว่าหนายความส่วนใหญ่ที่ประกอบอาชีพอยู่ในกรุงเทพฯ ส่วนใหญ่เป็นบุคคลซึ่งเดินทางมาจากต่างจังหวัดส่วนมากฐานะทางบ้านยากจนเรียนแค่สำเร็จปริญญาตรีก็รู้สึกสูงมากพอแล้ว จำเป็นจะต้องออกไปประกอบอาชีพ ไม่มีโอกาสและไม่มีเงินพอที่จะไปเรียนต่อยังเนติบัณฑิตยสภาได้ กระผมสงสัยอยู่นิดเดียว ถ้าหากว่าท่านรัฐมนตรีชี้แจง กระผมก็จะพอใจว่าผู้ที่เรียนสำเร็จหลังปี พ.ศ. ๒๕๔๕ กับก่อน พ.ศ. ๒๕๔๕ นี้ มีความรู้แตกต่างกันอย่างไร ถ้าจะยกระดับพวกที่สำเร็จปริญญาตรีทางกฎหมายขึ้นมาเป็นหนายความชั้นหนึ่งให้หมด ทางกระทรวงยุติธรรมจะเสียหายอย่างไรบ้าง ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทน : ผมคิดว่าเราได้พิจารณาเหตุผลแล้วฟังดูเสียงส่วนใหญ่ก็รับหลักการ แล้วก็แต่เพียงข้อประเด็นปลีกย่อย และอภิปรายโดยพอสมควรแล้ว ผมก็อยากจะถามความเห็นต่อที่ประชุมนี้ว่า สมควรที่จะปิดอภิปรายได้หรือยัง ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรที่จะปิดอภิปรายได้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรที่จะเปิดอภิปรายต่อไป โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ปิดอภิปราย

ต่อไปนี้จะขอมติต่อที่ประชุมนี้ว่า สมควรที่จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับซึ่งเสนอมานี้ไว้พิจารณาหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรที่จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับนี้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย คือเห็นว่าไม่ควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้น (ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทน : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับนี้ รัฐบาลจะเสนอส่งคณะกรรมการธิการวิสามัญหรือวิสามัญ

หลวงจ่ารัฐเนติศาสตร์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : รัฐบาลขอเสนอตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๕ คน

ประธานสภาผู้แทน : รัฐบาลขอเสนอตั้งคณะกรรมการวิสามัญ ๕ คน จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นผมถือว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ มีจำนวน ๕ คน ของรัฐบาลเท่าไร

หลวงจ่ารัฐเนติศาสตร์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ของรัฐบาลขอเสนอ ๕ คน

ประธานสภาผู้แทน : ของรัฐบาลขอเสนอ ๕ คน ที่เหลืออีก ๕ คนเป็นของสมาชิกเสนอ จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นผมถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติ เชิญรัฐบาลเสนอชื่อได้ครับ

หลวงจ่ารัฐเนติศาสตร์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ของรัฐบาลขอเสนอ ๕ คน คือ ๑. นายกำธร พันธุลาภ ๒. นายบรรจบ เสาวรรณ ๓. นายไพศาลย์ กุมาลย์วิสัย ๔. นายลีวละล่อง บุนนาค

ประธานสภาผู้แทน : ที่นี้ก็มติของท่านสมาชิกที่จะเสนอชื่อผู้ที่เห็นสมควรเป็นกรรมการอีก ๕ คน

นายญาติ ไหวดี (สุรินทร์) : กระผมขอเสนอ นายน้อย ทินราช ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรด
รับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายชิต เวชประสิทธิ์ (ภูเก็ต) : กระผมขอเสนอ นายมารุต บุญนาค ท่านผู้ใดเห็น
ด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : กระผมขอเสนอ พันเอก สมคิด ศรีสังคม ท่านผู้
ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายบุญช่วย มาประเสริฐ (ลพบุรี) : กระผมขอเสนอ นายเสริม โลกเลื่อง ท่านผู้ใดเห็น
ด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายน้อย ทินราช (นครราชสีมา) : กระผมขอเสนอ นายชวล วรณศรี ท่านผู้ใดเห็น
ด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายสุรินทร์ เทพกาญจนา (สมุทรสาคร) : กระผมขอเสนอ นายเกษม จงสวัสดิ์ ท่าน
ผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายอนันต์ สุขสันต์ (ชัยนาท) : กระผมขอเสนอ นายประสิทธิ์ ชูพินิจ ท่านผู้ใดเห็น
ด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายบุญเลิศ ชินวัตร (เชียงใหม่) : กระผมขอเสนอ ปิดการเสนอชื่อครับ ท่านผู้ใดเห็น
ด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอขอปิดการเสนอชื่อแล้ว จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็น
อย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นเป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ปิดการเสนอชื่อได้ ขอให้เลขาธิการรัฐสภาอ่านรายชื่อ

นายประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์ (เลขาธิการรัฐสภา) : รายชื่อคณะกรรมการวิสามัญ ที่รัฐบาลเสนอ ๔ ท่าน คือ ๑. นายกำธร พันธุลาภ ๒. นายบรรจบ เสาวรรณ ๓. นายไพศาลย์ กุมาลย์วิสัย ๔. นายสิวละล่อง บุณนาค

นี่เฉพาะที่สมาชิกเสนอมี ๗ ท่าน คือ ๑. นายน้อย ทินราช ๒. นายมารุต บุณนาค ๓. พันเอก สมคิด ศรีสังคม ๔. นายเสริม โลกเลื่อง ๕. นายชวล วรณศรี ๖. นายเกษม จงสวัสดิ์ ๗. นายประสิทธิ์ ชูพินิจ

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าเกินไป ๒ ท่าน ก็จะต้องมีการเลือกกันในจำนวน ๗ คน เลือกเอา ๕ คน ขอให้เจ้าหน้าที่พิมพ์รายชื่อ

ต่อไปนี่เจ้าหน้าที่จะได้นำกระดานที่พิมพ์รายชื่อแจกให้ท่านสมาชิก

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าว่าอย่างนี้ไม่ดีหรือครับทางฝ่าย ส.ป.ท. ท่านก็มีสมาชิกเข้ามาร่วมเป็นกรรมการมาก อย่าเลือกดีกว่า นี่มันเกิน ๒ คน ถอนเสียไม่ได้หรือ นี่ข้าพเจ้าขอประธานกราบเรียนต่อรองกับท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ฝ่ายท่านตั้งหลายคนอยู่แล้วอย่าได้เลือกดีกว่าเสียเวลา ยังมีกฎหมายอีกหลายฉบับ ท่านจะกรรมใหม่ อย่าไปเลือกดีกว่า เกิน ๒ คน ให้ฝ่ายท่านเสนอถอนตัวอีก ๒ คนเท่านั้น ประสิทธิ์ ชูพินิจ กับไครละ เสริม ลวงโลก ไอ้ย..ขอประธานโทษ โลกเลื่อง

(เจ้าหน้าที่ได้นำกระดานที่พิมพ์รายชื่อผู้ที่ได้รับการเสนอให้เป็นกรรมการแจกท่านสมาชิกในที่ประชุม)

ประธานสภาผู้แทน : ใครยังไม่ได้โปรดยกมือ ได้หมดแล้วนะครับ ในนั้นมีรายชื่อที่พิมพ์ไว้ทั้งหมด ๗ คนด้วยกัน เพราะฉะนั้นต้องการ ๕ คน ขอให้ขีดรายชื่อที่เกินที่ไม่ต้องการขอให้ขีดออกเสียก็แล้วกันจะได้สะดวกขึ้น ขอให้ขีดรายชื่อผู้ที่ไม่ต้องการออกเสียเจ้าหน้าที่จะเดินไปเก็บ เจ้าหน้าที่โปรดเดินไปเก็บ

นายไชแสง สุกใส (นครพนม) : กระผมอยากจะขอประธานกราบเรียนว่ารายชื่อกรรมการวิสามัญที่แจกมานี้มีจำนวนเท่าไรใบ อ้ายนี่เปล่า ๆ ใบที่แจกออกมามีจำนวนเท่าไร เพราะว่าถ้าเกิดเอามารวมกันสองใบสามใบเอาไปยัดให้ก็ได้

ประธานสภาผู้แทน : ไม่มีใครทำหรอก.....

นายไชแสง สุกใส (นครพนม) : ก็ไม่แน้นก้ออาจจะทำก็ได้ เปลา่ครับกันไว้ดีกว่า กระผม
อยากจะถามว่าพิมพ์ออกมาเท่าไร

ประธานสภาผู้แทน : แจกเท่าจำนวนคน นี่ไม่มีใครทำหрокครับ ต่อหน้ากันอย่างนี้
แล้วก็ไม่มีใครทำหрокครับ ผมเชื่อเหลือเกิน

(เจ้าหน้าที่ได้เก็บกระดาษที่เลือกชื่อกรรมการจากสมาชิกในที่ประชุมจนทั่วหมด)

ประธานสภาผู้แทน : ผมขอเชิญผู้มีรายชื่อต่อไปนี้เป็นการตรวจนับคะแนนครับ
คุณชิต เวชประสิทธิ์ คุณญาติ ไหวดี คุณวิมล วิมลมาลย์ คุณคล้าย ละอองมณี ไปไหนละ
คุณสว่าง ตราชู คุณวิชัย โกมลวิชัย คุณคล้ายๆ ครับเชิญเป็นการตรวจนับคะแนนน้อยครับ

(กรรมการตรวจนับคะแนนเข้าประจำที่และได้ตรวจนับคะแนน เมื่อกรรมการตรวจ
นับคะแนนได้นับคะแนนเสร็จแล้วเสนอผลต่อประธานสภาผู้แทน)

ประธานสภาผู้แทน : ต่อไปนี้เป็นผลของการนับคะแนนเลือกกรรมการครับ ขอ
ให้เลขาธิการรัฐสภาอ่าน

นายประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์ (เลขาธิการรัฐสภา) : ผลการเลือกกรรมการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติทนายความ

อันดับที่ ๑	นายน้อย ทินราช	ได้คะแนน	๘๖ คะแนน
อันดับที่ ๒	นายชาล วรรณศรี	ได้คะแนน	๗๘ คะแนน
อันดับที่ ๓	นายเกษม จงสวัสดิ์	ได้คะแนน	๗๘ คะแนน
อันดับที่ ๔	นายประสิทธิ์ ชูพินิจ	ได้คะแนน	๗๒ คะแนน
อันดับที่ ๕	นายเสริม โกลเลื่อง	ได้คะแนน	๖๘ คะแนน
อันดับที่ ๖	พันเอก สมคิด ศรีสังคม	ได้คะแนน	๖๔ คะแนน
อันดับที่ ๗	นายมารุต บุณาค	ได้คะแนน	๕๒ คะแนน

อันดับที่ ๑ ถึง อันดับที่ ๕ ได้เป็นกรรมการ

ประธานสภาผู้แทน : ทางรัฐบาลจะกำหนดการแปรญัตติภายในกี่วัน

หลวงจ่าบุญ เนติศาสตร์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : รัฐบาลขอเสนอแปรญัตติ
ตามข้อบังคับ คือ ๗ วัน

ประธานสภาผู้แทน : รัฐบาลเสนอแปรญัตติภายใน ๗ วัน จะมีท่านผู้ใดมีความเห็น
เป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทน : ไม่มี เป็นอันว่าให้แปรญัตติตามข้อบังคับ คือ ๗ วัน

ระเบียบวาระที่ ๑๕ ร่างพระราชบัญญัติการขนส่ง (ฉบับที่ ...) พ.ศ. (นายขุนทอง
ภูผิวดือน, นายอุทัย พิมพ์ใจชน, นายชอบ ภารา, นายสัมพันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง และนายวิชัย
เสวะมาตย์ เป็นผู้เสนอ)

(สำเนา)

รับที่ ๑๓๔๑/๑๒ วันที่ ๒๖ มิ.ย. ๑๒

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

พรรคประชาธิปัตย์

๑๔ ซอย ๑๔ ถนนสุขุมวิท พระนคร

๒๖ มีนาคม ๒๕๑๒

เรื่อง ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายการขนส่ง (ฉบับที่...) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น

ข้าพเจ้าขอเสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการขนส่ง (ฉบับที่...) พ.ศ. ดังปรากฏตามบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติฯ ที่แนบมาท้ายหนังสือนี้

ขอได้โปรดส่งบรรจุเข้าระเบียบวาระประชุมของสภาผู้แทนต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

อุทัย พิมพ์ใจชน

(นายอุทัย พิมพ์ใจชน)

(ลงชื่อ)

วิชัย เสวะมาตย์

(นายวิชัย เสวะมาตย์)

(ลงชื่อ)

ขุนทอง ภูผาเดือน

(นายขุนทอง ภูผาเดือน)

(ลงชื่อ)

สัมพันธ์ ณะทะกั่วทุ่ง

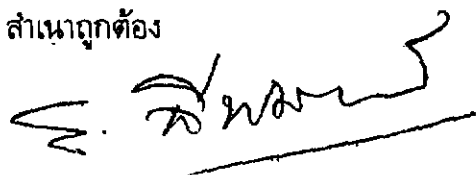
(นายสัมพันธ์ ณะทะกั่วทุ่ง)

(ลงชื่อ)

ชอบ ภารา

(นายชอบ ภารา)

สำเนาถูกต้อง

โดมเลลา พิมพ์

(พิมพ์) ทาน

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ
ร่างพระราชบัญญัติการขนส่ง (ฉบับที่ ...)
พ.ศ.

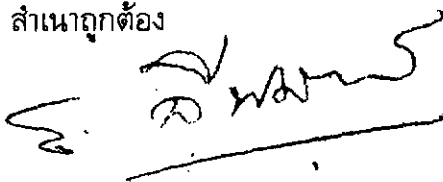
หลักการ

เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการขนส่ง

เหตุผล

เนื่องจากพระราชบัญญัติการขนส่ง พ.ศ. ๒๔๔๗ ที่ใช้อยู่ในปัจจุบันมีบทบัญญัติบางมาตราก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชนทั่วไปอยู่เป็นอันมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีบทบัญญัติบางมาตรา นอกจากจะไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้ใช้บริการขนส่งแล้ว ยังนำความเดือดร้อนให้แก่ผู้ประกอบการขนส่งอีก ประกอบกับปัจจุบันนี้การคมนาคม และกิจการขนส่งภายในประเทศเจริญรุดหน้าขึ้นอย่างกว้างขวาง เพื่อให้กฎหมายฉบับนี้ได้สนองความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง และเพื่อความเหมาะสมของสถานการณ์ปัจจุบัน จึงเห็นสมควรแก้ไขกฎหมายนี้ว่าด้วยการขนส่ง พ.ศ. ๒๔๔๗ เสียใหม่

สำเนาถูกต้อง

โสมเจลา พิมพ์

(ท.ร.จ.) ทาน

(สำเนา)
ร่างพระราชบัญญัติการขนส่ง (ฉบับที่ . . .)
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการขนส่ง

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการขนส่ง (ฉบับที่ . . .) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่ง พ.ศ. ๒๔๙๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗ ให้มีคณะกรรมการกลางหนึ่งคณะ และคณะกรรมการประจำจังหวัดจังหวัดละหนึ่งคณะ

คณะกรรมการกลางประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมเป็นประธานผู้แทนกรมทางหลวงแผ่นดิน ผู้แทนกรมตำรวจ เป็นกรรมการ อธิบดีกรมการขนส่ง เป็นกรรมการ และเลขาธิการ

คณะกรรมการประจำจังหวัด ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานผู้กำกับการตำรวจ สมาชิกสภาจังหวัด และสมาชิกสภาเทศบาล สภาละสองนาย ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งให้เป็นกรรมการ นายทะเบียนขนส่งจังหวัดเป็นกรรมการและเลขาธิการ

ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ส่วนคณะกรรมการประจำจังหวัดให้มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้เฉพาะในเขตจังหวัด”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่ง พ.ศ. ๒๔๙๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๐ ห้ามมิให้บุคคลใดประกอบการขนส่งเพื่อสินจ้าง หรือเพื่อกิจการค้าของตนเอง ด้วยเครื่องอุปกรณ์การขนส่ง ดังต่อไปนี้

- (๑) รถยนต์ รวมตลอดถึงรถพ่วง
- (๒) ล้อเลื่อน
- (๓) ยานพาหนะที่เดินบนราง
- (๔) เรือกล
- (๕) เรือที่มีไซเรือกล
- (๖) เครื่องพุนแรง

ตามประเภท ลักษณะ ชนิด และขนาดที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา เว้นแต่จะได้รับการใบอนุญาตจากนายทะเบียน การขนส่งที่มีได้กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ไม่อยู่ในบังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้

บทบัญญัติในมาตรานี้มิให้ใช้บังคับกับการขนส่งซึ่งมิใช่เป็นการขนส่งคนโดยสาร”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่ง พ.ศ. ๒๔๙๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๒ ให้คณะกรรมการมีอำนาจกำหนดเส้นทาง และจำนวนผู้ประกอบการขนส่งที่จะพึงอนุญาตสำหรับการขนส่งประจำทาง โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ในจังหวัดอื่นนอกจากจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี คณะกรรมการจะกำหนดเส้นทางได้ จะต้องมิผู้ขออนุญาต และสามารถประกอบการได้ไม่น้อยกว่าสองราย”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่ง พ.ศ. ๒๔๙๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓ เส้นทางในจังหวัดพระนคร ธนบุรี และเส้นทางที่มีระยะทางติดต่อกันเกินกว่า ๒ จังหวัด ให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการกลางในการที่จะกำหนดจำนวนยานพาหนะอย่างน้อยที่จะพึงอนุญาตสำหรับการขนส่งสาธารณะโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

คณะกรรมการประจำจังหวัดให้มีอำนาจเช่นเดียวกับวรรคแรกเฉพาะในเขตจังหวัด การกำหนดเส้นทาง และจำนวนอย่างน้อยของยานพาหนะนั้น ให้ประกาศเป็นหนังสือไว้ที่

ศาลากลางจังหวัด ที่ทำการขนส่งจังหวัด และที่ว่าการอำเภอในเส้นทาง”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่ง พ.ศ. ๒๔๙๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔ ห้ามมิให้ผู้ได้รับใบอนุญาตการขนส่งสาธารณะ เข้าทำการขนส่งในเส้นทางใดในลักษณะที่เป็นการแข่งขันกับผู้ได้รับใบอนุญาตการขนส่งประจำทางในเส้นทางนั้น เว้นแต่รถยนต์ซึ่งมีน้ำหนักขนาดไม่เกิน ๑,๒๕๐ กิโลกรัม

มาตรา ๑๔ ทวิ ให้คณะกรรมการมีอำนาจออกประกาศกำหนดมิให้รถยนต์ซึ่งมีน้ำหนักไม่เกิน ๑,๒๕๐ กิโลกรัม ทำการขนส่งในเส้นทางในเขตเทศบาลตอนใดตอนหนึ่งได้ตามที่เห็นสมควร”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่ง พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการขนส่ง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๐

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่ง พ.ศ. ๒๔๙๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๘ เครื่องอุปกรณ์การขนส่งที่จะนำไปประกอบการขนส่งคนโดยสารต้องได้รับอนุญาตให้ใช้ และเครื่องหมายประจำเครื่องอุปกรณ์การขนส่งจากนายทะเบียนโดยผ่านการตรวจเพื่อความเหมาะสมแก่การขนส่ง และมีใบรับรองจากนายช่างแล้ว

ค่าใช้จ่ายในการตรวจรับรองนอกสถานที่ หรือนอกเวลาราชการตามปกติของนายช่าง ถ้าหากมิ ให้ผู้ประกอบการขนส่งเป็นผู้ชำระตามระเบียบและอัตราที่อธิบดีกำหนด”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่ง พ.ศ. ๒๔๙๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๙ ใบอนุญาตให้ใช้เครื่องอุปกรณ์การขนส่ง ให้ใช้ได้มีกำหนดสองปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

ภายในหนึ่งเดือนก่อนใบอนุญาตครบกำหนดให้เป็นหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตที่ประสงค์จะดำเนินการต่อ ได้แจ้งให้นายทะเบียนทราบเพื่อขอดำเนินการตามมาตรา ๒๘. และเป็นหน้าที่ของนายช่างที่จะต้องทำการตรวจให้แล้วเสร็จในวันที่แจ้ง ถ้ามีเหตุขัดข้องนายทะเบียนต้องแจ้งเป็นหนังสือว่าจะดำเนินการได้ในวันใด ตรวจใดที่ยังไม่ครบกำหนดวันที่นายทะเบียนแจ้งให้ถือว่าใบอนุญาตเดิมยังไม่สิ้นอายุ”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่ง พ.ศ. ๒๔๙๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๔ ห้ามมิให้บุคคลใดทำหน้าที่ผู้ประจำเครื่องอุปกรณ์การขนส่ง ดังต่อไปนี้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน คือ

- (๑) ขับหรือควบคุมเครื่องอุปกรณ์การขนส่ง
- (๒) ควบคุมเครื่องจักรกลของเครื่องอุปกรณ์การขนส่ง
- (๓) ทำหน้าที่อย่างอื่นใดตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ผู้ที่มีใบอนุญาตขับรถยนต์สาธารณะตามกฎหมายรถยนต์ทำการขับตาม (๑) ได้ด้วย ไม่จำเป็นต้องได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนตามวรรคหนึ่งอีกชั้นหนึ่ง”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่ง พ.ศ. ๒๔๙๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๕ ผู้ได้รับใบอนุญาตประจำเครื่องอุปกรณ์การขนส่งมีสิทธิทำการตามประเภทของเครื่องอุปกรณ์การขนส่งได้ทั้งในและนอกราชอาณาจักร

ใบอนุญาตให้ขับเครื่องอุปกรณ์การขนส่งตามวรรคหนึ่งนี้ ถ้าออกให้กับผู้ขับเครื่องอุปกรณ์ประเภทรถยนต์ ให้ถือว่าเป็นใบอนุญาตขับรถยนต์สาธารณะตามความหมายของกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ด้วย”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่ง พ.ศ. ๒๔๙๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๔ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดสถานที่ที่จะใช้เป็นสถานีขนส่งโดยให้กำหนดสถานที่ตั้งสถานีขนส่งแต่ละสถานีห่างกันไม่เกิน ๑๐๐ กิโลเมตร ทุกเส้นทางขนส่ง หากมีความจำเป็นเพื่อความเหมาะสมจะให้ห่างกันเกินกว่า ๑๐๐ กิโลเมตรก็ได้ แต่ต้องไม่เกินกว่า ๑๒๕ กิโลเมตร

ให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนด ประเภทหรือชนิดของยานพาหนะที่จะต้องใช้สถานีขนส่งนั้นเป็นที่หยุดหรือจอดเพื่อการขนส่ง ทั้งนี้ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

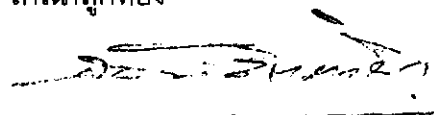
มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่ง พ.ศ. ๒๔๙๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๓ ใบอนุญาตบริหารจัดการขนส่งให้ใช้ได้มีกำหนดสองปีนับแต่วันที่ออกใบ
อนุญาต”

(ลงชื่อ) ขุนทอง ภูผาเดือน, อุทัย พิมพ์ใจชน, ชอบ ภารา, สัมพันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง,
วิชัย เสวะมาตย์ ผู้เสนอ

(ลงชื่อ) เสริม จินาสวัสดิ์, ชวน หลีกภัย, สวาสดี สุมาลยศักดิ์, บุญเกิด หิรัญคำ,
ใหญ่ ศวิตชาติ, ดำรง ลัทธพิพัฒน์, สุรินทร์ มาศดิตถ์, ประสิทธิ์ ประจันนวล,
พลโท บุครินทร์ ภักดีกุล, จำนง แก้วปลั่ง, ณัฐวุฒิ สุทธิสงคราม,
ชวน กิตติศรีวรพันธุ์, แนบ ผ่องแผ้ว, นิลิต เวทย์ศิริยานนท์, บุญเท่ง ทองสวัสดิ์
ผู้รับรอง

สำเนาถูกต้อง

สมชาย พิมพ์

(Signature) ทาน

พลเรือตรี ชลี สินธุโสภณ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) : เนื่องจากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมท่านไปราชการต่างประเทศยังไม่กลับ กระผมคิดว่าร่างพระราชบัญญัติ ๓ ฉบับ คือในระเบียบวาระที่ ๑๕, ๑๖ และ ๑๗ ทั้ง ๓ ร่างพระราชบัญญัตินี้ ถ้าหากว่าจะกรุณาให้เลื่อนไปพิจารณาในคราวหน้าก็จะเป็นประโยชน์ เพราะว่าท่านเป็นผู้ที่เข้าใจเรื่องละเอียดลออดี เพราะฉะนั้นก็ถ้าหากว่าที่ประชุมเห็นสมควร กระผมขอประทานเสนอว่าขอเลื่อนการพิจารณาระเบียบวาระทั้ง ๓ นี้ไปประชุมในคราวหน้า

ประธานสภาผู้แทน : รัฐบาลขอเสนอเลื่อนการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติในระเบียบวาระที่ ๑๕, ๑๖ และ ๑๗ นี้ไปในคราวหน้า ต้องขออนุมัติต่อที่ประชุมเสียก่อน ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรที่จะอนุมัติให้เลื่อนการพิจารณาไปในคราวหน้าตามที่รัฐบาลเสนอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่สมควรที่จะอนุมัติให้เลื่อนไปในคราวหน้าโปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ที่ไม่เห็นด้วยมีเป็นจำนวนน้อยแล้วครับ เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้เลื่อนการพิจารณาเรื่องในระเบียบวาระที่ ๑๕, ๑๖ และ ๑๗ นี้ไปในคราวหน้า

ต่อไประเบียบวาระที่ ๑๘ ร่างพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่...) พ.ศ.

สำหรับร่างพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่...) พ.ศ. ในระเบียบวาระที่ ๒๐ นั้น คณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือมา แจ้งมาว่าขอแก้ไขรายละเอียดเพิ่มเติมและแก้ไขรายละเอียดบางประการตามที่ส่งไปแล้ว แจกไปยังบรรดาสมาชิกแล้ว แต่ว่าเนื่องจากเรื่องนี้ได้บรรจุเข้าในวาระประชุมแล้ว เพราะฉะนั้นการแก้ไขเปลี่ยนแปลงนี้ต้องได้รับอนุมัติต่อที่ประชุมเสียก่อน

ควนมาก

ที่ สผ ๐๐๐๒/ผ ๒ (ส.)

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

๒๔ มิถุนายน ๒๕๑๓

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่...) พ.ศ.

เรียน สมาชิกสภาผู้แทน

สิ่งที่ส่งมาด้วย หนังสือของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี เรื่อง ขอแก้ไขร่างพระราชบัญญัติป่าไม้
(ฉบับที่...) พ.ศ.

ด้วยได้รับหนังสือของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ที่ สร.๐๔๐๓/๘๐๑๘ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน
ศกนี้ แจ้งว่า คณะรัฐมนตรีได้ลงมติขอแก้ไขร่างพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่...) พ.ศ.
ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้เสนอต่อสภาผู้แทนมาเพื่อพิจารณา ดังมีรายละเอียดที่แก้ไขตามหนังสือ
ที่ส่งมาพร้อมนี้ ร่างพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่...) พ.ศ. ฉบับนี้ ได้บรรจุเข้าระเบียบ
วาระประชุมสภาผู้แทน ครั้งที่ ๑/๒๕๑๓ (สามัญ) วันพฤหัสบดีที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๑๓ อันวันที่ ๒๐
ฯพณฯ ประธานสภาผู้แทนได้มีคำสั่งให้ส่งสำเนาหนังสือดังกล่าวพร้อมด้วยร่างพระ-
ราชบัญญัติที่ขอแก้ไขมายังท่านสมาชิก เพื่อขออนุมัติต่อที่ประชุมสภาผู้แทนต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์

(นายประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์)

เลขาธิการรัฐสภา

(สำเนา)

รับที่ ๑๑๘๒/๑๓ วันที่ ๒๓ มิถุนายน ๑๓
สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ด่วนมาก

ที่ สร. ๐๔๐๓/๘๐๑๘

สำนักนายกรัฐมนตรี

๒๓ มิถุนายน ๒๕๑๓

เรื่อง ขอแก้ไขร่างพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่...) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทน

อ้างถึง หนังสือที่ สร. ๐๔๐๓/๘๖๓ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๑๓

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่...) พ.ศ. พร้อมด้วยบันทึกหลักการ
และเหตุผลตามที่ขอแก้ไขใหม่

ตามที่ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่...) พ.ศ. พร้อมด้วยบันทึก
หลักการและเหตุผล มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนพิจารณา และท่านได้นำเข้าระเบียบ
วาระประชุมของสภาผู้แทนแล้ว แต่เรื่องยังค้างพิจารณาอยู่ นั้น

บัดนี้ คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเกี่ยวแก้ไขร่างพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่...) พ.ศ. ตามที่ได้เสนอมายังสภาผู้แทนตามหนังสือที่อ้างถึงข้างต้นอีกครั้งหนึ่ง ลงมติให้
เสนอสภาผู้แทนขอแก้ไขร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวนั้น บางมาตราและหลักการบางข้อ ดัง
ต่อไปนี้

๑. ให้ตัดร่างมาตรา ๓ และร่างมาตรา ๕ ออก
๒. ให้แก้ไขคำว่า "เหตุพิเศษ" ในร่างมาตรา ๙ ร่างมาตรา ๑๑ ร่างมาตรา ๑๒ ร่างมาตรา ๑๖
ร่างมาตรา ๑๗ และร่างมาตรา ๒๙ เป็น "เหตุอันสมควร"
๓. ให้เติมคำว่า "หรือผู้ที่รัฐมนตรีมอบหมาย" ต่อท้ายคำว่า "รัฐมนตรี" ในร่างมาตรา ๙
ร่างมาตรา ๑๑ ร่างมาตรา ๑๒ ร่างมาตรา ๑๖ และร่างมาตรา ๑๗
๔. ให้ตัดคำว่า "ไม้แปรรูป" และ "ของป่า" ในหลักการข้อ ๑ ออก

๕. ให้แก้ไขคำว่า "กรณีพิเศษ" ในหลักการข้อ ๒ เป็น "กรณีที่มีเหตุอันสมควร"

จึงขอประทานเสนอมาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนพิจารณา หากสภาผู้แทน
ลงมติอนุมัติให้แก้ไขได้แล้ว ก็ขอได้โปรดดำเนินการเกี่ยวร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อไปด้วย

อนึ่ง เพื่อสะดวกในการพิจารณาของสภาผู้แทน ขอส่งร่างพระราชบัญญัติไป (ฉบับที่...) พ.ศ. พร้อมทั้งบันทึกหลักการและเหตุผล ตามที่ขอแก้ไขใหม่ดังกล่าวข้างต้นมาพร้อมนี้
ด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

จอมพล ถ. กิตติขจร

(ถนอม กิตติขจร)

นายกรัฐมนตรี

สำเนาถูกต้อง

สายสุนีย์ พิมพ์

ทาน

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ . . .)

พ.ศ.

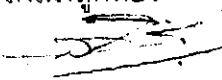
หลักการ

๑. แก้ไขบทนิยามคำว่า “ทำไม้” และ “ขนาดจำกัด”
๒. ให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดค่าภาคหลวงตามพื้นที่ป่าได้ และยกเว้นค่าภาคหลวงในกรณีที่มีเหตุอันสมควรและเป็นการชั่วคราวได้
๓. ไม่เก็บค่าภาคหลวงสำหรับการทำไม้สักและไม้ยางที่ขึ้นอยู่ในที่ดินที่มีโฉนดที่ดิน
๔. ให้มีค่าธรรมเนียมผ่านด่านป่าไม้ด่านแรก สำหรับไม้ที่ไม่ต้องเสียค่าภาคหลวง
๕. ให้มีการควบคุมการนำไม้และของป่าเคลื่อนที่ การเข้าทำประโยชน์ และการเข้าอยู่อาศัยในป่าการครอบครองไม้แปรรูปโดยไม่จำกัดปริมาณ การครอบครองของป่าเพื่อการค้าในบางท้องที่ และการใช้ไม้สักในบางท้องที่
๖. ปรับปรุงการขออนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้ การส่งฟักไซ้ใบอนุญาต การเพิกถอนใบอนุญาตอำนาจเปรียบเทียบคดีอาญา การยึดและการขายของกลาง การจำสินบนนำจับ และอัตราค่าธรรมเนียม

เหตุผล

เนื่องจากพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ บางมาตรามีข้อความไม่รัดกุมไม่เหมาะสมกับกาลสมัย จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันเพื่อคุ้มครองและบำรุงรักษาป่าอันเป็นทรัพยากรมีค่าของชาติให้ได้ผลดีขึ้น และเพื่อรักษาสภาพป่าไม้ให้อำนวยประโยชน์แก่รัฐและประชาชนตลอดไป

สำเนาถูกต้อง

(สำเนา)
ร่างพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ . . .)
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยป่าไม้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ . . .) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน (๕) ของมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๕) “ทำไม้” หมายความว่า ตัด ฟัน กาน โคน ลิด เลื่อย ผ่า ถาก ทอน ขุด ชักลาก ไม้ในป่า หรือนำไม้ออกจากป่าด้วยประการใด ๆ และหมายความรวมถึงการกระทำดังกล่าว กับไม้สักหรือไม้อย่างที่ขึ้นอยู่ในที่ดินที่มีไร่ป่า หรือการนำไม้สักหรือไม้อย่างออกจากที่ดินดังกล่าว ด้วย”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความใน (๑๑) ของมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๙๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑๑) “ขนาดจำกัด” หมายความว่า ขนาดโตหรือขนาดยาวของไม้ที่รัฐมนตรีประกาศ กำหนด”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔

และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘ การเพิ่มเติมหรือเพิกถอนชนิดไม้หวงห้าม หรือเปลี่ยนแปลงประเภทไม้หวงห้ามให้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

พระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔ รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดอัตราค่าภาคหลวง โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับไม้หวงห้ามประเภท ก. เฉพาะไม้สัก หรือไม้หวงห้ามประเภท ข. ให้กำหนดตามชนิด ขนาด และปริมาตรของไม้ ไม่เกินลูกบาศก์เมตรละหนึ่งร้อยบาท

(๒) สำหรับไม้หวงห้ามอื่น ให้กำหนดตามชนิดและปริมาตรของไม้ ไม่เกินลูกบาศก์เมตรละสี่สิบบาท

(๓) สำหรับไม้หวงห้ามที่ทำเป็นไม้พื้นหรือไม้เสาถ่าน ให้กำหนดได้ไม่เกินลูกบาศก์เมตรละห้าบาท ถ้าได้เผาเป็นถ่านแล้ว อัตราค่าภาคหลวงให้เป็นสองเท่าของอัตราค่าภาคหลวงของไม้หวงห้ามที่ทำเป็นไม้พื้นหรือไม้เสาถ่าน

(๔) สำหรับไม้หวงห้ามหรือถ่านที่เผาจากไม้หวงห้ามที่นิยมซื้อขายกันตามมาตรฐานอื่น นอกจากเป็นลูกบาศก์เมตร จะกำหนดอัตราค่าภาคหลวงแตกต่างจากที่บัญญัติไว้ใน (๑) (๒) หรือ (๓) ก็ได้แต่ต้องไม่เกินร้อยละสิบของราคาตลาดในราชอาณาจักร โดยเฉลี่ยจากราคาของไม้หวงห้ามหรือของถ่านที่เผาจากไม้หวงห้าม แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ไม้อาจกำหนดอัตราค่าภาคหลวงตามวรรคหนึ่ง จะกำหนดตามพื้นที่ป่าไม่เกินไร่ละสองร้อยบาทก็ได้”

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔

“มาตรา ๔ ทวิ ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร รัฐมนตรีหรือผู้ที่รัฐมนตรีมอบหมายจะลดหรือยกเว้นค่าภาคหลวงเป็นการชั่วคราวให้ผู้ใดเป็นการเฉพาะรายก็ได้”

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๑ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔

“มาตรา ๑๑ ทวิ ผู้ใดทำไม้สักหรือไม้อย่างที่ขึ้นอยู่ในที่ดินที่มีโฉนดที่ดิน ต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ตามระเบียบที่อธิบดีกรมป่าไม้กำหนดโดยอนุমัติรัฐมนตรี แต่ไม่ต้องเสียค่าภาคหลวง”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓ ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตทำไม้ที่มีขนาดต่ำกว่าขนาดจำกัด แต่ในกรณีที่มีเหตุอันสมควรรัฐมนตรีหรือผู้ที่รัฐมนตรีมอบหมายจะอนุญาตเป็นการชั่วคราวให้ผู้รับอนุญาตทำไม้ที่มีขนาดต่ำกว่าขนาดจำกัดเป็นการเฉพาะรายก็ได้”

การทำไม้ที่มีขนาดต่ำกว่าขนาดจำกัดตามที่รัฐมนตรีหรือผู้ที่รัฐมนตรีมอบหมายอนุญาตให้เป็นการชั่วคราว ผู้รับอนุญาตต้องทำไม้ที่มีรอยตราอนุญาตของพนักงานเจ้าหน้าที่ประทับไว้ไว้วันแต่จะมีข้อความระบุอนุญาตไว้ในใบอนุญาต”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้

“มาตรา ๑๘ ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร รัฐมนตรีหรือผู้ที่รัฐมนตรีมอบหมายจะอนุญาตเป็นการชั่วคราวให้ผู้ใดทำไม้หวงห้ามแตกต่างจากข้อกำหนดในกฎกระทรวงหรือในการอนุญาต เป็นการเฉพาะรายก็ได้”

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นส่วนที่ ๔ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖ ของหมวด ๑ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔

“ส่วนที่ ๔

ไม้ที่มีไซ้ไม้หวงห้าม

มาตรา ๒๕ ผู้ใดนำไม้ที่มีไซ้ไม้หวงห้ามเข้าเขตด่านป่าไม้ ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามอัตราที่รัฐมนตรีกำหนด เว้นแต่นำไปเพื่อใช้สอยส่วนตัวภายในเขตท้องที่จังหวัดที่ทำไม้ขึ้น การนำไม้เข้าเขตด่านป่าไม้หลายด่าน ให้เสียค่าธรรมเนียมเพียงด่านแรกด่านเดียว

มาตรา ๒๖ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมตามมาตรา ๒๕ ไม่เกินลูกบาศก์เมตรละยี่สิบบาท แต่ถ้าเป็นไม้ที่นิยมซื้อขายกันตามมาตรฐานอื่นนอกจากเป็นลูกบาศก์เมตร จะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม สำหรับไม้ นั้นแตกต่างจากที่บัญญัติไว้นี้ก็ ได้ แต่ต้องไม่เกินร้อยละสิบของราคาตลาดในท้องที่โดยเฉลี่ยจากราคาของไม้ นั้น

การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๔ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔

“มาตรา ๒๔ ทวิ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนด

(๑) ท้องที่ใด เป็นเขตควบคุมของป่า

(๒) ชนิดและปริมาณของป่าที่จะต้องขออนุญาตตามมาตรา ๒๔ ตรี

ประกาศตามวรรคหนึ่งให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา ๑๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๔ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔

“มาตรา ๒๔ ตรี ในเขตควบคุมของป่า ผู้ใดมีของป่าไว้ในครอบครองเพื่อการค้าเกินปริมาณที่รัฐมนตรีประกาศ ต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ และต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในกฎกระทรวงและในการอนุญาต”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๐ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดอัตราค่าภาคหลวงไม้เกินร้อยละสิบของราคาตลาดโดยเฉลี่ยจากราคาในราชอาณาจักรของของป่าหวงห้ามนั้น

ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร รัฐมนตรีหรือผู้ที่รัฐมนตรีมอบหมายจะลดอัตราค่าภาคหลวงเป็นการชั่วคราวให้ผู้ใดเป็นการเฉพาะรายก็ได้”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๓ ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร รัฐมนตรีหรือผู้ที่รัฐมนตรีมอบหมายจะอนุญาตเป็นการชั่วคราวให้ผู้ใดเก็บหาของป่าหวงห้ามแตกต่างจากข้อกำหนดในกฎกระทรวง หรือในการอนุญาตเป็นการเฉพาะรายก็ได้”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๘ บทบัญญัติในส่วนนี้ให้ใช้บังคับถึงการนำไม้หรือของป่าเคลื่อนที่ต่อไป ภายหลังที่

(๑) นำไม้หรือของป่าที่ได้รับใบอนุญาตให้ทำหรือเก็บ ออกจากสถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาตไปถึงที่ซึ่งระบุไว้ในใบอนุญาตแล้ว

(๒) นำไม้ที่ทำโดยไม่ต้องรับอนุญาตออกไปถึงด่านป่าไม้ด่านแรกแล้ว

(๓) นำไม้หรือของป่าเข้ามาในราชอาณาจักร ไปถึงด่านศุลกากรหรือด่านตรวจศุลกากร ที่นำเข้าแล้ว

(๔) นำไม้หรือของป่าที่รับซื้อจากทางราชการป่าไม้ไปจากที่ที่ไม้หรือของป่านั้นอยู่”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๘ ภายในเขตควบคุมการแปรรูปไม้ ห้ามมิให้ผู้ใดแปรรูปไม้ ตั้งโรงงานแปรรูปไม้ ตั้งโรงค้ำไม้แปรรูป หรือมีไม้แปรรูปไว้ในครอบครอง เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ และต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในกฎกระทรวงและในการอนุญาต”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔

มาตรา ๑๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๙ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔

“มาตรา ๔๙ ทวิ ผู้ขอรับอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักรต้อง

(๑) เป็นเจ้าของและรับผิดชอบดำเนินกิจการด้วยตนเอง

(๒) ไม่เคยต้องคำพิพากษาว่าได้กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้

(๓) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดตามกฎหมายอื่น เว้นแต่ความผิดที่เป็นลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

(๔) ไม่อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาต ซึ่งออกตามความในหมวดนี้”

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๙๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๐ บทบัญญัติแห่งมาตรา ๔๘ มิให้ใช้บังคับในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) การกระทำเพียงเลื่อย ตัด ลิด ชุด หรือถากซ่อไม้ เพื่อทำเป็นซุงท่อน ไม้เหลื่อม โกลน ไม้เรื่อ โกลน เสาถาก หรือหมอนรถ หรือเพื่อทำไม้พิน หรือทำไม้เผาถ่าน หรือเลื่อย ผ่าเพียงเพื่อความจำเป็นในการชักลาก ในเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ระบุไว้ในใบอนุญาตทำไม้ ให้กระทำการนั้นๆ ได้ และผู้รับอนุญาตได้กระทำการนั้นๆ ก่อนนำไม้เคลื่อนที่จากบริเวณต่อไม้

(๒) การแปรรูปไม้ที่แปรรูปมาแล้วจากไม้ซุงหรือไม้ท่อน ที่มีไซเพื่อการค้า

(๓) การมีไม้แปรรูปไว้ในครอบครองที่มีไซเพื่อการค้า โดยมีหลักฐานแสดงว่าได้ไม้นั้น มาโดยชอบด้วยพระราชบัญญัตินี้

(๔) การแปรรูปไม้ หรือมีไม้แปรรูปไว้ในครอบครองที่มีไซไม้หวงห้าม

(๕) การแปรรูปไม้โดยใช้แรงคนที่มีไซเพื่อการค้า จากไม้หวงห้ามที่ยังมิได้แปรรูป โดยมีหลักฐานแสดงว่าได้ไม้นั้นมาโดยชอบด้วยพระราชบัญญัตินี้”

มาตรา ๒๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๔ ทวิ มาตรา ๕๓ ทวิ มาตรา ๕๓ ตริ มาตรา ๕๓ จัตวา และมาตรา ๕๓ เบญจ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔

“หมวด ๔ ทวิ

การควบคุมการใช้ไม้สัก

มาตรา ๕๓ ทวิ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดท้องที่ใดเป็นเขตควบคุมการใช้ไม้สัก โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๕๓ ตริ ภายในเขตควบคุมการใช้ไม้สัก ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

(๑) คำหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อการค้าซึ่งสิ่งปลูกสร้าง เครื่องใช้ หรือสิ่งอื่นใด บรรดาที่ทำด้วยไม้สัก

(๒) ปลูกสร้างหรือประกอบสิ่งปลูกสร้างใดๆ ด้วยไม้สัก

(๓) เคลื่อนย้ายไม้สักที่ได้รื้อถอนจากสิ่งปลูกสร้าง

(๔) นำสิ่งปลูกสร้างที่ทำด้วยไม้สักเป็นส่วนใหญ่ที่สร้างบนแพออกนอกเขตควบคุมการใช้ไม้สัก

มาตรา ๕๓ จัตวา เมื่อรัฐมนตรีได้ประกาศเขตควบคุมการใช้ไม้สักแล้ว ผู้ซึ่งกระทำการตามมาตรา ๕๓ ตี (๑) หรือ (๒) หากประสงค์จะกระทำการต่อไป ให้ยื่นคำขออนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รัฐมนตรีประกาศเขตควบคุมการใช้ไม้สัก เมื่อได้ยื่นคำขอรับอนุญาตแล้วให้กระทำการได้ต่อไปจนกว่าพนักงานเจ้าหน้าที่จะไม่อนุญาต

มาตรา ๕๓ เบญจ ไม้สักที่อยู่ในความครอบครอง ที่ใช้ หรือที่เคลื่อนย้าย หรือนำออกนอกเขตควบคุมการใช้ไม้สัก โดยฝ่าฝืนมาตรา ๕๓ ตี หรือมีลักษณะหรือปริมาณไม่ตรงตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาตให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นไม้สักที่ได้มาโดยไม่ชอบด้วยพระราชบัญญัตินี้”

มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกความซึ่งเป็นชื่อของหมวด ๕ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“หมวด ๕

การคุ้มครองและบำรุงรักษาป่า”

มาตรา ๒๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๔ ห้ามมิให้ผู้ใดเข้าทำประโยชน์ หรืออยู่อาศัยในป่า กั้นสร้าง แนวทาง หรือเผาป่า หรือกระทำความผิดประการใด ๆ อันเป็นการทำลายป่า เว้นแต่จะกระทำภายในเขตที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา หรือโดยได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ และต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในกฎกระทรวงและในการอนุญาต”

มาตรา ๒๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๔ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔

“มาตรา ๕๔ ทวิ บทบัญญัติแห่งมาตรา ๕๔ มิให้ใช้บังคับแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งจัดกระทำไปเพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองหรือบำรุงรักษาป่า การปลูกสร้างสวนป่า การศึกษาหรือวิจัยทางวิชาการ ทั้งนี้ต้องเป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกรมป่าไม้กำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี”

มาตรา ๒๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๕ ผู้ใดเข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยในป่าที่ถูกกันสร้าง แฝ้วถาง เผา หรือถูกทำลายด้วยประการใด ๆ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๕๔ ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้นั้นเป็นผู้กันสร้าง แฝ้วถาง เผา หรือเป็นผู้กระทำการอันเป็นการทำลายป่านั้น”

มาตรา ๒๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๙๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๔ การขออนุญาตและการอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง และในกรณีเฉพาะเรื่อง ถ้ารัฐมนตรีเห็นสมควร จะกำหนดให้ผู้รับอนุญาตปฏิบัติเพิ่มเติมประการใดอีกก็ได้

พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจอนุญาต มีอำนาจสั่งต่ออายุใบอนุญาตที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ได้เมื่อเห็นสมควร”

มาตรา ๒๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๘ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔

“มาตรา ๕๔ ทวิ ในกรณีการทำไม้หวงห้ามหรือเก็บหาของป่าหวงห้ามโดยการให้สัมปทาน การอนุญาตให้ผูกขาด หรือการอนุญาตทำไม้หวงห้ามเพื่อการค้าในเขตป่าสงวนแห่งชาติ หรือป่าที่ได้เตรียมการกำหนดเป็นป่าสงวนแห่งชาติ หรือที่ได้กำหนดโครงการทำไม้หรือเก็บหาของป่าไว้แล้ว หรือการอนุญาตในกรณีที่มีเหตุอันสมควรตามมาตรา ๑๓ หรือมาตรา ๑๘ หรือการอนุญาตให้กระทำการใด ๆ ตามมาตรา ๕๔ รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๑) ให้ผู้รับสัมปทานหรือผู้รับอนุญาต ทำการบำรุงป่าหรือปลูกสร้างสวนป่าตามคำสั่ง และวิธีการที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด

(๒) ให้ผู้รับสัมปทานหรือผู้รับอนุญาตออกค่าใช้จ่ายเพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำการบำรุงป่าหรือปลูกสร้างสวนป่าให้แทน

ในกรณีตาม (๒) ให้คิดค่าใช้จ่ายได้ไม่เกินสามเท่าของค่าภาคหลวง แต่ถ้าวการคิดค่าใช้จ่ายตามอัตราค่าภาคหลวงไม่เหมาะสม จะคิดตามอัตราพื้นที่ป่าที่ได้รับสัมปทานหรือรับอนุญาตก็ได้ แต่ต้องไม่เกินร้อยละร้อยบาท”

มาตรา ๒๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๙ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๔ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อปรากฏว่าผู้รับอนุญาตฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง ข้อกำหนด หรือเงื่อนไขในการอนุญาต หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามพระราชบัญญัตินี้จะสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวัน

(๒) เมื่อมีการฟ้องผู้รับอนุญาตต่อศาลว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ จะสั่งพักใช้ใบอนุญาตไว้จนกว่าจะมีคำพิพากษาถึงที่สุดก็ได้”

มาตรา ๒๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๑ เมื่อมีกรณีที่จะสั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้สั่งพักใช้ใบอนุญาตของผู้ใดแล้ว แต่รัฐมนตรีเห็นสมควรสั่งเพิกถอนใบอนุญาตของผู้นั้น ให้รัฐมนตรีสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้

ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตไม่มีสิทธิเรียกคืนค่าธรรมเนียมหรือเงินอื่นใดที่ได้ชำระไว้เนื่องจากการรับอนุญาต”

มาตรา ๓๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๑ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔

“มาตรา ๖๑ ทวิ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ทำเป็นหนังสือ และแจ้งให้ผู้ถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตทราบ

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ไม่อาจให้ผู้ถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตรับทราบคำสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้ปิดคำสั่งในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ทำการตามใบอนุญาต หรือที่อยู่ของผู้ถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้ถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตทราบคำสั่งนั้นตั้งแต่วันปิดคำสั่ง”

มาตรา ๓๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๒ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่สั่งไม่อนุญาตตามคำขอของผู้ใดตามความในพระราชบัญญัตินี้ หรือสั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือในกรณีที่ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ผู้ขออนุญาตหรือผู้ถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต มีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีได้ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ไม่เป็นการขุเลาการบังคับตามคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต”

มาตรา ๓๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๒ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ ตริ มาตรา ๔๑ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ หรือมาตรา ๕๓ ทวิ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๓๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๒ ตริ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๒ ตริ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดได้กระทำเป็นเนื้อที่ป่าเกินยี่สิบห้าไร่ หรือได้กระทำแก่ป่าต้นน้ำลำธารผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท

ในกรณีที่ศาลพิพากษาว่าผู้ใดกระทำความผิดตามมาตรา ๕๔ ถ้าปรากฏว่าผู้นั้นยังคงทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยในป่าที่ตนได้กระทำความผิด ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้กระทำความผิดถอนงาน ผู้รับจ้าง และบริวารของผู้กระทำความผิดนั้นออกไปจากป่านั้นได้”

มาตรา ๓๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๑ ทวิ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๓๑ มาตรา ๔๓ วรรคสอง หรือมาตรา ๔๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดนั้นเกี่ยวกับ

(๑) ไม้สัก ไม้ยาง หรือไม้หวงห้ามประเภท ข. หรือ

(๒) ไม้อื่นเป็นต้นหรือเป็นท่อนอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือทั้งสองอย่างรวมกันเกินยี่สิบตันหรือท่อน หรือรวมปริมาตรไม่เกินสี่ลูกบาศก์เมตร

ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท”

มาตรา ๓๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๔ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๔ ทวิ บรรดาเครื่องมือ เครื่องใช้ สัตว์พาหนะ ยานพาหนะ หรือเครื่องจักรใดๆ ซึ่งบุคคลใดใช้ในการกระทำความผิด หรือได้ใช้เป็นอุปกรณ์ให้ได้รับผลในการกระทำความผิดตามมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๑ ทวิ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๓ ตริ มาตรา ๕๔ หรือมาตรา ๖๔ ให้ริบเสียทั้งสิ้นไม่ว่าจะมีผู้ถูกลงโทษตามคำพิพากษาหรือไม่ เว้นแต่ทรัพย์สินนั้นเป็นของผู้อื่นซึ่งมิได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิด”

มาตรา ๓๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗๔ ตริ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔

“มาตรา ๗๔ ตริ ไม้หรือของป่าที่ได้ยึดไว้เป็นของกลาง ถ้าไม่ปรากฏเจ้าของ หรือพนักงานอัยการสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือศาลไม่พิพากษาให้ริบ และผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองมิได้ร้องขอรับคืนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ยึด หรือวันที่ทราบคำสั่งเด็ดขาด ไม่ฟ้องคดี หรือวันที่คำพิพากษาดังกล่าวถึงที่สุด แล้วแต่กรณีให้ตกเป็นของกรมป่าไม้

ไม้หรือของป่าที่ยึดไว้ ถ้าหน่วยงานเจ้าของอาจเสื่อมสภาพหรือเสี่ยงต่อการเสียหาย หรือต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษามากเกินสมควร อธิบดีกรมป่าไม้หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากอธิบดีกรมป่าไม้จะขายไม้หรือของป่านั้นโดยวิธีขายทอดตลาด หรือวิธีอื่นตามที่เห็นสมควร ก่อนถึงกำหนดตามวรรคหนึ่งก็ได้ ได้เงินเป็นจำนวนสุทธิเท่าใดให้ยึดไว้แทนไม้หรือของป่านั้น”

มาตรา ๓๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗๔ จัตวา แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔

“มาตรา ๗๔ จัตวา บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งมีโทษปรับสถานเดียวให้อธิบดีกรมป่าไม้หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ที่ได้รับมอบหมายจากอธิบดีกรมป่าไม้มีอำนาจเปรียบเทียบได้”

มาตรา ๓๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗๔ เบญจ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔

“มาตรา ๗๔ เบญจ ในกรณีที่มีผู้นำจับผู้กระทำความผิด ให้พนักงานอัยการร้องขอต่อศาล และให้ศาลมีอำนาจสั่งจ่ายเงินสินบนจากเงินค่าปรับที่ชำระต่อศาลกึ่งหนึ่งแก่ผู้นำจับ ในกรณีที่มีผู้นำจับหลายคน ให้แบ่งเงินสินบนนั้นให้คนละเท่า ๆ กัน

ในกรณีที่ไม่มีภาระเงินค่าปรับต่อศาล ให้จ่ายเงินสินบนจำนวนครึ่งหนึ่งของค่าปรับ
ที่ศาลพิพากษาจากของกลางที่ศาลสั่งริบและขายได้"

มาตรา ๓๔ ให้ยกเลิกบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๙๔ และให้ใช้บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔๐ ใบอนุญาตที่ออกให้แก่บุคคลเพื่อทำการใดๆ ตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้ได้ต่อไปจนสิ้นอายุตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาตนั้น

มาตรา ๔๑ บรรดาพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ประกาศรัฐมนตรี ข้อกำหนด และระเบียบการต่าง ๆ ที่ได้ออกตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ และให้อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้บังคับได้ต่อไปจนกว่าจะมีพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ประกาศรัฐมนตรี ข้อกำหนด หรือระเบียบการต่าง ๆ ขึ้นใหม่

มาตรา ๔๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

สำเนาถูกต้อง

[Handwritten signature]

“บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม

๑. แบบพิมพ์คำขอ	ฉบับละ	๒๕ สตางค์
๒. การอนุญาตเจาะต้นตะเคียนตาแมวทำชัน เจาะต้นสนเอายาง สับหรือกรีด ต้นเยลุตองเอายาง	ต้นละ	๒ บาท
๓. การอนุญาตเจาะเผาต้นยางทำน้ำมันยาง	ต้นละ	๕๐ สตางค์
๔. การอนุญาตเจาะ สับ หรือกรีดไม้ชนิดอื่น ๆ เอาน้ำมัน ชัน หรือยาง	ต้นละ	๑ บาท
๕. ใบอนุญาตทำไม้เพื่อการค้า	ฉบับละ	๓ บาท
๖. ใบอนุญาตเก็บหาของป่าหวงห้าม	ฉบับละ	๒ บาท
๗. ใบอนุญาตเก็บไม้ไผ่ลอย	ฉบับละ	๑๐ บาท
๘. ใบอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้ เครื่องจักรคิดตามจำนวนแรงม้า	แรงม้าละ	๒๐ บาท
๙. ใบอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้โดย ใช้แรงคนคิดตามจำนวนคนงาน	คนละ	๕ บาท
๑๐. ใบอนุญาตทำการแปรรูปไม้เพื่อการค้า คิดตามปริมาตรไม้	ลูกบาศก์เมตรละ	๑ บาท
๑๑. ใบอนุญาตตั้งโรงค้าไม้แปรรูป	ฉบับละ	๑๐๐ บาท
๑๒. ใบอนุญาตค้าไม้สัก ในเขตควบคุมการใช้ไม้สัก	ฉบับละ	๕ บาท
๑๓. ใบอนุญาตอื่น ๆ	ฉบับละ	๑ บาท
๑๔. ใบแทนใบอนุญาตเท่ากับอัตราค่าธรรมเนียม ใบอนุญาตนั้น แต่ไม่เกิน	ฉบับละ	๕ บาท
๑๕. ใบอนุญาตผูกขาดทำไม้สัก	ฉบับละ	๕,๐๐๐ บาท

๑๖. ใบอนุญาตผูกขาดทำไม้หวงห้ามธรรมดา นอกจากไม้สัก	ฉบับละ	๒,๕๐๐ บาท
๑๗. ใบอนุญาตผูกขาดเก็บหาของป่าหวงห้าม	ฉบับละ	๕๐๐ บาท
๑๘. ใบแทนใบอนุญาตผูกขาด	ฉบับละ	๒๕ บาท
๑๙. สัมปทานทำไม้สัก	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐ บาท
๒๐. สัมปทานทำไม้หวงห้ามธรรมดา นอกจากไม้สัก	ฉบับละ	๕,๐๐๐ บาท
๒๑. สัมปทานเก็บหาของป่าหวงห้าม	ฉบับละ	๒,๕๐๐ บาท
๒๒. ใบแทนสัมปทาน	ฉบับละ	๒๕๐ บาท
๒๓. การโอนใบอนุญาตหรือสัมปทานเก็บเครื่องัตรา ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตหรือสัมปทานนั้น ๆ		
๒๔. ใบเบิกทาง		
(ก) ไม้สัก	ฉบับละ	๒๐ บาท
(ข) ไม้อื่น ๆ	ฉบับละ	๕ บาท
(ค) ของป่า	ฉบับละ	๑ บาท
๒๕. การอุทธรณ์		
(ก) เรื่องเกี่ยวกับการอนุญาต การผูกขาด หรือสัมปทาน	ครั้งละ	๒๕ บาท
(ข) เรื่องการขอตั้ง หรือต่ออายุใบอนุญาต โรงงานแปรรูปไม้ โดยใช้เครื่องจักร	ครั้งละ	๑๐ บาท
(ค) เรื่องการขอตั้งหรือต่ออายุใบอนุญาต โรงงานแปรรูปไม้ โดยใช้แรงคน	ครั้งละ	๕ บาท
(ง) เรื่องการขออนุญาตตั้งโรงค้ำไม้แปรรูป	ครั้งละ	๓ บาท
(จ) เรื่องอื่น ๆ	ครั้งละ	๑ บาท
๒๖. ใบคู่มือคนงานหรือผู้รับจ้าง หรือใบแทน	ฉบับละ	๑ บาท
๒๗. ค่าจดทะเบียนตราประทับไม้เอกชน	ดวงละ	๒๐ บาท
๒๘. ค่าธรรมเนียมขอตรวจเอกสารหลักฐาน	ฉบับละ	๕ บาท

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอให้รวมการพิจารณาระเบียบวาระที่ ๑๘, ๑๙ และ ๒๐ ในวาระเดียวกัน

นายเสรี สุทตะประสงค์ (อุบลราชธานี) : ข้าพเจ้าขอเสนอให้แยกการพิจารณา เพราะร่างพระราชบัญญัติของรัฐบาลจะเอารายละเอียดมาเขียนเป็นหลักการ ส่วนร่างพระราชบัญญัติของฝ่ายค้านและฝ่ายพรรคอิสระหลักการเป็นแต่เพียงแก้ไขเปลี่ยนแปลงร่างกฎหมายเดิม

(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอให้แยกเป็นวาระ ๆ ไปก็อยากจะขอมติต่อที่ประชุมนี้ให้พิจารณาว่า ผู้ใดเห็นว่าสมควรให้พิจารณาแยกเป็นวาระ ๆ ไป ไม่รวม โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๓๓ คน)

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ใดเห็นว่า สมควรให้รวมพิจารณา ในวาระเดียวกัน โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๖๑ คน)

นางสุมนา นิตยสุทธิ (ศรีสะเกษ) : ถ้าหากว่าจะขอมติที่ประชุมหมายความว่าทางขอรวมก็ชนะ และความยุติธรรมจะไม่เกิดขึ้นคะ เพราะฉะนั้นขอประทานโทษ ขอให้พิจารณาเป็นรายละฉบับ แยกนะคะ

ประธานสภาผู้แทน : ก็ลงมติไปแล้ว

นางสุมนา นิตยสุทธิ (ศรีสะเกษ) : ก็ใช้คะ แต่ว่าถ้าหากจะขอมติที่ประชุมหมายความว่า จะต้องรวม แต่รัฐบาลทำผิดนี้คะ เอารายละเอียดมาตั้งเป็นหลักการอย่างนี้ประชาชนทั้งประเทศจะได้รับความเดือดร้อนในฐานะท่านประธานเป็นสมาชิกสภาผู้แทนผู้หนึ่งนะคะ เพราะฉะนั้นขอคะ ขอเถอะ ขออันนี้ ขอเถอะคะ

ประธานสภาผู้แทน : เป็นมติที่ประชุมเขาเสียแล้ว ขอมติไปแล้วครับ ต้องทำตามข้อบังคับ ขอโทษครับ

นางสุมนา นิตยสุทธิ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานคะ ท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ที่มีความเห็นจะให้แยกพิจารณาเป็นวาระ ๆ ไปมี ๓๓ เสียง ผู้ที่เห็นว่าให้รวมพิจารณาในคราวเดียวกันมี ๖๑ เสียง เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้พิจารณารวมกันในวาระเดียวกัน เรื่องตามระเบียบวาระที่ ๑๘, ๑๙, และ ๒๐

(สำเนา)

รับที่ ๖๐๗/๑๒ วันที่ ๒๖ มี.ค. ๑๒

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

สภาผู้แทน

๒๖ มีนาคม ๒๕๑๒

เรื่อง เสนอร่างพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่...) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่...) พ.ศ.

ข้าพเจ้าขอเสนอร่างพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่...) พ.ศ. ฉบับนี้มาเพื่อขอ
ได้โปรดนำเสนอสู่ที่ประชุมสภาผู้แทนพิจารณาในสมัยประชุมนี้ ได้แนบบันทึกหลักการและ
เหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติพร้อมกับหนังสือนี้ด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) บุญเท่ง ทองสวัสดิ์
(นายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์)

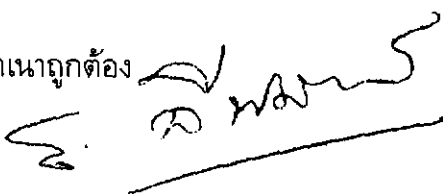
(ลงชื่อ) สมพร จุริมาศ
(นายสมพร จุริมาศ)

(ลงชื่อ) ชาย สัจจะ
(นายชาย สัจจะ)

(ลงชื่อ) ร.อ. สมบูรณ์ ไพรินทร์
(สมบูรณ์ ไพรินทร์)

(ลงชื่อ) วิชัย เสวะมาตย์
(นายวิชัย เสวะมาตย์)

สำเนาถูกต้อง

สุพงศ์ พิมพ์
(ศิริ.เจ.) ทาน

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ
ร่างพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ . .)

พ.ศ.

หลักการ

เพื่อแก้ไขเพิ่มเติม กฎหมายว่าด้วยการป่าไม้

เหตุผล

เนื่องจากพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ เป็นกฎหมายที่เหมาะสมอยู่แล้ว แต่ต่อมาได้มีพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๓ ออกมาแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย ที่ออกมาแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวนี้ ได้แก้ไขหลักการเดิมของกฎหมายป่าไม้มากเป็นต้นว่า ตาม หลักเดิมนั้นกฎหมายบัญญัติ คุ้มครองหวงห้ามแต่เฉพาะไม้ที่ขึ้นอยู่ในป่าเท่านั้น แต่ที่แก้ไข ใหม่กลับบัญญัติหวงห้ามเลยเข้าไปถึงไม้ที่ไม่ได้อยู่ในป่า ไปหวงห้ามเอาไม้ซึ่งขึ้นอยู่ในที่ดิน ที่มีเจ้าของเข้า เป็นการบัญญัติหวงห้ามเลยขอบเขตของกฎหมายป่าไม้ ล่วงล้ำเข้าไปรบกวน สิทธิของผู้เป็นเจ้าของ ไม้เป็นส่วนควบของที่ดิน เจ้าของที่ดินควรจะเป็นเจ้าของไม้ การที่ ออกกฎหมายยึดเอาไม้ของเขามาเป็นของรัฐนั้น ย่อมเป็นการไม่ชอบ

อนึ่ง ประชากรส่วนใหญ่ของประเทศอยู่ในชนบท มีอาชีพผูกพันอยู่กับป่าไม้มานานแต่ โบราณกาล โดยที่รัฐไม่อาจที่จะจัดแขนงอาชีพใหม่ขึ้น เพื่อให้เขาเหล่านั้นหันมาประกอบอาชีพ ใหม่ ซึ่งจะทำให้ผละออกจากการทำเลี้ยงชีพในป่าได้ ฉะนั้นจึงได้มีการทำผิดกฎหมายป่าไม้ โดยไม่เจตนาด้วยความจำเป็นบ้างก็มี โดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์บ้างก็มี แต่กฎหมายป่าไม้ (ฉบับที่ ๔) ที่ได้แก้ไขในปี พ.ศ. ๒๕๐๓ กลับมีบทโทษอย่างรุนแรงเกินไปเป็นต้น การลงโทษผู้กระทำผิด แต่เดิมนั้น ก็เพียงแต่เอาตัวผู้กระทำผิดลงโทษทางอาญา ริมของกลางไปตามหลักของกฎหมาย แต่บทกำหนดโทษที่วางไว้ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๓ หาได้อยู่ในหลัก นั้นไม่ กลับบัญญัติกำหนดโทษไว้อย่างรุนแรงเลยไปถึงให้ริบสิทธิ์พาหนะ ยานพาหนะ เครื่อง จักรกลที่เป็นอุปกรณ์เกี่ยวกับการทำผิด ซึ่งการลงโทษถึงกับริบทรัพย์สินเช่นนี้น่าจะไม่ชอบ ด้วยหลักกฎหมายหลายประการ มีลักษณะเป็นโทษริบราชบาตในสมัยโบราณ เป็นการก่อให้เกิด

(สำเนา)
ร่างพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ . .)
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการป่าไม้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ . .) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน (๔) ของมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๔) “ไม้แปรรูป” หมายความว่า ไม้ที่ได้แปรรูปแล้ว แต่ไม่หมายถึงไม้ที่ได้ทำเป็นเครื่องใช้ หรือสิ่งของอื่น หรือประกอบเข้ากับเครื่องใช้ หรือสิ่งของอื่นแล้ว”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

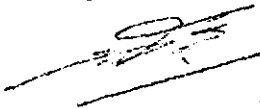
“มาตรา ๗ ไม้สักและไม้อย่างในป่าเป็นไม้หวงห้ามประเภท ก. ไม้อื่นในป่าจะให้ป็นไม้หวงห้ามประเภทใด ให้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๔ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๓ เสีย

(ลงชื่อ) บุญเท่ง ทองสวัสดิ์, สมพร จูรีมาศ, ชาย สัจจะ, ร.อ. สมบูรณ์ ไพรินทร์,
วิชัย เสวะมาตย์ ผู้เสนอ

(ลงชื่อ) พลเรือตรี ทหาร ขำหิรัญ, สัมพันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง, ชุนทอง ภูผาเดือน,
ดำรง ลัทธพิพัฒน์, คีระ ปัทมาคม, จ่านง แก้วปลั่ง, ชวน หลีกภัย, ใหญ่ ศวิตชาติ,
ชวน กิตติศรีวรพันธ์, พล.ท. บุศรินทร์ ภักดีกุล, พล.ร.อ. เสนาะ รักธรรม,
ธรรมบุญ เทียนเงิน, เสริม จินาสวัสดิ์, อินทร์หล่อ สรรพศรี, บุญเรือง กิจกล้าศวล,
วรศักดิ์ นิมานันท์ ผู้รับรอง

สำเนาถูกต้อง

กรุณา พิมพ์
ทาน

(สำเนา)

รับที่ ๔๗๘/๑๒ วันที่ ๑ พ.ค. ๑๒

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ที่ ๖/๒๕๑๒

พรรคอิสระ

๒๔ เมษายน ๒๕๑๒

เรื่อง เสนอร่างพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่...) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่...) พ.ศ. พร้อมด้วยหลักการและ
เหตุผลประกอบ

ข้าพเจ้าขอประทานเสนอร่างพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่...) พ.ศ. พร้อม
ด้วยบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างมาพร้อมกับหนังสือนี้แล้ว ขอได้โปรดส่งเข้าระเบียบ
วาระประชุมสภาผู้แทนเพื่อพิจารณาในสมัยประชุมต่อไปโดยรีบด่วนด้วย เพราะปรากฏว่า
ขณะนี้ราษฎรทั่วประเทศกำลังได้รับความเดือดร้อนเกี่ยวกับเรื่องไม้ในที่ดินของตนถูกเจ้า
พนักงานถือโอกาสประทับตราให้เจ้าของโรงเลื่อยตัดเอาไปเป็นประโยชน์ในการค้ามากยิ่งขึ้น
ซึ่งราษฎรไม่มีทางจะขัดขวางได้เลย

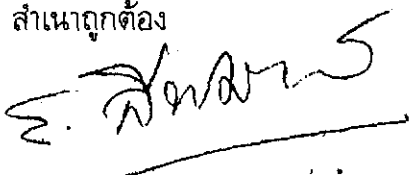
ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

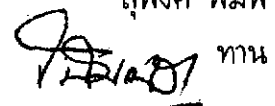
ส. พูลพัฒน์

(นายสุปัน พูลพัฒน์)

สำเนาถูกต้อง

สุพงศ์ พิมพ์

 ทาน

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ
ร่างพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่...) พ.ศ.

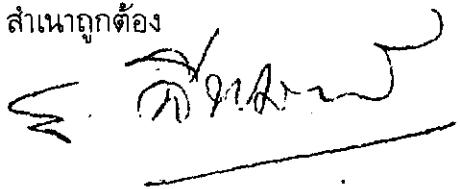
หลักการ

เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยป่าไม้

เหตุผล

พระราชบัญญัติป่าไม้ แต่เดิมมามีการแก้ไขถึงฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๔๔ เว้นแต่ไม้สักอย่างเดียวกฎหมายป่าไม้ให้โอกาสแก่เจ้าของที่ดินที่ไม้นั้นขึ้นอยู่ขอทำไม้เพื่อใช้สอยส่วนตัวเกี่ยวกับการก่อสร้างเพิ่มเติมบ้านเรือน และเพื่อให้ทำกิจการอื่นๆ ได้ นอกจากนั้นยังเปิดโอกาสให้ราษฎรผู้ยากจนขออนุญาตทำไม้โดยยกเว้นค่าภาคหลวงเพื่อทำบ้านเรือน หรือต่อเติมซ่อมแซมบ้านเรือนได้ตามความจำเป็น ต่อมาเมื่อมีการปฏิวัติได้มีประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๔๑ และฉบับที่ ๕๖ ออกมาเป็นการรอนสิทธิของราษฎรที่มีอยู่บางส่วนและต่อมาอีกได้ถือโอกาสในขณะแผ่นดินว่างผู้แทนของปวงชน ออกพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๓ ตัดรอนสิทธิของราษฎรเสียโดยสิ้นเชิง ราษฎรไม่มีสิทธิจะทำไม้ในที่ดินของตนเพื่อซ่อมแซม ก่อสร้างเพิ่มเติมบ้านเรือนก็ไม่มีทางจะทำได้ เป็นการเดือดร้อนแก่ราษฎรผู้ยากจนยิ่งนัก นอกจากนั้นไม้ซึ่งขึ้นอยู่ในที่ดินซึ่งราษฎรได้มาโดยชอบด้วยการรับมรดกตกทอดมาตั้งแต่ครั้งปู่ย่าตายายเป็นเวลาถึง ๕๐-๖๐ ปีแล้ว ก็ถูกเจ้าพนักงานไปประทับตราให้แก่คนต่างด้าวซึ่งเป็นเจ้าของโรงเลื่อยตัดเอาไปจำหน่ายให้เจ้าของที่ดินเสียด้วย ทำให้ราษฎรเจ้าของประเทศเข้าใจและเสียใจที่รัฐบาลในสมัยนั้นออกกฎหมายย้อนหลัง ทำให้สิทธิที่เขาได้อยู่เสียไป เลยเป็นโอกาสให้พวกก่อการร้ายยุยงส่งเสริมราษฎรเกี่ยวกับเรื่องนี้ให้กระด้างกระเดื่องต่อรัฐบาล ดังที่ปรากฏอยู่ในขณะนี้ จึงเป็นการสมควรที่จะแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายป่าไม้คืนสิทธิที่ควรมีควรได้ให้แก่ราษฎรเสียเช่นเดิม

สำเนาถูกต้อง

สุพงศ์ พิมพ์

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ . .) พ.ศ. . . .

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยป่าไม้

.....

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ . .) พ.ศ. . . .”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๕๑ ลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๐๒ และประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๕๖ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๐๒

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๙๔ พระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗ ไม้สักและไม้อย่างทั่วไปราชอาณาจักรเป็นไม้หวงห้ามประเภท ก. ไม้อื่นใดที่ขึ้นอยู่ในป่าจะเป็นไม้หวงห้ามประเภทใด ให้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

ไม้ทุกชนิดที่มีได้ขึ้นอยู่ในป่า หากขึ้นอยู่ในที่ดินเจ้าของที่ดินแปลงใดซึ่งได้ที่ดินนั้นมาโดยชอบตามกฎหมาย ไม้ นั้นย่อมเป็นของเจ้าของที่ดินแปลงนั้น

เจ้าของที่ดินชอบที่จะขอทำไม้ตามความในวรรคสองได้โดยไม่จำกัดจำนวนและการขอทำไม้ดังกล่าว ให้เจ้าของที่ดินยื่นคำขออนุญาตทำไม้ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ชั้นอำเภอซึ่งที่ดินแปลงนั้นตั้งอยู่ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่สอบสวนพิจารณาแล้วให้นำเสนอต่อนายอำเภอแห่งท้องที่นั้นสั่งอนุญาตภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันขออนุญาต”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๘ ภายในเขตควบคุมการแปรรูปไม้ ห้ามมิให้ผู้ใดตั้งโรงงานแปรรูปไม้ ตั้งโรงค้ำไม้แปรรูปทำการแปรรูปไม้เป็นจำนวนเกินกว่า ๐.๔๐ เมตรลูกบาศก์ หรือมีไม้แปรรูปไว้ในครอบครองเป็นจำนวนเกินกว่า ๐.๔๐ เมตรลูกบาศก์ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตตามความในพระราชบัญญัตินี้”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๙ ผู้ใดประสงค์จะตั้งโรงงานแปรรูปไม้ โรงค้ำไม้แปรรูป ทำการแปรรูปไม้ หรือมีไม้แปรรูปไว้ในครอบครองเกินกว่าจำนวนที่ระบุไว้ในมาตรา ๔๘ ให้ยื่นคำขออนุญาตต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ และต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในกฎกระทรวง”

(ลงชื่อ)

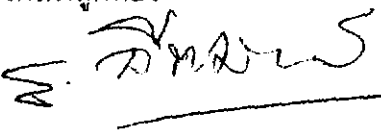
ส. พูลพัฒน์

ผู้เสนอ

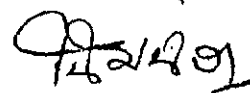
(นายสุปัน พูลพัฒน์)

(ลงชื่อ) สุธรรม สายศรี, บุญธรรม ชุ่มดวง, ชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง, สมพล เกตุราพันธ์,
ประชา บุญยเนตร, ทองดี อิศราชีวิน, ชัย ชิดชอบ, สุขน ขามพูนท, วิชัย โกมลวิทย์,
ผจญ ผาทอง, อนันต์ ฉายแสง, เลิศสิน หงษ์แสงไทย, พานิช สัมภวคุปต์,
โกศล ไกรฤกษ์, สำรวย ธรรมสุนทรา, สมพงษ์ อยู่หุ่น ผู้รับรอง

สำเนาถูกต้อง

สุพงศ์ พิมพ์

 ทาน

(สำเนา)

วันที่ ๒๒๒/๑๓ วันที่ ๒๘ ม.ค. ๑๓

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ที่ สร. ๐๔๐๓/๕๖๓

สำนักนายกรัฐมนตรี

๒๗ มกราคม ๒๕๑๓

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ . .) พ.ศ. . . .

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น

ตามที่คณะรัฐมนตรีได้ขอรับร่างพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ . .) พ.ศ. . . . (นายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์ กับพวก และนายสุบิน พูลพัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทน เป็นผู้เสนอ) รวม ๒ ฉบับ จากที่ประชุมสภาผู้แทน ไปพิจารณาก่อนรับหลักการ นั้น

บัดนี้ คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวของสมาชิกสภาผู้แทนเสร็จแล้วลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ . . พ.ศ. . . . ตามที่ได้ส่งมาพร้อมนี้ต่อรัฐสภา

จึงขอส่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผลมาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนพิจารณา หากสภาผู้แทนลงมติให้ใช้ได้แล้ว ก็ขอได้โปรดนำเสนอวุฒิสภาพิจารณาตามรัฐธรรมนูญต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

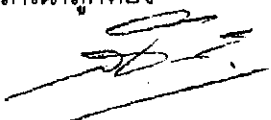
(ลงชื่อ)

จอมพล ถ. กิตติขจร

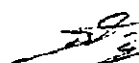
(ถนอม กิตติขจร)

นายกรัฐมนตรี

สำเนาถูกต้อง

พิลาส พิมพ์

 ทาน

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ

ร่างพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่...)

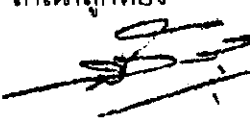
พ.ศ.

หลักการ

๑. แก้ไขบทนิยามคำว่า “ไม้แปรรูป” “ทำไม้” “ของป่า” และ “ขนาดจำกัด”
๒. ให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดค่าภาคหลวงตามพื้นที่ป่าได้ และยกเว้นค่าภาคหลวงในกรณีพิเศษ และเป็นการชั่วคราวได้
๓. ไม่เก็บค่าภาคหลวงสำหรับการทำไม้สักและไม้อย่างที่ขึ้นอยู่ในที่ดินที่มีโฉนดที่ดิน
๔. ให้มีค่าธรรมเนียมผ่านด่านป่าไม้ด่านแรกสำหรับไม้ที่ไม่ต้องเสียค่าภาคหลวง
๕. ให้มีการควบคุมการนำไม้และของป่าเคลื่อนที่ การเข้าทำประโยชน์และการเข้าอยู่อาศัยในป่า การครอบครองไม้แปรรูปโดยไม่จำกัดปริมาณ การครอบครองของป่าเพื่อการค้าในบางท้องที่ และการใช้ไม้สักในบางท้องที่
๖. ปรับปรุงการขออนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้ การส่งพัสดุใบอนุญาต การเพิกถอนใบอนุญาต อำนาจเปรียบเทียบคดีอาญา การยึดและการขายของกลาง การจำเลยสินบนนำจับ และอัตราค่าธรรมเนียม

เหตุผล

เนื่องจากพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ บังคับใช้มาช้านานไม่สอดคล้องกับกาลสมัย จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน เพื่อคุ้มครองและบำรุงรักษาป่าอันเป็นทรัพยากรมีค่าของชาติให้ได้ผลดีขึ้น และเพื่อรักษาสภาพป่าไม้ให้อำนวยประโยชน์แก่รัฐและประชาชนตลอดไป

พิลาส พิมพ์

 ทาน

(สำเนา)
ร่างพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ . . .)
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยป่าไม้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ . . .) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน (๔) ของมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๔) “ไม้แปรรูป” หมายความว่า ไม้ที่ได้แปรรูปแล้ว และหมายความรวมถึงไม้ที่อยู่ในสภาพพรางว่าเป็นสิ่งปลูกสร้าง หรืออยู่ในสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้างอันไม่ชอบด้วยลักษณะสิ่งปลูกสร้างทั่วไปหรือที่ผิดปกติวิสัย หรืออยู่ในสภาพเป็นเครื่องใช้ที่ผิดปกติวิสัย

ไม้ที่อยู่ในสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้างหรืออยู่ในสภาพเครื่องใช้ ทั้งนี้ตลอดเวลาที่อยู่ในสภาพเช่นนั้น และไม้ที่เคยอยู่ในสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้างหรือเป็นเครื่องใช้มาแล้วและผู้ครอบครองพิสูจน์ได้ว่าได้เคยมีสภาพเช่นนั้นมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี มิให้ถือว่าเป็นไม้แปรรูป”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความใน (๕) ของมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๕) “ทำไม้” หมายความว่า ตัด ฟัน กาน โคน ลิด เลื่อย ผ่า ถาก ทอน ขุด ชักลาก

ไม้ในป่า หรือนำไม้ออกจากป่าด้วยประการใด ๆ และหมายความรวมถึงการกระทำดังกล่าว กับไม้สักหรือไม้อย่าง ที่ขึ้นอยู่ในที่ดินที่มีไม้ป่า หรือการนำไม้สักหรือไม้อย่างออกจากที่ดินดังกล่าวด้วย”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความใน (๗) ของมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๗) “ของป่า” หมายความว่า สิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นหรือมีอยู่ในป่าเป็นต้นว่า

ก. ไม้พื้น ถ่านไม้ เปลือกไม้ ใบไม้ ดอกไม้ เมล็ด ผลไม้ หน่อไม้ รากไม้ น้ำมันไม้ ชันไม้ และยางไม้

ข. ญา อ้อ พง แสม ปรีอ คา กก กระจุต กูด เห็ด กล้วยไม้ และพืชอื่น ๆ

ค. ซากสัตว์ ไข่ หนัง เขา นอ งา กราม ขนหาง กระดุก ขน รังของนก ครั่ง รวงผึ้ง น้ำผึ้ง ชีผึ้ง และมูลค้างคาว

ง. ดิน หิน กรวด หวาย แร่ และน้ำมัน”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความใน (๑๑) ของมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๙๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑๑) “ขนาดจำกัด” หมายความว่า ขนาดโตหรือขนาดยาวของไม้ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘ การเพิ่มเติมหรือเพิกถอนชนิดไม้หวงห้าม หรือเปลี่ยนแปลงประเภทไม้หวงห้าม ให้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

พระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๙ รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดอัตราค่าภาคหลวงโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับไม้หวงห้ามประเภท ก. เฉพาะไม้สัก หรือไม้หวงห้ามประเภท ข. ให้กำหนดตามชนิด ขนาด และปริมาตรของไม้ ไม่เกินลูกบาศก์เมตรละหนึ่งร้อยบาท

(๒) สำหรับไม้หวงห้ามอื่น ให้กำหนดตามชนิดและปริมาตรของไม้ ไม่เกินลูกบาศก์เมตรละสี่สิบบาท

(๓) สำหรับไม้หวงห้ามที่ทำเป็นไม้พื้นหรือไม้เสาถ่าน . ให้กำหนดได้ไม่เกินลูกบาศก์เมตรละห้าบาท ถ้าได้มาเป็นถ่านแล้ว อัตราค่าภาคหลวงให้เป็นสองเท่าของอัตราค่าภาคหลวงของไม้หวงห้ามที่ทำเป็นไม้พื้นหรือไม้เสาถ่าน

(๔) สำหรับไม้หวงห้ามหรือถ่านที่เผาจากไม้หวงห้ามที่นิยมซื้อขายกันตามมาตรฐานอื่นนอกจากเป็นลูกบาศก์เมตร จะกำหนดอัตราค่าภาคหลวงแตกต่างจากที่บัญญัติไว้ใน (๑) (๒) หรือ (๓) ก็ได้ แต่ต้องไม่เกินร้อยละสิบของราคาตลาดในราชอาณาจักรโดยเฉลี่ยจากราคาของไม้หวงห้ามหรือของถ่านที่เผาจากไม้หวงห้าม แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ไม้อาจกำหนดอัตราค่าภาคหลวงตามวรรคหนึ่ง จะกำหนดตามพื้นที่ป่าไม้เกินไร่ละสองร้อยบาทก็ได้”

มาตรา ๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๙ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔

“มาตรา ๙ ทวิ ในกรณีที่มีเหตุพิเศษ รัฐมนตรีจะลดหรือยกเว้นค่าภาคหลวงเป็นการชั่วคราวให้ผู้ใดเป็นการเฉพาะรายก็ได้”

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๑ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔

“มาตรา ๑๑ ทวิ ผู้ใดทำไม้สักหรือหรือไม้อย่าง ที่ขึ้นอยู่ในที่ดินที่มีโฉนดที่ดินต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ตามระเบียบที่อธิบดีกรมป่าไม้กำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี แต่ไม่ต้องเสียค่าภาคหลวง”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓ ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตทำไม้ที่มีขนาดต่ำกว่าขนาดจำกัดแต่ในกรณีที่มีเหตุพิเศษ รัฐมนตรีจะอนุญาตเป็นการชั่วคราวให้ผู้รับอนุญาตทำไม้ที่มีขนาดต่ำกว่าขนาดจำกัดเป็นการเฉพาะรายก็ได้”

การทำไม้ที่มีขนาดต่ำกว่าขนาดจำกัดตามที่รัฐมนตรีอนุญาตให้เป็นการชั่วคราว ผู้รับอนุญาตต้องทำไม้ที่มีรอยตราอนุญาตของพนักงานเจ้าหน้าที่ประทับไว้แล้วแต่จะมีข้อความระบุอนุญาตไว้ในใบอนุญาต”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้

“มาตรา ๑๘ ในกรณีที่มีเหตุพิเศษ รัฐมนตรีจะอนุญาตเป็นการชั่วคราวให้ผู้ใดทำไม้หวงห้ามแตกต่างจากข้อกำหนดในกฎกระทรวงหรือในการอนุญาต เป็นการเฉพาะรายก็ได้”

มาตรา ๑๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นส่วนที่ ๔ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖ ของหมวด ๑ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔

“ส่วนที่ ๔

ไม้ที่มีใช้ไม้หวงห้าม

มาตรา ๒๕ ผู้ใดนำไม้ที่มีใช้ไม้หวงห้ามเข้าเขตด่านป่าไม้ ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามอัตราที่รัฐมนตรีกำหนด เว้นแต่เข้าไปเพื่อใช้สอยส่วนตัวภายในเขตท้องที่จังหวัดที่ทำไม้

การนำไม้เข้าเขตด่านป่าไม้หลายด่าน ให้เสียค่าธรรมเนียมเพียงด่านแรกด่านเดียว

มาตรา ๒๖ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมตามมาตรา ๒๕ ไม่เกินลูกบาศก์เมตรละยี่สิบบาท แต่ถ้าเป็นไม้ที่นิยมซื้อขายกันตามมาตรฐานอื่นนอกจากเป็นลูกบาศก์เมตร จะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมสำหรับไม้เหล่านั้นแตกต่างจากที่บัญญัติไว้นี้ก็ได้อีก แต่ต้องไม่เกินร้อยละสิบของราคาตลาดในท้องที่โดยเฉลี่ยจากราคาของไม้เหล่านั้น

การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา ๑๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๙ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔

“มาตรา ๒๙ ทวิ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนด

(๑) ท้องที่ใดเป็นเขตควบคุมของป่า

(๒) ชนิดและปริมาณของป่าที่จะต้องขออนุญาตตามมาตรา ๒๙ ตรี

ประกาศตามวรรคหนึ่งให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา ๑๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๕ ตริ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔

“มาตรา ๒๕ ตริ ในเขตควบคุมของป่า ผู้ใดมีของป่าไว้ในครอบครองเพื่อการค้าเกิน ปริมาณที่รัฐมนตรีประกาศ ต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่และต้องปฏิบัติตามข้อ กำหนดในกฎกระทรวงและในการอนุญาต”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๐ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดอัตราค่าภาค หลวงไม่เกินร้อยละสิบของราคากลางโดยเฉลี่ยจากราคาในราชอาณาจักรของของป่าหวงห้าม นั้น

ในกรณีที่มีเหตุพิเศษ รัฐมนตรีจะลดอัตราค่าภาคหลวงเป็นการชั่วคราวให้ผู้ใดเป็น การเฉพาะรายก็ได้”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๓ ในกรณีที่มีเหตุพิเศษ รัฐมนตรีจะอนุญาตเป็นการชั่วคราวให้ผู้ใดเก็บ หาของป่าหวงห้ามแตกต่างจากข้อกำหนดในกฎกระทรวงหรือในการอนุญาตเป็นการเฉพาะ รายก็ได้”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๘ บทบัญญัติในส่วนนี้ให้ใช้บังคับถึงการนำไม้หรือของป่าเคลื่อนที่ต่อไป ภายหลังที่

(๑) นำไม้หรือของป่าที่ได้รับใบอนุญาตให้ทำหรือเก็บ ออกจากสถานที่ที่ระบุไว้ใน ใบอนุญาตไปถึงที่ซึ่งระบุไว้ในใบอนุญาตแล้ว

(๒) นำไม้ที่ทำโดยไม่ต้องรับอนุญาตออกไปถึงด่านป่าไม้ด่านแรกแล้ว

(๓) นำไม้หรือของป่าเข้ามาในราชอาณาจักร ไปถึงด่านศุลกากรหรือด่านตรวจศุลกา กรที่นำเข้าแล้ว

(๔) นำไม้หรือของป่าที่รับซื้อจากทางราชการป่าไม้ไปจากที่ที่ไม้หรือของป่านั้นอยู่”

มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๘ ภายในเขตควบคุมการแปรรูปไม้ ห้ามมิให้ผู้ใดแปรรูปไม้ตั้งโรงงานแปรรูปไม้ ตั้งโรงค้ำไม้แปรรูป หรือมีไม้แปรรูปไว้ในครอบครอง เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่และต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในกฎกระทรวงและในการอนุญาต”

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔

มาตรา ๒๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๙ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔

“มาตรา ๔๙ ทวิ ผู้ขอรับอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักรต้อง

- (๑) เป็นเจ้าของและรับผิดชอบดำเนินกิจการด้วยตนเอง
- (๒) ไม่เคยต้องคำพิพากษาว่าได้กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้
- (๓) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดตามกฎหมายอื่น เว้นแต่ความผิดที่เป็นลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

(๔) ไม่อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาต ซึ่งออกตามความในหมวดนี้”

มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๐ บทบัญญัติแห่งมาตรา ๔๘ มิให้ใช้บังคับในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) การกระทำเพียงเลื่อย ตัด ลิด ขุด หรือถากซ่อไม้ เพื่อทำเป็นซุงท่อน ไม้เหลี่ยม โกลน วัสดุเรือโกลน เสาถาก หรือหมอนรถ หรือเพื่อทำไม้พื้น หรือทำไม้เสาถ่าน หรือเลื่อยผ่าเพียงเพื่อความจำเป็นในการชักลาก ในเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ระบุไว้ในใบอนุญาตทำไม้ให้กระทำการนั้นๆ ได้ และผู้รับอนุญาตได้กระทำการนั้นๆ ก่อนนำไม้เคลื่อนที่จากบริเวณต่อไม้

(๒) การแปรรูปไม้ที่แปรรูปมาแล้วจากไม้ซุงหรือไม้ท่อน ที่มีใช้เพื่อการค้า

(๓) การมีไม้แปรรูปไว้ในครอบครองที่มีใช้เพื่อการค้า โดยมีหลักฐานแสดงว่าได้ไม่นั้นมาโดยชอบด้วยพระราชบัญญัตินี้

(๔) การแปรรูปไม้ หรือมีไม้แปรรูปไว้ในครอบครองที่มีไม้หวงห้าม

(๕) การแปรรูปไม้โดยใช้แรงคนที่มีใช้เพื่อการค้า จากไม้หวงห้ามที่ยังมิได้แปรรูปโดยมีหลักฐานแสดงว่าได้ไม้นั้นมาโดยชอบด้วยพระราชบัญญัตินี้"

มาตรา ๒๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๔ ทวิ มาตรา ๕๓ ทวิ มาตรา ๕๓ ตรี มาตรา ๕๓ จัตวา และมาตรา ๕๓ เบญจ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔

"หมวด ๔ ทวิ

การควบคุมการใช้ไม้สัก

มาตรา ๕๓ ทวิ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดท้องที่ใดเป็นเขตควบคุมการใช้ไม้สัก โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๕๓ ตรี ภายในเขตควบคุมการใช้ไม้สัก ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

(๑) คำหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อการค้าซึ่งสิ่งปลูกสร้าง เครื่องใช้ หรือสิ่งอื่นใด บรรดาที่ทำด้วยไม้สัก

(๒) ปลูกสร้างหรือประกอบสิ่งปลูกสร้างใดๆ ด้วยไม้สัก

(๓) เคลื่อนย้ายไม้สักที่ได้รื้อถอนจากสิ่งปลูกสร้าง

(๔) นำสิ่งปลูกสร้างที่ทำด้วยไม้สักเป็นส่วนใหญ่ที่สร้างบนแพออกนอกเขตควบคุมการใช้ไม้สัก

มาตรา ๕๓ จัตวา เมื่อรัฐมนตรีได้ประกาศเขตควบคุมการใช้ไม้สักแล้วผู้ซึ่งกระทำการตามมาตรา ๕๓ ตรี (๑) หรือ(๒) หากประสงค์จะกระทำการต่อไปให้ยื่นคำขออนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รัฐมนตรีประกาศเขตควบคุมการใช้ไม้สักเมื่อได้ยื่นคำขอรับอนุญาตแล้ว ให้กระทำการได้ต่อไปจนกว่าพนักงานเจ้าหน้าที่จะไม่อนุญาต

มาตรา ๕๓ เบญจ ไม้สักที่อยู่ในความครอบครองที่ใช้ หรือที่เคลื่อนย้ายหรือนำออกนอกเขตควบคุมการใช้ไม้สัก โดยฝ่าฝืนมาตรา ๕๓ ตรี หรือมีลักษณะหรือปริมาณไม่ตรงตามที่ได้รับไว้ในใบอนุญาต ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นไม้สักที่ได้มาโดยไม่ชอบด้วยพระราชบัญญัตินี้"

มาตรา ๒๔ ให้ยกเลิกความซึ่งเป็นชื่อของหมวด ๕ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“หมวด ๕

การคุ้มครองและบำรุงรักษาป่า”

มาตรา ๒๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๔ ห้ามมิให้ผู้ใดเข้าทำประโยชน์ หรืออยู่อาศัยในป่า ก่อสร้างแผ้วถางหรือเผาป่า หรือกระทำความผิดประการใด ๆ อันเป็นการทำลายป่า เว้นแต่จะกระทำภายในเขตที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา หรือโดยได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ และต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในกฎกระทรวงและในการอนุญาต”

มาตรา ๒๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๔ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔

“มาตรา ๕๔ ทวิ บทบัญญัติแห่งมาตรา ๕๔ มิให้ใช้บังคับแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งจัดกระทำไปเพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองหรือบำรุงรักษาป่า การปลูกสร้างสวนป่า การศึกษา หรือวิจัยทางวิชาการ ทั้งนี้ต้องเป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกรมป่าไม้กำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี”

มาตรา ๒๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๕ ผู้ใดเข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยในป่าที่ถูกก่อสร้างแผ้วถาง เผา หรือถูกทำลายด้วยประการใด ๆ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๕๔ ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้นั้นเป็นผู้ก่อสร้าง แผ้วถาง เผา หรือเป็นผู้กระทำการอันเป็นการทำลายป่านั้น”

มาตรา ๒๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๙๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๘ การขออนุญาตและการอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง และในกรณีเฉพาะเรื่องถ้ารัฐมนตรีเห็นสมควร จะกำหนดให้ผู้รับอนุญาตปฏิบัติเพิ่มเติมประการใดอีกก็ได้

พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจอนุญาต มีอำนาจสั่งต่ออายุใบอนุญาตที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ได้เมื่อเห็นสมควร”

มาตรา ๒๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๘ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔

“มาตรา ๕๘ ทวิ ในกรณีการทำไม้หวงห้ามหรือเก็บหาของป่าหวงห้ามโดยการให้สัมปทาน การอนุญาตให้ผูกขาด หรือการอนุญาตทำไม้หวงห้ามเพื่อการค้าในเขตป่าสงวนแห่งชาติ หรือป่าที่ได้เตรียมการกำหนดเป็นป่าสงวนแห่งชาติ หรือที่ได้กำหนดโครงการทำไม้หรือเก็บหาของป่าไว้แล้ว หรือการอนุญาตในกรณีที่มีเหตุพิเศษตามมาตรา ๑๓ หรือมาตรา ๑๘ หรือการอนุญาตให้กระทำการใดๆ ตามมาตรา ๕๔ รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๑) ให้ผู้รับสัมปทานหรือผู้รับอนุญาต ทำการบำรุงป่าหรือปลูกสร้างสวนป่าตามคำสั่งและวิธีการที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด

(๒) ให้ผู้รับสัมปทานหรือผู้รับอนุญาตออกค่าใช้จ่ายเพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำการบำรุงป่าหรือปลูกสร้างสวนป่าให้แทน

ในกรณีตาม (๒) ให้คิดค่าใช้จ่ายได้ไม่เกินสามเท่าของค่าภาคหลวงแต่ถ้าการคิดค่าใช้จ่ายตามอัตราค่าภาคหลวงไม่เหมาะสม จะคิดตามอัตราพื้นที่ป่าที่ได้รับสัมปทานหรือรับอนุญาตก็ได้ แต่ต้องไม่เกินร้อยละยี่สิบบาท”

มาตรา ๓๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๔ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อปรากฏว่าผู้รับอนุญาตฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้กฎกระทรวง ข้อกำหนดหรือเงื่อนไขในการอนุญาต หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามพระราชบัญญัตินี้ จะสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวัน

(๒) เมื่อมีการฟ้องผู้รับอนุญาตต่อศาลว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ จะสั่งพักใช้ใบอนุญาตไว้จนกว่าจะมีคำพิพากษาถึงที่สุดก็ได้”

มาตรา ๓๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๑ เมื่อมีกรณีที่จะสั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้สั่งพักใช้ใบอนุญาตของผู้ใดแล้ว แต่รัฐมนตรีเห็นสมควรสั่งเพิกถอนใบอนุญาตของผู้นั้น ให้รัฐมนตรี

สั่งเพิกถอนใบอนุญาตของผู้นั้น ให้รัฐมนตรีสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้

ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตไม่มีสิทธิ์เรียกคืนค่าธรรมเนียมหรือเงินอื่นใดที่ได้ชำระไว้เนื่องจากการรับอนุญาต”

มาตรา ๓๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๑ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔

“มาตรา ๖๑ ทวิ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ทำเป็นหนังสือ และแจ้งให้ผู้ถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตทราบ

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ไม่อาจให้ผู้ถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตรับทราบคำสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้ปิดคำสั่งในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ทำการตามใบอนุญาต หรือที่อยู่ของผู้ถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้ถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตทราบคำสั่งนั้นตั้งแต่วันปิดคำสั่ง”

มาตรา ๓๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๒ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่สั่งไม่อนุญาตตามคำขอของผู้ใดตามความในพระราชบัญญัตินี้ หรือสั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือในกรณีที่ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ผู้ขออนุญาต หรือผู้ถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต มีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีได้ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ไม่เป็นการทุเลาการบังคับตามคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต”

มาตรา ๓๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ ตริ มาตรา ๔๑ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ หรือมาตรา ๕๓ ตริ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๓๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๒ ตริ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“มาตรา ๗๒ ตริ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดได้กระทำเป็นเนื้อที่ป่าเกินยี่สิบห้าไร่ หรือได้กระทำแก่ป่าต้นน้ำลำธาร ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท

ในกรณีที่ศาลพิพากษาว่าผู้ใดกระทำความผิดตามมาตรา ๕๔ ถ้าปรากฏว่าผู้นั้นยังคงทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยในป่าที่ตนได้กระทำความผิด ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้กระทำความผิด คนงาน ผู้รับจ้างและบริวารของผู้กระทำความผิดนั้นออกไปจากป่านั้นได้”

มาตรา ๓๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“มาตรา ๗๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๑ ทวิ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๓๑ มาตรา ๔๓ วรรคสอง หรือมาตรา ๔๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดนั้นเกี่ยวกับ

(๑) ไม้สัก ไม้ยาง หรือไม้หวงห้ามประเภท ข. หรือ

(๒) ไม้อื่นเป็นต้นหรือเป็นท่อนอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือทั้งสองอย่างรวมกันเกินยี่สิบต้นหรือท่อน หรือรวมปริมาตรไม่เกินสี่ลูกบาศก์เมตร

ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท”

มาตรา ๓๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๔ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“มาตรา ๗๔ ทวิ บรรดาเครื่องมือ เครื่องใช้ สัตว์พาหนะ ยานพาหนะ หรือเครื่องจักรใด ๆ ซึ่งบุคคลได้ใช้ในการกระทำความผิด หรือได้ใช้เป็นอุปกรณ์ให้ได้รับผลในการกระทำความผิดตามมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๑ ทวิ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๓ ตริ มาตรา ๕๔ หรือมาตรา ๖๔ ให้ริบเสียทั้งสิ้น ไม่ว่าจะมีผู้ถูกลงโทษตามคำพิพากษาหรือไม่เว้นแต่ทรัพย์สินนั้นเป็นของผู้อื่น ซึ่งมีได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิด”

มาตรา ๓๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗๔ ตริ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔

“มาตรา ๗๔ ตริ ไม้หรือของป่าที่ได้ยึดไว้เป็นของกลาง ถ้าไม่ปรากฏเจ้าของ หรือพนักงานอัยการสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือศาลไม่พิพากษาให้ริบ และผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองมิได้ร้องขอรับคืนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ยึด หรือวันที่ทราบคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือวันที่คำพิพากษาถึงที่สุด แล้วแต่กรณี ให้ตกเป็นของกรมป่าไม้

ไม้หรือของป่าที่ยึดไว้ ถ้าหน่วยงานเจ้าของอาจเสื่อมสภาพหรือเสี่ยงต่อการเสียหาย หรือต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษามากเกินสมควร อธิบดีกรมป่าไม้หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากอธิบดีกรมป่าไม้จะขายไม้หรือของป่านั้นโดยวิธีขายทอดตลาดหรือวิธีอื่นตามที่เห็นสมควร ก่อนถึงกำหนดตามวรรคหนึ่งก็ได้ ได้เงินเป็นจำนวนสุทธิเท่าใดให้ยึดไว้แทนไม้หรือของป่านั้น”

มาตรา ๓๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗๔ จัตวา แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔

“มาตรา ๗๔ จัตวา บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งมีโทษปรับสถานเดียว ให้อธิบดีกรมป่าไม้หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ที่ได้รับมอบหมายจากอธิบดีกรมป่าไม้มีอำนาจเปรียบเทียบได้”

มาตรา ๔๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗๔ เบญจ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔

“มาตรา ๗๔ เบญจ ในกรณีที่มิผู้นำจับผู้กระทำความผิด ให้พนักงานอัยการร้องขอต่อศาล และให้ศาลมีอำนาจสั่งจ่ายเงินสินบนจากเงินค่าปรับที่ชำระต่อศาลถึงหนึ่งแ่งผู้นำจับ ในกรณีที่มิผู้นำจับหลายคน ให้แบ่งเงินสินบนนั้นให้คนละเท่า ๆ กัน

ในกรณีที่มิมีการชำระเงินค่าปรับต่อศาล ให้จ่ายเงินสินบนจำนวนกึ่งหนึ่งของค่าปรับที่ศาลพิพากษา จากของกลางที่ศาลสั่งริบและขายได้”

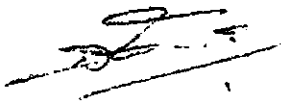
มาตรา ๔๑ ให้ยกเลิกบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๙๔ และให้ใช้บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔๒ ใบอนุญาตที่ออกให้แก่บุคคลเพื่อทำการใด ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้ได้ต่อไปจนสิ้นอายุตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาตนั้น

มาตรา ๔๓ บรรดาพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ประกาศรัฐมนตรีข้อกำหนด และระเบียบการต่าง ๆ ที่ได้ออกตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ และใช้อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้บังคับได้ต่อไปจนกว่าจะมีพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ประกาศรัฐมนตรีข้อกำหนด หรือระเบียบการต่าง ๆ ขึ้นใหม่

มาตรา ๔๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

สำเนาถูกต้อง.

พิลาส พิมพ์.

(พิมพ์) ทาน.

"บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม

๑. แบบพิมพ์คำขอ	ฉบับละ	๒๕ สตางค์
๒. การอนุญาตเจาะต้นตะเคียนตาแมวทำชัน		
เจาะต้นสนเอาอย่าง สับหรือกรีดต้นเยลุดองเอาอย่าง	ต้นละ	๒ บาท
๓. การอนุญาตเจาะเผาต้นยางทำน้ำมันยาง	ต้นละ	๕๐ สตางค์
๔. การอนุญาตเจาะ สับ หรือกรีดไม้ชนิดอื่น ๆ		
เอาน้ำมัน ชัน หรือยาง	ต้นละ	๑ บาท
๕. ใบอนุญาตทำไม้เพื่อการค้า	ฉบับละ	๓ บาท
๖. ใบอนุญาตเก็บหาของป่าหวงห้าม	ฉบับละ	๒ บาท
๗. ใบอนุญาตเก็บไม้ไหลลอย	ฉบับละ	๑๐ บาท
๘. ใบอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักร		
คิดตามจำนวนแรงม้า	แรงม้าละ	๒๐ บาท
๙. ใบอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้แรงคน		
คิดตามจำนวนคนงาน	คนละ	๕ บาท
๑๐. ใบอนุญาตทำการแปรรูปไม้เพื่อการค้า		
คิดตามปริมาตรไม้	ลูกบาศก์เมตรละ	๑ บาท
๑๑. ใบอนุญาตตั้งโรงค้าไม้แปรรูป	ฉบับละ	๑๐๐ บาท
๑๒. ใบอนุญาตค้าไม้สักในเขตควบคุมการใช้ไม้สัก	ฉบับละ	๕ บาท
๑๓. ใบอนุญาตอื่น ๆ	ฉบับละ	๑ บาท
๑๔. ใบแทนใบอนุญาตเท่ากับอัตราค่าธรรมเนียม		
ใบอนุญาตนั้น แต่ไม่เกิน	ฉบับละ	๕ บาท
๑๕. ใบอนุญาตผูกขาดทำไม้สัก	ฉบับละ	๕,๐๐๐ บาท
๑๖. ใบอนุญาตผูกขาดทำไม้หวงห้ามธรรมดา นอกจากไม้สัก	ฉบับละ	๒,๕๐๐ บาท
๑๗. ใบอนุญาตผูกขาดเก็บหาของป่าหวงห้าม	ฉบับละ	๕๐๐ บาท
๑๘. ใบแทนใบอนุญาตผูกขาด	ฉบับละ	๒๕ บาท
๑๙. สัมปทานทำไม้สัก	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐ บาท
๒๐. สัมปทานทำไม้หวงห้ามธรรมดา นอกจากไม้สัก	ฉบับละ	๕,๐๐๐ บาท

๒๑. สัมภาษณ์เก็บหาของป่าหวงห้าม	ฉบับละ	๒,๕๐๐ บาท
๒๒. ใบแทนสัมปทาน	ฉบับละ	๒๕๐ บาท
๒๓. การโอนใบอนุญาตหรือสัมปทานเก็บครั้งอัตรา ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตหรือสัมปทานนั้น ๆ		
๒๔. ใบเบิกทาง		
(ก) ไม้สัก	ฉบับละ	๒๐ บาท
(ข) ไม้อื่น ๆ	ฉบับละ	๕ บาท
(ค) ของป่า	ฉบับละ	๑ บาท
๒๕. การอุทธรณ์		
(ก) เรื่องเกี่ยวกับการอนุญาต การผูกขาด หรือสัมปทาน	ครั้งละ	๒๕ บาท
(ข) เรื่องการขอตั้ง หรือต่ออายุใบอนุญาต โรงงานแปรรูปไม้ โดยใช้เครื่องจักร	ครั้งละ	๑๐ บาท
(ค) เรื่องการขอตั้ง หรือต่ออายุใบอนุญาต โรงงานแปรรูปไม้ โดยใช้แรงคน	ครั้งละ	๕ บาท
(ง) เรื่องการขออนุญาตตั้งโรงค้าไม้แปรรูป	ครั้งละ	๓ บาท
(จ) เรื่องอื่น ๆ	ครั้งละ	๑ บาท
๒๖. ใบคู่มือคนงานหรือผู้รับจ้าง หรือใบแทน	ฉบับละ	๑ บาท
๒๗. ค่าจดทะเบียนตราประทับไม้เอกชน	ดวงละ	๒๐ บาท
๒๘. ค่าธรรมเนียมขอตรวจเอกสารหลักฐาน	ฉบับละ	๕ บาท
๒๙. ค่าธรรมเนียมคัดหรือถ่ายภาพ เอกสารและรับรองสำเนา	หน้าละ	๕ บาท
๓๐. ค่าธรรมเนียมขอตรวจแผนที่ป่า	ครั้งละ	๕ บาท
๓๑. ค่าธรรมเนียมคัดหรือถ่ายภาพแผนที่ป่า และรับรองสำเนา	ฉบับละ	๕๐ บาท
๓๒. ค่าธรรมเนียมทำการล่วงเวลาคิดร้อยละสิบของเงิน ค่าภาคหลวงที่คำนวณได้ในครั้งนั้น ๆ		

แต่อย่างสูงไม่เกิน

๒๐๐ บาท

๓๓. ค่าธรรมเนียมรับคืนไม้ไหลลอย

ท่อนละ

๒๐ บาท"

นายสุบัน พูลพัฒน์ (กาฬสินธุ์) : สำหรับร่างพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับของฝ่ายสมาชิกเสนอไปนี้ ได้อภิปรายกันมาแล้ว ที่นี้ก็ตอนนี้ก็มติให้รวมพิจารณา มีอยู่อย่างเดียวที่จะพิจารณาต่อไป คือรับหลักการหรือไม่รับหลักการเท่านั้น ฉะนั้นการอภิปรายไม่มี จึงเรียนท่านประธาน

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : กฎหมายเกี่ยวกับป่าไม้ วันนี้มีหลายฉบับด้วยกัน ทั้งฝ่ายรัฐบาล ฝ่ายสภานิติบัญญัติและฝ่ายค้านด้วยกัน ข้าพเจ้าอยากจะเสนออย่างนี้ว่า ขอให้ทางสภาได้ตั้งกรรมาธิการพิจารณาก่อนรับหลักการ ใครเห็นด้วย โปรดรับรอง

ประธานสภาผู้แทน : พุดเสียให้ถูก เสนอส่งคณะกรรมาธิการพิจารณาก่อนรับหลักการ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ใช่ครับ ก่อนรับหลักการ รวมทั้งสามฉบับใครเห็นด้วย โปรดรับรอง

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ใดรับรอง โปรดยืนขึ้น

(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทน : มีสมาชิกเสนอให้ส่งร่างพระราชบัญญัติทั้งสามฉบับนี้ ให้กรรมาธิการพิจารณาก่อนรับหลักการ และมีผู้รับรองถูกต้องแล้ว ผมก็จะขอลาถามมติต่อที่ประชุมนี้ว่า ท่านผู้ใดเห็นสมควรที่จะให้ส่งร่างพระราชบัญญัติทั้งสามฉบับนี้ ให้กรรมาธิการพิจารณาก่อนรับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทน : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ส่งร่างพระราชบัญญัติตามระเบียบวาระที่ ๑๘, ๑๙ และ ๒๐ นี้ ให้กรรมาธิการพิจารณาก่อนรับหลักการ

อยากจะถามว่าจะส่งกรรมาธิการชุดไหนพิจารณา รัฐบาลเชิญครับ

หม่อมราชวงศ์จักร์ทอง ทองใหญ่ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร) : รัฐบาลขอเสนอให้ส่งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา

ประธานสภาผู้แทน : รัฐบาลขอเสนอส่งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทน : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ส่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาก่อนรับหลักการ มีจำนวนกี่คน

หม่อมราชวงศ์จักร์ทอง ทองใหญ่ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร) : รัฐบาลขอเสนอจำนวน ๑๕ คน

ประธานสภาผู้แทน : รัฐบาลขอเสนอจำนวน ๑๕ คน จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทน : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ส่งกรรมการวิสามัญพิจารณาก่อนรับหลักการ มีจำนวน ๑๕ คน ของรัฐบาลเสนออีกคน

หม่อมราชวงศ์จักร์ทอง ทองใหญ่ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร) : ของรัฐบาลขอเสนอ ๕ คน

ประธานสภาผู้แทน : ของรัฐบาลขอเสนอ ๕ คน สมาชิกเสนอ ๑๐ คน จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทน : ไม่มี เชีญเสนอได้

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์

ประธานสภาผู้แทน : เดี่ยว เอาจำนวนก่อน เดี่ยวขอโทษ ขอเชิญท่านรัฐมนตรีเสนอได้

หม่อมราชวงศ์จักร์ทอง ทองใหญ่ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร) : รัฐบาลขอเสนอ ๑. นายมนูญ บริสุทธิ์ ๒. นายดุสิต พานิชพัฒน์ ๓. นายประดิษฐ์ วนาพิทักษ์ ๔. นายอรรถวิสูตรโยธากิบาล ๕. นายสมภพ ไทตระกูลกิจ

ประธานสภาผู้แทน : ต่อไปสมาชิกเสนออีก ๑๐ คน เชีญเสนอได้

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอเสนอคนที่อันดับ ๖ คือ นายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์ ส.ส. จังหวัดลำปาง ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายญาติ ไหวดี (สุรินทร์) : ผมขอเสนอ นายแสง ธวัชชะชุม ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายโกศล ไกรฤกษ์ (พิษณุโลก) : ผมขอเสนอนายสุบิน พูลพัฒน์ ท่านผู้ใดเห็นด้วย
โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายบุญเอื้อ ประเสริฐสุวรรณ (สุพรรณบุรี) : ผมขอเสนอนายเต็ม ทับทิมทอง ท่าน
ผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายจำลอง เทวารุทธ (ฉะเชิงเทรา) : ผมขอเสนอนายสมบูรณ์ บัณฑิต ท่านผู้ใดเห็นด้วย
โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายบุญช่วย มาประเสริฐ (ลพบุรี) : ผมขอเสนอนายสงวน กนกวิจิตร ท่านผู้ใดเห็นด้วย
โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายสนั่น ชีระศรีโชติ (ขอนแก่น) : ผมขอเสนอนายมีเดช วรสีห์ ท่านผู้ใดเห็นด้วย
โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ชลบุรี) : ผมขอเสนอนายสมพร จุริมาศ ท่านผู้ใดเห็นด้วย
โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายสว่าง ตราชู (ขอนแก่น) : ผมขอเสนอพันเอก สมคิด ศรีสังคม ท่านผู้ใดเห็นด้วย
โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

จำลองเอก อนันต์ สุขสันต์ (ชัยนาท) : ผมขอเสนอนายศิริ ท่งทอง ท่านผู้ใดเห็นด้วย
โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายวิวัฒน์ อินทรอุดม (อุดรธานี) : ผมขอเสนอนายแสง พิบูลสรารุท ท่านผู้ใดเห็นด้วย
โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

เรือตรี สุพจน์ ตั้งตระกูล (เพชรบูรณ์) : ผมขอเสนอนายประชุม รัตนเพียร ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายเสริม โลกเลื่อง (อุตรดิตถ์) : ผมขอเสนอร้อยโท กมล อัตนโก ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายขุนทอง ภูผาเดือน (กาฬสินธุ์) : ผมขอเสนอนายวิชัย เสวมาตย์ ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายชอบ ภารา (นครศรีธรรมราช) : ผมขอเสนอนายสุบัน พูลพัฒน์

ประธานสภาผู้แทน : เสนอแล้วครับ ช้า

นายชอบ ภารา (นครศรีธรรมราช) : ผมขอถอนครับ

นายพิชัย มากคุณ (นครสวรรค์) : กระผมขอเสนอปิดการเสนอรายชื่อ

ประธานสภาผู้แทน : ใครรับรอง โปรดยืนยัน

(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอขอให้ปิดการเสนอชื่อ และมีสมาชิกรับรองถูกต้องแล้ว จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นบ้าง

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทน : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ปิดการเสนอรายชื่อ

ขอให้เลขาธิการรัฐสภาอ่านรายชื่อกรรมการวิสามัญ

นายประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์ (เลขาธิการรัฐสภา) : รายชื่อกรรมการวิสามัญ คือ ๑. นายมนูญ บริสุทธิ์ ๒. นายดุสิต พานิชพัฒน์ ๓. นายประดิษฐ์ วนาพิทักษ์ ๔. นายอรรถ วิสูตรโยธาภิบาล ๕. นายสมภพ ไทตระกูล ฝ่ายสมาชิกเสนอ ๑. นายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์ ๒. นายแสง ธวัชชะชุม ๓. นายสุบัน พูลพัฒน์ ๔. นายเติม ทับทิมทอง ๕. นายสมบูรณ์ บัณฑิต ๖. นายสงวน กนกวิจิตร ๗. นายมีเดช วรสีห์ ๘. นายสมพร จูรีมาศ ๙. พันเอก สมคิด ศรีสังคม

๑๐. นายศิริ ทุ้งทอง ๑๑. นายแสง พิบุลสราวุธ ๑๒. นายประชุม รัตนเพียร ๑๓. ร้อยโท
กมล อัดนโถ ๑๔. นายวิชัย เสวะมาตย์

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : กระผมอยากจะขอความกรุณารัฐบาลเป็นครั้งที่ ๒
เพราะสมาชิกฝ่าย ส.ป.ท. ก็เป็นกรรมาธิการมากแล้ว ส่วนที่เกินนั้นนะ ท่านจะขอถอนเสีย
ได้ไหม ข้าพเจ้าขอกราบเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร ขอให้ถอนเสีย อย่าให้
เสียเวลา เพราะฝ่ายท่านก็เยอะแยะอยู่แล้ว ปลอ่ยให้ฝ่ายค้านได้ไปนั่งร่วมบ้าง ภาคเหนือ
ฝ่ายค้านคนเดียว คือนายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์ แห่งพรรคประชาธิปัตย์ เพราะฉะนั้นขอความ
กรุณา ท่านจะถอนได้ไหมอย่าให้เสียเวลาสภาคเลย ถ้าหากว่าเลือกคะแนนแล้วก็ต้องเจ๊งแน่
เพราะท่านมีบัญชีผีหรือแบล็คลิสต์ (black list) โกสท์ลิสต์ (ghost list) อยู่แล้ว

ประธานสภาผู้แทน : อย่าไปว่าเขาอย่างนั้นซิ การดำเนินการเมือง เป็นพรรคเขาก็มี
บัญชีกัน เดียวจะให้เจ้าหน้าที่พิมพ์รายชื่อแจก

พิมพ์เสร็จแล้วแจกให้ท่านสมาชิกได้

(เจ้าหน้าที่ได้นำกระดาษที่พิมพ์รายชื่อผู้ที่ได้รับการเสนอได้เป็นกรรมาธิการแจกแก่
สมาชิกในที่ประชุม)

นางสุมนา นิตยสุทธิ (ศรีสะเกษ) : ดิฉันสนับสนุน ส.ส. เชียงใหม่คะ ที่บอกว่าขอให้
รัฐบาลถอนไปหนึ่งท่านเถอะ คือพระราชบัญญัติป่าไม้นั้นคะ เป็นความเป็นความตายของ
ประชาชนทั้งประเทศ ดิฉันขอกราบท่านรัฐบาลทุก ๆ ท่านจะกราบทั้งคณะขอให้ให้ความ
ยุติธรรมแก่ประชาชนบ้าง เวลาที่ความเป็นความตายของชาติขึ้นอยู่กับป่าไม้ ในขณะที่ประเทศ
เรากำลังอยู่ในระหว่างกลียุคคับขัน มหาภัยกำลังล้อมบ้านเราอยู่ เรื่อยมาเอาเป็นเอาตาย
หรือมาเอาแพ้เอาชนะกันแค่นี้สภานี้เลยนะคะ โปรดอย่าให้ดิฉันต้องร้องไห้เลยคะ เมื่อเช้า
ท่านนายกรัฐมนตรีพูด ดิฉันชื่นใจเหลือเกินคะ ท่านบอกว่าท่านยินดีจะกอดคอตายกับ
พวกเรา แทนที่ท่านจะกอดคอตาย ท่านแบ่งที่ให้กับประชาชน หรือว่าแบ่งไม้ให้เขาตัดกันบ้าง
เราอยู่ด้วยกันทุกคนไม่ดีกว่าจะมาตายด้วยกันหรือคะ ดิฉันขอกราบละคะ ขอถอนไปสัก
หนึ่งท่านเถอะ

ประธานสภาผู้แทน : ต้องเป็นสิทธิของบุคคล

นางสุมนา นิตยสุทธิ (ศรีสะเกษ) : ให้เราได้ศึกษากันอย่างยุติธรรมจริง ๆ

ประธานสภาผู้แทน : คณะรัฐมนตรีให้เขาถอนไม่ได้ เป็นสิทธิของบุคคลเขา

นางสุมนา นิตยสุทธิ (ศรีสะเกษ) : ถอนเสีย ๔ คน

ประธานสภาผู้แทน : ไม่ได้ครับ

นางสุมนา นิตยสุทธิ (ศรีสะเกษ) : ไม่ใช่ ดิฉันว่าเราอย่าเอาชนะกัน แค่นี้เลย ไปรอมองให้รอบ ๆ ออกไปข้างนอกเถิด

ประธานสภาผู้แทน : ไม่ใช่ คณะรัฐมนตรีไปสั่งให้เขาถอนไม่ได้ เป็นสิทธิของบุคคลเขา

นางสุมนา นิตยสุทธิ (ศรีสะเกษ) : นั่นซีคะ กราบขอท่านที่ถูกเสนอชื่อไปแล้วนะคะ ทุก ๆ ท่านนะคะ ดิฉันจะดูใจของท่านเวลานั้นแหละคะ ท่านผู้แทนแห่งปวงชนชาวไทยทั้งประเทศคะ

ประธานสภาผู้แทน : ขอเชิญผู้มีรายนามต่อไปนี้เป็นการตรวจนับคะแนนครับ นายสนั่น อีระศรีโชติ นายวิชัย มากคุณ นางสุมนา นิตยสุทธิ นายอุทัย พิมพ์ใจชน นายทองดี อีสราชีวิน นายยิ่ง สิทธิธรรม

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอถอนครับ ข้าพเจ้าสุขภาพไม่ค่อยดี ขอให้นายญาติ ไหวดี แทนก็แล้วกันครับ

ประธานสภาผู้แทน : เอาคุณญาติ ไหวดี แทนหน่อย ท่านว่าสุขภาพท่านไม่ค่อยดี ใครยังไม่ได้รับบ้าง จำนวนมี ๑๔ ขอให้ชิตออกเสีย ๔ ต้องการ ๑๐ ท่านครับ จำนวนไม่ต้องการ ๔ ให้ชิตออก ๔ ครับ เสร็จแล้วเจ้าหน้าที่เชิญไปรับได้ครับ

(เจ้าหน้าที่ได้เก็บกระดาษที่เลือกชื่อกรรมการจากการจากสมาชิกจนทั้งหมด)

ประธานสภาผู้แทน : ขอเชิญกรรมการตรวจนับคะแนนครับ

(กรรมการตรวจนับคะแนนเข้าประจำที่และได้ตรวจนับคะแนน เมื่อกรรมการตรวจนับคะแนน ได้ตรวจนับคะแนน เสร็จแล้วเสนอผลต่อประธานสภาผู้แทน)

ประธานสภาผู้แทน : ต่อไปนี้เป็นผลของการลงมติ ของที่ประชุมในการที่เลือกตั้งกรรมการฯ ขอให้เลขาธิการรัฐสภาอ่าน

นายประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์ (เลขาธิการรัฐสภา) : ผลการเลือกตั้งกรรมการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติป่าไม้

๑. นายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์	ได้	๑๑๐ คะแนน
๒. นายสุบัน พูนพัฒน์	ได้	๗๖ คะแนน
๓. นายแสง วัชรเวช	ได้	๗๑ คะแนน

๔. นายเต็ม ทับทิมทอง	ได้	๗๑ คะแนน
๕. นายสมบูรณ์ บันทิต	ได้	๖๙ คะแนน
๖. นายแสวง พิบูลสราวุธ	ได้	๖๘ คะแนน
๗. ร้อยโท กมล อัดนโถ	ได้	๖๗ คะแนน
๘. นายสงวน กนกวิจิตร	ได้	๖๖ คะแนน
๙. นายประชุม รัตนเพียร	ได้	๖๔ คะแนน
๑๐. นายศิริ ท่งทอง	ได้	๖๓ คะแนน
๑๑. นายสมพร จรีมาศ	ได้	๕๙ คะแนน
๑๒. พันเอก สมคิด ศรีสังคม	ได้	๔๙ คะแนน
๑๓. นายวิชัย เสวะมาตย์	ได้	๔๔ คะแนน
๑๔. นายมีเดช วรสีหะ	ได้	๓๗ คะแนน

อันดับ ๑ ถึงอันดับที่ ๑๐ ได้เป็นคณะกรรมการ

ประธานสภาผู้แทน : สำหรับวันนี้หมดระเบียบวาระแล้ว ขอเลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๗.๒๕ นาฬิกา

สภาผู้แทน (..สามัญ..) ครั้งที่ .../๒๕๖..

คณะกรรมการการทูลเกล้าฯ ถวายงานการประเพณี

អង្គការសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ

Handwritten signature: *Handwritten signature*

8. 2. 2015

wood 2210

3/27/2014

17/11/2022

[Handwritten signature]

0.12/

.....

.....

ตรวจแล้ว วันที่ ๑๖ / ๑๒ / ๑๓

สภามิตรของใบคราวประชุม ครั้งที่ .../ (..สามัญ..)

27-2-2019

หัวหน้าแผนกร่างงานการปกครอง

Yr. low sandstone

หัวหน้ากองการประชุม

Student's Name: _____

របស់គេអាចកាត់បន្ថយបាន

2/10/19

ເອກະພາບການຮຽນສຶກສາ

ନମ: ୭: ୩/୩